

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)

[Phần 45](#)

[Phần 46](#)

[Phần 47](#)

[Phần 48](#)

[Phần 49](#)

[Phần 50](#)

[Phần 51](#)

[Phần 52](#)

[Phần 53](#)

[Phần 54](#)

[Phần 55](#)

[Phần 56](#)

[Phần 57](#)

[Phần 58](#)

[Phần 59](#)

[Phần 60](#)

[Phần 61](#)

[Phần 62](#)

[Phần 63](#)

[Phần 64](#)

[Phần 65](#)

[Phần 66](#)

[Phần 67](#)

[Phần 68](#)

[Phần 69](#)

[Phần 70](#)

[Phần 71](#)

[Phần 72](#)

[Phần 73](#)

[Phần 74](#)

[Phần 75](#)

[Phần 76](#)

[Phần 77](#)

[Phần 78](#)

[Phần 79](#)

[Phần 80](#)

[Phần 81](#)

[Phần 82](#)

[Phần 83](#)

[Phần 84](#)

[Phần 85](#)

[Phần 86](#)

[Phần 87](#)

[Phần 88](#)

[Phần 89](#)

[Phần 90](#)

[Phần 91](#)

[Phần 92](#)

[Phần 93](#)

[Phần 94](#)
[Phần 95](#)
[Phần 96](#)
[Phần 97](#)
[Phần 98](#)
[Phần 99](#)
[Phần 100](#)
[Phần 101](#)
[Phần 102](#)
[Phần 103](#)
[Phần 104](#)
[Phần 105](#)
[Phần 106](#)
[Phần 107](#)
[Phần 108](#)
[Phần 109](#)
[Phần 110](#)
[Phần 111](#)
[Phần 112](#)
[Phần 113](#)
[Phần 114](#)
[Phần 115](#)
[Phần 116](#)
[Phần 117](#)
[Phần 118](#)
[Phần 119](#)
[Phần 120](#)
[Phần 121](#)
[Phần 122](#)
[Phần 123](#)
[Phần 124](#)
[Phần 125](#)

[Phần 126](#)

[Phần 127](#)

[Phần 128](#)

[Phần 129](#)

[Phần 130](#)

[Phần 131](#)

[Phần 132](#)

[Phần 133](#)

[Phần 134](#)

[Phần 135](#)

[Phần 136](#)

[Phần 137](#)

[Phần 138](#)

[Phần 139](#)

[Phần 140](#)

[Phần 141](#)

[Phần 142](#)

[Phần 143](#)

[Phần 144](#)

[Phần 145](#)

[Phần 146](#)

[Phần 147](#)

[Phần 148](#)

[Phần 149](#)

[Phần 150](#)

[Phần 151](#)

[Phần 152](#)

[Phần 153](#)

[Phần 154](#)

[Phần 155](#)

[Phần 156](#)

[Phần 157](#)

[Phần 158](#)

[Phần 159](#)

[Phần 160](#)

[Phần 161](#)

[Phần 162](#)

[Phần 163](#)

[Phần 164](#)

[Phần 165](#)

[Phần 166](#)

[Phần 167](#)

[Phần 168](#)

[Phần 169](#)

[Phần 170](#)

[Phần 171](#)

[Phần 172](#)

[Phần 173](#)

[Phần 174](#)

[Phần 175](#)

[Phần 176](#)

[Phần 177](#)

[Phần 178](#)

[Phần 179](#)

[Phần 180](#)

[Phần 181](#)

[Phần 182](#)

[Phần 183](#)

[Phần 184](#)

[Phần 185](#)

[Phần 186](#)

[Phần 187](#)

[Phần 188](#)

[Phần 189](#)

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 1

Chương 1 diệt khẩu

Bác Sơn lò nộ thuốc lá lượn lơ, ánh trắng như sương, tinh tường chiếu phòng trong, trên mặt đất hỗn độn mà tán quần áo, minh hoàng sắc áo choàng thượng hình rồng dữ tợn, hắc bạch bàn cờ văn tơ lụa đạo bào thượng nằm ngang một cây phất trần, phất trần thượng chỉ bạc phân loạn rối tung ở đen nhánh gạch thượng.

Triệu Phác Chân gắt gao cuộn tròn ở bàn thờ đế, trên người kia mượn tới tiểu nội thị trang phục đã dính đầy hôi, cả người ức chế không được mà run bần bật, nhưng nàng gắt gao dùng tay áo bưng kín miệng, buộc chính mình một tia thanh âm đều không thể phát ra.

Từ bàn thờ rũ xuống bàn vây tua gian nhìn ra đi, chỉ nhìn thấy giường biên một đôi nữ tử một con vàng mười tin tức hạ, đập ở tháp hạ lông chồn mà lót thượng, đủ ngón chân tinh tế, da thịt tinh tế, có vẻ hết sức oánh bạch.

“Người muốn đi đâu nhi?” Trên giường nam nhân bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng, trong thanh âm nồng đậm mà dẫn dắt uy hiếp cùng không mừng.

Một bàn tay rũ xuống tới, ưu nhã mà nhặt lên trên mặt đất tán loạn đạo bào, cổ tay trắng nõn như sương, ngón tay tinh tế thon dài: “Thái Tử còn đang đợi ta.” Thanh âm lãnh đạm, nhưng hơi hơi có chút ghen ngào giọng nói biểu hiện vừa mới phát sinh quá cái gì, ti y tất tốt, chỉnh y hệ mang, hai chân bộ vào màu xanh lá kiêu đầu ti lí trung, lí đầu khảm bạch ngọc ngàn điệp liên, dưới ánh trắng trong suốt ôn nhuận.

“Trẫm đã kêu Hoàng Hậu mang chử hoàng tử nghỉ tạm, lại đây bồi trẫm.” Trong thanh âm có một loại uy hiếp.

Nữ tử đứng ở tại chỗ không có động, hồi lâu về sau trong thanh âm tựa hồ mang theo một chút kiên trì: “Ta ngày mai liền ra cung hướng Thái Thanh Quan thanh tu, từ nay về sau, thỉnh Hoàng Thượng đối xử tử tế Thái Tử.”

“Trẫm tự nhiên sẽ hảo hảo đãi hân —— ta hảo chất nhi..... Nếu là không hảo hảo đãi hân, Đông Dương công chúa đầu một cái không đáp ứng đi.” Nam tử đồn hồi lâu, lười biếng mà nói chuyện, trong thanh âm tràn đầy trào phúng.

“Người đáp ứng quá ta!” Nữ tử thanh âm lạnh băng mà kiên trì.

Nam tử hừ lạnh một tiếng không nói gì.

“Lý Cung Hòa! Người phát quá thề!” Nữ nhân thanh âm mang theo một tia thê lương.

Nam tử thật lâu không nói, trong không khí phảng phất đình trệ giống nhau, hồi lâu về sau nam tử cười một tiếng: “Trước buộc trẫm thề, giữ được nhi tử Thái Tử chi vị, lại nương Đông Dương công chúa tay, bảo người ra cung đi Thái Thanh Quan thanh tu, hoàng tấu, người này bàn tính, đánh đến nhưng thật ra rõ ràng, thật không uống công là Thôi Phiệt chi nữ, danh môn phong phạm.” Nói xong lời cuối cùng mấy chữ thời điểm, nam tử đã là nghiêng răng nghiêng lợi.

“Thôi thị vì quyền quý, sớm đã bỏ người không màng, người đã không có thể thế hoàng huynh thủ trình, ta rất tò mò, người còn ở kiên trì cái gì, chẳng lẽ tương lai người tới rồi dưới chín tuổi, còn có thể có bộ mặt thấy ta hoàng huynh?” Nam tử hiển nhiên bị chọc giận, bắt đầu châm chọc mỉa mai.

Nữ tử trước sau không nói lời nào, trên mặt đất phất trần bị nhặt lên tới, một lần nữa chải vuốt lại, hồi lâu về sau mới ngạo nghễ nói câu: “Hắn sẽ không so đo, hạ tròng không thể ngữ bằng, người người như vậy, vĩnh viễn so ra kém hắn.”

Nam tử trầm mặc trong chốc lát, bị như vậy lộ liễu mà châm chọc, hắn cũng không có tức giận, ngược lại mềm hạ khẩu khí mang theo một tia khẩn cầu: “Hoàng tẩu nếu hy vọng như thế, trăm theo ý người mong muốn, chỉ là ngoài cung kham khổ, trăm tưởng tượng đến hoàng tẩu từ đây muốn thanh đèn hoàng cuốn, lẻ loi hiu quạnh, thực sự trong lòng không thể tưởng xá, hoàng tẩu nếu là tâm ý có điều quay lại..... Chỉ lo làm người nói với ta, đó là Hoàng Hậu chi vị.....”

Nữ tử đã cất bước đi ra ngoài, không chút do dự, làm như hoàn toàn không thềm để ý hắn nói.

Nam tử cuối cùng nói chỉ là dừng ở trống rỗng thiên thất trung, nữ tử đã đi rồi, nam tử trầm mặc một người ngồi ở trên giường hồi lâu, mới lầm bầm: “Ngày rộng tháng dài, tẩu tẩu tổng có thể biết được trăm tâm.....” Phảng phất cô đơn vô cùng, phía trước về điểm này cường thế uy hiếp, bất quá là ngoài mạnh trong yếu.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Triệu Phác Chân tránh ở bàn thờ nội, tận lực thu nhỏ lại thân thể của mình, chỉ cảm thấy thời gian hết sức gian nan, hồi lâu về sau, mới nhìn đến kia nam nhân đứng lên, đem rơi rụng trên mặt đất áo choàng giày cũng nhặt lên, một kiện một kiện mặc vào thân, rèm cửa một chon, cũng đi rồi.

Trong phòng im ắng, không còn có thanh âm, Triệu Phác Chân lại súc ở bàn thờ một chén trà nhỏ công phu, mới nơm nớp lo sợ mà từ bên trong bò ra tới.

Vừa nhắc đầu, nàng liền cảm giác được cửu thiên lôi lạc, oanh đến nàng ba hồn sáu phách đều từ đỉnh đầu bay ra tới, tóc đều căn cứ dừng thẳng lên cũng tựa, trong phòng thể nhưng có người!

Một cái tuổi chừng mười tuổi thiếu niên thể nhưng không biết khi nào đã lẳng lặng đứng ở cửa chỗ, trên người ăn mặc hoa lệ long văn áo gấm, trên đầu thúc kim quan, dưới ánh trăng hắt sắc mặt hơi bại, cả người vẫn không nhúc nhích, giống như mất hồn người ngẫu nhiên giống nhau, này đêm lạnh đột nhiên nhìn đến, thập phần làm cho người ta sợ hãi, Triệu Phác Chân sợ tới mức trở về co rụt lại, lại đụng vào chân bàn, phát ra tiếng vang, kia tiểu nam hài bỗng nhiên quay đầu, nhìn đến bàn thờ hạ thể nhưng bò ra tới một cái tiểu nội thị, đồng tử cấp tốc co chặt, trên mặt đột nhiên xuất hiện hung ác chi sắc!

Hắn vài bước vọt lại đây, Triệu Phác Chân sợ não trống rỗng, trong đầu chỉ có một ý niệm “Ta mệnh hư cũng”, trơ mắt nhìn kia thiếu niên lại đây, một tay liền đem nàng xả ra tới ngã trên mặt đất, cả người đè ở trên người nàng, một đôi lạnh băng tay bóp chặt nàng cổ!

Đây là muốn tiêu diệt khẩu!

Triệu Phác Chân mở to hai mắt, miệng lớn lên, phát ra hấp hối mà ca ca thanh, toàn bộ thân mình kịch liệt giãy giụa, lại bị kia thiếu niên chặt chẽ áp chế, nàng giãy giụa dùng đôi tay đi chụp đánh kia thiếu niên cánh tay, lại không thể lay động mảy may.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 2

Kia hoàng tử mặt mày bất động, thanh âm bình đạm: “Phía trước đại yến còn muốn thật lâu, ta có chút mệt, đến phía sau nghỉ ngơi, vừa lúc nghe nói hôm kia phía nam tiến thượng một quyển khó được nhạc phổ, muốn nhìn một chút.”

Không nhận ra tới..... Triệu Phác Chân một lòng phảng phất trở xuống thật chỗ, cúi đầu ứng: “Là, năm trước mới vừa vào kho, thỉnh điện hạ bên này giặt tay.” Ngự thư phòng cùng nội kho thi họa đều là quý trọng thi họa, vì tránh cho tổn hại, lật xem sửa sang lại phía trước cần thiết giặt tay lau khô phía sau nhưng chạm đến thi họa.

Nàng đến bên cạnh để ra phích nước nóng hương đồng trong bồn chú nửa chậu thủy, sau đó bưng tuyết trắng sa khăn đứng ở một bên, đi theo phía sau tiểu nội thị tiến lên hầu hạ thiếu niên này hoàng tử liền bạc bồn rửa tay.

Kia hoàng tử tiến lên liền bạc bồn giặt sạch tay, một bên không chút để ý hỏi: “Người là này Lang Hoàn Khố đương trị cung nữ? Tên gọi là gì? Đi theo vị nào cô cô làm việc? Ngày thường làm cái gì phái đi?” Triệu Phác Chân cho hắn đưa qua khô ráo khăn vải nói: “Nô tỳ Triệu Phác Chân, là đi theo nơi này Tư Thư Cố Hi Cô ở kho sách làm việc, ngày thường chính là giúp đỡ cô cô kiểm nhận thi họa, đăng ký phân phóng, sửa sang lại thư tịch.” Nàng nói tên của mình thời điểm thanh âm rất thấp, ngữ tốc thực mau, hàm hồ qua đi, rồi lại cố ý nhiều lời một cái tên, nhiều lời rất nhiều lời nói, chỉ hy vọng này sát thần chạy nhanh đã quên chính mình.

Quả nhiên kia hoàng tử không hề truy vấn, phảng phất chỉ là thuận miệng vừa hỏi, tự tới rồi phía trước cửa sổ vài cái ngời xuống, đi theo hần nội thị đã rót trà nóng lại đây, nàng liền xoay người đi đến một chỗ trên giá, từ phía trên phụng xuống dưới một cái ấm màu nâu hương gỗ nam hàm, mở ra, bên trong dùng minh hoàng lụa mang hệ tam cuốn khúc phổ, bên cạnh trụy bích ngọc nha thêm.

Triệu Phác Chân ngón tay linh hoạt mà cởi bỏ lụa mang, nhẹ nhàng đem kia cuốn khúc phổ triển khai, đặt ở Lý Tri Mân trước mặt, sau đó chọn sáng trên bàn đèn.

Lý Tri Mân cúi đầu xem khúc phổ, hết sức chăm chú. Triệu Phác Chân xem hần sống lưng ngay thẳng, dáng vẻ thập phần ưu nhã nghiêm chỉnh, dưới đèn xem sinh đến thập phần hảo, hơi hơi có chút nhú lại lông mày đỉnh tú, lông mi nhỏ dài, cấp thanh triệt đôi mắt rũ xuống một bóng râm, hình như có u buồn cảm giác. Nếu không phải gặp qua hần kia hung ác cực kỳ một mặt, nàng cũng nhất định cho rằng đây là một cái ưu nhã khoan dung chủ tử.

Hần hần là chính là Thái Tử đi? Hiện giờ cấm trung ở vài vị hoàng tử, mười bốn tuổi, Thái Tử, Tần Vương, Tấn Vương đều phù hợp, Tề Vương mới mười hai tuổi, khẳng định không phải Tề Vương, trong cung nơi nơi đều nói Thái Tử đặc biệt tao nhã ung dung, khoan nhân đãi hạ, phàm là gặp qua người, không một cái không khích lệ, lại thập phần hiếu học..... Mấy năm nay nàng cũng dụng tâm lưu ý cấm trung tin tức, tiên đế cùng Đông Dương công chúa đều là Thánh Hậu sở ra, thập phần hữu ái, tiên đế mất sớm, lưu lại cái con mồ côi từ trong bụng mẹ, bên ngoài còn có rất nhiều Vương gia như hổ rình mồi, Đông Dương công chúa liền tìm cái thứ hoàng tử ra tới ủng lập vì đế, vẫn phong tiên đế lưu lại cháu trai vì Thái Tử, lại liền tống trong triều trong ngoài, cầm giữ triều chính, chỉ đợi Thái Tử trưởng thành, liền muốn về chính với Thánh Hậu dòng chính.

Nhưng mà hiện giờ trong cung đều ngầm truyền thuyết, Hoàng Thượng tuy rằng mặt ngoài đãi này hoàng chất nhi rất tốt, lại nhất định là muốn đem ngôi vị hoàng đế truyền cho chính mình nhi tử, Tần Vương, Tấn Vương, Tề Vương đều là kim thượng thân tử, sớm ở Đông Dương công chúa dưới áp lực, phân phong vì thân vương, hiện giờ theo Thái Tử càng lúc càng lớn, mắt thấy thân phận cũng càng ngày càng xấu hổ lên, tuy rằng ngoại có từ trước Thánh Hậu trung tâm thần tử nhóm duy trì, nội có cô mẫu Đông Dương công chúa nâng đỡ, lại dù sao cũng là ở lốc xoáy trung ương, hiện giờ đã thay đổi thiên tử, thiên tử tuy rằng mềm yếu, lại cũng cánh chim tiệp phong, ở trong triều ở thiên hạ có một ít ủng hộ, văn thần nhóm phần lớn chỉ hy vọng triều chính vững vàng, lại có chút kiêng kỵ Đông Dương công chúa bắt cóc tuổi nhỏ Thái Tử càng kêu ngạo, bởi vậy ngược lại ần ần có chút duy trì hiện giờ Hoàng Thượng, bởi vậy Thái Tử hiển nhiên không thấy được hảo quá.

Triệu Phác Chân đứng bất động, trong lòng miên man suy nghĩ, chỉ nhìn này sát thần vẫn luôn lẳng lặng nhìn khúc phổ hồi lâu, đi theo hần tiểu nội thị cũng thập phần an tĩnh, tự tiến kho sách vẫn luôn không rên một tiếng, chỉ là thế kia hoàng tử cởi áo khoác liền ôm đứng trang nghiêm ở góc, liếm thanh nín thở, hiển nhiên chịu quá nghiêm khắc cách quy củ dạy dỗ.

Ước chừng qua mấy cái trà tả hữu, kia tiểu nội thị thấp giọng nói: “Điện hạ, yến sắp tan, ngài ly tịch lâu lắm sợ Hoàng Thượng muốn hỏi.”

Hần gật gật đầu, đem trên bàn khúc phổ đẩy ra, đứng lên, phía sau đi theo nội thị vội vàng thế hần phủ thêm áo khoác, hần gom lại áo khoác, cũng không hề xem Triệu Phác Chân, bước đi đi ra ngoài.

Triệu Phác Chân nhìn hần thân ảnh biến mất ở bông tuyết trung, thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm giác được này đại trời lạnh, trên lưng quần áo đã bị hần thấm ướt, lúc này lạnh buốt lên.

Chương 3 chương 3 ác mộng

Trường Nhạc điện ánh đèn sáng tỏ, xa xa là có thể nghe được ồn ào náo động tiếng động, Lý Tri Mân đi vào trong điện, trong cung thường dùng Long Tiên Hương cùng đồ ăn hương khí, vũ cơ trên người hương khí hỗn tạp ở bên nhau, cùng gió ẩm ẩm nhào tới, tràn đầy đều là cấm thiên tú địa thể tục hương khói, điện thượng ăn mặc khinh bạc vũ váy giáo phường vũ cơ rải khai tay áo rộng ở kịch liệt vũ linh trung cấp tốc xoay tròn, mẫn đường chu tím ở quang hoa sáng ngời điện phủ trung cao giọng trò cười, tối cao chỗ long tòa thượng, một cái minh hoàng sắc thân ảnh mang cao cao chuỗi ngọc trên mũ miện cao cứ này thượng.

Nơi này tụ tập cái này thịnh thế đế quốc tối cao tầng người, quyền lực đỉnh người trên, cửu thiên cổng trời phía trên hoa mỹ cung khuyết, vạn quốc y quan tụ tập bá phục. Lý Tri Mân nhú nhú mày, ẩn hạ trong lòng kia một loại chán ghét cảm giác, đi tới.

Tòa thượng Nguyên Huy Đế Lý Cung Hòa đã cười nói: “Đại Lang đi nơi nào?”

Lý Tri Mân đứng lên khom người đáp lời: “Hài nhi vừa mới rượu có chút nhiều, đến phía sau đi ngồi ngồi, nhớ tới năm trước phụ hoàng nói qua dự nam vào một quyển khúc phổ, là khó được Nam Khúc, liền đi Lang Hoàn Khố nhìn hạ.”

Lý Cung Hòa hơi hơi gật đầu, quay đầu đối phía sau nội thị nói: “Nhớ kỹ, chờ yến tan, gọi người đưa đến Tần Vương phủ.”

Lý Tri Mân đứng dậy tạ thượng, Lý Cung Hòa vẫy vẫy tay cười nói: “Này lại không nói, chỉ là vừa mới Thái Tử cùng Nhị Lang Tam Lang đều làm thơ, người lại là tránh được, này không thể được, mau mau làm tới.”

Lý Tri Mân chấp tay thi lễ nói: “Phụ hoàng ngài là biết nhi thần, có Thái Tử ca ca châu ngọc ở trước, ta vạn không dám bêu xấu, thả làm nhi

thần tàng giấu dốt.”

Lý Cung Hòa cười ha ha, quay đầu đối mặt bên ngồi ngay ngắn Hoàng thái tử Lý Tri Bích cười nói: “Người nhìn xem người đệ đệ vừa nghe làm thơ liền luống cuống tay chân, ngày thường người cũng muốn nhiều dạy dỗ hạ người đệ đệ mới là.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 3

Nàng cùng Tư Thư Cố Hỉ Cô ở tại một cái nho nhỏ trong viện, Cố Hỉ Cô là nữ hoàng lúc ấy liền vào cung, Trung Tông thời điểm được thất phẩm phẩm chức, tới rồi triều đại đã qua tuổi ba mươi, bởi vì ngoài cung cũng không có thân nhân, liền bẩm Hoàng Hậu tưởng lưu tại trong cung phụng dưỡng, bởi vì làm người quy củ thành thật, liền lưu tại trong cung làm nội kho Tư Thư, lại chính mình tuyển Triệu Phác Chân tại thủ hạ dạy dỗ, lại là đem Triệu Phác Chân trở thành nữ nhi giống nhau yêu thương.

Cố Hỉ Cô tối nay ở phía trước biên hồ trợ, hiện giờ cũng đã trở về, đang ở phao chân, nhìn đến Triệu Phác Chân trở về, cười nói: “Đã trở lại? Ấm khoa bên trong ôn phục linh bách hợp bánh cùng sữa dê canh, người ăn liền tẩy rửa chân ngủ đi.”

Triệu Phác Chân đi tiếp cái nắp xem, quả nhiên chính tề mã một đĩa tuyết trắng trong suốt điểm tâm, hơi hơi có chút nhiệt khí, thanh hương phác mũi, chắc là đằng trước yến hội dư lại tới, liền cấp nữ quan nhóm phân một ít, nàng lo lắng hãi hùng cả đêm, hiện giờ mới giác ra trong bụng đói khát tới, lại không vội ăn, chỉ hỏi: “Cô cô ăn sao?”

Cố Hỉ Cô cười nói: “Ta không đói bụng, người ăn đi, người hiện giờ đúng là trường thân mình thời điểm, sớm một chút ăn ngủ đủ, đêm nay kho sách bên kia không có gì sự đi?”

Triệu Phác Chân cầm một khối ăn, hàm hồ nói: “Không có, có cái hoàng tử tới đọc sách.”

Cố Hi Cô ngẩn ra, nàng tối nay là ở bên trong điện hỗ trợ dẫn nội mệnh phụ nhóm tham gia yến hội sai sự, cũng không biết trước điện sự, vội hỏi: “Là vị nào hoàng tử? Như thế nào này Tết nhất còn đến nội kho đọc sách sao?”

Triệu Phác Chân lắc đầu: “Không biết, xem phục sức là hoàng tử đông cát phục, kia hoàng tử phía sau đi theo tiểu công công nhìn cũng lạ mắt. Cũng không cùng ta nói là ai, liền nhìn một lát liền đi rồi, ta cũng không hảo hỏi.” Trong cung quy củ, không có phẩm cấp cung nhân gọi chung đáp ứng, quý nhân không hỏi, không thể tùy ý hướng quý nhân ngôn ngữ, càng đừng nói đặt câu hỏi.

Cố Hi Cô vội lại hỏi tướng mạo tuổi tác cùng tính nết, suy nghĩ một hồi tử mới nói: “Hiện giờ cấm trung ở vài vị hoàng tử, mười mấy tuổi, Thái Tử, Tần Vương, Tấn Vương đều phù hợp, Tề Vương nhỏ điểm —— Thái Tử điện hạ tuổi nhẹ, nhưng học vấn hảo, này giao thừa còn niệm muốn đọc sách, chắc là hần.”

Triệu Phác Chân nghĩ kia sát thần, trong lòng ha hả, Cố Hi Cô xem Triệu Phác Chân cúi đầu ở ăn bánh, trên mặt cũng không có ngượng ngùng linh tinh biểu tình, trên cằm hơi hơi còn có chút trẻ con phì, hiện ra một phân ngây thơ, liền hơi hơi gõ: “Chúng ta ở bên trong kho, về sau thấy hoàng tử thời điểm còn nhiều, người nhưng đừng cùng một ít khinh cuồng người học, nhìn đến hoàng tử sinh đến thanh tuần, nhiều lời hai câu lời nói, liền sinh vọng tâm, nghĩ chim sẻ biến phượng hoàng. Người hiện giờ cũng lớn, những lời này cô cô hảo tâm giáo người, từ trước nội vụ tư làm chúng ta chọn người, những người khác đều ái chọn cơ linh ái nói chuyện, ta chỉ ái người kiên định thủ bốn phận, người cô cô ta ở trong cung hai mươi năm, gặp qua người thông minh nhiều, cuối cùng kết cục đều như thế nào?” Nói tới đây nghĩ đến từ trước trong cung cố nhân, Cố Hi Cô cũng có chút thốn thức, Triệu Phác Chân ngày thường có chút ngốc khờ, mặt khác nữ quan đều ngại nàng không cơ linh, sẽ không nói, chỉ có chính mình lại độc

chọn nàng, này trong cung không thiếu người thông minh, chỉ là người thông minh lại như thế nào đâu?

Nàng tiếp tục dong dài nói: “Trước Thánh Hậu lúc ấy, nhiều ít nữ quan đọc nhiều mấy quyển thư, được Thánh Hậu sủng ái, quyền khuynh triều dã, nhiều phong cảnh a, cả triều văn võ đều tranh nhau giao hảo các nàng, sau lại đâu, kết cục không một cái tốt, tự sát tự sát, xuất gia xuất gia, gả chồng gả chồng —— cũng mặc kệ lão xấu, chỉ một cái cho người, xa xa gả ra ngoài, quản người từng cỡ nào phong cảnh, ở bà bà thủ hạ cũng đến thành thật, tuổi lại đều lớn, cũng không thảo trượng phu thích, gả qua đi không nhi tử, mỗi một phân gia dụng đều phải từ bà bà trượng phu trong tay thảo..... Xuất gia..... Đừng tưởng rằng thật sự có thể thanh đăng cổ phật niệm kinh, đó là muốn ngày qua ngày gánh nước quét rác mặt phật tượng khổ tu. Vì nói càng bất kham.....”

Nàng dừng một chút, nghĩ Triệu Phác Chân cũng lớn, che lấp vẫn là nói: “Trên danh nghĩa là đạo cô, kỳ thật thanh danh đều hồng rồi, những cái đó văn nhân phúng, kỳ thật đều trở thành giáo phường ca cơ nhất lưu nhẹ tiết, cho rằng nhận mấy chữ, nhiều đọc chút thư, là có thể cùng những cái đó nam nhân sánh vai đâu..... Nữ nhân vẫn là không thể quá tranh cường háo thắng, an an phận phận hảo.” Hiển nhiên rất là vừa lòng chính mình hiện giờ hiện trạng.

Triệu Phác Chân coi chừng hỉ cô lại nói lên từ trước sự tới, vẫn là cùng từ trước giống nhau miệng lưỡi, không hy vọng nàng xuất sắc giành thắng lợi, chỉ là bình an thủ vụng liên hảo, cũng lấy ra ngày thường có lệ bộ tịch tới, chỉ là theo nàng câu chuyện hỏi: “Cô cô, ta nghe nói thuận thánh Hoàng Hậu, kỳ thật là nữ đế?”

Cổ Hỉ Cô gật gật đầu, thở dài: “Việc này khắp thiên hạ người ai không biết, lúc ấy là đứng đứng đắn đắn đấng cơ vi đế, thiên hạ thần phục, ngoại phiên tiến cống, hiện giờ người không còn nữa, các đại thần không chịu thừa nhận sự quá nữ chủ..... Nhắm mắt lại đem sách sử thượng lau sạch,

phong cái cái gì thuận thánh thiên chiếu Hoàng Hậu, chờ thêm cái mấy chục thượng trăm năm, lừa lừa đời sau người thôi, chỉ là chúng ta ở trong cung làm việc, bên trên người nói như thế nào, chúng ta liền như thế nào làm.”

Nàng suy nghĩ hạ rốt cuộc không yên tâm, lại đề điểm Triệu Phác Chân: “Người đừng nhìn Thái Tử để nói chuyện liền hướng phía trước thân cận, Thái Tử a, kia cũng không phải là kim thượng thân sinh tử, này căn cơ, không lớn ổn, hoàng tử bên người, kia tương lai đều là hỏa thượng nương, đừng đi đuổi nhiệt bếp, lãnh xuống dưới thời điểm, luận cái gì phượng tử long tôn, cũng đều vòng chôn, chúng ta liền an an ổn ổn ở bên trong kho làm việc liền hảo.”

Triệu Phác Chân nhớ tới cái kia kinh tâm động phách buổi tối sở nghe chứng kiến, trang khờ hỏi: “Thái Tử không phải Hoàng Thượng nhi tử?”

Cố Hi Cô thở dài: “Lời này nói đến liền dài quá, thuận thánh Hoàng Hậu —— lúc ấy kêu trời chiếu nữ đế, chính nàng có ba cái thân sinh nhi tử, trên danh nghĩa hoàng tử liền nhiều, sau lại liền nháo khởi Bát vương chi xăng bậy, khi đó nơi nơi đều lộn xộn, hôm nay nghe cái này vương phản, ngày mai lại nghe được cái kia vương mưu phản bị bắt lại, tới rồi cuối cùng, Thánh Hậu thân tử chỉ còn lại có Trung Tông một cái, náo loạn hảo chút năm, Trung Tông vốn dĩ thân mình liền không tốt, dốc hết sức lực lý mấy năm triều sự, rốt cuộc chịu đựng không nổi sớm bằng hà, lúc ấy thôi Hoàng Hậu người đang có thai, còn không biết nam nữ, bên ngoài còn có vài cái hoàng thúc gà chọi dường như nhìn đâu, Đông Dương công chúa cùng Phò mã Vĩnh Bình quận vương, liền hợp mấy cái trọng thần cùng Thôi gia, ủng hộ lập hiện tại Hoàng Thượng, chờ thôi nương nương sinh ra tới quả nhiên là con trai, liền làm kim thượng hạ chiếu, định Trung Tông nhi tử vì Thái Tử..... Nghĩ đến lúc ấy là làm trao đổi điều kiện. Đông Dương công chúa là Trung Tông thân muội tử, Thánh Hậu liền này một cái nữ nhi, sủng thật sự, nàng cùng Trung Tông cũng luôn luôn cảm tình hảo.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 4

Đậu Hoàng Hậu xem hăn chỉ như mộc thạch giống nhau, trát không đau đây bất động, trong lòng dâng lên nồng đậm cảm giác vô lực: “Thủ hạ của người những cái đó nô tài, ta ở trong cung quản thúc không, mặc kệ muốn cái nào, đều làm người cữu cữu xem qua, chớ có lại cùng từ trước giống nhau, bị người an cái đình, tính kế cũng không biết.”

Lý Tri Mân mặt mày bất động: “Mẫu hậu nói chính là.”

Đậu Hoàng Hậu vỗ hạ ngực, nhúu mày phát phát tay nói: “Thôi, người đi về trước, tự giải quyết cho tốt đi.” Nguyên bản dưới gối nhị tử một nữ đều ở, hăn là lưu cơm, nàng lại hoàn toàn không có tâm tình.

Lý Tri Mân cung kính thi lễ, lui đi ra ngoài.

Bên ngoài làm việc tiểu hoàng môn chính quét tuyết, ven đường tuyết đều đã bị lay lợi dơ bẩn, chỉ có lộ sườn thụ cao chi thượng đê ép chút chưa kịp hóa tuyết, vẫn thuần tịnh trong suốt. Không trung nhưng thật ra lam, không khí lạnh thấu xương trung mang theo tươi mát, Lý Tri Mân vừa đi ra Trường Nhạc Cung, liền thật sâu hít một hơi, vừa mới trong điện kia đục buồn trầm nị Long Tiên Hương hương vị bị này gió lạnh một thổi, ngực không khỏi vui sướng một ít.

Hăn ra Trường Nhạc Cung, phía sau đi theo Văn Trúc xem hăn đi phương hướng lại không phải ra cung phương hướng, có chút kinh ngạc, nhẹ nhàng hỏi: “Điện hạ không trở về Tần Vương phủ?”

Lý Tri Mân bước chân không vội không chậm, lại cũng không có dừng lại: “Đi nội kho nhìn xem còn có cái gì hảo khúc phổ không.”

Văn Trúc ngẩn ra, trong lòng ai thán, vừa mới Hoàng Hậu nương nương câu kia câu sắc bén, chính là không thích nhà mình Vương gia này hảo âm luật đam mê, kết quả Vương gia phảng phất một chút cũng chưa treo ở trong lòng, vẫn cứ lo chính mình tiếp tục đi xem khúc phổ, này thật đúng là. Vương gia nhưng thật ra tùy tâm sở dục tự do tự tại, đi theo người đã có thể tham, lần trước túng nô cường đoạt dân tài sự vừa ra, Vương gia trước mặt từ nhỏ cùng nhau lớn lên Văn Mặc bị sống sờ sờ đánh chết xử trí, Vương gia từ lần đó khởi, liền không còn có cùng gã sai vật thân cận nói chuyện, bọn họ này đó đi theo Vương gia, cũng là từng bước cẩn thận, không dám tái sinh sai lầm.

Chương 6 ăn vụng

Đúng là ăn tết thời tiết, tiền triều nghỉ triều, lại là trong cung nhất vội thời điểm, khó được Hoàng Thượng rảnh rỗi, Hoàng Hậu lại muốn vội vàng các loại ban thưởng, ngoài cung cung phi thân thích đều vội vàng đệ thỉnh an thẻ bài, các cung phi tử cũng vội vàng vắt óc tìm mưu kế thỉnh Hoàng Thượng lại đây. Đương nhiên lúc này, nội kho Tam Khố, ngược lại là Lang Hoàn kho sách nhất an tĩnh, rốt cuộc cấm trung tư tàng thư nãi thiên tử tư khố, dễ dàng sẽ không thưởng người, đại bộ phận thư đều là thu vào tới sau liền không người hỏi thăm, lẳng lặng nằm ở đại nội vườn thượng uyển trung thẳng đến đời kế tiếp hoàng đế tiền nhiệm.

Trong viện im ắng, Lý Tri Mân đi vào đi, lại nghe tới rồi một trận kỳ quái —— không nên là nơi này có hương vị.

Hắn hơi hơi nghỉ chân, đứng ở kho sách cửa hướng trong đầu nhìn lại, trong phòng ám, nhất thời nhưng thật ra nhìn không ra có người không có, hương vị nhưng thật ra nồng đậm chút..... Nghe đảo như là cá lát nướng nướng mùi hương.

Hắn đứng biện trong chốc lát hương vị phương hướng, suy nghĩ hạ, bước đi bỏ qua cho kho sách đại phòng, tới rồi hẹp hòi hậu viện tử, quả nhiên ngày ấy nhìn thấy tiểu cung nữ đưa lưng về phía này đầu, ngồi xổm dưới tàng cây không biết ở mân mê cái gì, nàng trước mặt cây lệch tán làm thượng ngồi xổm một con màu vàng nâu đại miêu, kia chỉ miêu sinh đến rất là to mọng, cao cứ ở kệ sách thượng, màu nâu tròn mắt ngạo mạn mà nhìn thoáng qua Lý Tri Mân, chút nào không kinh, lại cúi đầu đi xem kia tiểu cung nữ.

Tiểu cung nữ trong tay cầm đôi đũa, gắp một mảnh thịt cá kẹp cấp kia chỉ miêu, miêu thuần thực một điều, liền đã ăn tăn kia cá phiến, vừa lòng mà xì xụp mà kêu, kia tiểu cung nữ lại gắp một mảnh cho nó, xem nó thuần thực mà ăn. Đây miêu màu lông hỗn độn khó coi, chủng loại chắc là cực bình thường tạp chủng, nhưng mà nó tại đây cung nữ thủ hạ, ăn đến béo tốt, vào đông mao lại hết sức phong phú, xem qua đi du quang tỏa sáng, ngạo mạn tôn quý đến giống như chính mình là chủ nhân giống nhau tiếp thu người hầu hạ.

Mà Lý Tri Mân trong lòng bỗng nhiên cũng lại nhiều vài phần khẳng định..... Đây chỉ miêu, tựa hồ chính là ba năm trước đây xẹt qua kia một con mèo.

Nguyên lai, này còn có một cái người sống.

Tiểu cung nữ ngốc nhiên bất giác, còn tại mân mê cái gì, Lý Tri Mân chỉ nghe được tư tư tựa hồ là đồ ăn nướng nướng thanh âm, thực cá mùi hương truyền ra tới, nhưng mà cũng không có nhìn đến hỏa, lại nói này trong cung cũng không cho lên chỉ ra hỏa, này to gan lớn mật nha đầu, lại đang làm cái gì?

Nhớ tới đêm hôm đó này tiểu cung nữ chỉ sợ cũng mới sáu bảy tuổi đi, nàng giả thành tiểu nội thị, ở nơi đó làm cái gì?

Hắn lại đi vào chút, thấy rõ ràng, nguyên lai trên mặt đất điểm một cái đồng đế đèn, mà ngọn nến lại cố tình điểm ở phía dưới, quay phía trên nguyên bản dùng để thịnh ngọn nến du mỏng đồng thác, kia nhọt nhạt thác, hiện giờ phóng một mảnh hút no rồi tương dấm gia vị hơi mỏng cá lát, tại hạ biên ánh nến nướng nướng hạ, quay cuồng biến thành màu trắng, sau đó phát ra mê người đồ ăn hương khí.

Kia tiểu cung nữ cực nhanh mà dùng đũa đuôi đánh đem móng vuốt duỗi hướng bên cạnh cái đĩa phỉ miêu một chút, đổi nói: “Giẻ lau! Nói muốn lộng chín ăn, này cá lát đã không mới mẻ, hôm kia Ngự Thiện Phòng dư lại tới, không lộng chín ăn sẽ bụng đau.”

Lý Tri Mân rốt cuộc nhin không được, cười một tiếng.

Này tiếng cười dừng ở hết sức chuyên chú ăn vụng ăn Triệu Phác Chân lỗ tai, quả thực giống như cừu thiên sấm sét giống nhau, nàng bay nhanh mà nhảy dựng lên, đợi cho nhìn đến cư nhiên chính là ngày hôm trước nhìn thấy sát thần thời điểm, nàng đã là sợ tới mức cúi đầu, quỳ xuống, trong lòng âm thầm kêu khổ.

Lý Tri Mân đảo chưa nói cái gì, nhìn kia chỉ miêu khom lưng nhẹ nhàng từ trên cây nhảy xuống, giống như một trận khói nhẹ nhẹ nhàng mà dọc theo chân tường thoán đi rồi, rất có hứng thú hỏi: “Này mèo kêu giẻ lau?”

Triệu Phác Chân gật gật đầu, cúi đầu giải thích nói: “Ngay từ đầu nó trên người màu lông hoàng hoàng hắc hắc, giống giẻ lau giống nhau, cho nên.....”

Lý Tri Mân khóe miệng hơi kiêu: “Này ăn vụng đến du quang thủy hoạt, nhưng thật ra cái du giẻ lau, bất quá, miêu nghe nói không thể ăn muối quá nặng đồ ăn.”

Triệu Phác Chân nhìn đến nói ăn vụng, không dám nói nữa, chỉ là nơm nớp lo sợ mà quỳ.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 5

“Kỳ thật người vì cái gì muốn xuất cung đâu, này phải đi nhiều nhẹ nhàng, Cổ cô cô đối đãi người lại hảo, so với ta bên kia khá hơn nhiều.” Hoa Uyển là nội giáo phường Vân Thiều Tư, nhân phụ huynh bị hạch tội mà hoàn toàn đi vào giáo phường, tội nô tịch trong người, Triệu Phác Chân là thổ ty tiến hiến, tuy nói là lương tịch, so nàng cũng chỉ tốt hơn một chút, bất quá nhìn ôn nhu ngoan ngoãn, Hoa Uyển lại là cái cổ linh tinh quái, này hai người có thể chơi đến cùng nhau người ngoài cũng rất là kỳ quái, chỉ có Hoa Uyển biết Triệu Phác Chân những cái đó ý đồ xấu so cái gì đều nhiều.

Triệu Phác Chân suy nghĩ trong chốc lát nói: “Liên muốn nhìn một chút bên ngoài là gì bộ dáng..... Nếu có cơ hội, cũng tưởng hồi Liên Sơn nhìn xem.” Nàng tưởng về nhà, muốn gặp chính mình cha mẹ, mỗi người đều có cha mẹ, nàng không có.

Hoa Uyển nhìn thoáng qua nàng trên cổ chuỗi ngọc, nghe nói đó là nàng vào cung liên mang, hẳn là nàng cha mẹ cho nàng lưu: “Cha mẹ người nhất định rất đau người, trở về có lẽ còn có thể tìm được cha mẹ người đâu.”

Triệu Phác Chân lắc lắc đầu, hơi hơi có chút ảm đạm, Hoa Uyển suy nghĩ hạ nhẹ nhàng nói: “Có cái tin tức..... Nghe nói Hoàng Hậu nương nương ở chọn mười hai đến mười sáu tuổi chi gian cung nữ, muốn vào tập nghệ quán tu tập, nghe nói là muốn đi hầu hạ Thái Tử, Đông Cung làm việc không trong cung quy củ như vậy nghiêm, chờ Thái Tử thành hôn sau, Thái Tử Phi tổng muốn thả ra một đám cũ cung nhân, đây cũng là lệ thường, nếu

là chủ tử hảo thuyết, thực mau là có thể thả ra đi, không giống trong cung quá nhiều người, tiến cung liền không có gì cơ hội ra cung.”

“Đông Cung?” Triệu Phác Chân nghĩ đến kia sát thần, “Thái Tử không phải Hoàng Hậu nương nương thân tử đi, cũng là Hoàng Hậu nương nương quản? Thôi nương nương không phải còn ở sao?”

Hoa Uyển suy nghĩ hạ nói: “Rốt cuộc thôi nương nương không ở trong cung, xuất gia sao, Đông Cung bên kia cũng là muốn Hoàng Hậu coi chừng đâu.”

“Nói nữa,” Hoa Uyển thanh âm phóng thấp: “Nghe nói, Hoàng Hậu nương nương buông tha đi người, Thái Tử khẳng định sẽ không tha ở trong phòng, có lẽ thực mau là có thể thả ra đi.”

Triệu Phác Chân lắc lắc đầu, tâm sự nặng nề, nhìn hoa mắt uyển, trong lòng vừa động: “Này tin tức sẽ không lại là người sư phó nói cho người đi.”

Hoa Uyển gật gật đầu, trên mặt ửng đỏ: “Chúng ta hai người đều là nhạc tịch, ở giáo phường tư, không phải cái đầu, sư phụ nói không bằng làm ta mưu đi vương phủ ra cung..... Ở trong cung giáo phường tư, nói không chừng nào ngày đã bị quý nhân coi trọng, đó là không có, chờ đến tuổi lớn, bị đưa đi ngoại giáo phường tư, kia càng là bất kham..... Hiện giờ ở Vân Thiều Tư, người khác còn không dám làm sao.....”

Triệu Phác Chân nói: “Người tuổi còn như vậy tiểu, sư phó của người nói cái này có phải hay không quá sớm, lại nói sư phó của người so người đại như vậy hơn tuổi.....”

Hoa Uyển nói: “Sư phó đãi ta hảo, sẽ không hại ta, trong cung không còn sớm điểm tính toán, sự tình trước mắt liền tới không kịp.” Nói xong lại lột một viên đậu tương nói: “Cái này nghe nói dùng trà điệp cùng nhau nấu tốt nhất ăn, đáng tiếc thánh thọ tiết, Ngự Thiện Phòng bên kia tiểu thọ công công không được không.”

Triệu Phác Chân biết Hoa Uyển không nghĩ lại nói cái này đề tài, cũng theo nói: “Phía trước không cần người đi diễn tấu sao?”

Hoa Uyển nói: “Sư phó nói ta còn không có xuất sư, không cho ta đi, nói lúc này loạn, quý nhân nhiều, ta như vậy một không cẩn thận va chạm quý nhân hoặc là không cẩn thận thối sai rồi âm, kia đã có thể chiêu họa.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu, Hoa Uyển lại nghĩ tới một chuyện, chỉ chỉ một bên dùng tay nải bao đồ vật nói: “Hôm kia người hỏi ta có hay không không cần cầm, ta tìm trường cũ, thỉnh người hỗ trợ cấp tục huyền thượng, còn có thể chấp vá dùng, âm thanh cũng còn chuẩn, hảo hảo người như thế nào cũng nhớ tới muốn xem cầm tới?”

Triệu Phác Chân nói: “..... Chính là độc sách kho hảo chút khúc phổ, có điểm tò mò, không biết này khúc phổ rốt cuộc có cái gì có ý tứ địa phương.” Có thể làm cái kia sát thần vừa thấy liền xem hồi lâu.

Hoa Uyển khoa trương mà thở dài một hơi: “Chơi chơi liền hảo, đừng nghiêm túc, vất vả thật sự, ta xem đánh đàn tỷ tỷ, ngón tay đều xuất huyết còn muốn đàn, đàn đến không đúng, sư phó cầm lấy thước đồ ập xuống mà đánh! Còn thường xuyên không thể ăn cơm, không được ngủ, đàn đến được không, đều là sư phó định đoạt.” Nàng lại duỗi thân duỗi đầu lưỡi: “May mắn ta học chính là tiêu, sư phó đối ta cũng hảo.”

Hai người lại nói vài câu, Hoa Uyển nhìn sắc trời cảm thấy yến hội muốn kết thúc, sư phó muốn tan cuộc, liền cùng Triệu Phác Chân cáo từ.

Triệu Phác Chân thu thập kia một đồng đậu tương da, cầm kia cũ cầm trở lại kho sách. Hôm nay vạn thọ tiết, đằng trước náo nhiệt thật sự, nội kho lại rất an tĩnh.

Trong viện im ắng, Lý Tri Mân đi vào kho sách, liền nhìn đến tiểu cung nữ chính cúi đầu chòng ghẹo một phen cầm, kia đem cầm thập phần cũ nát, huyền nhìn là Tân An thượng.

Tiếng bước chân kinh động Triệu Phác Chân, ngẩng đầu nhìn đến là hắc, vẫn là một thân hoàng tử cát phúc, trên mặt tựa hồ uống xong rượu, lộ ra đà hồng, trong lòng lại chửi ầm lên, này sát thần là yêu nơi này sao? Hôm nay không phải hoàng đế vạn thọ sao? Hắc không ở đằng trước mừng thọ, chạy tới nơi này làm chi? Quái chính là vì sao mỗi lần tới, đều là Cố cô cô không ở, chỉ có nàng một người ở thời điểm, tuy rằng trong lòng chửi thầm, lại vẫn không thể không tiến lên thi lễ: “Điện hạ vạn phúc, là muốn xem thư sao?”

Lý Tri Mân nhìn kia cầm nói: “Người đây là muốn học cầm?”

Triệu Phác Chân có chút quẫn bách: “Chính là thô thô nhìn xem, nhận cái cung thương giác trưng vũ.”

Lý Tri Mân nhìn mắt bên cạnh đúng là chính mình lần trước tới xem qua 《 Tuyệt Trung Ba Tiêu 》 , duỗi tay nhẹ nhàng chọn hạ kia cầm huyền, cầm huyền rung động, phát ra sâu kín có điểm phát sáp thanh âm, lông mi rủ xuống, biểu tình ôn hòa đậm nhạt, tựa hồ không rất cao hứng, Triệu Phác Chân đứng ở một bên đại khí cũng không dám ra, lại nhìn đến Lý Tri Mân bỗng nhiên nói: “Tuyệt Trung Ba Tiêu phải không?” Nói xong cũng không ngồi xuống, chỉ là đứng ở bên kia, hai tay đặt ở cầm thượng, nước chảy giống nhau tiếng đàn liên vang lên.

Triệu Phác Chân xem hắc ngón tay thon dài linh hoạt phi phàm, cầm huyền nguyên bản chỉ là vật chết giống nhau lẳng lặng hệ ở cầm trụ thượng, hiện giờ lại tại đây nhân thủ hạ nhảy lên run rẩy phát ra tốt đẹp đến cực điểm thanh âm —— này đôi tay, lúc trước thiếu chút nữa bóp chết chính mình.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 6

Hôm nay nàng ở kho sách lý thư, rồi lại tới một vị hoàng tử, tuổi tác cùng phía trước gặp qua vị kia tương đương, tuyết thanh hoàng tử thường phục sấn đến sắc mặt như ngọc, mặt mày thanh tuấn then thùng, hẳn phía sau mang theo cái tiểu nội thị, nhìn đến Triệu Phác Chân tiến lên hành lễ cũng chỉ là khẽ gật đầu: “Không cần hầu hạ, cô chính mình tùy ý nhìn xem có cái gì thích hợp thư.” Nói xong liền mang theo phía sau tiểu nội thị hướng kho sách bên trong đi đến, Triệu Phác Chân không biết là vị nào hoàng tử, chỉ có lẳng lặng đứng thẳng một bên, xem kia hoàng tử đi vào đi.

Kho sách cực tĩnh, vị kia hoàng tử đi vào kệ sách chỗ sâu trong, một lát sau Triệu Phác Chân nghe được thấp thấp thanh âm: “Điện hạ, ngài xem này cuốn 《 lục thao 》 !” Thanh âm mềm giòn mang theo một tia hưng phấn, nghe kia hoàng tử mang đi vào nội thị đang nói chuyện, nghĩ đến rất là được sung ái, nói chuyện có chút không quy củ.

Vị kia điện hạ cũng có chút vui sướng: “A, cái này rất khó đến, tiên sinh khóa thượng nói qua, bất quá nơi này không được cho mượn đi, chỉ có thể sao chép đâu.”

Kia tiểu nội thị có chút thất vọng: “Ân.” Bất quá một cái ngữ khí từ mang lên mềm mại đuôi điều, chỉ là nghe, là có thể làm người cảm giác được thanh âm kia chủ nhân có bao nhiêu tiếc nuối cùng thất vọng, lệnh người không khỏi muốn an ủi.

Vị kia hoàng tử suy nghĩ trong chốc lát nói: “Nếu không chờ Quốc Tử Giám tan học sau, ta mỗi ngày mang người tới, chúng ta cùng nhau sao

chép, hẳn là thực mau.” Cư nhiên là một bộ thương lượng miệng lưỡi, Triệu Phác Chân rất là ngạc nhiên, này đó hoàng tử đều là như vậy bình dị gần gũi sao?

Kia tiểu nội thị nhẹ giọng nói chuyện, thanh âm nạt nông: “Vẫn là từ bỏ, nơi này chép sách đều có ký lục, như vậy thư..... Đối diện hạ ngài không tốt lắm, lại nói ngài nếu là tổng mang ta tới, bị người có tâm mượn cơ hội phát tác, bạch bạch tặng người nhược điểm —— ta cũng chính là tò mò đến xem, có thể nhìn thấy Thánh Hậu nương nương tàng thư Lang Hoàn kho sách, ta nguyện đã trọn.”

Kia hoàng tử dừng một chút: “Thượng Quan.....” Hẳn không tiếp tục nói tiếp, kia tiểu nội thị nhẹ nhàng thở dài một tiếng, kia hoàng tử lại ôn thanh nói: “Này có cái gì vội vàng, không ai dám nói..... Ta nghe nói nơi này rất nhiều thư, có Hoàng tổ mẫu thân thủ phê bình, chỉ là không biết là cái gì thư, chờ ta về sau hỏi thăm rõ ràng.”

Kia tiểu nội thị nhẹ giọng nói: “Nhà ta gia học chuyên môn thỉnh cái nữ tiên sinh, chính là năm đó nữ hoàng bên người nhậm quá thị nữ, nói nữ hoàng nhiều năm ngày ngày đọc sách không nghỉ, lại vội cũng muốn đọc sách một quyển, học nhiều biết rộng, còn có thể viết một bút hảo tự, tự thái tuyệt vời bất quần.”

Kia hoàng tử nói nhỏ: “Hoàng tổ mẫu lấy nữ tử chi thân ôm quốc sự lý triều cương, tự nhiên học thức thượng viễn siêu người bình thường..... Nghe nói nơi này cũng thu không ít sách cấm..... Quá mấy ngày học nghỉ, ta lại mang người đến xem?”

Kia kiều nộn thanh âm chần chờ một chút, “Không được, cha ta muốn mang ta ca cùng ta đi Khai Nguyên Tự cấp vong mẫu làm pháp sự.”

Thiếu niên hoàng tử vội nói: “Hẳn là..... Lệnh đường tiết liệt, trong cung tất nhiên cũng có ban thưởng đi xuống.”

Hai người khe khẽ nói nhỏ, nhưng nói chuyện nội dung đã biểu hiện kia tiểu nội thị cũng không phải thật sự nội thị, nghe tới đảo như là nhà ai quan lại đệ tử.

Triệu Phác Chân tò mò chi tâm nổi lên, nhẹ nhàng xê dịch chân, từ kệ sách khoảng cách xem qua đi, ngày xuân dương quang mềm mà mỏng, xuyên qua cửa sổ chiếu vào kia hai người trên người. Kia tiểu nội thị trong tay cầm quyển sách, chỉ nhìn đến sườn mặt dung mạo giảo hảo giống như thiếu nữ, tinh tế trên da thịt hơi hơi một tầng nhung mao dưới ánh mặt trời gần như trong suốt, vành tai chỗ đó có một cái đỏ tươi tiểu chí, phảng phất vành tai thượng trụy san hô châu giống nhau, ánh mặt trời xuyên thấu qua vành tai, có thể mơ hồ nhìn đến trong suốt lỗ thủng —— nguyên lai thật là cái tuổi cùng chính mình không sai biệt lắm nữ tử. Triệu Phác Chân trong lòng thấy rõ, xem kia hoàng tử cúi đầu cùng nàng nói chuyện, mũi thẳng, khoe miệng mỉm cười, ánh mắt thập phần ôn nhu…… Phảng phất đối kia thiếu nữ ngưỡng mộ phi thường.

Thượng Quan, là trong kinh nổi danh kinh thành minh châu, Thượng Quan đại học sĩ thiên kim Thượng Quan Quân sao?

Tuy rằng là thâm cung bên trong, nhưng là các gia mệnh phụ khuê tú bát quái vẫn là có truyền lưu, Triệu Phác Chân nhớ rõ các cung nữ nghị luận quá, Thượng Quan đại học sĩ vợ cả Lữ thị nghe nói năm đó vì cứu hài tử mệnh dẫn dắt rời đi loạn binh, cuối cùng vì bảo trinh tiết, dứt khoát nhảy xuống vách núi chết, sự tích truyền ra sau sĩ lâm biểu dương, tiên đế lúc ấy cố ý hạ ý chỉ cáo thưởng ngợi khen, Thượng Quan học sĩ phu thê ân ái, lòng mang vong thê, nhiều năm không cưới, tự mình giáo dưỡng đích nữ, đích nữ văn thái nổi bật, minh mẫn phi thường, còn tuổi nhỏ liền đã có thể xuất khẩu thành thơ tuyệt cú, được đến kim thượng ngợi khen, xưng là “Kinh thành minh châu”.

Quả nhiên tài mạo đều giai, Triệu Phác Chân trong lòng hơi hơi nổi lên một tia hâm mộ, nghe nói trong triều vương công đại thần khuê tú, đều

có thể ở Quốc Tử Giám nữ học nhập học liền đọc, triều đại hoàng tử, tôn thất tử mỗi tháng đều sẽ có ba ngày đến Quốc Tử Giám nghe đại nho cùng giám sinh nhóm dạy học nói lý lẽ, nói vậy vị này hoàng tử cùng nàng ở nơi đó tiếp xúc nhận thức, sau đó mang theo nàng lặng lẽ tiến cung tới xem này Lang Hoàn kho sách.

Lại không biết đây là vị nào hoàng tử? Là trong truyền thuyết Tần Vương sao?

Chờ bọn họ đi rồi, Triệu Phác Chân đi đến phía trước tới, phi năm phi tiết, Cố Hỉ Cô không có khác phái đi, tự nhiên này đó thời gian đều ở kho sách làm việc, nhìn đến nàng ra tới, thuận miệng nói: “Vừa mới Thái Tử đi vào, không có quấy nhiễu đến Thái Tử đi?”

Triệu Phác Chân như bị sét đánh: “Vừa rồi đó là Thái Tử?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 7

Hoàng Nguyên đi rồi, Cố Hỉ Cô rất là sầu lo, buổi tối lại thiêu lên, Triệu Phác Chân thế nàng dùng lạnh khăn lông đắp cái trán, Cố Hỉ Cô xem nàng đôi mắt ngao ra hồng ti, kéo tay nàng đau lòng: “Người vẫn là hảo hảo nghỉ ngơi, đừng cũng ngao ra bệnh tới.”

Triệu Phác Chân nói: “Không có quan hệ, lâm cô cô nói bệnh của người quan trọng, hiện giờ an bài hai cái tiểu nội thị thay ta chỉnh thư, phải đi cũng không mệt.”

Cố Hỉ Cô giật mình: “Nội Thị Tĩnh động tác nhanh như vậy.”

Triệu Phác Chân nói: “Kỳ thật nội thị cũng có không ít biết chữ, ta xem bọn họ chỉnh thư cũng thực mau.”

Cố Hỉ Cô thấp giọng nói: “Nội thị ti tiện, quý nhân đều khinh thường bọn họ, rồi lại không rời đi bọn họ, nữ hoàng là lúc trọng dụng nữ quan, lại cũng có mấy cái tâm phúc nội thị, bọn họ tâm tư kiên nhẫn, chịu quá thường nhân không thể nhẫn khổ, lại không có đường lui, hầu hạ các quý nhân càng toàn tâm toàn ý, cúi đầu khom lưng, cái gì dơ sự đều chịu làm. Cung đình cục thượng cung nhóm tổng nghĩ cùng nội thị từ biệt manh mối, khôi phục từ trước nữ hoàng ở khi đó thịnh thế, kỳ thật là đánh sai chủ ý. Đậu Hoàng Hậu..... Cùng từ trước thôi Hoàng Hậu bất đồng, các nàng khuyến khích Đậu Hoàng Hậu làm việc này, sẽ không có hảo trái cây ăn, các nàng là tưởng sai rồi, cho rằng Đậu Hoàng Hậu gia đình bình dân xuất thân thể nhược, lại không biết đúng là Đậu Hoàng Hậu thể nhược, cho nên

mới có thể ở Hoàng Hậu vị trí thượng, Đậu Hoàng Hậu nếu là thật sự tướng cường lên, phản muốn tao Hoàng Thượng kiêng kị.”

Cố Hi Cô bệnh đến hôn mê, nói chuyện kỳ thật có chút vụn vặt nhảy lên, Triệu Phác Chân kỳ thật có chút mơ hồ không biết nàng nói như thế nào đến này phía trên, rốt cuộc phía trước Hoàng Nguyên cũng là nói không tỉ mỉ: “Cô cô là nói cho hoàng tử tuyển cung nữ sự tình sao?”

Cố Hi Cô thật dài thở dài: “Nơi nào là cho hoàng tử..... Ta nghe nói, cái gì tài mạo song toàn, kỳ thật tất cả đều là xem diện mạo, chỉ nhật sinh đến tốt, sinh đến kém một ít chẳng sợ lại có tài hoa cũng tuyển không thượng, lại là muốn tuyệt sắc mới được. Nếu là cho chính mình thân tử tuyển cung nữ, kia đều là nhật thành thật nghe lời hảo dẫn đo, không nhiều lắm miệng miệng lưỡi, làm việc nhanh nhẹn, hiện giờ lại chỉ tuyển lớn lên tốt —— nghe nói năm nay trong cung muốn thả ra đi rất nhiều cung nữ, Đông Cung bên kia vừ gì, có chút số tuổi cũng không như thế nào đại đều thả ra đi, ra rất nhiều thiếu. Tập nghệ quán bên kia, nghe nói đem phía trước cấp nữ hoàng thủ lãng tử thượng cung triệu hồi tới —— Hoàng Hậu, đây là tự cấp Đông Cung tuyển cung nữ đâu. Thái Tử năm nay mười lăm tuổi, là lúc a.....”

Triệu Phác Chân nhớ tới kia sát thần, lại nghĩ tới kia thoát nhìn thực hòa khí Thái Tử, trong lòng hơi hơi run lên, nghĩ nếu là có thể đi Đông Cung, giống Hoa Uyển nói giống nhau, có phải hay không thật sự có thể có cơ hội thả ra cung đi, như vậy về sau sẽ không bao giờ nữa sẽ gặp được kia sát thần đi?

Cố Hi Cô kéo tay nàng, dưới đèn tinh tế đoan trang nàng tướng mạo: “Người khi còn nhỏ không như vậy gây chú ý, hiện giờ nảy nở tới, thực sự nhận người chú, khó trách hoàng thượng cung thấy liền thượng tâm —— người đừng tin vào nàng lời nói, hiện giờ lúc này đến Thái Tử trước người, tuyệt không phải cái gì hảo phái đi, Đậu Hoàng Hậu đây là ở hố Thái Tử, làm được quá rõ ràng. Mặc kệ là ai cho nàng ra chủ ý, đều quá ngu ngốc

chút, chỉ sợ chính là những cái đó tự cho là thông minh thượng cung nhóm, các nàng đã quên, liền tính hoàng đế làm bộ không biết, còn có cái Đông Dương công chúa nhìn đâu, Hoàng thái tử đó chính là Đông Dương công chúa vận mệnh, nơi nào khả năng làm người bạch bạch tính kế đi, Đậu Hoàng Hậu có Hoàng Thượng bảo, đến lúc đó tao ương vẫn là phía dưới làm việc..... Lấy ra tới những cái đó cung nữ, càng sẽ không có cái gì chỗ tốt, người nhưng ngàn vạn đừng phạm hồ đồ.”

Triệu Phác Chân thấp giọng nói: “Cô cô nói chính là.” Nàng biết Cố Hỉ Cô là thiết tình yêu thương chính mình, nói được cũng rất có đạo lý —— chính là, nàng cũng không tưởng vòng tại đây trong cung, không có tiếng tăm gì mà ở thư trong núi vượt qua cả đời này, nàng từ nhỏ bị vòng tại đây một phương cung tường trung, cái gì đều không có gặp qua, trong sách viết quá như vậy nhiều địa phương, như vậy nhiều đồ vật, nàng đều không có gặp qua.....

Chương 10 lựa chọn

Ngày này nàng ở kho sách lý thư, kia sát thần rồi lại tới, vẫn là chỉ dẫn theo một người, ăn mặc việc nhà áo choàng, quen cửa quen ngõ tìm địa phương ngồi xuống, vậy lui kho sách những người khác hầu hạ chỉ để lại Triệu Phác Chân, đánh giá vài lần hỏi nàng: “Như thế nào kho sách thêm người sao?”

Triệu Phác Chân nhìn đến hắc da đầu liền có chút phát tặc, trên lưng mao mao, cẩn thận mà tiểu tâm mà trả lời: “Nguyên bản Tư Thư cô cô sinh bệnh, Nội Thị Tĩnh bên kia khiến người lại đây nhận tội thay nhi.”

Lý Tri Mân không có tiếp tục hỏi đi xuống, Triệu Phác Chân xem hắc có chút tiêu điều biểu tình, thật cẩn thận hỏi: “Điện hạ là muốn xem thư sao?”

Hắc gật gật đầu nói: “Liễu công nguyên 《 lam quan đồ ký 》 .”

Triệu Phác Chân thoáng khúc đầu gối ửng, xoay người đi vào đi không bao lâu quả nhiên phùng cái tráp ra tới, Lý Tri Mân tiếp thư phiên phiên, hắn hôm nay trong lòng không mau, có chút xem không đi vào, quay đầu xem Triệu Phác Chân đứng ở một bên, ánh mắt ở phòng trong bắn khoăn không biết đang tìm cái gì, trong lòng vừa động, hỏi nàng: “Sách này người xem qua sao?”

Triệu Phác Chân phục hồi tinh thần lại, thấp giọng nói: “Không thấy quá..... Bất quá liễu công nguyên, là thiên chiếu trong năm bị biếm trích lưu đầy, sau lại Thánh Hậu không ở, tiên đế vì hấn bình phục, tự mình ba lần đến mời thỉnh hấn, hấn cũng không chịu vào triều.”

Lý Tri Mân thay đổi cái vấn đề: “Ngày thường ái nhìn cái gì thư? Nội văn học quán học sĩ cho các người nói cái gì thư?”

Triệu Phác Chân vẫn như cũ cẩn thận mà châm chước trả lời: “Cũng không có gì ái xem thư..... Cô cô nói chúng ta nhận được mấy chữ, quý nhân tìm thư chúng ta có thể tìm được liền hảo, văn học quán học sĩ nhóm giáo 《 nữ huấn 》 《 nữ đức 》 , cũng không cho chúng ta xem tạp thư, nói nữ tử nhìn tạp thư đó là bất an với thất, kinh nghĩa là tiến học trị thế sở cần, chúng ta nữ tử không cần khoa cử, chỉ nhật thi thư làm chúng ta ngâm nga, tương lai cũng có thể dạy dỗ nhi nữ.....” Nàng không có nói chính mình bởi vì tò mò vẫn là ở kho sách xem lật xem rất nhiều thư —— chỉ là kho sách thư mệnh mông bể sở, nàng bất quá là tùy tay lật xem, đoạt được cực tiểu.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 8

Chương 11 giáo tập

Tiền đồ khó lường, Triệu Phác Chân chỉ có thể nước chảy bèo trôi, chuyên tâm học tập, đi Đông Cung, Đông Cung Thái Tử không phải Đậu Hoàng Hậu hài tử, đối trước mắt nàng tới nói, cũng là một cái hảo nơi đi, ít nhất có thể tránh đi cái kia sát thần.

Tuổi tác không lớn nàng đối ngoài cung biên thế giới chỉ từ thư thượng cùng người khác kể rõ trúng giải, nhưng vẫn cứ một lòng nghĩ tương lai có thể thả ra cung đi, hiện giờ đi trước Đông Cung, sau đó đến lúc đó tích góp một ít tiền, chậm rãi hỏi thăm bên ngoài tình hình, có một môn dựng thân tài nghệ, lại nghĩ cách tử đi Liên Sơn, hỏi thăm chính mình thân sinh cha mẹ..... Nếu là còn ở, liền cùng cha mẹ đoàn viên, nếu là không được, vậy ở quê hương lập cái nữ hộ, chính mình sinh hoạt.....

Tập nghệ quán cùng nội văn học quán bất đồng, nội văn học quán chủ muốn dạy tập các cung nữ thư tính chờ thực dụng kỹ năng, tập nghệ quán lại khai cầm kỳ thư họa cùng ca vũ chương trình học, tuyển ra tới cung nữ cũng không nhiều, bất quá hơn hai mươi vị, nhưng bộ dạng đều thập phần xuất sắc, từ từ thượng cung thống nhất quản ngày thường giáo dưỡng.

Vị này từ thượng cung tuổi cùng Cố Hỉ Cô không sai biệt lắm, tuy rằng thanh xuân không hề, giơ tay nhắc chân lại có kỳ lạ ý nhị, nàng chuyên môn dạy dỗ chính là hành sự trả lời quy củ, lại cùng từ trước học trong cung quy củ không giống nhau.

Thường thường chỉ là làm các nàng lâu dài đứng thẳng hoặc ngồi hạ, hoặc là một cái tiếp theo một cái chậm rãi hành tẩu, sau đó một đám không nề này phiên sửa đúng trạm tư, đi tư, dáng ngồi, giáo tập đến phi thường cụ thể, khi nào ánh mắt hẳn là xem nơi nào, cảm hẳn là thu được bộ dáng gì trình độ, cúi đầu cổ góc độ, khoe miệng mỉm cười góc độ, thanh âm lớn nhỏ, hành lễ hẳn là như thế nào hành lễ, các mặt tất cả đều hàm quát, hơn nữa môn học này mỗi ngày đều có, ngày ngày đều tu, phạm sai lầm còn sẽ bị phạt thật sự lợi hại. Cùng lúc đó các nàng còn mỗi ngày luyện tập một cái kêu “Phượng dẫn diễn” thể thuật, duỗi thân thủ túc, khuất chuyển chi tiết, lúc nào cũng thật sâu ngồi xổm xuống phục lại đứng lên, phối hợp lâu dài hô hấp, làm ra trọn bộ động tác.

“Này kỳ thật là phòng trung thuật.” Hoa Uyển bảy phần thần bí ba phần chán ghét, nhỏ giọng cùng Triệu Phác Chân nói. Lần này tuyển, nàng tự nhiên cũng bị lựa chọn, luận tướng mạo nàng ở tập nghệ quán chư nữ trung kỳ thật cũng không tính thực xuất sắc, thẳng ở ngây thơ đáng yêu, lại có thiên nhiên rượu oa, cười lộ lên liền tăng thập phần quang huy, hơn nữa ở Vân Thiều Tư chịu quá dạy dỗ, nhận biết nhạc lý, thổi trúng một tay hảo tiêu, liền vào tuyển. Dọn lại đây trụ khi, cùng quản sự cô cô khuyên can mãi, cùng Triệu Phác Chân ở cùng gian phòng, đối nàng không có gì giấu nhau: “Chu cần nói, nàng cũng là nghe theo trước yển hỉ tư lão cung nữ nói, từ thượng cung năm đó mị hoặc tiên đế, bị Thánh Hậu tổng cổ đi thủ lăng —— chúng ta này nhóm người, là Hoàng Hậu nương nương muốn tặng cho Thái Tử sai sử, bị tương lai thị tẩm.”

Xem ra trong cung người tất cả đều đối Đậu Hoàng Hậu tính toán trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, Triệu Phác Chân tổng cảm thấy như vậy đường hoàng đi xuống đối với các nàng cũng không có chỗ tốt. Hoa Uyển nhú lại mày, hiển nhiên cũng có chút bất an, suy nghĩ trong chốc lát lại lại cùng Triệu Phác Chân nói: “Cũng chưa chắc chính là như vậy, sư phó của ta nói, Thái Tử đoạn trang thủ lễ, chỉ cần chúng ta chớ có lộ ra ngả ngón phù lăng thái độ, Thái Tử tất sẽ không cường bức, Thái Tử lại là cái

nhân người lương thiện, đến lúc đó hầu hạ cái mấy năm, cầu ân điển thả ra đi.....” Cùng với nói là đang an ủi Triệu Phác Chân, không bằng là tại thuyết phục chính mình. Hoa Uyển xuất thân tội quan gia thuộc, từ nhỏ hoàn toàn đi vào dịch đình, Vân Thiều Tư cung nhân đều là nhiều thế hệ nhạc tịch, Hoa Uyển lần này nếu có thể tuyển đi Đông Cung, phần có cơ hội cởi nhạc tịch, bởi vậy tuy rằng nàng cũng không tưởng cấp Thái Tử thị tẩm trở thành tiền đồ khó lường phi tử, lại cũng vẫn là nỗ lực tranh thủ cơ hội rời đi trong cung, chuyển vì lương tịch.

Luyện tập mấy tháng sau, hai mươi mấy người cung nữ tại đây tích lũy tháng ngày giáo tập hạ, nói chuyện vận luật tuyệt đẹp, giơ tay đầu đủ ưu nhã mềm mại, đi đường nhanh nhẹn, giơ tay nhấc chân giống như nước chảy mây trôi tuyệt đẹp, lệnh người cảnh đẹp ý vui, nguyên bản này đó cung nữ chỉ là bộ dạng xuất sắc, hiện giờ lại phảng phất thoát thai hoán cốt, từ làn da hạ lộ ra mặt khác một loại mỹ. Từ cô cô sẽ đối mỗi người làm ra bất đồng nhắc nhở cùng dạy dỗ, nói chuyện nhu hòa mà kiên quyết, tỷ như Triệu Phác Chân, nàng liền sẽ đối nàng nói: “Người đọc sách quá nhiều, đôi mắt không đúng, đọc sách sẽ vô ý thức híp mắt, còn như vậy đi xuống này đôi mắt liền phế đi.” Nàng cường bách Triệu Phác Chân mỗi ngày nhìn chăm chăm du ngư chim bay xem mấy cái canh giờ, hơn nữa sửa đúng nàng thói quen chống cằm tật xấu.

Bình tĩnh tập nghệ trung, có một ngày lại ra một cái nho nhỏ phong ba.

Ngày này Từ cô cô thập phần chật vật mà mặt sưng phù bị tiểu nha hoàn nâng trở về tới, một hồi tới liền tìm ngự y, lúc sau mấy ngày đều không có đến tập nghệ quán tới. Các cung nữ thập phần bất an, rốt cuộc tại đây nho nhỏ tập nghệ trong quán, tối cao nữ quan Từ cô cô quyền uy không thể nghi ngờ, trong cung người, cùng với nói là lợi thế, không bằng nói là tại đây hưởng gió thượng đặc biệt miễn cảm, bởi vì có đôi khi một chút đi sai bước nhầm, rất có thể chính là khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Này trong cung tiểu đạo tin tức truyền đến nhanh nhất, thực mau liền có tin tức linh thông cung nữ hỏi thăm tới: “Nghe nói là Đông Dương công chúa hạ lệnh đánh, nàng còn tính hảo bảo vệ một cái mệnh, đi theo nàng tiểu Dao Nhi sống sờ sờ bị đánh chết.”

“Tiểu Dao Nhi? Nàng mới tám tuổi! Từ cô cô đau nhất nàng, hơn nữa như vậy ngoan ngoãn, như thế nào sẽ chọc công chúa sinh khí?”

“Nào có cái gì nguyên nhân..... Chính là cung yến, Từ cô cô vốn dĩ cũng chỉ là vừa lúc cấp Hoàng Hậu nương nương hỏi cái chuyện gì, Đông Dương công chúa bỗng nhiên nhìn đến Từ cô cô, liền hỏi hạ Hoàng Hậu nương nương nàng như thế nào hồi cung, Hoàng Hậu nương nương tựa hồ nói có cái gì phải đi, Đông Dương công chúa đảo cũng chưa nói cái gì, một lát sau đại gia cũng không chú ý, Đông Dương công chúa bỗng nhiên khiến cho người đem tiểu Dao Nhi cấp vả miệng, nói nàng vô duyên vô cớ nhìn công chúa cười, bất kính, lại nói Từ cô cô quản giáo không lo, cũng cùng nhau phạt, mới đánh vài cái tiểu Dao Nhi mặt liền lặn..... Nghe nói kéo xuống liền vẫn luôn ở phun, lời nói cũng nói không nên lời, trợn trắng mắt, liền ngự y cũng chưa chống đỡ được liền không có.....”

“Đừng nói nữa.....” Chúng cung nữ đều cảm giác được trên người một trận khiếp người, có người nhược nhược hỏi: “Đậu nương nương không phải luôn luôn thiện tâm, liền không can can lại, mới một chút đại.....”

“Đậu nương nương lúc ấy mặt đều xanh trắng, liền nói không thoải mái liền đi xuống..... Nàng có thể thế nào, kia chính là công chúa..... Đó là Hoàng Thượng, cũng sẽ không không cho công chúa mặt mũi. Lại nói kia cũng không phải lần đầu tiên, nghe nói nàng hỉ nộ vô thường, có thứ có cái cung nữ móng tay nhiễm sơn móng tay, cũng không biết nơi nào xúc nàng mắt, nàng gọi người đem kia rót rượu cung nữ một cây một ngón tay đều chém rớt, sau lại trong cung hồi lâu không người dám nhiễm sơn móng tay qua.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 9

Đông Dương công chúa này một châm chọc, Đậu Hoàng Hậu trên mặt thanh một trận bạch một trận, vẫn cường chống nói: “Bệ hạ minh giám, Đông Cung lần trước thả ra không ít hai mươi lăm tuổi trở lên cung nữ, hiện giờ ít người hầu hạ, ta là tỉ mỉ chọn lựa tài mạo song toàn, tính tình dịu ngoan cung nữ qua đi hầu hạ, này mấy cái cung nữ, đều là trong cung người xuất sắc, thả tuổi còn nhỏ, còn có thể hầu hạ rất nhiều năm, tính tình cũng cơ linh, trưởng công chúa còn thỉnh nói cẩn thận, bệ hạ nhất quán đem Thái Tử coi cùng mình ra, chẳng lẽ bốn cung không chọn chút tướng mạo đoan chính người tốt nhi cấp Thái Tử sai sử, ngược lại muốn chọn lựa chút lớn lên oai dựa lại tảo, mới kêu đau lòng Thái Tử?”

Đông Dương công chúa cười lạnh một tiếng, ánh mắt sắc bén quét về phía dưới bậc thang đứng cung nữ: “Hảo một cái tài mạo song toàn, nhìn xem có phải hay không uống có mạo bình hoa, thả đãi bốn cung một khảo liền biết.” Nói xong cũng không đợi Lý Cung Hòa nói chuyện, trực tiếp liền quát hỏi Triệu Phác Chân này cầm đầu bốn người: “Bốn cung nơi này có cái đối tử, các người tới đứng đứng xem.” Nàng vốn là Thánh Hậu tự mình giáo dưỡng quá, coi như cấu tứ nhanh nhẹn, liếc mắt một cái nhìn đến ngoài cửa sổ màu hồng nhạt hạnh hoa phiến phiến bay xuống, thuận miệng tới một câu: “Phong định hoa hỷ còn lạc”. Câu này xuất từ tiền triều một cái không quá nổi danh Viên thị văn nhân sở phổ 《 thanh bình nhạc 》 , nguyên từ trung cũng không đối câu.

Đối tử vừa ra, trong điện yên tĩnh, thế nhưng không người mở miệng. Cung nữ trung đã có nhát gan thân mình run nhè nhẹ giống như run rẩy giống nhau, nghĩ đến Đông Dương công chúa tàn bạo vô thường, này đối tử

không khớp, sợ là vừa lúc cấp công chúa đưa lên có sẵn lấy cớ, lúc trước bị sống sờ sờ vả miệng mà chết vô tội tiểu Dao Nhi mỗi người đều còn nhớ rõ, hiện giờ mỗi người cảm thấy bất an, nào có không sợ chi lý, không khớp muốn chết, đối được, chỉ sợ cũng muốn bị Đông Dương công chúa ghi hận, các nàng lại là con kiến giống nhau người, vận mệnh tất cả tại quý nhân trong tay nhẹ nhàng một bát trung.

Đậu Hoàng Hậu đầy mặt đỏ bừng, tránh đến trên trán tất cả đều là hãn, nhìn về phía Lý Cung Hòa, Lý Cung Hòa trên mặt biểu tình khó lường, cũng không nói chuyện.

Đông Dương công chúa cười thanh, vừa muốn nói chuyện, Triệu Phác Chân cắn chặt răng, trong lòng tưởng: Thôi, dù sao đều là chết, không bằng bác một chút, về phía trước đi rồi một bước, hơi hơi đề cao thanh âm nói: “Nô tỳ có đối, chim hót sơn càng u.”

Nàng này ngữ vừa ra, trong điện lại lần nữa tĩnh xuống dưới, ánh mắt mọi người đều tập trung ở cái này thiếu nữ trên người, lại xem nàng một thân vàng nhạt cung trang, mặt mày thượng có tính trẻ con, mày đẹp con mắt sáng, má phấn môi chu, ở như vậy lệnh người bình thường có thể hít thở không thông run rẩy trường hợp hạ, lại thái độ thản nhiên, tự nhiên hào phóng.

Câu này lại là triều đại văn nhân thơ, cổ tình đối đến cực tình xảo, Đông Dương công chúa lập tức cư nhiên ghen lời, vẫn luôn trầm mặc Lý Cung Hòa lại bỗng nhiên cười thanh: “Hảo cái phong định hoa hỷ còn lạc, chim hót sơn càng u, tĩnh động thích hợp, lại là so nguyên câu trung ve tảo lâm du tĩnh càng là châu liên bích hợp, quả nhiên là văn chương bốn thiên thành, diệu thủ ngẫu nhiên đến chi, này cung nữ nhưng thật ra có chút nhanh trí, hầu hạ bút mực khiến cho.”

Đậu Hoàng Hậu mặt mày giãn ra, môi mỉm cười, nhìn về phía Đông Dương công chúa kia hồng bạch đan xen mặt, trong lòng thập phần khoái ý

nói: “Bệ hạ nói có thể sai sử, thần thiếp cũng an tâm.”

Đông Dương công chúa lại là thực mau bình ổn cảm xúc, cười lạnh nói: “Nhiều như vậy cung nữ, bất quá là một cái có thể đổi ra tới, lại có cái gì hiếm lạ, bốn cung đảo không tin này tất cả cung nữ mỗi người đều tài mạo song toàn.” Nàng nói xong lại tiện tay chỉ vào phía trước đứng Đinh Hương nói: “Người cũng tới đổi cái đổi tử nhìn xem, bốn cung lại ra cái đổi tử.”

Đinh Hương trên mặt trở nên trắng bệch một mảnh, thân mình run nhẹ, dứt khoát quỳ xuống, nàng là từ thượng phục cục trừu tới, tự đều không quen biết mấy cái, nơi nào khả năng đổi thượng đổi tử? Đây đó quý nhân ngôn ngữ chi gian là có thể nắm giữ các nàng sinh sát quyền to, Đinh Hương bất quá là cái mười mấy tuổi thiếu nữ, nơi nào đành được áp lực như vậy. Chỉ là nàng này một quỳ, không khác yếu thế, cấp Đậu Hoàng Hậu đánh một cái tát giống nhau, liền sắc mặt mới vừa chuyển tốt Đậu Hoàng Hậu sắc mặt cũng bản lên.

Một bên Triệu Phác Chân vẫn đứng ở phía trước, lúc này nghĩ dù sao đã ra đầu, các nàng những người này nhất tổn câu tổn một vinh đều vinh, huống chi Đinh Hương là cái người thành thật, như thế nào có thể trơ mắt xem nàng gặp nạn, đơn giản nói: “Đinh Hương tỷ tỷ với may vá thượng là cực hảo.”

Đông Dương công chúa ngẩn ra, Đậu Hoàng Hậu lại đã phản ứng lại đây, vội khẽ cười một tiếng nói: “Không tồi, này đó cung nữ, mỗi người đều xuất thân đàn hoàng, bốn phận thành thật, lại ai cũng có sở trường riêng, có thiện may vá, có vài thơ quần thùng, cũng có thông hiểu chút âm luật, sẽ miêu vài nét bút họa, dù sao cũng là Thái Tử bên người hầu hạ người, lại không phải triều đình khai khoa thủ sĩ, tự nhiên là tuyển chút có thể làm việc bốn phận thành thật, nơi nào mỗi người đều một hai phải thông hiểu thi văn, vũ văn lộng mặc đâu? Bệ hạ nhất quán đối Thái Tử bên người người rất nặng coi, bốn cung sao lại khinh thường? Chọn lại chọn,

này mấy cái cung nữ đều là đặc biệt xuất sắc, ta đổi Tần Vương, Tề Vương bên người sai sử người, cũng chưa như vậy dụng tâm.”

Đông Dương công chúa ghen lời, nhưng nàng bá đạo quán, hướng chi nàng một lòng cho rằng đậu sau chính là ở tính kế Thái Tử, nơi nào chịu liền như vậy ngoan ngoãn đem này mấy cái cung nữ xếp vào đến Thái Tử bên người, tự nhiên tuyệt không chịu nhượng bộ: “Ha hả, lại không biết là ai liền hách cô cô đều thỉnh rời núi tới dạy dỗ này đó cung nữ, dụng tâm rõ như ban ngày, nếu tốt như vậy cung nữ Tần Vương đều không có, vậy đem này mấy cái cung nữ đều đặt ở Tần Vương bên người hầu hạ nha.”

Đậu Hoàng Hậu không ngờ Đông Dương công chúa bắt lấy nàng một câu đại thêm công kích, sắc mặt tím trướng, lại cũng luôn luôn ở cái này lợi hại tiểu cô trước mặt khẩu vụng, đơn giản quay đầu hướng trượng phu tìm kiếm chi viện: “Hoàng Thượng nhất quán đều là cái gì tốt đều trước tần Thái Tử.....”

Đông Dương công chúa đối chọi gay gắt: “Hoàng tẩu ý tứ là này dạy dỗ ra như hoa nội mị cung nữ đặt ở huyết khí phương cương Thái Tử bên người cũng là hoàng huynh ý tứ?” Thế nhưng đơn giản đem này nước bắn bát hoàng đế trên người, xem chuẩn Lý Cung Hòa nhất quán mềm yếu hảo mặt mũi, định không chịu dấn này hiềm nghi.

Lý Cung Hòa mặt trầm như nước, thấp giọng quát bảo ngưng lại: “Đủ rồi, nếu là như thế này, kia này mấy cái cung nữ liền phóng Tần Vương phủ đi!” Nói xong cũng không muốn tại đây hậu cung dừng lại, trực tiếp phát tay áo mà ra.

Đông Dương công chúa hơi hơi nâng lên cằm, hiển nhiên đối này đế vương tức giận cũng không để ý, thập phần ngạo mạn nhìn Đậu Hoàng Hậu liếc mắt một cái: “Hoàng huynh đều nói như vậy, hoàng tẩu vẫn là đem này mấy cái cung nữ đưa đến Tần Vương phủ, ta xem biết mân định là muốn cảm kích hoàng tẩu một mảnh từ ái chi tâm, ta nghe nói hiện giờ hoàng tẩu

đãi biết môn cũng quá mức nghiêm khắc chút, y ta nói, biết môn là phượng tử long tôn, tương lai cũng là phú quý thân vương, lại không cần cùng những người khác muốn đua khoa cử đoạt chiêu số, học thức thượng bất quá là dệt hoa trên gấm, một hai phải cường chế làm hài tử học thức thượng có cái gì đường ra, có chút đồ vật cũng là thiên phú định, hà tất cường cầu, đảo hồng rồi mẫu tử tình cảm, hoàng tấu tương lai dưỡng lão, tổng còn muốn chỉ vào hăn đâu..... Bình an phú quý cả đời, có cái gì không hảo.....”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 10

Trong mưa trong vườn, cánh hoa đều rơi xuống ướt đầm dề dán ở bùn trong đất, phân xanh hồng gầy, nhưng mà mùi hoa vẫn như cũ có, ở chứa đầy hơi nước trong không khí, mùi hoa tẩy đi xuân phong mặt trời rực rỡ trung nùng diễm huân hương, trở nên tươi mát mà khó có thể nắm lấy, tiếng đàn giống như nước chảy, dần dần rõ ràng lên, Nguyễn cô cô rút cuộc ngừng lái nhải, ý bảo các nàng an tĩnh, đi vào một tòa sường hiên trung, các nàng ở bên ngoài chờ truyền. Tiếng đàn cùng tiếng mưa rơi còn tại tiếp tục, dần dần tiếng đàn chậm rãi nhỏ đi xuống, chỉ nghe được sần sật tiếng mưa rơi, dư vị thần nhiên, thật lâu không dứt, chờ tiếng đàn ở, liền có tiểu nội thị ra tới dẫn các nàng đi vào.

Hiên nội có văn sĩ cùng Vương gia tương đối mà ngồi, cúi đầu lộng cầm lý huyền, ngẫu nhiên có một hai tiếng huyền động, nghĩ đến là vừa mới màn nội tấu cầm người. Có thể ở ngay lúc này thấy nội phủ cung nhân, tất là Vương gia thân cận tâm phúc phụ tá, các cung nữ đều nhớ tới Vương gia tặng tì nghe đồn, đại khí không dám ra, cúi đầu đi vào hành lễ, cũng không dám nhìn thẳng, chỉ hận không được đừng khiến cho khách lạ chú ý.

Nguyễn cô cô cười bẩm báo: “Đúng là nương nương thiên ân, biết vương phủ ít người, thưởng này đó cô nương xuống dưới, ta hôm qua hỏi qua, mỗi người đều là có khả năng, ta nghĩ, liền đều đặt ở Vương gia trong viện, liền ấn nhất đẳng lệ nhi phát lệ bạc, ngài xem như thế nào?”

Một thanh âm vang lên: “Mụ mụ an bài đó là.” Hãn nói chuyện có chút chậm, lại rất rõ ràng. Hãn ăn mặc ánh trắng thường bào, ống tay áo

tầng tầng lớp lớp, mang theo một chút không chút để ý phong lưu hàm súc, hồi lâu không thấy, bộ mặt hình dáng đường cong so từ trước nhiều điểm thanh niên anh mỹ, hầu kết hơi hơi nhô lên, bả vai cũng rộng lớn chút, mà đã từng tràn ngập ở mặt mày gian u buồn cũng bị bình tĩnh vững vàng thay thế được, hần nhẹ nhàng phiên án thượng cầm phổ, cũng không có đối với các nàng này bốn cái cung nữ càng chú ý một ít. Cùng đại bộ phận trong cung quý nhân giống nhau, có một cổ tử không dung người thân cận cái loại này rụt rè ừu nhã.

Nguyễn cô cô cười nói: “Chúng ta đây liền trước đi xuống.”

Tần Vương đối Nguyễn cô cô gật gật đầu, ý bảo đã biết rồi, ánh mắt từ bốn cái đồng thời hành lễ cung nữ trên mặt đảo qua, không có chút nào tạm dừng cùng chú ý.

Trong lúc nhất thời, Triệu Phác Chân trong lòng cũng không biết là cái gì tư vị, chẳng lẽ là chính mình đã đoán sai, hần chỉ điểm chính mình cũng không phải mang theo cái gì mục đích, có lẽ chỉ là một lần trên cao nhìn xuống hưng chỗ đến chỉ điểm, giống như bầu trời vãn rơi xuống vũ, không biết dễ chịu nào một mảnh cánh hoa, khác nhau một trời một vực, nguyên ứng như thế.

Bốn người đi rồi, Tần Vương đối diện một cái trung niên văn sĩ buông xuống trên đầu gối cầm hài hước nói: “Vương gia điểm phúc không cạn.”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Thiệu tiên sinh đương biết này bốn cái nữ tử lai lịch..... Mẫu hậu đây là ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo.....”

Thiệu tiên sinh cười nói: “Hoàng Hậu nương nương cũng là một lòng vì người tính —— đây cũng là hậu cung quen dùng thủ đoạn, bất quá gặp gỡ Đông Dương công chúa trực lai trực vãng thôi, điện hạ hay là nên chạy nhanh tiến cung cấp nương nương tạ ơn mới là.”

Lý Tri Mân hơi hơi điều đầu, chậm rãi chuyển trong tay chén trà biên: “Lúc này nàng ở nổi nóng, ta tiến cung không thiếu được lại bị giận chó đánh mèo. Đông Dương công chúa khi còn bé là Thánh Hậu thân thủ giáo dưỡn, trong ngực thao lược cũng không thấp hơn nam nhi, lúc ấy thậm chí có người cho rằng nàng sẽ kế thừa nữ hoàng chi vị, ương ngạnh chi danh, là nàng tốt nhất yếm hộ, nàng cùng Thánh Hậu giống nhau, thủ đoạn nhìn như mạnh mẽ, kỳ thật lòng dạ sâu đậm, mẫu hậu xem thường nàng, chắc là bị trong cung người xúi giục.” Hắc ngữ thanh bình tĩnh, phảng phất bình luận đến không phải chính mình thân sinh mẫu thân giống nhau.

Thiệu tiên sinh nhướn nhướn chân mày: “Trong cung nữ quan nhóm đi, kia chính là gặp qua Thánh Hậu đương triều rầm rộ, tự nhiên đều không chịu cô đơn, còn tưởng bác một cái nữ tướng chi danh, đậu nương nương đều không phải là xuất thân nhà cao cửa rộng, nói vậy liền có các nàng thi triển không gian. Hậu cung cung nhân, đồng thanh cộng khí, quan hệ nổi liền cành lá, này bốn cái cung nữ, nói vậy phía sau cũng các có nền móng, Vương gia nếu là dùng hảo, cũng không tồi.”

Lý Tri Mân nhột nhạt uống một miệng trà, trên mặt biểu tình vẫn cứ đạm nhiên: “Tiểu nhân vật, có ti nhược cùng nghĩa khí cùng tồn tại, có kiếm cụ tham lam cùng khẳng khái, nhưng không dùng tốt. Nếu là tự cho là xuất thân tôn quý, liền có thể dễ như trở bàn tay làm tiểu nhân vật trung thành, kia đã có thể kém chủ ý —— hãy chờ xem, có thể có một cái có thể sử dụng liền không tồi.”

Các cung nữ không biết Tần Vương này phiên lời nói, Nguyễn cô cô một bên mang theo các nàng ở vương phủ các nơi hành tẩu giới thiệu, một bên cùng các nàng nói chuyện phiếm: “Tấu cầm khách nhân? Đó là Thiệu Khang tiên sinh, hắc với âm luật thượng rất có một tay, chúng ta Vương gia có thứ đi ra ngoài, ban đêm hắc ở thủy biên trên thuyền thổi sáo, Vương gia nghe xong một đêm, hừng đông sau liền thỉnh người tìm được thổi sáo người, thỉnh hắc hồi phủ trụ hạ, lúc nào cũng nói khúc luận phổ, Vương gia

đối hần rất là kính trọng, các người nhìn thấy hần cũng muốn cung kính mới là.”

Nghe âm cầu hiền, thật là nhã sự, Đại Ung hảo nhã, cung đình càng truyền lưu rất nhiều thơ nhạc nhã sự, này chuyện xưa làm vài vị cung nữ đều cảm thấy tò mò lên, hơn nữa vừa mới nhìn thấy Tần Vương..... Tướng mạo tuấn nhã, cùng trong truyền thuyết mềm yếu bình thường bất đồng, trong lòng vốn dĩ đều hoài nghi ngờ cùng khấn trương các cung nữ, hơi chút thả lỏng chút tiếng lòng, tựa hồ ở Tần Vương phủ, cũng không phải đặc biệt kém hoàn cảnh.

Chương 14 rơi xuống nước

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 11

“Không thể tưởng được Vương gia ngày thường lãnh lãnh đạm đạm, cư nhiên có thể mặc kệ tự thân an nguy tự mình nhảy cầu cứu người, có thể thấy được thật là cái mặt lãnh tâm nhiệt tính nhi, bên ngoài trong vương phủ rất nhiều người đều đoán, Vương gia có phải hay không đối với người coi trọng có thêm, ta xem này khởi tử tiểu nhân thật là hồ nói láo, Vương gia thanh danh chính là cấp này khởi tử tiểu nhân cấp bại hoại.”

Mặt lãnh —— tâm nhiệt sao? Triệu Phác Chân hơi hơi có chút ngây ra, chính mình ở trong nước giầy giữa thời điểm, nhìn Lý Tri Mân kia lạnh băng vô tình ánh mắt..... Là chính mình nhìn lầm rồi sao?

5 năm trước, hắn mới mười một tuổi, là có thể hạ tử thủ muốn tiêu diệt khẩu, ai biết được?

Hoa Uyển còn đang nói chuyện: “Nghe Nguyễn cô cô nói, ngày đó truyền ngự y, trong cung lập tức liền đuổi rồi người tới hỏi, Vương gia không làm người đúng sự thật bầm báo, chỉ nói chính mình cá cá không cần thận lộng ướm xiêm y, bằng không nếu là việc này truyền tới trong cung, trong vương phủ không biết muốn xử trí bao nhiêu người.....” Nàng suy nghĩ hạ hơi hơi đánh cái rùng mình: “Hiện giờ chỉ là xử trí mấy cái bà tử còn tính nhỏ, nếu là nghiêm túc truy cứu lên, liền người cũng có không phải..... May mắn Vương gia không vì cứu người sinh bệnh, thật là trời cao phù hộ.”

Triệu Phác Chân trầm mặc, không tời, quả nhiên là chính mình đa tâm sao? Quý nhân muốn các nàng như vậy hạ nhân chết, đó chính là một câu

sự, đáng giá muốn chế tạo một lần rơi xuống nước sao? Cần gì phải mất công mà đem chính mình cứu lên tới, nếu là vì thi ân..... Này đó thời gian cũng vẫn chưa có từng câu từng chữ mà tư thái, thể nhưng giống thật sự chính là một lần ngẫu nhiên rơi xuống nước cùng một lần vô tâm cứu trợ.

Thuần nhiên cứu trợ sao?

Triệu Phác Chân nhớ tới trong cung hắc cấp chính mình liệt thư đơn, hắc rốt cuộc còn nhận được chính mình sao?

Nếu không có 5 năm trước đêm hôm đó, chỉ xem hiện tại, cấp xưa nay không quen biết trong cung nha hoàn chỉ điểm, cứu một cái thấp kém rơi xuống nước nha hoàn, tựa hồ thật là một cái khoan nhân chủ tử.

Rốt cuộc chính mình năm đó, nhìn đến chính là đến không được sự tình a, hắc muốn sát chính mình diệt khẩu, cũng là bất đắc dĩ..... Ngày thường hắc đãi hạ nhân, giống như còn tính không tồi..... Nàng đề phòng nghiêm ngặt tâm tường, hơi hơi khai một đường.

Chương 15 lý thư

Ngày này lại là cái mưa dầm kéo dài thời tiết, Vương gia hôm nay tiến cung, bốn người trên tay không có gì đứng đắn sai sự, liền tụ ở hậu viện noãn các bên trong thêu thùa may vá biên nói chuyện phiếm.

Hoa Uyển lớn lên diễm mỹ, tính cách lại khả nhân, quần lấy Vân Chu hỏi: “Đều nói điện hạ hảo nhạc, trong phủ sẽ thỉnh nhạc gánh hát tới xướng khúc nhi không?”

Vân Chu ở giường đất bên cạnh cúi đầu tài một bức hồ nước lục sa tanh, cười lắc đầu nói: “Điện hạ hảo nhạc không sai, nhưng là ngày thường lại cực hảo tĩnh, nghe khúc nhi cũng là, ngày thường đi theo môn khách nhóm còn sẽ triệu nhạc gánh hát hợp tấu, nhưng tự tại trong phủ thưởng nhạc thời điểm, chỉ thích rất xa sai người thổi một con sáo, tiêu gì đó, nếu

là đọc sách tập viết khi, trong phòng liền muốn tĩnh, hầu hạ người muốn thiếu, cũng không mừng có đại động tĩnh.”

Đúng vậy, mấy ngày nay bọn nha hoàn đối Tần Vương cảm giác, đại khái chính là tĩnh, dùng bữa, đi ngủ, đọc sách tập viết, thường thường thế nhưng ngày không nói gì, đó là nhàn hạ khi một người ngồi đối với khúc phổ, có đôi khi ấn huyền mà tấu, có đôi khi cầm quan tâm sáo thấp thấp thối, cũng không cho người cảm thấy ảm ỉ, phản càng hiện ra tĩnh tới. Đây thật sự là gọi người cảm thấy hiếm thấy, rốt cuộc Vương gia năm nay cũng bất quá mới mười sáu tuổi, tuy nói tĩnh lấy tu thân, này ở người thiếu niên trên người tính tình thật sự cũng là quá mức ít có.

Hoàng tử hằng ngày hoạt động tự nhiên không chỉ là đọc sách nghe khúc, cung mã cưỡi ngựa bắn cung cũng là cần thiết chương trình học, đại bộ phận con em quý tộc đều không thích buồn tẻ kéo cung tập bắn, cưỡi ngựa đi sơn, mà là thích hô bằng gọi hữu, giá ưng chó săn, cùng đi săn thú phi ngựa, bắn bia vì đánh cuộc, mã cầu đánh cuộc tái từ từ. Kinh thành vốn là du săn thành phong trào, Vương gia lại cơ hồ không đi, trừ bỏ hoàng gia du săn, đại bộ phận thời gian hẳn đều chỉ ở vương phủ hậu viên cùng cưỡi ngựa bắn cung sư phó yên lặng luyện nghìn bài một điệu kéo cung, bắn tên, cưỡi ngựa chạy vòng chờ buồn tẻ luyện tập. Đây thật sự cũng khác hoàng tử, con em quý tộc quá không tương tự, nghe nói đó là ôn tồn lễ độ Thái Tử, cũng thường xuyên cùng tôn thất đệ tử du săn, tham gia mã cầu tái, bất quá ẩn mọi người phỏng đoán, là Tần Vương bình thường, cho nên giấu dốt.

Hoa Uyển thả trong tay phân tốt thêu tuyến, thè lưỡi: “Đúng vậy…… Ngày ấy ta cấp Vương gia châm trà, thanh âm lớn chút, Vương gia ngẩng đầu nhìn ta liếc mắt một cái, khiến cho ta đi xuống, tuy rằng không trách phạt, vẫn là đem ta hoảng sợ, sau lại Nguyễn cô cô nói nếu là Vương gia đang xem thư, tay chân đều đến nhẹ nhàng…… Chính là, Vương gia mỗi ngày, cũng quá tĩnh đi, ta nghe mặt khác tỷ tỷ nói, điện hạ không phải đang

xem thư tập viết, chính là một người ngồi xem nhạc phổ một người tấu khúc nhi, ngày đó Phác Chân tỷ tỷ hầu hạ, còn đuổi kịp điện hạ đi câu cá, ngồi xuống chính là ban ngày, thật đúng là..... Điện hạ tuổi còn trẻ, sao liền như vậy quạnh quẽ tính nhi, quả thực cùng hoàng trong miếu những cái đó hòa thượng giống nhau cả ngày tham thiền khổ tu thanh tâm quả dục dường như, từ trước cũng như vậy sao?”

Triệu Phác Chân đang ở thế Vân Chu ấn mặt khác một bên sa tanh, nghe được Hoa Uyển nói đến chính mình, ngẩng đầu mỉm cười hạ, trong lòng nhớ tới ngày ấy tao ngộ, lại là thập phần tim đập nhanh.

Đinh Hương đang ở nạp đế giày, nghe được khê quát nói: “Người đưa nhỏ này, lại ở chỗ này bố trí chủ tử.” Hoa Uyển hơi hơi phun ra đầu lưỡi, biết Đinh Hương làm người hòa khí, cũng bất quá là bạch nhắc nhở một câu.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 12

“Anh đào đều bán đoạn hóa! Nghe nói nội giáo phường Vân Thiều Tư nhất hồng lâu nguyệt nương hiện giờ chỉ tiếp trong cung phái đi, bằng không giọng nói đỉnh không được, các gia đều đắc tội không nổi.” Triệu Phác Chân ở trên lầu thu thập công văn, tay không cẩn thận làm rơi, xuống lầu tưởng lộn điểm nước, liền nhìn đến mấy cái nha đầu ở hoa trì chẳng chịt biên một bên sát một bên lấm bầm. Lâu tâm nguyệt thiện ca, nghe nói tiếng ca phá vân mà ra, thập phần êm tai, bình thường nhân gia đích xác thỉnh không đến nàng.

“Đông Dương công chúa bên kia mẫu đơn yến vẫn là thỉnh đến nàng, nghe nói sử ba trăm người nhảy một chi vạn năm hoan, nàng ở bên trong bồn hoa hiến ca, khiêu vũ đều là Vân Thiều Tư con hát, ngày thường chỉ có cung yến mới ra tới diễn vũ, vì lần này ra tới, công chúa phủ nghe nói cung cấp tân vũ y, tất cả đều là dùng chỉnh phúc tiêu kim sa mỏng, nhảy dựng lên thời điểm, ngày đánh vào phía trên, liền đôi mắt đều không mở ra được! Lần này mẫu đơn yến, chỉ là cấp nữ khách trâm cài cùng khiêu vũ con hát trên đầu mang, cắt có mấy ngàn đoá, mẫn viên đều là bướm trắng đuổi theo hoa.....” Thanh âm này nghe như là khấu nhi, nàng phụ thân ở vương phủ người gác cổng làm việc, ngày thường tin tức cực linh.

“Đông Dương công chúa kia tự nhiên là không giống nhau..... Lâu tâm nguyệt lại có danh, kia cũng vẫn là một giáo phường ca kỹ, dám không đi sao? Lại nói như vậy yến hội, trong kinh cũng coi như độc nhất phần đi.” Có cái kêu Yến nhi tiểu nha hoàn cực kỳ hâm mộ nói.

“Công chúa phủ đó là không so, bất quá ta nghe nói năm nay còn có Thượng Quan gia thiên kim cập kê lễ, cũng là cực long trọng, Thượng Quan Thừa tướng chân chính yêu thương cái kia nữ nhi, nghe nói ở du tiên biệt thự làm cập kê yến, trong kinh nhà cao cửa rộng tất cả đều đi..... Liên chúng ta Vương gia cùng Thượng Quan gia thiên kim ở Quốc Tử Giám cũng có đồng học chi nghị, cũng đi, bị hậu lễ.” Thanh âm này hơi hơi có chút khàn khàn, là phương thảo, nàng cùng Vương gia bên người Văn Đồng có thân, ngày thường có chút lui tới, nàng cũng tổng lấy biết Vương gia trước mặt tin tức vì đặc ý, thường xuyên khoe ra.

“Du tiên biệt thự? Chính là kia trong hồ có ba tòa đảo, giống như trong truyền thuyết tam tiên sơn, tiên đế đề quá từ cái kia? Kia không phải Thôi gia sao? Nghe nói thôi nương nương chính là ở bên kia thanh tu đâu..... Bên kia không hảo đi vào ngắm cảnh đi.”

“Nhưng còn không phải là Thái Tử đi ương tiên hoàng hậu nương nương, mới cho mượn cấp Thượng Quan gia làm cập kê yến, Thái Tử điện hạ cũng là cùng Thượng Quan thiên kim ở Quốc Tử Giám đồng học, nghe nói cũng cực thường thức Thượng Quan tiểu thư tài hoa. Trong hồ ba tòa sơn đảo, nghe nói thôi nương nương là ở trong đó tiểu Bồng Lai thượng thanh tu, cập kê lễ là ở tiểu phương trượng thượng làm, sau đó ở tiểu Doanh Châu ăn tịch làm thơ, thuyền đều dùng mấy trăm chi, thơ thành lập khắc mệnh ca cơ xướng tới, làm được cực nhã, liền thanh tu trung thôi nương nương đều triệu Thượng Quan tiểu thư đi vào thấy thấy, thưởng lễ.”

“Thôi nương nương từ trước làm Hoàng Hậu khi, thơ mới cũng là cực hảo.”

Mấy cái tiểu nha hoàn lại mồm năm miệng mười nói chuyện phiếm vài câu, nói đều là trong kinh truyền thuyết các loại phong lưu, rốt cuộc có người giai than: “Đáng tiếc chúng ta Vương gia còn không có Vương phi, dự tiệc cũng chỉ mang theo văn nghiên Văn Đồng mấy cái, chỉ có thể trông

cậy vào chúng ta trong phủ chính mình tổ chức yến hội náo nhiệt náo nhiệt, trông thấy việc đòi.”

“Trong phủ không nữ chủ nhân, tới cũng là nam khách, yến khách đều dùng đến li viện bên kia nữ nhạc, nơi nào sẽ dùng đến chúng ta..... Liền tính dùng, cũng không tới phiên chúng ta vị này..... Trong cung phái này bốn vị tới, ai không biết là muốn làm cái gì, kia vài vị ba đến Vương gia gặt gao, phong đều không lậ một tia đi vào, liền chúng ta vị này ngây ngốc bị người tìm cái cớ sai khiến ra tới chính cái gì thư lâu..... Một chính liền mười ngày nửa tháng, liền Vương gia góc áo cũng không thấy.” Thanh âm đề thấp, Triệu Phác Chân vẫn là nghe ra tới đó là cái kêu Ngọc Yên nha đầu, ngày thường còn tính lanh lợi, ở nàng trước mặt cũng coi như cần mẫn, không nghĩ tới trong lòng cư nhiên lớn như vậy oán khí.

Khấu nhi nói: “Nghe cha ta nói, chờ định rồi Vương phi, mới có thể phong tước phi thiếp thất, hiện giờ trong phủ không Vương phi, cũng chỉ có thể đều là nha đầu hàm hồ thôi.”

Ngọc Yên cười khẽ thanh: “Chờ có Vương phi, còn có các nàng chuyện gì, nhìn chính là cái này không nhi, chúng ta vị này vốn dĩ diện mạo xem như xuất sắc, quả nhiên nhanh như vậy đã bị chọn tới lý thư, xa xa cách Vương gia.....”

Phương thảo đáng tiếc nói: “Vốn dĩ nghe Vân Chu tỷ tỷ nói, muốn đề ngài đi lên, kết quả trong cung bỗng nhiên buông xuống bốn cái tỷ tỷ, lập tức nhất đẳng nha đầu vị thứ liền đầy, nhưng thật ra bạch chậm trễ người.”

Ngọc Yên cười lạnh: “Vân Chu cái kia người gỗ giống nhau tính tình, hiện giờ tự thân khó bảo toàn đâu.”

Phương thảo nói: “Cũng là, bốn người nghe nói đều là trong cung ngàn chọn vạn tuyển, tự nhiên cùng chúng ta này đó bất đồng.....”

Ngọc Yên nghe xong trong lòng không phục: “Bất quá là vừa lúc ở trong cung hảo may mắn thôi.”

Yến nhi nói: “Ta xem cái kia La Khi, lớn lên cực hảo, nói vậy ở Vương gia bên người hầu hạ, là cái có tiền đồ.”

Ngọc Yên xuy nói: “Liền kia hồ mị tử xuất sắc bộ dáng, tương lai sính Vương phi, cái thứ nhất muốn thu thập chính là nàng.”

Phương thảo cười nói: “Ta xem Hoa Uyển hảo, Vương gia hảo nhạc, kia Hoa Uyển cô nương, ngày đó thối một khúc tiêu, liền ta đều nghe ở, nghe Văn Đồng nói, Vương gia cũng khen quá, nói nàng hạ khổ công phu.”

Ngọc Yên lại cười lạnh thanh: “Đừng nhìn là trong cung ban cho tới, chúng ta xem ở Hoàng Hậu nương nương phân thưởng tỷ tỷ kêu, người nhưng hỏi thăm quá? Nàng chính là đứng dẫn nhạc tịch xuất thân, luận xuất thân so người ta còn kém! Tiền đồ lại như thế nào tránh cũng hữu hạn thật sự. Bốn người, Đình Hương nhưng thật ra trong kinh lương dân xuất thân, đáng tiếc bộ dạng thượng so không được mặt khác mấy cái, chỉ phải cái ổn thỏa thành thật thôi, chúng ta vị này chính là phía nam thổ ty tiến, nói là học vấn hảo, học vấn lại hảo, có thể hảo quá bên ngoài nam nhân? Diện mạo là không tồi, có thể so La Khi lại kém hơn một đoạn, ta xem đây cũng là Hoàng Hậu nương nương thâm ý, này bốn người, chính là lớn lên đẹp, tưởng chính là cấp Vương gia nội viện bị, đỡ phải Vương gia bị cầm lấy tử tiểu nhân câu dẫn thượng bên ngoài đi, cái gì dơ xú đều hướng trong phòng kéo, sau đó theo hầu đều chẳng ra gì, đây là cấp tương lai Vương phi nương nương lưu trữ đường sống dẫn đo, tương lai chính đầu Vương phi tiến vào, tất là nhà cao cửa rộng bên trong, muốn xử trí cũng chỗ tốt trí đâu.”

Mấy cái tiểu nha hoàn nhất thời đều bị Ngọc Yên này một phen lời nói cấp thuyết phục, không khỏi lại nói vài câu, Triệu Phác Chân nghe buồn cười, đứng ở cây cột sau lại nghe xong một hồi, mới phóng trọng bước chân, chỉ làm vội vàng đi xuống bộ dáng, không chú ý nghe lời, quả nhiên

mấy cái tiểu nha hoàn xem nàng vội vàng đi tới, đều dừng miệng chào đón không đề cập tới.

Triệu Phác Chân mặc kệ các nàng, phân phó trong chốc lát liền trở về trong phòng, lại nhớ tới vừa mới tiểu nha hoàn nhóm nhắc tới thôi nường nường, nàng ra cung bên ngoài, còn cùng Nguyên Huy Đế có lui tới sao? Nàng nghĩ đến chuyện cũ, trong lòng lại phác phác nhảy dựng lên, cảm thấy chính mình từng bước hung hiểm, cũng không biết như thế nào mới có thể rời đi này Tân Vương phủ.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 13

Tự thực hảo, đều đặn ngay ngắn tú rất, no đủ trơn bóng, xinh đẹp thật sự, phảng phất hai câu này trong gió hoa lạc, không sơn chim bay thág năm thiên giống nhau —— Triệu Phác Chân lại cố tình từ giữa nhìn ra một cổ tức sát chi khí.

Nàng trong lòng hơi hơi nhảy dựng, nâng đôi mắt đi xem Tần Vương, thiếu niên Vương gia tố bạch mặt yên lặng như ngọc thạch, không gợn sóng, phảng phất đối nàng ánh mắt không có chút nào cảm giác, rũ mắt lông mi vẫn cứ ở nhìn chăm chú chính mình viết xuống tự, phảng phất là ở đoan trang viết đến như thế nào, “Vì cái gì muốn đi đổi công chúa này đổi tử?”

Triệu Phác Chân trên lưng hơi hơi nổi lên một tầng mồ hôi mỏng, mơ hồ biết đây là một cái rất quan trọng vấn đề, chính mình trả lời phi thường mấu chốt, mà mấy ngày này phảng phất không quen biết giống nhau xa cách, lãnh trí cùng với chột nếu như tới thư lâu thu thập sai sự, phảng phất cũng có đáp án..... Vì cái gì muốn xuất đầu, đi đổi công chúa đổi tử?

Các nàng nguyên bản là muốn đưa đi Đông Cung, Đông Dương công chúa không nghĩ làm các nàng đi, ra đề mục khó xử các nàng, nàng lại xuất đầu đáp vấn đề.

Vì cái gì muốn xuất đầu? Bởi vì người muốn đi Đông Cung? Người nghĩ đến Thái Tử bên người —— làm cái gì? Thật là muốn trở thành Đâu Hoàng Hậu tai mắt, đối phó Thái Tử, vẫn là tưởng ở Thái Tử bên người, thăng chức rất nhanh, phàn thưởng cao chi điều?

Đơn giản một câu, lại hàm chứa nhiều ít ý tứ.

Cho nên mới như vậy lạnh nàng, lượng nàng, nếu nàng trả lời muốn đi Đông Cung, hẳn sẽ như thế nào làm? Hẳn cứu nàng, lại cũng có thể dễ dàng phá hủy nàng.

Muốn như thế nào trả lời?

Hẳn là như thế nào trả lời, mới có thể làm trước mắt thiếu niên này hoàng tử vừa lòng? Đáp sai rồi, có thể hay không chính là họa sát thân!

Tuy rằng trong chớp nhoáng, trong lòng muôn vàn suy nghĩ xôn xao, trên thực tế nàng cũng không có tưởng lâu lắm: “Ta cho rằng ngài là Thái Tử.”

Này đáp án không đầu không đuôi, cũng không logic, nhưng mà cốt tình chính là này phảng phất không có trải qua suy nghĩ căn kẽ buột miệng thốt ra đáp án, lại làm trong không khí vô hình áp lực đột nhiên một nhẹ, thiếu niên hoàng tử đuôi lông mày hơi hơi vừa động, liền lại phục vì yên lặng như nhau từ trước, nhưng là kia đen nhánh tròn mắt trung che dấu rất khá kinh ngạc vẫn là làm Triệu Phác Chân cảm giác được, lúc sau là một loại cơ hồ có thể xưng là nghiêm khắc xem kỹ, sau đó..... Kia ô trầm trầm con người phảng phất miếng băng mỏng hòa tan, chuyển vì nhu hòa.

Nàng quá quan.

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng thở ra, mặc danh, nàng chính là biết hẳn vừa lòng —— lại còn có rất cao hứng.

Bởi vì cho rằng người là Thái Tử, cho nên mới xuất đầu, nghĩ đến Đông Cung đi. Nàng tâm tư trăm chuyển, nghĩ chính mình cùng hẳn hữu hạn vài lần gặp mặt, đích xác đều là nghĩ lầm hẳn là Thái Tử, tuy rằng sau lại nàng có cơ hội phát hiện chân chính Thái Tử, nhưng là hẳn hẳn là không biết.....

Thiếu niên hoàng tử nhẹ nhàng đem bút gác xuống, không có tiếp tục dây dưa cái này đề tài, mà là tiếp tục một cái khác không đầu không đuôi vấn đề: “Giẻ lau thế nào?”

Triệu Phác Chân trộm liếc hắt một cái: “Nó sinh một oa tiểu miêu, Ngự Thiện Phòng bên kia có cái lão công công dưỡng đâu.”

Thiếu niên hoàng tử giương mắt, trong ánh mắt tựa hồ mang theo một tia vừa lòng: “Về sau người cũng có thể ở chỗ này dưỡng một con mèo, hoặc là, tìm người từ trong cung đem kia chỉ giẻ lau mang ra tới này Hoa Chương Lô dưỡng cũng đúng.”

Triệu Phác Chân thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Là, cảm ơn điện hạ ân điển.”

Lý Tri Mân rồi lại tức mặt mày: “Trước kia thư chỉ nhìn một cách đơn thuần xong rồi?”

Triệu Phác Chân gật đầu: “Xem xong rồi.”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Ta chính là muốn khảo..... Nói bừa là không được.”

Triệu Phác Chân cũng không sợ hãi: “Nhưng bằng điện hạ khảo sát.”

Lý Tri Mân gật gật đầu, rút ra trên bàn một trương tuyết lăng giấy, huy bút lại viết tam quyển sách danh, đưa cho nàng nói: “Tháng này đọc xong, mỗi ngày ta sẽ thi thử.” Triệu Phác Chân tiếp nhận trang giấy, Lý Tri Mân tiếp tục phân phó: “Sau này này Hoa Chương Lô sai sự chính là người chủ quản, quy củ chính người liệt một liệt, đương trị tiểu nha hoàn người cũng tuyển mấy cái đáng tin cậy thành thật có nền tảng, ngày thường nếu là ta ở, trong phòng không được người ngoài tiến vào, ta viết đồ vật, một chữ một giấy đều phải thu hảo, mặc kệ muốn hay không, người đều tự mình nhìn, không được người ngoài chạm vào, trong lâu thư chính người nhìn xem, có

cái gì trên thị trường có thể bổ sung, người nhưng liệt thư đơn làm cho bọn họ đi thu mua, mặt khác tất cả sở cần sự vật, đều nhưng tùy thời sai người đệ đơn tử cho ta bên người Văn Đồng, làm hẳn an bài người đi thu mua đó là.”

Triệu Phác Chân uốn gối nhất nhất ứng, Lý Tri Mân ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ mặt bàn, bỗng nhiên lại nói: “Mỗi ngày dùng này tiểu bút lông cừu bút luyện hai mươi cái tự, không dùng lại ngạnh phong bút viết, đối bút lực không có chỗ tốt.”

Triệu Phác Chân trong lòng lại nhảy dựng, thư pháp chú ý dùng chỉ chưởng cùng thủ đoạn lực lượng tới vận chuyển, bởi vậy liền luyện tự muốn đa dụng bút lông cừu mềm bút, mới có thể luyện ra bút lực, vận chuyển như ý, chính là nàng ở sao chép bản ghi nhớ, chế tác mục lục khi, vì tham phương tiện, dùng ngạnh phong bút lông sói bút, như vậy viết chữ nhỏ phương tiện, nhưng là đã có thể không có gì ý nhị thư pháp đáng nói —— chỉ là mấy ngày này nàng một người ở thư trong lâu yên lặng viết bản ghi nhớ, hẳn làm sao mà biết được?

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 14

Triệu Phác Chân vừa nghe là như thế chí bảo, vội từ chối: “Như vậy bảo bối, là bệ hạ ban thưởng đi? Điện hạ vẫn là lưu trữ tự dùng.....”

Lý Tri Mân nhìn nàng một cái: “Cầm đi, người trí nhớ vốn dĩ liền hảo, mang lên cái này có lẽ như hồ thêm cánh, người thay ta làm việc, cầm có thể vì ta nhiều nhớ vài thứ sao —— lại nói, ta đoán này cái gọi là từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ hoàn toàn không có sở quên, kỳ thật nói quá sự thật.”

Triệu Phác Chân nắm hạt châu, xem Lý Tri Mân mà lại có úc sắc, nhìn chăm chú phương xa, tinh thần sớm đã không ở nàng nơi này. Cũng không biết này hạt châu đến tột cùng là như thế nào đến tới, không dám lại nói.

Ngoài cửa sổ đầu hạ gió ấm mang theo cơn trùng kêu vang rót tiến vào, trong phòng chạng vạng mới vừa dùng ngải thảo huân quá muối, còn có nhàn nhạt ngải thảo hương, Lý Tri Mân không có nói nữa, trong lòng lại nghĩ, người này đã biết chính mình lớn nhất bí mật, đảo không cần che lấp cái gì..... Dù sao, chính mình tương lai tổng muốn tìm cơ hội giết nàng.

Ngày thứ hai Văn Đồng được phân phó tới tìm Triệu Phác Chân: “Vương gia nói cô nương bên này có cái hạt châu muốn thỉnh người nạm mang, cô nương thích bộ dáng gì? Ta hảo cùng bên ngoài nói, bảo đảm làm tốt lắm tốt kêu cô nương vừa lòng.”

Triệu Phác Chân vội cười nói: “Sao hảo làm phiền ca ca.”

Văn Đồng nói: “Vương gia có công đạo, tự nhiên phải làm hảo, còn thỉnh cô nương không cần khách khí, người ra cửa không tiện, làm chúng ta làm là được, nếu là không yên tâm, chờ hạt châu đưa qua đi, ta làm cho bọn họ về bộ đáng tới cấp cô nương tuyền.”

Triệu Phác Chân vội cầm cái hộp ra tới đưa cho Văn Đồng, Văn Đồng mở ra hộp, cả người đều giật mình, thần sắc biến ảo, một lát sau mới cười nói: “Nguyên lai này hạt châu Vương gia thưởng cô nương.” Hắn là biết Vương gia chuyên môn thu thập Hoa Chương Lô ra tới, làm Triệu Phác Chân chường, hiện giờ mới biết được này thật là thêm vào coi trọng.

Triệu Phác Chân xem hắn thần sắc, hỏi: “Này hạt châu Vương gia chỉ nói mang hảo thưởng xuống dưới, lại không biết có gì lai lịch?”

Văn Đồng hiện giờ lại là không dám lại đối Triệu Phác Chân khinh thường, cười nói: “Cô nương có điều không biết, đây là Vương gia hôm qua tiến cung, Hoàng Thượng khảo giáo chư vị hoàng tử học vấn, bởi vì các vị hoàng tử đều đối đáp trôi chảy, Hoàng Thượng tâm duyệt, làm chư vị hoàng tử ở bên trong kho chính mình chọn lựa, Vương gia liền chọn này hạt châu, không thể tưởng được mới trở về liền thưởng cô nương, có thể thấy được đối cô nương coi trọng thật sự.”

Kia như thế nào Vương gia trở về là như vậy thần sắc?

Triệu Phác Chân nhìn mắt Văn Đồng thần sắc, cảm thấy hắn còn không có nói xong, suy nghĩ hạ thử nói: “Ca ca nói đùa..... Vương gia còn không có Vương phi, này hạt châu, sợ là Vương gia là tưởng cầm hiệu kính nương nương đi? Lại không biết vì sao lại mang theo trở về.”

Văn Đồng bay nhanh mà nhìn nàng một cái, cười làm lạnh nói: “Cô nương băng tuyết thông minh..... Vương gia cầm thưởng, tịch tan, liền nói muốn hiệu kính nương nương, bất quá Hoàng Hậu nương nương tịch thu, làm Vương gia đưa cho Lâm Nhữ công chúa, Lâm Nhữ công chúa nói nàng

bên kia hạt châu rất nhiều, làm Vương gia chính mình thu về sau thường cho tương lai tấu tử, Vương gia sau lại liền mang về tới.”

Triệu Phác Chân truy vấn: “Nương nương vì cái gì không thu?”

Văn Đồng vẻ mặt khó xử, uyển chuyển nói: “Hoàng Hậu nương nương đại khái là cảm thấy, Vương gia ngự tiền đối đáp, không bằng Thái Tử điện hạ, này việc học thượng, còn cần nỗ lực bãi.....”

Nguyên lai —— là như thế này.

Triệu Phác Chân xem Văn Đồng thần sắc, biết hẳn còn có rất nhiều khó mà nói..... Nhưng là nói vậy cũng có thể nghĩ ra được, Đâu Hoàng Hậu không chỉ có không cần, sợ là còn răn dạy Vương gia, ba ba mà tuyển cái hạt châu, tưởng đưa cho mẫu hậu, kết quả mẫu hậu lại không có thu, cuối cùng liền chính mình bào muội cũng không chịu thu, một phen hảo ý, bị bát nước lạnh —— khó trách trở về thời điểm thần sắc là như vậy.

Lấy nàng thô thấy, Vương gia học thức không thấp, vì cái gì Đâu Hoàng Hậu vẫn là không cao hứng? Thái Tử thật sự như vậy ưu tú? Triệu Phác Chân nhớ tới kia một lần ở thư phòng đụng tới Thái Tử cùng “Thượng Quan”, hoàng đế là thật sự càng thích hẳn một ít sao? Còn có, Vương gia, chẳng lẽ ở chính mình thân sinh mẫu thân trước mặt, đều còn muốn trang bình thường?

Văn Đồng xem nàng trầm tư, tiểu tâm mà cười nhắc nhở nàng: “Cô nương còn có cái gì trang sức cùng nhau cho ta lấy đi ra ngoài tạc một tạc hoặc là một lần nữa dọn dẹp may lại quá? Cửa hàng bạc là chúng ta vương phủ sản nghiệp, thuận tiện cấp cô nương chuẩn bị cho tốt.”

Triệu Phác Chân phục hồi tinh thần lại, thật đúng là nhớ tới chính mình từ nhỏ mang chuỗi ngọc, bởi vì từ trước ở trong cung, vẫn luôn không có may lại quá, đã phát ô ảm đạm, liền duỗi tay hái được xuống dưới hời

Văn Đồng nói: “Này chuỗi ngọc ta vào cung khi liền mang, có thể dọn dẹp quá sao?”

Văn Đồng nhìn kỹ kia chuỗi ngọc, thấy là vàng bạc liên thượng bện được khảm mỹ ngọc, trân châu, mã não, lưu li chờ bát bảo, nhân là cho trẻ con đeo, cho nên làm được cực kỳ tinh xảo tinh vi, nhưng là tuy rằng đều là nhỏ vụn châu ngọc, lại viên viên no đủ trong sáng, không hề tạp sắc, hiển nhiên là đem đại khối đá quý cắt ra cân nhắc thành tiểu viên, đều không phải là cái loại này thô ráp đầu thừa đuôi theo sở chế.

Trong kinh phong tục, thích cấp trắng tròn hài tử đeo chuỗi ngọc, lấy này vô lượng quang minh chi mỹ ý, hắn cũng không nghĩ nhiều, chỉ cười nói: “Này chuỗi ngọc đã là cô nương tùy thân mang theo, không bằng liền thỉnh thợ thủ công đem này hạt châu cũng thay ngài chuế ở ở giữa, cũng phương tiện cô nương tùy thân đeo.”

Này chuỗi ngọc Triệu Phác Chân vào cung khi đã mang, tưởng là chính mình cha mẹ để lại cho chính mình duy nhất kỷ niệm, bởi vậy mấy năm nay vẫn luôn tùy thân mang, nhưng Lý Tri Mân hiện giờ thưởng nàng như vậy quý trọng đồ vật, lại đối nàng có ân cứu mạng, Văn Đồng là hắn bên người nội thị, ở trước mặt hắn, không thể có một hào khinh thường, nàng bất quá lược một do dự, liền làm quyết đoán: “Hảo, chỉ là..... Chớ có lộng hồng rồi.”

Văn Đồng cười nói: “Cô nương chỉ lo yên tâm, nhất định nhi có thể thể cô nương làm thỏa đáng.”

Chương 19 mua châu

Không mấy ngày, Văn Đồng tới truyền lời: “Chuỗi ngọc bên kia đã thể ngài rửa sạch may lại quá, hạt châu cũng ẩn ngài tuyển đa dạng cấp nạm hảo, trong tiệm bên kia tưởng thỉnh ngài xem xem hợp ý không, hỏi ngài có thể hay không tự mình qua đi thí mang, cũng hảo cho ngài điều chỉnh.”

Triệu Phác Chân hơi hơi có chút ngoài ý muốn: “Có thể ra phủ qua đi xem sao?”

Văn Đồng cười: “Tự nhiên có thể, trong vương phủ có thể so trong cung khoan khoái nhiều, không lo giá trị thời điểm, bẩm báo Nguyễn thượng cung một tiếng, làm người gác cổng bên kia bị xuống xe mã cùng đi theo thị vệ, nha đầu, liền thành.” Hãn suy nghĩ hạ nói: “Nếu là cô nương không yên tâm, cùng Vương gia bên kia bẩm một tiếng cũng khiến cho.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 15

Thượng Quan Lân bỗng nhiên đứng lên, thế nhưng như là lập tức liền phải đi tìm người, Thượng Quan Quân vội vàng kéo lấy hân tay nói: “Ca ca! Chớ có đường đột! Đó là vương phủ nữ quyến, liền tính chỉ là thị tỳ, sau lưng cũng phải nhìn Vương gia mặt mũi, bọn họ trở về tất không dám giấu, đến lúc đó xem vương phủ hồi âm là được!”

Thượng Quan Lân nhất quán đối cái này muội muội nói gì nghe nấy, hiện giờ hơi hơi chần chờ hạ, Thượng Quan Quân vội nói tiếp: “Chớ có cấp cha rơi xuống đầu đề câu chuyện.”

Thượng Quan Lân lúc này mới miễn cưỡng ngồi xuống, Thượng Quan Quân mới nhẹ nhàng thở ra, lại cùng hân nhìn mấy thứ mới mẻ trang sức, Thượng Quan Lân mới giống như nhớ tới sự tình gì giống nhau nói: “Muội muội nhìn nhìn lại, có cái gì coi trọng chỉ lo làm người đưa đi trong phủ, đều treo ở ta trưởng thượng, ta bỗng nhiên nhớ tới hôm kia ta đáp ứng rồi Vương Mộ Tùng muốn dạy hân huấn hân tân mua kia chỉ chó săn, ngày mai hậu thiên đều có việc nhì, ta còn là đi trước cho hân nhìn xem.”

Nói xong vội vội liền đứng dậy kêu đi theo gã sai vặt, Thượng Quan Quân xem hân vội thành như vậy, nhin không được nhấp miệng cười nói: “Liền biết người hôm nay êm đẹp bồi ta tới mua trang sức chắc chắn có nguyên do, quả nhiên là lại cùng người những cái đó hồ bằng cầu hữu có ước, đi thôi, đừng làm cho a cha đã biết lại muốn huấn người.”

Thượng Quan Lân cười hạ nói: “Muội muội nhiều đảm đương chút, nếu là cha hỏi người cho ta che lấp hạ.” Nói vội vội mà đi ra ngoài.

Lại nói Triệu Phác Chân thử qua kia chuỗi ngọc, cảm thấy nạm đến cực hảo, thu sau liền lại mang theo phương thảo đi chợ phía đông bên kia, hảo hảo mà đi dạo, bởi vì dòng người dày đặc, hơn nữa Văn Đồng nhất quán vội, liền làm Văn Đồng về trước vương phủ, lại làm thị vệ cùng xe ngựa đều ở đầu đường chờ, chỉ dẫn theo phương thảo, đeo mũ có rèm, chậm rãi mà đi, chậm rãi dạo đi, sắp tới Đoan Ngọ, không ít trên sạp treo một chuỗi một chuỗi năm màu tiểu bánh chưng, một bó một bó ngải thảo, xương bồ chờ Đoan Ngọ đồ dùng, tuy rằng vương phủ không cần này bên ngoài bán, lại khó được một cổ dã thú ở, Triệu Phác Chân nhìn hồi lâu, mới cùng giống nhau hứng thú bưng bưng phương thảo mua nhắc tới rồi đồ vật, trở về xe ngựa chỗ đó.

Chính trừ bỏ mệnh ly muốn đăng xe là lúc, bỗng nhiên có người hỏi: “Đây là Tần Vương phủ xe ngựa?” Triệu Phác Chân nghe tiếng quay đầu lại, nhìn đến một người cao lớn áo tím nam tử cười ở cao đầu đại mã thượng, xem tuổi rất là tuổi trẻ, dẫn theo roi ngựa, phía sau công trường cung, bên hông bội bảo đao, trên vai ngồi xồm một con toàn thân ngọc bạch tuần dị điều hâu, làm như mới từ ngoài thành du sơn trở về, kia mã cực kỳ thần tuấn, là một con ngọc tổng mã, bội đẹp để quý giá bộ yên ngựa, mã sau cũng có gã sai vặt bộ dáng đi theo, vừa thấy liền biết là con em quý tộc, thập phần dẫn nhân chú mục.

Kia tuổi trẻ nam tử nhìn đến Triệu Phác Chân, lại là phảng phất sợ hãi người giống nhau, tròn mắt gắt gao nhìn chăm chăm Triệu Phác Chân, trong tay vốn dĩ cầm roi ngựa thế nhưng ngã xuống trên mặt đất hãy còn bất giác, hãy còn nhìn chăm chăm Triệu Phác Chân xem, phương thảo nhìn đến này nam tử như thế phát ngốc, vèo cười, che miệng nhẹ giọng nói: “Nơi nào tới ngọc điều như thế mạo phạm.”

Triệu Phác Chân nhin không được cũng che miệng, lại biết này tất là con em quý tộc, không dám bên ngoài rêu rao sợ cấp vương phủ chiêu họa, vội vội mà xốc mình đăng nhập xe ngựa, bọn thị vệ xem các nàng lên xe,

liền thét to mã phu đánh xe mà đi, Triệu Phác Chân ở bên trong xe, còn nghe được hản ở truy vấn: “Đây là Tần Vương phủ nữ quyến?”

Phương thảo nhin không được khê gắt nói: “Thật là quá thất lễ, cũng không biết nơi nào tới sổng cuồng đồ đệ, cô nương đừng lo lắng, vương phủ xe ngựa, mặc hản là nhà ai nhà cao cửa rộng đệ tử, cũng không dám mạo phạm.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Nhìn đảo có chút quen mắt, cũng không biết có phải hay không ở nơi nào gặp qua.” Phương thảo cười nói: “Cô nương trí nhớ như vậy tốt, gặp qua như thế nào sẽ không nhớ rõ, tưởng là nơi nào gặp qua lớn lên giống người đi.”

Hai người đàm tiếu chờ trở về vương phủ, nàng chỉ huy tiểu nha hoàn nhóm đem thư đều chỉnh lý đến kệ sách thượng, thực mau liền đã quên người này.

Chương 20 đồng tình

Tự thưởng châu sau, Tần Vương lại thu hồi kia cổ tinh thần sa sút mềm yếu, trước sau như một an tĩnh trầm ổn. Bất quá hản tựa hồ đang dạy dỗ Triệu Phác Chân trong quá trình được đến việc vui, ở Hoa Chương Lâu thời gian nhiều lên, có đôi khi cầm công báo cấp Triệu Phác Chân nói chút chính sự:

“Công báo từ trước lại kêu cửa cung sao, nơi này đầu học vấn rất nhiều, chỉ là hiện giờ rất ít người còn thích xem từ trước cũ công báo —— lại không biết này trong đó đạo lý, liền cùng ta làm người đọc sử giống nhau, thái dương phía dưới không có mới mẻ sự, đặc biệt là hoàng gia, lật đi lật lại, lịch sử thường thường đều là kinh người lặp lại.”

“Người phải chú ý xem Tôn Ất Quân phê tự, còn có một ít vương phủ nội viện hản xử lý —— vương phủ năm đó cũng hoả hoạn quá, cái này số con ta cũng làm người tìm đến, Tôn Ất Quân lúc ấy mượn hoả hoạn, thay

đổi một nhóm người, không có đã chịu trở ngại, mà những người này, hiện giờ đều đặt ở lục bộ không chớp mắt vị trí..... Người có thể phiên phiên từ trước công báo, cẩn thận tìm xem này một đám vương phủ tiềm để xuất thân quan viên lên chức lý lịch, bọn họ tại đây ngăn ngừa mười mấy năm, đã ở lục bộ quan trọng vị trí thượng đứng vững vàng gót chân, lý lịch là thực ý vị sâu xa.”

“Tôn Ất Quân từ phụ hoàng khai phủ liên ở vương phủ nhậm trường sử một làm chính là hai mươi năm, không có đổi hơn người, cũng không có gì kinh người thành tựu, vẫn luôn không có tiếng tăm gì, duy nhất một lần, chính là làm phụ hoàng ở Đông Dương công chúa trước lộ mặt, làm Đông Dương công chúa phát hiện một cái nhất chọn người thích hợp, nhất cử đem phụ hoàng đưa lên ngôi vị hoàng đế.”

“Hiện giờ hãn ở Tể tướng chi vị nhiều năm, chính sự thượng mấy vô thành tựu, vẫn cứ vừa không như đại học sĩ Thượng Quan Khiêm học thức uyên bác, lại không bằng Nghiêm Tôn học sinh biến thiên hạ, liên Đông Dương công chúa cũng chướng mắt hãn, đã từng mặt mắng hãn là chính sự đường tởng đất Tể tướng, nhưng mà dù vậy —— phụ hoàng vẫn làm cho hãn ở Tể tướng vị thượng ngốc, cao vĩnh phủ người biết đi?”

Triệu Phác Chân không biết hãn vì sao bỗng nhiên chuyển tới người này: “Biết, Cao công công là bộ hạ nhất sủng tín ngự tiền đại tổng quản.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 16

Qua hai ngày, hần lại tự nhận là minh bạch Lý Tri Mân dụng ý. Tần Vương phủ thơ hội, Thượng Quan gia cư nhiên tiếp Tần Vương phủ thiệp mời, chính thức trở về thiệp, Thượng Quan công tử cùng tiểu thư đều tham gia Đoan Ngọ thơ hội, đây chính là đại hiếm lạ.

Thượng Quan Khiêm hiện giờ thánh quyến chính long, mọi người cam chịu hần là đời kế tiếp Tể tướng, cũng bởi vậy, hần liền càng cần nữa tiểu tâm cùng hoàng thất tông thân nhóm kết giao, ngày thường Tần Vương phủ hoặc là mặt khác tông thân phủ này một loại thơ rượu nhàn yến, Thượng Quan gia là uyển chuyển chối từ, Tần Vương thơ hội linh tinh, đại bộ phận cũng chính là chút hàn lâm tiểu quan, văn nhân tao sĩ nhạc a nhạc a thẩu cái náo nhiệt, Thượng Quan tiểu thư ở Thái Học nhất quán cùng Thái Tử giao hảo, cũng chỉ là bọn tiểu bối giao tình, hiện giờ Thượng Quan gia huynh muội lại đều phải tới Tần Vương phủ tham gia nhất quán đều không tham gia yến hội, chắc là vì kia viên hạt châu, nhưng tại ngoại giới không rõ nội tình người trong mắt, lại là ý vị thâm trường.

Quả nhiên, Thượng Quan gia đồng ý tham gia Tần Vương yến hội sau, thực mau Đông Cung cũng tới nội thị truyền lời, Thái Tử tự mình thư trả lời, cũng tới dự tiệc.

Thái Tử muốn tới, thân là Tần Vương bào đệ bào muội lại há có thể không tới, thực mau, Tần Vương phủ, Lâm Nhữ công chúa cũng đều trở về thiệp muốn tới, lại sau đó Nhị hoàng tử Tần Vương cũng xem náo nhiệt giống nhau trở về thiệp nói đến ngày ấy cũng muốn tới cấp hoàng huynh cố động.

Tần Vương trong phủ hạ giống như trong chảo dầu đầu đầu vào bột nước tử giống nhau, phỉ phỉ cuồn cuộn mà rồi ren lên, bởi vì tuyết rơi giống nhau trả lời đều tới, muốn tới Tần Vương phủ dự tiệc, vương phủ nguyên bản bị thức ăn, chỗ ngồi tất cả đều bố trí không khai, lại toàn bộ làm lại từ đầu, liền tiếp khách môn khách đều ngại vị thứ không đủ, một lần nữa đổi quá, Tần Vương phủ trường sử cùng nội viện quản gia lập tức vội đến giống như con quay giống nhau, cư nhiên là Tần Vương phủ khai phủ tới nay, nhất long trọng một lần yến hội.

Chương 21 đánh cuộc thư

Đoan Ngọ trong cung sẽ có ban yến, thẳng đến qua buổi trưa mới tan, lúc này mới từng người về nhà từng người gia yến, mà nay năm Tần Vương phủ Đoan Ngọ yến, còn lại là nhất dẫn nhân chú mục, bởi vì trong kinh rất nhiều nhà cao cửa rộng con em quý tộc, lấy Đông Cung Thái Tử cầm đầu, đều tề tụ Tần Vương trong phủ.

Triệu Phác Chân đương chính là hậu viện phái đi, cũng không phải cái hảo xem náo nhiệt người, cho nên cũng không có đến yến hội bên kia xem náo nhiệt, chỉ là xa xa nghe được có tiếng nhạc vang lên.

Chỉ là yến hội đại khái tiến hành rồi không bao lâu, Văn Đồng liền thờ phỉ phò tới rồi hậu viện tới truyền nàng: “Chân cô nương, mau dọn dẹp một chút, Vương gia triệu ngài đi ra ngoài gặp khách.”

Triệu Phác Chân lắp bắp kinh hãi, gặp khách cũng không phải là cái gì hảo từ nhi, nàng là vương phủ nội thị tì, nói thật dễ nghe là có phẩm cấp thượng cung, nói được không dễ nghe, lại vẫn cứ là hoàng gia gia tì mà thôi, đi ra ngoài hầu khách, rất có thể liền thân bất do kỷ. Nàng thấp giọng hỏi nói: “Văn Đồng ca có biết như thế nào làm ta đi ra ngoài gặp khách sao?”

Văn Đồng thấp giọng đến: “Nghe nói là tịch thượng cá độ làm vui, một phương chỉ định điềm có tiền, mặt khác một phương liền chỉ định đánh cuộc pháp, Thượng Quan gia công tử chỉ định điềm có tiền vì ký sự châu, mời Vương gia đối đánh cuộc, Vương gia nói đã thưởng người, làm người đi ra ngoài ứng đánh cuộc.”

“Thượng Quan công tử? Ký sự châu?” Triệu Phác Chân có chút nghi hoặc. Duỗi tay đề lại chính mình trước ngực chuỗi ngọc, kia chuỗi ngọc ngày hôm trước đã đưa tới, hạt châu hảo hảo mà nằm ở ở giữa, dùng một vòng bạc mẹt ti hoa sen vây quanh, cùng phía trước những cái đó nhỏ vụn châu ngọc chuế liên ở bên nhau, phảng phất vốn dĩ chính là nhất thể, nguyên bản ẩm đậm chuỗi ngọc trải qua một lần nữa cẩn thận rửa sạch may lại, lưu chuyển nhỏ vụn ánh sáng, vây quanh ở nàng trên cổ.

Văn Đồng nhìn thoáng qua, có chút khó có thể nhìn thẳng mà chuyển qua ánh mắt, này nữ hài sinh đến là thật sự mỹ, chuỗi ngọc vây quanh ở nàng như ngọc trên cổ, bảo quang trong suốt, da thịt so chuỗi ngọc thượng toái ngọc còn muốn trong suốt, lệnh người chỉ cảm thấy hợp lại càng tăng thêm sức mạnh..... Thậm chí so vừa rồi tịch thượng nhìn thấy Thượng Quan gia tiểu thư muốn mỹ đến nhiều, đáng tiếc..... Liền bởi vì thân phận, Thượng Quan công tử cố tình liền muốn này hạt châu đưa cho hãn thân muội tử, Vương gia tuy nói là phượng tử long tôn, thân phận quý giá là quý giá, có đôi khi lại không thể không lấy lòng triều đình trọng thần. Hãn nhỏ giọng đem trước đó vài ngày Thượng Quan gia hỏi thăm hạt châu sự nói, thấp giọng nói: “Ta xem hôm nay này cá độ, sợ vẫn là hướng về phía kia hạt châu tới, Thượng Quan gia hiện giờ thế chính thịnh —— có lẽ.....”

Hãn dừng một chút, xem Triệu Phác Chân hai mắt, có chút uyển chuyển nói: “Chúng ta rốt cuộc chỉ là Vương gia bên người hầu hạ người, như vậy bảo châu, vốn dĩ cũng chưa chắc lưu được..... Cái gọi là hoài bích có tội..... Người, phải có chuẩn bị tâm lý. Dù sao, cũng chính là danh khí đại thôi..... Có đôi khi người nhường một chút, Vương gia áy náy, tự

nhien cho người càng nhiều lợi ích thực tế.....” Văn Đồng có chút lắp bắp mà an ủi nàng.

Triệu Phác Chân hơi hơi mỉm cười: “Tốt.” Nàng trong tay nhẹ nhàng ấn kia viên bảo châu, lại là sinh một cỗ không phục tới. Đây đó quý nhân, quyền sinh sát trong tay, vô luận đồ vật vẫn là nô tỳ, đều có thể tùy tay tiễn đi hoặc là từ bỏ, dựa vào cái gì?

Triệu Phác Chân cùng Văn Đồng đến đường hạ thời điểm, tịch thượng lại đúng là náo nhiệt cực kỳ, một người nam tử đứng ở tịch trung ương, thừa dịp rượu hưng đi nhanh đặt chân toàn cánh tay đáp lời nhịp trống nhịp nhẩy Hồ Toàn Vũ, động tác mạnh mẽ hữu lực, thân hình cường tráng kiện mỹ, trên người ăn mặc huyền sắc nửa cánh tay, lộ ra rắn chắc ngực cơ bắp, cánh tay thượng cơ bắp phồng lên, tràn ngập dương cương chi khí.

Hồ Toàn Vũ thịnh hành kinh thành, nhưng mà phần lớn là nữ tử vũ chi, tay áo rộng eo thon, thúy quan y phục rực rỡ, vôi vàng xoay tròn giống như lưu phong hồi tuyết, nhưng mà tên này nam tử vũ lên, lại là hùng tráng hữu lực, tạt chuyển như gió.

Mãn đường khách khứa đều bị hấn này tràn ngập lực độ vũ đạo cùng vôi vàng nhịp trống kéo nổi lên cảm xúc, lớn tiếng vỗ tay, mãn đường ồn ào.

Triệu Phác Chân lúc này mới thấy rõ ràng tên này tuổi trẻ nam tử khuôn mặt, mày kiếm mắt sáng, mồ hôi phi dương, thành linh lại là ngày ấy ở đông phường nhìn đến nàng tùy tiện tay ăn chơi, này cư nhiên chính là Thượng Quan Lâm, danh môn kinh hoa Thượng Quan Quân trưởng huynh.

Văn Đồng dẫn nàng tới rồi Lý Tri Mân phía sau, Lý Tri Mân thoát nhìn trên mặt đã có vài phần cảm giác say, nhìn đến nàng tới chỉ là gật gật đầu ý bảo nàng đứng ở hấn phía sau phụng dưỡng, nàng có thể thấy rõ tịch thượng người.

Lý Tri Mân là chủ nhân, ngồi ở chủ vị, nhưng ở hăn phía trên vẫn ngồi một người cây nghệ áo choàng tuổi trẻ hoàng tử, đúng là năm đó nàng ở Lang Hoàn kho sách gặp qua vị kia hoàng tử, nói vậy đây là Thái Tử, Triệu Phác Chân nhin không được ở trong bữa tiệc tìm kiếm Thượng Quan Quân.

Thượng Quan Quân quả nhiên cũng ở trong bữa tiệc, nàng ăn mặc một thân màu xanh lá đậm nho bào, son phấn không thi, tuy rằng nam trang trang điểm, lại da thịt trắng tuyết, mặt mày như họa, thanh lệ phi thường, vành tai kia một chút nốt ruồi đỏ đỏ tươi ướn át, càng cho nàng nước trong khuôn mặt sẵn ra một phân phong lưu, sinh sôi đem tịch thượng những cái đó nùng trang điểm mặt ca cơ nhóm so đến giống như bụi đất. Phía sau đi theo một đôi hoàn thanh y tiểu nha hoàn, đây cũng là Thánh Hậu một sớm sau hưng không khí, hơi có chút thân phận quý tộc nữ tử hoặc là nữ quan ra cửa, đơn giản liền làm nam trang trang điểm cười ngửa mà đi, ủng sam tiên mũ đều là nam tử kiểu dáng, mọi người cũng đều tập mãi thành thói quen.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 17

Chỉ là Thượng Quan Quân không ra mặt, này mãi đường khách khứa, lại có ai sẽ nguyện ý cùng một nữ tử đối đánh cuộc?

Thượng Quan Lâm sờ sờ đầu, có chút khó xử nói: “Ta đây đi ra ngoài tìm cái môn khách tới?”

Tịch thượng bỗng nhiên một cái thanh y thư sinh đứng lên nói: “Nguyện vì Thượng Quan công tử ứng đánh cuộc.” Người này tuổi chừng bốn năm mươi tuổi, hai bên xương gò má rất cao, môi mỏng lợi mắt, trên người khô gầy, thoạt nhìn không lắm dễ thân, làm như có chút cật mới kiêu ngạo bộ dáng.

Lý Tri Bích hiển nhiên giật mình, cười nói: “Nguyên lai là Tống Triêm tiên sinh, Tống tiên sinh có thể ra mặt, đó là tốt nhất bất quá.” Thượng Quan Lâm cũng đại hỉ tiến lên vừa làm ấp nói: “Làm phiền Tống đi công cán mặt! Vô luận thắng thua, xong việc tất có trọng thù!”

Triệu Phác Chân chưa từng nghe qua tên của hắn, nhưng xem người khác khe khẽ nói nhỏ: “Hôm nay cái này bẻ côn như thế nào cũng tới, ngày thường không phải nhất quán lại xú lại ngạnh sao.”

Quả nhiên chỉ nhìn đến kia Tống tiên sinh ngạo nghễ nói: “Ta cũng không phải là vì ngươi kia đồ bỏ hạt châu, ta xem này tiểu oa nhi có điểm ý tứ, này mãi đường chu tím, ta xem đọc một lượt quá tứ thư ngũ kinh cũng không mấy cái, càng đừng nói bối ra tới, đáng thương nữ oa oa, đến cái hạt châu bị người ta nói người tài giỏi không được trọng dụng, cùng người

đánh cuộc thư lại không xứng với, thua nên cấp quý nhân lột chân, thẳng sợ người ta nói có tâm kế.” Cự nhiên một bộ xằng bậy quái đản bộ dáng.

Nhất thời đường thượng có người nhin không được cười ra tiếng tới, Thượng Quan Quân quần đến đầy mặt đỏ bừng, Lý Tri Bích ôn hòa giải thích nói: “Tổng tiên sinh hiểu lầm.”

Tổng tiên sinh lại cũng không cho Lý Tri Bích mặt mũi, trực tiếp quay đầu đối Triệu Phác Chân nói: “Nữ oa oa cũng đừng cho là ta liền sẽ làm người, thư ta chính là đọc lâu lâu, người nếu là thua, đó là người học nghệ không tinh tự rước lấy nhục, đi xuống chính mình hảo hảo lại học học, lần sau biết gặp được loại sự tình này cũng đừng nghĩ xuất đầu lộ mặt, ngoan ngoan đem bảo vật phụng ra tới, nhà người chủ tử cũng không vì khó làm bộ từ thiện, đại gia giai đại vui mừng.”

Triệu Phác Chân về phía trước một bước chấp tay thi lễ: “Thỉnh tiên sinh chỉ giáo.”

Tổng tiên sinh tay vừa nhắc: “Thỉnh Thái Tử cùng Vương gia tuyển thư ra đề mục đi.”

Lý Tri Bích hiển nhiên cũng là sớm nghe nói qua vị này thanh danh bên ngoài Tổng tiên sinh, nhìn về phía Lý Tri Mân nói: “Mân đệ xem tuyển cái gì thư?”

Lý Tri Mân khiêm nhượng: “Là ta trong phủ thị nữ đưa ra đánh cuộc thư, sách này vẫn là từ Thái Tử điện hạ tuyển đi.”

Lý Tri Bích cũng không hề nhún nhường, chỉ là cười làm người đưa tới Ngũ kinh tới, nhìn hạ nói: “《 Xuân Thu Tả thị truyện 》 có chút tối nghĩa, không bằng liền vẫn là 《 Lễ Ký 》 đi?”

Lý Tri Mân gật đầu: “Liền y Thái Tử lời nói.”

Lý Tri Bích cầm lấy trong đó một sách, tùy tay vừa lật phiên đến một tờ, đưa cho bên cạnh người Lý Tri Mân, Lý Tri Mân liền phía trên nội dung thì thầm: “Quân tử chi cư hăng người cầm đồ, tẩm hăng đông đầu ——”

Tổng tiên sinh nhượng mảy nói: “—— nếu có gió mạnh sét đánh cực vũ, tắc tất biến, tuy đêm tất hưng, quần áo quan mà ngồi.”

Lý Tri Mân gật đầu, lại tùy tay phiên một tờ, chuyển cấp Lý Tri Bích, Lý Tri Bích cũng y dạng thì thầm: “Sĩ không y dật, vô quân giả không nhị thải ——”

Triệu Phác Chân trạm trước một bước, nhượng mảy tụng nói: “—— y chính sắc, thường màu phối hợp. Phi liệt thải không vào công môn, chấn hi khích bất công môn, biểu cừ không vào công môn, tập cừ không vào công môn.”

Như thế thay phiên, không bao lâu, thượng đầu Thái Tử cùng Tần Vương thay phiên khảo sát, phía dưới thay phiên trả lời, đều là theo tiếng mà tụng, leng keng thực cực, thế nhưng không một tia tạm dừng, dần dần mãi đường đều an tĩnh xuống dưới, chỉ xem bọn họ hai người thay phiên ngâm nga, Thái Tử cùng Tần Vương hiển nhiên cũng bắt đầu ngoài ý muốn, có ý thức chọn một ít gian nan hẻo lánh câu khảo sát, nhưng mà thế nhưng cũng chưa khó trụ bọn họ, sau lại Thái Tử xem khó không được bọn họ, đơn giản cũng đem 《 Xuân Thu Tả thị truyện 》 cũng lấy ra tới khảo sát lên, lại vẫn cứ vẫn chưa khó trụ bọn họ.

“Từ từ”, Tổng Triêm bỗng nhiên nói, “Cao đào, đình kiên chi tự, nơi này ‘ chi ’ không nên là ‘ không ’ sao?”

Đường hạ cũng mỗi người châu đầu ghé tai, Triệu Phác Chân lược một suy nghĩ: “《 Tả Truyện sẽ tiên 》 chú giải và chú thích nơi này ứng vì hình gần sai, ta cũng cho rằng như thế.”

Tống Triêm kinh ngạc: “《 Tả Truyện sẽ tiên 》 ? Đồn đãi Phù Tang du học đại nho trúc thêm quang hồng có thuật truyền lại đời sau, lại không thấy đến này toàn thư, người ở nơi đó xem qua?” Hắn nhìn về phía Tần Vương: “Vương gia đến tàng này thư?”

Lý Tri Mân lắc lắc đầu.

Triệu Phác Chân thản nhiên nói: “Ta từng ở bên trong tàng Lang Hoàn kho sách làm việc, may mắn xem qua này thư.”

Tống Triêm bỗng nhiên phảng phất thập phần tiếc nuối mà thở dài: “Đồn đãi Thánh Hậu có Lang Hoàn kho sách, nội tàng trân tịch vô số, đáng tiếc! Cuộc đời này chỉ sợ vô duyên nhìn thấy!”

Lý Tri Bích nói: “Tiên sinh như cố ý, cô nhưng bầm báo Hoàng Thượng.” Tống Triêm lắc lắc đầu, Triệu Phác Chân ở một bên nói: “Tiên sinh nếu không chê, ta nhưng mặc tụng sao chép cho ngài”. Nàng nếu là phía trước không có đánh cuộc thư phía trước nói lời này, mọi người chỉ sẽ không tin, nàng hiện giờ vừa nói, mọi người lại đều không khỏi tin tưởng nàng thực sự có này bản lĩnh.

Tống Triêm trước mắt sáng ngời, gật đầu nói: “Vậy làm phiền cô nương!” Một bên lại ôn hòa nói: “Trúc thêm quang hồng tuy rằng bên trái thị xuân thu thượng khảo chứng rất nhiều, rất có danh vọng, nhưng chưa chắc đều là toàn đối, nơi này tuy có tranh luận, nhưng cô nương không cần khoa khảo, chỉ lo còn nghi vấn, đãi ngày sau kiến thức rộng rãi, lại xác định hay không là sai.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 18

Lý Tri Mân thật không có cái gì không mừng thần sắc, hãn cấp Triệu Phác Chân nói Tống Triêm lai lịch: “Tống Triêm ít có thần đồng chi danh, ở quê nhà từng liền đệ đứng đầu bảng, văn thái nổi bật, văn như Thanh Tiền vạn tuyển, sau lại trúng tuyển cử tử, liền không chịu tham gia khoa cử, Thánh Hậu là lúc từng hạ chiếu triệu hãn vào triều, hãn từ, nói không muốn sự nữ chủ, Thánh Hậu lúc ấy rất là thật mất mặt, lại cũng lấy hãn không có biện pháp. Đến tiên đế là lúc, Nghiêm Tôn từng triệu hãn vào triều, hãn lại lấy mẫu bệnh từ quan, tới rồi phụ hoàng này một sớm, nhân Đông Dương công chúa không mừng hãn, cho rằng hãn lấy cự quan cầu danh, mua danh chuộc tiếng, thật vô tài cán.”

“Hãn nói muốn tự mình tới chép sách, ta đã cho phép hãn mỗi ngày tới Hoa Chương Lô, người đến lúc đó tiếp đãi hãn là được, Hoa Chương Lô trên dưới tần người điều phối.”

Thiệu Khang lại đối Triệu Phác Chân nói: “Sao chậm một chút, làm hãn nhiều tới vài lần,” hãn mặt có hỉ sắc: “Người này ở trong sĩ lâm rất có danh vọng, đó là không chịu sẵn sàng góp sức Vương gia, chỉ cần có lui tới, thiên kim mua cốt, Vương gia không lo không có nhân tài tới đầu.”

Lý Tri Mân hơi hơi mỉm cười: “Tống Triêm tính tình quái đản, miệng khắc nghiệt, thân cận phản dễ chiêu này nhục, đến lúc đó lại bị hãn cầm đi làm thanh danh, quá cũng tính không ra, vẫn là thuận theo tự nhiên, không cần cố tình kết giao.”

Triệu Phác Chân nghe hân nói đến bốn cột, không khỏi buồn cười, Lý Tri Mân xem khoe miệng nàng hơi cong, không khỏi cũng nhiều lời hai câu: “Nhưng có tài học người, tổng không chịu nguyện ý trong ngực sở học như vậy mai một, không thiếu được thích khoe ra một vài, người này lại kiêu ngạo thanh cao, người nhiều hồng hồng hân lấy ra chút thực học tới, cùng hân học thêm chút nhi.”

Sắp tới tháng sáu, Hoa Chương Lô hiện giờ cây hòe thượng chính nở hoa khai đến náo nhiệt, Tống Triêm vào Hoa Chương Lô, nhìn đến đình tiền chông chất hòe hoa, đã là tinh thần rung lên, không chút nào khách khí mà kêu Triệu Phác Chân: “Nha đầu không vội khác, trước đem này hòe hoa nhắc lên mấy cái, chừng thượng lại nói, không cần gọi người khác làm, không sạch sẽ, chính người tới. Còn có, gọi người đi giếng tây hẻm bên kia cô trùng dương rượu tới, cùng hân nói là ta lão Tống muốn, muốn mùa đông nhường, không cần gần nhất, không được trộn lẫn thủy.”

Triệu Phác Chân kêu cái tiểu nội thị tới công đạo người trích hoa mua rượu, lại hỏi Tống Triêm: “Tiên sinh, trong phòng đã ở trong phòng chép sách?”

Tống Triêm không cho là đúng nói: “Gấp cái gì, liền thiết lập tại này hành lang hạ rộng thoáng, còn có thể trúng gió.” Lại tự mình đứng ở dưới gốc cây chỉ điểm Tiểu Yêu Nhi trích hoa: “Thụ trên đỉnh quá non, hướng dương bên kia lại quá già rồi, bên này, bên này.” Lúc sau lại chỉ điểm Triệu Phác Chân tẩy sạch để ráo thủy, rắc lên bột mì, thượng thể chừng hảo, quấy thượng nước tương hương dấm tỏi giã chờ gia vị, mắt thấy vừa lúc trùng dương rượu cũng mua tới, liền chính mình ngồi ở thư lâu hành lang hạ, tự rót tự uống, nhìn Triệu Phác Chân viết mấy trương, lại liền viết xuống nội dung, hoặc khen ngợi hoặc bác bỏ, sôi nổi văn tự một phen, mắt thấy thái dương ngả về tây, mới rượu hàm nóng mặt cảm thấy mỹ mãn mà đi.

Một ngày này xuống dưới, cũng bất quá viết vài đoạn, như vậy xem ra, một quyển sách chờ Triệu Phác Chân mặc xong, lại cũng không biết

năm nào tháng nào. Ngày thứ hai tới, Triệu Phác Chân thông minh, tính hảo canh giờ hái được hộc hoa chưng thượng, lại trước tiên làm người mua rượu tới, không nghĩ tới Tống Triêm lại chính mình mang theo một bao vải trum quả du lại đây: “Trên đường nhìn đến mới mẻ, mua, nha đầu chưng thượng, chưng thượng, cùng ngày hôm qua giống nhau.”

Lại uống lên vài đoạn, Tống Triêm uống nhiều quá, một bên cao đàm khoát luận, lại kêu Triệu Phác Chân tìm mặt khác một quyển sách tới, chỉ điểm bình luận, nói được rượu hứng khởi đối Triệu Phác Chân nói: “Cầm kỳ thư họa, loại nào ta sẽ không, giáo người giống nhau, bao người liền tính rời đi vương phủ, cũng có cái an cư lạc nghiệp bản lĩnh!”

Triệu Phác Chân nghĩ đến Lý Tri Mân quả nhiên nói trúng rồi, nhin không được nhấp miệng cười, Tống Triêm xem nàng không nói gì, nóng nảy: “Người cho rằng ta là hồ nói ngoa? Ta nói cho người, bao nhiêu người tìm ta báỉ sư, ta đều không có giáo, nếu không phải xem người nữ oa oa thiên tư không tồi, miễn cưỡng có thể học được lão phu một hai phí tổn sự đi, nề hà thân ở thấp vị, bạch bạch đập hư này thiên phú, ta mới nguyện ý giáo người. Ta nói cho người, người học được ta bản lĩnh, Vương gia không dám lại lấy tì đối đãi người, đối với người có chỗ lợi.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Ta nghe tiên sinh từng cự vì phụ nhân thần?”

Tống Triêm ngẩn ra, lại đã minh bạch nàng hàm nghĩa, uống một ngụm rượu nói: “Người là nghi ta đã khinh thường phụ nhân, giáo người là dụng tâm kín đáo?”

Triệu Phác Chân nói: “Nghe nói Thánh Hậu học vấn thực hảo.”

Tống Triêm nói: “Cao Tông nhiều bệnh, tấu chương tất cả đều là nàng một tay phê duyệt, một đám chính là mười mấy năm, Trung Tông bác học đa tài, chư thần báỉ phục, mà hãn học vấn, cũng là Thánh Hậu tự mình dạy

ra, người nói đi? Nếu là nàng không xứng để, cũng coi như được với là một thể hệ hiền hậu, tích chẳng nàng một hai phải ngược dòng mà lên, nghịch thiên mà làm, cưỡng cầu chính vị, vì thế chém giết trung lương, nuôi dưỡng ác quan, thù dệt tội danh, bài trừ dị kỷ, này chấp niệm cùng nhau, liền đã phi phạm phụ, mà là kiêu hùng, kiêu hùng đã ra, thiên hạ đại loạn, sài lang giữa đường, sinh dân đồ thán.”

Triệu Phác Chân suy nghĩ hạ nói: “Nàng so chi liệt triều đại hoàng đế, nhưng có kém cõi?”

Tống Triêm nghiêm nghị nói: “Liệt triều liệt đại hoàng đế, nhiều có dung giả, đại không bằng nàng.”

Triệu Phác Chân lại trầm mặc, Tống Triêm uống lên khẩu rượu cười nói: “Ta phi khinh thường phụ nhân, chỉ là trong triều đình có thể thao quyền bính giả, này tâm chí tàn nhẫn vốn là người phi thường, mà một phụ nhân, thế nhưng có thể với tu mi bên trong, siêu nhiên mà ra, trăm trừ dị kỷ, độc nắm triều cương, đã phi bình thường phụ nhân, này bên cạnh người càng là vờn quanh hồ lang đồ đệ, nịnh nọt không có đức hạnh đồ đệ, lúc ấy nếu là xuất sĩ, không phải thông đồng làm bậy, đó là không có sơ tâm.”

Triệu Phác Chân tò mò hỏi: “Kia Trung Tông là lúc, tiên sinh vì sao lại cự quan?”

Tống Triêm lắc đầu cười nói: “Nghiêm Tôn người này..... Tự hứa rất cao, không thể cộng sự.”

Triệu Phác Chân suy nghĩ hạ hỏi: “Nghe nói Đông Dương công chúa rất giống Thánh Hậu.”

Tống Triêm lắc đầu: “Chí lớn nhưng tài mọn, bất quá đến này hình, khó được này ý, càn rỡ độc đoán học mूर्i thành, ngự người nội mới lại kém đến xa. Thánh Hậu lúc sau, vô tài nữ rồi.”

“Nghe nói Thượng Quan gia tiểu thư tài hoa hơn người.”

Tống Triêm từ trong lỗ mũi hừ một tiếng: “Có tiếng không có miếng, vẫn là người tầm thường quá nhiều, trí phàm nữ thành danh, Thượng Quan thế gia đại tộc, thối phòng người còn thiếu sao, bất quá đều là xem nàng lão tử trên mặt thôi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 19

Lý Tri Mân bật cười, Triệu Phác Chân hơi hơi có chút thẹn thùng, mấy ngày nay Lý Tri Mân đãi nàng thật là khoan dung, nàng cũng có chút tùy ý lên, thấp giọng nói thầm: “Từ trước ở trong cung, chính mình không phòng, cái gì đều đến nghe Cố cô cô nói bãi, trong cung quy củ kiêng kị lại nhiều, khi đó liền nghĩ nếu là tương lai có chính mình phòng, nên như thế nào như thế nào bãi, phải muốn tươi sáng đào hồng a cây nghệ a, muốn tràn đầy hoa nhài, màn nhất định không thể tổ, đến thêu mấn con bướm a đông trùng hạ thảo a mẫu đơn a.....”

Lý Tri Mân giật mình, tươi cười hơi liếm, trong cung..... Chính mình mẫu hậu cũng là như thế, khắc nghiệt lợi hại, mang theo hấn mụ mụ cũng không dám lơ đãng, mỗi ngày sớm tối thừa hầu, ăn uống xuyên trụ, công khóa, mỗi dạng đều phải ấn quy củ đúng hạn thần tới, một bước không thể loạn đi, tuyệt không có thể lơ đãng. Chính mình làm hoàng tử còn như thế, nói vậy cung tì càng không được tự do, hấn nhớ tới lúc ấy nhìn đến Triệu Phác Chân ở váy hạ kia sắc sở giày thêu cùng màu khăn, từ nhỏ vào cung sao.....

Thượng Quan Lân một bên lại đột nhiên hỏi nói: “Trong cung..... Vất vả sao? Có phải hay không đều không được chơi đùa?”

Triệu Phác Chân cười nói: “Cũng không tính vất vả, làm việc xong liền có thể nghỉ tạm, chỉ là nhiều quy củ chút thôi, cùng trong cung bọn tỷ muội, thời tiết thời điểm thường thường có thể chơi, tỷ như cầu Chúc Nữ được khéo tay thêu thùa bắt bắt con nhện nha, đấu đấu con quay gì đó.”

Lúc này phòng bếp phái người tới bẩm báo, nói là gà rừng cùng con thỏ đều sửa trị hảo, thỉnh ngồi vào vị trí. Lý Tri Mân cùng Thượng Quan Lâm ngồi vào vị trí, Thượng Quan Lâm ngẩng đầu nhìn đến Triệu Phác Chân chấp hồ hầu đứng ở Lý Tri Mân bên cạnh, bưng tỉnh nhớ tới tuy rằng Tần Vương đối Triệu Phác Chân rất là rộng rãi, nhưng nàng vẫn là Tần Vương phủ tỳ nữ, chủ nhân ở, nàng tự nhiên là muốn một bên hầu hạ, dù sao cũng là phượng tử long tôn, chính hắc ở nhà, nha hoàn quản gia mù mù, lại được yêu thích cũng không có cùng chủ tử ngồi cùng bàn ăn cơm, chính mình không hảo loạn mở miệng thất lễ mạo phạm. Ngày thường hắc có cầu với Triệu Phác Chân, Tống Triêm lại là cái không kèm chế được hào phóng người, ba người ở Hoa Chương Lô cũng không quá giữ lễ tiết, chỉ là tùy ý ăn uống nói giỡn, hôm nay biến thành như vậy, lại là đại không được tự nhiên, không khỏi trong lòng ám hồi nhiều chuyện mời Tần Vương lại đây. Chính mình hôm nay riêng lên núi đánh hảo món ăn thôn quê, chọn nhất màu mỡ mang đến, kết quả hiện giờ lại biến thành như vậy, lại là thực chi vô vị.

Thượng Quan Lâm là thế gia công tử, Tế tướng đích trưởng tử, Lý Tri Mân tự nhiên sẽ không làm nhà mình thị tỳ cộng bàn mà thực, thất lễ đặc tội với người, khách khách khí khí mà ăn một bữa cơm, Thượng Quan Lâm giống như tịch thượng có châm giống nhau, vội vội mà cáo từ.

Cưỡi ngựa trở về trên đường đi ngang qua chợ, nhin không được ruồi ngựa đi vào, mua một đồng đồ vật, rồi lại bị hồi lâu không thấy Hạ Lan gia Tam công tử nhìn đến, kéo hắc đi uống rượu, uống lên cái say khướt mới về nhà, một hồi phòng, trong phòng đại a đầu Chi Tử đón ra tới, cười nói: “Gia hôm nay như thế nào mua như vậy nhiều nữ hài nhi dùng đồ vật? Bên ngoài cửa hàng đưa vào tới, cũng không biết gia phải dùng tới làm cái gì, ta liền làm các nàng đều thu ở nơi đó, còn chờ gia công đạo muốn đưa ai, chúng ta chỗ tốt trí.”

Thượng Quan Lân đầy mặt trướng hồng miêng lưỡi triền miên nói: “Đều đưa đi Tần Vương phủ!”

Chi Tử không hiểu ra sao: “Tần Vương phủ?”

Thượng Quan Lân lại đã là say đến lợi hại, trực tiếp đi vào ngã vào trên giường, hàm hồ nói: “Đều cấp muội muội đưa đi.....”

Chi Tử bật cười: “Gia này sủng muội tâm, cũng là trong kinh đầu một phần nhi.” Lại tiến lên thế hấn giải ủng dỗi nói: “Gia lại uống nhiều quá, hôm kia bị lão gia đánh đến còn chưa đủ sao? Ngày mai lão gia cần thận lại muốn khảo người học vấn, còn có chữ viết cũng không viết.....”

Thượng Quan Lân cũng mặc kệ, tới rồi sáng sớm đau đầu cực kỳ, thượng phòng bên kia rồi lại truyền lời tới nói Thượng Quan Khiêm muốn gặp hấn, hấn vội vội vàng vàng rửa mặt chải đầu súc miệng, Chi Tử một bên thế hấn chải đầu một bên cười nói: “Ta liền nói hôm nay lão gia nghỉ tắm gội, sợ là muốn khảo người, người hôm qua thiên uống lên như vậy đại say, lời nói cũng nói không rõ, mua đồ vật hôm nay sáng sớm ta đã làm Tu Trúc các nàng đưa đến cô nương trong phòng.”

Thượng Quan Lân thuận miệng hỏi: “Thứ gì?”

Chi Tử che miệng cười nói: “Liền biết gia uống hồ đồ, nói cái gì đưa đi Tần Vương phủ, lại nói đưa đi cấp muội muội, muốn ta nói cô nương trong phòng, nghe nói công trung thu mua đồ vật đều ngại không hảo không cần, đều là chính mình chọn, người mua những cái đó nha, sợ là cô nương chướng mắt, bạch hoa kia công phu, gia nhất định nhi là uống say lại bị ai khuyến khích.”

Thượng Quan Lân sắc mặt có chút khó coi, chưa nói cái gì, chỉ là vội thay đổi quần áo hướng thư phòng đi, lại gặp được Thượng Quan Quân cũng ở thư phòng chờ, nhìn đến hấn cười nói: “Ca ca hôm qua như thế nào bỗng nhiên mua như vậy nhiều màn bình hoa khăn cho ta đâu?”

Thượng Quan Lân trên mặt cứng đờ nói: “Cũng chính là ra phố nhìn đến, cảm thấy hảo, cấp muội muội trong phòng bãi dùng.”

Thượng Quan Quân lắc đầu cười nói: “Ca ca lại là bị cái kia hồ bằng cầu hữu cấp hồng đi đi cấp nhà ai tân khai cửa hàng cổ động đi? Đây đều là quý đến lợi hại lại bán không ra đi hóa đều bán cho người, kia cái gì năm màu chiết chi hoa văn đưa lã bình hoa, thật là..... Sức tưởng tượng đến lợi hại, thương nhân gia cũng không mua như vậy hóa, cũng là có thể hồng hồng những cái đó chưa hiểu việc đời ở nông thôn nông hộ nhân gia, còn có kia điệp khăn tay, tràn đầy thêu chiết chi hoa, thật gọi người như thế nào lấy ra tay..... Cây quạt cũng là, cư nhiên còn nạm viền vàng.....”

Quở trách đến một nửa, Thượng Quan Quân coi trọng quan lân sắc mặt có chút khó coi, vội vàng im miệng, cười nói: “Bất quá vừa lúc ta trong phòng Tranh Lục đang muốn tổng cổ đi ra ngoài gả chồng, vừa lúc thượng nàng, cho nàng làm mặt mũi, chỉ là ca ca nhưng đừng nóng giận, ca ca này phân tâm ý ta là lạnh, ta bên kia chính cấp ca ca làm một lãnh trung y, dùng mềm vân sa nguyên liệu, hiện giờ thiên nhiệt vừa lúc cấp ca ca xuyên.”

Thượng Quan Lân miễn cưỡng cười nói: “Như thế nào sẽ đâu, đã tặng muội muội, liền từ muội muội làm chủ đi. Quần áo ta trong phòng Chi Tử cũng làm không ít, muội muội thiếu làm chút việc may vá, cần thận đôi mắt hồng rồi.”

Một lát sau lại hỏi Thượng Quan Quân: “Muội muội nói, hiện giờ thế gia tiểu thư hương khuê, thích bãi cái gì?”

Thượng Quan Quân tinh tế đánh giá Thượng Quan Lân thần sắc, cười nói: “Ca ca đây là coi trọng tiểu thư nhà nào? Muốn ta nói ca ca, này khuê trung bài trí, ngài thật đúng là không thể đưa, ngoại nam đưa cái này quá thất lễ mạo phạm phải, không bằng gãi đúng chỗ ngứa, xem nàng thích cái gì thơ a họa a, tốn chút tiền mua cái bút tích thực, lại hoặc là Miêu nhi cầu

nhi chim chóc linh tinh ngoan ý nhi, tìm một cơ hội nhờ người phụ huynh chuyển giao, hoặc là làm ta thế ngài đưa qua đi, tất là thỏa đáng.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 20

Thượng Quan Quân nói: “Nói cùng người không ngại, chính là ta bà vú, không biết vì sao di nương tổng cổ nàng hồi Hà Tây quê quán đi, ta nghĩ bà vú cũng mới hơn bốn mươi, cũng không phải làm việc không được, nàng nãi ta một hồi, liền tính không đảm đương nổi kém, tốt xấu cũng làm nàng xem ta xuất giá mới là, như thế nào cứ như vậy vội vàng đuổi đi?”

Chi Tử nguyên là người hầu, nghe xong vội nói: “Chính là hiếm lạ, chuyện này ta cũng nghe nói, ta còn nghĩ, xưa nay các cô nương bà vú, kia đều là vinh dưỡng, chờ cô nương xuất giá, còn muốn đi theo cô nương cùng qua đi nhà chồng làm việc, như thế nào này liền tổng cổ đi trở về? Chúng ta thuộc hạ nghĩ có lẽ là sinh cái gì bệnh cấp tính, sợ quá cấp cô nương đi.”

Thượng Quan Quân nhíu mày nói: “Đó là bệnh cấp tính, cũng nên thông báo ta một tiếng, như thế nào vội vàng liền tổng cổ đi ra ngoài. Di nương nhất quán đều đau ta, như thế nào việc này thượng rồi lại không chịu cùng ta nói rõ.”

Chi Tử suy nghĩ trong chốc lát nói: “Ta nhớ kỹ, chờ đại gia một hồi tới, ta lập tức thông truyền đi, cô nương chớ có lo lắng, chúng ta trong phủ cũng không có khả kê nô tài chuyện này, lại là nãi quá cô nương, liền tính trở về, cũng sẽ không có cái gì, cô nương chỉ lo thật dày thưởng, cũng coi như hết tâm.”

Thượng Quan Quân gật gật đầu, một đường suy nghĩ trở về không đề cập tới.

Thượng Quan Lân nguyên là mang theo một cỗ khí đầu óc nóng lên ra phủ, đợi cho dẫn theo trang tiểu miêu lồng sắt cười ngựa tới rồi Tần Vương phủ cửa, lại cảm thấy thông truyền đi vào rất là không đạo lý, nghĩ nghĩ không từ người gác cổng nhập, chuyển qua Hoa Chương Lâu chỗ đó cửa hông, đem kia chỉ tiểu nữ miêu cất vào trong lòng ngực khấu môn, kia cửa hông trông cửa nguyên cùng Tống Triêm, Thượng Quan Lân thực thật sự, trong khoảng thời gian này ăn không ít Thượng Quan Lân thưởng đồ vật, càng là thân thiện thật sự, xem hắn chỉ tưởng tới tìm Triệu Phác Chân chép sách, chỉ nói: “Chân cô nương ở đâu, công tử mời vào.”

Thượng Quan Lân đi vào thời điểm, Triệu Phác Chân đang ở hành lang hạ bọn họ chép sách địa phương ngừng thần viết tự, sáng sớm dưới ánh mặt trời, bóng râm dày đặc, thiếu nữ chỉ là đơn giản kéo song hoàn, ống tay áo hạ lộ ra một đoạn ngọc giống nhau cánh tay, mặt mày chuyên chú, kia một cỗ nồng đậm phong độ trí thức cùng minh quyền tướng mạo hỗn hợp ở bên nhau, gọi người tâm chiết, Thượng Quan Lân ngơ ngác đứng coi chừng.

Cũng không biết nhìn bao lâu, một tiếng mèo kêu đánh thức hai người, Triệu Phác Chân ngẩng đầu nhìn đến Thượng Quan Lân đứng ở dưới tàng cây, ngực một con tiểu miêu thăm dò ra tới, mở to ánh mắt đen láy tò mò mà nhìn qua, nhin không được vào cười.

Thượng Quan Lân cúi đầu nhìn nhìn tiểu miêu, người cũng ngây ngô cười lên, duỗi tay xách lên tiểu miêu sau cổ: “Này chỉ miêu là chúng ta trang đầu đưa lại đây, ta nhìn đáng yêu, nghĩ người đã nói trong cung cũng có chỉ miêu, đại khái người thích, liền đưa tới.”

Hắn nói chuyện nói năng lộn xộn, rất là không thông suốt, nhưng Triệu Phác Chân đã toàn thân tâm bị kia chỉ miêu hấp dẫn, thả bút duỗi tay đi tiếp nhận kia chỉ tiểu miêu, xem nó phun ra ướm át phấn hồng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm nàng lòng bàn tay: “Thật xinh đẹp vật nhỏ.”

Thượng Quan Lân xem nàng thích, vui mừng khôn xiết: “Này miêu có cái tên tuổi, người xem nó trên trán này hắc ấn, còn có cái đuôi thượng này tiết hắc, cái này kêu ‘ quả ấn kéo thương ’, này miêu chủ quý đâu, dưỡng người ngày sau tất quý.”

Triệu Phác Chân cúi đầu trêu đùa tiểu miêu cổ, xem nó thoải mái phát ra khò khè khò khè thanh âm, cười nói: “Kia nhưng ủy khuất nó, nô bộc chi thân, nhưng không xứng làm nó chủ nhân.”

Thượng Quan Lân thốt ra mà ra: “Ai nói! Ta thế người chuộc thân đi!”

Triệu Phác Chân ngẩn ra, trong lòng cứ nhiên bỗng nhiên kinh hoàng lên, nếu chuộc thân, có phải hay không thật sự có thể rời đi này vương phủ, chạy ra sinh thiên? Thượng Quan Lân trên mặt đỏ lên: “Ta cùng Vương gia nói, muốn người qua đi, sau đó liền thả người tự do, về sau đều không cần hầu hạ người.”

Triệu Phác Chân thử thăm dò hỏi: “Công tử có điều không biết, ta là trong cung bắt lại đây làm việc.....”

Thượng Quan Lân gấp đến độ trên cổ gân xanh căn căn trướng khởi: “Chỉ cần Vương gia đồng ý, từ trong cung phóng tịch cũng chính là một câu sự, trong cung rất nhiều nữ quan thả ra..... Vương gia sẽ không không cho ta cái này mặt mũi, người phải tin tưởng ta, ta sẽ không làm người có hại, cũng sẽ không làm người hầu hạ người, người chỉ cần đồng ý, ta bảo quản làm người thoải mái để chịu cái gì đều không cần làm, ta mua hai cái tiểu nha hoàn hầu hạ người, người muốn nhìn thư liền đọc sách, muốn học cái gì đều được, tưởng mua cái gì, chỉ lo cùng ta nói.....”

Triệu Phác Chân hưng phấn qua đi, lại dần dần bình tĩnh lại: “Vương gia đãi ta thực hảo, ta vô tình rời đi vương phủ, đa tạ công tử hảo ý.” Bầu trời nơi nào sẽ có vô duyên vô cớ chỗ tốt, nàng không biết Thượng Quan Lân mấy ngày nay đến tột cùng có mục đích gì, nhưng là một thanh niên

nam tử, vô duyên vô cố kỳ hảo, tự nhiên không phải không có mục đích. Mà nàng một cái hoàng gia tì, trừ bỏ thân mình, còn có cái gì có thể cho người? Nếu là hướng về phía Vương gia tới..... Vậy càng không thể đi, cuốn tiến này đó xoáy nước trung, nàng một cái tiểu tỳ nữ, có thể có cái gì kết cục tốt? Nàng là tưởng rời đi vương phủ, lại là nghĩ quá bình dân áo vải thanh thanh bạch bạch an an tĩnh tĩnh sinh hoạt, đi tìm phụ mẫu của chính mình.....

Thượng Quan Lân toàn bộ bả vai đều phảng phất suy sụp xuống dưới giống nhau, biểu tình giống như muốn khóc giống nhau, tựa hồ cổ đủ dũng khí, lại không có được đến đáp lại.

Bọn họ hai người lại không có phát hiện, tiểu lâu thượng không biết khi nào, Lý Tri Mân cùng Thiệu Khang đã đứng ở trên lầu, đem một màn này tận xem ở trong mắt. Thiệu Khang gật đầu cười nói: “Khó trách Vương gia đồng ý Thượng Quan Lân tới chép sách, Vương gia này một bước đi được diệu a, nếu là nàng này có thể gả vào Thượng Quan gia làm thiếp, kia Vương gia lại đến nhất tuyệt diệu giúp đỡ, Thượng Quan Thừa tướng vị này trưởng tử tuy rằng không lớn thành dụng cụ, nhưng lại chỉ có này một tử.”

Lý Tri Mân nói: “Bốn vương ngay từ đầu, chẳng qua là muốn nhìn một chút hẳn rốt cuộc muốn làm cái gì thôi, Thượng Quan Khiêm cái này cáo già, rốt cuộc có phải hay không tưởng tách ra áp chú, này cái gọi là Hỗn Thế Ma Vương, có phải hay không lại là trang.”

Thiệu Khang cười nói: “Thượng Quan công tử nhất quán tùy tâm sở dục, thẳng người một cái, hiện giờ xem ra, cũng là chung tình tại đây nữ, Vương gia không bằng ngọc thành chuyện tốt, thuận nước đẩy thuyền.”

Lý Tri Mân trầm mặc hồi lâu mới nói: “Đãi bốn vương hỏi qua nàng ý tứ đi —— nàng này vốn dĩ..... Ta có khác trọng dụng.” Thanh âm thực bình thản, tựa hồ không sao cả, giữa mày lại mang theo một tia sát khí.

Chương 26 hỏi lại

Lý Tri Mân tuy nói là muốn chính mình hỏi, nhưng mà lại liên tiếp kéo mấy ngày cũng không hỏi.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 21

Triệu Phác Chân nhìn mắt Tống Triêm, rất là nói thẳng: “Kỳ thật, tiên sinh chỉ là không muốn cùng Đông Dương công chúa làm bạn, mới nhìn trúng chúng ta Vương gia đi.” Thái Tử phía sau có Đông Dương công chúa duy trì, Tống Triêm lại tuổi không nhẹ, có tài nhưng không gặp thời, lại không chọn cái lương chủ thì triển xuống tay đoạn, kia thật là ghen khuất thật sự, bạch bạch gánh chịu cái danh sĩ tên tuổi.

Tống Triêm nhẹ nhàng ho khan thanh, có chút lúng túng nói: “Người cũng chớ có cho là lão phu tiếp cận người là dụng tâm kín đáo, lão phu thu người làm nữ học sinh vẫn là thiệt tình thực lòng, các người Vương gia, ta còn muốn nhìn xem liệt.”

Triệu Phác Chân nhớ tới kia sát thần, không khỏi rất là vì Tống Triêm lo lắng, chỉ sợ thông minh phản bị thông minh lừa, đã sớm rơi vào Lý Tri Mân tính kế cũng chưa biết được, liền cãi lại: “Nói không chừng chúng ta Vương gia cũng còn muốn nhìn đâu.”

Tống Triêm ha ha cười rộ lên, lại là nghĩ lầm Triệu Phác Chân che chở Tần Vương, cũng không cho rằng ngổ: “Tiểu nha đầu còn rất che chở nhà người Vương gia.” Lại một lát sau mới lại thở dài: “Có lẽ, người thật đúng là một cái môi câu, câu Thượng Quan gia tiểu tử, câu lão phu, lão phu vào tròng trung mà không tự biết đâu.”

Này một câu lại chọc trúng Triệu Phác Chân mấy ngày này lòng nghi ngờ, nhấp miệng không nói lời nào.

Tống Triêm lắc đầu nói: “Tóm lại, hoàng gia đệ tử, nếu là vô chí, đó là không sao, nếu là có chí, kia tất nhiên chính là đại chí hướng, cho nên tiểu nha đầu, người nếu là muốn cho các người Vương gia nhìn đến người, người phải vẫn luôn đi theo hăn đi ở trên đường, không thể tụt lại phía sau, người nếu là muốn cho những người khác nhìn đến người, không đem người xem thành tùy thời có thể vứt bỏ từ bỏ, tùy ý vứt bỏ đồ vật, kia cũng là muốn đi theo người, đi đến càng cao địa phương, như vậy, mới sẽ không dễ dàng bị từ bỏ.”

Triệu Phác Chân nói: “Đa tạ tiên sinh dạy ta.” Tống Triêm cười cười, biết tiểu nha đầu nghĩ đến nhiều, hắc hắc một chút, tự đi tìm phòng bếp muốn rượu muốn đồ ăn không đề cập tới.

Triệu Phác Chân nghĩ Tống Triêm nói chơi cờ chuyện xưa, dao tưởng cái kia sát thần chơi cờ bộ dáng, không khỏi âm thầm gật đầu, luận tâm tư thâm trầm, một bước tính mười bước, đích xác ít người có thể tính kế đến quá cái này sát thần. Nói hăn có chí lớn, lại có cái gì kỳ quái, Triệu Phác Chân lén lút tưởng, cái kia vị trí, sợ là cũng liền này lòng dạ thâm người có thể ngồi trên.

Xem qua như vậy nhiều sách sử, bên trong hoàng đế cái nào không phải giết người như sát gà..... Che ở chính mình trước mặt, giết chết là được. Chỉ là, Vương gia nếu đã sớm gặp qua Tống Triêm, hăn là cũng biết Tống Triêm tới vương phủ mục đích đi? Hăn là nghĩ như thế nào đâu? Chính mình quả nhiên, thật sự chỉ là cái mỗi câu sao?

Wương gia tâm quá sâu, nàng xem không hiểu.

Vì thế không có chờ Lý Tri Mân hỏi, Triệu Phác Chân ngược lại hỏi trước.

“Chơi cờ?” Lý Tri Mân hơi hơi giơ lên lông mày, tựa hồ có chút ngoài ý muốn: “Có chút ấn tượng, nhưng là ta cờ nghệ, hăn là không như vậy cao

đi.”

Triệu Phác Chân cười một cái, Lý Tri Mân gõ gõ cái bàn, suy nghĩ hạ nói: “Đến thành so mục gì từ chết, nguyện làm uyên ương không tiện tiên, câu này thơ người biết đi?”

Triệu Phác Chân gật đầu: “Lư Thăng chi thơ, hần cũng làm quá Đặng vương phủ diễn thêm, rất được lúc ấy Đặng vương ngưỡng mộ.”

Lý Tri Mân nói: “Người này tài hoa hơn người, còn từ y với thần y Tôn Tư Mạc, lại thời vận không tốt, Cao Tông thời thượng lại, hần lại xướng nho; Thánh Hậu thượng pháp, hần lại đề hoàng lão, thế cho nên sĩ hoạn không thuận, cuối cùng đắc tội Thánh Hậu chất nhi bỏ tù, lúc sau bệnh cũ đan xen, buồn giận thành tật, trầm giang mà chết.”

Triệu Phác Chân người thiếu niên tâm tính, Lư Thăng chi thơ cũng không thập phần hợp nàng tính nết, bởi vậy chưa từng lưu ý quá người này cuộc đời, nhẹ giọng a một tiếng.

Lý Tri Mân nói: “Có tài nhưng không gặp thời, người tài giỏi không được trọng dụng, với có thiên phú người trên người, đó là nhân thế to lớn bi, bởi vậy cổ kim bao nhiêu người, vì đến gặp minh chủ mà máu chảy đầu rơi. Tống Triêm, đại khái cũng đang tìm cơ đi.” Nói xong, hần trầm mặc, tựa hồ nghĩ đến cái gì, hồi lâu về sau lại đột nhiên không chút để ý hỏi Triệu Phác Chân: “Thượng Quan thế tử cố ý thế người chuộc thân, ý của người như thế nào?”

Ngoài cửa sổ phong ẩm, có chim bay ở thư phòng ngoại nhánh cây thượng pi pi mà minh, nơi xa ve thanh táo nháo, hết thấy đều tựa hồ là giữa hè khi sau giờ ngọ nói chuyện phiếm.

Lý Tri Mân nói những lời này thời điểm, trong tay thông thả ung dung địa lý ngà voi cốt sơn thủy quạt xếp, lông mi rũ xuống, nhìn không thấy ánh mắt, Triệu Phác Chân lại bản năng lông tơ đứng lên, cảm giác được

này nhẹ nhàng băng quơ một câu sau cất dấu sát khí, nàng cơ hồ là không cần nghĩ ngợi mà mở to hai mắt, lắc đầu nói: “Ta không đi, ta muốn đi theo Vương gia.”

Lý Tri Mân xoát một chút mở ra cây quạt, trên mặt bình tĩnh như sóng: “Vì cái gì? Hẳn thoát nhìn thực nghiêm túc, hẳn là đối đãi người sẽ thực hảo.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 22

Lý Nhược Toàn kinh ngạc nói: “Liên công chúa đều so ra kém?”

Hoàng Nguyên nhẹ nhàng cười nói: “Luận tiền triều khi, chúng ta Lý gia cũng là Hà Đông môn phiệt thế gia, nhân là võ tướng thế gia, ẩm thực thượng đẳng còn thôi. Hà Tây Thượng Quan gia, kia chính là ăn, mặc, ở, đi lại, đều là chú ý đến không được, ta nghe nói tu cái vườn, nhân sợ lây lòi, liền dùng Thanh Tiền ngàn vạn cái, xâu lên lót đường, lại ở tiền phòng xen miên thảo, làm mướt mà tế thảo từ tiền không khe hở trung trường khởi, như vậy trời mưa cũng không sợ hoạt cùng lây lòi, lại đặc biệt thanh nhã, liền có cái tên tuổi gọi là gì Thanh Tiền lộ, còn nói đây là coi tiền như thổ ý tứ đâu. Còn có, ngày mùa hè là lúc, Thượng Quan gia mở tiệc, tạc băng sơn giải nhiệt, dùng thị nữ cầm cự phiến quạt gió, dự tiệc khách khứa cư nhiên muốn xuyên áo bông. Mặt khác áo cơm thượng chú ý, liền càng không cần phải nói, chỉ nói một cái, lần trước Thượng Quan tiểu thư tiến cung hệ cái kia tổ váy, đó là bạch khổng tước mao chọn tơ tằm chậm rãi dệt ra tới, công chúa không biết, kia bạch khổng tước, mười chỉ bên trong cũng chưa chắc có thể tìm ra một con bạch tới..... Tấy không được mấy thủy liền không thể xuyên.”

Lý Nhược Toàn nói: “Khó trách ta nói kia váy lại nhẹ lại mềm lại hoạt, chưa thấy qua này nguyên liệu, nguyên lai là như vậy đại địa vị, sao không thấy cống cấp hoàng gia?”

Đậu Hoàng Hậu lãnh xuy thanh: “Cái gì Thanh Tiền lót đường, băng sơn độ thử, tiền triều này xa hoa lãng phí chi phong, chính là mất nước chi loại. Người phụ hoàng vẫn luôn muốn hậu cung cần kiệm tiết kiệm, không

được phô trương, kia một cái váy, cũng không biết giết nhiều ít khổng tước, như thế nào nhấn tâm mặc ở trên người? Như Thạch Sùng chi lưu, cái giá phô đến lại đại, lật úp cũng là nháy mắt sự.”

Lý Nhược Toàn xem Đậu Hoàng Hậu giáo huấn, cũng không dám lại nói, chỉ là cười nói: “Ta xem quân tử tử không phải kia đám người, sợ là cũng không biết kia váy lai lịch.”

Đậu Hoàng Hậu không nói lời nào, lại là cũng đụng vào nàng lâu dài tới nay một cục tâm bệnh, chính mình dòng dõi không cao, nếu là chọn cái dòng dõi quá cao con dâu, tương lai không phục quản giáo, nhi tử lại là cái chất phác tính tình, nếu là bị thê tử lấy ở, sợ là nhật tử quá đến không thoải mái, nhưng nếu là chọn cái dòng dõi so với chính mình thấp, vậy thập phần không xứng đôi, càng là không mừng, nghĩ đến đây, đơn giản cũng cảm thấy lại tinh tế chọn lựa hảo, cái này liền chọn lựa thị tẩm cung nữ sự đều cảm thấy có chút dần dần vô vị lên.

Chương 28 Lam Tranh

Rốt cuộc là chính mình trường tử, tuyển phi sự tình còn có thể kéo một kéo, rốt cuộc Thái Tử cũng chưa phong phi, nhưng mà thị tẩm cung nữ lại là không thể lại kéo.

Biết nhi tử bên người đã có chính mình ban cho bốn cái cung nữ sau, nàng trong lòng thực mau làm quyết đoán, đem phía trước tuyển những cái đó thành thật, yếu đuối, nhan sắc thường thường cung nữ đều lau sạch, nghĩ liền muốn đem bên người hầu hạ Lam Tranh phái đến Tần Vương phủ.

“Người ở ta bên người hầu hạ, cũng coi như là nhìn Vương gia lớn lên. Hiện giờ Vương gia cũng lớn, có chính mình chủ ý, Nguyễn mục mục ta là biết đến, mềm mại thật sự, quản thúc không được, giữ không nổi bên người liền có chút tâm đại hồ mị tử, người nhất quán là cái hiểu chuyện

thoả đáng, thả đi Vương gia bên người quản thúc một vài, đến nỗi danh phận, chờ Vương phi vào cửa, mệt không được người.”

Lam Tranh vốn là Đậu Hoàng Hậu bên người đặc dụng, diện mạo còn tính xuất sắc, thập phần thận trọng, làm Đậu Hoàng Hậu rất là bất lo, lớn đến trong cung chư cung việc vật vãn, nhỏ đến Trường Nhạc Cung nội điện nường nường đồ vật tồn bãi, nàng đều nhớ rõ rành mạch, lúc nào cũng nhớ rõ nhắc nhở Đậu Hoàng Hậu, ở trong cung nhân duyên lại hảo, làm việc luôn là có thể thoả đáng chu đáo trên dưới, từ trên xuống dưới đều kêu nàng một tiếng lam tỷ tỷ. Tuổi lại là lớn chút, đã hai mươi, so Lý Tri Mân lớn bốn tuổi, luận tuổi đã nên thả ra cung đi, Đậu Hoàng Hậu nguyên bản cảm thấy nàng dùng tốt, lại dùng cái một năm hai năm, chọn cái tốt gả đi ra ngoài, thật dày thương, hiện giờ lại vì không yên lòng, vẫn là kêu Lam Tranh tới công đạo.

Lam Tranh từ vương phủ khi đã ở Đậu Hoàng Hậu bên người hầu hạ, Lý Tri Mân khi còn nhỏ cũng kêu nàng tỷ tỷ, nàng nguyên bản chỉ nghĩ làm tốt phách đi, về sau gả chồng thượng cũng có thể chọn hảo nhân gia. Chỉ là hiện giờ Hoàng Thượng Hoàng Hậu, mỗi người đều biết không quá là Đông Dương công chúa giá ra tới nguy trang, Đậu Hoàng Hậu lại xuất thân thấp hèn, nàng ở Đậu Hoàng Hậu bên người hầu hạ, nơi nào có cơ hội gặp được cái gì phu quân, phàm là có chút tiền đồ, đều sẽ không nỡ nước đục trôi chộc Hoàng Hậu bên người nữ quan, cho nên cũng chỉ là lung tung hỗn nhật tử chờ nhiều lấy chút của hồi môn ra cung lại tìm nhân gia. Không nghĩ tới lâm ra cung, Đậu Hoàng Hậu bỗng nhiên có này an bài, nghĩ lại tưởng, thế nhưng cũng coi như là chính mình trước mắt tốt nhất đường ra, cũng không dám nói cái gì, chỉ là cười nói: “Nường nường có mệnh, nô tỳ không dám từ, chỉ là công chúa rốt cuộc tuổi còn nhỏ, này Vương gia trong phòng sự, nường nường không bằng hỏi trước quá Nguyễn cô cô, mới hảo so đo.”

Kính nàng nhắc nhở, Đậu Hoàng Hậu cũng nhớ tới: “Đúng rồi, này trong cung phái đi xuống người cũng có đã hơn một năm, cũng không thấy Nguyễn mù mù nói qua một vài, tưởng là tuổi lớn, thế nhưng không để bụng.” Nói xong cũng liền sai người đi truyền Nguyễn cô cô tiến cung.

Đợi cho Nguyễn cô cô vào cung, Đậu Hoàng Hậu đứng ngay vào mặt liền hỏi: “Đại Lang bên người kia mấy cái hầu hạ nha đầu, như thế nào không thấy người đề qua? Ta nguyên bản nói qua chờ Đại Lang lớn hơn một chút mới an bài thị tẩm hầu chiếu, hiện giờ lại nghe nói Đại Lang bên người có cái thập phần được yêu thích nha đầu, rất là trêu hoa ghẹo nguyệt, liền Thượng Quan gia công tử cũng tới thảo muốn?”

Nguyễn cô cô bị nàng vừa hỏi cũng ngốc, suy nghĩ trong chốc lát mới cười nói: “Nguyên lai là Triệu Phác Chân, Đình Hương kia mấy cái nha đầu, các nàng không phải đi năm nương nương niệm vương phủ thiếu người, ban cho tới sao? Vừa lúc Vương gia trong viện thiếu người hầu hạ, mấy cái nha đầu cũng rất là có khả năng, ta liền cùng Vương gia thương lượng quá, phân công phái đi. Hiện giờ vài người cũng đều cần trọng làm việc, cũng không có cái gì chuyện xấu. Đến nỗi thị tẩm một chuyện, đây là từ đâu mà nói lên? Vương gia hiện giờ bên người cũng không có an bài thông phòng thị tẩm nha đầu, nương nương ngấm lại, Vương gia từ nhỏ chính là thành thật hài tử, trưởng bối không mở miệng, như thế nào cùng kia chờ bất nhập lưu nhân gia không tiền đồ công tử giống nhau, thèm miêu dường như nói chuyện ăn vụng? Nương nương liền tính không tin ta, cũng nên tin Vương gia mới là.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 23

Đinh Hương khẽ sáng giọng: “Lại bố trí chủ tử, túng đến người, có quần áo còn chưa đủ người chọn lựa.”

Vân Chu một bên hoà giải nói: “Vương gia đó là quý nhân ổn trọng, bất quá nhất quán hãn đãi thị tỳ đều là cực khoan dung, sợ là xem Lam Tranh tỳ tỳ từ trong cung mới ra tới, bỏ lỡ phía trước chế y mùa, đơn giản liền cùng nhau thưởng đi.”

La Khi cơ hồ muốn cười ra tới, ngấm liếc mắt một cái như suy tư gì Lam Tranh, thanh âm kéo thật dài nói: “Vân Chu tỳ tỳ nói được cực kỳ, nghĩ đến chúng ta nhưng đều là dính Lam Tranh tỳ tỳ hết.”

Lam Tranh vội cười nói: “Này nói như thế nào, Vương gia mỗi ngày sự như vậy nhiều, nơi nào sẽ chú ý bức này việc nhỏ, chúng ta chỉ lo tuyển thước đầu làm xiêm y là được.” Mấy người cười mà qua, nhưng mà Lam Tranh lại rất cuộc nghe lọt được, một lòng phảng phất một trương giấy xoa tới xoa đi, tìm không ra cái

Chính mình dù sao cũng là phụng nường nường ý chỉ tới, đừng nhìn hiện giờ Vương gia không có Vương phi, thật sự muốn định ra Vương phi, kia cũng là thực mau sự, nường như vậy người trong phòng, nếu là không thể làm Vương gia nạp phi trước sủng hạnh nường, kia phong phi về sau, Vương phi lại an bài người trong phòng, chính là Vương phi mang đến nha đầu, khi đó nơi nào còn có nường nơi dừng chân.

Chỉ là hiện giờ lại có chút không thể nào xuống tay, nội viện không có Vương phi, Vương gia mỗi ngày hoặc là đi Thái Học, hoặc là ở bên ngoài

dự tiệc, văn hội, đó là ở trong phủ, cũng là ở Hoa Chương Lâu cùng môn khách nhóm nói chuyện, lại là liền thấy Vương gia một mặt đều khó.

Chương 29 thư lâu

Lam Tranh thân phận bất đồng, cả nhà đều biết, bởi vậy ngày này nàng đến Hoa Chương Lâu, cửa trông cửa nội thị cũng vẫn chưa ngăn trở, chỉ có tiến đi khi nhìn đến mấy cái tiểu nha hoàn tại hạ đầu chỉ huy nội thị nhóm đắp phòng ruồi muỗi trần nhà, trong đó một cái kêu Ngọc Yên, nhìn đến nàng vội cười ngồi xổm thân nói: “Lam đại tỷ tỷ như thế nào lại đây, ta đi bẩm Phác Chân tỷ tỷ một tiếng nhi.”

Lam Tranh vội cười nói: “Đừng nhiều nàng làm việc, ta chính là lại đây nhìn xem, nơi này từ trước là đương kim thư phòng, hiện giờ nghe nói Vương gia thu thập ra tới?”

Ngọc Yên cười nói: “Cũng không phải là, chúng ta vừa lại đây thu thập lúc ấy cũng thật đủ loạn, đại chồng đại chồng tất cả đều là công văn, nơi nơi đều là hôi, Triệu tỷ tỷ mang theo chúng ta ước chừng thu thập hơn một tháng mới tính chải vuốt rõ ràng sáng, hiện giờ thiên nhiệt, Vương gia liền ái tới bên này, cảm thấy râm mát, bất quá hôm nay Vương gia không ở, Chân tỷ tỷ ở đi theo Tổng tiên sinh học họa đâu.”

Lam Tranh nói: “Học họa?”

Ngọc Yên cười nói: “Là, Tổng tiên sinh hôm nay nghe nói bố trí cái cực vụn vặt việc, Phác Chân tỷ tỷ vẽ vài ngày đều đi vào Tổng tiên sinh mắt.”

Lam Tranh cười nói: “Tổng tiên sinh xem ra rất là coi trọng Phác Chân muội muội?”

Ngọc Yên che miệng cười nói: “Không phải chúng ta hạ nhân bố trí, chúng ta mấy cái đoán, Tổng đại tiên sinh sợ là vẫn là vì uống rượu đâu,

này họa học được là câu được câu không, rốt cuộc Phác Chân tỷ tỷ còn phải làm kém, Tống tiên sinh cũng không vội, hôm nay giáo họa cái Miêu nhi, ngày mai lại nói muốn họa cái trùng nhi, cũng không biết vẽ đến gì thời điểm mới có thể xuất sư, nơi này phòng bếp nhỏ chính là một ngày một ngày đều nhưng vì Tống tiên sinh nấu ăn đưa rượu, ngài còn không có nhìn thấy Thượng Quan công tử cũng ở thời điểm, chúng ta nhờ phúc, cũng thấy rất nhiều ngày thường ăn không được đồ vật.”

Lam Tranh mỉm cười, đi qua đi, quả nhiên nhìn đến một trung niên văn sĩ chính dựa bàn ngủ say, mùi rượu tận trời, Triệu Phác Chân nhưng thật ra ở vẽ tranh, bất quá xem trên tường treo lên tới trên giấy họa, đó là nàng trình độ thô thiển, cũng nhìn ra tới đó là sơ học trình độ, không thành bộ dáng, nhin không được nhấp miệng cười nói: “Vương gia này an bài tất có thâm ý, các người cần phải hầu hạ hảo Tống tiên sinh, chớ có bố trí bồn cợt.”

Ngọc Yên nói: “Hầu hạ nào dám không chu toàn đến đâu, này Hoa Chương Lôu bạc, đều là từ vương phủ trưởng phòng thượng đi, không từ trong viện đi.”

Lam Tranh gật đầu không nói, bên trong Triệu Phác Chân lại nghe đến thanh âm ngẩng đầu nhìn đến nàng, vội đón ra tới, Lam Tranh kéo tay nàng, cười nói: “Ta chính là tò mò lại đây nhìn xem, người không biết, này vương phủ ta từ trước là trụ quá, khi đó nơi này vẫn là kim thượng thư phòng, dễ dàng không được người tiến vào, hiện giờ trọng du cũ mà, trong vương phủ rất nhiều địa phương cũng chưa đại sửa, liền nơi này Vương gia cũng sử dụng tới.”

Triệu Phác Chân chỉ là cười, mệnh cái tiểu nha hoàn một bên hầu hạ Tống Triêm, mang theo Lam Tranh trên dưới đi rồi một vòng, chính đi tới lại nhìn đến Lý Tri Mân bên người thị vệ thống lĩnh Cao Linh Quân ở tiểu nội thị dẫn dắt hạ đi đến, trong tay dẫn theo một cái lồng chim, nhìn đến Triệu Phác Chân thập phần thực lạc cười nói: “Triệu nương tử, Vương gia

nói hôm nay được một đôi bồ câu, rất khó đến loại, làm ta tự mình lấy về tới giao cho người.”

Triệu Phác Chân vội tiến lên tự mình tiếp kia bồ câu lung, mở ra xem quả nhiên là một đôi tuyết trắng bồ câu, đỏ tươi móng vuốt, thập phần tuấn dị, khen: “Quả nhiên hảo sinh xinh đẹp.” Lam Tranh cười nói: “Là nơi nào cấp? Ta vừa rồi tiến vào nhìn đến bên hồ thượng xây cái bồ câu xá, Vương gia khi nào lại thích khởi chơi điếu tới, cẩn thận nương nương đã biết lại muốn trách Vương gia không làm việc đàng hoàng.”

Cao Linh Quân cười hành lễ nói: “Vị này thượng cung tỷ tỷ nhìn lạ mắt, còn chưa thỉnh giáo vị này tỷ tỷ tên họ.”

Lam Tranh xem hấn nói ngọt, người lại lớn lên ngang nhiên anh dũng, da thịt phơi thành thiển màu nâu, cười hàm răng tuyết trắng, thập phần làm cho người ta thích, nhất thời lại cũng đã quên hỏi kia bồ câu nơi nào tới, vội cũng cười đáp lễ nói: “Ta gọi Lam Tranh, phụng nương nương chi mệnh, mới từ trong cung ra tới hầu hạ Vương gia.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 24

Đậu Hoàng Hậu ngẩn ra, Lý Tri Phác lại cười nói: “Ta cũng lặng lẽ đi xem qua một lần, Tống tiên sinh tên tuổi đại, liền tề tung, Tống vận vài cái danh sĩ đều đi bên kia đề thơ, còn có người ương ta cùng ca ca nói nói, muốn mượn Tàng Thư Lâu bạch thạch họa đánh giá, ta nhớ rõ kia họa vẫn là mẫu hậu thưởng đại ca đi? Liền cấp đấy, làm cho bọn họ muốn xem chỉ lo đi thư trong lâu nhìn lại, cho mượn đó là trăm triệu không thể, bọn họ biết là Hoàng Hậu thưởng, lại là một phen tán thưởng đâu.”

Đậu Hoàng Hậu vốn là sủng Lý Tri Phác, nghe hắn nói lời này, sắc mặt khá hơn, vẫn là quở trách Lý Tri Mân nói: “Như vậy đại sự, vì sao cũng không trước cùng ta thương nghị thương nghị?”

Lý Tri Mân chỉ nhàn nhạt nói: “Nguyên cũng chỉ là làm môn khách nhóm thu thập các nơi khúc phổ, môn khách nhóm thuận tay cũng thu không ít các nơi thư, đôi ở đằng kia rất nhiều, năm ngoái thất bảo lâu bên cạnh hiệu sách làm không nổi nữa, chủ tiệm muốn phản hương, liền hỏi thất bảo lâu xem có tâm mua không, thất bảo lâu chường quầy bên kia cùng ta nói, ta nghĩ mua tới cũng phương tiện, liền liền hiệu sách dư lại thư cũng ra mua, hôm kia Tống Triêm tiên sinh nhìn này rất nhiều thư cảm thấy đáng tiếc, liền đề nghị khai cái thư lâu cung người mượn đọc, ta nghĩ kia chỗ ngồi nhàn rồi cũng là nhàn rồi, đơn giản liền cho phép hắn, tất cả sự cũng đều là Tống tiên sinh xử lý, ta chỉ là ra bạc thôi.”

Đậu Hoàng Hậu nói: “Nên nhiều đi đi một chút, kết giao chút sĩ tử mới là, sang năm đúng là đại khảo chi năm.....” Nàng đã là nghĩ vậy thư lâu chỗ tốt tới, sắc mặt lại hảo rất nhiều.”

Lúc này Lâm Nhữ công chúa cũng nói: “Thượng Quan tỷ tỷ bên kia cũng cùng ta nói, nói ca ca cái kia thực có thể bồi thư nha đầu ở thư trong lâu làm việc, bởi vậy Quốc Tử Giám bên kia không ít nữ học sinh đều đi mượn thư, rất là phương tiện, ta còn nói nào ngày làm ca ca mang ta cũng đi nhìn một cái đâu.” Nàng từ trước đối ca ca là hận sắt không thành thép, hiện giờ phát hiện cái này không rên một tiếng ca ca bỗng nhiên làm kiện còn thành bộ dáng đại sự, không khỏi cũng thay hẳn nói lên lời nói tới.

Lý Tri Mân nói: “Muội muội nào ngày nghĩ ra cung, gọi người đi ta bên kia nói một tiếng, ta bồi muội muội đi dạo đó là.”

Đậu Hoàng Hậu nhớ tới một chuyện tới, vội hỏi: “Chính là lần trước nói thường hạt châu, cùng Tống tiên sinh học họa cái kia nha đầu?”

Lâm Nhữ công chúa nói: “Đúng vậy, nghe nói là mẫu hậu thưởng cho Vương gia nữ quan, lại ở trong cung Lang Hoàn kho sách đương quá kém, những cái đó nữ học sinh đều rất là tôn trọng.”

Đậu Hoàng Hậu gật gật đầu, rồi lại hỏi Lý Tri Mân: “Nếu phái nha đầu đi, sao không đem Lam Tranh cũng phái qua đi? Nàng nhất quán ổn thỏa cẩn thận, ta nghe nói người hiện giờ hậu viện đều không lớn hời.”

Lý Tri Mân còn chưa nói lời nói, Lâm Nhữ công chúa đã là cười lạnh thanh: “Đã nhiều ngày không gặp Lam Tranh, sau lại mới biết được nguyên lai mẫu hậu thưởng cho đại ca làm người trong phòng, kia thư lâu cả ngày nhiều ít sĩ tử tới tới lui lui, phóng cái ca ca người trong phòng ở nơi nào, tính cái gì đâu?”

Đậu Hoàng Hậu nhất thời chỉ nghĩ Lý Tri Mân không lý Lam Tranh sự, nhưng thật ra nghĩ sai rồi, như vậy vừa nghe nữ nhi nói, cũng phản ứng lại đây, cười nói: “Ta cũng là nghe nói ca ca người thường xuyên bên ngoài không trở về, nghĩ có Lam Tranh hầu hạ ổn thỏa chút.”

Lý Tri Toàn vốn dĩ liền đối mẫu hậu bên người cái này ái lo chuyện bao đồng đại cung nữ không lớn thích, lúc này càng là nói hai câu: “Ca ca tính tình mềm mại, không thích nói chuyện, nhưng chủ tử chính là chủ tử, đã là người trong phòng, tự nhiên hảo sinh ở nhà hầu hạ, cả ngày quần đàn ông hành tung tính cái gì đâu, tưởng này đây vì chính mình vẫn là mẫu hậu bên người hầu hạ, quần đông quần tây quán.”

Đậu Hoàng Hậu bị nữ nhi nói được trên mặt có chút hạ không tới, rốt cuộc lại yêu thương cái này nữ nhi, đành phải nhảy quá kia đề tài, lại hỏi chút thư lâu tình huống, lại truyền thuyết nguyên tiết một ít an bài.

Cách nhật quả nhiên chính là tết Trung Nguyên, Lý Tri Mân buổi tối vào cung, trong cung tổ chức pháp hội, pháp hội hậu cung có ban yến, tự Hoàng Thượng đăng cơ sau, mỗi năm tết Trung Nguyên đều sẽ hiến tế một phen Trung Tông, hoa dương công chúa cũng vào cung tham gia yến hội.

Bởi vì Đậu Hoàng Hậu cùng hoa dương công chúa không hợp, bởi vậy này cung yến liền thật sự có chút không có gì ý tứ, hoàng tử các công chúa cũng phần lớn trầm mặc nhiều, chỉ có hoa dương công chúa không coi ai ra gì, vẫn là trò cười tự nhiên, cùng Thái Tử Lý Tri Bích nói chuyện, lại đi hỏi Lý Tri Mân: “Nghe nói người khai cái thư lâu?”

Lý Tri Mân đứng lên khom người nói: “Là.”

Hoa dương công chúa cười nói: “Người tiểu hài tử mọi nhà, có thể có dấu nhiều ít thư, chúng ta hoàng gia phải làm liền làm đại chút, cũng đỡ phải liền kia chùa chiền tàng thư đều không bằng, y ta nói không bằng đem thư lâu chuyển cho người Thái Tử ca ca, hắn bên kia có không ít thư, lại kết giao không ít danh sĩ, uy danh cũng lớn mạnh chút.”

Một ngữ chưa xong, Đậu Hoàng Hậu sắc mặt đã là trầm xuống dưới, cần phát tác, hoa dương công chúa lại đã lại quay đầu hướng Nguyên Huy

Đế cười nói: “Bệ hạ nói có phải thế không? Liền kia điểm thư, không chiết hoàng gia tên tuổi.”

Nguyên Huy Đế hàm hồ nói: “Anh em đồng lòng, tát biển đông cũng cạn, Thái Tử có thể hỗ trợ tự nhiên tốt nhất.”

Lý Tri Mân nói: “Phụ hoàng dung bầm, kia thư lâu tuy rằng là vương phủ sản nghiệp, lại không phải ta ở chủ sự, nguyên là kia Tống Triêm mượn ta địa phương lộng lên, người nọ có chút cao ngạo cổ quái, ta nghĩ cũng là có sẵn sách cũ, cũng không kém kia điểm tiền, liền tùy hỷ mần mê đi, ta cũng không có ra mặt, người ngoài cũng chỉ nói là Tống Triêm chường kia thư lâu, như Thái Tử ca ca nếu là muốn đi, sợ là không đẹp —— kia Tống Triêm cô mẫu cũng là biết đến, cự quan đều cự ra mỹ danh tới, ta ngày thường cũng bất hòa hỷ giao tiếp, sợ chọc thị phi.”

Đậu Hoàng Hậu trước đó vài ngày đã được tiểu nhi tử đề điểm, nói cái kia Tống Triêm quang huy sự tích, đặc biệt là hoa dương công chúa cũng ăn qua hỷ bẹp, lúc này cười nói: “Là cái kia không chịu vì phụ nhân thần Tống Triêm sao? Ta nghe nói người này quán ái dẫm lên hoàng gia làm bè bác thanh danh, cố tình loại người này ở sĩ lâm thanh danh hảo thật sự, người cùng hỷ so đo, thật đúng là chính là đem hoàng gia thanh danh đưa lên đi cho hỷ dẫm, hà tất đâu.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 25

Triệu Phác Chân thấp giọng hỏi: “Kia nguyên phối phu nhân đâu?”

Thượng Quan Lân lắc đầu nói: “Hữu trở về ở tại từ đường, không bao lâu liền chết bệnh.”

Triệu Phác Chân không nói, Thượng Quan Lân xem nàng sắc mặt không khỏi âm thầm hối hận vốn là muốn tìm đề tài, không nghĩ tới đảo có chút lỗi thời, vội chỉ vào lưu li cửa sổ hạ hai cái nam tử nói sang chuyện khác: “Ai? Kia không phải vừa rồi cái kia nam sao? Hẳn là người nào, đẩy kia trên xe lăn ngồi lại là người nào? Ta xem hẳn không phải cái thiện tra, mang theo đao kiếm, sợ là không dễ chọc, người chính là phải cẩn thận. Sách này trong lâu nhưng có thị vệ ở bảo hộ? Không được người làm người đi kêu vũ Lâm lang người, những cái đó đều là ta huynh đệ! Người chỉ lo báo tên của ta liền hảo!”

Triệu Phác Chân xem đi xuống nhìn vừa rồi kia đứng ra ngăn lại âm ỉ áo đen trường kiếm nam tử đẩy xe lăn, trên xe lăn ngồi cái thiên lam sắc nho sam tuổi trẻ nam nhân, nói: “Kia hẳn là hai anh em, họ kép Công Tôn, trên xe lăn chính là ca ca, kêu Công Tôn Ngạc, Tàng Thư Lô khai về sau hẳn liền thường xuyên tới mượn y thư xem, gần nhất mỗi ngày đều tới, nói chuyện đặc biệt hòa khí có lẽ, thoát nhìn tính tình liền đặc biệt hảo, tựa hồ là cái đại phu, ta xem hẳn đều tùy thân mang theo y túi, đệ đệ kêu Công Tôn Nhận, tuy rằng lạnh nhạt chút, nhưng là đặc biệt chiếu cố ca ca, huynh đệ cảm tình thực hảo.”

Thượng Quan Lân hỏi: “Người từ nhỏ vào cung..... Còn nhớ rõ trong nhà có người nào sao?”

Triệu Phác Chân lắc đầu: “Ta không nhớ rõ, khi đó còn không ký sự.” Nàng hiện tại không muốn cùng Thượng Quan Lân thảo luận này đó, trực tiếp cười hỏi hắn nói: “Thượng Quan công tử ở Vũ Lâm Doanh bên kia quá đến vất vả sao? Muốn huấn luyện sao? Có phải hay không mười tám ban võ nghệ đều phải thao luyện lên.” Cùng này đó các quý nhân ở chung, cũng không biết khi nào liền phải trở mặt, vẫn là nói chút có thể làm này Hồn Thế Ma Vương vui vẻ đề tài hảo.

Thượng Quan Lân lại không biết trước mắt này tiểu nha đầu trong lòng cong cong vòng, chỉ cho rằng nàng là thật sự có hứng thú, cười nói: “Nơi nào dùng mười tám ban võ nghệ, vào trước luyện chạy nhanh một trăm dặm, này chạy nhanh một trăm dặm nhưng có chú ý, không phải tay không, đặc thủ cầm trường mâu, bối cung tiễn, bội đoản kiếm, hạng nặng giáp trụ chạy nhanh, nhưng đến không được..... Mới ngày đầu tiên liền có người té xỉu, hô! Thật là vô dụng, lại sau lại còn có cười ngựa bắn cung gì đó, mỗi ngày đều huấn luyện đến cùng chết cầu đường như.”

Triệu Phác Chân che miệng cười nói: “Thật sự? Không phải nói vũ Lâm lang đều là con em quý tộc? Như vậy vất vả bọn họ sẽ không làm phản?”

Thượng Quan Lân lắc đầu cười nói: “Vũ Lâm Doanh trung lang tướng Vương Mộ Nham, quận vương thế tử, là Đông Dương công chúa thân sinh tử, muốn tư lịch có tư lịch muốn chỗ dựa có chỗ dựa, ai dám chọc hắn? Đều ngoan ngoãn căn răng đình xuống dưới, nhưng thật ra có người ăn không tiêu tưởng ương người ta nói tình trở về, kết quả bị Vương Mộ Nham đem toàn bộ tân binh doanh đều kéo đi Tây Sơn, ly kinh thành lộ nhưng xa, còn phái người gác doanh môn, kết quả một đám người lại không tình nguyện, cũng chỉ có thể oa ở nơi đó huấn luyện..... Mỗi ngày đuổi đầu lưỡi đường chết cầu.....”

Triệu Phác Chân nghe hắc nói đến hảo chơi, nhin không được cười trộm: “Nghe tới này thế tử đảo giống có chút uy vọng, không phải kia chờ thế gia kiêu căng đồ đệ.”

Thượng Quan Lân nói: “Thế tử..... Tính tình đảo không giống công chúa, làm người không tồi, đó là Vương Mộ Tùng cùng hắc quan hệ cũng không tồi, người khác đều cho rằng bọn họ huynh đệ quan hệ khẳng định bất hòa, sau lại nhìn đảo như là thật không sai, bất quá cũng có người nói đều là duy trì trên mặt tình nhi thôi, nhưng Vương Mộ Tùng người này, nhưng thật ra làm người chán ghét không đứng dậy.”

Triệu Phác Chân biết Thượng Quan Lân đều như vậy nói, không khỏi có chút tò mò lên, Vương Mộ Tùng ruột mẫu thân là bởi vì Đông Dương công chúa rồi biến mất thế, Vương Mộ Nham cái này chính quy đích trưởng tử cũng không có thể bị phong thế tử, theo lý thuyết Vương Mộ Nham hắc là sẽ chán ghét Đông Dương công chúa sở sinh cái này đệ đệ mới là, cư nhiên có thể ở chung đến giống như không tồi..... Bất quá xem vừa rồi cái kia cà lơ phất phơ ăn chơi trác táng bộ dáng, nói vậy bất quá là khiếp sợ Đông Dương công chúa thâm uy dưới, không thể không duy trì cái trên mặt tình?

Thượng Quan Lân xem nàng có hứng thú, càng hứng thú bưng bưng: “Chúng ta còn muốn kết trận thao luyện, kia Vương Mộ Nham xác thật là cái mang binh hảo thủ, chúng ta tân binh mới thao luyện ba mươi ngày, kết trận tựa như mô giống dạng, chỉ dựa vào hắc dùng lá cờ cùng kèn thổi, là có thể đi ra bộ dáng tới.....” Nói đến thích thú hắc nhin không được quơ chân múa tay.

Lúc này Lý Tri Mân vừa vặn đi vào tới, chính nhìn đến Triệu Phác Chân chính tươi cười như hoa, cùng Thượng Quan Lân nói chuyện, tiểu nha đầu hôm nay sơ song nha hoàn, tay áo vắn lên, nói chuyện thời điểm đều còn nơi tay chỉ linh hoạt khe đất bao thư lụa phong, đôi mắt rạng rỡ có thần, cả người đều so ở trong vương phủ thả lỏng nhiều,

Lý Tri Mân mới từ trong cung bị một phen mẩu hậu liên lụy trở về, trong lòng chính không thoải mái, nhìn đến Thượng Quan Lân này hẳn không tiếc mà lại ở thông đồng chính mình nha đầu, trong lòng cười lạnh một tiếng, trên mặt đảo vẫn là nhất phái trầm tĩnh: “Thượng Quan công tử? Hồi lâu không thấy.”

Thượng Quan Lân đi lên thi lễ, trên mặt cười nói: “Trước đó vài ngày bị ta lão tử đưa đi Vũ Lâm Quân bên trong đi, thật vất vả đến nghỉ mấy ngày, nghe nói Vương gia này Xuân Minh Lâu là cái hảo nơi đi, vừa lúc tiện đường đến xem, Vương gia sách này lâu, phí tổn nhưng đại?”

Lý Tri Mân ôn ôn hòa hòa nói: “Nga, hôm kia là nghe phụ hoàng nói Vũ Lâm Quân đem đổi một đám tân nhân vào cung canh gác, nghe nói người cũng ở danh sách thượng, trong cung nhiều quy củ, làm việc rất là vất vả, còn ngày đêm thay phiên công việc, đương trị không thể ra cung, Thượng Quan đại nhân cũng là bỏ được làm người ăn cái này khổ.”

Thượng Quan Lân thở dài, tưởng tượng đến trong cung những cái đó quy củ, cũng khổ khuôn mặt, vừa mới về điểm này hảo tâm tình đã không cánh mà bay, đành phải miễn cưỡng cười thanh, cũng quả quyết không dám bên ngoài oán giận chính mình phụ thân, đành phải nói sang chuyện khác: “Không đề cập tới cái này, đang muốn cùng Vương gia nói, mắt thấy trung thu liền phải tới rồi, năm nay nhà của chúng ta ở kinh thành ngoại thôn trang, có cây cổ cây quế, nghe nói sợ là đều có trăm năm, cao đến độ nhìn không tới đỉnh, thân cây một người đều ôm bắt quá tới, năm nay nở hoa, nói là hương vô cùng, đứng ở dưới tàng cây, hoa quế rơi xuống, cùng hạ hương vũ đường như, ta muội tử nói khó được đẹp, muốn mời người cùng nhau thưởng, ta nghĩ cũng hảo, cùng cha ta nói, trung thu mời chút bằng hữu đi thưởng quế du hồ, quá mấy ngày sáng khoái nhật tử, Thái Tử nghe nói cũng rất là có hứng thú, nói mau chân đến xem, lại không biết Vương gia có rảnh đi sao?”

Thượng Quan trăm năm thế tộc, tuy rằng năm gần đây có chút điệu thấp, nhưng nội tình so với hoàng gia kia nhưng bất đồng, bọn họ thôn trang, tự nhiên cũng cùng bên ngoài bình thường thôn trang không giống nhau, rất là có thể nhìn xem, Lý Tri Mân nhìn mắt chính mình tới về sau liền liễm mi lắng lặng trang không tồn tại chỉ là cầm thư phùng da Triệu Phác Chân, suy nghĩ hạ nói: “Đi xem hảo.”

Thượng Quan Lâm cười nói: “Vương gia có thể tới kia tốt nhất bất quá, ta ngày mai liền cấp vương phủ đưa thiệp đi.” Lại nhìn mắt Triệu Phác Chân, làm mặt quỷ nói: “Vương gia có thể mang lên Tổng tiên sinh cùng Triệu thượng cung không?”

Lý Tri Mân kỳ thật càng không tưởng làm thỏa mãn Thượng Quan Lâm ý, nhưng là liếc mắt một cái nhìn đến kia nha đầu ẩn bìa sách nửa ngày cũng chưa phùng thượng, lời nói đến bên miệng rồi lại sửa lại chủ ý: “Chờ ta hỏi qua Tổng tiên sinh ý tứ lại nói.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 26

Triệu Phác Chân cười nói: “Quản sự mụ mụ nhóm khách khí thôi, tỷ tỷ đừng trêu ghẹo ta.”

Mới nói xong liền nhìn đến Văn Đồng trở về cầm đổi quần áo, lại cùng các nàng nói: “Vương gia ở phía trước biên ăn tiệc, nghe nói Thái Tử cũng ở, đại khái muốn đã lâu mới hồi sân, hai vị tỷ tỷ nhưng tự tiện, hoặc là tùy ý đi dạo cũng có thể, chỉ đừng hướng phía trước đi liền hảo.”

Triệu Phác Chân đem trong phòng thu thập, cửa sổ chỗ đó bỗng nhiên toát ra nhân ảnh, Triệu Phác Chân hoảng sợ, kia nam tử cười: “Là ta! Trong phòng ở hảo không? Thiếu gì đó? Chỉ lo cùng ta nói, ta làm người cho người bổ sung đầy đủ hết.”

Cư nhiên là Thượng Quan Lân, hảnh một thân hoa lệ áo gấm, trên đầu mang bạc quan, thập phần chính thức tiếp khách trang phục, trên mặt hồng hồng tưởng là uống lên không ít rượu, Triệu Phác Chân vỗ về ngực ngạc nhiên nói: “Thượng Quan công tử ngài không ở phía trước tiếp khách sao? Ngài chính là chủ nhân.”

Thượng Quan Lân cười tủm tỉm: “Có ta muội ở đâu, bọn họ làm thơ lên không cái một canh giờ không tính xong, bên kia còn bị rời thuyền muốn du hồ, ta cảm thấy nhàm chán, ra tới đi dạo, Chân Nhi muội muội, người không dạo quá đi? Ta mang người đi dạo đi.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Công tử vẫn là chính mình dạo đi, muện chút không lo đáng giá ta chính mình đi dạo.” Trong lòng tưởng cái này

Hỗn Thế Ma Vương chỉ biết sinh sự, cùng hắn đi ra ngoài sợ lại muốn sinh chuyện gì nhi ra tới.

Thượng Quan Lân nói: “Người yên tâm, các người Vương gia ở phía trước biên cùng Thái Tử ăn tiệc làm thơ, đến đã lâu mới có thể tán, vườn này đại, chính người dạo nơi nào xem tới được tinh diệu chỗ, người nhìn đến bên kia phong đỏ không, phía sau có cái trại nuôi ngựa, bên trong thật nhiều mã, ta dẫn người đi xem nhìn lại, còn có bên cạnh có cái dị thú viên, có hảo chút dị thú chim quý hiếm, không tước người gặp qua sao? Chúng ta này còn có màu trắng không tước! Cái đuôi khai bình thời điểm nhưng mỹ, chính người đi xem không ai mang theo nhưng xem không.”

Màu trắng không tước sẽ là cái dạng gì? Triệu Phác Chân tâm động, trong hai mắt mang lên khát vọng, nhưng mà trường kỳ ở trong cung dưỡng thành cẩn thận ngăn trở nàng, Thượng Quan Lân nén cười đuổi tay kéo nàng: “Đi thôi, đừng nghĩ quá nhiều, cùng người ca khách khí gì? Ca sẽ không hại người.”

Bầu trời lam cùng lưu li giống nhau thông thấu, mây trắng xả thành một tia sợi bông cũng tựa, Thượng Quan Lân mang theo Triệu Phác Chân trực tiếp từ cửa sổ phiên đi ra ngoài, quen cửa quen nẻo mà dọc theo tiểu đạo tới rồi bên hồ, qua một đạo tiểu cầu gỗ, xuyên qua hồng đến giống như thiêu đốt giống nhau phong đỏ lâm, dọc theo đường đi một người đều không có, yên tĩnh đến chỉ nghe được ve thanh cùng ngẫu nhiên một tiếng hai tiếng chim hót.

Tiểu đạo tưởng là rất ít người hành tẩu, mọc đầy cỏ dại, Thượng Quan Lân thân mình cao lớn, ở phía trước biên dùng ăn mặc da trâu ngạnh để giày bó dùng sức đâm khai cỏ dại, cho nàng dẫn đường, tươi tốt trường thảo bẻ gãy, thảo nước tản mát ra thảo hương, một ít tạp hoa cũng sôi nổi bị kéo ra, đảo nằm ở bên đường, Triệu Phác Chân cũng cảm giác được nhẹ nhàng, khó được trêu chọc Thượng Quan Lân: “Thượng Quan công tử xem

ra thực ngựa quen đường cũ nha.” Khó trách làm tặc cũng như vậy thành thạo.

“Ta tự Tử Chính, người có thể kêu ta Tử Chính ca.” Thượng Quan Lân sau lưng thắm hân, hơi mỏng áo choàng dán ở trên lưng, hiện ra thon chắc vòng eo cùng rộng lớn bối cơ tới.

“Lấy kỳ lân công chính chi ý sao?”

“Ân, ta nương cho ta lấy nhũ danh chính ca nhi, sau lại nàng qua đời, phụ thân liền dùng cái này cho ta lấy tự.”

“Thực xin lỗi.” Triệu Phác Chân không khỏi xin lỗi.

“Không có gì, nơi này ta rất quen thuộc, khi còn nhỏ thiên nhiệt ta nương liền mang theo ta ở chỗ này nghỉ hè, cha ta vội, thôn trang thượng theo ta nương mang theo chúng ta ngoạn nhi, nơi này mỗi cái địa phương ta nương đều mang theo ta chơi đùa, ta khi còn nhỏ bướng bỉnh, có thứ hái được này hồng thảo quả tặc trong miệng đi, đem ta nương cùng vú nuôi đều dọa cái chết khiếp, moi nửa ngày mới từ miệng đào ra tới, sau lại ta nương đem ta tấu đến vài thiên đều ngồi không xong.”

Triệu Phác Chân nghe hẳn nói đến buồn cười: “Người khi đó mới vài tuổi?”, Nói vậy vẫn là cái nãi oa oa, Thượng Quan Lân không trả lời, chỉ là bỗng nhiên đứng lại, nàng đi theo phía sau không ngại thiếu chút nữa một đầu đụng phải hẳn, Thượng Quan Lân quay đầu cười: “Tới rồi, dị thú viên.”

Vườn là cái lão hán nhìn, hiển nhiên rất quen thuộc Thượng Quan Lân, mở cửa liền đi rồi, làm Thượng Quan Lân chính mình mang theo Triệu Phác Chân chung quanh dạo, thiên nhiệt, động vật đều tránh ở râm mát chỗ. Bạch khổng tước cũng héo héo mà cũng không lý người, Thượng Quan Lân ở nó trước mặt hoảng cái hoa khăn găm lại kêu lại nháy hồi lâu, khổng tước mới rút cuộc phảng phất chịu không nổi giống nhau xông xao

một chút khai bình, rực rỡ lung linh ngọc bạch lông chim kiêu ngạo mà làm thành một cái hình tròn cũng tựa, dưới ánh mặt trời cơ hồ gọi người choáng váng, Triệu Phác Chân cơ hồ ngừng lại rồi hô hấp, Thượng Quan Lân quay đầu hé miệng cười: “Đẹp đi?” Quả thực giống khoe ra cái gì giống nhau đặc ý dào dạt, dưới ánh nắng chói chang thanh niên nam tử tươi cười rất là có chút loá mắt, nhất thời Triệu Phác Chân cũng bị lung lay hạ, trong lòng hơi hơi dâng lên một chút cảm động, kia một chút đối quý nhân nghiêm ngặt đề phòng cùng độ cao đề phòng hơi hơi có chút buông lỏng.

Chương 33 nha hoàn

Đậu quá khổng tước, Thượng Quan Lân lại mang theo nàng đi trại nuôi ngựa, giáo nàng cưỡi ngựa, lại huấn chó săn cho nàng xem, thảng chơi đến thái dương dựa tây, mới tặng nàng hồi sân, lại cột nhả mà luôn mãi dặn dò: “Muốn đi nơi nào chơi, yêu cầu cái gì ăn chơi, chỉ lo cùng ta nói, ta ở tại hoa quế trong viện, người làm trong viện hạ nhân lại đây thông báo là được.”

Triệu Phác Chân trở về sân, liền nhìn đến Lam Tranh từ trong phòng đoan thủy ra tới, hướng trong phòng bữu mô: “Rượu nhiều trở về nghỉ ngơi, hỏi qua người, ta chỉ nói người đi ra ngoài nhìn xem phòng bếp, hẳn không tiếp tục hỏi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 27

Thượng Quan Lân phất tay nói: “Bị thủy, ta muốn tắm rửa.” Nói một bên nói một bên giải đai lưng ném đầu quan tự đi đến bình phong sau, Chi Tử vội chỉ huy người bị thủy chỉnh y: “Gia còn muốn đi ra ngoài sao? Muốn uống điểm tiên lê nước giải rượu không?”

Thượng Quan Lân lắc đầu: “Không cần, đổi cái việc nhà bào liên hảo.” Vội vàng mà nhảy vào bồn tắm vọt hướng, Chi Tử xem hăn giày thượng tất cả đều là thảo nước tro bụi, liền áo choàng cũng nhả đến không thành bộ dáng, bên trên còn dính đầy thảo hạt ngoài lề, giật mình mà cười nói: “Gia đây là đi đâu đất hoang lẫn đi? Biến thành bộ dáng này.”

Thượng Quan Lân từ trong nước đứng lên, kéo qua khăn vải tùy tiện xoa xoa thủy, cũng không cho Chi Tử thể hăn mặc quần áo, xả quá quần áo chính mình tùy tiện một bộ quần áo đều mặc xong rồi, giày vừa giẫm, lại vội vã đi ra cửa, Chi Tử truy ở phía sau hỏi: “Gia buổi tối không ở trong viện ăn? Ngài là muốn đi đâu, cô nương nếu là tới hỏi tổng biết cái nơi đi.”

Thượng Quan Lân chỉ là vội vội nói: “Cùng Tổng tiên sinh hẹn vẽ tranh, muội muội vội vàng ứng phó Thái Tử bọn họ đâu, sẽ không quản ta đi nơi nào.” Nói còn chưa dứt lời, người đã đi ra ngoài.

Chi Tử có chút bất đắc dĩ mà đứng ở cửa, xem hăn đi xa, suy nghĩ hạ tìm cái tiểu nha đầu tới nói: “Đi cô nương trong viện nhìn xem cô nương bên người hầu hạ Chu Bích rồi rãnh không, rồi rãnh nói ta qua đi tìm nàng tâm sự.”

Chương 34 sinh nở

Quan Tâm Đình cũng không phải đơn giản một tòa đình, mà là một tòa trường đình, cùng loại sườn hiên giống nhau, hồ nước thượng xán kim điểm điểm, hoàng hôn trùng gió đưa tới hoa quế hương khí tựa hồ càng đậm.

Tổng Triêm chỉ chỉ điểm Triệu Phác Chân như thế nào họa này hồ nước quế hương, Thượng Quan Lân liền đến, hì hì cười khen trong chốc lát Triệu Phác Chân họa họa: “Làm khó Chân Nhi muội tử như thế nào họa tới, nhìn liền cảm thấy hương.”

Triệu Phác Chân sớm thành thói quen Thượng Quan Lân loại này ngốc nghếch khen tốt lời nói, dù sao không thể thật sự, chỉ là chuyên tâm một người họa, Thượng Quan Lân lại vội vàng gọi người đưa ăn uống: “Ta không ở liền không hầu hạ hảo, này băng đều hóa, ngó sen không giòn, này trái cây cũng nhỏ.”

Tổng Triêm vội nói: “Khác không cần, gọi người đưa chén mì tới ăn, hôm nay trong yến hội kia đều là chút thứ gì, cái gì tuyết hà canh, chính là cái phù dung hoa hàm đậu hủ, Thanh Long lát, củ cải cắt miếng, tất cả đều là chút trông được không trúng ăn, không điền bụng đồ vật, ta lão nhân gia vẫn là đến ăn chút thật thật tại tại lương thực đi vào mới cảm thấy ăn qua.”

Thượng Quan Lân cười hạ: “Hôm nay Thái Tử Vương gia công chúa đều ở, thực đơn ta muội muội định, vốn dĩ chính là cái nhả là chủ, ai lại là nghiêm túc đi ăn cơm đâu, ngài lão nhân gia muốn ăn gì, chỉ lo cùng trong viện người ta nói là được.” Một bên quả nhiên gọi người đi hạ mấy chén mì đưa lại đây.

Không bao lâu phòng bếp bên kia quả nhiên chỉnh mấy chén mì lại đây, mắt thấy canh thanh mặt tổ, chỉ có mấy xanh biếc hành thái mang theo giọt dầu nổi tại phía trên, lại hương thật sự, mặt khác một cái đĩa lộc chà bông cùng mấy thứ tiểu thực trang bị, Tổng Triêm cầm chiếc đũa liền ăn lên, một bên ăn một bên mùi ngon tán thưởng: “Khó trách nhân gia nói,

tam đại làm quan làm hoạn, mới biết mặc quần áo ăn cơm, người xem này phổ phổ thông thông một chén nước trong mặt, tiên thành như vậy.”

Triệu Phác Chân nói: “Sợ là mặt xoa nhẹ thịt cá? Trong cung cũng có loại này cách làm.”

Tống Triêm lắc đầu: “Xoa nhẹ thịt cá liền không này kính đạo, này mặt là đứng đắn năm nay tân đánh mạch mặt, mấu chốt vẫn là tại đây nước canh thượng.”

Thượng Quan Lân một bên cầm trang bị sáng như tuyết tiểu đao tước chà bông, một bên nói: “Là dùng cá, tôm, gà, nấm, măng, nấm hương, hạt mè, hoa tiêu chờ hơn mười dạng phối khô đều đánh thành phần làm thành canh liêu, tiên sinh cảm thấy ăn ngon theo ta làm phòng bếp cho người bao thượng một vò tử, trở về phía dưới tùy tiện như thế nào làm đều ăn ngon.” Lại lấy lòng mà hướng về phía Triệu Phác Chân cười: “Chân Nhi muội muội cũng mang điểm? Buổi tối nếu là ở thư trong lầu đọc sách, đã đói bụng, chỉ dùng cái lẩu năng một năng chính là hảo canh, liền màn thầu ăn.”

Triệu Phác Chân chỉ là nhấp miệng cười, lắc đầu không cần, Thượng Quan Lân lại cùng nàng lôi kéo chút quân doanh thú sự, Tống Triêm lúc này xen mồm nói: “Người là cùng Vương Mộ Nham một cái doanh?”

Thượng Quan Lân gật đầu nói: “Không tồi, người khác không tồi.”

Tống Triêm nói: “Đông Dương công chúa phóng hãn ở Vũ Lâm Doanh, cũng là dụng tâm lâu dài.”

Thượng Quan Lân không nói lời nào, Tống Triêm cũng không hề hỏi, chỉ là nhìn Triệu Phác Chân họa hoa quế, chỉ điểm vài câu, bỗng nhiên nhìn đến có cái tuổi trẻ tới chạy tới, thở hỗn hển liền quỳ xuống không ngừng dập đầu đối với Thượng Quan Lân nói: “Gia! Tiểu nhân Ngô Thanh, ta thê tử sinh sản, sinh không xuống dưới, bà mụ nói nguy hiểm, đến thỉnh đại phu đến xem, thôn trang ly kinh thành quá xa, thỉnh không đến đại phu,

thôn trang hiện giờ có quý nhân ở, tướng cầu gia khai ân ra mặt hỏi một chút, nhưng có đi theo lương y, cứu ta thê nhi một mạng!”

Kia tôi tớ trên mặt tái nhợt, môi run rẩy, vành mắt đỏ bừng: “Cầu gia tốt xấu khai ân, Tranh Lục là phía trước hầu hạ quá tiểu thư, chỉ là thiên chậm, nội viện bẩm báo không kịp.....” Nói đến phía sau, đã là nghẹn ngào đến nói không ra lời.

Thượng Quan Lân lắp bắp kinh hãi, đứng dậy nói: “Tranh Lục gả tại đây trang thượng? Kia cô gái muốn sinh?” Một bên quay đầu gọi người: “Đi cô nương bên kia bẩm báo một tiếng, thuận tiện hỏi một chút Thái Tử, công chúa bên kia, nhưng có chứa đại phu.” Lại quay đầu xem Triệu Phác Chân, Triệu Phác Chân lắc lắc đầu: “Vương gia chỉ nói đến tiêu khiển ngày hè mấy ngày, cũng không có làm vương phủ đại phu đi theo.”

Tống Triêm lắc lắc đầu: “Khó, phụ nhân sinh sản chính là quỷ môn quan, giống nhau đại phu còn không bằng hảo chút bà mụ hữu dụng, lúc này kinh thành cửa thành đều đóng, đó là đi thỉnh Thái Y Viện phụ khoa thánh thủ, cũng chưa chắc theo kịp. Ta nhưng thật ra lược thông kỳ hoàng chi thuật, tuy có thể qua đi khám bắt mạch, nhưng chưa chắc hữu dụng.”

Kia tôi tớ chỉ là dập đầu: “Cầu gia khai ân, xem tiện nội hầu hạ tiểu thư một hồi..... Nàng mới mười sáu tuổi.....”

Thượng Quan Lân thở dài nói: “Tranh Lục cô nàng này cũng coi như là cùng Quân Nhi cùng lớn lên, người là ở tại Thanh Trúc Viện bên kia đi? Ta tùy người qua đi nhìn xem đi.” Kia tôi tớ nước nức nói: “Phụ nhân sinh sản huyết quang nơi, không dám làm phiền thiếu gia thiên kim quý thể.....”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 28

Ngô Thanh trên trán chảy ra sáng lấp lánh hãn, thập phần bàng hoàng nói: “Này, ta cũng là thực coi trọng Tranh Lục..... Nhưng là, hài tử cũng là nàng thân cốt nhục, lại nói có lẽ Bồ Tát phù hộ.....”

Thượng Quan Quân hai hàng lông mày dựng thẳng lên, đã là một bộ giận cực biểu tình, Thượng Quan Lân vội tiến lên giữ chặt muôi muôi tay nói: “Vậy hỏi một chút Tranh Lục đi! Hỏi một chút nàng bản nhân ý kiến!”

Ngô Thanh như trút được gánh nặng, phảng phất rốt cuộc có người cho hắn làm chủ giống nhau, phụ họa nói: “Thiếu gia nếu nói, vậy ẩn thiếu gia nói làm, hỏi một chút Tranh Lục đi, hết thấy đều nghe nàng.”

Thượng Quan Quân nhướng mày giận cực phản cười, lại là không màng bên cạnh nha hoàn các bà tử ngăn đón, xông thẳng vào bên trong huyết trong phòng, bên ngoài người đều nghe được nàng rành mạch nói chuyện: “Tranh Lục, người cùng ta cùng lớn lên, tình cùng tỷ muội, người sống mười tám năm, cũng là cha mẹ sở sinh, cầm kỳ thư họa mọi thứ đều cùng ta học được, không phải dễ dàng cho tới hôm nay, hiện giờ bảo đại vẫn là bảo tiểu, chính người làm chủ, bất luận người làm cái gì quyết định, ta đều đứng ở người phía sau duy trì người, ai dám vì thế không cần người, ta liền lại cho người tìm nam nhân khác.”

Nhất thời trong viện đều an tĩnh đến giống như châm rơi giống nhau, lại là đều bị Thượng Quan Quân này kinh thế hãi tục nói cấp dọa tới rồi, chỉ nghe được bên trong tiếng rên rĩ đình, một cái ghen ngào thanh âm nói: “Tiểu thư đãi ta ân tình, Tranh Lục kiếp sau lại báo, chỉ là hoài thai mười

tháng, tuyệt khó dứt bỏ, chỉ cầu tiểu thư xem ở ta trên mặt, sau này đối xử tử tế con ta..... Mặc giáo không nương hài tử giống căn thảo nhậm người khi dễ.....” Nói đến phía sau, đã là khàn cả giọng, khóc không thành tiếng.

Bên trong Thượng Quan Quân không nói gì, bên ngoài Ngô Thanh mẫu thân lại đã rưng rưng nói: “Xem ta nói cái gì tới, thiên hạ mẫu thân tâm đều là giống nhau, vì hài tử, ai mà không nguyện ý liên chính mình mệnh đều không cần.....” Ngô Thanh cũng khóc thành một đoàn.

Thượng Quan Quân ở bên trong nói chuyện, lại là thập phần bình tĩnh: “Người cùng ta từ nhỏ cùng lớn lên, ta chỉ nói người trong nhu có cương, nguyên cùng phạm phụ bất đồng, liêu không đến người cũng là như thế mềm yếu người, thôi, niệm ở chủ tớ một hồi, người hài tử ta sẽ tự quan tâm, mặt khác không cần lại nói.”

Nói xong, nàng từ bên trong ra tới, trên mặt vẻ mặt phần nộ đã liễm, lạnh băng như sương, chỉ có trong mắt hình như có lệ quang, Thái Tử Lý Tri Bích thở dài, nơi này hẳn vị tối cao, tự nhiên muốn từ hẩn xử trí, hẳn liền vừa muốn nói chuyện, lúc này Lý Tri Mân bỗng nhiên nói chuyện: “Chậm đã.”

Lý Tri Bích quay đầu xem hẩn nói: “Mân đệ nhưng có chuyện nói?”

Lý Tri Mân chỉ chỉ phía dưới hầu lập Triệu Phác Chân nói: “Ta này tỳ nữ, nhận thức cái đại phu, nghe nói y thuật không tồi, vừa lúc ở phụ cận đại đa trang làm nghề y, vừa mới xem tình huống nguy cấp, đã khiến hạ nhân đi phụ cận đại đa trang tìm người, hiện giờ nhận được bẩm báo, kia đại phu đã kể đó, hoặc nhưng thử một lần.” Nguyên lai mới vừa nghe được Tống Triêm nói không được sau, Triệu Phác Chân đã nhớ tới trên đường ngẫu nhiên gặp được Công Tôn Ngạc tới, vội kêu lên Văn Đồng, nhẹ giọng làm hẩn đi tìm người, Văn Đồng vội lại đi thỉnh Lý Tri Mân báo cho biết, được cho phép, vội chạy ra đi phái thị vệ đi đại đa trang tiếp người, may mà bọn

thị vệ làm việc nhanh nhẹn, thực mau nhưng thật ra đem Công Tôn huynh đệ đều nhận lấy.

Lý Tri Bích vội nói: “Mau mau cho mời.”

Lý Tri Mân bên người Văn Đồng lập tức rời đi, một lát sau quả nhiên dẫn Công Tôn huynh đệ tiến vào hành lễ, mọi người vốn tưởng rằng sẽ là cái gì danh y, không nghĩ tới lại là tiến vào hai cái thanh niên nam tử, kia văn sĩ đại phu bộ dáng nam tử, vẫn là ngồi ở trên xe lăn, thoạt nhìn lại là cái tàn phế người, không khỏi đều có chút thất vọng, phía trên Lâm Nhữ công chúa nhẹ giọng lẩm bẩm nói: “Ngựa chết trở thành ngựa sống y thôi.” Lại thấy phía dưới kia đứng huyền y thanh niên dường như có thể nghe được giống nhau, duệ mắt đảo qua, dạy người trên người phát lạnh, lại là không người dám phê bình.

Thượng Quan Quân mặt trầm như nước, cũng không nói lời nào, Lý Tri Bích vội vội phát tay không dạy bọn họ hành lễ, thẳng tiến cử đi buồng màn cấp sản phụ bắt mạch, không bao lâu Công Tôn Nhận lại đẩy Công Tôn Ngạc đi ra, Công Tôn Ngạc nói: “Thai vị bất chính thả thai nhi quá lớn, mạch tượng biểu hiện sản phụ đã là nỗ mạnh hết đà, hẳn là không có sức lực tái sinh, thời gian kéo đi xuống, sản phụ cùng thai nhi đều có nguy hiểm.”

Này chẩn bệnh cùng đẳng trước giống nhau, mọi người đều đã không nói chuyện nữa, chỉ có Lý Tri Bích cường đánh tinh thần hỏi: “Tiên sinh nhưng có phương pháp?”

Công Tôn Ngạc nói: “Phương pháp là có, nhưng muốn xem phụ nhân người nhà có đồng ý hay không.”

Mọi người tinh thần rung lên, đều nhìn về phía Công Tôn Ngạc, chỉ thấy hắn ôn tồn lễ độ, cũng không một tia động dung chi sắc, Lý Tri Bích nói: “Tiên sinh mời nói!”

Công Tôn Ngạc nhàn nhạt nói: “Hiện giờ là thai vị bất chính, thai nhi tạp ở sản đạo, may mà đầu còn ở bên trong, bởi vậy tuy đã sinh hồi lâu, thượng có một đường sinh cơ, nhưng dùng xoa bóp chi thuật, đem hài tử đẩy hồi trong bụng, phục vì đầu xuống phía dưới thai vị, đồng thời hạ dương quy, xuyên khung, dương quy, sinh địa, đảng sâm, bạch thuật, phục linh chờ cố bốn phương cấp thai phụ ăn vào, dải này cầm máu khôi phục lực khí, sau đó lại khai khai cốt đở để tán ăn vào, tá lấy châm cứu Hợp Cốc, tam âm giao chờ huyết vị, lệnh này lại dùng lực sinh sản, hoặc có một đường sinh cơ.”

Lý Tri Bích đại hỉ nói: “Nếu như thế, nhưng tạo phương mở ra, lệnh bà mụ như pháp mà thi.”

Kia bà mụ đã là quỳ xuống dập đầu nói: “Quý nhân dung bẫm, dùng tay xoa bóp thai nhi trở lại vị trí cũ, việc này tuyệt khó, dân phụ cũng chỉ là nghe nói qua, lại chưa từng học quá này thuật, một cái vô ý, đó chính là rong huyết, dân phụ ngu dốt, không có học quá, vạn không dám thí!”

Lý Tri Bích a một tiếng, hỏi: “Phụ cận nhưng có bà mụ sẽ này thuật?”

Kia bà mụ lắc đầu: “Chưa từng nghe nói có người sẽ này thuật, nhưng thật ra nghe nói Thái Y Viện có vị phụ khoa thánh thủ sẽ này thuật.”

Lý Tri Mân một bên nói: “Công Tôn tiên sinh nhưng sẽ?”

Công Tôn Ngạc sắc mặt bất biến, nhàn nhạt nói: “Thảo dân sẽ, nhưng thi thuật cần thiết tiếp xúc sản phụ thân thể, lại cần sản phụ người nhà đồng ý, hậu sản tuyệt không lấy phụ nhân mất trong sạch tới truy cứu với ta.” Hắn phía sau Công Tôn Nhận mặt như sương lạnh, không chút nào che dấu mà nhìn về phía Lý Tri Bích, trong mắt dường như có sát khí.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 29

Lý Tri Mân thả bát trà, đảo cũng chưa nói cái gì, chỉ là gật gật đầu, xem Lam Tranh lại đi xuống một lát sau quả nhiên bưng chén nấm tuyết canh tối, Thượng Quan Quân xem như vậy liền cũng đứng dậy cáo từ, Lý Nhược Toàn hận sắt không thành thép mà nhìn ca ca liếc mắt một cái, đứng dậy cũng kéo Thượng Quan Quân tay thân mật mà đi ra ngoài.

Đi ra ngoài khi Lý Nhược Toàn lôi kéo Thượng Quan Quân tay nói nhỏ: “Lam Tranh đi đại ca bên kia ta rất cao hứng, nàng ở mẫu hậu bên người, cả ngày nương mẫu hậu tên tuổi quản ta, mẫu hậu cố tình chính là tin nàng.”

Thượng Quan Quân mỉm cười: “Lam nữ quan tuổi đại điểm, làm người ổn trọng, xem ra ngài mẫu hậu là quan tâm điện hạ.” Trong lòng cũng hiểu được lúc này cấp Tần Vương bỗng nhiên phóng cái bên người nữ quan, sợ là trong phòng người, Tần Vương bình thường lại là đích trưởng tử, Tề Vương nghe nói thông tuệ, nhưng rốt cuộc không có đích trưởng tử tên tuổi, Đệ Hoàng Hậu hơn phân nửa cũng gửi hy vọng với Tần Vương có thể sinh ra cái ưu tú hoàng trưởng tôn..... Thật là xuân mà không tự biết.

Lý Nhược Toàn bĩu môi: “Đại ca cũng là tính tình hảo, bị nàng như vậy quản một chút cũng không biết giận, y ta nói đại ca chính là tính tình quá mềm mại, khác không nói liền nói kia Triệu Phác Chân, cũng là có thể bồi mấy cái thư, liền sủng lên trời, ba ba mà còn cho nàng đi Xuân Minh Lâu làm việc.”

Thượng Quan Quân cười nói: “Điện hạ cũng là tích tài.”

Lý Nhược Toàn nói: “Đại ca là tâm hảo, hôm qua như vậy tình huống, nếu là cùng Thái Tử ca ca giống nhau, thật sự mặc kệ nó, từ trường phu làm chủ, cố tình lại gặp phải cái không chủ kiến, chẳng phải là liên mất mạng? Quân tử tử, sinh hài tử như vậy đáng sợ, nữ nhân vì cái gì phải giả người? Thật sự đến lúc đó sẽ vì hài tử liên mệnh đều không cần sao, ta cảm thấy ta còn không có sống đủ a, đến lúc đó ta nếu giảm xuống nhà ai, sinh hài tử thời điểm nhất định phải mẫu hậu nhìn chăm chăm, bằng không tùy tiện trường phu bà mẫu là có thể hại ta! Không.....” Lý Nhược Toàn lại lầm bầm tự nói, nàng hôm qua là thật sự bị kia máu chảy đầm đìa cảnh tượng cấp dọa tới rồi: “Vẫn là không cần sinh hảo, ta xem Đông Dương cô mẫu, cũng là chỉ sinh một cái liên không sinh, nghe nói hầu gia căn bản thấy không nàng.....”

Thượng Quan Quân lần đầu tiên nghe nói, thập phần giật mình: “Không phải nói nàng có rất nhiều trai lơ sao?” Nàng rốt cuộc chưa giả, lại nói tiếp trên mặt ửng hồng.

Lý Nhược Toàn lắc đầu nói, lặng lẽ nói: “Nghe nói có cái gì bí pháp, không sinh con, trước kia ta tò mò hỏi thăm quá, bị ta mẫu hậu mắng, nói mặc kệ cái gì bí pháp, đều là cực thương thân, sinh con là thiên phú nữ nhân trách nhiệm, nếu này đây ngoại lực vận chi, tắc vi phạm lẽ trời, trời cao muốn trừng phạt, những cái đó không sinh hài tử bí được, phần lớn là bên ngoài hoa lâu không đứng đắn nữ nhân dùng.....”

Lý Nhược Toàn suy nghĩ hạ lại nói: “Nghe trong cung ma ma nói, Thánh Hậu hai mươi tám tuổi mới sinh tiên đế, lúc sau bốn mươi một tuổi mới sinh Đông Dương công chúa, sáu mươi bảy tuổi xưng đế, xưng đế lúc sau không còn có sinh dục, nghe trong cung hầu hạ quá Thánh Hậu nữ quan nói, Thánh Hậu vẫn luôn ở dùng tránh tử được, có thể hay không thật sự có cái gì không tổn hại thân thể bí phương a.....” Nàng cùng Thượng Quan

Quan quan hệ hảo, đảo cũng không sợ không nói chuyện, Thượng Quan Quân lẩm bẩm nói: “Liên Thánh Hậu cũng không dám sinh sao.....”

Lý Nhược Toàn nói: “Cũng không phải là, sau lại Thánh Hậu tình nguyện không thị tẩm, đỡ vài cái nghe lời lại dòng dõi thấp kém phi tử lên.....” Nàng nói tới đây bỗng nhiên ngừng một chút, có chút nan kham, rốt cuộc chính mình phụ hoàng, đúng là kia cái gọi là “Nghe lời có dòng dõi thấp kém phi tử” sở sinh, lại bởi vì “Nghe lời”, thân phận nghèo hèn mà bị Đông Dương công chúa tuyển làm tân đế, đây đúng là nàng sỉ nhục.

Nàng vội vàng thay đổi đề tài: “Nghe nói thế gia tiểu thư gả chồng, đều có bị hạ đẳng thiếp thói quen?”

Thượng Quan Quân nhàn nhạt nói: “Không sai biệt lắm đi, ta mẫu thân gả đến Thượng Quan gia thời điểm, nhà ngoại cũng của hồi môn cái thứ muội, chính là hiện giờ Lư di nương.”

Lý Nhược Toàn là biết nhà nàng hiện giờ là Lư di nương xử lý nội trạch, gật đầu nói: “Phạm Dương Lư thị, cũng là số một số hai thế gia đại tộc, bất quá hiện giờ người không có thứ muội, sẽ không muốn từ bà con xa chọn đi?”

Thượng Quan Quân bỗng nhiên cảm thấy cái này công chúa thật sự cùng Đậu Hoàng Hậu giống nhau, bị ghét mà không tự biết, nhàn nhạt trả lời: “Có lẽ đi, công chúa tới này hai ngày, tưởng là không có đi phao quá chúng ta thôn trang thượng nhiệt tuyên trì đi? Không bằng chúng ta trong chốc lát đi ngâm một chút.”

“Hảo a!” Lý Nhược Toàn nhanh chóng bị dời đi lực chú ý, vỗ tay cười nói khởi khác tới: “Phía trước muốn cho phụ hoàng mang ta đi hoa Thanh Trì, phụ hoàng lão nói không thể xa hoa lãng phí, muốn tiết kiệm, bằng không ngôn quan muốn thượng giá. Trong cung liền như vậy điểm đồ vật, ăn cũng luôn có chú ý, không lo khi không được ăn, qua giờ cơm cũng

không cho lại kêu, đồ ăn còn không được kêu nhiều, Ngự Thiện Phòng làm kia đều là chút cái gì không ôn không hòa đồ vật.....”

Thượng Quan Quân cảm thấy này công chúa thật sự có chút thiếu tâm nhân, không biết nên khóc hay cười nói: “Trong cung quy củ đại, cũng là có đạo lý, nếu là tùy thời tùy chỗ nhóm lửa nấu cơm, như vậy đại địa phương, nổi lửa nhưng đến không được.....” Hai người chính nói chuyện, bỗng nhiên nhìn đến phía trước đứng thảng hoàng áo choàng nam tử, nguyên lai là Thái Tử Lý Tri Bích đứng ở dưới tàng cây, nhìn đến các nàng lại đây, nhìn đến hắc đều khúc đầu gối hành lễ, Lý Tri Bích vội phát tay miễn lễ, ôn thanh nói: “Vốn dĩ nghĩ tối hôm qua ngao cả đêm các người muốn nghỉ ngơi, không nghĩ tới sau lại hỏi hầu hạ hạ nhân, nói người đi tìm hoàng đệ nói lời cảm tạ, ta nghĩ ta qua đi sợ là đại gia giữ lễ tiết không được tự nhiên, cho nên ở bên ngoài chờ người.”

Thượng Quan Quân đoan đoan chính chính khúc đầu gối hành lễ: “Đa tạ điện hạ.”

Lý Tri Bích hơi hơi hé miệng, nhìn mắt Lý Nhược Toàn, do dự mà mở miệng nói: “Ngày hôm qua chuyện đó, ta biết kia nha đầu là từ nhỏ hầu hạ người lớn lên, người coi trọng, chỉ là nàng nếu còn ở người trong phòng, kia tự nhiên sinh tử đều từ người, này đã đã xuất giá, việc này lại đề cập đến con nối dõi thượng, đạo lý thượng nguyên nên từ nàng trượng phu quyết định, cố tình hôm qua gặp gỡ cái hồ đồ, ta bốn ý là bọn họ phu thê ân ái, hắc vô luận như thế nào đều nên giữ được thê tử mới đúng, hài tử về sau tổng còn sẽ có. Các người Thượng Quan gia cũng là đại tộc, tự nhiên là biết đến, bậc này đại tộc thế phò, cũng là lợi hại thật sự, tương lai làm quan cũng không ít, người khai tiền lệ, lại là nữ tử, tương lai là muốn xuất giá, bị phò dong phê bình, sợ là đối với người không tốt, nếu là Thượng Quan đại nhân ra mặt, kia lại còn tốt một chút.....”

Thượng Quan Quân thần sắc thanh đạm, thậm chí còn mang theo một chút cười: “Thái Tử điện hạ không cần tự trách, cũng là kia nha đầu mệnh,

trượng phu là chính nàng chọn, sống chết trước mắt, nàng lại tuyển hài tử, nếu chính nàng đều không thèm để ý chính mình, chúng ta đây cũng không cần lại để ý, thê tử vì trượng phu tư nhân tài sản, vì trượng phu quyết định sinh tử, nguyên là nên.”

Lý Tri Bích vội nói: “Ta không phải cái kia ý tứ! Người là biết đến..... Hôm qua chỉ là kia nha hoàn trượng phu không gì đảm đương, chúng ta cùng phó dong lại bất đồng..... Người là Thượng Quan Thừa tướng thiên kim, tương lai..... Tự nhiên là sẽ không có loại chuyện này phát sinh.” Hắn gấp đến độ trên mặt đỏ lên, chớp mũi thượng nổi lên hơi mỏng một tầng giọt mồ hôi, liền kém nói ra dưới loại tình huống này hắn nhất định sẽ không như thế tổn hại mạng người tới, nhưng lại biết không có thể nói được trắng ra, gấp đến độ hân đều ra tới.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 30

Tiểu Mễ nhẹ giọng a một tiếng: “Trường là công tử chờ lâu rồi tránh ra, ta đi vào tìm xem, này hoa tất là công tử chiết, ta đi vào tìm cái bình hoa tới cung thượng.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Ngài tự tiện.”

Tiểu Mễ cười tiến lên nhìn hạ: “Này nước trà cũng lạnh, ta trước triết hạ đi, Triệu thượng cung hơi ngồi.” Nói bưng lên kia nước trà khay, nhẹ nhàng lưu loát mà dọc theo hoa kính đi rồi đi xuống.

Triệu Phác Chân ngồi trong chốc lát, nhìn đến trên bàn bãi kia mấy chi hoa trà chi kiều nộn ướn át, cánh hoa lộ ra bích sắc, còn có no đủ nụ hoa, mắt thấy liền phải mở ra, trong lòng cảm thấy thập phần đáng tiếc, này mùa hoa trà đã không phải thịnh hoa quý, đáng thương khai này mấy đóa hoa đều bị chiết xuống dưới, Thượng Quan Lân thật đúng là phí phạm của trời. Nàng cầm lấy kia hoa chi tiểu tâm mà đùa nghịch hạ, nghĩ trong chốc lát vẫn là tìm cái bình hoa cắm thượng nước trong, đại khái còn có thể mở ra.

Chiều hôm tiệp thâm, trước sau không thấy người tới, cũng không biết Thượng Quan Lân kia không định tính có phải hay không lại chạy tới địa phương nào, rốt cuộc là quý nhân, tùy hứng làm bậy, tùy ý sai sử, Triệu Phác Chân trong lòng âm thầm sinh khí, lại ngồi trong chốc lát, cảm thấy viện này im ắng, gió thổi tới, ám xuống dưới trong vườn loạn ảnh lay động, bạch hoa hương đến có chút khiếp người, nàng rốt cuộc tuổi còn nhỏ, trong lòng hơi hơi có chút sợ hãi, liền đứng lên, dọc theo Tiểu Mễ vừa mới đi qua hoa kính, nhìn nhà cửa, chậm rãi đi ra ngoài.

Vườn này cỏ cây tựa hồ hồi lâu không có tu bổ giống nhau, lớn lên đều là cành lá tốt tươi, lộ cơ hồ đều bị hai sườn hoa chi đều che khuất, Triệu Phác Chân đi rồi trong chốc lát, bỗng nhiên nhìn đến phía trước lơ mờ hình như có một góc nam tử quần áo, trong lòng vui vẻ, tưởng Thượng Quan Lân cuối cùng tới, vội vài bước đi lên trước kêu: “Thượng Quan công tử.”

Đứng trước thân ảnh dừng một chút, quay đầu tới, đứng yên bất động, Triệu Phác Chân bước nhanh đi lên trước nói: “Nơi này không có người, ta có chút sợ.” Nàng đi rồi vài bước thấy rõ giữa trời chiều kia nam tử, lại phát hiện chính mình nhận sai người, kia nam tử người mặc thanh bào, khuôn mặt thanh quắc, cằm hạ có vài sợi hơi cần, lại là một người trung niên văn sĩ, hẩn nhìn chăm chú Triệu Phác Chân, cả người cũng tựa hồ cũng ăn một dọa, há mồm muốn nói lại thôi, rồi lại nhìn về phía nàng trong tay cầm hoa trà, trên mặt biểu tình cơ hồ có thể nói là kinh hách.

Triệu Phác Chân vội khúc đầu gối hành lễ: “Va chạm tiên sinh, thật thực xin lỗi, ta tưởng Thượng Quan công tử.” Nàng trong tay còn cầm hoa trà, rồi lại không địa phương phóng, đành phải vẫn là cầm ở trong tay.

Vị kia tiên sinh cũng không đáp ngôn, lấy một loại thập phần kinh dị ánh mắt trên dưới đánh giá nàng trong chốc lát, trong bóng đêm hẩn thần sắc thập phần đột ngột, xem đến Triệu Phác Chân trong lòng phát mao, vừa mới bởi vì phát hiện người mà buông tâm lại lại lần nữa nhắc lên. Cũng may vị kia tiên sinh vẫn là nói chuyện: “Không có gì..... Người là tới nơi này tìm tới quan lân?”

Triệu Phác Chân thấp giọng nói: “Là Thượng Quan công tử khiến người làm ta đến nơi này tới, nhưng là tới lại không có nhìn đến hẩn, dẫn đường thị tỳ làm ta chờ, nhưng là sắc trời tối sầm, trong vườn không ai.....”

“Không cần sợ hãi.” Trung niên văn sĩ ôn thanh nói: “Người..... Là Tần Vương điện hạ bên người thượng cung đi?” Hắc lại bổ sung câu: “Xem người phục sức, là trong cung phục sức.”

Biết Tần Vương, xem ra không phải cái quỷ gì quái, Triệu Phác Chân thở dài nhẹ nhõm một hơi, thanh âm cũng càng lưu loát chút: “Là, xin hỏi tiên sinh họ gì, như thế nào xưng hô?”

Trung niên văn sĩ bên miệng mang theo một tia mỉm cười: “Dẫn đường thị tỳ đại khái là mang người đi làm đường, nơi này là ta ở địa phương, ta hôm nay vừa đến, Thượng Quan Lân sẽ không ở chỗ này tiếp khách, ta đoán hắc là nói Thanh Nhược Viện, vườn này đại, đi nhằm lộ thường xuyên, cho nên hai bên sai khai, ta vừa mới mới vừa hỏi qua, hắc không ở trong vườn, đi ra ngoài có việc, hắc không có gì định tính, nhất quán là như vậy, người đừng trách tội hắc. Ta mang người đi một đoạn đường, đi ra ngoài lại đi một đoạn, tìm người mang người qua đi.”

Triệu Phác Chân khúc đầu gối nói: “Không dám nhận.” Trong lòng lại bán tín bán nghi, rốt cuộc vừa mới mang theo kia Tiểu Mễ nhìn qua quen cửa quen nẻo, nhẹ nhàng lưu loát, nhưng không giống như là làm sai phái đi mang sai lộ bộ dáng, nhưng là trước mặt vị tiên sinh này khuôn mặt thanh quắc, lời nói cử chỉ ẩn ẩn trung có cái loại này lâu cư người thượng không dung người cãi lời thần thái, lại thẳng hô Thượng Quan Lân tên, hiển nhiên thân phận không thấp, tự xưng ở tại viện này, sợ là Thượng Quan trong tộc trưởng bối, liền cũng không dám mạo phạm, nhưng là trong bóng đêm nàng do dự tựa hồ cũng bị đối phương cảm nhận được, mỉm cười trấn an nàng: “Không cần sốt ruột, bên kia trên đường lớn điểm đèn, ta cùng Tần Vương điện hạ cũng nhận thức, hắc trước đó vài ngày mới vừa được trương hảo cầm có phải hay không.”

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng khúc đầu gối đáp là, nhìn kia tiên sinh cất bước về phía trước đi đến, bóng đêm càng thêm dày đặc, nàng không dám một người lưu lại nơi này, vội vàng theo sát về phía trước, nghe được hắc

cười cùng nàng nói chuyện: “Các người Vương gia từ trước cùng ta cầu sao quá một cái bản nhạc, sau lại tìm người bản lên, hẳn làm người nhưng thật ra hòa khí, các người ở hẳn bên người hầu hạ, nhật tử nhưng hảo quá?”

Triệu Phác Chân một người ăn nửa ngày kinh hách, nhìn này nam tử bóng dáng dày rộng, nói chuyện thanh âm hòa khí, chậm rãi cũng thả lỏng xuống dưới: “Vương gia đãi hạ thực hòa khí.” Lại cũng không chịu nhiều lời.

Kia tiên sinh tựa hồ biết nàng thực khẩn trương, cũng không hề nói tỉ mỉ, chỉ là chậm rãi nói một ít nhàn thoại: “Tới vườn này cũng có mấy ngày đi? Đạo quá mấy chỗ? Bên này trong khách viện đều có hoa quế du, các người có thể dùng nơi này hoa quế du tới chải đầu, tóc lại hắc lại lượng, còn mang theo mùi hương, so bên ngoài bán muốn hảo.”

Triệu Phác Chân xem hẳn như thế nghiêm túc, lại nghiêm trang mà nói này đó việc nhỏ không đáng kể nói, chỉ cảm thấy buồn cười, một bên trả lời hẳn vấn đề, chỉ nghe hẳn lại hỏi: “Người thích trong tay kia hoa sao?”

Triệu Phác Chân cúi đầu nhìn đến chính mình bởi vì khẩn trương, trong tay còn vẫn luôn cầm vừa mới cầm hoa chi, cười nói: “Khá xinh đẹp, này Bích sắc hoa trà ta còn là lần đầu tiên nhìn thấy.”

Văn sĩ cười nói: “Còn hảo, cùng lục mẫu đơn giống nhau, không ngừng mà chọn có chứa Bích sắc tới chọn giống, một thể hệ một thể hệ chọn, dần dần liền có như vậy Bích sắc, người trong tay này chi, có cái tên, kêu ‘ Bích hà ’. Tiên phu nhân chữ nhỏ Bích Hạm, bởi vậy tu cái này sân, chỉ chọn Bích sắc cùng màu trắng hoa loại thượng.”

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng nha một tiếng: “A, như vậy khó được, phải tổn như vậy đa tâm huyết.” Không khỏi phi thường tiếc hận, cũng không biết là người nào chiết xuống dưới xuống dưới đặt ở nơi đó, chẳng lẽ chính là ở tại viện này văn sĩ? Lại hoặc là vú già bẻ tới muốn đặt ở trong

phòng, sau lại lại quên đi? Nay Thượng Quan gia như thế hào rộng, cũng không phải không có khả năng.

Quả nhiên nghe được kia văn sĩ nhẹ nhàng băng quơ nói: “Lại khó được, cũng bất quá là duyệt người hoa thôi, có thể làm người vui mừng trong nháy mắt, vậy đáng giá, nơi này còn có màu xanh lục cúc hoa, dùng để trà cài cũng không tồi, hiện giờ cũng là đương quý, người nếu là thích, ta làm người chiết tới cùng người trà cài.”

Triệu Phác Chân cuống quít lắc đầu, nghĩ thầm quả nhiên là này thế tộc đại gia bộ tịch, mắt thấy đi rồi trong chốc lát quả nhiên rộng mở thông suốt, nhìn đến mấy chỗ đại phòng khách nhà cửa, bên trong điểm đèn thập phần sáng ngời, bên ngoài cũng đều có vú già bình thanh tĩnh khí hầu hạ, kia tiên sinh vẫy vẫy tay, có vú già lẳng lặng trên mặt đất tới thi lễ: “Đại nhân.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 31

Thượng Quan Quân lại nói: “Phụ thân sai rồi, Lưu Bị tuy dung, lại có thể sử dụng một Gia Cát Lượng lấy ngự mọi người, nói nữa, lấy hiện giờ hình thức, cùng Đông Dương chống đỡ giả, Nghiêm Tôn cũng, Nghiêm Tôn một thân môn sinh vô số, sĩ lâm bên trong cực cao uy vọng, hẳn kia nhất phái, nhất quán là chủ trương quân vương không có gì làm mà trị, vô vi mà đều bị vì, hiện giờ thiên hạ thái bình, bốn di bá phục, một cái bình thường lại ôn hòa nhân quân, lại thích hợp bất quá.”

Thượng Quan Khiêm có chút thưởng thức mà nhìn nữ nhi, cái này nữ nhi không chỉ có có tuyệt cao thiên phú, này không dưới nam nhi đảm lược cùng nhạy bén chính trị ánh mắt vẫn luôn làm hẳn kiêu ngạo, hẳn ôn hòa mà nhắc nhở nữ nhi: “Ôn hòa nhân quân, Thái Tử điện hạ cũng đúng vậy, Đông Dương công chúa, chưa chắc có thể vẫn luôn khống chế Thái Tử điện hạ, hưởng chi Thái Tử điện hạ nãi chính sóc nhất phái, lại có từ trước Thánh Hậu thần hạ ủng độn, danh chính ngôn thuận, tương lai đăng cơ về sau, Đông Dương công chúa chưa chắc còn có thể vẫn luôn như vậy kiêu ngạo đi xuống.”

Thượng Quan Quân há miệng thở dốc, lại không có tiếp tục nói tiếp, hiện giờ triều thần không ít trải qua Thánh Hậu một sớm, lại đã trải qua Đông Dương công chúa bá đạo, sợ là chờ Thái Tử đăng cơ về sau, sẽ không lại cho phép nữ tử có chút thảo luận chính sự cùng tham gia vào chính sự, năm đó Thánh Hậu khởi xướng nữ học đã ở lùi lại, nữ tử khoa cử, làm quan cũng không có khả năng thực hành một ngày, bao gồm chính mình phụ thân, tuy rằng đối nàng ký thác kỳ vọng cao, lại cũng hoàn toàn không sẽ hy vọng nàng cùng nam tử giống nhau khoa cử, làm quan, thảo luận chính

sự, mà chỉ là hy vọng nàng gả vào quý môn, phu quý thê vinh, con cháu đầy đàn, nhưng là, này đó không phải nàng muốn.

Nàng không có khả năng không gả chồng, mà trượng phu của nàng, hay không duy trì nàng, sẽ trở thành trọng yếu phi thường mấu chốt.

Thượng Quan Quân cũng biết phụ thân đều không phải là như vậy dăm ba câu liền dễ dàng thuyết phục người, hẳn dù sao cũng là toàn bộ Thượng Quan gia vị tối cao người, tỏ vẻ chính là toàn bộ Thượng Quan gia ích lợi, chỉ phải nói: “Phụ thân lại nhiều nhìn xem hảo, nữ nhi cảm thấy, Tần Vương cũng đều không phải là trong truyền thuyết như vậy dung vô chí lớn, nhưng thật ra có chút thủ vụng trí tuệ.”

Thượng Quan Khiêm trầm tư trong chốc lát nói: “Nhìn nhìn lại đi, liền sợ dung lại có chí lớn, phản chịu này loạn.” Nói còn chưa dứt lời, bên ngoài một vị quản sự mù mù đứng bên ngoài biên màn hạ thanh âm run rẩy mà hồi bẩm: “Bẩm lão gia, kia cây ‘bích hà’ mới vừa khai mấy chi hoa buổi chiều không biết bị ai chiết, vườn trượng thụ tức phụ trông giữ không nghiêm, chính quỳ gối ngoài cửa lãnh phạt.”

Thượng Quan Quân lắp bắp kinh hãi: “Chính là mẫu thân tự tay thực kia cây hoa trà? Hôm kia ta tới còn cố ý cùng ca ca tới xem qua, nói đã nhiều ngày liền khai. Nhân đã nhiều ngày thôn trang thượng có khách lạ, còn chuyên môn dẫn dò môn hộ thượng giám sát chặt chẽ chút, như thế nào phản làm người chiết? Là ai chiết? Nên thật mạnh phạt mới là!”

Thượng Quan Khiêm nói: “Thôi, hoa liền tính ta chiết, không cần truy cứu, bất quá này xem vườn không nghiêm là đến phạt một phạt, làm Lưu gia nhìn cách gạo thóc, phạt mấy bản tử là được.”

Thượng Quan Quân có chút kinh ngạc, nhưng nàng nhất quán nghe lời, sau khi nghe xong cũng chỉ là đứng lên sa thải: “A cha từ trong kinh tới

rồi, một đường vất vả, đêm cũng thâm, thỉnh trước nghỉ tạm, hài nhi ngày mai lại cùng ca ca tới thỉnh an.”

Thượng Quan Khiêm gật đầu, chưa nói cái gì, kêu bên ngoài hầu hạ mụ mụ nhóm tiến vào đưa nữ nhi đi ra ngoài không đề cập tới.

Thượng Quan Quân trở về chính mình sân lại kêu lên bên người Chu Bích: “Người đi hỏi thăm hạ, a cha mấy năm nay nhiều bảo bối này cây hoa, ai không biết, kia trong viện mấy năm nay cũng chưa bao giờ tiếp khách lạ, hôm nay rốt cuộc là ai chiết hoa, như thế nào thế nhưng không truy cứu? Hiện giờ thôn trang thượng là ta cùng ca ca lại đây, lại có quý nhân ở, thế nhưng còn ra việc này, sống sờ sờ và mặt, nhất định phải hỏi thăm rõ ràng mới được.”

Chu Bích ứng đi ra ngoài, qua nửa canh giờ mới trở về cười nói: “Việc này nghe được, nói là hôm nay lão gia tới rồi chính mình một người dùng điểm nhiệt canh, liền đi trong viện trong hoa viên một người tản bộ ngắm hoa. Không biết như thế nào sau lại liền từ trong vườn tặng vị cô nương ra tới, tuổi tác nghe nói cùng tiểu thư không sai biệt lắm, trong tay chính cầm kia mấy chi hoa trà, như vậy vài vị hầu hạ mụ mụ, thế nhưng không có một người nhìn đến kia cô nương là từ đâu đi vào, bởi vì là lão gia tự mình đưa ra tới, bởi vậy cũng cũng không ai dám hỏi. Sau lại nghe nói là lạc đường, lão gia tự mình phân phó làm người đưa đi Tần Vương trụ sân bên kia. Ta nghĩ Tần Vương lần này mang theo hai cái nha đầu, cùng tiểu thư tuổi tác không sai biệt lắm, tương tất chính là vị kia họ Triệu nữ quan, nghe nói Tần Vương sủng nàng thật sự, mỗi ngày cũng không gọi nàng hầu hạ bên người, thường xuyên làm nàng hoặc là đi theo kia Tổng tiên sinh ở trong vườn dạo, có khi là chúng ta đại gia mang theo dạo, có lẽ là chính mình dạo đi vào lạc đường, muốn nói kia xem vườn trường thụ tức phụ là nên đánh mấy bản tử, lớn như vậy cá nhân đi vào còn hái được hoa, còn gặp lão gia, liền không một người nhìn đến, tất là uống rượu đi.”

Thượng Quan Quân nghe nói là Triệu Phác Chân, kinh ngạc nói: “Kia nữ quan là trong cung ra tới, ta nhìn cũng không như là như vậy không quy củ a.”

Chu Bích cười nói: “Ai ngay từ đầu chính là có quy củ đâu? Còn không đều là bản tử đánh ra tới mụ mụ nhóm các tử tử ân cần dạy bảo ra tới, vị này nữ quan dù sao cũng là Hoàng Hậu nương nương thường xuống dưới, lại cực chịu Tần Vương sủng, nhà chúng ta đại gia hiện giờ lại một lòng hồng nàng, kiêu quý chút cũng không kỳ quái, ngài xem chúng ta lão gia không cũng một câu chưa nói sao? Rốt cuộc hoàng tử bên người người, so đo không tới.”

Thượng Quan Quân ngẩn ra hạ có chút tiếc hận nói: “Phụ thân rất là thích kia cây hoa, đáng tiếc.”

Chu Bích cười nói: “Cũng không phải là sao, trong cung cũng không có như vậy hiếm lạ hoa. Nhưng là liên tính không xem Tần Vương mặt mũi, cũng phải nhìn đại gia mặt mũi sao, ta nghĩ việc này ngài khẳng định không thể đi đại gia trước mặt nói, bị thương đại gia mặt mũi, lại hồng rồi các người huynh muội cảm tình, nhưng là không nhắc nhở hạ đại gia, ngày mai sợ là lão gia lại muốn giận chó đánh mèo đại gia trên người, đại gia không có phòng bị đảo ăn mệ, bởi vậy liên tự chủ trương, cùng đại gia bên người Chi Tử thấu cái Phong nhi, chỉ dạy đại gia có cái đề phòng.”

Thượng Quan Quân nói: “Cũng thế, ta xem a cha trên mặt cũng không giống như là tức giận bộ dáng..... Đại ca sẽ không còn nghĩ cùng kia nữ quan mua kia hạt châu đi? Như thế nào lại nói đại ca hồng kia nữ quan ngoạn nhi?”

Chu Bích cười nói: “Hẳn là không phải vì mua hạt châu, ta nghe Chi Tử nói đại gia vừa đến thôn trang thượng khiến cho người nhìn cho nàng an bài phòng, thức ăn, lại mỗi ngày mang theo nàng dạo vườn, ra tần bách bảo, nhìn thế nhưng như là bị mê hoặc.”

Thượng Quan Quân lắc lắc đầu cười nói: “Này cũng không có gì, vạn nhất Tần Vương đáp ứng rồi, cũng bất quá nhiều thiệp thị thôi, ta xem kia nữ quan học thức không tồi, có lẽ có thể làm đại ca tiến bộ chút đâu. Chi Tử là đại ca trong phòng người, sợ là ghen tị nói quá sự thật.”

Chu Bích cười nói: “Cô nương nắm rõ.” Chủ tớ cười, lại là đem việc này cũng lược đến một bên.

Chương 39 hoa trà

Thượng Quan Lân thẳng đến đêm khuya mới hồi sân, Chi Tử một bên giúp hắn thay quần áo một bên oán giận: “Đại gia ngài này đi nơi nào vẫn là cùng chúng ta nội viện nói một tiếng đi? Hôm nay lão gia tới, cô nương khiến người tới thỉnh, nói muốn cùng nhau qua đi cấp lão gia thỉnh an, kết quả ngài lại không ở, cô nương người khắp nơi hỏi thăm không đến người rơi xuống, cũng không biết ngài khi nào trở về, chờ không được mới chính mình đi thỉnh an. Gia nhìn xem ngài làm chuyện này, cẩn thận ngày mai sáng sớm lão gia tìm người đen đuôi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 32

Sân hạ đều đứng chính mình gia bọn người hầu, biểu tình rất là nghiêm túc, nhìn đến Thượng Quan Lân tiến vào, trên mặt biểu tình liền càng quái, Thượng Quan Lân kinh ngạc nói: “Đều đứng ở chỗ này làm cái gì, không đi vào hầu hạ Vương gia sao? Đi vào nói một tiếng, nói ta tới, cầu kiến Vương gia.”

Hạ nhân thấp giọng nói: “Lam nữ quan cùng Vương gia bầm sự tình, sau lại kêu Triệu nữ quan đi vào nói có việc muốn hỏi, không được chúng ta phụ cận hầu hạ.” Thượng Quan Lân vừa nghe sự tình quan Triệu Phác Chân sự, đã là truy vấn: “Biết là chuyện gì không?”

Rốt cuộc là chính mình chủ gia, kia quản sự mụ mụ nhẹ giọng nói: “Nghe nói là chiết hoa sự, nghe thấy Lam Tranh nữ quan nói cái gì kiến thức hạn hẹp, cấp Vương gia mất mặt linh tinh nói, sau lại Vương gia liền không làm chúng ta hầu hạ.”

Thượng Quan Lân vừa nghe lập tức nhảy dựng lên, vội vàng đẩy môn bước đi đi vào, đi vào đi nhìn đến Lý Tri Mân ngồi ở phía trên mặt trầm như nước, bên cạnh hầu lập Lam Tranh, Triệu Phác Chân đứng ở phía dưới đưa lưng về phía cửa, trong lòng co rụt lại, đã là lớn tiếng nói: “Kia hoa không có quan hệ! Thỉnh Vương gia đừng hỏi tội Tiểu Chân Nhi!”

Phía trên Lý Tri Mân nghe được Thượng Quan Lân này thanh Tiểu Chân Nhi, khoe miệng căng thẳng lên, mà xuống đầu Triệu Phác Chân xoay người, thập phần ngoài ý muốn mà xấu hổ mà nhìn về phía Thượng Quan Lân, Lam Tranh giơ lên lông mày, về phía trước một bước nói:

“Thượng Quan công tử, tuy rằng nơi này là các người thôn trang, không trải qua Vương gia cho phép, ngài thất lễ.”

Thượng Quan Lâm tùy tiện cười nói: “Ta là nghe nói Vương gia muốn hỏi kia chiết hoa sự tình, việc này cùng ta có quan hệ, ta đương nhiên muốn tới nói rõ ràng, đỡ phải oan uổng người.” Hắn nghĩ bất chấp tất cả, trước ôm xuống dưới lại nói. Không nghĩ tới nhưng thật ra đánh bậy đánh bạ, Lý Tri Mân mở miệng nói: “Cùng Thượng Quan công tử có quan hệ?”

Thượng Quan Lâm nói: “Đúng vậy đúng vậy.” Lý Tri Mân giờ lên một cây lông mày tiếp tục hỏi: “Nói như vậy Triệu Phác Chân nói là Thượng Quan công tử khiến người mang nàng đi nhằm lộ, tiến sai rồi trong vườn, việc này thật sự?”

Thượng Quan Lâm một ngụm đáp ứng: “Đúng vậy đúng vậy.....” Bỗng nhiên phản ứng lại đây, mở to hai mắt nhìn: “Cái gì? Ta khiến người?”

Phía trên Lam Tranh đã là cười rộ lên: “Phác Chân muội muội nói là ngài khiến người mang nàng nói phân biệt sử muốn làm, kết quả tới rồi kia vườn đã không thấy tăm hơi, sau đó trên bàn có bẻ tới hoa, nàng nhìn đẹp liền nhặt lên, xem sắc trời chậm, chính mình đi ra, liền gặp Thượng Quan đại nhân, cũng không biết kia hoa thực trân quý.” Lời này thật sự có chút hoang đường, nhưng mà Thượng Quan Lâm lại một chút không có hoài nghi, thanh âm nổi lên tới: “Có người đánh ta cờ hiệu mang người đi kia vườn? Là ai ăn gan hùm mật gấu!?”

Triệu Phác Chân nói: “Một cái kêu Tiểu Mễ nha đầu, tuổi tác bất quá mười một hai tuổi, ăn mặc nguyệt bạch áo ngắn sam, thanh lụa tuyến váy, trang phục cùng trong vườn mặt khác hầu hạ bọn nha hoàn giống nhau, lại có thể một ngụm kêu ra tên của ta, đối trong vườn cũng rất quen thuộc.”

Thượng Quan Lân đã là nhảy dựng lên: “Ta hôm qua sáng sớm liền cùng môn khách ra cửa, có từng khiến quá người nào? Việc này định là có người muốn vu oan giở trò, nhất định phải một tra được để!”

Lam Tranh xem hăn cứ nhiên không cần nghĩ ngợi mà tin tưởng Triệu Phác Chân lời nói, hơi hơi có chút ngạc nhiên: “Phác Chân muội muội bất quá lần đầu tiên tới này thôn trang thượng, ai sẽ vô duyên vô cớ tới hại nàng?” Ấn nàng đoán rằng, Triệu Phác Chân hơn phân nửa là vì bảo chính mình mà thuận tay xả ra Thượng Quan Lân tới chặn, nhưng là Thượng Quan Lân nếu phải vì nàng nói dối, liền không nên là như thế này phản ứng, nói là có người giả mạo a? Hăn này thần thái, thật đúng là không giống giả bộ.

Nàng thập phần nghi hoặc quay đầu nhìn về phía Lý Tri Mân, Lý Tri Mân nhìn chăm chú Thượng Quan Lân, trong mắt cũng có nghi hoặc cùng trầm tư, Thượng Quan Lân lại đã khí phá ngực, kêu to bên ngoài khách viện quản sự bà tử: “Kêu này trang viên hầu hạ sở hữu mười lăm tuổi dưới nha đầu tất cả đều đến viện này tới tập hợp!”

Hăn nổi trận lôi đình: “Ta thế nào cũng phải điều tra ra ai ở giở trò!”

Chương 40 tự chứng

Bên ngoài hầu hạ quản sự bà tử đã tiểu bước chạy tiến vào, nghe được Thượng Quan Lân như vậy phân phó, đã lắp bắp kinh hãi, thấp giọng nói: “Đại gia, này thôn trang thượng hầu hạ nô tỳ liền có mấy trăm không nói, cái này biên không có vào làm việc người hầu cùng với tá điền nữ nhi càng là vô số kể, trong khoảng thời gian ngắn, như thế nào kêu đến đầy đủ hết? Đó là gọi tới, cũng không biết toàn không có.”

Lam Tranh cười nói: “Nếu là thực sự có người có ý định mà làm, chỉ sợ cũng sẽ không tới.”

Thượng Quan Lân đứng lên hai hàng lông mày găm lên kia bà tử nói: “Người nói không được đầy đủ liền không được đầy đủ, ta kêu người gọi người người liền chạy nhanh đi kêu, thiếu một cái xem ta đại cái tát phiền người!”

Kia bà tử im như ve sầu mùa đông, phía trên Lý Tri Mân ôn thanh nói: “Là chúng ta làm phiền, không cần khó xử quản sự mụ mụ.” Thượng Quan Lân thập phần tức giận: “Những người này ngày thường ở thôn trang thượng tự do tự tại, cũng không chủ tử câu thúc, một năm bất quá này mười ngày sau hầu hạ chủ tử, đảo làm các nàng lười nhác thành như vậy, cư nhiên liền vườn này làm việc bao nhiêu người đều không biết số, hiện giờ lại là Thái Tử, Vương gia giá lâm, thế nhưng làm người lẫn lộn tiến vào, mạo danh thay thế, hiện giờ bất quá là chiết hoa, nếu là trà trộn vào thích khách tới, điện hạ, Vương gia có cái sơ xuất, nhưng như thế nào được! Ta Thượng Quan gia diệt tộc họa liền ở trước mắt! Vương gia nhân thiện không so đo, tiểu nhân chính là hổ thẹn vô địa!”

Lý Tri Mân nghe hẩn dưới cơn thịnh nộ buổi nói chuyện cư nhiên nói được có trật tự, trong lòng âm thầm ngoài ý muốn người này thô trung có tế, thế nhưng không phải mặt ngoài xem qua loa lỗ mãng, kia bà tử bị hẩn một phen nói đến đã là quỳ xuống đất dập đầu, mặt trắng như tờ giấy. Hẩn tâm niệm hơi đổi, vẫn là cười nói: “Thượng Quan công tử thật sự quá mức khắc nghiệt, trang viên tự mình nhóm làm khách tới nay, trong ngoài nghiêm ngặt, pháp luật nghiêm cẩn, cũng không có sơ suất chỗ. Ta hỏi qua Phác Chân, nàng là tại ngoại viện cùng Tổng tiên sinh học họa là lúc, bị tiểu nha đầu kêu đi, lúc ấy trông coi nội viện thị vệ cùng quản sự, đều biết nàng là ta tùy thị nữ quan, cho nên chưa từng hỏi nhiều, mà xem này thủ pháp, đảo như là nội trạch bên trong phụ nhân đấu đá thường dùng thủ đoạn nhỏ, tưởng là ta nha đầu này sơ ý, đắc tội người không tự biết thôi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 33

Chu Bích thở dài: “Những việc này nói ô uế tiểu thư lỗ tai, còn không phải là vì đại gia, sợ đại gia thích những người khác, kia Triệu thượng cung có phẩm cấp, lại có Tần Vương chống lưng, nạp tiến vào mắt thấy liền phải ở nàng phía trên, nàng tự nhiên là sợ.....”

Thượng Quan Quân phần nộ nói: “Kia cũng không thể cầm đại ca đương ngực tử a, nàng hảo hảo hầu hạ đại ca, đại ca chẳng lẽ còn sẽ bạc đãi nàng không thành?”

Chu Bích mặt đỏ lên, nhẹ nhàng nói: “Tiểu thư không biết, Chi Tử việc này chúng ta hiểu một ít, nghe nói tuy rằng tên tuổi thượng nói là đặt ở đại gia trong phòng, kỳ thật đại gia không chạm qua nàng một tay chỉ, phía trước còn nghĩ đại gia còn trẻ, ngoan tâm trọng, kết quả phần phạt đi đột nhiên ra tới cái Triệu nữ quan mê đến đại gia thần hồn điên đảo, nàng không hầu hạ quá lớn gia, tự nhiên là sợ, nàng hiện giờ tuổi này, thả ra đi lại quá lớn, đã là không hảo giả chồng.....”

Thượng Quan Quân ngăn ra, Chu Bích có chút một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ cảm giác, nhưng nàng biết lúc này không thể lại thế Chi Tử nói chuyện: “Cũng là tự làm tự chịu, phẩm hạnh bất chính. Lại nói tiếp Tần Vương đãi hạ thật là dày rộng, nếu là giống nhau chủ tử, nghe nói chính mình thị tỳ chiết nhân gia hoa, ném mặt mũi, đại khái hỏi cũng không hỏi một tiếng trực tiếp liền xử trí, hắc đảo còn làm người tự biện, xong việc cũng một chút cũng chưa quái nhân..... Có lẽ là xem ở chúng ta đại gia mặt mũi thượng đi, nhưng cũng xem như khó được nhân hậu chủ tử, nghe nói kia Triệu thượng cung học họa, vẫn là hắc làm người học.....”

Thượng Quan Quân như suy tư gì: “Dày rộng chủ tử sao.....”

Chương 41 biểu muội

Hồi kinh không bao lâu, Lý Tri Mân không chỉ có bỗng nhiên liệt một trường xuyên thư đơn yêu cầu Triệu Phác Chân xem, còn mặt khác cho nàng thỉnh cái vẽ tranh sư phụ, là ngự viện hoạ cung phụng họa sư, hẳn vẽ tranh cũng lơ lửng bình thường, lại có một tay họa sĩ giống tuyệt sống, nghe nói từ trước cấp quan phủ họa lệnh truy nã.

Tống Triêm tắc không biết có gì sự, ngẫu nhiên mới đến thư thư lâu nhìn xem, từ nàng tự học. Triệu Phác Chân đơn giản đại bộ phận thời gian đều ở thư trong lâu, bởi vì từ từ thôn trang lần trước đi, Lam Tranh đã không hề cùng từ trước giống nhau làm ra thân mật khăng khít bộ dáng, mà là như ẩn như hiện bài xích, mà đồng dạng là trong cung tới Đình Hương, Hoa Uyển, La Khi kẹp ở bên trong liền có chút xấu hổ, khiến cho không khí quái quái.

Hoa Uyển cùng nàng hảo, bị Lam Tranh nhằm vào vài lần, tức giận đến không được, ban đêm cùng nàng cầu nhàu: “Trước nay chưa thấy qua người như vậy, chẳng lẽ thật cho rằng Vương gia là của nàng? Chúng ta đều nhìn ra tới Vương gia là không nghĩ phản ứng nàng, nàng cứ nhiên còn cảm thấy Vương gia kính nàng ái nàng, thật là cười chết người, chúng ta chính cao hứng không cần làm tạp sống, Vương gia bên người sống, đều giao cho nàng một người tốt nhất!”

Triệu Phác Chân cười nói: “Người lý nàng làm gì sao, tùy nàng bái.”

Hoa Uyển cười lạnh một tiếng: “Xem nàng có thể được ý đến bao lâu. Người không biết đi, trong cung đã bắt đầu trừ bị tuyển tú, lúc này đây, nghe nói thật là phải cho Thái Tử cùng Tần Vương tuyển phi.”

Triệu Phác Chân hồi lâu không có cùng trong cung liên lạc, bởi vậy nghe thấy cái này tin tức cũng lấp bắp kinh hãi: “Tin tức cũng thật?”

Hoa Uyển nói nhỏ: “Trong cung đều đã biết, Hoàng Hậu tưởng cấp Tần Vương tìm cái năm họ nữ làm Vương phi, đã xuyên thấu qua con đường cấp thế gia đều thấu Phong nhi, chỉ xem sang năm đầu xuân tuyển tú, thế gia bên kia động tĩnh, sẽ biết.”

Triệu Phác Chân nghĩ đến Tống Triêm phía trước lời nói, nguyên lai nhân gia cũng đều đoán được Đậu Hoàng Hậu tính toán, có chút chần chờ nói: “Ta nghe nói năm họ thông hôn, liền hoàng thất đều chướng mắt.....”

Hoa Uyển nói: “Hiện giờ trong cung loại này tình hình, sợ là năm họ không muốn giảo này nước đục, cũng không biết Đậu Hoàng Hậu vì cái gì như vậy tự tin, nghe xong ai mê hồn canh, bất quá ta nghe nói, năm họ cũng muốn cấp hoàng gia điểm mặt mũi, Hoàng Hậu phía sau dù sao cũng là Hoàng Thượng, nói nửa lần này cũng muốn tuyển Thái Tử Phi đâu, hoa dương công chúa bên kia nghe nói cũng ở sử lực.”

Triệu Phác Chân nhớ tới lần này nghị phép, Thái Tử đối thượng quan quân tựa hồ thập phần để ý, thấp giọng nói: “Thái Tử Phi người được chọn, hoa dương công chúa cũng tưởng ở năm họ nữ chọn? Không phải nghe nói Thượng Quan gia tiểu thư.....”

Hoa Uyển lặng lẽ nói: “Cái này người hỏi người khác không nhất định biết, ta cố tình biết, nghe nói mấy ngày trước đây hoa dương công chúa phủ ngắm hoa yến, Thượng Quan tiểu thư giống như chọc công chúa không mau.”

Triệu Phác Chân kinh ngạc: “Thượng Quan tiểu thư rất là biết lễ thông tuệ, sao sẽ đắc tội công chúa?”

Hoa Uyển nói: “Ai biết được, mơ hồ nghe nói hình như là làm thơ bị hoa dương công chúa chỉ trích, nàng cùng công chúa tranh luận hai câu, đại khái vẫn là tự cao mới cao đi..... Hoa dương công chúa giống như có chút xuống đài không được.”

Triệu Phác Chân cùng Hoa Uyển lại nghị luận một vòng, Hoa Uyển rồi lại nhớ tới một chuyện, thấp giọng nói: “Lại nói tiếp, ta cảm thấy, La Khi giống như thích Cao thống lĩnh.”

Cao thống lĩnh? Triệu Phác Chân ngẩn ra, nhớ tới cái kia anh tư tấp sảng có chút khiêu thoát thị vệ, lại thật đánh thật chính là Tần Vương tâm phúc, chỉ nàng biết đến, bồ câu xá, thân vệ huấn luyện những việc này, đều là hăn qua tay, tuyệt phi mặt ngoài xem như vậy nông cạn. La Khi..... Kia cũng không biết là nơi nào xếp vào tiến vào quân cờ, như vậy mạo mĩ..... Nàng sẽ cùng dòng dõi điều tàn Cao thống lĩnh có chút cái gì? Nàng lắc lắc đầu, hạ giọng nói: “Chuyện này cũng không thể nói bừa.”

Hoa Uyển hừ nói: “Ta cũng không cùng người khác nói, muốn ta xem chuyện này liền có tám chín thành, chúng ta ở Vân Thiều Tư bên kia thấy nhiều, nam nữ chi gian về điểm này nhi sự, ai che được đâu, kia mi kia mắt, tất cả đều là dấu vết. La Khi này đó thời điểm tổng tranh nhau hướng phía trước thư phòng đi, sau lại ta xem trọng vài lần đều là kia Cao thống lĩnh ở bên cạnh hầu hạ Vương gia.....”

Triệu Phác Chân biết Hoa Uyển ở Vân Thiều Tư lớn lên, ở nam nữ tình sự phương diện cũng coi như thập phần trưởng thành sớm, giống nhau sẽ không vô duyên vô cớ nói bừa, trong lòng âm thầm cũng để lại cái tâm.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 34

Lư Nhất Vi lúc này cũng nhớ tới này diễn cổ tới, lại được biểu tỹ duy trì, cả người cũng hưng phấn lên, không màng một bên tỹ tỹ ngăn trở, hứng thú bừng bừng nói: “Biểu tỹ nói đúng, năm đó sơn gái chưa chồng chi tư, Lỗ Quốc có người bệnh, quân thần phụ tử đều bị này nhục, họa cập chúng thứ, phụ nhân độc an sở tránh chẳng! Chính cái gọi là người hiểu ta, gọi lòng ta ưu, không biết ta giả, gọi ta gì cầu.....”

Nàng nói đến một nửa, bỗng nhiên bụng lộ cộc một tiếng, phát ra thanh âm, nàng dừng miệng, mặt đỏ tai hồng, mọi người chính an tĩnh lại, rồi lại lại lần nữa nghe được nàng trong bụng rõ ràng mà lộ cộc một tiếng, nàng đè lại bụng, trên mặt một bộ muốn khóc ra tới bộ dáng. Lúc này Triệu Phác Chân đứng ra bấm bấm Lý Tri Mân nói: “Bấm Thái Tử, Vương gia điện hạ, mắt thấy thiên muốn lạnh, Xuân Minh Lâu ẩn chúng ta Vương gia ý tứ thêm chút phương tiện, làm cho các sĩ tử qua mùa đông, cần phải khắp nơi nhìn xem?”

Lý Tri Bích như trút được gánh nặng, vội vàng nói: “Khắp nơi đi dạo cũng hảo, vừa mới đang cùng mần đệ nói còn không có tới nơi này cẩn thận dạo quá đâu.” Hắn thập phần khen ngợi mà nhìn mắt Triệu Phác Chân, cảm thấy Tần Vương này thị tỳ thực sự biết điều, vừa lúc giải này nhất thời xấu hổ quần bách. Lý Tri Mân lại quét trên bàn bánh cùng nước trà liếc mắt một cái, sau đó nhìn mắt Triệu Phác Chân, nhìn đến nàng theo bản năng lảng tránh ánh mắt, trong lòng đã hiểu rõ, nhàn nhạt nói: “Hảo đi.”

Lý Tri Bích không chú ý Lý Tri Mân thần sắc khác thường, chỉ vội vã cùng Thượng Quan Quân giải thích giải hòa, đứng lên cười nói: “Nghe nói

nơi này có một mặt tường, chuyên môn lưu trữ các sĩ tử bản vẽ đẹp, lưu thơ? Không bằng chúng ta đi xem.”

Chương 42 bốn cột

Xuân Minh Lâu trước sau kỳ thật có vườn, trong vườn tu hành lang, xây núi giả cùng nước ao, đắp hải đường cái giá, loại chuối quả nhỏ, ngày xuân cảnh trí dạt dào, chỉ là hiện giờ đã là đầu mùa đông, cúc hoa đã tạ, hoa mai lại còn chưa khai, tiêu diệp héo hoàng, đồ mi giá thượng trọc, trong vườn rất là tiêu điều. Nhưng vẫn có không ít sĩ tử cầm thư ngồi ở hành lang hạ khổ đọc, đường biên cũng có mấy cái sĩ tử nhỏ giọng đang nói kinh nghĩa, nhìn đến Triệu Phác Chân lại đây, không ít thư sinh đều hơi hơi khom người thăm hỏi, có chút tò mò mà xem một cái Thái Tử, Tần Vương chờ quần áo bất phàm quý nhân, có lại mắt nhìn thẳng, lo chính mình đọc sách.

Mà viên sườn chép sách đại sảnh, vui đầu khổ sao thư sinh không ít, có chút người trên bàn quả nhiên đều bày một chuỗi một chuỗi dây xâu tiền bánh cùng nước trà, có kéo song hoàn tiểu thị tì dẫn theo ấm trà đi qua, tay chân nhẹ nhàng mà cho người ta thêm nước trà, khắp nơi đi lên, nhưng thấy nghèo khổ giả trên áo mụn vá chông mụn vá, lại mặt vô đau khổ hèn mọn chi sắc, hoa y tơ lụa sĩ tử cũng cũng không kiêu ngạo chi sắc, thậm chí còn có không ít thân xuyên áo quần ngắn vừa thấy liền biết không là người đọc sách, cũng ở duyệt thư trong đại sảnh cầm quyển sách mùi ngon mà nhìn. Nhất hoàn toàn mới chính là phụ nữ và trẻ em đọc sách gian cùng nữ tử đọc sách gian, chuyên môn ở một bên tích cái đồng tử đọc sách gian, không ít phụ nhân mang theo hài tử ở bên trong xem thư, nếu là hài tử khóc nỉ non, tắc lập tức có người lại đây thỉnh phụ nhân ôm hài tử xuất ngoại, trấn an hồng hảo sau mới trở lại trong đó, phụ nữ và trẻ em xem thư đại sảnh rõ ràng đối Triệu Phác Chân thập phần quen thuộc cùng nhiệt tình, nhìn đến Triệu Phác Chân đều là gương mặt tươi cười đón chào, không ít hài tử còn trực tiếp phác lại đây lôi kéo Triệu Phác Chân góc áo, rồi lại đều thập phần

ngoan ngoãn không phát ra âm thanh tới quấy rầy những người khác, chỉ là dọn Triệu Phác Chân lỗi tai nói nhỏ.

Lý Tri Bích mang theo mọi người đi qua một vòng sau, thập phần thưởng thức, vỗ Lý Tri Mân bả vai nói: “Mân đệ thật là công đức vô lượng, đại tí thiên hạ hàn sĩ đều nụ cười a.”

Lý Tri Mân cười nói: “Thái Tử điện hạ quá khen, ta nhưng không có làm cái gì, chỉ là ra cái nơi sân, đều là Tống Triêm tiên sinh làm cho.”

Lý Tri Bích cười hỏi: “Đúng rồi, sao không thấy Tống tiên sinh?”

“Nói là muốn đi Liêu Dương thăm hữu, đã là xuất phát nửa tháng.”

Hai người hàn huyên trong chốc lát, Thượng Quan Quân vẫn luôn trầm tư, không quá nói chuyện, Lữ Nhất Vi ra cái đại xấu, không dám nói nữa, Lý Tri Bích thật cẩn thận hỏi Thượng Quan Quân vài câu Thượng Quan Quân hiện trạng, Thượng Quan Quân cũng chỉ là lời ít mà ý nhiều nói: “Trở về liền đi doanh, trong nhà chỉ nhờ người đưa quá vài lần đồ vật, nghe nói quản được nghiêm.” Nàng xem Xuân Minh Lâu đi qua một vòng, liền chào từ biệt: “Cũng ra tới hơn phân nửa ngày, khùng người trong nhà lo lắng, vẫn là mang theo biểu muội đi trở về.”

Lý Tri Bích thật vất vả bắt được đến cái cùng Thượng Quan Quân ở chung thời cơ, lại vẫn là bị chính mình lộng tạp, thập phần thất bại, coi trọng quan quân đi rồi, cùng Lý Tri Mân nói nói mấy câu, cũng đứng dậy cáo từ.

Lý Tri Mân tiễn đi Lý Tri Bích, ngồi ở hậu viện phòng khách, chậm rãi đến uống trà xuất thần, Triệu Phác Chân lại biết hẳn đây là muốn phát tác diễm báo, đứng ở một bên dẫn theo tâm bình hô hấp trong lòng run sợ.

Từ lần trước từ chiết quế viên sau khi trở về, nàng đã rất nhiều thiên không có nhìn thấy Lý Tri Mân, nhưng nàng nhưng một chút cũng chưa

quên đây là cái sát thần, mặt ngoài hăn vẫn cứ bình thường đến chỉ còn lại có tướng mạo, trên thực tế trong bụng cũng không biết nhiều ít cong cong vòng, chỉ nói Tống Triêm thăm bạn này một chuyện, nàng liền biết không đơn giản như vậy, đi phía trước Tống Triêm ở kho sách tìm rất nhiều bên kia thư tới xem, lại cố ý tìm kham dư tới xem, còn cùng Lý Tri Mân mật đàm quá, lấy Triệu Phác Chân hiểu biết, kia tuyệt không phải cái gì đơn giản thăm bạn, đi ra ngoài thời điểm còn mang theo thị vệ, khẳng định là phải ra đi làm việc.

Nàng trong lòng một bên âm thầm chửi thầm, Lý Tri Mân đột nhiên đem chén trà một phóng, mở miệng: “Hôm nay kia Lữ gia tiểu thư, ăn bánh có vấn đề đi?”

Nói thẳng, lại nhất tâm kiến huyết, Triệu Phác Chân trên lưng nổi lên một thân bạch mao hăn, đôi mắt trộm đi xem Lý Tri Mân, xem hăn hai mắt cười như không cười chính nhìn chăm chăm hăn, mấy ngày không gặp, hăn giống như lại thay đổi chút, khí sắc không tồi, trông mắt da đen nhem, nhìn chăm chăm người xem thời điểm gọi người sau lưng dưng lên từng trận hàn ý, cùng vừa rồi Thái Tử ở thời điểm cái loại này nửa híp mắt bình thường bộ dáng hoàn toàn bất đồng.

Triệu Phác Chân trong lòng nghiêm nghị, biết ở quý nhân âm thực động tay chân là tối kỵ, huống hồ nơi đó đâu còn có Thượng Quan tiểu thư, này nếu là đáp không tốt, khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Nàng thật cẩn thận mà trả lời: “Nàng gần nhất liền sai sử người tìm sách này kia thư, khoe khoang các nàng Lữ gia thư nhiều, ta nghĩ quý nhân khó hầu hạ, khiến cho người thượng kia tiêu thực tiêu tam tiên bánh, nghĩ các nàng đi dạo lâu như vậy, ăn chút tiêu thực bánh, đã đói bụng tự nhiên liền sẽ đi rồi.....”

Lý Tri Mân gắt gao nhìn chăm chăm nàng: “Tiêu tam tiên?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 35

Triệu Phác Chân hầu đứng ở phía dưới, nàng là lần đầu tiên nhìn đến Đậu Hoàng Hậu phê bình Tần Vương, biết Đậu Hoàng Hậu không thích Tần Vương, lại trăm triệu không nghĩ tới cư nhiên sẽ như vậy, ở nàng trong ấn tượng, Đậu Hoàng Hậu vẫn luôn là đoan trang hào phóng, dáng vẻ nghiêm chỉnh, hiện giờ lại giống như phố phường phụ nhân giống nhau khắc nghiệt chanh chua, trần trụi mà nhục mạ chính mình đã mười sáu tuổi trưởng tử.

Lý Tri Mân đứng ở nơi đó dáng người cao dài, y quan nghiêm nhiên, đã không phải cái hài tử, lại chỉ nói một câu “Mẫu hậu bớt giận”, lúc sau liền không nói một lời, thẳng tắp đứng ở nơi đó nghe Đậu Hoàng Hậu răn dạy: “Người hiện giờ là liền người đệ đệ đều không bằng, người đệ đệ thượng còn biết thận trọng từ lời nói đến việc làm, khắc khổ đọc sách, người lại cả ngày tầm thường, nếu là biết giấu dốt, an tâm ở trong vương phủ ngốc, đó là không đọc sách ta cũng nhận, lại còn đi hưởng nhân gia trước mắt chọc, lằng muống đi làm nên người khác..... Người phụ hoàng đối với người là một chút trông cậy vào cũng chưa.....”

Triệu Phác Chân đứng ở nơi đó càng nghe càng khó chịu, nàng từ nhỏ ở trong cung lớn lên, đó là trong cung cô cô cùng chương sự công công nhóm huấn thị người, kia cũng đều là khinh thanh tế ngữ, ẩn quy củ nên như thế nào phạt liền như thế nào phạt, bảo đảm phạt đến người lần sau cũng không dám nữa, lại tuyệt không có như vậy một câu một câu mà vũ nhục cùng tổn hại người, này vẫn là thân nhi tử..... Nàng cúi đầu nhìn chằm chằm Lý Tri Mân vẫn không nhúc nhích giây, nghĩ thầm, mấy năm nay hẳn đều là cái dạng này lại đây sao? Khó trách..... Như vậy mẫu hậu, còn không bằng Thái Tử đâu, nàng trong lòng nhảy dựng, nhớ tới thôi

nường nường tới, đêm hôm đó tình hình lại nhảy đến nàng trong lòng, Hoàng Hậu biết Hoàng Thượng cùng thôi nường nường thông dâm sao? Nhìn qua hắc là không biết, nếu là biết hắc là đối đánh vỡ bí mật này thì từ càng trù mẫn chút đi? Nếu là không biết, chẳng phải là Lý Tri Mân mấy năm nay, vẫn luôn gánh vác này trầm trọng bí mật, lại không có nói cho ruột mẫu thân? Hắc hiện tại trang giấu tài, là bởi vì bí mật này sao?

Nàng trong lòng bang bang nhảy, cảm thấy Đậu Hoàng Hậu lại đáng thương lại đáng giận, đáng thương ở trượng phu cùng hoàng tẩu thông dâm, thân thì rõ ràng rất có tài năng, lại cũng gặt nàng, đáng giận tại đây làm nhục chính mình thân sinh tử, lại không biết chính mình thân thì tử lực đeo bộ dáng gì bí mật..... Nàng nếu là Lý Tri Mân, cũng không muốn tiến cung a.

Lúc này Đậu Hoàng Hậu rốt cuộc răn dạy mệt mỏi: “Thôi, nói đến nói đi người luôn là như vậy, dầu muối không ăn, khiêm tốn nhận sai, lại cứ không thay đổi! Người tiến cung tới làm cái gì?”

Triệu Phác Chân cơ hồ muốn cười ra tới, Lý Tri Mân lại vẫn là phảng phất bị răn dạy nửa ngày người không phải hắc giống nhau, bình tĩnh không gợn sóng mà mở miệng: “Hài nhi nghe nói mẫu hậu cố ý vì hài nhi mưu họ lớn thế tộc nữ.”

Đậu Hoàng Hậu trên mặt một hư, lại nghiêm mặt nói: “Người nào lại ở người trước mặt nói bừa, ta đây cũng là vì người hảo.”

Lý Tri Mân chậm rãi nói: “Mẫu hậu kỳ thật đại nhưng không cần như thế nhọc lòng, việc này kỳ thật giao cho phụ hoàng làm chủ liền hảo, thì từ cũng chỉ không ở này, thật không cần miễn cưỡng, một hai phải cưới cái gì họ lớn thế tộc chi nữ.”

Đậu Hoàng Hậu cả giận nói: “Người biết cái gì! Tuyển tú việc, tự nhiên là Hoàng Hậu chỉ trách, phụ thân người lỗ tai mềm, đến lúc đó bị

Đông Dương công chúa ở bên trong giở trò, cho người lộng cái thập phần không được lực thế tộc, vậy lại không thể xoay người! Đó là chu Quý Phi, hiện giờ cũng chuẩn bị trong đó phá rồi đâu, mấy ngày này đều ở thỉnh thấy Chu Quốc cứu phu nhân, ai không biết nàng đánh cái gì chủ ý đâu!”

Lý Tri Mân nói: “Thế gia đại tộc, vòng chấm đất hùng cứ vì một phương cường hào, thịt cá quê nhà, từ Thánh Hậu khởi liên dốc hết sức chèn ép, đè bặt nhà nghèo học sinh, hiện giờ năm họ bảy vọng nghe dễ nghe, kỳ thật mấy năm gần đây nhân tài điêu tàn, trường hợp thượng nhìn đại, bất quá là ăn tổ tông vốn ban đầu thôi, đó là ra mấy cái người đọc sách, cũng phần lớn là bảo thủ không chịu thay đổi mốc meo người, như vậy nhân gia dưỡng ra tới nữ nhi, có thể nghĩ, mẫu hậu thật không cần câu nệ tại đây, càng không cần vì này nhọc lòng, uổng phí tâm tư.”

Đậu Hoàng Hậu hoàn toàn không nghe: “Người biết cái gì, thế gia đại tộc phô trương, người là không biết, bên không nói, liền nói Thái Nguyên Vương thị, kia chính là lừng lẫy thật sự! Nếu là thật cưới Vương thị đích nữ, sính lễ tất nhiên là không cần phải nói, tiền tài thượng đó là hoàn toàn không lo! Vương Hoàng Hậu lúc trước bị Thánh Hậu hại chết..... Đáng giận lần này vào kinh đích nữ thật sự..... Ta phía trước cũng hỏi thăm quá, vừa độ tuổi đích nữ quá ít! Không được chỉ có xem qua hai năm người đệ đệ.....” Nàng bỗng nhiên đột nhiên im bặt, bay nhanh mà nhìn Lý Tri Mân liếc mắt một cái, sau đó quả quyết nói: “Tóm lại người đừng nghĩ này đó, hết thảy từ ta an bài là được! Người này đó thời gian ở trong kinh ngoan ngoãn, chớ nên gây chuyện thị phi, quản hảo vương phủ hạ phó!”

Lý Tri Mân từ từ phun ra một hơi, nhìn vẻ mặt nghiêm khắc Đậu Hoàng Hậu, rốt cuộc từ bỏ khuyên bảo: “Là.”

Không biết xuất phát từ cái gì tâm lý, Đậu Hoàng Hậu mặc danh đối cái này luôn là không thích nói chuyện hôm nay lại khó được tiến cung tới nói một hồi trường tử có chút sợ, thậm chí có một loại không biết sở khởi

áy náy, vì thế để lại Lý Tri Mân ở trong cung ăn cơm sau mới thả hân ra cung hồi vương phủ.

Triệu Phác Chân không thể hiểu được mà bồi hân tiến cung, lại trở về vương phủ, cái gì đều không có làm, thiên lại chậm, đành phải liên lưu tại trong vương phủ ở.

Hoa Uyển cười đến thẳng đánh ngã: “Người không thấy được Lam Tranh biết người bồi Vương gia tiến cung, đáng vẻ kia, đứng ngồi không yên, đi trước tìm Văn Đồng công công hỏi thăm, Vương gia như thế nào bỗng nhiên liền mang theo người tiến cung, tiến cung làm cái gì, nường nường nói gì đó, lưu cơm sao? Văn Đồng công công cười tùm tùm, cố tình một chút không lộ ra, nàng liền lại đi hỏi người khác, gã sai vặt nhóm nơi nào có thể theo vào cung! Cũng chỉ biết hôm nay Vương gia vốn là đi Thái Học, sau lại cùng Thái Tử ra tới, liền đi Xuân Minh Lâu, lại sau lại Thái Tử đi rồi, Vương gia liền bỗng nhiên quyết định tiến cung.”

Triệu Phác Chân tưởng tượng đến cẩn thận tỉ mỉ mọi mặt chu đáo Lam Tranh phát hiện có chuyện không ở chính mình khổng chế trung cảm giác, cũng nhin không được cười: “Người lại biết được như vậy rõ ràng, quá bồn cọt đi?”

Hoa Uyển cười ha ha: “Nàng nhưng thật ra che lấp tới, đánh quan tâm Vương gia cờ hiệu, đáng tiếc mỗi người đều biết nàng là vì cái gì, còn còn không phải là bởi vì nàng là nường nường bên người người, cho nên mỗi lần Vương gia tiến cung đều mang nàng, lần này cố tình không mang nàng sao, nàng như vậy liền kém trực tiếp đi hỏi Vương gia.”

Triệu Phác Chân bị nàng cảm nhiễm đến cũng nhấp miệng cười, lúc này cửa phòng vang lên hai tiếng: “Phác Chân muội muội ở sao?” Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, nghe thanh âm thế nhưng đúng là Lam Tranh, Hoa Uyển cơ hồ muốn cười ra tới, Triệu Phác Chân vầy vầy tay không được nàng cười, đứng dậy mở cửa nói: “Tỷ tỷ như thế nào có rảnh lại đây?”

Lam Tranh đi vào tới cười nói: “Là ta, hảo chút thời gian không gặp người, nghe Vương gia nói hiện giờ người ở Xuân Minh Lâu bên kia có sai sự, vương phủ trở về đến thiếu, ta nghĩ đã nhiều ngày liền phải phát lệ bạc, sợ người ngày mai đi ra ngoài lại không được không hồi, liền trước cho người đưa lại đây.” Nói xong đem trong tay cầm khăn tay bao mấy cái bạc vụn đưa cho nàng: “Người đếm đếm.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 36

Mới đến Xuân Minh Lâu vài lần, liền bắt đầu đưa tới người, Tấn Vương Lý Tri Kha, phía trước chưa từng có đã tới Xuân Minh Lâu, ngày này lại cũng đại giá quang lâm, cười ngâm ngâm thỉnh Triệu Phác Chân truyền lời, cầu kiến Vương tiểu thư. Được đáp ứng sau, vui rạo rức ở Triệu Phác Chân dẫn đường dưới, cấp Vương tiểu thư thi lễ: “Hôm nay tới Xuân Minh Lâu xem thư, nghe nói Vương tiểu thư cũng ở, Thái Nguyên Vương thị, nhân tài hội tụ, nói vậy tiểu thư cũng là thơ mới nhanh nhẹn, học thức uyên bác người, đặc tới thỉnh giáo.”

Vương Đồng trên mặt ửng hồng, nhỏ giọng nói: “Vương gia quá khen..... Tiểu nữ tử từ nhỏ trong nhà nông chiều, cũng không như thế nào tập thi thư, chỉ thô thô nhận được mấy chữ thôi, học quá mấy quyển 《 nữ đức 》 《 nữ giới 》 thôi, vạn không dám nói chỉ điểm hai chữ.”

Lý Tri Kha thâm tình chăm chú nhìn Vương Đồng, phảng phất hoàn toàn không có chú ý tới vị này thân kiều thục quý tiểu thư một thân đầy đặn đáng người: “Vương thị quả nhiên danh bất hư truyền, nam nhi trọng tài, nữ nhi trọng đức, danh môn khuê tú, bốn vương hôm nay mới tính kiến thức tới rồi, chỉ có Vương tiểu thư như vậy ôn trọng hào phóng, nhã nhận lịch sự có lẽ thế gia tiểu thư, mới xưng được với là thế gia nữ.”

Vương Đồng trên mặt xấu hổ đến đỏ bừng, đôi mắt lại mang theo hưng phấn kích động: “Vương gia cùng ta a cha nói giống nhau, a cha nói chúng ta Vương gia nữ, trọng đức trọng phẩm, kinh nghĩa sách luận, nam nhi mới đương học, thi thư từ khúc, di tính tình, tính toán kinh doanh, lại là thương nhân việc làm, đều không cần học, chúng ta Vương gia có rất nhiều

của hồi môn, chỉ cần hảo hảo dưỡng, tương lai tìm cái thiệt tình đãi ta tốt phu quân, giúp chồng dạy con liền hảo.”

Lý Tri Kha vỗ tay tán dương: “Quả nhiên là thế gia đại tộc, đúng là tự tự châu ngọc, Vương tiểu thư tương lai tất là hiền thê lương mẫu, người nào cưới chi, chân chính tam sinh hữu hạnh, phúc ấm con cháu.”

Vương Đồng tình tế nói: “Không dám nhận, Vương gia thật sự là quá khen..... Chỉ là a cha nói làm ta gả cái rất tốt với ta phu quân, dòng dõi chức quan thanh danh, hết thấy không cần chú ý, chỉ cần rất tốt với ta là được.....” Tuy rằng triều đại không khí mở ra, nhưng làm trò một cái lần đầu tiên gặp mặt nam tử nói chung thân đại sự, nàng vẫn là đỏ bừng mặt, thanh như muối nột.

Lý Tri Kha gật đầu: “Lấy Vương gia môn đình, tất nhiên là không cần quá mức chú trọng chức quan dòng dõi, bất quá y tiểu vương kiến giải vụng về, tiểu thư từ nhỏ kiều dưỡng, lại là tính tình cùng mềm thiện lương người, với này kén vợ kén chồng thượng, còn cần nhiều xem nhân phẩm tâm tính mới giai.” Hắn làm như nhìn ra Vương Đồng thập phần quần bách, liền cười hỏi: “Không biết Vương tiểu thư xem cái gì thư? Đang muốn thỉnh giáo cái gì thư có ý tứ chút.”

Vương Đồng thấp giọng nói: “Cũng không có gì, chỉ là tới rồi kinh thành nhàm chán, cũng không có gì tiểu thư mời ta cùng chơi, ta liền mỗi ngày tới xem chút sách giải trí, tổng cổ thời gian thôi. Thí dụ như này bốn kinh thành phong cảnh, nói cá chép hẻm có gia cửa hàng, có bán làm được cực hảo thanh hồng băng sữa đặc canh, dùng thanh hồng ti cùng các màu quả làm, băng sữa đặc chế, mỗi ngày chỉ bán một trăm chén, rất muốn nếm thử, nề hà nô bộc vô năng, thế nhưng đều mua không được.”

Lý Tri Kha vội nói: “Này có khó gì! Quý phó nói vậy mới tới kinh thành không biết, này đứng đầu cửa hàng, đều có bò lái buôn đại bài, chỉ lo

tốn chút bạc, là có thể mua được, ngày mai ta làm người cho người mua đưa đến trong phủ?”

Vương Đồng nhỏ giọng nói: “Không cần..... Trong phủ có trưởng bồi quản thúc, đã biết muốn mắng ta, ngày mai ta còn tới Xuân Minh Lâu.....” Lý Tri Kha xem nàng vẻ mặt đơn thuần, vui mừng khôn xiết: “VẬY là tốt rồi, ta còn biết có một nhà làm cực hảo hạnh nhân đậu hủ, cũng trộn lẫn bằng sữa đặc đi vào, ăn đầy đặc tinh tế, nhẩn mẫn mềm mại, hạnh nhân mùi vị đặc biệt nồng hậu, ngày mai cùng nhau mang cho người?”

Vương Đồng cười đến đôi mắt眯 thành một cái tuyến: “Hảo, hạnh nhân đậu hủ, ta nhớ kỹ, Vương gia cũng đừng quên.”

Quả nhiên này lúc sau mấy ngày, Tấn Vương thế nhưng thật sự ngày ngày mang theo ăn ngon tới đưa cho Vương Đồng, Vương Đồng rốt cuộc cũng là thế tộc nữ, tuy rằng đơn thuần thiên chân, nhưng cũng không bạch thu Tấn Vương, danh tác thưởng nô bộc ngoại, cũng tặng Tấn Vương vài dạng quý trọng thư phòng dụng cụ, thăng giáo Triệu Phác Chân nhớ tới lúc trước Thượng Quan Lân lấy lòng nàng cùng Tống Triêm kịch bản tới, quả thực là không nỡ nhìn thẳng.

Như thế qua nửa tháng có thừa, ngày này mắt thấy gió lạnh lạnh thấu xương, thế nhưng như là muốn tuyết rơi, Xuân Minh Lâu người cũng cơ hồ tuyệt tích, chỉ có Vương Đồng vẫn là kiên trì tới rồi. Mắt thấy thiên âm u xuống dưới, Triệu Phác Chân có chút lo lắng, liền tự mình bưng chậu than đi vào, nghĩ cho nàng thêm cái chậu than, để tránh cảm lạnh, mới đi tới cửa, liền nghe được bên trong Vương Đồng thị nữ nói chuyện: “Hôm nay này xem ra muốn hạ tuyết, nói vậy Tấn Vương kia ngốc ngỗng là sẽ không tới.”

Xem kia thị nữ như vậy trực tiếp xưng Tấn Vương ngốc ngỗng, Triệu Phác Chân trong lòng thất kinh, không dám liền trực tiếp đi vào, lại nghe đến Vương Đồng kia mềm mại uyển chuyển thanh âm nói: “Đừng nói bừa

lời nói, Tần Vương điện hạ người hảo đầu, mấy ngày nay các người cũng nhờ phúc ăn không ít thứ tốt, còn như vậy không biết đủ.”

Kia thị nữ vèo một tiếng cười: “Đường đường Vương gia, thế nhưng vì tiểu thư này Vương gia đích nữ thân phận, như thế không từ thủ đoạn mà nịnh nọt, làm ra nhiều như vậy buồn nôn thủ đoạn tới, thật thật nhi mà giáo chúng tiểu nhân đều xem bất quá đi, đó là chúng ta quá xa phủ, lấy lòng tiểu thư danh sĩ cũng không ít, rốt cuộc cũng đều muốn chút da mặt đâu.”

Vương Đồng lười biếng nói: “Càng là bên trên người, càng là không cần cố cái gì tư thái, người thẳng làm vua, các người biết cái gì..... Đáng tiếc, đều nói này Xuân Minh Lâu là Tần Vương khai, ta tới này một tháng, cố tình liền không gặp một mặt, xem ra này long, ta là câu không trứ. Hẳn vốn là nhất chọn người thích hợp, bình thường vô năng, cao quý lại mềm yếu, gả cho hẳn làm Vương phi, nói vậy tự tại thật sự, không chuẩn còn có thể phu thê hài hòa, ý tưởng giống nhau ăn nhậu chơi bời, ăn no chờ chết.”

Triệu Phác Chân ngừng lại rồi hô hấp, mềm để giày bước chân không tiếng động, chậm rãi về phía sau lui, chỉ ở chỗ rẽ chỗ gần sát bên cửa sổ, bên trong thị nữ cười ngâm ngâm: “Tiểu thư thật là tội gì tới thay, này Tần Vương tuy rằng bề ngoài cũng còn hành, nhân phẩm lại thật sự thấp kém chút, ngài nếu là ở Thái Nguyên, so với người khác phẩm tốt rõ ràng cũng không ít, tội gì ngàn dặm xa xôi tới trong kinh tranh này nước đục.”

Vương Đồng ha hả cười: “Các người biết cái gì, thế nhân trọng sắc tướng, nữ tử không gả chồng lại không được. Ta bộ dáng này bất luận gả cho ai, có thể không khinh thường đều đã xem như không tòi, cơ hồ không có khả năng đến hôn phu niềm vui, bất quá là nhìn Vương gia dòng dõi, trên mặt kính thôi. Ta này môn đệ, nếu là gả đến người bình thường gia, bất quá là xứng với không sai biệt lắm của hồi môn, liền tính nhà chồng người, giống nhau muốn tùy nhà chồng chìm nổi, nếu là một không cẩn thận nhà chồng người đứng sai đội ngũ, ta đây giống nhau muốn cộng trầm luân, đến lúc đó Vương gia cũng cứu không được ta cái này xuất giá nữ. Chi bằng

trực tiếp đứng ở chỗ cao mưu một cái Vương phi, Vương gia không dám khinh thường ta, của hồi môn khẳng định không thể thiếu, đến nỗi đoạt đích sao..... Lấy Vương gia chi thể, đoạt đích chưa chắc thành, nhưng là muốn làm phú quý nhàn vương, hồng rồi hãn đoạt đích tâm, kia vẫn là thực nhẹ nhàng..... Đem trụ hôn phu mạch môn, hãn hết thấy đều chỉ có thể nghe ta, ăn uống dùng, mọi thứ đều phải dùng ta Vương gia tiền tài, ngay cả nạp cái thiếp thị, kia cũng phải nhìn ta sắc mặt, lại là nhất phẩm mệnh phụ, trừ bỏ Hoàng Hậu, ai đều sắc mặt đều không cần xem, như vậy ngày lành, có thể nào buông tha? Không sợ hãn có sở cầu, liền sợ hãn không chỗ nào cầu a ha ha ha.”

Mấy cái thị nữ cũng ha hả mà cười rộ lên, Triệu Phác Chân cơ hồ nhin không được cười ra tới, lén lút thối lui đến cửa thang lầu, nhìn đến bên ngoài tuyết hạt châu bay tán loạn, âm u trong gió, phong tuyết không bị ngăn trở Tấn Vương Lý Tri Kha vẫn là cười ngửa chạy tới, trong tay dẫn theo một ngăn thực lung, hưng phấn mà xông lên lầu, xa xa chỉ nghe được hãn nói chuyện: “Vương tiểu thư, nhìn xem ta mang theo cái gì thứ tốt tới?”

Đáng thương vị này Vương gia một lòng nghĩ mượn dùng Vương gia một bước lên trời, lại không biết chính mình cũng là người ta trong mắt muốn câu đi lên tuyết hảo phì tế, vị này Vương tiểu thư, thật đúng là cái diêu nhân nhi!

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 37

Lý Tri Mân mặt vô biểu tình, nhìn như là cổ vũ bộ dáng: “Sau đó?”

Triệu Phác Chân nói: “Đinh Hương tỷ tỷ nói ngài giày vớ giày đặc biệt phí, thực mau liền phải đổi. Từ trước ngài mỗi ngày sáng sớm kéo cung ba mươi hạ, mấy ngày hôm trước ta hồi phủ, nhìn đến ngài kéo cung một trăm hạ, cử khoá đá hai mươi hạ, còn trối lại bao cát bò núi giả, trong phủ cười ngửa bần cung sư phó cũng chưa có thể về nhà..... Nghe nói Vương gia thường xuyên thỉnh giáo.....”

Lý Tri Mân đánh giá Triệu Phác Chân vài lần, ngón tay gõ gõ kia sao tốt bản ghi nhớ: “Làm người làm cái gì người phải hảo hảo làm, hỏi như vậy nhiều làm chi.”

Triệu Phác Chân ăn cái bẹp, không dám hỏi lại, trong lòng lại âm thầm lưu ý triều đình công báo.

Thiên càng ngày càng lạnh, chợt đại chợt tiểu hạ quá mấy tràng tuyết, cuối năm gần trừ tịch, triều đình cũng sắp nghỉ, lúc này lại bỗng nhiên ồn ào huyên náo tuôn ra đại sự.

Trong điện hầu ngự sử Trịnh Tĩnh, buộc tội Đông Dương công chúa thiện quyền chuyên chế, phân công thân tín, lạm nhậm quan viên, thỉnh tấu bãi miễn nghiêng phong quan, lệnh Đông Dương công chúa ra cư Đông Đô Lạc Dương, không được tham gia vào chính sự.

Này hặc chương vừa lên, giống như hòn đá rơi vào bình tĩnh hồ nước trung, gợn sóng nổi lên, tứ phương ghé mắt.

“Nghĩnh phong quan chính là mặc sắc nghĩnh phong lấy thụ quan, không phải đứng đắn từ giữa thư ra lệnh, đều là Đông Dương công chúa thân thức, cạp váy, cũng có chút tiểu quan, đều là đồ tể tiểu thương chi lưu tiêu tiền mua, trong ngoài viên ngoại quan cập tả hữu đài ngự sử hiện giờ lan tràn, không cho chức điền, lộc bổng cùng chính quan cùng, hiện giờ nghĩnh phong viên ngoại quan, chỉ cần kinh thành, liền có mấy ngàn chúng, chính ra nhiều môn, lạm quyền tham dơ, nhiều đếm không xuể, nhưng mỗi người khiếp sợ Đông Dương chi thế, không người dám lớn mật như thế quá.....” Thiệu Khang cầm công báo đối Triệu Phác Chân giải thích, thường thường xem Lý Tri Mân liếc mắt một cái.

Triệu Phác Chân là Hoa Chương Lôu thư phòng thường hầu, vương phủ liêu thuộc, môn khách tướng công nhóm, nhìn quen nàng, đều tôn nàng một tiếng Triệu thượng cung, Triệu nữ quan, bởi vì Lý Tri Mân xưa nay nghị sự không tránh nàng, ngẫu nhiên còn đối Triệu Phác Chân dạy dỗ hai câu, cho nên các vị tiên sinh nhóm cũng đều thập phần vui với chỉ điểm nàng hai câu, thuận tiện khoe ra chính mình học thức.

Lý Tri Mân chậm rì rì uống trà, cũng không nói chuyện.

Triệu Phác Chân nói: “Kia cái này Trịnh Tĩnh sẽ không sợ sao?”

“Trịnh Tĩnh là Huỳnh Dương Trịnh thị con cháu, cưới Bình Dương hầu tiểu nữ nhi.” Thiệu Khang tiếp tục nói: “Bình Dương hầu Tiết linh, tổ tiên là khai quốc, hiện giờ đích trưởng tử Tiết Nhuận, nhậm U Châu tiết độ sứ, tả võ vệ Đại tướng quân, U Châu đô đốc, con thứ Tiết lưu, Ngự lâm quân thần đạo quân tổng quản, nhỏ nhất nhi tử Tiết thống, ở Binh Bộ nhậm lang trung.”

“Cho nên này kỳ thật là Bình Dương hầu ở sai sử?” Triệu Phác Chân hỏi.

“Đông Dương công chúa ăn tương quá khó coi, mấy năm nay cầm giữ triều chính, Nghiêm Tôn mở một con mắt nhắm một con mắt, rốt cuộc có khoa cử ở, hẵn chỉ lo bao trùm quan văn bên kia là được, Đông Dương công chúa bàn tay không tiến khoa cử, dựa nghiêng phong quan bán quan bán tước, nghiêng phong quan khó nhậm chức vị quan trọng, cũng chính là trên mặt đẹp, nhưng là huân quý bên kia liền không thoải mái, vốn dĩ huân quý đệ tử, phần lớn cũng đều dựa vào thừa kế ấm phong, ân điển nhậm chức quan nhàn tản, hiện giờ người buôn bán nhỏ nhà giàu mới nổi, dựa vào tiền cũng vào tới, còn đem giá cả cấp xào cao, huân quý đệ tử, nếu là môn đình lưu lạc, không mấy cái tiền, không quen biết chiêu số, đó là liền người buôn bán nhỏ đều so ra kém, công hầu tước vị vốn là giáng cấp lấy tập, khai quốc nguyên lão, mấy thế hệ sau liền mưu cái tiểu quan đều mưu không đến, mấy năm nay tiếng oán than dậy đất, bất quá Bình Dương hầu dõng đứng ra, ta cũng thực ngoài ý muốn, rốt cuộc Bình Dương hầu dõng dõng pha cao, hẵn không trêu chọc Đông Dương công chúa, Đông Dương công chúa kỳ thật cũng sẽ không đi chọc hẵn.” Thiệu Khang thập phần nghi hoặc: “Còn có Trịnh thị, êm đẹp tới tranh vùng nước đục này.”

Lý Tri Mân đem chén trà buông, nhàn nhạt nói: “Có tiếng gió, nói Thái Tử hiện giờ đã tiến thượng thư phòng nghị sự, triều chính thượng rất có làm, Đông Dương công chúa tưởng chờ Thái Tử đại hôn sau, khiến cho Thái Tử giám quốc.”

“Thái Tử giám quốc?” Thiệu Khang sắc mặt đột biến: “Đương kim đệ hạ thượng tráng niên, Đông Dương công chúa liền như thế chờ không kịp?”

Lý Tri Mân khước miệng hàm chứa châm chọc mỉm cười, khước mắt đình mây lạnh thấu xương đến kinh người: “Phụ hoàng những năm gần đây đối Đông Dương công chúa cơ hồ là ngoan ngoãn phục tùng, tựa hồ làm Thái Thượng Hoàng, cũng là không chút nào để ý.”

“Ấu trĩ!” Thiệu Khang cũng cười lạnh thanh, “Kim thượng trong ngực đều có khâu hác, chỉ xem mấy năm nay không nói một lời, trong triều đã là

hình thành Đông Dương công chúa, Nghiêm Tôn, quân đội ba phái cho nhau chế hành, liền biết hẳn tuyệt không sẽ như vậy dễ dàng còn chính thoái vị.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 38

Lúc này Hoa Uyển cười nói: “Kỳ thật ta nghe nói Vương gia đại nương tử tính tình đặc biệt hảo, đãi hạ lại thập phần khoan dung, tiền thưởng cấp đến đặc biệt nhiều, nếu là thật sự thành Vương phi, đối chúng ta chính là chuyện tốt nhi, trong kinh khác quý gia tiểu nương tử, khó ở chung nhưng nhiều.”

Triệu Phác Chân cũng vãn tai nghe, trong lòng nghĩ không biết đậu nương nương còn sẽ bức Lý Tri Mân lấy lòng Vương tiểu thư không, cái kia Vương Đồng nhưng không đơn giản.

Lam Tranh lại không có lý Hoa Uyển như có như không nhằm vào, chỉ là cười lại đối Triệu Phác Chân nói chuyện: “Nghe nói Vương gia cấp muội muội thỉnh cái vẽ tranh tiên sinh? Không biết nhưng có rảnh cũng cho ta họa trương tiểu tượng.”

Hoa Uyển nói: “Kia nhưng phiền toái đi?”

Triệu Phác Chân hiện giờ học vẽ nhân vật tiểu tượng, nhưng thật ra thiếu người luyện tập, cười nói: “Không phiền toái, liền sợ họa đến không tốt, nếu là tỷ tỷ không chê, ta nhàn liền đều họa thượng.”

La Khi đã cười nói: “Thật tốt quá, thay ta cũng họa một trương, liền họa ta xuyên màu nguyệt bạch điệp xuyên hoa kia kiện váy, ta làm người mang trở về cho ta cha mẹ.”

Hoa Uyển cũng vội vàng nói: “Ta muốn kia thân nhi bốn mùa hoa không rơi mà, còn có kia một ti kim lâu các cây trâm, còn có khăn tay

muốn kia thạch lựu hoa hồng, giày muốn phượng đầu cặp kia.....”

Đinh Hương đã là chương không được cười: “Mãn nhà ở liền nghe nàng một người quây phá âm ỉ, người nói này rất nhiều, đảo làm Phác Chân muội tử như thế nào nhớ rõ? Thả chờ họa thời điểm người lại nói hảo.”

Triệu Phác Chân cũng cười: “Hảo ta đều nhớ kỹ, đến lúc đó Đinh Hương tử tử, Vân Chu tử tử, ta đều họa là được.”

Lam Tranh cũng trêu ghẹo Hoa Uyển nói: “Này một chút lại hoạt bát đến tựa cái hầu tinh, mấy ngày trước đây cũng không biết là ai tới nguyệt sự, khóc lóc cái mũi tìm Đinh Hương, nói chính mình chảy rất nhiều huyết muốn chết, muốn đem chính mình đồ vật đều thu thập, thỉnh người chuyển cấp Vân Thiều Tư sư phó đi.”

Hoa Uyển đại quần: “Không được giễu cợt ta!” Mấy cái nha đầu đều cười rộ lên, Triệu Phác Chân xem Hoa Uyển trên mặt đỏ bừng, quần bách đến không được, an ủi nàng nói: “Ta lần đầu tiên tới thời điểm, cũng khóc hồi lâu, không dám cùng cô cô nói, chỉ là lén lút dùng quần lót, buổi tối một người ở trong chăn lặng lẽ khóc, sau lại chảy mấy ngày huyết hảo, Cổ cô cô nhìn đến ta làm dơ khăn trải giường mới biết được, mới kéo ta nói, cầm tiền làm phòng bếp cho ta hầm chè đậu đỏ uống.”

Hoa Uyển nhìn đến cái cùng chính mình giống nhau, không khỏi trong lòng buồn lòng: “Tỷ tỷ nguyên lai cũng dọa đến quá.” Lam Tranh cười nói: “Khá vậy không muốn chết muốn sống muốn đem chính mình kia mấy lượng tự bạc vụn đều phải phó thác a.....” Mấy cái nha đầu chính trêu ghẹo, bỗng nhiên bên ngoài trông cửa tiểu nha đầu chạy vào nói: “Bên ngoài đi theo Vương gia Văn Trúc công công ở nhị môn thượng đợi một tý, nói làm vài vị tỷ tỷ đem tiến cung quần áo thu thập ra tới, lập tức liền phải mang tiến cung.”

Vài người lấp bắp kinh hãi, vội vàng đều động lên, cũng may cũng đều là có khả năng, động lên cũng mau, một bên thu thập, Lam Tranh một bên làm người thỉnh Văn Trúc tiến vào hỏi: “Hoàng Thượng triệu Vương gia tiến cung làm gì sao?”

Văn Trúc trước thi lễ sau mới cười nói: “Hào giáo vài vị tỷ tỷ biết, nghe xong truyền chỉ công công nói, không ngừng chúng ta vương phủ thượng phái người, nghe nói Tề Vương phủ, Tấn Vương phủ cũng phái người, dựa vào tiểu nhân kiến giải vụng về, sợ không phải không dùng tới triều quản lý, Hoàng Thượng nhân, muốn khảo sát khảo sát vài vị Vương gia công khóa?”

Vân Chu có chút lo lắng nói: “Đại niên hạ, đảo làm Vương gia quá cái hảo năm mới là.”

Lam Tranh trấn an nói: “Có lẽ là ngắm hoa uống rượu cũng chưa biết được đâu.” Nói trên tay không ngừng, thực nhanh lên rõ ràng hai bộ quần áo, khăn trùm đầu, giày vớ, khăn tay, đeo ngọc bội hoa tai cặp bút hộp chờ vật, lại tinh tế điểm qua đi, mới bao tay nải sai người theo Văn Trúc đi ra ngoài.

Mấy người cái này cũng không có gì tâm tình nói chuyện phiếm, phỏng đoán vài câu, từng người trở về phòng.

Chương 47 cái trang

Lý Cung Hòa khoác áo choàng, chậm rì rì đi ở đại tuyết sau trên đường cái, phía sau đi theo Lý Tri Môn, Lý Tri Kha, Lý Tri Phác tam huynh đệ, đều ăn mặc thường phục, thật cẩn thận mà đi theo Lý Cung Hòa phía sau, lại phía sau điểm, là mấy cái gia đình bộ dáng nô bộc cùng thị vệ, nhưng thật ra trong kinh thành thường thấy quý nhân đi ra ngoài bộ dáng.

Đại tuyết phương đình, khắp nơi quỳnh lâu ngọc vũ giống nhau, nhưng mái hiên hạ vẫn có khất cái súc ở nơi đó sưởi ấm, Lý Cung Hòa vừa

đi vừa thở dài: “Kinh thành trung thượng có như vậy nhiều đối nổi giả, thịnh thế còn quá xa a, cũng không biết kinh triệu doãn ở làm gì sao.”

Lý Tri Kha cười nói: “Phụ hoàng nhân đức, này trong kinh ăn mỳ kỳ thật ta là biết đến, không thể trách kinh thành phủ doãn, năm trước còn không có hạ tuyết, kinh triệu doãn đã phái người đem trong kinh khất cái du dân, thể kiện giả trực xuất còn hương, lão tàn phụ nữ và trẻ em giả tắc đưa hương yên vui đường an trí, nhưng có chút ăn mỳ không chịu còn hương, cầm còn hương mấy cái tiền đi ra ngoài thực mau lại đánh cuộc rút uống rượu dùng hết, lại lạng lẽ trở lại kinh thành, phụ hoàng cũng không biết, này ở trong kinh ăn xin thậm chí trộm đoạt, hoặc là làm chút việc vặt vãnh, đến tiền có thể so về quê trồng trọt nhiều hơn, bên không nói, chỉ nhìn bầu trời hàng đại tuyết, không biết nhiều ít phú quý nhân gia từ thiện tâm địa, ở bên đường thi cháo, xá y, liền Tướng Quốc Tự bên kia cũng khai pháp hội làm bố thí đạo tràng, bởi vậy những người này tình nguyện lưu tại kinh thành thiên tử dưới chân, làm một khất cái, cũng không chịu trở về đâu.”

Lý Tri Phác mở to hai mắt nói: “Nhưng lưu tại kinh thành hành này không có tôn nghiêm việc, trôi giạt khắp nơi, không vợ không con, nhân sinh lại có ý tứ gì?”

Lý Tri Kha cười thanh: “Tam đệ tuổi nhỏ, không biết thế sự nhân tính, lại cứ có kia chờ cực lừa người, không tư tiến tới, thành gia dục nhi vì nam nhi trên đời bốn ứng thừa gánh trách nhiệm, bậc này người là giáo hóa không được, nên hết thầy bắt lên phát hương biên cương sung quân mới đúng.”

Lý Cung Hòa cười một tiếng, quay đầu hỏi Lý Tri Mân: “Đại Lang cảm thấy như thế nào?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 39

Tiểu uông chường quây một phách chường nói: “Năm trước đầu năm, cha ta liền cho ta thu xếp nạp một phòng lương thiếp, nghĩ thử lại, bà mỗi đến trong tiệm thời điểm bị tức phụ trong nhà thấy được, ta mẹ vợ là cái bạo tính tình, lập tức liền mang theo người sát thượng trong tiệm tới mắng, nhà chúng ta làm buôn bán nhỏ, nơi nào chịu được nháo, chỉ có thể ở trong tiệm cùng mẹ vợ giải thích, không phải khinh thường nhà bọn họ, giày xéo nhân gia khuê nữ, này không phải vẫn luôn nếu không thượng hài tử sao? Mẹ vợ cũng không nghe, chỉ nói nhà nàng nữ nhi đều là có thể sinh, này nhất định là nhà ta vấn đề, hai bên ở trong tiệm bẻ bứt lên tới.....”

Ba cái hoàng tử lần đầu tiên nhìn thấy này dân gian sống sờ sờ trò khôi hài giống nhau gia sự, không khỏi mở rộng tầm mắt, Lý Tri Kha đều nhìn không được đại nhú mày nói: “Như thế bừa hãn gia đình nhà gái, sao như thế không nói lý? Này phụ nhân vô ra, không cho nạp thiếp, làm khó gọi người ta tuyệt hậu?”

Tiểu uông chường quây thở dài nói: “Này cũng không thể quái nhà nàng sinh khí, thật sự ta phụ thân cho ta nghị thân thời điểm, cũng nghĩ nhà của chúng ta con nối dõi gian nan, tam đại đơn truyền, liền chuyên môn tìm con nối dõi thịnh vượng nhân gia, hỏi thăm mẹ vợ sinh tám, năm nam tam nữ, tam nữ trung hai vị tỷ tỷ đều đã xuất giá, cũng là vừa xuất giá liền ba năm ôm hai nghi sinh dưỡng nhân gia, cha ta không yên tâm, lại thỉnh có kinh nghiệm mù mù đi tương xem, trở về cũng cam đoan nói là nghị tử chi tướng, lại không sai, nhà của chúng ta mới thật dày hạ sính lễ cưới tới gia, tuyệt không có một tia chậm trễ, nhà ta cũng là trung hậu nhân gia, nếu

không phải thật sự không có biện pháp, nơi nào sẽ ra này hạ sách, gia đình bình dân, thê thiếp nhiều, đó là cấp chính mình tìm việc nháo tâm đầu.”

Lý Tri Phác nóng vội, đã truy vấn: “Kia sau lại như thế nào giải quyết? Người hiện tại này tôn tử vẫn là người nguyên phối sinh sao?”

Chương 48 nhớ khổ

“Đương nhiên là nhà ta nương tử sinh.” Tiểu uông chường quầy một phách chường thần bí hề hề nói: “Chính là kia một ngày chúng ta ở trong tiệm nháo đến túi bụi, ta nương đều khóc, mẹ vợ không thuận theo không buông tha, chỉ nói muốn hòa li, nhà ta nương tử lại đây cũng khóc, chỉ hoà giải ta cảm tình cực độc, không bỏ được rời đi, ta mẹ vợ liền mắng nàng không biết người tốt tâm, cãi cọ ồn ào hồngбет, kết quả lúc ấy trong tiệm một vị khách nhân liền nói lời nói, nói nhà ta con nối dõi bất lợi, không phải người vấn đề, là cửa hàng phong thuỷ không đúng, lợi tài bất lợi tử.”

Ba vị hoàng tử trên mặt ngẩn ra, không nghĩ tới phong cách quay nhanh, Lý Tri Phác cười nói: “Này lại nói như thế nào? Thật không phải kia lừa tiền phong thủy tiên sinh?”

Tiểu uông chường quầy nói: “Kia như thế nào có thể! Vị kia tiên sinh là đại phu, có đôi khi đến khám bệnh tại nhà đi ngang qua chúng ta nơi này liền ái tiến vào ăn đốn dương canh, ngày thường cũng coi như là nhận thức, cực hào hoa phong nhã, hẳn chỉ xem bệnh, đảo chưa bao giờ cho người ta xem tướng nói phong thuỷ quá, ngày ấy lại cho ta gia điểm một câu, chân chính tái sinh quý nhân! Chúng ta uông gia này cửa hàng tổ tiên truyền xuống tới, cũng không phải là không sửa đổi cách cục! Này tam đại đơn truyền, lại là từ này cửa hàng đi lên! Trong tiệm tự tổ tông bắt đầu, liền sinh ý thật là rục rờ thuận lợi, nghĩ định là tốt, chúng ta chỉ nghĩ thỉnh người xem phần mộ tổ tiên phong thuỷ, thế nhưng không nghĩ tới cùng này cửa hàng có quan hệ!”

Lý Tri Phác truy vấn: “Kia tiên sinh nói như thế nào? Như thế nào kêu lợi tài bất lợi tử?”

Tiểu uông chương quỳ nhú mày: “Tóm lại hần nói một đồng dễ quẻ thượng đạo lý, cái gì sơn chủ người lớn thủy chủ tài, nói trong tiệm bệ bếp cùng lu nước bãi không đúng, ta cũng không nhớ được, cuối cùng chỉ chỉ điểm chúng ta đem bệ bếp sửa đổi phương hướng, lột hai thước, đem lu nước dịch quá vị trí, ngoài ra, còn dặn dò ta, như muốn sinh con, tốt nhất là ba tháng không vào tiệm, tuyển một non xanh nước biếc nơi cùng nương tử nghỉ dưỡng, chớ có tìm tiếng người ồn ào ồn ào nơi, để tránh tài hóa vọt tử tinh, lại tĩnh dưỡng là lúc, trường bối chớ có ở bên, bởi vì nhà ta khai cửa hàng thường xuyên sát dương, huyết quang trọng, chỉ nói thỉnh cái ổn trọng đôi mắt thanh tiểu nha đầu ở bên hầu hạ liền hảo, mặt khác lại khai chút đường khí bổ thận được cho ta cùng ta nương tử cùng phục.”

Lý Cung Hòa hứng thú cũng nổi lên, đứng dậy mang theo ba vị hoàng tử hướng bệ bếp nhìn nhìn, quả nhiên thấy kia bệ bếp so người bình thường gia làm như muốn cao rất nhiều, cười nói: “Sau đó các người theo lời hành sự, quả nhiên có mang?”

Tiểu uông chương quỳ vỗ tay cười nói: “Cũng không phải là! Dù sao muốn sửa bệ bếp dịch lu nước, ta cùng nương tử đơn giản trở về ở nông thôn ở một đoạn thời gian, quả nhiên một tháng không đến, nương tử liền có mang!”

Lý Cung Hòa nói: “Người cũng nói vị kia tiên sinh là vị đại phu, nào biết không phải kia được tác dụng?”

Tiểu uông chương quỳ nói: “Lão gia người có điều không biết, nhà ta ước số tự bất lợi, cũng xem qua không ít đại phu thảo quá được, cái gì danh y không thấy quá! Đó là Thái Y Viện bên kia đều lấy người thỉnh phụ khoa thánh thủ lâu lão thái y cấp tự mình đem quá mạch khai quá thiên kim phương, nhiều ít được ăn xong đi vô dụng! Vị kia tiên sinh bởi vì tuổi trẻ,

nhà ta nướng tử lại thẹn thùng, cho nên không thỉnh hấn xem qua, ngày ấy hấn cũng hoàn toàn không từng bắt mạch, chỉ khai mấy thứ bổ huyết dưỡng thần ích khí trà uống thôi! Nếu là kia trà uống hữu dụng, chúng ta sớm nên liền có! Cố tình chính là bệ bếp sửa hảo một lần nữa khai trương ngày ấy, ta nướng tử hỉ toan nôn mửa, cũng không phải là chính là này phong thủy hành đúng rồi! Năm trước ta nhi tử sinh hạ tới sau, nhà của chúng ta lão gia tử giữ chặt kia tiên sinh muốn hấn để lại tên họ hảo lập trường sinh bài, kia tiên sinh ngược lại từ chối, nói kham dư là tiết lộ thiên cơ cử chỉ, hấn không muốn vì, ngày thường vẫn là lấy trị bệnh cứu người là chủ, hiện giờ cũng là xem nhà ta mắt thấy muốn phá gia, hấn không đành lòng, mới mở miệng chỉ điểm một vài thôi, cuối cùng liền tên họ cũng chưa lưu, chỉ thu một phần nướng dương cơm, nhà ta lão nhân nói hấn tới ăn cơm giống nhau không thu tiền, kết quả hấn dứt khoát không tới! Ai! Người tốt a!”

Lý Cung Hòa rất có hứng thú: “Nghe người nói, hấn còn thực tuổi trẻ?”

Tiểu uông chương quỳ nói: “Đúng vậy, đáng tiếc, tuổi nhẹ thật sự, ba mươi không đến bộ dáng, đáng tiếc người tốt không hảo báo, nghe nói thân mình không được tốt, chân cẳng không được tốt, ra vào đều là hấn huynh đệ đẩy mộc xe ghế đưa hấn..... Cha ta nói a.....” Hấn đề thấp thanh âm: “Sợ sẽ là có chút thật bản lĩnh, tiết lộ thiên cơ, mới không phải cái con người toàn vẹn, đáng tiếc a.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 40

Chương 49 thượng câu

Lý Tri Mân trở lại vương phủ, cũng không có trở về phòng, mà là lập tức đi Hoa Chương Lô, Triệu Phác Chân đang ở nơi đó tập họa, bỗng nhiên nhìn đến hần trở về, hoảng sợ, đứng lên muốn thi lễ, Lý Tri Mân vẫy vẫy tay: “Không cần hầu hạ, họa người họa.”

Triệu Phác Chân xem hần âm khuôn mặt, biết hần tâm tình không tốt, cũng không thối tiến lên đi thảo không thú vị, tự một người quả nhiên vẫn là súc ở trong góc vẽ tranh.

Liên nhìn Lý Tri Mân chính mình ngồi ở án trước, Văn Đồng cho hần rót trà, liên cũng lặng lẽ lui xuống. Thư phòng chỉ còn lại có hai người, bên ngoài tiếng gió lại nổi lên tới, nghĩ đến tuyết lại hạ đi lên, cửa sổ thượng giấy run rẩy, Triệu Phác Chân tuy rằng còn ở họa họa, lại tâm thần không yên, cách một lát liên trộm ngăm liếc mắt một cái Lý Tri Mân.

Ánh nến tối tăm, Lý Tri Mân sườn mặt ẩn ở trong góc, quang ảnh lay động ở trên mặt hần, đảo như là hần biểu tình biến ảo, chờ nhìn chăm chú nhìn kỹ, lại vẫn là nhất quán bình tĩnh nội liễm, phảng phất nhiều ít sâu nặng sóng to gió lớn, đều vùi lấp ở này ánh mắt nặng nề, nhưng mà Triệu Phác Chân rồi lại cảm giác được một tia chờ mong.

Hần đang đợi cái gì?

Triệu Phác Chân cấp dưới ngòi bút họa Hoa Uyển trên môi môi châu điểm một bút, lại không có điểm hảo, chỉnh trương họa muốn trọng tới,

nàng có chút ảo não mà đem họa xả tới rồi một bên, một lần nữa lấy trượng Ngọc Đường giấy tới, cũng không hề họa Hoa Uyển, mà là tùy tay gọi lên tới, trong lòng miên man suy nghĩ.

Mắt thấy đêm dài xuống dưới, Lý Tri Mân vẫn luôn an tĩnh mà ngồi ở chỗ kia không nói một lời, Triệu Phác Chân đi cũng không được, không đi cũng không được, một lát sau, bỗng nhiên cạnh cửa có người nhẹ nhàng gõ gõ môn, nàng ngẩng đầu ngẩn ra, Lý Tri Mân lại đã lên tiếng: “Giảng.”

Bóng ma đứng cá nhân, cúi đầu, trên người ăn mặc huyền sắc trang phục, cơ hồ cùng đêm tối hòa hợp nhất thể, hẩn thấp mà ngắn gọn mà bấm báo nói: “Công Tôn huynh đệ đã bị mang đi, cá thượng câu.”

Lý Tri Mân hàm dưới căng thẳng, trong ánh mắt âm u, hẩn lạnh lùng nói câu: “Đã biết, đi xuống đi.”

Bên ngoài phong tuyết đan xen, người nọ lại im ắng mà lui xuống phảng phất chưa từng có xuất hiện quá giống nhau, Triệu Phác Chân xem qua đi chỉ nhìn đến trên sàn nhà có nho nhỏ một bãi thủy, chắc là người nọ từ bên ngoài tiến vào, trên người tuyết rơi trên mặt đất, hóa.

Lý Tri Mân trầm mặc mà ngồi ở trong bóng đêm, qua hồi lâu đứng lên, đi rồi hai bước, nhìn về phía nàng án thượng, lại ngẩn ra, Triệu Phác Chân phía trước không lưu ý, nhìn đến hẩn nhìn qua, trong mắt biểu tình kinh ngạc, không khỏi cũng xem qua đi, cả người đại quần lên, nguyên lai chính mình vừa mới lung tung phác họa, thế nhưng thuận tay vẽ Lý Tri Mân sườn mặt ở phía trên, tuy rằng bất quá ít ỏi vài nét bút, nhưng nàng học này họa pháp, đặc biệt chú trọng ánh sáng minh ám, chỉ thấy tranh tối tranh sáng bên trong, họa thượng nam tử tuấn tú trên mặt, biểu tình tối tăm mà giãy giụa, trong mắt hình như có lệ khí, phảng phất có một loại áp lực điên cuồng.

Triệu Phác Chân cuống quít cầm lấy kia trương họa muốn thu hồi, Lý Tri Mân lại giành trước một bước duỗi tay ấn ở phía trên, cầm lên, tinh tế nhìn trong chốc lát, quay đầu nhìn mắt Triệu Phác Chân: “Ta vừa rồi, là cái dạng này biểu tình?”

Triệu Phác Chân bị hấn ánh mắt xem đến hơi hơi có chút co rúm, nhưng vẫn là mở miệng: “Bởi vì cùng tân học sư phó mới vừa học, cũng không phải họa thật sự đối.....”

Lý Tri Mân bỗng nhiên cười thanh: “Anh hùng chi đạo.....” Trên mặt lại mang theo một tia cười lạnh cùng mỉa mai, cũng không biết là ở mỉa mai cái gì, anh hùng chi đạo, trước cuồng sau vong, những lời này Triệu Phác Chân là biết đến, ở thời điểm này, lại một chút không dám khoe khoang thông minh nói tiếp, mắt thấy Vương gia cư nhiên đem kia họa điệp điệp, thu vào chính mình trong tay áo, xua đuổi nàng nói: “Người trước đi xuống đi, ta lại ngồi trong chốc lát xem trong chốc lát thư, không cần người hầu hạ.”

Triệu Phác Chân lui xuống, nhưng là vừa rồi nghe được một câu lại giáo nàng thập phần để ý, Công Tôn huynh đệ? Là Công Tôn Ngạc, Công Tôn Nhận hai vị tiên sinh sao? Mang đi là có ý tứ gì? Cá thượng câu lại là có ý tứ gì?

Nàng tuy rằng có chút huyền tâm, nhưng là cùng Công Tôn hai anh em người lại không có thâm giao, cũng không biết bọn họ đang ở nơi nào..... Hơn nữa nghe ý tứ này, đảo như là sớm đã ở Lý Tri Mân dự kiến trung..... Hấn đang làm cái gì? Cùng Hoàng Thượng hôm qua cấp triệu vài vị hoàng tử vào cung có quan hệ sao?

Bị Triệu Phác Chân huyền tâm Công Tôn Ngạc hiện giờ đang bị nhốt ở một gian nhỏ hẹp trong phòng, bởi vì hấn chân không có phương tiện vô pháp chạy thoát, cho nên cũng không có bị bó, chỉ là đem hấn nhốt ở nhỏ hẹp hắc ám trong phòng. Thời tiết lạnh, lại không có đèn, thời gian liền quá

đạt được ngoại chậm, chờ có người đẩy cửa tiến vào, trong phòng vẫn cứ đen nhánh một mảnh, không biết bên ngoài rốt cuộc là hừng đông vẫn là trời tối, bị nhốt ở chỗ này, hẳn đã mất đi đôi thời gian cảm giác.

Người tới trong bóng đêm mở miệng: “Người chính là sẽ kham dư Công Tôn Ngạc?”

Công Tôn Ngạc trầm mặc trong chốc lát nói: “Không biết các người có cái gì hiểu lầm, ta bất quá là cái bình thường đại phu thôi.”

“Nếu trên giang hồ đỉnh đỉnh đại danh thần y quý sát cũng là bình thường đại phu nói, kia này thiên hạ đại phu, đại khái đều coi như là lang băm —— vì thỉnh quý huynh đệ, ta thủ hạ triền đấu nửa đêm, tổn thất quá nửa, bị lệnh đệ sát thương không ít, lại bị người độc dược phóng đố không ít..... Càng lệnh người không thể tưởng được chính là, thần y..... Nguyên lai còn có một tay xuất thần nhập hóa kham dư thuật?”

Công Tôn Ngạc nhàn nhạt nói: “Nguyên lai các hạ là lầm nghe đồn đãi, là nói kia thịt dê tiệm ăn đi? Kỳ thật ta là đại phu, kia gia chương quây bởi vì là tổ truyền tay nghề, ngày ngày ở lò trước nướng nướng thịt dê, nam tử tính hoàn không thể bị nóng, ngày ngày bị nóng, tất trí không dục, bởi vậy bọn họ số đại đơn truyền, con nôi dôi gian nan người lớn thừa thốt. Bởi vì phổ phường tiểu dân, nói bọn họ không hiểu, thả sợ truyền ra đi đảo hồng rồi nhà hắc nhân duyên hôn sự, cho nên đơn giản lấy phong thủy vì danh, dạy hắc sửa lại bệ bếp, thiếu gần bếp lò, lại khai điểm ích khí dưỡng thận được tới thể hắc điều dưỡng, tự nhiên thực mau liền sinh hài tử, mặt khác nói bất quá là hồng hắc thôi, các hạ nếu là muốn cho ta xem phong thủy, lại là tìm lầm người, nếu là xem bệnh, kia đảo còn có thể vì quân chẩn trị một phen.”

Người tới cười khẽ thanh: “Công Tôn tiên sinh quả nhiên có thể nói thiện nói, khó trách lệnh đệ đối với người khẳng khẳng một mực, vừa thấy

đến người bị chế trụ, liền bó tay chịu trói, cũng không chịu người bị thương một chút.”

Công Tôn Ngạc trầm mặc, trong bóng đêm kia nam tử tiếp tục nói: “Nghe nói Tần Vương điện hạ từng khiến người đi mời chào các người, người lại không ứng, phản cho Tần Vương một câu khuyên?”

Công Tôn Ngạc vẫn như cũ vẫn duy trì trầm mặc.

Kia nam tử lại cũng hoàn toàn không buộc hấn, lẩm bẩm: “Có đức kham cư phúc địa, vô công chớ khuy bảo huyết, Vương gia vô phúc người, lại ở tại tiềm long nơi, phản chịu này họa, nếu không kịp sớm dời ra, tất có huyết quang tai ương.....”

Công Tôn Ngạc không nói gì, tay áo trung tay lại nắm chặt, kia nam tử ha hả cười: “Có phải hay không cảm thấy rất kỳ quái, như vậy cơ mật sự, ta cư nhiên có thể biết được?”

“Sư không chịu tiền, thần không âm thực nãi minh uy thanh ước, không được làm người đồ sơn lập trủng trạch khởi phòng, không được thượng biết tinh văn, bậc tương thiên thời”, kia nam tử đi qua đi lại, đỉnh đạc mà nói: “Người gia môn bất hạnh, các người huynh đệ lại có thể chạy thoát, lúc sau hình như có kỳ ngộ, được danh sư truyền thụ, nhưng mà người rốt cuộc vẫn là hai chân vô pháp hành tẩu, lúc sau lệnh đệ vì bệnh của người, không thể không bị quản chế với ám lâu, lấy giết người kiếm lấy kếp xù tiền thuê, lấy thỏa mãn người chữa bệnh sở cần quý báu dược liệu, nhưng mà mặc dù là như vậy, người bên ngoài cũng vẫn cứ chỉ là làm nghề y, chút nào không đề cập kham dư bậc tính, trước chút thời gian nhân ngẫu nhiên được Tần Vương thị tỳ một chút ân huệ, thời cơ trùng hợp, liền điểm Tần Vương một câu, có phải thế không?”

“Trên thị trường phong thủy thầy bói, phần lớn là giả danh lừa bịp đồ đệ, nhưng thật ra chân chính có thể nhìn thấu thiên cơ người, lại là tuyệt

không tùy tiện để lộ thiên cơ.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 41

Lý Cung Hòa nhàn nhạt nói: “Thả làm thời gian tới chứng minh đi.”

Đại khái là thời tiết quá lạnh lẽo, Lý Cung Hòa trên mặt cũng có chút tối tăm, phảng phất trước một ngày mới vừa cùng ba cái nhi tử cải trang ra cung nói cười yến yến cái kia từ phụ, ở bước vào cung sau, lại lần nữa biến thành cái kia chí cao vô thượng quả nhân.

Tôn Ất Quân cúi đầu, đế vương đa nghi, hắn luôn luôn là cái người thông minh, chưa bao giờ thiện thêm phỏng đoán để tâm, cũng sẽ không vọng tự hành động, mỗi một bước đúng mực hắn đều dẫn đo đến cực hảo —— đã muốn đem công tác làm ở phía trước, cũng sẽ không làm chủ thượng cảm thấy mạo phạm. Hoàng đế rốt cuộc suy nghĩ cái gì? Hắn muốn cho người biết đến thời điểm, người nên biết, hắn không nghĩ làm người biết đến thời điểm, người phải hồ đồ. Hắn cẩn thận mấy năm nay, trở thành ủng để đăng cơ công thần, chưa bao giờ có một ngày xem thấp xem qua trước vị này không chớp mắt thứ hoàng tử.

Tôn Ất Quân vừa muốn thi lễ cáo lui, Lý Cung Hòa lại hỏi: “Đông Dương bên kia như thế nào?”

Tôn Ất Quân nói: “Quá xong năm..... Hắn là sẽ có phản kích, nghe nói này vây cánh ngày ngày tiến công chúa phủ, mưu kế không thôi.”

Lý Cung Hòa hơi hơi mỉm cười: “Đây một nước cờ, đã bố đến lâu lắm..... Trẫm, thật là gấp không chờ nổi, muốn nhìn đến kia một ngày.”

“Ta chủ anh minh.” Tôn Ất Quân khom người thi lễ.

Năm sau lần đầu tiên đại triều hội, Đông Dương công chúa quả nhiên rút đao lượng nhận, khởi xướng thanh thế to lớn phản kích.

Đầu tiên là rồi rả ngàn danh nghiêng phong quan ký tên tỉnh tọa, liệt kê từng cái mấy năm nay công tích, yêu cầu triều đình một lần nữa cho bọn hăn cái trong sạch, Hoàng Thượng liền kêu Thừa tướng nghị sự, cuối cùng thu hồi bãi miễn mệnh lệnh, chỉ nói tạm thời tạm thời cách chức, một lần nữa khảo hạch sau đi thêm phân công.

Lúc sau lại có ngự sử nói thẳng buộc tội U Châu tiết độ sứ, tả võ vệ Đại tướng quân, U Châu đô đốc Tiết Nhuận mạo chiếm triều đình quân công, ngầm chiếm lương thảo, chế tạo quân giới khi liên hợp gian thương tư phỉ mình túi chờ mười tội lớn. Biên đem bị buộc tội, trong triều lại có Bình Dương hầu thế hăn tọa trấn, bởi vậy hoàng đế đảo cũng không như thế nào, chỉ là chuẩn này thượng số con tự biện.

Sau đó triều đình miệng tiếng tiếng động lớn nhiên, tiến vào điên cuồng trạng thái, Ngự Sử Đài nội tả hữu túc chính đài thượng trăm tên ngự sử, chia làm số phái, giống như chó điên giống nhau cắn xé đối phương trận doanh quan viên. Bắt đầu còn chỉ là không tuân thủ định chế, hiệp kỹ du lịch, quy tụ chờ việc nhỏ, lúc sau đó là tham ô nhận hối lộ, bán quan bán tước, trộm quyền trộm binh, làm quốc ương dân thậm chí mưu nghịch tội lớn đều xả ra tới. Mỗi một ngày công báo truyền ra, đều có mấy tên quan viên hoặc bị tạm thời cách chức điều tra, hoặc bị bãi miễn điều nhiệm, hoặc bị vắn tội hạ ngục, tình hình chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng, cắn ra tới quan viên chức vụ cũng càng ngày càng cao.

Trận chiến tranh này cuốn vào quan viên số lượng càng lúc càng lớn, triều đình cơ hồ đã mất pháp bình thường nghị sự, ngày ngày công kích không thôi, đó là liền kỳ thi mùa xuân khai khảo, cũng cũng không có hòa tan bầu không khí này, ngược lại là hơi có chút tài danh các sĩ tử, bị nhiều mặt thế lực mời chào.

Tiền triều tuyển mới, hậu cung tuyển tú, khẽ không tiếng động trung, đến các nơi đảm nhiệm “Hoa điều sử” hoạn quan sôi nổi hồi cung, tái trở về từ các nơi chọn lựa trở về đảng hoàng đồng nữ, mà này đó đảng hoàng nữ, đại bộ phận chỉ là tuyển vì cấp thấp phi tần, thế tộc đích nữ, quan lớn quý nữ nhóm nếu là vào cung, lại phần lớn từ hoàng gia lễ vật vì có phẩm giai hoàng phi hoặc là hoàng tử phi, không cần tham tuyển.

Tuy rằng so với tiền triều dao sắc gặp nhau, hậu cung điểm này động tĩnh thực sự an tĩnh thật sự, nhưng là hậu cung hậu viện, xưa nay là nữ nhân chiến trường, khắp nơi thế lực tự nhiên sẽ không xem nhẹ tuyển tú một chuyện, Thái Tử, Tần Vương, Tấn Vương, đều đã đến phong phi tuổi tác, mọi người sôi nổi đều phỏng đoán lần này đến tột cùng ai sẽ bị tuyển vì hoàng tử phi.

Nhưng mà tại đây khớp xương thượng, hoàng đế lại cho Tần Vương phủ một đạo khẩu dụ, mệnh Tần Vương tuần tra đất phong, thể nghiệm và quan sát dân sinh.

Mọi người đều biết tôn thất đệ tử nhóm phong ấp chỉ có một công năng, chính là cấp long tử long tôn nhóm đưa tiền địa phương, đến nỗi cái gì dân sinh quan trị, kia đều có địa phương thứ sử chờ trưởng quan quản lý, không hoàng tử chuyện gì, đương nhiên nếu là đất phong có cái gì danh thắng cổ tích, phong cảnh tú lệ địa phương, hoàng tử gì đó muốn chơi chơi, kia nhưng thật ra có thể đi chơi chơi, thống trị phong ấp, trấn an dân sinh, này lại không phải các hoàng tử chuyện nên làm, phạm húy.

Nhưng mà hiện giờ hoàng đế vì cái gì muốn Lý Tri Mân tuần tra phong ấp?

Này thật sự là quá ý vị sâu xa.

Kết hợp Đậu Hoàng Hậu chinh tuyển thế tộc nữ hành động, mọi người phỏng đoán kim thượng, hay không rốt cuộc tại đây một lần Đông Dương

công chúa phân thân thiếu phương pháp thời điểm, cũng bắt đầu muốn vì chính mình trưởng tử tuyển một cái dòng dõi cao quý Vương phi, phô lót đường, rèn luyện một vài?

Chương 51 mật chiếu

“Người phụ hoàng đối với người ký thác kỳ vọng cao, Thái Tử hiện giờ đã tham nghị quốc sự, lại lung lạc không ít triều thần, người phụ hoàng đành phải trước làm người từ phong ấp lý khởi, người không thể cô phụ người phụ hoàng kỳ vọng, không cần lại đi du sơn ngoạn thủy, nghe âm hưởng nhạc, đến làm chút thật sự tới mới là, mang lên mấy cái có khả năng môn khách cho người tham mưu một vài..... Đúng rồi, người biểu ca hiện giờ ở Công Bộ cũng rèn luyện ra tới, nghe người cữu cữu nói rất là có chút kiến thức, người mang lên hẳn.”

Đậu Hoàng Hậu lắc nhai nói, một bên đánh giá phía dưới khoanh tay đứng nghe huấn trưởng tử, hồi lâu không thấy thế nào quá chính mình nhi tử, hiện giờ xem ra tựa hồ cũng không phải không đúng tí nào, bề ngoài nhìn cũng không tệ lắm, tuy rằng bình thường điểm, xứng điểm khôn khéo người hỗ trợ cũng không tồi, lần trước tẩu tử tiến cung đệ ca ca nói có đạo lý, làm trong nhà người giúp một tay, cũng vẫn là có thể cứu lại.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 42

Lúc này Lý Cung Hòa mở miệng: “Đại Lang, trăm hoài nghi Đông Dương ở tư tạo vũ khí.” Một ngữ lại long trời lở đất.

Lý Tri Mân khiếp sợ ngẩng đầu, Lý Cung Hòa lại duỗi tay vỗ nhẹ hân mu bàn tay tỏ vẻ trấn an: “Thứ Khanh tra quá Dự Châu bên kia xuất nhập, bọn họ làm được rất cẩn thận, muối thiết trưởng thượng cũng không không ổn, thạch tràng cũng xác có thạch tài vận ra, thậm chí còn cấp Đông Dương trong phủ vận quá thạch điêu, nghe nói là Đông Dương thích kia đá xanh điêu sư tử. Nhưng nguyên nhân chính là vì trưởng thái bình, ngược lại không ổn, Cửu Châu thứ sử, phần lớn muối thiết vận chuyển bị địa phương thế tộc, tiết độ sứ cầm giữ, giao cho triều đình thuế phần lớn không đủ, Tôn Thiệu Chương ở nhậm thượng nhưng thật ra cư quan có thanh, rất là thanh liêm, thanh liêm lại vì quan giỏi, sau lưng còn vô thế tộc duy trì, có tài đức gì, thế nhưng có thể thu tề? Nay ở hiện giờ triều đình trung, cơ hồ làm không được, này trong đó chắc chắn có miêu nị, trăm không phải tham luyến quyền vị, nhưng Đông Dương khí thế ương ngạnh, chỉ sợ cháy nhà ra mặt chuột ngày, chúng ta một nhà mà ngay cả lui giữ thanh bần không thể được, hoàng gia quyền vị, lui một bước đó là sinh tử chi giao. Người là ta trưởng tử, hiện giờ tuổi tác tiệm trưởng, là thời điểm thế vi phụ chia sẻ một chút trên vai gánh nặng, người lần này đi đất phong, có dám đi tra một tra việc này bên trong?”

Lý Tri Mân cúi đầu: “Phụ hoàng có mệnh, tất nhiên là vâng theo, nhưng khùng hài nhi nô độn, làm không xong phải đi.”

Lý Cung Hòa lấy tay đặt ở Lý Tri Mân trên lưng, thở dài: “Đại Lang, trăm với này trong triều đình, bất quá là tôn tượng đất giống, tâm phúc nhưng dùng người, cơ hồ không có, người là của ta cốt nhục, trăm không tin người, còn có thể tin ai?”

Lý Tri Mân vành mắt hơi hơi đỏ lên, Lý Cung Hòa làm như cũng động tình: “Trăm biết người không phải kia chờ tài trí bình thường, vi phụ ngày thường nhiều có cản tay, ủy khuất con ta.”

Lý Tri Mân rốt cuộc nhin không được, một giọt nước mắt hạ xuống, hẩn lấy tay áo che mặt, không nghĩ toát ra yếu ớt thái độ, Lý Cung Hòa thở dài một tiếng, chỉ là yên lặng vuốt ve, không nói chuyện nữa.

Lâm ra cung trước, Lý Cung Hòa mệnh Tôn Ất Quân phủng quá một phen bảo kiếm tới ban cho Lý Tri Mân: “Kiếm này vì ta hằng ngày sở bội, nay ban thưởng con ta, nguyện chúng ta phụ tử đồng lòng, trăm gian trừ ác, còn này thiên hạ một cái lạnh lạnh càn khôn, sáng tỏ nhật nguyệt.”

Chương 52 dung túng

Lý Tri Mân từ trong cung trở lại vương phủ thời điểm, Nguyễn mục mục cùng mấy cái đại a đầu đang ở Vương gia tắm trong viện thu xếp, nhìn đến Lý Tri Mân tiến vào, Nguyễn mục mục cười nói: “Vương gia từ trong cung đã trở lại? Nương nương hôm nay cũng mới kêu ta cùng Lam Tranh cô nương tiến cung giao đãi, nói ngài muốn đi dò xét đất phong, dặn dò một phen kêu chúng ta liệt hảo đơn tử, chuẩn bị tốt muốn mang lên đồ vật, hiện giờ thiên còn lạnh, lại thưởng vài kiện lại nhẹ lại mềm đại mao quần áo xuống dưới, chúng ta này vội một buổi trưa mới lý cái đại khái, cũng may Lam Tranh cô nương cẩn thận, nghĩ đến phái người đi ngự dược phòng bên kia bao chút thường dùng thuốc viên, trên đường ăn dùng đều đã đóng gói hảo, Vương gia ngài còn muốn nhìn?”

Lý Tri Mân một bên giường cánh tay làm Đinh Hương thế hấn khoan tiến cung xuyên áo khoác thường, thay việc nhà liền bào, một bên không chút để ý nói: “Mụ mụ nhất quán thỏa đáng, mấy thứ này mụ mụ định là được.” Lại kêu Triệu Phác Chân: “Đi kêu Văn Mặc đi thỉnh Thiệu trưởng sử đến Hoa Chương Lâu chỗ đó, ta có việc thương nghị, người cũng đi đem Ký Châu bên kia mấy năm nay thanh la trang đi lên sổ con tìm ra trong chốc lát ta hữu dụng —— lại gọi người viết cái thiệp cấp Đậu gia, thỉnh biểu ca có rảnh lại đây một tự.”

Nguyễn mụ mụ xem hấn này lại muốn đi ra ngoài nghị sự, cũng không biết khi nào mới hồi nội viện, vội cười tiếp tục bổ sung vừa mới không nói xong nói đầu: “Nương nương còn phân phó làm Lam Tranh cô nương đi theo ngài đi tuần, dọc theo đường đi cũng hảo hầu hạ ngài.....”

Lý Tri Mân đã chính mình khấu hảo nghiêng khâm thượng nút thắt, vội vã mà đi ra ngoài: “Không cần, lần này đi tuần không thể mang quá nhiều người, làm Triệu Phác Chân hầu hạ là đến nơi, những người khác không cần mang theo.”

Nguyễn mụ mụ ngạc nhiên: “Nhưng đây là nương nương giao đãi.....”

“Mẫu hậu bên kia ta sẽ tự đi giải thích.” Lý Tri Mân ngữ khí cùng bình thường giống nhau ôn hòa lại không dung làm trái, đã là ra cửa đi, Triệu Phác Chân nhìn thoáng qua trên mặt tươi cười cứng đờ Lam Tranh, thấp đầu cũng vội vàng theo đi ra ngoài.

Mắt thấy Lý Tri Mân cùng Triệu Phác Chân đi xa, Nguyễn mụ mụ còn có chút chuyển bất quá cong tới đứng ngăn ra trong chốc lát vỗ tay nói: “Hại, ta còn là làm người đi trong cung truyền một câu, bằng không tương lai nương nương đã biết lại muốn trách tội xuống dưới.” Nói vội vội mà đi rồi.

La Khi lại bỗng nhiên phụt một tiếng cười, nàng sinh đến mỹ, cười rộ lên hoa hòe lộng lẫy, Đinh Hương xem nàng cười đến cao hứng, nhin không được hỏi: “Tỷ tỷ cười cái gì đâu như vậy cao hứng.”

La Khi duỗi ngón tay nhẹ nhàng chọc hạ cái trán của nàng: “Quả cân rơi vào bông đôi, ta là cười chúng ta này trung gian, cuối cùng thế nhưng là cái vô thanh vô tức rút tiêm nhi, kia trăm linh trăm lị, đảo muốn bài phía sau.”

Hoa Uyển nhìn mắt sắc mặt càng là khó coi Lam Tranh, lại cũng mơ hồ biết nói chính là Triệu Phác Chân, nàng tự nhiên là muốn giúp Triệu Phác Chân nói chuyện: “La tỷ tỷ lại nói đùa, Triệu tỷ tỷ chỉ là ở thư phòng hầu hạ, lại trí nhớ hảo, tưởng là Vương gia muốn hỏi nàng sự, cho nên mới muốn nàng đi theo hầu hạ.”

La Khi ha hả cười một tiếng: “Ngươi là cái thông minh gương mặt bốn bụng, cùng ngươi nói ngươi cũng không hiểu.”

Hoa Uyển hừ một tiếng: “Vậy ngươi nhưng thật ra nói nói xem a?”

La Khi nhìn mắt Lam Tranh, duỗi ngón tay lắc lắc, khẽ cười nói: “Khác không nói nhiều, ta chỉ hỏi ngươi, rơi xuống nước bị Vương gia tự mình cứu lên, lại an bài ở Hoa Chương Lâu bên kia hầu hạ, tất cả việc vặt vãnh đều không cần ứng, thường ngự tứ bảo châu, đã bái danh sĩ vi sư, còn ở lộng Xuân Minh Lâu làm nàng chương, hiện giờ lại thỉnh cái họa sư tới giáo vẽ tranh..... Nay còn thôi, bên ngoài còn dẫn tới cái Thượng Quan công tử thần hồn điên đảo —— không phải ta nói, Hoa Uyển nha, ngươi không có người kia Triệu tỷ tỷ tâm cơ thủ đoạn, vậy vẫn là ôm chặt nàng đùi, tương lai cũng có thể tránh cái hảo tiền đồ ra tới.”

Lúc này Lam Tranh miễn cưỡng cười nói: “Hoa Uyển tuổi còn nhỏ đâu, khi muội muội chớ có trêu ghẹo, một hồi tử thật muội muội thật đúng là cho rằng ngươi bố trí nàng, kia nhưng thật ra không ổn, Vương gia chiêu

hiền đãi sĩ, tưởng là dùng được với thật muội muội, chúng ta này chạy nhanh chuẩn bị hảo là đứng đắn, đỡ phải lằm Vương gia sự.”

La Khi cười lạnh một tiếng: “Này hiền huệ cái giá khởi động tới, cũng thật mệt đến hoảng, không biết còn tưởng rằng là vị cớ nào thức đại thể Vương phi nương nương đâu.”

Lam Tranh vốn chính là cường chống, bị nàng như vậy một châm chọc, trên mặt nhất thời liền trướng đến đỏ bừng, La Khi cũng không xem nàng, tự quăng xuống tay khăn, cũng mặc kệ những cái đó tay nải, chỉ dào dạt đi rồi đi, trở về phòng nghỉ tạm đi.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 43

Hai người chậm rãi đều không nói, Hoa Uyển trộm xem nàng sắc mặt ở ánh nến trung minh minh ám ám, thấp giọng hỏi: “Vương gia, có phải hay không thật sự rất thích người.”

Triệu Phác Chân há miệng thở dốc, tưởng phủ nhận, nhưng cuối cùng lại chỉ là chần chờ nói: “Ta..... Cũng không biết.....”

“Kia, nếu Vương gia muốn thu người vì trong phòng người đâu?”

Triệu Phác Chân đem ánh nến thổi tắt, trong bóng đêm, hồi lâu mới truyền đến một câu: “Ngủ đi.”

Chương 53 đường xá

Thánh mệnh tại thượng, không chờ Triệu Phác Chân nghĩ kỹ, Lý Tri Mân liền xuất phát.

Ký Châu ly kinh thành cũng hiểu rõ thiên hành trình, nhưng lần này phụng hoàng mệnh đi tuần, vương giá tất cả dựa vào người hầu tự nhiên là đầy đủ hết, ra kinh mới thu những cái đồ trói buộc dựa vào, lên xe một đường đi trước, chờ ra quan đạo, liền bắt đầu có chút xóc nảy. Đây là lần đầu tiên ra xa nhà, Triệu Phác Chân bắt đầu còn có chút mới mẻ, sau đó thực mau đã bị vào đông nghìn bải một điệu đông cảnh một bậc xóc nảy xe ngựa cấp hoàng hôn mê, nàng là duy nhất đi theo nữ quan, một mình có một chiếc xe ngựa cưỡi, đi ra ngoài phía trước nàng cũng nghe Văn Đồng bọn họ kiến nghị, đặc biệt mang theo thật dày miên đệm giường, nhưng

hiệu quả cực nhỏ, lung lay một ngày, Triệu Phác Chân tuy rằng không có phun, lại cũng bị đè nén đến quá sức.

Buổi tối tối rồi trạm dịch thời điểm, Triệu Phác Chân cường chống hầu hạ Lý Tri Mân dùng cơm, chính mình lại một chút đều ăn không vô, Văn Đồng lần này cũng đi theo ra tới, nhìn đến nàng như vậy rất là đồng tình hỏi: “Phía trước làm ngài mang trần bì tím tuyết hoàn, ngài không ăn sao?”

Triệu Phác Chân mặt như màu đất, lắc lắc đầu: “Ăn, vô dụng.”

Văn Đồng nói: “Ta nơi đó có chút hoắc hương hoàn, ngài liền trà nóng phục một hoàn đi vào, nhiều ít ăn một chút, ra cửa bên ngoài, này trạm dịch nhưng cùng vương phủ bất đồng, qua cơm điểm, lại yếu điểm nước ấm đều khó.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu, miễn cưỡng ăn chút gì, liền đi nghỉ tạm, bởi vì là vương giá, trạm dịch tự nhiên là tần này sở hữu tốt nhất nịnh hót, bởi vậy nghỉ ngơi cả đêm, nhưng xem như khá hơn nhiều.

Ngày thứ hai lại muốn lên xe khi, Văn Đồng từ đằng trước một đường chạy chậm lại đây, cười đối Triệu Phác Chân nói: “Chân cô nương, Vương gia thỉnh ngài đến hẳn trong xe hầu hạ.”

Triệu Phác Chân ngăn ra: “Không phải công công đi theo hầu hạ sao?”

Văn Đồng cười nói: “Tưởng là Vương gia có chuyện gì muốn hỏi ngài? Đâu đại nhân cũng ở bởi Vương gia nói chuyện đâu.” Nói liền đi lên thế nàng lấy nàng tùy thân tiểu tay nải.

Trước một đêm Hoa Uyển hỏi qua vấn đề còn rối rắm ở trong đầu, Triệu Phác Chân thật sự không muốn tái kiến Lý Tri Mân, nhưng Văn Đồng đã cười ở phía trước biên dẫn đường, nàng căng da đầu vẫn là lên xe.

Vương giá quả nhiên cũng đủ to rộng, ba người ở bên trong vẫn cứ có vẻ thập phần rộng mở, trong xe còn phô trương hậu mà mềm mại lông chồn thảm, phóng ấm bồn, Lý Tri Mân dựa vào to rộng thoải mái trên giường, phía sau lót đệm mềm, đang ở cùng đối diện Đậu Thanh, Thiệu Khang nói nhàn thoai, Đậu Thanh là quốc cữu gia Đậu Lý Lâm đích trưởng tử, cùng Lý Tri Mân là anh em bà con, ngày tết thường xuyên sẽ tới vương phủ tới, bởi vậy Triệu Phác Chân cũng nhận biết hẳn, hẳn nhìn đến Triệu Phác Chân đang xe, khom người hành lễ cười nói: “Triệu thượng cung.”

Triệu Phác Chân vội vàng đáp lễ, Lý Tri Mân mí mắt chỉ hướng nàng cái này phương hướng liêu liêu, cũng không nói chuyện, chỉ là tiếp tục cùng Đậu Thanh nói chuyện: “Ký Châu bên kia nghe nói có tốt lộc nhưng, lần này có thể mua một ít trở về cấp cữu cữu.”

Đậu Thanh cười nói: “Vẫn là trước làm tốt phái đi vì thượng, Vương gia có thể tưởng tượng hảo như thế nào thị sát dân tình?”

Lý Tri Mân nói: “Trong triều này trận loạn vô cùng, có chút người cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, liền ta nơi này đều tới bãi thượng, chỉ hướng trên cửa đệ thể bài thỉnh thấy, này đó quan trường tên giáo hoạt, một không cẩn thận liền tài bọn họ nói, mẫu hậu đơn giản cùng phụ hoàng thảo cái phái đi, làm ta ra tới giải sầu, tránh đi kinh thành này nước đục. Chỉ là này đại trời lạnh tuần tra đất phong, thật sự có chút ăn không tiêu, nhưng thật ra kêu các người đi theo ta chịu khổ, phụ hoàng sẽ không quá trách móc nặng nề, đến lúc đó làm Ký Châu thử sử tìm mấy cái có khả năng thư lại, viết hảo tấu chương là được.”

Đậu Thanh có chút không tán đồng: “Nói chuyện gì khổ, cô mẫu cũng là vì Vương gia hảo, Vương gia vẫn là thượng điểm tâm hảo, khó được thể nghiệm và quan sát dân tình cơ hội, Vương gia ở trong cung không biết dân gian khó khăn, hiện giờ chính hợp nhiều nhìn xem mới là.”

Thiệu Khang xem Đậu Thanh lại muốn thao thao bất tuyệt nói lý, vội cười ở giữa cừu vãn: “Hàng năm ở trong kinh, thật là có chút tò mò Ký Châu như thế nào, đậu đại nhân hiện giờ cũng ở lục bộ nhậm chức, hiểu biết bên kia địa phương quan nhậm chức tình huống?”

Đậu Thanh nhú nhú mày, nghiêm trang trên mặt khó được lộ ra khinh thường: “Ký Châu thứ sử Bành Định Phong, là cái gian xảo tiểu nhân, một bên cùng Nghiêm Tôn học sinh mượn sức quan hệ, một bên lại ở Đông Dương công chúa môn hạ khom lưng uốn gối, bát diện linh lung, chính nhân quân tử đều sỉ với cùng hăn làm bạn.”

Thiệu Khang cười ngâm ngâm: “Thuận lợi mọi bề có thể làm được địa phương quan to, kia cũng là có vài phần bản lĩnh.....”

Chính nói chuyện khi, xe ngựa bỗng nhiên kịch liệt run rẩy hạ, Triệu Phác Chân đang ở một bên châm trà, thân bất do kỷ về phía trước phác gục, bên cạnh đang cùng Đậu Thanh Thiệu Khang nói chuyện Lý Tri Mân bỗng nhiên tay duỗi ra, đem nàng đỡ, nhưng trong tay đề bạc hồ lại về phía trước một khuynh, hồ trung nước ấm tẫn ngã xuống phía trước Lý Tri Mân tay áo thượng da lông bên cạnh, Triệu Phác Chân a một tiếng thập phần ảo não cầm chính mình khăn đi lau.

Bên cạnh Thiệu Khang cùng Đậu Thanh cũng đều hoảng sợ vội hỏi: “Vương gia nhưng năng tới rồi sao?” “Cần phải thay quần áo?”

Lý Tri Mân lại bất động thanh sắc mà thu hồi tay áo nói: “Không có việc gì, mùa đông ăn mặc hậu, cũng không ướt đến.” Lại hỏi Thiệu Khang: “Bành Định Phong năm nay nhiều ít tuổi?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 44

Lý Tri Mân lại vẫn là như vậy một bộ thông dong bình tĩnh bộ dáng: “Tra ra cái gì tới sao?”

Tống Triêm lắc đầu: “Xưởng chiêu làm công nhật đều là bình thường làm việc, cũng không có cái gì khác thường, cho bọn hãn không ít người gia xem qua bệnh, lấy hỏi bệnh từ vì danh hỏi qua bọn họ tập sống nội dung, phần lớn là khuân vác, phách sài linh tinh, nghe nói khai thác đá luyện chờ khổ sống đều là dùng phạm nhân làm, vòng ở mặt khác một chỗ, mà điều khắc thạch tài, làm nghề nguội này đó thợ thủ công, lại là quan gia tập trung điều động thợ thủ công, mặt khác có tiền công, thoát nhìn hết thấy đều phi thường bình thường, chỉ trừ bỏ trên núi không thể loạn đi —— cũng có lý do chính đáng, phía sau núi biên chính là Vương gia ngài thôn trang..... Mỏ đá bởi vì có trọng phạm tử hình phạm ở, bởi vậy quan binh gác thập phần nghiêm ngặt, làm công nhật nhóm đều chỉ cho phép ở bên ngoài, cũng không thể đi vào.”

Lý Tri Mân nói: “Vận ra đồ vật không có khác thường?”

Tống Triêm lắc đầu: “Tra không ra, nhìn qua đảo đều là bình thường sư tử bằng đá chờ thạch điêu, xem lớn nhỏ cũng không tốt tàng vũ khí..... Nhưng là này xưởng gần nhất ba năm mới bắt đầu, gần đây giấu ở trong sơn động cũng là có khả năng..... Nhưng điều tra nhưng không tìm được chứng cứ, vô dụng.”

Lý Tri Mân nói: “Đông Dương công chúa điên cuồng gom tiền mấy năm, bán quan bán tước, thu nhận hối lộ, khí thế kiêu ngạo, triều thượng

chó săn thật nhiều, hiện giờ nghiêng phong quan việc này phụ hoàng tuy rằng xuống tay, lại có chút chống đỡ không được, trong lúc cấp thiết muốn tìm cá biệt địa phương thiết nhập, chúng ta đem việc này manh mối thông qua Thiệu Khang tay đưa tới phụ hoàng trước mặt, hẳn tự nhiên gài đúng chỗ ngựa, này tư tạo binh khí sự nếu là có thể thăm tra, liền tính vạn đảo không được Đông Dương, cũng có thể đại đại thương này nguyên khí, người ta mấy năm nay tra xuống dưới, cũng chỉ có này một chỗ có hiểm nghi, chỉ có thể hạ điểm khổ công phu tế tra xét.”

Tống Triêm nói: “Trời giá rét này, Vương gia hà tất tự mình tới, ta nghĩ quá mấy ngày nghĩ biện pháp có thể trà trộn vào đi, vì xưởng bên trong người xem bệnh, sau đó lại chậm rãi mưu chi.”

Lý Tri Mân lắc đầu: “Không còn kịp rồi, Đột Quyết bên kia không ngừng quấy rầy biên giới, ta đoán trước đại chiến tức khởi, Phạm Dương tiết độ sứ Ứng Khâm nhiều lần thượng tấu chương yêu cầu mở rộng biên bị, Binh Bộ lại dè dặt không báo, chỉ cho rằng Ứng Khâm là khuếch đại này từ, sinh sự tranh công, muốn củng cố này thế lực, Ứng Khâm người này lùm cò lục lâm xuất thân, đạo tặc xuất thân chiêu an làm tướng, tuy rằng thô tục không văn, lại là một viên hãn tướng, chiến công chồng chất đến nhậm tiết độ sứ, với chiến sự thượng có dã thú giống nhau trực giác, lại tay cầm trọng binh, hẳn đã thượng sơ, ứng không phải hư ngôn. Ta nếu không ở nay đông mau chóng làm thành một chuyện lớn, tiến vào phụ hoàng cùng triều đình trong tầm nhìn, liền phải bỏ qua năm giữ quân quyền thời cơ, một bước sai từng bước sai.”

Tống Triêm thở dài: “Đông Dương công chúa bên người có Chủ Thời Uyên tên này mưu sĩ ở, tự nhiên là kế hoạch chu đáo chặt chẽ, không phải dễ dàng tra được.”

Lý Tri Mân nói: “Ngày mai ta cùng với người đến khám bệnh tại nhà, nhìn kỹ hẳn nói.” Hãn ngôn ngữ ngắn gọn, lại thập phần kiên quyết, Tống Triêm lắc đầu, đại khái vẫn là cảm thấy này trong khoảng thời gian

ngắn khó có đột phá, bất quá hẳn là lạc quan người, thực mau lại đùa với Triệu Phác Chân nói lên trong kinh sự tình tới, hống Triệu Phác Chân nấu cơm ăn đi.

Ngày thứ hai quả nhiên Tống Triêm mang theo Lý Tri Mân cùng Triệu Phác Chân đến khám bệnh tại nhà, chỉ nói Lý Tri Mân là chính mình đồ đệ, Triệu Phác Chân tắc giả thành y đồng, một đường rung chuông xem bệnh, bên này ở nông thôn rất là khốn khổ, lại là trời giá rét, đối linh y thập phần hoan nghênh, cũng cơ bản đều nhận thức Tống Triêm, gặp mặt đều thập phần nhiệt tình mà tiếp đón: “Tống đại phu! Ngài lại tới rồi? Đây là ngài đồ đệ? Vừa thấy chính là cái thông minh! Xem đôi mắt này cơ linh thật sự!”

“Bình thường vô năng”, thường xuyên bị Hoàng Hậu nương nương ghét bỏ “Chất phác” Lý Tri Mân mặt vô biểu tình mà thế Tống Triêm mở ra khám rương lấy châm, Triệu Phác Chân nhần cười nhần đến thập phần vất vả, bị Tống Triêm chỉ huy: “Đi điểm cuối nước ấm tiến vào.”

Đồng hương vội cười: “Này tiểu ca nhi như vậy tiểu thân thể, không cần, chính chúng ta tới.” Nói xong chạy trước chạy sau, còn cấp Triệu Phác Chân bắt một phen đại táo.

Nhà này người bệnh là tiểu nhi tử, đi công trường làm công ngắn hạn, bởi vì không thành thạo không cẩn thận bị Thạch Đầu tạp chặt đứt chân, không bỏ được đi tỉnh thành nối xương, ở nông thôn tùy tiện thỉnh cái tha phương lang trung tiếp thượng, kết quả không tiếp hảo miệng vết thương còn sưng đi lên, người cũng nóng lên lên, trong nhà trên dưới tất cả đều bối rối. Ít nhiều thiên lãnh miệng vết thương không có tiến thêm một bước chuyển biến xấu, lại gặp gỡ Tống Triêm cái này có chút thật y thuật giả lang trung, cho hẳn một lần nữa tiếp hảo xương cốt, lại cho hẳn ngự dược phòng mấy chục lượng bạc thuốc dán cho hẳn dùng tới, dựng sào thấy bóng mà lui thiêu thiêu sưng, hôm nay tới lại tái khám một lần, mắt thấy đầu xuân là có thể xuống đất, nhi tử mắt thấy có thể cứu chữa, toàn gia mang ơn đội

nghĩa, đối Tống Triêm cũng là không có gì giấu nhau, trò chuyện trò chuyện liền cho tới sinh kế đi lên:

“Sớm chút năm chúng ta này chạy nạn nhiều, động bất động bán nhi bán nữ, may mắn hiện giờ tới tôn đại nhân, tôn đại nhân là người tốt a, thanh chính liêm khiết! Gần nhất chúng ta nơi này, liền nghĩ biện pháp tạo phúc bá tánh, miễn thuế phú, tu lạch nước, làm học đường, cày bừa vụ xuân cho chúng ta chịu nợ hạt giống, mùa đông còn tìm mọi cách cấp chúng ta bá tánh tìm việc, tu cừ tu kiều tu lộ đào giếng, này đó từ trước đều là chiết lao dịch, hiện giờ lại là quan phủ đưa tiền làm chúng ta tu! Đều là tiền mặt, một văn không ít, thật là quan tốt a.....”

Tống Triêm cùng Lý Tri Mân nhìn nhau liếc mắt một cái, cũng chưa nói chuyện, Tống Triêm thế kia tiểu nhi tử xem xong bệnh, khai mấy phó tiện nghi phương thuốc, lại để lại tam thiệp thuốc dán, đứng lên liền cáo từ, đồng hương vội lưu cơm, Tống Triêm lắc đầu, nhà này hăn trước sau chân trị mấy lần, nên thám thính quá đều thám thính qua, này tiểu nhi tử đi vào không hai ngày liền tạp bị thương chân, con đường đều không biết đâu, lưu trữ ăn cơm đảo lộn nhân gia, huống hồ hôm nay hăn còn mang theo cái quý giá long tử long tôn ở, nơi nào có thể làm hăn ăn này đồ ăn, chối từ liền mang theo người ra tới, kia gia lão nhân cấp Triệu Phác Chân tắc một chuỗi tiền làm khám phí: “Đây là hôm qua mới phát xuống dưới tiền công, vừa lúc làm như khám phí, Tống đại phu nhân tâm nhân thuật a.....”

Triệu Phác Chân xem Tống Triêm, Tống Triêm phát phát tay ý bảo nàng nhận lấy —— quang kia mấy thiệp dược liền không ngừng này mấy cái tiền, trong kinh Thái Y Viện xứng chuyên cung tôn thất ngự dụng thuốc trật khớp cao, lấy tiền cũng chưa chỗ mua đi, dán này rất nhiều dược tiền mấy ngày nay, lại không hỏi thăm ra cái gì hữu dụng tin tức, lại nói tiếp Tống Triêm cũng là tâm tắc thật sự.

Ba người lại đi rồi mấy hộ nhà, linh tinh vụn vặt cũng nghe chút tin tức, nhưng cũng chưa cái gì dùng, bất quá nhưng thật ra nhìn ra Tôn Thiệu

Chương quả nhiên quan thanh rất tốt, bá tánh khen không dứt miệng.

Mắt thấy buổi trưa, Tống Triêm liền mang theo hai người đi cái quan đạo bên cạnh trà lều điểm ba chén nhiệt dầu sở. Nơi này trà lều dùng hồ tiêu, hành gừng, hạt kê mặt chờ vật, nấu nóng bỏng nước trà, rải chút hạt mè đậu phộng, đại trời lạnh mùi hương bốn phía, ba người liền nước trà ăn sáng sớm mang ra tới bạch diện màn thầu, hương vị cư nhiên không tồi, toàn thân đều ấm lên.

Thiên lãnh, này ven đường trà lều cũng không ai, chỉ có tiểu nhị tới đổ trà nóng, liền lại súc cổ trốn đến nơi tránh gió.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 45

Chung quanh một mảnh yên tĩnh, Lý Tri Mân đem kia cung ném hồi trên bàn, không rên một tiếng, đôi mắt rũ xuống, cùng phía trước giống nhau trầm mặc an tĩnh, mỗi người lại đều không có quên vừa mới kia trong nháy mắt sát ý tuần liệt.

Chỉ thấy kia “Đại ca” đứng lên chấp tay thi lễ nói: “Xá đệ lỗ mãng vô lễ, lỗ mãng, tại hạ thế hãn tạ lỗi, phía trước chỉ là cảm thấy vị này tiểu nương tử cùng gia mẫu ngữ thái có chút tương tự chỗ, bởi vậy có điều mạo phạm, chỉ là hiểu lầm một hồi, cũng không có ý khác, còn thỉnh vài vị đảm đương.”

Hắn ngôn ngữ khẩn thiết, Lý Tri Mân chỉ là ngồi trở lại chỗ ngồi, không nói chuyện nữa, Tống Triêm vội đứng dậy thi lễ cười nói: “Chỉ là hiểu lầm liền hảo, không dám nhận.”

Kia nam tử cũng không hề lưu lại, chỉ là nhẹ nhàng quở trách kia hai vị: “Phụ thân mẫu thân lần nữa dặn dò ra cửa bên ngoài không được sinh sự, các người lại lỗ mãng! Còn không chạy nhanh đứng dậy lên đường!”

Chỉ thấy kia hai nam tử miễn cưỡng đứng dậy, cầm cung tiễn bao vây, quả nhiên trên người mã mà đi, xa xa còn nghe được lão nhị ở oán giận: “Đại ca người ngày thường đối nữ nhân đều là không giả sắc thái, khó được hôm nay coi trọng cái, liền tính sinh trở về thì thế nào.....” “Kia tiểu nương tử nơi nào giống nương?”

Mắt thấy tam kỵ đi xa, Tống Triêm mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng không dám lưu lại, mang theo Lý Tri Mân cùng Triệu Phác Chân vội

vàng rời đi, chỉ lên xe ngựa, mới không tán đồng mà nhìn về phía Lý Tri Mân: “Vương gia ngày thường cực kỳ ổn trọng, như thế nào hôm nay đảo tròng quan nhất nộ vi hồng nhan đi lên? Chúng ta còn có việc trong người, người như vậy cảnh mẹ đẻ cảnh con, bị người có tâm xuyên qua, như thế nào cho phải?”

Lý Tri Mân vẫn là một bộ bình tĩnh bộ dáng: “Này ba người rõ ràng là quân nhân, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này, sự có kỳ quặc, ta nhìn bọn họ lập tức dấu vết, rõ ràng là biên quân, cho nên ta cố ý chọc giận bọn họ, nghĩ có lẽ có thể đột phá tìm hiểu chút cái gì.”

Tống Triêm hơi hơi có chút vô ngữ, nhìn mắt Triệu Phác Chân, tiểu nha đầu vuốt vừa lấy được kia một chuỗi đồng tiền ở chơi, phảng phất không chút nào để ý, Tống Triêm thập phần sầu bi mà thở dài, hồng nhan họa thủy a, Vương gia quả nhiên ngày thường lại ổn trọng, rốt cuộc cũng vẫn là cái người trẻ tuổi a.

Đành phải trở lại chuyện chính: “Thời tiết lãnh, Vương gia ngài ở chỗ này lâu lắm cũng không thích hợp, không bằng ngài vẫn là hồi Ký Châu, chờ ta tra ra cái manh mối tới, lại cho ngài đưa cái tin? Nơi này cùng trong kinh ăn uống trụ đều kém quá xa, chỉ sợ Vương gia ngài trụ không quen, vạn nhất sinh bệnh còn trì hoãn chuyện này.” Cũng không biết vị này gia còn sẽ sinh ra chuyện gì tới, không bằng vẫn là chi xa hảo.

Lý Tri Mân kỳ thật nghe minh bạch hẳn ý tứ, biết Tống Triêm ngại hẳn vướng bận, lại nhấp miệng không nói lời nào, Triệu Phác Chân không hảo lại trang rồi gõ, đành phải tiếp theo câu chuyện, tưởng giảm bớt này xấu hổ: “Chả trách thư thượng nói mười dặm bất đồng tục đầu, mấy ngày nay lại đây đích xác ăn uống nói chuyện khẩu âm đều khác nhau rất lớn, không nói cái khác, chỉ nói này tiền cũng cùng trong kinh tiền đồng không quá cùng.”

Tống Triêm cùng Lý Tri Mân song song ngấn ra, quay đầu nhìn về phía Triệu Phác Chân, Triệu Phác Chân nhìn đến bọn họ xem nàng, có chút không rõ nguyên do, cầm trên tay kia xuyên đồng tiền hơi hơi sững sờ, đó là nông gia vừa mới chi trả chần kim, một chuỗi mới tinh đồng tiền đều dùng hồng sợi tơ xuyên lên, nói vậy thật là yêu quý, Tống Triêm mở miệng hỏi: “Như thế nào bắt đồng?”

Triệu Phác Chân nhú mày nói: “Cũng không thể nói nơi nào bắt đồng..... Chính là cầm ở trong tay liền cảm thấy cùng trong kinh dùng quán tiền đồng không giống nhau.” Nàng từ chính mình hầu bao cũng lấy ra một văn tiền đồng ra tới nói: “Đây là ăn tết trong cung mới vừa thưởng xuống dưới tiền, cũng là bảo tuyền tư mới vừa đúc tốt tân tiền, trong cung người đều thích lưu một quả giấu ở túi tiền thảo cái hảo điềm có tiền, nói là có thể đưa tới càng nhiều tiền.....”

Tống Triêm gấp không thể chờ nói: “Đưa cho ta nhìn xem!”

Triệu Phác Chân đưa qua, Tống Triêm lấy quá Triệu Phác Chân trong tay hai quả tiền, đối với cửa sổ xe lậu tiến vào ánh sáng nhìn kỹ nửa ngày, lại đều ước lượng, đem hai quả đồng tiền đều đưa cho Lý Tri Mân: “Đúc tự đều là giống nhau..... Nhưng là xác thật cảm giác bất đồng, tựa hồ bên cạnh không quá giống nhau, tân tiền cảm giác ra tới, phỏng chừng dùng một đoạn thời gian mài mòn quá liền nhìn không ra —— trọng lượng chờ trở về tìm cái chuyên môn cân bạc cân lượng một lượng. Kia hương hộ nói qua, là mới phát xuống dưới tiền công.....” Hẳn ý vị thâm trường mà trầm mặc.

Lý Tri Mân nhéo kia hai quả đồng tiền cầm ở trong tay nhìn kỹ trong chốc lát, lại nhìn mắt Triệu Phác Chân không nói chuyện, Triệu Phác Chân cuối cùng dư vị ra điểm cái gì tới: “Này tiền, không đúng?”

Tống Triêm nói: “Tự mình triều khai quốc tới nay, lập tiền pháp, cả nước tiền đồng đều từ trong kinh bảo tuyền tư thống nhất chế thành, không

được tư lò trộm đúc, tư đúc tiền phần lớn sẽ so quan chế tiền nhẹ một ít, dân gian tư lò, phần lớn chế tác thô sơ giản lược, rất là dễ dàng phân rõ, thả giống nhau làm được không nhiều lắm, nguy hại không lớn..... Nay tiền làm được cùng quan gia tiền đồng cơ hồ giống nhau như đúc, hiển nhiên dùng đồng dạng khuôn đúc.....” Hãn cùng Lý Tri Mân liếc nhau: “Sợ là Đông Dương công chúa mới có thể lộng tới triều đình bảo tuyền tư khuôn đúc.”

Tống Triêm suy nghĩ hạ, lại xoay mấy cái địa phương, lại lần nữa thu chút chẩn kim trở về, nói đều là công trường mới vừa phát tiền công, chờ về tới nhà tranh, Tống Triêm quả nhiên gấp không thể chờ cầm cân tới cân kia hai quả đồng tiền: “Quả nhiên trọng lượng bất đồng, quan tiền là một quả một tiền bốn phần, này cái tiền là một tiền nhị phân, thực tế sử dụng trung, giống nhau bá tánh cũng xem không lớn ra này trọng lượng, liền tính cảm thấy không đúng, xem này hoa văn tinh mỹ, đúc đến như thể tinh tế, lại trải qua dân gian truyền lưu mài mòn, cũng không lớn để ý, chỉ cần không ở trong kinh sử dụng, ai cũng sẽ không chú ý này trong đó chênh lệch.”

“Một quả tiền liền nhẹ nhị phân, tặc một quan tiền, ngàn cái nhưng kiếm được đồng hai mươi lượng..... Nếu là đúc thượng trăm vạn tiền..... Nay lợi, nhưng không tệ a! Huống chi còn nhưng lén thu đồng, thậm chí có thể đem trên thị trường quan tiền trực tiếp thu về sau một lần nữa đúc nóng! Không đối..... Phía chính phủ thu đồng là trăm cân chín lượng, Đông Dương ở trong triều nanh vuốt thật nhiều, trực tiếp cấu kết đồng quặng xưởng thu đồng, cũng không kỳ quái! Kia lợi nhuận liền kinh người!”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Chưa chắc yêu cầu như vậy phiền toái, mỗi năm bảo tuyền tư đăng báo đồng lưu hao tổn đều rất là kinh người, Hộ Bộ cũng có mắt không trông, ta phía trước nghe Thái Tử từng oán giận quá, nói cảm thấy Công Bộ này hạng thiếu hụt có dị thường, muốn tra một tra,

sau lại liền không thấy bên dưới, sợ vốn chính là Đông Dương công chúa đầu đuôi, dè nặng Thái Tử không được hấn làm.”

Tống Triêm một phách chương: “Cho nên kia trong sơn động đầu, căn bản không phải tư tạo vũ khí, mà là tư đúc đồng tiền? Như vậy hết thấy liền nói đến thông, vũ khí không thể tàng nhập thạch điêu nội, đồng tiền lại có thể! Chỉ cần vận ra sau, ở địa phương khác lặn lẽ lấy ra, căn bản không người biết giác! Mà Tôn Thiệu Chương tiền, cũng là từ đây mà đến!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 46

Lưu đại nương một phách chưởng: “Này cũng không phải là làm tiểu! Thật ra mà nói, lão thân lần đầu tiên nhìn thấy, cũng nói bực này nhân gia, tất là muốn thảo tiểu, ai biết thế nhưng không phải! Bằng không lão thân cũng không dám mặt dày tới cửa, này ứng tiết độ sứ dưới gối không con, bởi vậy thu dưỡng chín nghĩa tử, phân lãnh chư quân, đều là uy phong lẫm lẫm tướng quân! Hiện giờ cầu hôn vị này đại công tử kêu Ứng Vô Cữu, lớn lên là tuần tú lịch sự, long uy hổ mãnh! Tuổi ba mươi có một, tục ngữ nói: ‘ nam nhân ba mươi một chi hoa. ’ đúng là tráng niên, bởi vì nhiều năm chinh chiến, cũng không từng cười quá thê thất, vị kia tướng quân tự mình kêu ta đi tinh tế công đạo, nói là hôm qua đi ngang qua, bởi vì huynh đệ lỗ mãng mạo phạm, sợ hãi tiểu nương tử, hiện giờ khiến lão thân tới hảo hảo nói, hãn nghĩa phụ nghĩa mẫu hôn sự đều từ chính hãn làm chủ, nhìn trúng chính là tiểu nương tử phẩm cách cùng chính mình nghĩa mẫu có chút giống, thập phần nhân từ quý trọng, cho nên nhìn vừa mắt, lần này là muốn cưới đi làm chính đầu nương tử, ở tại trong thành tiết độ sứ trong phủ, trong ngoài có người hầu hạ, một chút sống không cần tiểu nương tử làm, chỉ cần đối nghĩa phụ nghĩa mẫu hiếu thuận liền hảo, nhân gia còn cùng ta nói, kia ứng tiết độ sứ cùng tiết độ sứ phu nhân, thập phần từ thiện, thu dưỡng này rất nhiều hài tử, cũng không phải là đại thiện tích đức nhân gia! Tự nhiên càng không phải tảo ma tức phụ nhân gia! Sính lễ thượng càng không cần phải nói, vào cửa liền ấn trưởng tức tới, sính lễ phòng mà cửa hàng, đều là đầy đủ hết, tuyệt không sẽ bạc đãi! Muốn ta nói, bực này nhân gia, lại không thể tìm đến cái thứ hai, tiên sinh gia khuê nữ, nếu không xứng bực này nhân gia, còn xứng ai đâu! Sợ là chỉ có hoàng gia mới so đến qua!”

Tống Triêm lại nhìn mắt Lý Tri Môn, cơ hồ nhin không được muốn cười ra tới: “Vị này tướng quân là lại đây làm cái gì kém? Hôm qua chúng ta là bên đường gặp, xem bọn họ vài vị thế, nhưng thật ra cùng tội phạm không sai biệt lắm, dọa đến nhà của chúng ta tiểu khuê nữ.”

Kia Lưu đại nương hơi hơi có chút xấu hổ, cười nói: “Nghe nói là lại đây mua chút yên ngựa, sắt móng ngựa linh tinh quân nhu, bởi vì dùng lượng đại, này trên đường đạo tắc lại nhiều, cho nên tự mình mang theo binh lại đây áp giải quân bị, đã tới mười ngày sau, hôm qua là nghe nói là đi tỉnh thành làm việc, trở về trên quan đạo nhìn thấy tiểu nương tử, này liền để lại tâm, muốn ta nói, này cũng không phải là thiên lý nhân duyên nhất tuyến khiên? Như vậy hảo nhân gia, lại là chính đầu nương tử, nhà trai cũng là có tứ phẩm quân chức trong người, trẻ tuổi đây hứa hẹn, tướng mạo đường đường, cha mẹ chồng cũng là gia đình nhân thiện, nào một cộc không đầy đủ?”

Tống Triêm cười một cái, mở miệng cự tuyệt nói: “Chủ yếu là nhà ta này tiểu nương tử từ nhỏ nuôi chiều, tuổi lại tiểu.....” Lúc này Lý Tri Môn lại bỗng nhiên mở miệng: “Ta này muội tử tuổi còn nhỏ, cái gì của cái danh phận đều là hư, chúng ta vẫn là đến xem làm người, vị này tướng quân nếu là thực sự có ý cưới ta muội tử, vậy cần thiết tự mình tới cửa tới nói chuyện, nói qua về sau, chúng ta mới muốn nhìn thành ý.”

Tống Triêm ngạc nhiên, Lưu đại nương đại hỉ nói: “Này hậu sinh nói được có đạo lý, đây mới là cái thiệt tình đau nữ nhi nhân gia! Ta đây liền trở về thượng phúc nhà người ý tứ đi!”

Nói xong cũng không màng được với uống một ngụm trà thủy, trực tiếp đứng lên vội vội vàng vàng đi ra ngoài, nghĩ đến này cộc sự nàng làm quan môi trầu thành không thấp, bởi vậy thập phần nóng bỏng.

Tiến đi Lưu đại nương, Tống Triêm hỏi Lý Tri Môn: “Vương gia đây là muốn mượn Ứng Khâm này một cỗ lực? Ứng Khâm người này lùm cò

xuất thân, năm đó suất sơn trại phỉ binh quy phục quy thuận năm đó Phạm Dương đô đốc La Vân Phi, ở năm đó Bát vương chi loạn trung theo la vân phi tiêu diệt khẩu có công, lại binh tướng có nói, đi bước một đi đến hôm nay, nghe nói một thân cương liệt táo bạo, lại sợ thê như hổ, dưới gối không con, thu dưỡng rất nhiều nghĩa tử, đều đều trung thành và tận tâm, thả đều dừng mãnh phi phạm, con nuôi Ứng Vô Cữu nguyên là cô nhi, mười mấy tuổi khi bị hãm thu dưỡng, lúc sau tùy phụ chinh chiến tứ phương, mười mấy tuổi liền có thể lĩnh quân bình biên, ở trong quân rất có uy vọng, nơi này đều không phải là Phạm Dương địa giới, chỉ sợ vị này Ứng Vô Cữu, cũng không sẽ như Vương gia ý, Vương gia tổng sẽ không cho rằng ——” hãm nhìn mắt Triệu Phác Chân, tiểu nha đầu rũ mắt da, mặt vô biểu tình, hãm tiếp tục nói: “Tổng sẽ không cho rằng, dựa mỹ nữ là có thể dẫn tới Ứng Vô Cữu nghe Vương gia nói đi?”

Lý Tri Mân mặt vô biểu tình: “Ứng Khâm hãm là Thái Tử kia nhất phái.”

Tổng Triêm lấp bắp kinh hãi: “Vương gia như thế nào biết được? Tứ phương tiết độ sứ, phần lớn tại đây phía trên thập phần cẩn thận, tuyệt không chịu đứng thành hàng, trừ phi cái loại này nguyên bản chính là nhất phái.”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Có thứ phụ hoàng thánh thọ, tiết độ sứ vào kinh mừng thọ, Thái Tử lần đó cải trang cùng Quốc Tử Giám một ít học sinh ở chùa miếu du ngoạn ngắm hoa, ta cũng ở bên trong, ngẫu nhiên gặp được Ứng Khâm cùng với phu nhân, lẽ ra ngày thường loại sự tình này, tiết độ sứ nếu là sớm biết rằng, sẽ bất động thanh sắc tránh đi hoàng tử, sẽ không đánh đổi mặt, để tránh kết giao hoàng tử hiềm nghi, ngày ấy Ứng Khâm lại cố tình tiến lên cấp Thái Tử thỉnh an, còn nói vài câu nhàn thoại, lời nói rất là hòa khí, Thái Tử rất là ngoài ý muốn, cũng xã giao vài câu, Ứng Khâm mới huê phu nhân rời đi.”

Tổng Triêm im lặng, địa phương quân chính quan to, bất luận cái gì thời điểm ở kinh thành, đều sẽ tận lực tránh cho cùng tông phiên, các hoàng tử lên đối mặt, vị này Ứng Khâm liền tính xuất thân lùm cỏ, cũng ở quan trường trung rèn luyện mười năm sau, không có khả năng không biết đạo lý này, như vậy dưới tình huống còn muốn tiến lên chào hỏi, kia tất nhiên là ý vị thâm trường hành động, nhất ít nhất là phóng thích nhất định thiện ý.

Nói trở về, đương kim triều đình, duy trì Thái Tử người vốn cũng không ở số ít, thứ nhất Thái Tử vì dòng chính chính sóc, chiếm đại nghĩa, thứ hai nhân thiện uyên bác, tuy là đáng vẻ thư sinh trọng chút, có chút nhu nhược, lại là cái gìn giữ cái đã có hảo thiên tử, thái bình nhật tử, không có đại thần thích một cái độc đoán cương liệt thiên tử, mà thiên hạ vừa mới yên ổn, cũng không ai sẽ hy vọng chính quyền lại lần nữa lật, rốt cuộc chính quyền thay đổi, đều ý nghĩa tinh phong huyết vũ.

Nhưng mà, hãn nhìn mắt Lý Tri Mân, vị này Tần Vương, lại không thể không tranh, bởi vì Thái Tử thượng vị, Đông Dương công chúa tất nhiên sẽ diệt trừ bọn họ này một chi, vĩnh tuyệt hậu hoạn, đây là sinh tử chi chiến, không có đường lui.

Hãn rốt cuộc đã mở miệng: “Như vậy, Vương gia đến tột cùng tính toán như thế nào nói động Ứng Vô Cữu?”

“Tự nhiên này đây lợi động chi.” Lý Tri Mân thả cái ly, nhìn mắt rõ ràng khẩn trương, lại ẩn ở một bên phảng phất không tồn tại giống nhau Triệu Phác Chân, nói câu: “Chẳng lẽ còn có thể trông cậy vào lấy sắc dụ chi?”

Triệu Phác Chân miệng gắt gao nhấp thượng, Lý Tri Mân đứng lên: “Ứng gia tưởng cưới ta nha đầu này, còn không đủ tư cách đâu.”

Tổng Triêm ha ha cười thanh: “Vương gia mình giám!”

Lý Tri Mân cười lạnh một tiếng: “Người không phải được xưng thiện mưu sao? Như thế nào thuyết phục Ứng Vô Cữu, người cũng ngấm lại biện pháp.”

Tống Triêm khổ mặt không nói.

Chương 57 mượn lực

Đêm đã khuya, ngoài cửa sổ vẫn như cũ rơi xuống tuyết hạt, Triệu Phác Chân bưng nước ấm đi lên, vừa muốn thế Lý Tri Mân cởi giày, Lý Tri Mân lắc lắc tay, chính mình cởi giày đem hai chân phao nhập nước ấm trung, giơ giơ lên cầm ý bảo nàng ngồi ở bên cạnh kéo kệt kéo kệt vang ghế trên, chăm chú nhìn nàng trong chốc lát, hỏi: “Kia tiền đồng, người biết đó là tư đức đi?”

Triệu Phác Chân bị hấn đen nhánh tròng mắt một nhìn chăm chăm, không khỏi sai khai ánh mắt: “Vương gia nói đùa.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 47

Ứng Vô Hồi mở ra miệng: “Ngoan ngoãn, đại ca quả nhiên hảo ánh mắt, thật đúng là cái tuyệt sắc.” Ứng Vô Cửu hơi hơi ngậy người hạ, khoe miệng hiện lên một tia mỉm cười, quát khẽ: “Không được vô lễ.”

Hắn đoan đoan chính chính thi lễ nói: “Không biết tiểu nương tử phụ huynh trưởng bối nhưng ở? Ứng mỗi hôm nay đặc tới bái phỏng, còn thỉnh quý gia trưởng xuất hiện lớp lớp tới một tự.”

Triệu Phác Chân hơi hơi khom người đáp lễ: “Nô gia Triệu Phác Chân, kinh thành Tần Vương phủ chính lục phẩm hầu chiếu, từ nhỏ vào cung, cũng không trưởng bối tại đây.”

Ứng gia tam huynh đệ sắc mặt đồng thời thay đổi, Ứng Vô Hồi ẩn bên hông cất giấu eo đao, cảnh giác lui về phía sau, nhìn về phía ngoài cửa sổ, Ứng Vô Dự tắc quát nhẹ: “Tần Vương? Hắn thiết này bấy rập, dụ ta chờ tới đây, có gì ý đồ!”

Chỉ có Ứng Vô Cửu bất động thanh sắc, lại hai mắt như điện, nhìn thẳng Triệu Phác Chân, Triệu Phác Chân sắc mặt bất biến, bình yên nói: “Ba vị ứng tướng quân tạm thời dừng nóng nảy, chúng ta cùng chư vị tướng quân tương phùng, toàn thuộc ngẫu nhiên, hôm qua ta cùng với gia chủ người có việc cải trang vi hành, lại trên đường đi gặp ba vị tướng quân, vì tị hiềm, chưa từng biểu lộ thân phận, không nghĩ tới thiệp lộ nhan lại được tướng quân coi trọng, khiến môi tới cửa, vừa lúc nhà ta chủ nhân chính thăm đến một cộc mặt sự, bởi vì vốn là ngẫu nhiên phóng đến, lại không có tên lính nơi tay, bởi vậy cũng không tưởng xen vào việc người khác, nhưng

mà hôm qua vừa vặn vừa lúc gặp được vài vị tướng quân, nhà ta chủ nhân nghĩ, có thể cùng chư vị tướng quân kết hạ này cộc thiện duyên, cũng không tồi, bởi vậy lưu lại nô tỳ, vì ba vị tướng quân mật báo, đến nỗi có làm hay không, tắc toàn bằng ba vị tướng quân làm chủ.”

Ứng Vô Dự cười thanh: “Hảo cái xảo lười như hoàng điều tì, ta chờ biên quân tướng lãnh, nhà người chủ nhân có ý định kết giao, chỉ sợ rắc tâm bất lương, truyền thuyết Tần Vương bình thường vô năng, hôm qua lại lực khai cường cung, tài bắn cung như thần, trong này sợ là có trá, chúng ta sao lại thượng các người đương!”

Triệu Phác Chân hơi hơi mỉm cười, một đôi bích mắt trong tử lại nhìn phía Ứng Vô Cửu, Ứng Vô Cửu bị ánh mắt kia vừa nhìn, nhớ tới hôm qua đúng là bị này song cực giống dường mẫu hai tròng mắt hấp dẫn, trong lòng vừa động, nhàn nhạt nói: “Triệu thượng cung thả trước nói nói, là chuyện gì?”

Triệu Phác Chân nói: “Ba ngày lúc sau buổi trưa, có một đội đoàn xe sẽ từ thanh môn nhai xuyên cốc mà qua, đoàn xe hoá trang đều là thạch điêu, mà này đó thạch điêu nội, lại có khác động thiên, cất giấu rất nhiều đồng tiền.”

Ứng Vô Hồi ngần ra: “Đồng tiền?”

Triệu Phác Chân duỗi tay từ trong tay áo lấy ra một chuỗi tơ hồng xuyên thành đồng tiền, đưa cho Ứng Vô Cửu, Ứng Vô Cửu tiến lên cầm lấy nhìn nhìn, tay một ước lượng, một đôi mắt giống như ửng mục, sắc bén mà đảo qua Triệu Phác Chân: “Đây là ngục tiền, trọng lượng không đủ.”

Triệu Phác Chân hơi hơi mỉm cười: “Ứng tướng quân quả nhiên nhìn rõ mọi việc, nhà ta chủ nhân điều tra nghe ngóng biết được đây là có người tư đúc tiền đồng, sau đó đem tiền chảy về phía biên cương chờ rời xa kinh thành nơi địa phương, mượn này kiếm lời, nhưng nhà ta chủ nhân thứ nhất

thủ hạ vô binh, thứ hai này đó nguy tiền chủ nhân thế quá lớn, nhà ta chủ nhân không muốn xen vào việc người khác, bởi vậy vốn định trở thành không biết, chỉ là hiện giờ xảo ngộ ba vị tướng quân, cũng coi như có duyên, đơn giản liền đem này cộc đại mua bán đưa cho tướng quân, chỉ sợ tướng quân sợ thế, cũng không dám lấy.”

Ứng Vô Dự cười lạnh thanh: “Thiếu dùng phép khích tướng, an biết này không phải các người thiết bầy rập, cố ý hại chúng ta Ứng gia?”

Triệu Phác Chân kinh ngạc: “Nhà ta chủ nhân phụng hoàng mệnh tuần tra phong ấp, trong lúc vô tình đến tận đây, trong lúc vô tình gặp được ba vị tướng quân, nếu ba vị tướng quân không khiến môi tiến đến, chúng ta cũng theo đó đường ai nấy đi, sẽ không lại tương ngộ, tướng quân nề hà nhiều như vậy nghi? Hiện giờ này cộc đại mua bán, chúng ta Vương gia là vô lực cũng không tâm lấy chi, làm cùng vài vị tướng quân, đã nhưng không để này chờ nguy tiền chảy vào dân gian, giá hàng tăng vọt, tai họa bá tánh, lại nhưng giải vài vị tướng quân biên bị chi thiếu thốn, đúng là vì nước vì dân vì tướng quân, không một không tốt.”

Ứng Vô Hồi sớm đã nhìn không được hỏi: “Người nói kia thế đại người, đến tột cùng là ai?”

Triệu Phác Chân nhàn nhạt nói: “Mặt trời mọc Đông Phương.”

Ba người trên mặt hiểu rõ, lại đều hiện lên càng sâu trọng đề phòng cùng cảnh giác, Triệu Phác Chân lại thoáng như chưa giác: “Bởi vì áp giải thạch tài, thập phần trầm trọng, không người mơ ước, bởi vậy đoàn xe chỉ thỉnh một ít quan binh phòng giữ, thập phần lơ lỏng, vài vị tướng quân chỉ cần che mặt giả thành sơn phi, cướp hàng hóa, đương trường khai phong, lấy đi giữa tiền đồng, liền có thể quần áo nhẹ chạy trốn, một khi rời đi nơi này địa giới, mà bởi vì mất đi chính là nguy tiền, đối phương không dám gióng trống khua chiêng tìm tòi, tắc trời cao mà xa, vài vị tướng quân đem nguy tiền mang về một lần nữa đúc nóng thành đồng, sợ không phải một

bút tiền của phi nghĩa? Lại không biết ba vị tướng quân, tuổi trẻ đầy hứa hẹn, có hay không này can đảm đi cầm.”

Ứng Vô Cữu thật sâu nhìn thoáng qua Triệu Phác Chân: “Nhà người chủ nhân vì sao không giáp mặt cùng chúng ta nói?”

Triệu Phác Chân xinh đẹp cười: “Hoàng tử không nên kết giao biên ải, việc này vốn dĩ nhà ta chủ nhân cũng không muốn xen vào việc người khác, chỉ là khiến tiểu tỳ lảm miệng một câu, vô luận ba vị tướng quân lấy cùng không lấy, đều cùng nhà ta chủ nhân không quan hệ, tự nhiên ba vị tướng quân bằng bản lĩnh lấy được, kia cũng không tính nhà của chúng ta chủ nhân cái gì công lao, bất quá là tùy duyên thôi.”

Ứng Vô Cữu lại từng bước ép sát: “Ta nếu lưu người tại bên người vì chất đâu?”

Triệu Phác Chân trên mặt mỉm cười: “Tướng quân nhưng có sai sử, nô tỳ tự nhiên nghe theo sai phái.”

Chương 58 đánh lực

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 48

Lữ Nham hân lại toát ra tới: “Đại nhân! Ngài nhưng ngàn vạn đừng xúc động, ngấm lại gia tiểu.....”

Bành Định Phong từ từ thở dài: “Một có gia tiểu, người liền túng a, rượu lạnh huyết lãnh, đao tú thương độn, lão lạc.....” Nhìn mắt đầy mắt sốt ruột Lữ Nham: “Được rồi, ta chỉ là cảm thấy, này thật sự cũng là cái đầu cơ hảo thời điểm a, thật ra mà nói, Nghiêm Tôn bọn họ trạm Thái Tử, là cảm thấy Thái Tử hảo thao tác lại nhân thiện, vẫn là chính sóc, ta lại cảm thấy Thái Tử bảo thủ không chịu thay đổi, khuyết thiếu điểm huyết khí, phá không khai hiện giờ Đại Ung này chết cứng cục diện bế tắc..... Ngược lại là nhất quán có bình thường chi xưng Tần Vương, nhưng thật ra quái chiêu xuất hiện nhiều lần, lệnh người lau mắt mà nhìn a.”

Lữ Nham lông tơ đều dựng thẳng lên tới: “Đại nhân..... Hiện tại còn không phải đứng thành hàng thời điểm a!”

Bành Định Phong khơi mào một cây lông mày, lười biếng nói: “Ai nói ta muốn đứng thành hàng..... Vương gia nói thiên quá lãnh thân mình không thoải mái muốn đi thôn trang thượng phao phao suối nước nóng giải giải lao tĩnh dưỡng hạ thân tử, lại nghe nói trên đường đạo tắc nhiều, cho nên cùng ta mượn điểm phủ binh, tuy rằng mượn đến nhiều điểm sao, dù sao cũng là Vương gia sao! Ta nhất quán đều là bát diện linh lung thuận lợi mọi bề không chịu đắc tội với người, nhiều nịnh hót một chút, cũng là có thể sao.”

Lữ Nham hơi hơi lau mồ hôi: “Lãnh binh tướng lãnh phái chính là ai?”

Bành Định Phong cười ngâm ngâm: “Dương Nhất Phàm.”

Lữ Nham nhẹ nhàng thở ra: “Còn hảo còn hảo, là cái ổn trọng nhân nhi, lão luyện thành thực, hẳn là sẽ không sinh sự —— không có chứng cứ dưới tình huống, kêu hẳn ngàn vạn đừng xằng bậy, chỉ là bảo vệ Vương gia an toàn, mặt khác giống nhau mặc quần, tương lai ra chuyện gì, chỉ lo đẩy đến Vương gia trên người đi.”

Bành Định Phong cười: “Dương Nhất Phàm là cái trời sinh làm phó thủ liệu, mọi việc làm không ra quyết định, vâng vâng dạ dạ, chỉ biết vâng theo, không ai chỉ huy, hẳn liền sẽ lâm vào hỗn loạn, thậm chí đơn giản từ bỏ chức trách..... Làm người lại yếu đuối, ước thúc không được thủ hạ binh, thủ hạ những cái đó binh thích đánh bạc chơi nữ nhân, chỉ cần xả cái đối, hẳn liền tin, ta phiến hẳn thật lâu, ta cho bọn hẳn nói chính là, Vương gia qua bên kia là đi chơi, tất nhiên cũng sẽ không bạc đãi bọn hẳn, làm cho bọn họ đi thả lỏng thả lỏng.”

Lữ Nham thập phần hỗn loạn: “Đại nhân ý tứ là.....”

Bành Định Phong đầy mặt cười đến tựa một đóa hoa: “Ta liền muốn nhìn một chút ngăn ngừa thời gian nội, Vương gia đến tốt cùng có biện pháp nào không có thể thu phục người này —— cùng với chi đội ngũ này.” Hẳn rất có hứng thú mà vượt chính mình cảm: “Ta chính là thập phần tò mò cùng chờ đợi a.”

Chương 59 ái miêu

“Thu phục? Vì cái gì muốn thu phục.” Lý Tri Mân lạnh lùng mà đem trong tay bút ném vào ống đựng bút, “Có một số người, lấy lợi lấy lộc sử dụng có thể, không cần lo lắng đi thu phục, cũng không có thu phục giá trị.”

Tống Triêm nhìn mắt Lý Tri Mân, cảm thấy từ ngày ấy đem tiểu nha đầu một người lưu tại kia trong nhà chính mình đi rồi về sau, hẳn chính là

như vậy lạnh như băng một cỗ thần thái, tuy rằng ngày thường hãn cũng đều là như vậy lãnh đạm biểu tình, nhưng quen thuộc người của hãn vẫn như cũ cảm giác được hãn không vui cùng áp lực rất khá một cỗ phần nộ —— hoàn toàn không biết lý do.

Tống Triêm cảm giác được thập phần đau đầu: “Hiện giờ mà ngay cả ta cũng không biết Vương gia đến tốt cùng có biện pháp nào, Bành Định Phong hiển nhiên là muốn thoái thác, Vương gia lại đem Triệu nữ quan để lại cho Ứng gia huynh đệ, không sợ sự tình cũng làm tạp sao?” Hãn nói giỡn nói: “Cũng không sợ đã bị Ứng gia huynh đệ cấp bắt cóc, kia nhưng chiết đại bổn.”

Lý Tri Mân hừ lạnh một tiếng: “Nàng có chủ ý thật sự đâu, Tống tiên sinh dạy ra cao đồ, tâm khí cao thật sự, liền Ứng gia huynh đệ, nhưng trị không được nàng.” Hãn trong lòng yên lặng bỏ thêm một câu, chính là bổn vương, nhân gia cũng chúng mắt đâu.

Tống Triêm nhìn mắt Lý Tri Mân, sắc mặt đen như mực, thở dài, không còn dám nói tiếp.

Cùng lúc đó, thứ sử phủ binh Dương Nhất Phàm tâm tình thập phần nhẹ nhàng vui sướng, hãn bị phái cái mỹ kếm, mang theo năm trăm danh phủ binh ven đường bảo vệ Tần Vương.

Ngày đầu tiên lại đây Vương gia liền thưởng không ít tiền thưởng, còn thưởng đồn yến hội, thế nhưng còn không cấm rượu, Vương gia bên người thị vệ thống lĩnh Cao Linh Quân trực tiếp hỏi nơi nào tốt nhất ăn, trước hết mời phủ binh mấy cái tướng lãnh đều đi hảo hảo ăn một đồn, còn thưởng không ít cơm canh cấp binh thường binh sĩ, thậm chí còn có rượu ngon: “Khảng định không thể uống say, chúng ta phải đi làm, nhưng là này đương trời lạnh, uống một chút ấm áp tay chân lúc này mới càng tốt làm việc đâu! Vương gia là cái nhân hậu chủ tử, chỉ cần hãn phân phó xuống dưới phái đi đừng lằm, khác đều không ngại!”

Cao Linh Quân uống đến đầy mặt hồng quang, cũng không kiêng kị, trở về thời điểm vừa lúc đụng tới Vương gia có việc phân phó, hăn liền như vậy trên mặt say say nhiên đi, đảo làm Dương Nhất Phàm thế hăn đổ mồ hôi, trở về thời điểm lại một chút không có bị vấn tội bộ dáng, trên mặt thập phần bình thường: “Vương gia nói bên này thật sự lãnh đến lợi hại, làm các huynh đệ ngày mai liền khởi hành đi suối nước nóng thôn trang thượng, bởi vì thời gian khẩn, còn thưởng ta một xâu tiền, nói làm ta thưởng các huynh đệ, ngày mai đại gia tốt xấu cấp huynh đệ điểm mặt mũi, hảo hảo hầu hạ Vương gia đuổi tới thôn trang thượng, bên kia nghe nói loại có rau dưa lều, còn có chút mới mẻ trái cây, tất nhiên sẽ thưởng!” Nói xong cũng có chút không thềm để ý đem một chuỗi tiền toàn ném cho Dương Nhất Phàm: “Huynh đệ cầm đi uống rượu đi!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 49

Cao Linh Quân hừ lạnh một tiếng: “Chúng ta Vương gia nhân tình, ai sẽ không bán?”

Nói được chính hăng hái, chỉ thấy lại có cái thị vệ chạy tới, thở gấp nói: “Cao thống lĩnh, sau núi có tòa công trường, bên trong có huyện nha binh vây quanh, nói bên trong có trọng phạm, muốn vào đi đến tìm huyện nha muốn cái gửi thông điệp.”

Cao Linh Quân một cái tát liền đi qua: “Gửi thông điệp? Một cái tiểu huyện lệnh, dám cùng chúng ta Vương gia thẳng lưng tử? Kinh triệu doãn cũng không dám cùng chúng ta vương phủ muốn gửi thông điệp! Tìm cái miêu mà thôi! Muốn cái gì gửi thông điệp! Những cái đó phạm nhân, vạn nhất đem quý nhân miêu cầm đi hãm làm sao bây giờ? Quý nhân miêu có cái sơ xuất, bọn họ để mạng lại bồi cũng bồi không dậy nổi! Điểm tề chúng ta người, này liền qua đi tìm đi! Tìm được rồi Vương gia một cao hứng, chúng ta các huynh đệ liền có ngày lành quá, nếu là tìm không thấy.....” Cao Linh Quân âm trầm trầm cười lạnh thanh: “Ca mấy cái liền chờ trở về canh cửa cung đi thôi!”

Kia thị vệ bị đánh một cái lão đảo, che mặt cúi đầu bất động, Cao Linh Quân quát: “Còn không điểm người!” Kia thị vệ thấp giọng nói: “Đại nhân, chúng ta sớm nói qua, kết quả kia mấy cái binh cũng không biết có phải hay không ăn gan hùm mật gấu, nói quản người cái gì Tần Vương đường vương, bọn họ chỉ nhận huyện nha gửi thông điệp, chúng ta huynh đệ cùng bọn họ lý luận, bởi vì người có điểm thiếu, bị thất thế..... Chúng ta lần

này theo tới mới năm mươi người..... Sợ thật làm lên, làm bất quá nhân gia, muốn có hại a.....”

Cao Linh Quân tức giận đến cổ đều thô: “Chúng ta nam nha mười hai vệ người, ở trong kinh nơi nào không phải đi ngang, liền bắc nha kia đôi đế nhũ cũng không dám cùng chúng ta đối với tới, người hiện tại cùng ta nói, tại đây điều không sinh trứng địa phương, làm bất quá mấy cái binh viên! Các người cơm đều ăn đi nơi nào?” Nói xong đã là đứng lên, cầm eo đao, đại mã kim đao nói: “Lão tử đao muốn nhìn, là nơi nào đế nhũ tử, liền điểm này quy củ cũng đều không hiểu!”

Chương 60 cướp đường

Sắc trời tiêu điều, thanh môn nhai hạ, một đội áp giải vật liệu đá đoàn xe lộc cộc mà qua, bỗng nhiên một tiếng cao uổng, ven đường sát ra hai lộ hắc y che mặt cường đạo! Cầm đầu người nọ thân cao ước có tám thước, thân mình tựa như một tòa tiêu sơn giống nhau, cầm trong tay một phen sáng như tuyết giới đao, đồn khí đan điền quát to một tiếng, dường như oanh lôi chấn, giơ tay chém xuống, bá một đao! Liền đem đầu ngựa chém xuống!

Giống như qua hồi lâu, máu tươi từ mã trên cổ dâng lên mà ra, mã thân hình trầm trọng ngã xuống, áp giải tên lính ngựa ra như phồng, bên lỗ tai thượng còn bị kia thanh rống to chấn đến ầm ầm vang lên, chỉ xem kia tháp sắt giống nhau người âm trầm trầm chứa đầy sát khí rít gào nói: “Một cái không lưu, giết sạch!”

Mã huyết đã nhanh chóng bị đông lạnh trụ, sợ hãi gào thét cướp lấy đoàn xe mỗi người đầu quả tim, nhìn tinh tráng hắc y nhân nhóm đâm quàng đâm xiên, trong tay cầm sáng như tuyết đao nhỏ nhào lên tới, không biết là ai cái thứ nhất run rẩy ném xuống trong tay trường mâu, xoay người bước ra đi nhanh hoảng loạn mà nhắm phía núi rừng chỗ sâu trong, có cái thứ nhất chạy trốn người, lập tức liền có cái thứ hai, cái thứ ba..... Sở hữu

binh sĩ đều đánh mất ý chí chiến đấu, hẹp hẹp bên đường chỉ còn lại tứ tung ngang dọc súng ống, ngay cả mang đội đô úy cũng không có bóng dáng, lập tức giải tán.

Này đó huyện nha phủ binh là từ nông dân chiêu mộ tới, chưa bao giờ chân chính thượng quá chiến trường, hơn nữa như vậy một chi đơn giản áp giải vật liệu đá tiểu đội, cũng không có tướng lãnh chỉ huy, bởi vậy một khi thấy huyết, người một chạy trốn, đối tử vong bản năng sợ hãi lập tức liền chiếm thượng phong, binh bại như núi đổ, hoàn toàn không có bất luận cái gì chống cự, đã tứ tán tan tác mà đi.

Ngay cả Ứng gia huynh đệ cũng trăm triệu không nghĩ tới quan binh cư nhiên như thế bất kham một kích, từ ẩn nấp chỗ phóng ngựa đi ra, hai mặt nhìn nhau, có chút vô ngữ, phía trước bọn họ tuy rằng cũng nói tận lực thiếu đả thương người mệnh, nhưng nếu đối phương thật sự dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, kia cũng ít không được muốn gặp huyết lập uy, không nghĩ tới chiến sự thế nhưng nát như thế, sớm biết rằng địa phương phủ binh hiện giờ đã là tồn tại trên danh nghĩa, hiện giờ chính mắt nhìn thấy, vẫn là một tiếng thốn thức.

Chỉ thấy kia cao lớn hán tử một đao bổ ra vật liệu đá thượng đơn giản băng bó bổ, lộ ra bên trong sư tử bằng đá tới, vươn cường tráng cánh tay, ha một tiếng, thành linh một người liền đem kia sư tử bằng đá từ trên xe lật đổ đến trên mặt đất.

Triệu Phác Chân toàn thân khoác màu đen áo choàng cùng mệnh ly, vẫn luôn đi theo Ứng Vô Cửu bên người, nhìn người nọ như thế thần lực, nhẹ nhàng phát ra một tiếng kinh y, Ứng Vô Cửu quay đầu nhìn nàng một cái, khóe miệng mang theo một tia mỉm cười, phảng phất giải thích giống nhau nói chuyện: “Ngày xưa yển người trương cánh đức vừa uống, kiều đoạn dòng nước lui sáu quân, thượng cung cảm thấy ta dưới trương này đem so chi trương cánh đức như thế nào?”

Triệu Phác Chân nhìn ra hăn khoe ra thần sắc, không khỏi cũng cảm thấy buồn cười: “Công danh chỉ hướng lập tức lấy, thật là anh hùng một trượng phu, tướng quân dưới trướng, quả nhiên mãnh tướng như mây.”

Ứng Vô Cữu vẻ mặt đắc ý, mỉm cười quay đầu đi xem kia sư tử bằng đá phiến ngã xuống đất, lộ ra cái đáy, nơi đó thành linh đình mấy khối mỏng tấm ván gỗ, những binh sĩ tiến lên phách lý lách cách một đống bổ ra, quả nhiên bên trong mới tinh đồng tiền chảy ra, tuy rằng trong lòng mọi người đã có chuẩn bị, bỗng nhiên nhìn đến, cũng nhin không được đều phát ra kinh ngạc cảm thán cùng âm thanh ủng hộ, mà mặt khác vài toà trên xe sư tử bằng đá chờ thạch tài cũng đều bị mở ra, đồng dạng đều chảy ra số lượng không nhỏ đồng tiền tới.

Như thế nhiều đồng tiền giống như tiểu sơn giống nhau ở trên nền tuyết lấp lánh sáng lên, lại không có một người tự tiện nhặt, đều nhìn về phía Ứng Vô Cữu chờ đợi chủ soái mệnh lệnh, Ứng Vô Cữu lại quay đầu lại nhìn mắt Triệu Phác Chân, quát khẽ: “Toàn mang đi, lập tức triệt.”

Mấy chục người động tác giỏi giang, cực nhanh mà một người mở ra một trương tay nai da, đem trên mặt đất tiền trang lên đánh thành tay nai, phóng tới lập tức, bất quá mấy phút thời gian, sở hữu tiền đều xé chắn ra lẻ, bị đóng gói lên ngựa, Ứng Vô Cữu khẽ quát một tiếng triệt! Bọn họ có tự mà phân tán mở ra, hướng bốn cái phương hướng chạy như bay mà đi.

Nghĩ đến mặc dù là có phục quân bầy rập, này một khắc cũng trăm triệu không có khả năng lại có người đuổi theo bọn họ.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 50

Mà Tôn Thiệu Chương quả phụ, lại sớm đã ở năm trước chết bệnh, đãi sao này gia, lại là nghèo rớt mồng tơi, cũng không một chút ít ăn hối lộ, lệnh người khó hiểu.

Cuối cùng cũng chỉ là lưu đầy lưu đầy, giáng cấp giáng cấp, cách chức cách chức, vẫn tội một đám quan viên chấm dứt. Tần Vương tra án có công, Hoàng Thượng mặt rồng đại duyệt, triều đình khen thưởng này công trung thể quốc, thưởng ba trăm hộ thực ấp, lại hứa hãn tiến thưởng thư phòng nghị sự, mà Ký Châu thứ sử Bành Định Phong, hiệp trợ Tần Vương tra án có công,

Bay là tả dưới, kia công trường ngày đó thạch tài bị kiếp, cũng không có người chú ý, như vậy vùi lấp qua.

Xa xôi Phạm Dương tiết độ sứ trong phủ, Ứng Vô Cửu thở dài một tiếng: “Rốt cuộc vẫn là bị này đó các hoàng tử lợi dụng một lần, nghĩ đến kia thạch tràng đề phòng nghiêm ngặt, bọn họ chỉ là lòng nghi ngờ, lại không có chứng cứ, vô pháp xác nhận bên trong đến tột cùng hay không có đúc tiền lò, hãn một cái nhàn vương, so với chúng ta còn không bằng, bởi vậy mượn chúng ta chi lực, cướp hóa, xác nhận bên trong quả nhiên có tiền, mới đưa kia thạch tràng tận diệt, hảo thủ đoạn, hảo tâm kế, hảo khí khái!”

Hãn cũng không biết là ở khen Tần Vương, vẫn là ở khen kia lạnh lùng lẳng lẳng có một đôi đôi mắt đẹp thiếu nữ, ngồi ở phía trên Phạm Dương tiết độ sứ Ứng Khâm nhìn hãn một cái nói: “Người a nương nói người lần này vẫn là quá mạo phạm phải chút, may mắn lần này nhân gia

tính kế người chỉ là mượn người binh lực dùng một chút, cũng không ác ý, chỉ là người lần sau còn cần càng cẩn thận chút, chớ lại vì sắc đẹp sở mê.”

Ứng Vô Cữu đầy mặt trướng hồng: “Mẫu thân hiểu lầm.....”

Ứng Khâm khó được nhìn đến chính mình cái này trầm ổn nghĩa tử như thế co quắp bất an, cười nói: “Thôi, người đến tuổi biết yêu cái đẹp thời điểm, lại cùng ta ở đông chinh tây chiến, hiện giờ tuổi không nhỏ, vốn là nên thành gia lập nghiệp. Mẫu thân người chính là quá nghiêm khắc, y ta nói, coi trọng, trực tiếp cướp về là được, đến lúc đó một bộ của hồi môn đưa đi trong kinh, ta liêu Tần Vương cũng sẽ không cự tuyệt, phản muốn thật dày thêm của hồi môn gả lại đây đâu!”

Ứng Vô Cữu ánh mắt do dự, nhưng vẫn là trầm thấp nói: “Thôi, nàng là Tần Vương người, chúng ta đã đã..... Liền chớ có lưỡng lự.”

Ứng Khâm hơi hơi có chút không tán đồng nói: “Chớ có đem nói đã chết, ta cảm thấy Thái Tử, vẫn là thiếu một chút cương tính, ta không thích. Nhưng thật ra lần này Tần Vương này thủ đoạn, rất là cao minh a.”

Ứng Vô Cữu nói: “Mẫu thân luôn là sẽ không sai.”

Ứng Khâm thở dài: “Thôi, dù sao tổng nghe người mẫu thân là được, dù sao chúng ta quân quyền nơi tay, không cần quản triều đình những cái đó ô tao sự.” Lại nghĩ vậy thứ tới, hơi hơi than thở nói: “Đáng tiếc Tôn Thiệu Chương, người này thật thật tại tại vì địa phương thượng làm không ít chuyện, đáng tiếc nhà nghèo xuất thân, rốt cuộc cản tay quá nhiều, thân bất do kỷ, chịu người bài bố, cuối cùng một thân ô danh mà đi, đáng tiếc, đáng tiếc! Xuất thân quan văn, đó là khoa cử tránh ra một cái lộ tới, lại như thế nào? Cũng bất quá là như thế kết cục, vẫn là mẫu thân người năm đó làm ta gặt gao chường trụ quân quyền, mới có thể không chịu người bài bố.”

Ứng Vô Cửu hơi hơi xuất thần: “Đông Dương công chúa lần này vừa mất phu nhân lại thiệt quân, nói vậy tức giận đến thực, kế tiếp Tần Vương nhưng không dễ chịu.” Cũng không biết kia Triệu thượng cung, có thể hay không chịu liên lụy.

Ứng Khâm nói: “Trong cung người, cái nào không nhiều lắm mấy cái tâm nhân, Tần Vương lúc này đứng ra, đều có hấn đạo lý.”

Đông Dương công chúa đích xác ở nỗi trận lôi đình, tình mỹ gấm vóc mà trên gấm, hỗn độn mà ném đầy bạc bầu rượu ly, cả người đều tức giận đến phát run: “Phản! Thật là phản! Tầm nhân sâm Tần Vương! Liền tham hấn lạm kém binh dịch, thiện nhập dừng cảnh, quấy rầy địa phương, tự chúng gây chuyện, bụng dạ khó lường!”

Một cái tổ trâm áo bào trắng nam tử lẳng lặng ngồi ở một bên, nhàn nhạt nói: “Đã mất tế với sự, Tôn Thiệu Chương lấy đã chết giải việc này, không cần thiết tái khởi gợn sóng.”

Đông Dương công chúa giống như một đầu bị xúc phạm mẫu sư, quay đầu trợn mắt giận nhìn: “Những người này đều giống như ghê tởm linh cầu giống nhau, như hổ rình mồi, chờ ta bị xé xuống tới, mới vây quanh đi lên, ta nếu nhẹ nhàng bỏ qua cho, về sau còn sẽ có càng nhiều ghê tởm sự! Đều là người một hai phải đối Nghiêm Tôn nhượng bộ! Nghiêng phong quan việc này, nên theo đuổi không bỏ, tru Trịnh Tĩnh cả nhà! Chỉ có huyết, mới có thể rửa sạch này sỉ nhục!”

“Người giết không được Trịnh Tĩnh, Trịnh thị nhất tộc ở Huỳnh Dương kinh doanh nhiều năm, giết một cái còn có vô số đệ tử chờ lấy huyết còn huyết —— càng đừng nói Bình Dương hầu, U Châu tiết độ sứ Tiết Nhuận tay cầm trọng binh, người chỉ biết đưa bọn họ bức đến mặt khác một bên đi.” Nam tử nhẹ nhàng băng quơ mà kể ra.

“Chính là bọn họ đã ở ta đối diện! Mẫu thân năm đó có từng có này rất nhiều bản khoản! Thế tộc lại như thế nào! Đó là vương Hoàng Hậu đã chết, Vương thị cũng không dám thế nào!”

Nam tử lông mày hơi hơi khời mào, màu hổ phách tròn mắt tràn đầy mà đều là châm chọc: “Thánh Hậu năm đó có Cao Tông, công chúa đâu? Bất quá khổng chế được một cái Thái Tử thôi, hưởng chi cái này Thái Tử sau lưng còn có Thôi gia, có Nghiêm Tôn. Công chúa cùng Thánh Hậu, kém chi quá xa. Ai nếu nói người giống Thánh Hậu, tất vì nịnh nọt tiểu nhân, có khác rắc tâm, người đương xử tử hần.”

Đông Dương công chúa bạo nộ: “Chử Thời Uyên!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 51

Lý Nhược Toàn bật cười, lại nhìn mắt Lý Tri Mân, xem dưới đèn hắt mặt mày lạnh băng thâm tuấn, phảng phất chịu trách nhiệm vô số tâm sự, bình tĩnh cùng từ trước cái kia tầm thường ít nói đại ca hoàn toàn bất đồng, trong lòng bỗng nhiên ám hối từ trước bị mẫu hậu lừa nhai ảnh hưởng, cùng đại ca không thân, hiện giờ dần dần lớn chút, phát hiện đại ca đều không phải là không đúng tí nào, mẫu hậu cũng đều không phải là hết thấy đều đối, nhưng mà lại như thế nào nỗ lực, cũng cùng đại ca xa lạ, thân thiết không đứng dậy, đại ca trên người luôn có một loại cự người với ngàn dặm ở ngoài lãnh đạm, cùng chí thân người, cũng vẫn cứ tàng đến sâu đậm, nàng trong lòng hơi hơi thở dài, nỗ lực cùng đại ca chữa trị quan hệ: “Đại ca ngài cũng chú ý chút thân mình, có một số việc, cũng không phải một lần là xong.”

Lý Tri Mân phục hồi tinh thần lại, nhìn mắt Lý Nhược Toàn: “Muội muội nói chính là.” Lại cùng Lý Nhược Toàn, Lý Tri Phác hỏi vài câu công khóa sự, lại nói: “Lần này từ phong ấp bên kia cũng mang theo không ít thổ sản, ta đã làm người đưa qua đi cho các người, còn có cái gì yêu cầu, chỉ lo cùng ta nói.”

Lý Tri Phác cùng Lý Nhược Toàn vội cười cảm ơn, lại khách sáo hai câu, mới ra cung đi, Lý Tri Mân trở lại vương phủ, Lam Tranh hầu hạ hắt thay đổi áo khoác phục, nàng hôm nay ở trong cung được cái đại không mặt mũi, tuy là tu luyện nhiều năm, lại rất cuộc cũng có cảm thấy thẹn tâm, cương mặt thay đổi quần áo xem Đình Hương các nàng đi lên hầu hạ, liền tìm cái cố đi xuống.

Lý Tri Mân cũng không thềm để ý, nhìn mắt không gặp Triệu Phác Chân, thuận miệng hỏi: “Triệu Phác Chân đâu?”

Mấy cái gần tì nhìn nhau liếc mắt một cái, rất là kinh dị, tự Lý Tri Mân từ đất phong sau khi trở về, đối Triệu Phác Chân liền thập phần vắng vẻ, lẽ ra lần này Vương gia đến lập công lớn, đi theo người hăn là cũng đến thưởng công mới là, chỉ là người sáng suốt đều nhìn ra tới lần này không biết Triệu thượng cung như thế nào đặc tội Vương gia, trở về trừ bỏ trong cung thưởng xuống dưới bên ngoài, Vương gia bên này thưởng đi theo tới, lại cô đơn không có không có luận thưởng Triệu Phác Chân, Triệu Phác Chân chính mình cũng tránh không đến Vương gia trước mặt tới, mà cùng đi theo Văn Đồng, tắc giữ kín như bưng giữ kín như bưng, ai cũng không biết Triệu Phác Chân là như thế nào thất sủng.

Đinh Hương do dự mà đã mở miệng: “Tựa hồ là Hoa Chương Lâu bên kia muốn rửa sạch thư, nàng qua đi chỉnh thư.”

Lý Tri Mân chưa nói cái gì, chỉ là thay đổi quần áo, không ở bên trong viện nghỉ, lại đi ra ngoài. Hăn không có làm người tương bồi, chính mình một người đi tới Hoa Chương Lâu.

Đèn quả nhiên sáng lên, trong lầu thay phiên công việc bọn tỳ nữ hăn là đều đã nghỉ ngơi, Lý Tri Mân đi vào đi, nghe được Triệu Phác Chân ở thấp thấp nói chuyện, tới gần song cửa sổ, nghe được chính là nàng ở niệm thư.

“Cơ sơn có thú nào, này trạng như dương, cửu vĩ bốn nhĩ, này mục ở bối, kỳ danh rằng 狴 di, bội chi không sợ.”

“Trên lưng có mắt nha, lớn lên có điểm giống dương, chín chỉ cái đuôi, bốn con lỗ tai..... Người nhìn xem giống không giống?” Tiểu nha đầu bỗng nhiên một người nhin không được ku ku ku mà cười rộ lên, là ai ở bên trong? Lý Tri Mân xuyên thấu qua song cửa sổ khe hở xem qua đi, lại

thấy Triệu Phác Chân một người ở bên trong, bằng án chấp bút mà họa, ở trên bàn lại chiếm cứ một con bạch miêu, cái trán hắc ấn, cái đuôi đen nhánh, nhìn chăm chăm chủ nhân họa hạ đồ vật, chẳng hề để ý mà miêu miêu hai tiếng.

Lý Tri Mân đẩy cửa mà nhập, tiếu miêu miêu miêu hai tiếng, nhẹ khê mà nhảy khai, Triệu Phác Chân quay đầu lại, nhìn đến hắc, vội muốn hành lễ, Lý Tri Mân cũng không nói lời nào, tự đi xem án thượng họa, ít ỏi vài nét bút, quả nhiên họa chính là một con dương hình quái thú, cửu vĩ bốn nhĩ, lại cúi đầu để giác, quả nhiên một bộ không biết sợ bộ dáng, hắc phiên phiên, nhìn đến trên bàn một quyển giấy, họa đều là 《 Sơn Hải Kinh 》 thượng dị thú, nét bút có chút ngăn gọn đến bất quá vài nét bút, hiển nhiên là tùy tay mà họa, có lại một lân một trảo, hết sức tinh tế, liền bên cạnh người họa cỏ cũng muốn lồi vẽ tỉ mỉ miêu tả, có tắc nồng đậm rực rỡ, có một trương Tất Phương, nùng liệt ngọn lửa một con chim tước giống như sẽ sáng lên giống nhau bay lượn, hắc phiên phiên họa, trong miệng mang theo một tia trào phúng: “Nhưng thật ra thực tự đắc này nhạc sao?”

Triệu Phác Chân cúi đầu không nói lời nào, Lý Tri Mân lại áp lực này rất nhiều thiên, kia cổ hỏa một lần nữa dừng đi lên, nhất quán bình tĩnh người, lại bị đốm lửa này thiêu đến ngũ tạng lục phủ, tất cả đều bạo xuất hỏa tinh tới, áp cũng áp không được, liền chính mình muội muội, một quốc gia công chúa đều biết, dân gian phạm phụ không dễ làm, cái này tiểu nha đầu, lại đẩy ra chính mình vì nàng phô liên cấm tú đại đạo, muốn thoát đi chính mình bên người —— rốt cuộc là thật sự muốn làm một người phạm phụ, vẫn là chỉ là cảm thấy chính mình không thành khí hậu, đi theo chính mình quá nguy hiểm, cho nên muốn muốn khác chọn thăng chức? Đáng tiếc nàng cho rằng liên dễ dàng như vậy thoát được khai? Nàng liền như vậy chắc chắn chính mình sẽ không giết nàng?

Ngờ vực cùng tức giận tràn ngập lòng dạ, hắc trào nói: “Người có biết, tới rồi dân gian, này một trương Ngọc Đường giấy, liền muốn mười văn

tiền, bởi vậy cử gia chi lực, thường thường chỉ có thể cung một tử đọc sách, nữ nhi thường thường bất quá giáo chút may vá công phu, cũng hảo phụng dưỡng ông cô, dưỡng dục nhi nữ.” Hắn nhìn mắt Triệu Phác Chân trên người xuyên ti y, trên cổ bội chuỗi ngọc, tiếp tục nói: “Không nói áo cơm trang sức, người bình thường đeo không dậy nổi, chỉ nói người mấy năm nay đọc này đó thư, nếu là tới rồi dân gian, nhưng có ích lợi gì? Chẳng phải là bạch bạch học mấy năm nay thư? Chẳng lẽ người còn thật lòng cam tình nguyện đi làm phàm phụ, mỗi ngày lo liệu việc nhà, phụng dưỡng ông cô, dưỡng dục hài nhi? Nhân sinh trên đời, không làm mấy thứ sự tình, lưu lại điểm dấu vết, đào như thế đập hư trời cao ban cho thiên phú?”

Triệu Phác Chân cúi đầu, biết Vương gia ở nổi nóng, một câu không dám nói, Lý Tri Mân rồi lại bình tĩnh xuống dưới, cảm thấy chính mình thất thố, nhìn mắt ở bám vào song cửa sổ thượng tròng mắt bọn họ tiểu miêu, hít sâu một hơi, không nói chuyện, phất tay áo mà ra.

Ai, Triệu Phác Chân thật vất vả điều chỉnh tốt tâm thái cũng rồi rã, cả người lại hạ xuống xuống dưới.

Tống Triêm rốt cuộc “Thăm người thân thăm bạn” trở về, nhìn đến tiểu nha đầu chưa gượng dậy nổi bộ dáng, đầu nàng: “Tiểu nha đầu lập bực này công lớn, như thế nào vẫn là không cao hứng?”

Triệu Phác Chân mặt ủ mày ê mà họa họa, không phản ứng hẳn, lại một lát sau, mới hỏi Tống Triêm: “Tiên sinh, ngài đọc sách là vì hữu dụng sao?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 52

Triệu Phác Chân cho hấn mãi thượng rượu, vẫn cứ có chút tò mò, thử thăm dò hỏi: “Kia..... Có phải hay không chờ Thái Tử đăng cơ về sau, Đông Dương công chúa sớm hay muộn liền sẽ bị thanh toán?”

Lý Tri Mân cười: “Tự nhiên, điểm này chính là Đông Dương công chúa cũng trong lòng biết rõ ràng —— cho nên nàng sẽ nỗ lực muốn khống chế Thái Tử, bao gồm tương lai Thái Tử Phi, Đông Dương công chúa bên người có cao nhân ở.....” Hấn chỉ chỉ tịch thượng một cái nam tử: “Trung thư lang Chữ Thời Uyên.”

Triệu Phác Chân xem qua đi, chỉ thấy được một cái thân khoác áo choàng đầu đội cao quan nam tử, tuy rằng năm đã qua ba mươi, lại phong thần tự nhiên giống như hạc trong bầy gà, càng đừng nói kia diện mạo đích đích xác xác nhưng xưng được với là cái mỹ nam tử, bất giác trước mắt sáng ngời: “Người này.....” Nàng hơi hơi có chút do dự, Lý Tri Mân nói: “Đúng là người suy nghĩ, người này phong thần đều giai, nãi công chúa nhập mạc chi tân, xuất thân nhà nghèo, lại tình cờ gặp gỡ đến báỉ ẩn sĩ vi sư, rất có tài hoa, tiên đế trong năm thám hoa, hấn rất được công chúa tin trọng, từ hấn tới rồi Đông Dương công chúa bên người, Đông Dương công chúa liền dần dần nắm giữ triều cục —— dục trừ công chúa, tất trước trừ người này.”

Triệu Phác Chân bị hấn nhẹ nhàng băng quơ mà một câu hoảng sợ, bật thốt lên mà hỏi: “Muốn như thế nào trừ?”

Lý Tri Mân khoe miệng hàm chứa cười lạnh: “Còn không phải thời điểm..... Nam nữ chi gian về điểm này sự, kỳ thật yếu ớt nhất thả bất kham một kích, bởi vì mỗi người đều chỉ nhìn chính mình, mỗi ngày đều nghĩ chính mình trả giá cái gì, được đến cái gì, chỉ cần người biết bọn họ suy nghĩ cái gì, như vậy muốn phá hư, thật sự quá dễ dàng.” Hắn đem kia xinh đẹp men cái ly bông, chạm vào ở trên khay, phát ra thanh thúy thanh âm: “Ba năm trong vòng, phụ hoàng tất sẽ trừ Đông Dương công chúa, bởi vì hắn đã càng ngày càng nhịn không nổi nữa.”

Triệu Phác Chân trong lòng hơi hơi nhảy dựng, thế nhưng cảm thấy hắn ý có điều chỉ hình như có hai ý nghĩa, lại nghĩ tới năm đó rình coi đến cung đình bí sử..... Vừa mới nhìn đến hoàng đế như thế ra vẻ đạo mạo, ai có thể nghĩ đến hắn cùng chính mình hoàng tẩu sẽ có gian tình đâu?

Nàng cũng không dám lại xen mồm, lại nhìn đến màn che biên có hai gã xanh lá cây sắc áo khoác màu hồng đào cung váy nữ quan đã đi tới, đánh trước nữ quan nàng lại nhận thức, đúng là hồi lâu không thấy Hoàng Nguyên, nàng hiện giờ đã đến Đâu Hoàng Hậu trước mặt hầu hạ, thập phần đến trọng dụng, nàng tới rồi Thái Tử trước mặt hơi hơi khúc đầu gối thi lễ, Lý Tri Bích cười hỏi: “Nguyên lai là hoàng thượng cung, chính là hoàng bá mẫu có gì phân phó?”

Hoàng Nguyên cười nói: “Thái Tử điện hạ anh minh, nguyên là nương nương bên kia các vị khuê tú các tiểu thư cũng ở viết thơ, bởi vì xem này hoa hảo cảnh hảo, khó được như vậy để quốc tài tử tề tụ thịnh hội, không thể không làm điểm nhã sự, mấy vị công chúa cùng quý nữ nhóm nói, không bằng tới cái ‘ hoa rơi nước chảy ’, đem các nàng viết thơ nặc danh sao chép, hệ ở hoa chi phía trên, đặt ở thuyền giấy thượng theo dòng suối phiêu hạ, thỉnh liệt vị các đại nhân tùy duyên mà nhặt, sau đó cùng chi, nếu là cùng thượng, tắc từ quý nữ thân rót rượu một ly tặng uống, nếu là cùng không thượng, tắc tự phạt một chén rượu, lại đem thuyền giấy thả lại suối nước bên trong, lúc sau nhặt cùng đến tốt, thỉnh Vân Thiều Viện giáo

phường nhạc gánh hát xướng tới, lại không biết Thái Tử bên này ý hạ như thế nào?”

Một lời đã ra, bên cạnh nguyên bản đã bị đối diện khuê tú quý nữ nhóm sáng ngời ánh mắt nhìn chăm chăm đến cảm xúc mênh mông các sĩ tử đều khó nén mặt mày gian kích động nóng lòng muốn thử, rốt cuộc khoa cử trung nhà nghèo sĩ tử chiếm đa số, gian khổ học tập khổ đọc mười mấy năm, ai không hy vọng chính mình có thể bị thế tộc quý nữ coi trọng, bị gia tộc quyền thế quan lớn chiêu vì đông sàng rể cưng? Liền tính là đã có hôn phối, kia cũng hy vọng có thể mượn này mở ra tài hoa.

Lý Tri Bích vỗ tay cười nói: “Này quả nhiên nhả vô cùng, ta biết này tất là Thượng Quan gia tiểu nương tử chủ ý, chỉ có nàng này thất xảo linh lung tâm mới nghĩ đến như thế diệu pháp.”

Hoàng Nguyên cười mà không đáp, chỉ là khúc đầu gối nói: “Điện hạ nếu là đồng ý, nô tỳ này liền trở về đáp lời.”

Từ Vọng Tiên Đài đến Thanh Huy Các, trung gian là một đoạn sườn núi nhỏ, trên sườn núi loại đào lý hoa lê chờ thụ, lại dẫn một đạo thanh Khê từ trên xuống dưới chậm rãi chảy vào hồ Thái Dịch trung, ngày xuân đào lý cánh hoa bị gió thổi rơi vào trong nước, lại tùy dòng nước hạ, đó là đẹp không sao tả xiết, mà lúc này, trừ bỏ cánh hoa, lại nhiều một con một con sơn đen tiểu mộc thác, trên khay giá bất đồng hoa chi, hoa chi thượng buộc lại viết thơ ti lục, một đường theo vụn vặt cánh hoa xuôi dòng phiêu hạ, giống như khúc thủy lưu thương, mỹ hơn nữa nhả. Như vậy nhả sự, hàn lâm học sinh nhóm tự nhiên là vui vẻ dừng được tương liên, sôi nổi vén tay áo lên nhặt khay, đem bên trên hoa chi gỡ xuống, lớn tiếng niệm ra bên trên câu thơ tới, sau đó cau mày nghĩ như thế nào cùng chi.

Lý Tri Mân vẫn luôn chỉ là lười nhác ở một bên nhìn những cái đó các sĩ tử hứng thú bưng bưng mà chọn lựa hoa chi, như là hoàn toàn không nghĩ tiến lên, lúc này Lý Tri Bích nhìn đến hắn ở một bên, cười nói: “Này

chờ nhĩ sự, mân đệ không nên bỏ qua, tới, người ta huynh đệ đều tới tuyển một chi hoa chi.” Nói xong liền duỗi tay tới cầm tay mời, Lý Tri Mân khóe miệng mỉm cười, sao cũng được mà đi theo Lý Tri Bích tiến lên, bên dòng suối mọi người sớm đã cấp Thái Tử tránh ra lộ, lại đều thập phần tò mò mà nhìn vị này hoàng đế đích trưởng tử, vừa mới tuần tra phong ấp ra cái nổi bật Tần Vương gia.

Lý Tri Bích nhìn chăm chăm trong nước xuôi dòng mà xuống dừng đầy hoa chi mộc bàn, lại cũng không vội chọn lựa, mà là chú mục, chỉ thấy kia đĩa tuyển hoa, phần lớn là các màu mẫu đơn, thược dược hoa chi, cũng có đào hoa hoa lê chờ hoa chi, hiển nhiên đều là thực nữ nhóm tỉ mỉ chọn lựa sau để vào, lại tại đây ngũ thải tân phân trung có vẻ thập phần bình thường, lúc này dòng suối trung xuôi dòng chảy xuống một cái mộc bàn, bên trong một chi bích sắc hoa lan, ở hoa đoàn cầm thốc trung rất là không giống người thường, Lý Tri Bích trong lòng vui vẻ, vội duỗi tay đi lấy, Thái Tử muốn bắt, tự nhiên không người sẽ như vậy không biết điều muốn cướp, mọi người liền nhìn hẩn đem kia chi nhu nhược thanh lệ hoa lan vào tay trong tay, cũng không vội triển khai kia viết câu thơ gấm vóc, mà là quay đầu làm Lý Tri Mân, mặt mày giãn ra: “Mân đệ thỉnh.”

Lý Tri Mân gật đầu mỉm cười, nhìn nhìn khê ai dụi sát đã tự không ít hoa mộc bàn, tùy tay gỡ xuống một chi Diêu hoàng, xem kia minh hoàng sắc cánh hoa dưới ánh mặt trời hết sức chói mắt, cười nói: “Này Diêu hoàng khai đến hảo, liền này chi đi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 53

Đông Dương công chúa thốt ra lời này, tịch thượng một tỉnh, vốn dĩ Đậu Hoàng Hậu làm chủ yến người, lúc này nên ở bên trong điều đình mới là, rốt cuộc hai vị này, giống nhau quý nữ mệnh phụ là không có tư cách xen mồm, nhưng Đậu Hoàng Hậu hiện giờ mặt phảng phất không tồn tại giống nhau, chỉ xem thôi nường nường hơi hơi mỉm cười: “Trang Lão còn mộng điệp, ta hiện giờ sở quyến luyện phạm trần giả, bất quá điểm này huyết nhục chi tình, thanh tỉnh vô vi sau, nhưng còn có một câu thuận theo tự nhiên —— du tâm với đạm, hợp khí với mặc, ta tự tùy tâm, phương phù hợp thiên địa đại đạo.”

Đông Dương công chúa khẽ hừ một tiếng, thế nhưng cũng không có tiếp tục dây dưa, chỉ là có chút không kiên nhẫn nhìn về phía hạ đầu nữ quan: “Mặt khác thơ đâu?”

Lúc này phụ trách hủy đi thơ tiên nữ quan vội cười chuyển trình: “Đây là Tần Vương điện hạ cùng Thượng Quan tiểu thư thơ.”

Vương gia thế nhưng trù đến chính là Thượng Quan Quân thơ? Tịch thượng mạch một tỉnh, đều nhìn về phía Thượng Quan Quân, Thượng Quan Quân hiển nhiên cũng hơi hơi có chút kinh ngạc, lúc này thượng đầu vẫn luôn phảng phất không tồn tại Đậu Hoàng Hậu bỗng nhiên lại cười nói: “Cư nhiên là Tần Vương bắt được Thượng Quan nương tử thơ sao? Mau mau niệm tới.”

Chỉ xem nữ quan đầy nhịp điệu mà đọc tới, rõ ràng thực bình thường hoa đoàn cảm thốc một đầu thơ, lại phảng phất cũng đọc ra chút tư vị tới,

làm tịch thượng bầu không khí buông lỏng, mỗi người đều tranh nhau tận lực ở kia đầu tứ bình bát ổn thơ bên trong tìm ra loang loáng điểm, tưởng giảm bớt vừa mới kia xấu hổ khẩn trương, Đậu Hoàng Hậu trở thành tịch thượng bị nịnh hót tiêu điểm, Thượng Quan Quân thơ bởi vì có chút khen chê Thánh Hậu chỗ, quý nữ nhóm tắc đều thập phần hàm súc mà uyển chuyển mà tránh đi, chỉ lấy Tần Vương thơ tới khen: Thiên hương nhiệm y không đành lòng phất, Vương gia thật là tích hoa người a.” “Hùng hậu ung dung, thanh thần phong lưu, Vương gia quả nhiên không hổ là phượng tử long tôn, thiên gia khí phái.”

Đậu Hoàng Hậu bị khen đến mặt mày hớn hờ: “Tần Vương bình thường công khóa thượng giống nhau, này đầu thơ nhưng thật ra dụng tâm làm.” Nàng nhìn mắt Thượng Quan Quân, nghĩ nghĩ rốt cuộc không dám khen, chỉ là mỉm cười cùng những người khác cười nói chuyện phiếm, kế tiếp lại có người tặng Tề Vương Tấn Vương thơ lại đây, quả nhiên Tấn Vương cũng cùng Vương Đồng thơ, cũng không biết là tiêu tiền vẫn là cậ thể lộng tới Vương Đồng thơ tới, Vương Đồng vẫn như cũ là ăn mặc phần hoa dày đặc áo váy, trên mặt dán tươi đẹp hoa yếp, trên đầu trâm đồng dạng no đủ điểm lệ mẫu đơn, có vẻ cả người đầy đặn phi thường, nhưng nàng trên mặt một tia bất an tự ti đều không có, mà là nói nói cười cười, thần nhiên an ổn. Mà Tấn Vương mẫu phi chu Quý Phi tắc lôi kéo tay nàng đang nói chuyện, một chút cũng chưa che dấu kia cổ thân cận kính nhi.

Chu Quý Phi xuất thân tấn bắc Chu gia bàng chi, cách chủ chi khá xa, nhưng từ trước cũng ít không được thượng vội vàng nhận thân. Lúc trước gả cho vẫn là Vương gia kim thượng, cũng bất quá là trong nhà làm buôn bán, trong tay có chút của cải, liền nghĩ có thể leo lên quyền quý, nghe nói là tôn thất tuyển phi, liền tặng nữ nhi đái tuyển, kết quả cố tình chỉ lựa chọn làm không chớp mắt thứ hoàng tử thiếp, cũng chỉ có thể thôi. Không nghĩ tới một sớm không chớp mắt Vương gia thế nhưng thành hoàng đế, lại nhân ngày thường chu Quý Phi trong nhà cũng có chút của cải, của hồi môn phong phú, ngày thường cũng có chút giúp đỡ, ở đẳng cơ việc thượng

hiều có trợ giúp, bởi vậy sau lại được cái Quý Phi vì thù, nàng nhà mẹ đẻ cũng bởi vậy được cái tước vị, lập tức liền run lên lên, Chu thị chủ chi không thiếu được cũng xem trọng liếc mắt một cái, lui tới cũng cần chút, nàng hiện giờ càng là tâm tâm niệm niệm phải cho chính mình nhi tử thảo một môn năm họ nữ, hiện giờ Vương gia nương tử, tuy nói đầy đặn chút, nhưng tính nết hảo, xuất thân quý, nơi nào còn có như vậy hảo dẫn đo của hồi môn phong phú hảo tức phụ? So sánh với dưới bất quá là béo chút, ngũ quan vẫn là không tồi sao.

Chỉ có biết Vương Đồng tính tình Triệu Phác Chân xem qua đi, nhìn đến chu Quý Phi như vậy thân thiện, trong lòng âm thầm bật cười, bọn họ chỉ đem con dâu trở thành một khối hảo dẫn đo thịt mỡ, lại không biết con dâu này trong bụng có kim, có khác tâm tư đâu.

Chương 65 sắc phong

Ngắm hoa yến xong trở về, Triệu Phác Chân đem ở Hoàng Hậu nơi đó nhìn thấy đều đăng báo Lý Tri Mân, Lý Tri Mân vẫn cứ kia một bộ không chút để ý bộ dáng: “Thôi Nhu Ba, Thôi gia tam phòng nhỏ nhất ấu nữ, từ nhỏ nói thân mình không được tốt dưỡng ở khuê phòng, rất ít gặp người, Thôi gia là Thái Tử nhà ngoại, an bài một cái đích nữ gả cho Thái Tử làm Thái Tử Phi, thập phần thuận lý thành chương, công chúa cuối cùng hẳn là cũng sẽ không phản đối.”

Triệu Phác Chân nói: “Vì cái gì? Hôm nay xem Đông Dương công chúa thực không cao hứng bộ dáng.”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Nàng tự nhiên muốn sinh khí, rốt cuộc nàng vẫn luôn cho rằng Thái Tử ở chính mình khống chế dưới, như thế nào dung đến người khác tới nhúng chàm, nhưng Thôi thị đại tộc, đẩy ra người này tuyển tất là trải qua suy nghĩ cẩn kẽ, Đông Dương công chúa là Thái Tử thập phần quan trọng trợ lực, bọn họ tự nhiên sẽ không mình cùng Đông Dương công chúa không qua được, một cái đích ấu nữ, thân thể không tốt,

tính tình nhu nhược, nhưng thân phận quý trọng, lại thích hợp bất quá. Đông Dương công chúa, là sẽ không cho phép Thái Tử cưới một cái có cường thế nhà ngoại, lại có chủ kiến Thái Tử Phi. Như thế xem ra, Thôi gia đích ấu nữ, ngược lại là nhất thích hợp, Đông Dương công chúa đồng dạng cũng còn cần Thôi gia duy trì, chỉ là này trong đó tự nhiên lại có một phen ích lợi trao đổi.....”

Triệu Phác Chân nhìn thoáng qua Lý Tri Mân, mơ hồ đoán được hắc ý tứ: “Vương gia ý tứ là, Thượng Quan nương tử đại khái làm không thành Thái Tử Phi?”

Lý Tri Mân không trả lời, một lát sau lẩm bẩm nói: “Ta vốn tưởng rằng Hoàng Thượng sẽ cầm một tay, không nghĩ tới cư nhiên là Thôi gia..... Thượng Quan thị..... Chỉ sợ phải đổi Thái Tử ly tâm.....”

Triệu Phác Chân xem hắc văn luôn trầm tư, trong lòng lại nghĩ tới Thôi thị cùng Hoàng Thượng quan hệ thượng, Hoàng Thượng hẳn là cường bách Thôi thị, Thôi thị vì hài tử không thể không ấn nhẫn, mà Hoàng Thượng đại khái xem ở nàng mặt mũi thượng, cũng sẽ không can thiệp Thôi thị nữ trở thành Thái Tử Phi? Chính là, Thái Tử không phải cũng rất thích Thượng Quan Quân sao? Hắc có thể bẻ quá chính mình ruột mẫu thân sao?

Quả nhiên sắc phong thực mau liền xuống dưới, Thôi thị đích nữ phong làm Thái Tử Phi.

Ý chỉ một ngày trong vòng biến truyền kinh hoa, đại xuất chúng người ngoài ý liệu, Thái Tử cùng Thượng Quan Quân đều là Quốc Tử Giám đồng học, thanh mai trúc mã, Thượng Quan Khiêm lại là chạm tay là bỏng đời kế tiếp Tế tướng người được chọn, Đông Dương công chúa đối thượng quan quân cũng còn tính tán thành, thường thường có thưởng, mọi người cơ hồ đều đã cho rằng Thượng Quan Quân chính là mọi người cho phép Thái Tử Phi người được chọn. Thôi Hoàng Hậu tự tiên đế sau khi chết li cung xuất

gia, vào đạo quan thanh tu, thanh tâm quả dục, rất nhiều năm qua vẫn luôn không có tiếng tăm gì canh giữ ở đạo quan nội, cực nhỏ xuất hiện ở mọi người tầm nhìn nội, liền đối thân nhi tử cũng cực nhỏ triệu kiến, Thôi gia cũng cực kỳ điệu thấp, rất ít nhìn đến xuất hiện ở xã giao nơi, không nghĩ tới này vừa ra tay, chính là chính mình thân sinh nhi tử phong phi đại sự.

Nhưng mà tình thế tưởng tượng, lại cũng ở mọi người dự kiến trong vòng, rốt cuộc Thôi thị vì Thái Tử ruột mẫu thân, Thôi gia lại ra mặt cho Thái Tử Phi, lại hợp tình hợp lý bất quá, lại như thế nào xuất gia, cũng không có đối chính mình thân huyết nhục hôn sự chẳng quan tâm. Mà Đông Dương công chúa, rốt cuộc cũng không thể hoàn toàn làm lơ Thôi gia, nói vậy cũng cùng Thôi thị đạt thành nhất trí ý kiến.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 54

Tiếng người ồn ào, vạn người tiếng hoan hô trung, trang nghiêm pháp chung gõ vang, pháp hội bắt đầu rồi, phật hiệu thanh thanh, Phạn nhạc từng trện, Triệu Phác Chân đứng ở phía sau, xem mái che nắng hạ Lý Tri Mân cùng Lý Nhược Toàn bên người mấy cái nội thị cùng công chúa bên người thị tỳ vây đến chật như nêm cối, căn bản không nàng nhúng tay đường sống, Văn Đồng xem nàng đứng ở một bên, cười lặng lẽ nói: “Hôm nay náo nhiệt, không bằng Chân cô nương chính mình đi dạo đi? Nơi này không thiếu người hầu hạ đâu, trong chốc lát Vương gia nếu là tìm người, ta cho ngài che lấp hai câu.”

Triệu Phác Chân cũng không dám tự tiện liền đi, lắc lắc đầu, lại nhìn đến bên trong Lý Nhược Toàn bên người một cái kêu lả lướt cung nữ đi ra, trong tay cầm bạc đối Triệu Phác Chân cười nói: “Tỷ tỷ, công chúa nghe nói bên kia có sư bán khó được hoa sen, kính hiến Phật Tổ là cực hảo, nói muốn mua hiến Phật Tổ trước mặt đi, thị vệ nội thị thô lỗ, sợ tuyển không hảo hoa, chúng ta lại đến hầu hạ ở công chúa bên người, đỡ phải nàng muốn cái gì tìm không thấy, chỉ có làm phiền tỷ tỷ ngài đi làm một chút.”

Văn Đồng ngẩn ra, quý nhân kiêu kị nhiều, nếu nói không được nội thị thị vệ đi tặng hoa, hẳn tự nhiên không dám thấu tiến lên, Triệu Phác Chân cũng không lớn để ý, nàng vốn dĩ cũng cảm thấy đứng ở nơi này thật sự buồn tẻ, liền cầm tiền theo lời đến phía trước đi mua hoa sen hiến Phật đi.

Chương 66 hoả hoạn

Mùa xuân đều không phải là hoa sen thịnh phóng mùa, nhưng mà truyền thuyết Phật quốc nơi, khiết tịnh chi hoa sen khắp nơi thịnh phóng, thanh tịnh pháp thân, tự nhiên đến không rảnh không nhiễm tốt nhất khiết tịnh hoa sen cung thượng. Khai Nguyên Tự vì thế thỉnh cao nhân tỉ mỉ chọn giống, đào tạo ra trước tiên thịnh phóng hoa sen tới, sau đó chuyên môn ở pháp hội ngày thả ra, đương nhiên không phải bán, ngài đến nhận quyên, mười lượng bạc, liền thế người viết thượng tên họ, từ tăng nhân thế ngài cung ở Phật trước.

Công chúa tự nhiên là thế phụ hoàng mẫu hậu, hai anh em hơn nữa chính mình đều cung thượng, Triệu Phác Chân tuyển mấy đóa, thỉnh tăng nhân viết tên hay, nhìn tăng nhân thân thủ cung đến Phật trước, đứng ở nơi đó ngơ ngẩn nhìn trong chốc lát, bỗng nhiên sau khi nghe được đầu có người kêu tên của mình: “Tiểu Chân Nhi.”

Nàng quay đầu, nhìn đến hồi lâu không thấy Thượng Quan Lâm, hẳn một thân vũ Lâm lang thường phục, cả người uy phong lẫm lẫm, nhìn đến nàng hiển nhiên thập phần kinh hỉ ngoài ý muốn: “Như thế nào hôm nay có rảnh ra tới cái nhìn sẽ?” Lại nhìn mắt sau lưng hoa sen đài, cười nói: “Là cho người chủ tử cung Phật sao? Đây biến người tấp nập, thả người một người ra tới đi, cũng không sợ tể đến người.”

Triệu Phác Chân hồi lâu không thấy hẳn, cũng có chút kinh hỉ, ngồi xổm thân thi lễ sau cười nói: “Đại nhân hôm nay là tới ban sai?”

Thượng Quan Lâm lắc lắc đầu, muốn nói lại thôi, luôn mãi mới nói: “Cũng không phải, xá muội hôm nay muốn tới cấp tổ mẫu cầu phúc, ta hộ tống nàng lại đây.”

Triệu Phác Chân gật đầu, vốn muốn hỏi như thế nào không thấy Thượng Quan tiểu thư, coi trọng quan lân không muốn nhiều lời bộ dáng, hơn nữa trước đó vài ngày Thái Tử Phi tuyển định, Thượng Quan Quân xấu

hồ, đảo không hảo lỗ măng tế hỏi, liền chỉ có thể cười tự chút hàn ôn nói: “Lệnh tổ mẫu thân mình có khá hơn?”

Thượng Quan Lân nói: “Khá hơn nhiều.....” Hắn đánh lên tinh thần cười nói: “Hôm kia nghe nói người cùng các người gia Vương gia làm kiện đại sự? Nhưng kích thích không? Mau nói cho ta nghe một chút đi, các người như thế nào thu phục Bành Định Phong kia cáo già?”

Triệu Phác Chân hơi hơi ngậy ra, Thượng Quan Lân ngày thường ăn chơi trác táng phóng đảng, nguyên lai đối triều cục cũng là như thế rõ ràng sao, quả nhiên thế gia đệ tử, cũng không thể khinh thường, nàng thu hồi tâm thần, cười nói: “Nói ra thì rất dài, ngài còn muốn đi hộ tống Thượng Quan tiểu thư đi? Về sau có cơ hội rồi nói sau.”

Thượng Quan Lân lắc lắc đầu: “Ta quá mấy ngày liền phải hộ tống tổ mẫu cùng xá muội hồi Hà Tây quê quán, lần sau tái kiến người lại không biết gì lúc.” Chỉ chỉ bên cạnh một chỗ cửa tròn, bên kia đứng hai cái thị vệ ở gác, hiển nhiên bên trong có không thể va chạm quý nhân, hắn nói: “Nơi đó đầu thanh tịnh, chúng ta đi bên trong uống điểm trà, này cái cộ ồn ào.”

Triệu Phác Chân nghe nói Thượng Quan tiểu thư phải về Hà Tây quê quán đi, trong lòng hơi hơi vừa động, suy nghĩ hạ vẫn là cùng Thượng Quan Lân đi vào, hai cái thị vệ hiển nhiên đều không phải là Thượng Quan gia gia đình, nhưng lại vẫn là phi thường khách khí mà làm Thượng Quan Lân đi vào, trong viện quả nhiên thập phần an tĩnh, thoát nhìn như là Khai Nguyên Tự chiêu đãi khách quý địa phương, bên ngoài đình hóng gió thượng bãi tốt nhất nước trà cùng điểm tâm, Thượng Quan Lân vội vàng thế Triệu Phác Chân châm trà, thập phần thành thạo, hiển nhiên phía trước Thượng Quan Lân đã ngồi ở chỗ đó pha lâu thời gian, lấy hắn tính tình, đại khái có chút ngồi không được, vì thế đi ra trùng hợp gặp gỡ Triệu Phác Chân.

Nhưng là, vì cái gì nơi này đầu thế nhưng không có hầu hạ người tiếp khách tăng đâu, còn có cửa gác thị vệ, vẫn luôn chưa thấy được Thượng Quan tiểu thư..... Dấu vết để lại làm nhất quán thận trọng Triệu Phác Chân âm thầm lưu ý, nghe Thượng Quan Lâm ở lầu nhai: “Ký Châu như vậy lãnh, các người chủ tử mang người qua đi, còn làm như vậy hung hiểm sự, thật không đem người đương người a, ta xem người nhưng hao gầy rất nhiều..... Muội tử a, người vẫn là nghe ca một câu, làm ca ca cho người chuộc thân đi, hoàng gia nô tài nào như vậy hảo đãi, người tin tưởng ca, ca sẽ không hại người..... Người nhận thức ca lâu như vậy, ca là có lòng xấu xa sao? Chỉ không chịu tin tưởng ca, người kia chủ tử, mặt lãnh tâm thâm, đi theo như vậy chủ tử bên người, quá hung hiểm.....”

Triệu Phác Chân tâm hơi hơi ấm, tuy rằng vẫn cứ không thể tiếp thu này không thể hiểu được hảo ý, nàng lại có thể cảm nhận được này trong đó chân thành, nàng không nghĩ lại cùng hắn nói những đề tài này, đơn giản liền nói lên cùng đi Vương gia đi tuần sự tới, nàng giấu diếm được Ứng gia huynh đệ một tiết, chỉ nói chút trên đường hiểu biết, cũng chưa nói tiền đồng sự, chỉ là nhẹ nhàng băng quơ nói phát hiện bên kia tiền đều là tư đức vân vân.

Thượng Quan Lâm nghe được rất là nghiêm túc, lúc sau trầm ngâm trong chốc lát nói: “Nha đầu, nhà người chủ tử lần này đi Ký Châu, sợ là đã sớm đã biết bên kia có quỷ, hắn là.....” Hắn chỉ chỉ bầu trời “Bên trên ý tứ.”

Hắn nhíu mày: “Quá sớm, kỳ quái, không nên sớm như vậy.”

Hắn minh tư khổ tưởng, trên mặt khó được xuất hiện đứng đắn bộ dáng, Triệu Phác Chân đảo cảm thấy có chút gây cười, lại không dám thật cười ra tới, đành phải cầm hồ thế hắn châm trà, chỉ là ngồi trong chốc lát, nàng đứng lên hơi hơi đỏ mặt nói: “Đại nhân hơi ngồi, ta đi thay quần áo rửa tay.” Ra tới nửa ngày, công chúa muốn phương tiện tự nhiên có thể ở trên xe ngựa dùng hương thùng, các nàng này đó đi theo hầu hạ nô tỳ, lại

chỉ có thể tận lực uống ít thủy. Chỉ là nàng cùng Thượng Quan Lâm uống lên chút trà, nếu là không tìm địa phương như xí đi ngoài, chờ trở lại Vương gia bên người, đã có thể chỉ có thể chịu đựng, bên ngoài nhưng không có nữ khách như xí địa phương. Nàng rốt cuộc cùng Thượng Quan Lâm cũng coi như hiểu biết, bởi vậy cũng liền không khách khí.

Thượng Quan Lâm vội nói: “Bên này đi qua đi, tới phía sau, có chuyên cung nữ khách tịnh phòng, người chỉ lo đi.”

Triệu Phác Chân hơi hơi thi lễ sau, bước nhanh đi qua, quả nhiên xuyên qua một chỗ khoanh tay hành lang, liền gặp được chuyên cung quý nhân nữ khách sử dụng tịnh phòng, nàng sử dụng sau liền trở về đi, mới khó khăn lắm đi trở về sân khi, lại nhìn đến trong viện một gian phòng môn bị đẩy ra, một cái thiếu nữ từ bên trong vội vàng chạy vội ra tới, lại đúng là Thượng Quan Quân!

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 55

Đồng la thanh âm nhanh chóng khiến cho mọi người chú ý, mà hơn mười người hùng hồn thanh âm hô lớn cũng làm người an ổn xuống dưới, mỗi người đều biết trật tự một loạn sẽ hình thành bộ dáng gì thảm kịch, nhưng là lại hoảng loạn suy nghĩ rời đi này đám cháy, mà hô lớn nội dung, Tần Vương tại đây, hoàng quyền uy hiếp lực trực tiếp mà đè ép xuống dưới, duy trì trật tự người tới, hơn nữa là đại nhân vật, dân chúng nhanh chóng an tĩnh lại, chờ đợi tiếp theo cái mệnh lệnh, chỉ thấy một tiếng la vang, có người ở chùa miếu sơn môn xuất khẩu chỗ dẫn đường: “Một cái tiếp theo một cái mà đi! Không được xô đẩy! Không được rối ren! Bảo hộ phụ nữ và trẻ em! Dìu già dắt trẻ!”

Thanh âm chinh tề mà tràn ngập quyền uy, dần dần có tăng nhân cũng gia nhập trong đó, lúc sau kinh thành quân coi giữ cũng chạy tới, có bọn họ cộng đồng thét ra lệnh chỉ huy, cực hảo duy trì trường hợp, không có người còn dám xằng bậy, đám người bắt đầu bị sơ tán, trầm mặc an tĩnh cùng với nhanh chóng rời đi, phía sau người cũng không hề hoảng loạn, đám cháy còn tại thiêu đốt, nhưng bay nhanh rút lui đám người làm phía sau mới vừa thoát đi đám cháy người cảm giác được hy vọng, rốt cuộc có trật tự mà lui lại, so hoảng loạn chen chúc mà chạy trốn càng làm cho các bá tánh an tâm.

Thượng Quan Lân thở dài nhẹ nhõm một hơi, hộ tống Triệu Phác Chân bay nhanh đi phía trước, trên đường còn bế lên hòa thân người đi lạc người lùn lực hơi đang ở oa oa khóc lớn mà một cái oa oa, Triệu Phác Chân đi theo hẩn một đường về phía trước, thực mau liền ra sơn môn, một khi ra kia nhỏ hẹp sơn môn, bên ngoài liền nháy mắt rộng lớn lên, một ít thân nhân thất lạc người lo âu mà đứng ở ven đường trên sườn núi, kêu gọi

chính mình thân nhân, Thượng Quan Lân trong tay ôm oa oa thực mau cũng tìm được rồi mẹ ruột, bổ nhào vào nường trong lòng ngực gào khóc.

Mà Triệu Phác Chân thực mau cũng thấy được triền núi bên cạnh vẫn cứ dừng lại vương phủ xe ngựa, Lý Tri Mân tức nhan đứng ở một bên, một đôi lợi mắt chính nhìn quét sườn núi hạ rút lui đám người, phía sau chỉ có một người thị vệ cùng Văn Đồng, hiển nhiên là phái ra sở hữu thị vệ đi duy trì trật tự, trợ giúp dân chúng rút lui, hẳn bên người còn có một nữ tử, búi tóc hỗn độn, phía sau có mấy tên vú già đỡ nàng, ánh mắt hoảng loạn, lại là Thượng Quan Quân, lại không thấy công chúa Lý Nhược Toàn, nói vậy đã hộ tống hồi cung.

Lúc này Văn Đồng lại là trước nhìn đến Triệu Phác Chân, lớn tiếng hô: “Triệu nương tử! Bên này! Bên này!” Lý Tri Mân nhanh chóng chuyển qua ánh mắt nhìn qua, lại nhìn đến Văn Đồng hoan thiên hỉ địa nói: “Thật tốt quá, Thượng Quan công tử cũng ở chỗ này.”

Thượng Quan Lân hộ tống Triệu Phác Chân hướng trên sườn núi đi đến, Thượng Quan Quân đã thập phần sốt ruột xông lên trước, nhào vào Thượng Quan Lân trong lòng ngực, mắt đục đỏ ngầu, thanh âm phát run nói: “Đại ca! Ngài nhưng làm ta sốt ruột hỏng rồi! Vừa mới kia trường hợp, nếu là ngài xảy ra chuyện, ta nhưng.....” Nàng lại nói không đi xuống, hiển nhiên thập phần nghĩ mà sợ, Thượng Quan Lân nói: “Ta không có việc gì không có việc gì, người có khỏe không?”

Thượng Quan Quân rưng rưng nói: “May mắn gặp Tần Vương điện hạ, mệnh thị vệ che chở chúng ta tới rồi an toàn nơi.” Thượng Quan Lân vội tiến lên cấp Lý Tri Mân thi lễ nói lời cảm tạ, Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Không cần khách khí, thuận tay vì này, không uống chuyện gì, đảo muốn đa tạ người che chở ta nha đầu này.”

Thượng Quan Lân quay đầu nhìn mắt Triệu Phác Chân hướng hẳn thi lễ, vội xua tay nói: “Nguyên là trách ta..... Chờ ti chúc trở về, định báo

cáo phụ thân, bị thượng hậu lễ cấp vương phủ trí tạ.” Hăn lại không dễ làm Lý Tri Mân mặt nói là chính mình bắt cóc nàng mới đưa đến nàng thân ở hiểm địa, đành phải nói khác lời khách sáo.

Lý Tri Mân nhìn mắt Thượng Quan Quân: “Không cần, bên này còn không biết sẽ đốt thành cái dạng gì, Thượng Quan nương tử hôm nay bị sợ hãi, Thượng Quan công tử vẫn là chạy nhanh hộ tống nàng trở về mới là, các người xe ngựa hăn là tìm không thấy, ta nơi này đều một chiếc xe ngựa đưa các người —— kinh triệu doãn cũng mau tới, ta nhìn bọn họ giải quyết tốt hậu quả liền đi.”

Thượng Quan Lân xem Triệu Phác Chân đã rũ mi về tới người hầu trong đám người, liền cũng chinh hạ đội, hộ tống Thượng Quan Quân hồi phủ, hăn phía trước cưỡi ngựa tới, hiện giờ này lộn xộn tự nhiên cũng tìm không thấy, chỉ có lên xe bồi Thượng Quan Quân ngồi xe.

Thượng Quan Quân vẫn ở vào kinh hách bên trong, qua hồi lâu mới tỉnh trấn tĩnh xuống dưới, nói khẽ với Thượng Quan Lân nói: “Ca ca về sau vẫn là ổn trọng chút đi, là ta ương ca ca lạng lẽ hộ tống ta ra tới thấy Thái Tử, ngài là Thượng Quan gia đích trưởng tử, nếu là ngài ra điểm chuyện gì, kêu ta như thế nào hảo đâu, tương lai chờ ta trở về Hà Tây quê quán, cũng không biết khi nào tái kiến ca ca.....” Nói tới đây, bi từ tâm tới, nước mắt lăn xuống xuống dưới, Thái Tử nhờ người không ngừng cho nàng đệ tin muốn thấy nàng, nàng cùng Thái Tử từ nhỏ tình dốc, cho rằng thượng có cái gì cứu vãn chỗ, ôm một đường hy vọng cầu ca ca lấy cấp tổ mẫu cầu phúc chi danh tới rồi pháp hội, nơi nào dự đoán được, không chỉ có gặp người không tốt, ông trời cũng cùng nàng không qua được, lộn một hồi lửa lớn, ăn một hồi kinh hách.

Thượng Quan Lân cùng nàng từ nhỏ lớn lên, nhất quán là cực đau cái này muội muội, nghe vậy trong lòng mềm nhũn, lại nghĩ đến vừa mới Thái Tử nói tới, ôn thanh an ủi nàng nói: “Ca ca ta da dày thịt béo, không có quan hệ, người về quê, hảo sinh an trí, ca ca một có rảnh liền đi xem người,

đến lúc đó ta chuyên môn thỉnh những cái đó hướng Hà Tây đi phải đi, đi xem người nhưng đơn giản.”

Thượng Quan Quân cười khổ một tiếng: “Tổ mẫu ý tứ rất rõ ràng, chỉ có thể về quê nhà, sau đó lại chọn một hộ cao họ nhân gia gả cho, sợ là ca ca đi xem ta thời điểm, chính là đi đưa gả cho.” Nàng cũng không nghĩ hồi kia nàng chưa từng có trở về quá Hà Tây quê quán, nhưng thế tộc người, có từng có thể chính mình làm chủ? Nàng nếu không có gả vào hoàng thất, kia tự nhiên là muốn lại chọn một đời gia liên hôn, nhưng khẳng định không thể ở lưu tại kinh thành, kinh thành rất lớn, kinh thành cũng rất nhỏ, như vậy nhiều người biết nàng ở Thái Tử Phi một vị thượng chiết kích trăm sa, mấy năm nay bao nhiêu người trong lòng hiểu rõ mà không nói ra cho rằng nàng là Thái Tử Phi, cuối cùng lại giống như bại khuyến thoát đi kinh thành, bởi vì chỉ cần nàng còn ở kinh thành, sớm hay muộn còn muốn vào cung, nàng hiện giờ là Thượng Quan gia sống sờ sờ sĩ nhục, chỉ có về quê, chọn một môn cao quý dòng dõi, kết một môn hảo thân, mới tính mặt quá này cộc trò cười.

Nhưng là lần này đi, đại khái cuộc đời này đều rất khó lại trở lại kinh thành.

Thượng Quan Lâm an ủi nàng: “Hoàng thất kỳ thật không thế nào, còn có hồ tộc huyết thống đâu, năm tộc chi gian vừa độ tuổi hảo nhi lang không ít, ta xem Thái Tử mặt quá dày, cư nhiên dám mở miệng kêu người làm trắc phi, hắn còn không phải hoàng đế đâu, liền như vậy mặt đại? Nếu là hắn một ngày không đăng cơ, chẳng lẽ người liền ở hậu viện cúi đầu khom lưng ở kia Thôi thị dưới? Thôi thị tuy quý, ta Thượng Quan gia cũng không phải cái gì tiện họ, há dung bắt nạt!”

Thượng Quan Quân vành mắt cũng đỏ, nàng đã chịu đủ rồi sở hữu vinh nhục đều không thể không bị quản chế với người cảm giác, năm đó Thánh Hậu bị trục xuất đến cảm nghiệp chùa xuất gia, nói vậy cũng là như thế cảm giác đi. Nếu là Thái Tử thật có thể mọi việc tự chủ —— nhưng mà

Thái Tử mềm yếu, Đông Dương công chúa hãn không lay chuyển được, ruột mẫu thân hãn không thể vi, Thôi Nhu Ba hãn không thể phụ, người này, cũng không đáng giá như vậy đại mạo hiểm hạ chú. Nhấn nhục nhấn nhục làm trắc phi, không có ý nghĩa,

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 56

“Sợ là biên cương Đột Quyết, cũng muốn thừa dịp tứ phương không yên ổn, ngo ngoe rục rịch. Phạm Dương tiết độ sứ Ứng Khâm mấy lần thượng tấu chương, nói biên cương khi có dị động, vẫn là đòi tiền muốn lương, Binh Bộ bên kia chỉ là đề nặng không để ý tới. Có tung tin vịt hắn là Thái Tử người, cho nên Hoàng Thượng bên này không thích hắn, nhưng ta xem không giống.” Tống Triêm cầm một bức họa đối với quang ở thường thức, một bên không chút để ý mà nói chuyện.

Một bên mài mực Triệu Phác Chân nghe được nói đến Ứng gia, không khỏi nâng đầu nhìn về phía Tống Triêm, Lý Tri Mân cảm thấy được nàng động tác, nhìn thoáng qua nàng, vẫn là mở miệng hỏi: “Tiên sinh gì ra lời này?” Ở hắn cảm nhận trung, Ứng gia lúc trước bỗng nhiên cùng Thái Tử kỳ hảo, thập phần kỳ quặc, không nghĩ tới hôm nay Tống Triêm chột ra lời này.

“Trước tháng, Thái Tử Phi nạp sính lúc ấy, Đông Cung bên kia vì kỳ thành ý, bị hậu lễ, kết quả có một đội hàng hóa đều là ở biên cảnh làm da lông nhân sâm chờ quý trọng sính lễ, từ Phạm Dương bên kia quá, thế nhưng bị trộm cướp lược đi..... Ứng gia vốn chính là trộm cướp đầu lĩnh, kinh doanh Phạm Dương nhiều năm, hãn kinh doanh địa giới, nơi nào còn có trộm cướp, cho dù có trộm cướp, kia cũng là tiểu cổ, nào có to gan như vậy tử liền Đông Cung hóa đều dám tiệt, bị đoạt về sau, địa phương quan phủ thỉnh tiết độ sứ hiệp trợ kiểm tra, cư nhiên cũng nói tra không đến, này cũng không phải là trò cười lớn nhất thiên hạ sao? Thử hỏi Phạm Dương kia địa phương đều bị Ứng gia quản được thùng sắt cũng tựa, thủ hạ chín

nghĩa tử, các dũng lực phi phạm, đâu ra ăn này gan hùm mật gấu trộm cướp dám hưởng Phạm Dương địa giới duỗi tay ăn thịt?”

Triệu Phác Chân nghĩ đến ngày ấy nhìn thấy Ứng gia huynh đệ cướp bóc công việc, nhin không được liền nhấp miệng mà cười, xem ra này Ứng gia huynh đệ, là đương “Trộm cướp” ăn đến ngon ngọt, nghiện rồi?

Lý Tri Mân nói: “Chẳng lẽ Ứng gia cùng Đông Cung nháo phen?”

Tống Triêm lắc đầu nói: “Ứng Khâm tuy rằng vũ dũng, lại phi hữu dũng vô mưu hạng người, huống hồ nghe nói này phu nhân mưu trí hơn người, này giơ thật lệnh người nghi hoặc, quả thực là hận không thể nói cho Đông Cung, ta Ứng gia cùng người không qua được giống nhau, đặc biệt là trước đó vài ngày công báo thượng, Phạm Dương thái thú Uông Long, thế nhưng bị buộc tội dịch chuyển kho bạc, sở động thuế ruộng lại có mười vạn lượng chi cự —— Uông Long người này, nói dễ nghe là hoà bình lão thành, kỳ thật cẩn thận chặt chẽ, đâu ra như vậy lớn mật, này thuế ruộng thiếu hụt, ta lại biết một vài, chính là từ trước tiên đế lúc ấy, tiền nhiệm thái thú Thi Thiên nhân cùng man di chinh chiến, khuyết thiếu quân lương, từ kho bạc trung tham ô, sau lại Thi Thiên chết trận, này hạng thiếu hụt liền vẫn luôn treo ở Phạm Dương trưởng thượng, khó có thể bổ túc, nhiều năm đến nay, Uông Long tuy rằng thượng chiết tự biện, lại không chịu nổi Phạm Dương bên kia có mặt khác quan viên buộc tội, hăn ngày thường cũng lừa dối tiêu tính không ít trưởng mục, có rất nhiều trưởng mục nói không rõ, bị cách chức giáng cấp, Uông Long, lại là Thôi gia người, coi như là Đông Cung người, nhiều năm qua ở Phạm Dương đương thái thú, cùng tiết độ sứ Ứng Khâm tường an không có việc gì, hiện giờ bỗng nhiên bị bãi miễn, khó nói không phải Ứng Khâm bút tích.”

Cái này liền Thiệu Khang đều nổi lên hứng thú: “Ta biết Uông Long bị trục xuất sự, nhưng còn tưởng rằng là Đông Dương ở cùng Thôi thị phân cao thấp, nguyên lai lại có Ứng Khâm bút tích?”

Tổng Triêm nói: “Phạm Dương biên cương trọng trấn, kiểu gì quan trọng, Đông Dương bên người có Chủ Thời Uyên, sao lại dễ dàng lấy loại địa phương này tới phân cao thấp? Muốn lại đổi mặc cho có thể cùng tiết độ sứ hợp nhau, lại trung tâm triều đình địa phương quan, nhưng không dễ dàng, không phải mỗi người đều có thể ở Ứng Khâm này cường đạo đầu lĩnh thủ hạ chủ trì địa phương chính vụ, hiện giờ bên kia vẫn như cũ chỗ trống, đình nghị trước sau nghị không ra chọn người thích hợp, Đông Dương này sẽ nếu là muốn an bài chính mình người, còn đến đi tìm Nghiêm Tôn, nàng trước đó vài ngày vì nghiêng phong quan sự ở Nghiêm Tôn nơi đó có hại không ít.....”

Vài người hàn huyền trong chốc lát, liền có Văn Đồng tiến vào cười nói: “Xe ngựa đã an bài hảo, thỉnh Vương gia, vài vị đại nhân dời bước.”

Hôm nay nguyên là hẹn cái văn hội, Lý Tri Mân liền mang theo vài tên môn khách cùng đi ra ngoài không đề cập tới, mãi cho đến buổi tối mới trở về, trở về lại cũng không trở về nội viện, mà là tới Hoa Chương Lâu bên này.

Nói vậy uống lên không ít rượu, Lý Tri Mân trên mặt mang theo rượu sau hồng nhuận, trên người cũng mang theo mùi rượu, Văn Đồng đỡ hân dựa vào trên giường đại gối mềm, phía trước phía sau mà bưng nước ấm tới, nhẹ giọng đối Triệu Phác Chân cười nói: “Làm phiền tỷ tỷ một bên hầu hạ, ta đi ngao chén quả lê nước tới cấp Vương gia giải giải rượu.” Triệu Phác Chân gật gật đầu, tiến lên đi ninh khăn nóng tử cấp Vương gia lau mặt.

Hiện giờ Triệu Phác Chân cũng hồi quá vị tới, Lý Tri Mân không thích hướng hậu viện đi, hiển nhiên là bởi vì hậu viện những cái đó bọn thị nữ, không phải Đậu Hoàng Hậu người, chính là khác người nào người, giống như cái sàng giống nhau nơi chốn lọt gió, hân lộng như vậy cái Hoa Chương Lâu, làm nàng quản, mặt ngoài tựa hồ là sủng nàng, kỳ thật lại là lộng một chỗ những người khác nhúng tay không tiến vào, hỏi thăm không

được địa phương. Cũng bởi vậy, Đâu Hoàng Hậu vẫn luôn cho rằng chính mình thân nhi tử, là bình thường nhân tản người, bởi vì nàng bất quá chỉ có hậu cung, hậu viện điểm này địa phương thôi. Tiền triều chi tung hoành liên càn, đó là giống nhau môn khách cũng thấy không rõ lắm triều cục biến hóa, huống chi là vốn dĩ liên xuất thân thanh giản, khuyết thiếu chính trị tu dưỡng, vẫn luôn khéo hậu cung Đâu Hoàng Hậu?

Lý Tri Mân, làm một chút ưu thế đều không có Hoàng trưởng tử, đã không có bối cảnh hùng hậu nhà ngoại phụ tá, cũng không có cường thế mẫu hậu trợ giúp, càng quan trọng là liên Thái Tử danh phận đều không có, thiên tâm khó dò, có thể nói một cái duy trì người của hãn đều sẽ không có, hãn từ nhỏ đến lớn, là như thế nào từng bước một đi đến như bây giờ cục diện? Lại là như thế nào biến thành như vậy ẩn nhẫn tính cách?

Tứ cố vô thân a..... Ngay cả muốn lung lạc chính mình như vậy một cái nô tỳ, cũng cũng không có được đến thiết tình trung thành, Triệu Phác Chân một bên thể hãn xoa mặt, một bên trong lòng yên lặng nghĩ.

Tuổi trẻ Tần Vương nhắm mắt lại xem càn tiểu một ít, đen đặc lông mày nhíu lại, phảng phất vẫn cứ có nhiều ít sâu nặng lo lắng, thẳng thắn mũi làm hãn có vẻ rất là anh tuấn, môi hồng nhuận, gắt gao nhấp —— thật là kỳ quái, nhìn giống cái bạc tình lạnh nhạt tướng mạo, tuy rằng từ lúc bắt đầu nhận thức hãn liền muốn giết nàng, nhưng mà, Triệu Phác Chân đã phát hiện trước mắt cái này bạc tình sát thần bề ngoài hạ ngoài mạnh trong yếu, mẫu thân như vậy đối đãi hãn, hãn vẫn cứ phải vì mẫu hậu, đệ đệ muội muội mà nỗ lực.....

Triệu Phác Chân ngơ ngẩn mà nghĩ, bỗng nhiên nhìn đến Tần Vương mở mắt, cùng nàng bốn mắt nhìn nhau, nàng ngẩn ra, Lý Tri Mân đôi mắt trước mờ mịt trong chốc lát, mới phảng phất thanh tỉnh chút, ngồi dậy, Triệu Phác Chân vội đổ ly trà cho hãn.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 57

Thượng Quan Quân một lòng lạnh lẽo, nói được lại hảo, kia Ứng Vô Cữu cũng bất quá là cái cường đạo nghĩa tử, nàng nguyên bản chính là có thể vào Đông Cung nguyên phi người, hiện giờ phụ thân, thế nhưng muốn đem chính mình gả cho một cái lùm cỏ xuất thân người, bất quá là vì kết giao lấy lòng tiết độ sứ thôi! Địa phương thế tộc đích xác hiện giờ bất kham xem, gả qua đi cũng chính là thanh danh dễ nghe thôi, nào có cùng tiết độ sứ kết thân tới lợi ích thực tế! Chính mình cái này nữ nhi, bởi vì lúc trước chính mình có khả năng gả vào Đông Cung, trở thành Thái Tử nguyên phi, ngày sau mẫu nghi thiên hạ, Thượng Quan tộc ra mặt cho Hoàng Hậu, thăng chức rất nhanh, hiện giờ gả không thành Thái Tử, đã mất đi giá trị, chỉ có thể lui mà cầu tiếp theo, cầm đi kết giao cường hào.

Nhưng mà phụ thân hiện giờ đã lấy định chủ ý, liền tổ mẫu bắt đầu nổi trận lôi đình, cuối cùng cũng không nói chuyện nữa, cũng biết chính mình lại không nỗ lực, liền muốn thật sự gả cho kia cường đạo nghĩa tử!

Thượng Quan Quân đầy mặt nước mắt, ngẩng đầu nói: “Phụ thân, kinh quan cùng tiết độ sứ kết thân, đối phụ thân dưỡng vọng bất lợi, phụ thân như thế nào hồ đồ?”

Thượng Quan Khiêm lắc đầu nói: “Ta lại không phải vì bức này hư danh, chậm trễ nữ nhi hạnh phúc, lần này lại là thực sự vì người chung thân suy nghĩ, người ở trong kinh lâu rồi, tuổi còn nhẹ, thấy sự thiếu, không biết thế tộc phụ nhân đau khổ, thật gả qua đi, người phương minh bạch vì phụ một mảnh khổ tâm.”

Thượng Quan Quân trong lòng sóng to gió lớn, lại không dám giáp mặt chống đối phụ thân, chỉ có ôm lấy phụ thân đầu gối, đem mấy ngày nay ở trong lòng tính toán sự buột miệng thốt ra,: “Phụ thân! Lại không bằng vì nữ nhi mưu Tần Vương phi, nữ nhi định có thể vì Thượng Quan gia, lại mưu trăm năm phú quý an khang!”

Thượng Quan Khiêm lắp bắp kinh hãi: “Tần Vương phi? Người muốn gả cấp Tần Vương?”

Thượng Quan Quân nha một cắn, hiện giờ đập nôi chìm thuyền, chỉ có này cuối cùng một cái hiểm lộ! Nàng cũng mặc kệ quá nhiều, chỉ là bao trùm phụ thân đầu gối nói: “Phụ thân nghĩ lại mấy ngày nay Tần Vương biểu hiện, hiền danh thủy hiện, thiên tử há là người tầm thường? Thái Tử yếu đuối, Tần Vương đều không phải là đỡ không dậy nổi, lại là kim thượng đích trưởng tử.....”

Thượng Quan Khiêm lắp bắp kinh hãi: “Hoàng gia đoạt vị, dữ dội hung hiểm, này cùng gả cho Thái Tử lại bất đồng, đại nghĩa không ở, dân tâm không ở, chúng ta thân hệ nhất tộc trăm năm vinh khô, nói không hảo chính là tru chín tộc, há có thể tùy tiện cuốn vào!”

Thượng Quan Quân tại đây quyết định chính mình nhân sinh trọng đại khớp xương thời khắc, cân não lại cực kỳ nhanh và tiện: “Phụ thân hồ đồ, Thái Tử bị Đông Dương công chúa cùng Thôi thị quản thúc, làm người yếu đuối, thần hạ lại có Nghiêm Tôn chờ cường thần, có từng có một ngày có thể tự chủ, mà này ba cổ thế lực đều lấy Thái Tử một tử, mới có thể mở rộng, vì thế đều hạ công phu, ở Thái Tử nguyên phi thượng, chỉ nghĩ chặt chẽ đem trụ này dòng chính, lại không nghĩ tới, đương kim thánh thượng, con nối dõi pha phong, Tần Vương cũng đều không phải là bình thường vô năng, ngày sau đến tột cùng ở đâu một ít chiếm thượng phong, còn chưa cũng biết, này loạn hưởng, lại chính là ta Thượng Quan nhất tộc cơ hội! Thái Tử bên kia, hiện giờ chúng ta cũng chen vào không lọt tay, cũng biết Đông Dương, Thôi thị, cùng với Nghiêm Tôn đám người, đều kiêng kỵ phụ

thân, kiêng kị ta Thượng Quan nhất tộc, hiện giờ ta Thượng Quan nhất tộc, chịu này vũ nhục, vì sao còn muốn chịu Thái Tử lung lạc? Đứng ở Thái Tử này một phương? Lại nói, trải qua Thái Tử Phi này một hiềm khích ở, a cha cho rằng, Thái Tử nhất phái người, còn sẽ không hề khúc mắc đả a cha sao? Hiềm khích đã sinh, hậu hoạn bất quá là sớm tối chi gian! Đông Dương lòng dạ hẹp hòi, Nghiêm Tôn tham lam, Thôi thị tắc chỉ vì thứ nhất tộc mưu lợi, như thế nào còn bao dung phụ thân, bao dung Thượng Quan nhất tộc? Thái Tử đăng cơ về sau, Thượng Quan tộc suy bại, chỉ ở mười năm nội!”

Thượng Quan Khiêm nghe nữ nhi phân tích tang trung chính mình gần nhất sở thâm lự mấu chốt thượng, liên tính chính mình có thể không so đo hiềm khích trước đây phụ tá Thái Tử, Đông Dương công chúa, Thôi gia, Nghiêm Tôn đám người, lại như thế nào quả thực tin tưởng chính mình đích xác không hề oán hận? Nhưng là dù vậy, hắn cũng chưa từng có nghĩ tới muốn đem nữ nhi gả vào Tần Vương phủ, rốt cuộc kim thượng bị quản chế với Đông Dương công chúa đám người thật nhiều thôi, Tần Vương lại nhất quán bình thường, đoạt đích phần thắng quá tiểu, còn có..... Hắn tâm loạn như ma, coi trọng quan quân chờ đợi mà nhìn về phía hắn, bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, hỏi: “Người..... Chính là đối Tần Vương.....”

Thượng Quan Quân lắc đầu: “Phụ thân tưởng chạy đi đâu, liên tính là Thái Tử, nữ nhi cũng nhất quán lấy lễ đãi chi, thậm trọng từ lời nói đến việc làm, huống chi là Tần Vương? Nữ nhi chỉ là xem Tần Vương người này, trung hậu chính trực, nhân nghĩa có đức, hiếu để hữu ái —— cũng là.....” Nàng quyết tâm, cắn răng nói: “Cũng là những phó thác chung thân người, huống chi, này đã là ta Thượng Quan tộc cuối cùng cơ hội!” Nàng nhanh chóng đối phụ thân nói: “Phụ thân cho rằng kết giao tiết độ sứ, liên có thể phòng bị Đông Dương công chúa, Nghiêm Tôn đám người sao? Chẳng phải biết tên bản lén khó phòng bị? Phụ thân lại nhất quán ở Thái Tử trận doanh trung, đến lúc đó ta Thượng Quan tộc bạch bạch ăn ám khuy, tội gì? Chi bằng đơn giản gả cho Tần Vương, Tần Vương nếu vô chí lớn, nữ nhi cùng

lắm thì làm phú quý Vương phi, nhưng thế sự vô thường, nếu là Thái Tử tương lai có cái gì không đành lòng ngôn chỗ, này lại là Thượng Quan tộc một đường cơ hội!”

Nàng vội vàng thở dốc nói: “Phụ thân, ngài cũng là thực đọc sách sử, tựa Thái Tử như vậy chủ nhược thần cường, tương lai chỉ sợ sẽ trọng dụng gian nịnh, đuổi đi lương thần, bậc này không có chủ kiến chủ quân, khả năng lâu dài? Hiện giờ thiên hạ, vẫn chưa thái bình, phía bắc di địch, phía nam trăm man, các nơi tiết độ sứ làm đại, quốc khố hư không, nói chuyện gì lừa mình dối người thiên hạ thái bình, nhất thống thiên hạ?”

Nàng nhất quán nói chuyện cẩn thận, hôm nay sinh tử tồn vong hết sức, thế nhưng cũng không chút nào kiêng kị, không lựa lời lên, Thượng Quan Khiêm khiếp sợ rất nhiều, lại cũng lâm vào trầm tư bên trong, đảo không phải Thượng Quan Quân theo như lời hăn không có nghĩ tới, kỳ thật này đó lo lắng âm thầm, hăn cũng thường xuyên tự hỏi, nhưng mà lại trước nay không có nghĩ tới nữ nhi trở thành Tần Vương phi như vậy một cái lộ.

Hăn trầm tư thật lâu sau, rốt cuộc dùng tay vỗ vỗ Thượng Quan Quân mu bàn tay: “Việc này rất trọng đại, ta nghĩ lại, chỉ là..... Ứng Vô Cữu này một môn thân, xác thật không tồi, người phải tin tưởng, phụ thân sẽ không hại người.”

Thượng Quan Quân biết phụ thân đã bị chính mình nói động, lúc này không thể lại ép sát, nếu không hoàn toàn ngược lại, vì thế rưng rưng ngừng đầu lại bổ vài câu: “Hài nhi không dám nghi kỵ phụ thân! Chỉ là năm tháng tình hảo, bạch đầu giai lão, phúc thọ lâu dài, con cháu mãi đường, chắc chắn là phàm nữ chi hạnh phúc, nhưng nữ nhi bị phụ thân đương nam nhi giáo dưỡng, từ nhỏ đọc chính là kia sử sách, xem chính là này thiên hạ, nữ nhi muốn, không ở kia hậu viện bên trong!”

Thượng Quan Khiêm khẽ thở dài một hơi, nói: “Làm vì phụ tái hảo hảo ngẫm lại, người thả đi về trước nghỉ tạm đi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 58

Vốn dĩ, cao cương thành có đóng quân ba ngàn, thành trì kiên cố, dễ thủ khó công, đó là không có thủ tướng, phó tướng một bên phòng thủ, một bên lập tức sai người phi báo phụ cận mũi tên lâm thành, cao nguyên thành thủ tướng gấp rút tiếp viện, trở thượng mấy ngày, triều đình lại phái đại quân, hoàn toàn tới kịp. Nhưng mà trong núi không người, con khỉ xưng Đại vương, quân coi giữ tối cao quân hàm thế nhưng chính là kia mới vừa đề bạt vì thất phẩm du kích tướng quân gì đồ tể, gì đồ tể giết heo không sợ, thật gặp được Đột Quyết hung ác cực kỳ giết người không chớp mắt lại dọa phá mật đảng, hấn một lòng bôn kiếm tiền đi đương quan, có từng biết cái gì tận trung báo quốc? Tự nhiên chân mềm nhanh chân liền chạy.

Vì thế cao cương thành toàn vô chống cự, liền phụ cận mũi tên lâm thành, cao nguyên thành cũng ở không hề phòng bị dưới tình huống bị người Đột Quyết tận diệt, Trung Nguyên môn hộ mở rộng ra.

Vô cùng nhục nhã! Triều đình quan to quan nhỏ biết này hết thảy mở đầu, đều bất quá là bởi vì một vị đồ tể hoa ba mươi vạn tiền, mua một cái tiểu quan mà thôi, tất cả đều hết chỗ nói rồi. Nghiêng phong quan vốn dĩ liền bị người lên án, lúc này đây lại lần nữa tới rồi nơi đầu sóng ngọn gió thượng, triều đình một mảnh loạn xạ bát nháo, phụ nhân tham chính, bán quan bán tước, lăm quốc ương dân, này đó hặc chương tuyết rơi giống nhau mà bay về phía triều đình, triều đình liên tiếp triệt vài tên Binh Bộ quan viên, lại giáng cấp sử dụng, đả lập công chuộc tội, kia xui xẻo đồ tể toàn gia đều bị tội liên đới hạ ngục luận tội, Đông Dương công chúa một hệ quan viên cùng với mặt khác nghiêng phong quan nhóm tất cả đều co đầu rút cổ không nói.

Hiện giờ chỉ có khác phát đại quân nghênh chiến, đem Đột Quyết lấp kín, nhưng mà hiện giờ địa phương tiết độ sứ phát triển an toàn, ở Đột Quyết trên đường liền có Phạm Dương, U Châu tiết độ sứ ở, nếu không một cường hữu lực thống soái vì binh mã đại nguyên soái, đại biểu triều đình đi xuống thống soái liên quân, điều binh khiển tướng, sử địa phương tiết độ sứ nhóm phối hợp phối hợp tác chiến, tắc vô lấy cự địch, nhưng này binh mã đại nguyên soái, hẳn là do ai nhâm mệnh? Triều đình nghị mấy ngày, thế nhưng vô chọn người thích hợp, vài vị lão quốc công, không phải cáo ốm, chính là chân tật, mặt khác tư lịch không đủ, khó có thể tiết chế chư tiết độ sứ, nếu là tùy tiện nhâm mệnh cá nhân đi, chỉ sợ Đột Quyết chưa diệt, phản làm tiết độ sứ phát triển an toàn, triều đình nguy như huyền trướng.

Hiện giờ chiến cuộc rất là bất lợi, các nơi tiết độ sứ càng không phải dễ khi dễ, nếu là chiến sự thất lợi, kia trách nhiệm liền lớn! Lộng không hảo nhưng chính là di tộc tội danh, nếu là thắng, cũng không có gì hảo trái cây ăn, mọi người trong lòng biết rõ ràng, việc này nhân Đông Dương công chúa dựng lên, hiện giờ Đông Dương công chúa đuổi lý co đầu rút cổ, Nghiêm Tôn dám người cũng bởi vì trước đó vài ngày đối Đông Dương thoái nhượng mà mặt xám mày tro, vô hình bên trong hoàng đế đã thắng một ván, Đông Dương công chúa cùng Nghiêm Tôn bị hung hăng mà đánh mặt. Nhưng mà hoàng đế rốt cuộc xưa nay không nói một lời phảng phất chỉ lấy Đông Dương công chúa vi tôn, gần nhất một năm lại bỗng nhiên lộ mũi nhọn, nhiều lần lược Đông Dương nổi bật, hiển nhiên ý chí không ở tiểu, đây là muốn bắt quân quyền, lúc này ai đứng ra đảm nhiệm cái này binh mã đại nguyên soái, ai liền đại biểu hoàng đế, hiện giờ đại địch thượng ở, mọi người cầu thả, thượng nhưng chu toàn, một khi Đột Quyết đánh đuổi sau, này binh mã đại nguyên soái chi vị, an có thể an tọa? Ất gấp thanh toán!.

Triều đình mọi người, không ít là trải qua Thánh Hậu một sớm đại rửa sạch, kia một hồi từ trên xuống dưới rửa sạch, đã sớm đem rất nhiều văn

nhân xương sống lưng gồ đoạn, đem võ nhân lá gan dọa hàn, huân quý võ tướng nhóm, lúc trước không khỏi cũng có không ít đứng thành hàng sai lầm bị rửa sạch rớt, hiện giờ cây còn lại quả to sừng sững không ngã, không phải vốn dĩ chính là không lý tưởng đồ ngọc, chính là trong lòng rõ ràng, ai chịu tới làm này xúi quẩy tổn công vô ích binh mã đại nguyên soái?

Lại nghị hai ngày, huyền mà chưa quyết, tiền tuyến liên tiếp bất lợi, Tần Vương Lý Tri Mân rốt cuộc đứng dậy, chờ lệnh xuất binh chống lại Đột Quyết.

Triều thượng mọi người, là trăm triệu không nghĩ tới Tần Vương sẽ đứng ra, rốt cuộc tuổi thượng cấp quan, không nghe nói qua cung mã chiến sự thượng có gì biết binh chỗ, lại nhất quán bình thường, lần trước tuy rằng truy xét buôn lậu đúc đồng tiền một chuyện được chút nổi bật, năm gần đây kiến thư lâu, sơ tán bá tánh một chuyện thượng cũng có chút thanh danh, lại đại đa số người cho rằng là hoàng đế ở thế nhi tử lột đường, sau lưng giáo.

Nhưng hiện giờ nghĩ lại tưởng tượng, lại phát hiện Tần Vương cư nhiên là lại thích hợp bất quá người, quốc gia nguy nan hết sức, triều đình tất là muốn xuất binh, tổng không thể thật sự nội đấu đem thiên hạ cấp ném, Tần Vương vốn chính là hoàng đế đích trưởng tử, thiên nhiên đồng minh, không tồn tại đứng thành hàng, chính thức nhất phẩm thân vương thân phận, danh phận cũng coi như quý trọng ép tới trụ, tốt xấu phượng tử long tôn, sai sử mấy cái tiết độ sứ cũng không tệ lắm, phong ấp cũng ở U Châu, lý thượng cũng nói được qua đi, tuy rằng tuổi nhẹ điểm nhi, ai còn trông cậy vào thật ra trận sát đâu? Tinh tế mà chọn thượng mấy cái biết binh lão tướng thế hãn áp trận liền hảo, mà hoàng đế đẩy ra chính mình đích trưởng tử, tự nhiên là có tính toán, nhưng này đều khi nào, không quan tâm nào nhất phái, cứu quốc quan trọng nhất a.

Tần Vương thượng biểu không bao lâu, Thượng Quan Khiêm đích trưởng tử, vũ trong rừng lang đem Thượng Quan Lân cùng với Đông

Dương công chúa đích trưởng tử Vương Mộ Nham thượng biểu, tự thỉnh xuất chinh cứu quốc.

Hoàng Thượng đại hỉ, xưng triều đình có cuộc đời này cơ bưng bưng trẻ tuổi một thế hệ, công trung thế quốc, anh dũng tranh tiên, đền đáp triều đình, thực sự nhường gia, giống nhau chuẩn, Binh Bộ nghị thụ quân chức, tùy đại quân xuất chinh.

Triều đình trong lòng biết rõ ràng, đây là khắp nơi đều phái tuổi trẻ một thế hệ tiến quân, Đông Dương công chúa bên kia lần này xem như xông đại họa, chỉ có thể lấy thân tử nhập quân đi bù trở về, mà thượng quan khiêm bên này chắc là trước đó vài ngày nữ nhi tuyển phi thất lợi, vì thế tìm lối tắt, chỉ là Thượng Quan Khiêm liền này một tử, đều có thể bỏ được thật đưa đến tiền tuyến đi, có thể thấy được này quyết tâm, các triều thần lại không biết Thượng Quan Lâm thượng biểu tự thỉnh xuất chinh, chính là tự chủ trương, Thượng Quan Khiêm lại là lấy cái này trưởng tử không hề biện pháp, tổng không thể nữ tử thượng biểu, lão tử đảo ngăn đón nữ tử báo quốc.

Khắp nơi ích lợi vi diệu mà đạt thành nhất trí, Tần Vương một vòng điều binh khiển tướng, vận trù lương thảo, bắn tĩa dân phu, không bao lâu, liền lãnh đại quân xuất chinh đi.

Chương 71 biên thành

Triệu Phác Chân cũng ở vương giá tùy hồ giữa, chỉ là giả thành cái tiểu nội thị bộ dáng. Xuất chinh vốn là không thể mang nữ tử, nhưng nàng vóc người bé nhỏ, ngũ quan thanh lệ, xuyên nội thị phục sức, nhìn cũng chỉ là cái bộ dạng thanh tú tiểu nội thị, Tần Vương chính là thân vương, bên người có nội thị hầu hạ cũng không kỳ quái, huống hồ lần này xuất chinh còn mang theo Văn Đồng, có Văn Đồng thế nàng che lấp, cũng hoàn toàn không đục lỗ.

Một đường hành quân gấp, Triệu Phác Chân lại lần nữa vững khởi xe tới, nhưng là nàng không có lựa chọn nào khác, bởi vì, bạn Tần Vương xuất chinh, đúng là Lý Tri Mân yêu cầu nàng làm cái thứ hai đại sự.

Nàng cuối cùng biết phía trước mạnh mẽ làm nàng cường nhớ bối hạ kham dư, phong cảnh chí chờ thư là dùng như thế nào, mỗi đến một thành, tham tán quân vụ là lúc, Triệu Phác Chân đều hầu lập một bên, tùy thời cấp Tần Vương cung cấp tương ứng tin tức, lớn đến sơn xuyên con sông, tiểu đến thôn trấn dân tục, dân cư sản vật, khoáng sản lương thực, trú binh trang bị, Tần Vương vừa hỏi, nàng tất đối đáp trôi chảy, bất quá mấy ngày, cùng Tần Vương đi theo vài tên trong quân lão tướng, đều đã đối Tần Vương bên người vị này tiểu nội thị nghiêm nghị khởi kính, tuy rằng tuổi nhỏ lại là nội thị chi thân, lại uyên bác như thế.

Xuất chinh ngày thứ mười, triều đình đại quân chính diện đón đánh thượng Đột Quyết đệ nhất chi tiên phong quân.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 59

Triệu Phác Chân mặc không lên tiếng, Thượng Quan Lân ha hả cười: “Tổng không thể ngồi chờ chết đi? Hiện giờ nhưng coi như là cháy nhà ra mặt chuột là lúc.....” Hai người chính nói chuyện, lại đúng là nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, chỉ nhìn đến Cao Linh Quân cùng một người tuổi trẻ tướng lãnh đã đi tới, nhìn đến bọn họ ở chỗ này nướng con thỏ đã là cười to nói: “Hảo tiểu tử, ở chỗ này bữa ăn ngon cũng không gọi ca ca.” Nhìn đến Vương Mộ Tùng, lại kéo kéo hần bên người kia tuổi trẻ tướng lãnh chỉ vào cái này phương hướng nói cái gì.

Bên này Vương Mộ Tùng lại đã là buông xuống thịt thỏ nói: “Cao Linh Quân kia nhị hóa còn mang theo xá đệ, định không chuyện tốt, ta đi trước!” Nói xong đã là bay nhanh mà đứng dậy, cũng không đợi kia hai người phụ cận, liền vội vàng chạy, đối này ăn ngon thịt lại là một chút lưu luyến đều không có, phảng phất mộng cháy giống nhau.

Nguyên lai kia tuổi trẻ tướng lãnh thành hình đúng là vừa mới nói đến Vương Mộ Nham, Đông Dương công chúa thân sinh tử, Vũ Lâm Doanh trung lang tướng, Triệu Phác Chân xem kia tuổi trẻ tướng lãnh dáng người gầy trường, da thịt cũng không phải các quý tộc lưu hành trắng nõn, mà là tiểu mạch sắc, ngũ quan lại rất là văn nhã, trường một đôi mắt phượng, mơ hồ cùng Đông Dương công chúa tương tự, nhưng ánh mắt trầm tĩnh trong trẻo, cử chỉ ổn trọng, một chút mẫu thân ngang ngược kiêu ngạo ngạo khí không có.

Cao Linh Quân đã lôi kéo kia tuổi trẻ tướng lãnh đã đi tới, đại khái cũng là biết này hai huynh đệ cùng giống nhau hào môn cùng cha khác mẹ

huynh đệ tình huống bất đồng, cũng không đề cập tới vừa mới hoảng sợ bỏ chạy Vương Mộ Tùng, chỉ cười nói: “Thượng Quan huynh đệ ở chỗ này sửa trị cái gì thứ tốt? Lôi kéo chúng ta Vương gia bên người người ăn, nhưng thật ra hảo tính toán!”

Hành quân trên đường vốn là không câu nệ lễ, này mấy người thoát nhìn ở trong kinh cũng coi như hiểu biết, càng là toàn không tự lễ, trực lai trực vãng, Thượng Quan Lâm đã là lại móc ra một bao nướng đến nóng bỏng rạn nứt đại diệp bụn bao tới, cười nói: “Tính các người vận khí, thứ này không bị Vương Mộ Tùng mang đi, cho các người.” Hắn nhìn mắt Vương Mộ Nham, hiển nhiên có chút cố ý nói: “Vương Mộ Tùng đi U Châu bên kia chạm vào một cái mũi hôi trở về, mắng một vòng Tiết Nhuận, tổ khổ nửa ngày, kết quả đồ vật cũng chưa dám ăn, nhìn đến vương thống lĩnh lại đây, chạy như bay.”

Vương Mộ Nham ánh mắt khẽ nhúc nhích, lại vẫn là duy trì trầm ổn: “U Châu Tiết Nhuận bên kia không tuân thánh chỉ, cung cấp quân nhu sao?” Thượng Quan Lâm cười nói: “Địa phương tiết độ sứ qua loa lấy lệ có lệ đều là dự kiến trung sự, bất quá nếu là người đi, sợ là có biện pháp có thể phải về tới chút quân nhu, cũng không biết Vương Mộ Tùng kia tiểu tử nhảy ra tới đoạt này phái đi làm cái gì, lại làm không xong, Vương gia tuy rằng không so đo, nhưng này trên mặt nhưng khó coi.”

Triệu Phác Chân nhìn đến bọn họ cũng tất cả đều không kiêng dè chính mình, liền cũng đem chính mình trở thành cái không có tiếng tăm gì tiểu nội thị, đem kia bao bụn bao nhẹ nhàng xốc lên, lại có thơm nước trào ra, Cao Linh Quân đã cầm bính tiểu bạc đao, thập phần thuần thực mà thể nàng phân cách, cũng không làm nàng phỏng tay, hai người phân thệt là lúc, chỉ nghe Vương Mộ Nham nói chuyện: “Tiết gia cùng ta mẫu thân thề không lưỡng lập, ta đi càng thảo không đến hảo.”

Thượng Quan Lâm cười to: “Không có vĩnh viễn địch nhân, chỉ có vĩnh viễn ích lợi, ta đảo cảm thấy Vương gia lúc ấy nếu là kém người đi,

lấy tướng quân mưu lược, định có thể trao đổi chút thật đánh thật ích lợi trở về, Triệu Phác Chân tâm vừa động, biết Thượng Quan Lân không hổ là thế gia đệ tử, nhìn vấn đề quả nhiên không phải từ trên mặt xem, ích lợi trao đổi, là thế gia cùng các quý tộc nhất am hiểu làm sự tình, Vương Mộ Nham cũng không phải là người bình thường, hẳn chương Vũ Lâm Doanh đã mấy năm, lại có như vậy cái quyền thế khuynh thiên mẹ đẻ, đi làm ích lợi trao đổi tự nhiên là thuận buồm xuôi gió, nói vậy Tần Vương lúc ấy cũng là có ý này làm Vương Mộ Nham đi U Châu, kết quả lại bị Vương Mộ Tùng nhảy ra ngăn cản một chút.....

Wương Mộ Nham nhàn nhạt nói: “Người suy nghĩ nhiều, Vương gia bày mưu lập kế, đều có an bài.”

Thượng Quan Lân chỉ là cười nói: “Cũng liền Vương Mộ Tùng kia gốc tử, thật đem người đương đệ đệ giống nhau lão gà mái giống nhau che chở.” Lời này nói được hơi có chút qua, trong kinh ai không biết Vĩnh Bình quận vương phủ về điểm này nhi sự, này hai huynh đệ nhiều lắm cũng chính là trên mặt tình nhi, Thượng Quan Lân nói như vậy, nếu là Vương Mộ Nham đối Vương Mộ Tùng có hiềm khích, không chịu thừa người này tình nói, tất là muốn phản bác hoặc là phủ nhận.

Kết quả Vương Mộ Nham chỉ là nhìn mắt Thượng Quan Lân, không nói lời nào, Thượng Quan Lân trong lòng đại xá, chẳng lẽ này hai huynh đệ, thật đúng là tương thân tương ái lên? Sao có thể? Thượng Quan Lân tự nhiên không tin, đang muốn muốn lại thăm hai câu, lại nghe doanh trưởng có quân hào vang lên, lại là khẩn cấp tập hợp, mấy người đều là quân chức trong người, tự nhiên đều hơi hơi thay đổi sắc, vẻ mặt nghiêm túc chỉnh y đứng lên liền phải đi về, Thượng Quan Lân vội vàng cùng Triệu Phác Chân công đạo câu làm nàng thu thập, cũng vội vàng mà đi.

Chương 72 cười ngựa

Tối rồi buổi tối, doanh trưởng, Triệu Phác Chân vẫn là nhin không được hỏi Lý Tri Mân.

“Vương gia hai huynh đệ?” Lý Tri Mân dùng khăn lông xoa xoa mặt, dùng nhiệt khăn lông che che có chút mệt mỏi đôi mắt, trả lời nói: “Cái kia không liên quan, địa phương tiết độ sứ khẳng định sẽ không thiệt tình chi viện triều đình quân đội, để quốc quân bị rối tinh rối mù, vốn chính là dự kiến bên trong, nếu không cũng sẽ không làm Đột Quyết thâm nhập bụng, bọn họ hai huynh đệ ai đi U Châu, mang về tới nhiều ít quân nhu, đều cũng không quan trọng, kia không phải ta trọng điểm nơi.”

Hắn đem khăn lông ném hồi đồng bọn, nhìn mắt Triệu Phác Chân tò mò hai mắt: “Người là đối này hai huynh đệ quan hệ tò mò đi? Lẽ ra đích xác hẳn là thù địch, bất quá Vương Mộ Nham người này, tuy rằng là Đông Dương công chúa nhi tử, khó được lại có cái hảo phong bình, cũng có người nói là xấu trúc ra hảo măng đi.”

“Đại khái mười năm trước đi, lúc ấy ta còn nhỏ, cũng là nghe nói, đông bình quận vương phủ ấn hội nghị thường kỳ có một cái danh ngạch tiến Quốc Tử Giám, bất quá Vương Mộ Nham là Đông Dương công chúa nhi tử, lẽ ra chỉ cần Đông Dương công chúa tướng tiến, thảo cái ân giam danh ngạch vẫn là rất đơn giản, bởi vậy vốn dĩ cái này ấm giam danh ngạch, cấp Vương Mộ Tùng tương đối thích hợp, Vĩnh Bình quận vương ý tứ chính là tướng cấp Vương Mộ Tùng, nhưng Đông Dương công chúa lúc ấy cũng là tuổi trẻ khí thịnh, làm việc không lớn để lối thoát, chỉ là một mặt tham thắng hảo cường, càng muốn chiếm cái này danh ngạch phải cho Vương Mộ Nham, Vương Mộ Nham lúc ấy nghe nói tài học cũng không tồi, xem như cái đọc sách hạt giống, Vương Mộ Tùng nhưng thật ra nghe nói mẫu thân sau khi chết chưa gượng dậy nổi, rất là không nên thân, nếu là không cái kia giám sinh danh ngạch, trên cơ bản tiền đồ cũng chính là huỷ hoại —— đại khái Đông Dương vốn dĩ cũng là ý tứ này.”

“Sau lại đâu?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 60

Văn Đồng vội chạy trước chạy sau an bài người truyền nhiệt thủy, Triệu Phác Chân làm bên người “Nội thị”, khắc phục trong lòng ngượng ngùng, cũng tiến lên thế hăn giải giáp thoát bào, trừ quan tẩy phát.

Tóc đều bị mồ hôi thấm thành một dùm một dùm, lại thô lại ngạnh, cũng không biết mấy ngày chưa từng sơ quá, không ở trên chiến trường, Vương gia xuyên chính là nhẹ giáp, huyền sắc áo giáp da y cởi xuống tới, vẫn cứ nặng trĩu, lúc sau là miên giáp, cởi xuống tới một tầng một tầng bọc bổ giáp thượng, có hăn ngưng tụ thành sương muối, sau đó là tơ lụa trung y, truyền thuyết này có thể ngăn lại mũi tên, tránh cho đối thân thể tạo thành lớn hơn nữa thương tổn, nhưng mà dù vậy tầng tầng bảo hộ, y giáp lột hạ, vẫn cứ lộ ra tràn đầy vết thương thượng thân tới.

Triệu Phác Chân quả thực không thể tin được hai mắt của mình, vị này Vương gia vẫn luôn sống trong nhung lụa, bởi vậy da thịt trắng nõn bóng loáng, nhưng hiện tại bên trên đã che kín nhọt nhọt tiểu thương, Triệu Phác Chân nghe phảng phất vẫn cứ hàm chứa thiết mùi tanh hương vị, xem những cái đó tựa hồ vừa mới kết thượng vảy miệng vết thương, rậm rạp, đều là tiểu thương, nhưng có thể xuyên thấu trọng giáp bổ giáp ở trên da thịt lưu lại dấu vết, có thể thấy được đó là thật thượng chiến trường, thẳng tiến không lùi mà ở thượng lâm tiền vũ trung về phía trước hướng mới có miệng vết thương, ở trung quân kỳ hạ thân binh bảo vệ môi trường bảo hộ người, là sẽ không có. Lại cởi xuống ủng vớ, hai chân thể nhưng đều đánh đầy huyết phao, không ít đều phá lại lần nữa.

Cái kia vị trí, thật sự như vậy hảo sao?

Đã làm cho như vậy lấy mệnh đi đưa?

Ở trong kinh làm thái bình phú quý vương, đem này đó cái gọi là cứu vớt thiên hạ sự, cấp những cái đó chiếm vị trí người không được sao? Triệu Phác Chân nghĩ ngày xưa ở trong kinh vị này gia mát lạnh vô hân, giống như núi sâu thanh tuyết giống nhau thanh tao lịch sự thong dong phong nghi, trong lòng cứ nhiên cảm thấy có chút ghen muốn chết. Văn Đồng đã bị nóng quá thủy, hẳn biết Triệu Phác Chân ngưỡng ngừng, cười cùng nàng nói: “Thỉnh Chân cô nương đem này đó quần áo lấy đi ra ngoài giao cho vú già nhóm rửa sạch may vá đi, nơi này ta tới hầu hạ liền hảo.”

Lý Tri Mân ăn mặc trung quần, trực tiếp chuyển vào bình phong sau, tiện tay tự giải quần, trực tiếp vào bồn tắm trung, làm nước ấm vây quanh chính mình mỗi một thân hình, tuy rằng miệng vết thương lập tức cũng kêu gào thiêu cháy, nhưng hẳn lại không để bụng, nhắm mắt lại, thoải mái mà sau này tới sát, làm Văn Đồng thế hẳn xoa gọi đầu.

Triệu Phác Chân đem những cái đó quần áo giao cho thành thủ phủ vú già tẩy phùng, sau đó lại đi tìm một bộ quần áo giày vớ tới cấp Vương gia, nàng bưng sạch sẽ quần áo đi thời điểm, Văn Đồng ngẩng đầu nhìn đến nàng, nhẹ nhàng duỗi ngón trỏ “Hu” một tiếng, Triệu Phác Chân phóng nhẹ bước chân, xem qua đi, lại thấy Vương gia đã nửa nằm ở bồn tắm, nhắm mắt lại ngủ rồi.

Đây là có bao nhiêu mệt a!

Văn Đồng cũng đỏ vành mắt nhi, chỉ huy Triệu Phác Chân đem quần áo đặt ở trên giá, tay chân nhẹ nhàng mà thế Vương gia xoa nắn, lại thế hẳn bỏ thêm nước ấm, từ đầu đến chân hảo sinh giặt sạch một phen, mới nhẹ nhàng lay tỉnh Vương gia, dịu hẳn đứng dậy thay đổi quần áo, hầu hạ hẳn vào một chén dương canh, dùng mấy cái phục linh bánh, tiểu tâm nói: “Vương gia lên giường nghỉ tạm trong chốc lát?”

Lý Tri Mân lắc lắc đầu, trong ánh mắt vẫn có tơ máu: “Đi ra ngoài gọi bọn hăn đem mấy ngày nay triều đình công báo, địa phương khác chiến báo đều tìm tới, lại thỉnh vài vị tham tướng cùng vài vị tướng công đến phòng khách tham tường quân tình.”

Này một tham tường, lại đến đêm khuya, Triệu Phác Chân vẫn luôn hầu đứng ở một bên, xem hăn cùng phụ tá, các thuộc hạ vây quanh kham dư thảo luận chiến sự đến đêm khuya, phòng bếp thưởng quá một lần chè điểm tâm, lại thưởng một lần canh thịt dê, vẫn chưa thảo luận ra kết quả.

“Thủ không được! Đừng lãng phí thời gian!”

“Đột Quyết lần này bất động, là đang đợi Ô Tác Khả Hãn đại quân, bên kia chiếm Thanh Linh thành, cướp bóc một phen, lương thảo sung túc, binh bị hoàn thiện, lại nghỉ ngơi qua, hăn là ít nhất có mười vạn chi chúng, bọn họ một khi lại đây, chúng ta tòa thành này thủ không được, đặc biệt là Vương gia ở chỗ này, bọn họ sĩ khí chính trường, tất yếu tới đoạt này chiến công, phần chấn sĩ khí.”

“Hiện giờ chỉ có lập tức thỉnh Phạm Dương tiết độ sứ xuất binh tấn công phía tây Thanh Linh, Đông Vân vài toà thành thị, kiềm chế Ô Tác Khả Hãn, chúng ta mới có thể tiếp tục đẩy mạnh, nếu không bọn họ chủ lực hội hợp về sau, triều đình đại quân ngăn không được, phải biết rằng triều đình tuy nói mười vạn đại quân, kỳ thật lại hơn phân nửa đều là tân binh, không đánh giặc!”

“Các người cho rằng Ứng Khâm kia cáo già là ngốc sao? Thanh Linh, Đông Vân, dễ thủ khó công, xuất binh tấn công, bạch bạch tiêu hao nhiều ít lương thảo, những cái đó nhưng đều là tiền! Phiên trấn binh, cơ hồ đã không phải triều đình binh, này đó địa phương tiết độ sứ, sẽ cam tâm tiêu hao chính mình dưỡng binh cùng lương thảo, tới thành toàn Vương gia? Tưởng đều đừng nghĩ! Chi bằng vẫn là bất kể hậu quả, cường công vì

thượng! Sau đó thỉnh chỉ triều đình, làm triều đình hạ chiếu thỉnh Phạm Dương, U Châu tiết độ sứ các khiễn năm vạn binh tới trợ chiến!”

“Không nói đến một đi một về hao phí thời gian, chỉ nói triều đình kia ban văn thần, không tranh luận thượng mấy ngày sẽ không cho người hạ chỉ, này triều đình ý chỉ, tiết độ sứ mua không mua trưởng lại là vừa nói, không chuẩn năm vạn là tới, trên đường cho người cộ xát cái mấy ngày, hoặc là tất cả đều là lão nhược bệnh tàn tới, không chuẩn viện quân tới rồi, chúng ta mộ phần thảo đều cao!”

“Hiện giờ triều đình nguy rồi, phàm là bọn họ còn có nhiệt huyết, có ưu quốc ưu dân chi tâm, há có ngồi xem triều đình đại quân đòi bại, trăm họ lầm than!”

“Lòng son dạ sắt ưu quốc ưu dân người, Cao Tông lúc ấy liền đã chết một đám! Thánh Hậu lúc ấy, lại đã chết nhiều ít! Quân không thấy Tổng quân triết tướng quân, thân kinh bách chiến tinh trung báo quốc, cuối cùng lại chết vào tiểu nhân đấu đá, chết vào triều đình tranh đấu! Đầu năm nay, trong tay có binh mới là thật sự, các nơi tiết độ sứ, ai mà không như hổ rình mồi, bảo tồn thực lực, nếu không nơi nào sẽ làm Đột Quyết tiến quân thần tốc! Chi bằng noi theo ngày đó Thái Tổ con ngựa trắng chỉ mình, nhẫn nhục, tạm thời nghị hòa, gả cái công chúa qua đi hòa thân, khuyên lui Đột Quyết, từ từ mưu tính, chậm rãi thu phục các nơi tiết độ sứ binh lực trở về trung ương, lại mưu phản đánh.”

“Phi! Người đương vì quân bán nước cũng! Không hề cốt khí!” Một người lão tướng đã đứng lên râu tóc giận trương, hướng kia đưa ra muốn nghị hòa phụ tá phun ra một ngụm cục đàm.

“Người!” Phụ tá cũng đứng lên, thập phần tức giận.

Trường hợp hơi có chút hỗn loạn, Lý Tri Mân rút cuộc gõ gõ mặt bàn, ý bảo đại gia an tĩnh lại: “Nghị hòa, không có khả năng, gả công chúa, càng

không thể có thể, Phạm Dương tiết độ sứ bên kia, ta tới nghĩ cách, triều đình bên kia cũng đồng dạng thượng tấu, chuẩn không chuẩn lại nói, hôm nay trước nghị đến nơi đây, đại gia trở về an bài, nghỉ tạm đi.” Nói tới đây, hắn nhìn mắt Triệu Phác Chân, ánh mắt sâu thẳm.

Triệu Phác Chân nhận được cái này ánh mắt, trong lòng nháy dưng, mơ hồ biết, tựa hồ chính mình phải đi lại tới nữa.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 61

Tổng Triêm thở dài: “Năm đó Ứng Khâm gồm râu số sơn trại, chính là mở tiệc chiêu đãi trù mỗ phỉ, sau đó một đao chém xuống mấy cái tội phạm đầu, sét đánh không kịp bưng tai đem mấy cái sơn trại gồm râu, sau đó mới quy phục triều đình, người này mặt ngoài dũng mãnh gan dạ, thật sâu không lường được, người ngoài truyền hản sợ thê như hổ, lại chưa chắc như thế, sợ bất quá là thả ra thủ thuật che mắt mà thôi, hiện giờ ta đại biểu triều đình đại quân tiến đến cầu viện, Ứng Khâm nếu là không nghĩ lý, hoặc là có khác ý tưởng, có khả năng chém ta sau đó làm như ta chưa từng có đã tới, ta lão nhân này, cầu nhân đắc nhân, không có liền không có, tội gì chiết người ở bên trong, người phía trước khuyên bảo Ứng Vô Cữu thành công, bất quá là ý vào Ứng Vô Cữu tuổi trẻ, dám mạo hiểm, Ứng Khâm cũng không phải là dễ dàng như vậy nói động người, Vương gia làm người tới, ta kỳ thật là có chút không tán đồng.”

Phạm Dương bất quá một ngày một đêm lộ trình, nhưng mà lại đi được rất là gian nan, lưu dân khắp nơi đều là, người già phụ nữ và trẻ em đều là gây trở ngại, người sắp chết bị vứt bỏ ở ven đường, có phụ nhân ôm tử cốt đuổi theo xe hỏi quý nhân hay không mua nàng hài tử vì nô, chỉ cần có một ngụm cơm ăn là được, ngữ thanh thê xót xa, lại thành công đàn kết đội khát cái cùng xe ăn xin, gặp được bọn họ như vậy có thân binh che chở, còn lại là khát cái, gặp được kẻ yếu, liền lắc mình biến hoá biến thành đạo tặc —— đều là vì sinh tồn, nhưng Triệu Phác Chân lại bị Tổng Triêm buộc ở trong xe, không cho phép ra đi: “Nha đầu, người không trải qua sự, cứu không xong, nước mất nhà tan, này đó là kiến dân mệnh, thượng vị giả một cái quyết định, ảnh hưởng đó là vạn dân, không thể vô ý chi mẫn chi.”

Phạm Dương, Tổng Triêm đi tiết độ sứ phủ phía trước, chỉ nói: “Nơi đây hung hiểm, nếu sự không ổn, người tức đi.”

Triệu Phác Chân trong lòng ấm áp, không khỏi vì này trước đối Tổng Triêm hoài nghi cảm thấy áy náy, nàng thấp giọng nói: “Tiên sinh vạn sự cẩn thận.”

Nhưng mà sự tình lại không có tưởng như vậy hung hiểm, Triệu Phác Chân lo lắng đề phòng một phen, Tổng Triêm vẫn cứ vẫn là đúng hạn ra phủ trở về, trên người còn mang theo chút mùi rượu, nghĩ đến là được yến tiệc, nhưng sắc mặt vẫn cứ thập phần trầm trọng: “Quả nhiên cũng không chịu liên ứng, chỉ lấy hiện giờ lương thảo không đủ, tên lính chinh đến không đủ, liên tiếp thượng tấu triều đình, Binh Bộ nhưng vẫn cắt xén lương hướng sự nói chuyện, thả vẫn luôn có người bồi uống, không bao lâu Ứng Khâm thậm chí say ly tịch, sự không hài rồi.”

Ngày thứ hai Tổng Triêm vẫn cứ tới cửa cầu kiến Ứng Khâm, vẫn cứ là yến tiệc một ngày, bất lực trở về.

Ngày thứ ba Ứng Khâm lại mời Tổng Triêm tuần tra quân doanh, sáng sớm liền phái người tới đón hân đi, xem tình hình vẫn cứ không lạc quan.

Triệu Phác Chân lại ngồi không nổi nữa, nàng nghĩ nghĩ Ứng Khâm mang theo Tổng Triêm đi dò xét quân doanh, kia tự nhiên không ở trong phủ, chỉ bằng nhân cơ hội này, cầu kiến Ứng Vô Cữu, tận lực thuyết phục một vài, đo phương định, nàng liền mang theo mấy cái thân binh, quả nhiên đi tiết độ sứ phủ, cầu kiến ứng đại công tử.

Tiết độ sứ phủ rộng lớn khí phái, Triệu Phác Chân đứng ở cửa đợi nửa ngày, người sai vật mới lười biếng mà từ cửa nách ra tới trả lời: “Đại công tử không ở, thỉnh sứ quân trở về.”

Triệu Phác Chân đem một quả tinh xảo lá vàng đưa cho kia người sai vật: “Còn thỉnh đại ca hành cái phương tiện, có biết đại công tử ở nơi nào,

tại hạ cùng ứng đại công tử có chút giao tình, hẳn nếu là ở, chắc chắn thấy ta, tuyệt không sẽ trách tội đại ca ngài.” Kia lá vàng là trong cung phát tân bộ dáng, bạch quả diệp dạng, phía trên mạch lạc rõ ràng có thể thấy được, thập phần tinh xảo, kia người sai vật quả nhiên thấy liền có chút không rời được mắt, nhưng vẫn là thập phần lưu luyện không rời mà đem kia lá vàng lui về cấp Triệu Phác Chân: “Vài vị công tử nơi, kia đều là quân tình, nơi nào là chúng ta bức này người sai vật có thể biết được.”

Triệu Phác Chân suy nghĩ hạ, vẫn đem kia lá cây đưa cho người sai vật: “Đại ca chớ có chối từ, ta đây chỉ là ở chỗ này mượn cái chỗ ngồi trạm trạm, tưởng là một hồi tử đại công tử là có thể trở về?”

Kia người sai vật ước lượng kia lá vàng đại khái cũng có vài đồng tiền, rốt cuộc không nói lời nào, hiển nhiên là ngầm đồng ý.

Bảy tháng thiên nhiệt thật sự, Triệu Phác Chân mang theo mấy cái thân binh đứng ở người gác cổng dưới hiên, tuy rằng đầu có phiến ngói che ấm, trên mặt đất lại nhiệt khí bốc hơi, không bao lâu đã mồ hôi ướt đầm, nàng suy nghĩ hạ trắng đêm không miên liệu mạng một cỗ tàn nhẫn kính Lý Tri Môn, yên lặng mà vẫn là cắn răng nhịn xuống.

Ước đứng nửa canh giờ tả hữu, chợt thấy bên ngoài tới một tòa tiểu thanh kiệu, vài tên vú già cầm tay nải đi theo, phía sau lại có một đội thân binh che chở, một đường lặng yên không một tiếng động mà đi tới, tuy rằng nhìn cỗ kiệu thập phần mộc mạc, nhưng tầng bậc kiệu phu huấn luyện có tổ lại mau lại ổn, vú già thân binh toàn vẻ mặt nghiêm túc nín thở, đi đường lưu loát không tiếng động, liền biết bên trong nói vậy không phải nhân vật bình thường, quả nhiên xem kia người sai vật một câu không nói lưu loát mà xông lên đi đem trung môn mở ra, làm kia cỗ kiệu tiến vào.

Triệu Phác Chân mang theo mấy cái thân binh dựa tường đứng ở một bên, nhìn kia cỗ kiệu tiến vào, lại phảng phất có một đạo sắc bén ánh mắt từ kia lụa mỏng xanh sau nhìn về phía nàng, cỗ kiệu bỗng nhiên dừng lại, cỗ

kiệu bên người hầu hạ vú già vội tiến lên nghiêng tai lắng nghe, bên trong có thanh âm nhẹ nhàng công đạo cái gì, kia vú già lập tức xoay người lại đây chiêu người sai vặt, thì thầm vài câu, chỉ chỉ Triệu Phác Chân, hỏi cái gì, mặt lộ vẻ ngạc nhiên, lại qua đi cổ kiệu biên hồi bầm, không bao lâu liền hướng nàng đi tới, cười nói: “Chính là Tần Vương phái tới sứ quân? Người sai vặt vô tri, chậm trễ, chúng ta phu nhân thỉnh sứ quân đi vào thiếu ngòi.”

Phu nhân? Ứng gia chín nghĩa tử cũng không hôn, hậu trạch duy nhất phu nhân, hẳn là chính là tiết độ sứ phu nhân, Triệu Phác Chân lập tức nhớ tới Ứng Khâm sợ thê như hổ nghe đồn, trong lòng vừa động, vội cười nói: “Chính là tiết độ sứ phu nhân? Còn xin hỏi mụ mụ, phu nhân tại sao muốn gặp kẻ hèn?”

Kia vú già cười nói: “Có lẽ là thấy cô nương quen thuộc đi, còn thỉnh vài vị hộ vệ quân gia ở bên trong khách viện lược uống vài chén trà, bên trong lại là nội trạch, vài vị quân gia hành tẩu không tiện.” Triệu Phác Chân một thân nội thị trang điểm, kia vú già lại lại là trực tiếp điểm danh nàng nữ tử thân phận.

Triệu Phác Chân trong lòng hơi kinh, xem kia thanh kiệu đã kính hướng trong đầu đi, nghĩ nghĩ, liền ý bảo thân binh nhóm theo lời lưu lại, ở kia vú già dẫn dắt hạ, hướng trong đầu đi đến.

Chương 74 thê nô

Triệu Phác Chân bị dẫn tới một chỗ gần thủy tường hành lang, nàng ở bên ngoài bị nắng nóng, vừa bước vào tới liền cảm giác được gió nhẹ thổi qua, mát mẻ thông thấu.

Tiết độ sứ phủ thập phần ngoài dự đoán mọi người thanh nhã, cùng trong kinh cái loại này cổ tình chú ý thanh nhã cổ xưa bất đồng, thanh triệt dòng suối cũng không tựa trong kinh lấy thanh ống trúc dẫn chi, chôn thượng là lướt bạch thạch, tài thượng rêu xanh, dường mấy đuôi cầm lý.

Mà là mấy phương tặc tầng tầng đá lớn thượng treo thanh triệt thủy mảnh, ào ào rót vào hồ nước, trong nước dưỡng một đoàn hoạt bát bát thanh cá chép, thủy biên loại một chùm một chùm không biết tên thủy thảo, mở ra bích sắc nhỏ vụn thảo hoa, chưa kinh tu bổ, lại là mang theo một loại bông bột sinh mệnh lực, chẳng chịt cũng toàn là thô tráng từng chi đáp thành, phía trên còn giữ lại từng da, trên đỉnh thậm chí còn có màu xanh thẫm từng chi dò ra, lại là liên căn tài tùy hình đáp khởi thủy hành lang, lạnh lẽo bức người.

Hành lang hạ bàn dài cũng là thật lớn cọc gỗ tước thành, nhìn qua phẳng phất tùy tâm mà tước, nhưng lại mài giữa đến thập phần bóng loáng, một chút gờ ráp đều không có, bên trên phóng cổ xưa hắc men dư hồ ly, đen nhánh để bên trên có bút lông thô giống nhau chỉ bạc tản ra, Triệu Phác Chân nhận biết, đó là khó được điêu biến hình thành.

Có rữ song hoàn tiểu thị nữ thế nàng rót thượng trà nóng, trà là hảo trà, bích nước trong trung số phiến chồi non, nàng ở cửa hiên hạ đứng nửa ngày, chính khát nước thật sự, cũng bất chấp thất lễ bất nhã, một hơi uống lên một ly đi xuống, chỉ cảm thấy trong miệng sinh tân, thơm ngọt vô cùng, kia thị nữ huấn luyện có tố, xem nàng uống xong, trên mặt cũng không một tia dị sắc, lập tức thế nàng mãn thượng, thế nhưng như là đại gia trung mới có thể huấn luyện ra như thế ngoan ngoãn thành thạo thị tỳ.

Nàng cũng liền không áp lực, một hơi uống tam ly trà nóng đi xuống, lại tiếp thị nữ dâng lên nhiệt khăn mặt, đem diện mạo hãn đều cọ qua, trên người tiệp cảm thấy nắng nóng tan đi, sau đó nhìn thị tỳ lục tục phủng tới băng bàn băng tuyết ốc tân tước tốt tuyết lê, tiên ngó sen, nộn củ ấu từ từ các màu trái cây, thỉnh nàng dùng ăn.

Nàng chỉ là nhặt vài miếng ăn, liền không hề ăn, chỉ chuyên tâm chờ Ứng phu nhân ra tới.

Chỉ xem mảnh câu khê nhúc nhích, hai gã thị nữ xốc mảnh khom người, nghĩ đến là Ứng phu nhân tới, nàng vội đứng dậy cúi đầu thi lễ nghênh đón, chỉ nhìn đến một đôi thiên thủy bích ti lí đập gần, một thanh âm khê cười nói: “Thượng Quan nương tử không cần đa lễ.” Thanh âm thanh mà uyển, lại thể nhưng như là phía nam khẩu âm.

Triệu Phác Chân ngạc nhiên ngẩng đầu: “Ta không họ Thượng Quan.....” Nhưng mà lời này mới nói đến một nửa, nàng liền dừng lại, chỉ xem này phu nhân âm thanh mà có vận, dáng đi thanh tao lịch sự, một đôi minh mục bích thanh như nước, nhưng một bên trên mặt, lại có một đạo thập phần dữ tợn năm xưa vết sẹo, từ trước mắt hung hăng hoa đến tiểu xảo trên cằm, đỏ đỏ trắng trắng mà thịt non nháy ra, nửa bên mặt cơ hồ đều bị này vết thương làm hỏng, đây là một đạo không có hảo ý tà ác vết thương, phảng phất một trường hoàn mỹ họa, lại bị xoa nát một nửa, này quá đột nhiên, Triệu Phác Chân cả kinh một câu chưa nói xong, thế nhưng nói lắp.

Chỉ xem Ứng phu nhân hơi hơi mỉm cười, sườn mặt thượng vết sẹo càng rõ ràng địa chấn lên, khuôn mặt càng là rách nát giống nhau, nàng ôn thanh nói: “Hài tử dọa tới rồi đi? Thiên nhiệt, trách ta không mang lên khăn che mặt, dọa hư người.”

Triệu Phác Chân lắp bắp nói: “Không phải..... Ta chính là không nghĩ tới.....” Nàng thẳng thắn vòng eo, tận lực mà nhìn thẳng kia phu nhân hai mắt, khiến cho chính mình không cần lảng tránh kia đáng sợ vết sẹo, bắt đầu tự giới thiệu: “Ta họ Triệu, là Tần Vương bên người thượng cung, lần này đi sứ, là vì thỉnh ứng tiết độ sứ xuất binh viện trợ một chuyện mà đến.”

Ứng phu nhân trong ánh mắt hàm tươi cười, tựa hồ phi thường ngoài ý muốn nàng nhanh như vậy liền tìm về chính mình ý nghĩ, cách bàn dài, ở Triệu Phác Chân đối diện ngồi xuống, vươn một con mềm mại mà mảnh khảnh tay ngọc ý bảo: “Thượng cung phải không? Mời ngồi hạ, sự hoàng tử, xa không đề cập tới, chỉ đề hiện giờ, triều chính thối nát, không người

nguyện thảo lỗi như vậy tổn công vô ích sự, chỉ có chúng ta Vương gia, lại dám vì thiên hạ trước, chẳng lẽ không đáng cống hiến?”

Ứng phu nhân trên mặt lại có một tia rất là kỳ quái biểu tình: “Người không xem trọng Thái Tử sao?”

Triệu Phác Chân cẩn thận trả lời: “Thái Tử điện hạ là cái thủ quy củ người.” Này thật là nàng vài lần thấy Thái Tử ẩn tượng, xử lý Thượng Quan tiểu thư tỳ nữ, xử lý Thượng Quan tiểu thư hôn sự từ từ, đều cho người ta một loại cảm giác, hẳn quá chú ý quá giữ gìn quy củ, nhân tình gì, cảm tình, ở quy củ trước mặt, đều nên nhường đường.

Ứng phu nhân ý vị sâu xa mà cười: “Loạn thế không cần bảo thủ không chịu thay đổi người, phải không?” Nàng chậm rì rì mà uống trà: “Thái Tử điện hạ, là ở đích trưởng tử kế thừa chế cơ sở thượng, bị quần thần nhóm ủng hộ trở thành Thái Tử, hẳn đương nhiên muốn giữ gìn tổ tông quy củ, phụ tử có thân quân thần có nghĩa vợ chồng có khác trường ấu có tự bằng hữu có tin —— này đó là hẳn an cư lạc nghiệp căn bản, quân thần định phân, liêm đường cao xa, không có gì làm mà trị, chỉ cần đương kia nhất bên trên một tôn tượng đất là được.”

“Mà Tần Vương, hẳn thiếu danh phận, hẳn vận khí tốt sinh vì đích trưởng tử, vận khí không hảo lại sinh vì con vợ lẽ đích trưởng tử, hẳn không thể không đi đánh vỡ quy củ, nhưng là, một khi chờ hẳn bước lên cái kia vị trí, hẳn giống nhau yêu cầu này bộ quân quân thần thần, phụ phụ tử tử kia một bộ tới giữ gìn hẳn thống trị, người còn quá tuổi trẻ, gặp qua người quá ít, hài tử.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 62

Triệu Phác Chân có chút không biết nên khóc hay cười, chỉ là ngồi xồm ngồi xồm thân mình nói: “Cảm ơn ứng đại nhân, nô đi xuống cùng Tống tiên sinh xin chỉ thị sau lại cấp đại nhân, phu nhân hồi âm, trước như vậy cáo lui.”

Ứng phu nhân vội nói: “Ta đã sai người trị một tịch tinh xảo ăn sáng, không bằng trước dùng qua ta lại khiến người đưa người hồi dịch quán.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Đa tạ phu nhân thịnh tình, chỉ là ta hôm nay ra tới chưa cùng Tống tiên sinh nói, khùng hăn lo lắng, vẫn là trước cáo từ, ta sẽ mau chóng cấp đại nhân, phu nhân đáp lời.”

Ứng phu nhân lúc này mới mệnh bên cạnh vú già truyền cổ kiệu, đem Triệu Phác Chân đưa về dịch quán.

Tống Triêm quả nhiên từ quân doanh trở về không thấy Triệu Phác Chân, có chút sốt ruột, bỗng nhiên nhìn đến nàng trở về, mới tặng một hơi, sau đó nghe nàng nói tiền căn hậu quả, thập phần kinh ngạc, trầm ngâm trong chốc lát nói: “Hăn là cũng không phải làm nghĩa tử hôn sự, nàng rất cuộc mới cầu thú Thượng Quan gia đích nữ..... Chẳng lẽ còn thật là người đầu nàng duyên? Ứng Khâm lùm cở xuất thân, hăn phu nhân, tuy rằng không biết xuất thân lai lịch, nhưng nghe nói rất có tài hoa, hăn sợ thê như hổ đồn đãi cũng đã truyền rất nhiều năm, ấn người theo như lời nàng khuôn mặt bị hủy, Ứng Khâm vẫn đãi nàng như châu tựa ngọc, nói vậy nàng quả nhiên đối ứng khâm ảnh hưởng pha đại, vô luận như thế nào, đây đều là chúng ta cuối cùng cơ hội.....”

Hắn nhìn về phía Triệu Phác Chân, trên mặt hiện một tia áy náy, Triệu Phác Chân vội nói: “Ta xem kia Ứng phu nhân ứng vô ác ý, nói nữa, ta một tỳ nữ, nàng lại có thể ở ta trên người được đến cái gì? Ta tưởng, chẳng lẽ là Ứng gia kỳ thật vẫn là tưởng đầu hướng Tần Vương bên này, nhưng rồi lại sợ Thái Tử bên kia oán trách, liền nghĩ tùy tiện tìm cái lấy cớ?”

Tống Triêm trầm tư luôn mãi, lắc đầu nói: “Cũng không phải không có khả năng, đảo nhưng thử xem xem đi, ta nhưng đem một đội thân binh để lại cho người sai sử, chỉ là nội trách bên trong, thân binh không hảo tiến vào, đảo chỉ có thể xem chính người tùy cơ ứng biến.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu, hai người cộng lại định rồi, Tống Triêm ngày thứ hai đi cùng Ứng Khâm giao tiếp, quả nhiên không nói hai lời điểm binh hai lộ, tức khắc xuất binh, đỉnh đầu kiệu nhỏ tiếp Triệu Phác Chân vào tiết độ sứ phủ, Tống Triêm tặc lên xe ngựa, chạy về hướng Lý Tri Mân báo cáo kết quả công tác.

Tống Triêm đuổi tới trong thành thời điểm, Lý Tri Mân lại sớm đã trở về tiền tuyến, Tống Triêm vội vàng lại đuổi qua đi, trên đường gặp được lưu phi, cũng may có tên lính tương hộ, tuy rằng trì hoãn chút thời điểm, mấy cái tên lính bị chút thương, rốt cuộc bình an tới rồi triều đình trung quân đóng quân nơi, Tống Triêm vừa đến liền hỏi Vương gia rơi xuống, nói là Vương gia ở trong trướng nghị sự, truyền hắn đi hỏi chuyện.

Tống Triêm tới rồi vương trướng thời điểm, bên trong nghị sự mới vừa tan, trong trướng tướng lĩnh chính cao hứng phấn chấn mà ra tới, một cái lão tướng nhận được hắn, mặt mày hồng hào vỗ bờ vai của hắn lớn tiếng nói: “Có thể nói động Ứng Khâm xuất binh, tiên sinh thật công lớn một kiện! Bày mưu lập kế, quyết thắng ngàn dặm a! Ta hôm nay tính đã biết!”

Mặt khác tướng lĩnh đều cười đối hắn chấp tay vì lễ, cùng phía trước cái loại này đối Vương gia mang đến mưu sĩ không nóng không lạnh thái độ một trời một vực, chỉ có cuối cùng ra tới Cao Linh Quân, nhìn đến hắn

lặng lẽ lôi kéo ống tay áo của hần, thấp giọng nói: “Tiên sinh cần phải khuyên nhủ Vương gia, yêu quý thân mình chút..... Hiện giờ có Phạm Dương bên kia xuất binh, chúng ta bên này cũng nghỉ ngơi một chút khí nhi, Vương gia hiện giờ thật sự quá..... Liều mạng chút, tuy nói làm tướng giả muốn gương cho binh sĩ, mới có thể làm phía dưới nhân tâm phục, khá vậy không thể như vậy không quan tâm mà nảy sinh ác độc a, không chỉ có trên chiến trường đua, xuống dưới cũng là không ngừng nghỉ mà an bài chuẩn bị, tham trường quân tình, mấy ngày xuống dưới chớp mắt không mấy cái canh giờ, quá không yêu quý thân mình, nếu thực sự có cái vạn nhất, chúng ta này nhưng không đều đến không, tiên sinh ngàn vạn khuyên một khuyên.”

Cao Linh Quân là Tần Vương tâm phúc thị vệ, tự nhiên là một lòng đều hướng về Tần Vương, Tống Triêm nghe hần như vậy nói chuyện, tâm trầm xuống, đi vào, trong trướng người đã đi hết, chỉ có Lý Tri Mân ngồi ở phía trên, hơi hơi nghiêng thân mình, nhìn trước mặt trên bàn một ván cờ, thập phần nhập thần, Văn Đồng xem hần tiến vào, dẫn hần nhập tòa, châm trà, Lý Tri Mân lại liền mí mắt cũng chưa nâng, chỉ là đem trong tay hắc quân cờ ở đầu ngón tay quay cuồng.

Tống Triêm nhìn chơi cờ mặt, có chút xem không rõ, trong lòng lại nhớ thương Triệu Phác Chân, tiến lên hành lễ nói: “Vương gia, Triệu thượng cung.....”

Lý Tri Mân giơ tay hần nói, vẫn cứ không có xem hần, chỉ là nhìn chăm chú bàn cờ hồi lâu, bỗng nhiên mở miệng nói: “Có thể sử dụng quân cờ quá ít.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 63

Chương 76 chế y

Triệu Phác Chân cũng không biết Lý Tri Mân bên này ngờ vực cùng giãy giụa, nàng trụ tiến tiết độ sứ phủ sau, được đến lại là thượng tân đãi ngộ, cực hảo phòng, mọi thứ tinh mỹ bài trí cùng giường đệm cái, măn giá thư, trong viện tràn đầy mùi hoa, đẹp không sao tả xiết.

Ứng phu nhân mỗi ngày đều sẽ triệu nàng qua đi, cũng hoàn toàn không gạt nàng chiến cuộc, chỉ lấy chiến báo cho nàng xem: “Phạm Dương quân xuất binh sau, Đột Quyết đại quân chủ lực bị kiềm chế thật sự lợi hại, Tần Vương bên này vốn dĩ kỳ thật có thể nghỉ một chút, nhưng hấn lại áp dụng mau công.”

Triệu Phác Chân không hiểu lắm, ngữi được: “Mau công không hảo sao?”

Ứng phu nhân trong mắt hàm cười, cầm kham dư cho nàng khoa tay múa chân: “Đột Quyết am hiểu mã chiến am hiểu mau công, lại không am hiểu thủ thành, tiêu hao kỳ thật là tốt nhất đánh, chỉ cần vây quanh bọn họ chậm rãi công, chính bọn họ sẽ khí liên trước bại, vốn dĩ tam biên vây quanh chậm rãi tiêu hao, triều đình đại quân có thể được đến nghỉ tạm, đây là đối triều đình quân phương pháp tốt nhất. Rốt cuộc trước đó vài ngày, triều đình đại quân thiệt hại không ít, tiêu hao cũng có chút theo không kịp.”

Triệu Phác Chân thập phần lo lắng nói: “Kia Tần Vương điện hạ vì cái gì còn muốn mau công?”

“Này đại khái là Tần Vương ở đối chúng ta Phạm Dương quân tỏ vẻ ra thành ý, triều đình đánh đến càng nhanh càng tốt, chiến cuộc đẩy mạnh đến liền mau, làm kiềm chế Phạm Dương quân bên này tiêu hao tự nhiên liền ít đi, đây là Tần Vương tỏ thái độ, nếu như Tần Vương muốn tiêu hao chúng ta Phạm Dương quân, kia kỳ thật phương pháp tốt nhất chính là kéo, tam biên tiêu hao, chính là hấn hiện tại liều mạng mệnh đi mau công, như vậy chúng ta Phạm Dương quân áp lực cũng ít rất nhiều.” Ứng phu nhân cười đối nàng giải thích.

Triệu Phác Chân thở dài nhẹ nhõm một hơi: “Kia ứng đại nhân hẳn là cũng đối Vương gia thiếu chút nghi kỵ đi?”

Ứng phu nhân cười nói: “Ta là rất kinh ngạc, Tần Vương điện hạ nếu là bên người có cái đa mưu túc trí chút mưu sĩ, tỷ như mấy ngày trước đây Tống tiên sinh, kia nhất định là sẽ khuyên hấn không cần như vậy vội vã đánh, quá nóng nảy, hấn sơ chương quân, yêu cầu cùng các tướng sĩ ma hợp, yêu cầu kinh nghiệm càng nhiều, đồng thời.....” Nàng xinh đẹp cười: “Còn cần càng nhiều thời giờ, người nghe nói qua đường khấu tự trọng sao? Ta vẫn luôn cho rằng hấn đánh chính là cái này chủ ý, trận chiến tranh này kéo đến càng lâu, hấn nắm giữ quân quyền liền sẽ càng nhiều, chỉ cần tiết tấu nắm giữ hảo, bảo trì ở thắng nhiều bại thiếu, vững bước đẩy mạnh, triều đình cũng chỉ có thể không ngừng mà duy trì hấn, hấn mới có thể có thời gian thu phục càng nhiều tướng sĩ tâm, thu phục càng nhiều bá tánh người vọng..... Rốt cuộc như vậy ngàn năm một thuở cơ hội, hấn thật sự rất khó lại có lần thứ hai, rất có thể đây là hấn cuộc đời này duy nhất một lần có thể vượt qua Thái Tử cơ hội, vì ngày này, hấn hẳn là mưu hoa thật lâu, nếu không sẽ không có như vậy xảo.”

Triệu Phác Chân một đôi mắt nhìn về phía nàng, trong lòng thập phần kinh ngạc, không nghĩ tới Ứng phu nhân thế nhưng nghĩ tới Lý Tri Mân mục đích, Ứng phu nhân cười thanh: “Không cần như vậy xem ta..... Ta quá hiểu biết nam nhân, quyền lực đối với bọn họ tới nói, quả thực so cái gì

đều quan trọng, một sớm công thành thiên hạ biết, công thành danh toại cái loại này vui sướng, nắm giữ quyền lực cái loại này mỹ vị, cái gì đều có thể hy sinh, cái gì đều có thể từ bỏ.....”

Nàng trong thanh âm thế nhưng có một tia lương bạc cùng mĩa mai, Triệu Phác Chân hơi hơi có chút kinh ngạc, nàng tưởng Ứng Khâm đối nàng như thế ngoan ngoãn phục tùng, chẳng lẽ nàng vẫn có không đủ? Nhưng giao thiển ngôn thâm, nàng cũng không dám loạn hỏi, chỉ là cười nói: “Kia y phu nhân chứng kiến, hiện giờ như vậy chiến cuộc, kế tiếp nên như thế nào đi tốt nhất?”

Ứng phu nhân chậm rãi nói: “Đánh hạ Thanh Linh thành, liền có thể tiêu hao là chủ, đại khái ba ngày trong vòng, Phạm Dương quân nhất định có thể đánh hạ, chúng ta lương thảo sung túc, dĩ dật dĩ lao, hoàn toàn không cần sốt ruột, đến lúc đó triều đình đại quân cũng có thể hoãn một chút..... Khác cấp U Châu tiết độ sứ long tư vân đi lệnh, lệnh này bọc đánh phối hợp tác chiến, chậm rãi tiêu hao Ô Tác Khả Hãn.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu, trong lòng nghĩ như thế nào cấp Lý Tri Mân viết thư. Ứng phu nhân lại tựa hồ toàn không thêm để ý, tinh tế mà cho nàng nói một phen chiến cuộc sau, liền lại gọi người truyền cơm, cùng nàng dùng cơm.

Tiết độ sứ trong phủ dùng cơm cực kỳ chú ý, đảo không phải có bao nhiêu xa hoa lãng phí, thái sắc đơn giản đến cơ hồ có thể xưng được với đơn giản, chỉ là làm được hẳn là thực chú ý. Một loại không quen biết rau xanh xứng tinh tế tới nhưng, xào đến giòn nộn màu xanh bóng, hương vị có chút giống mã lan đầu, rồi lại càng ngọt thanh một ít, có thể ăn ra tới dùng cực hảo mỡ heo xào. Một cái đĩa thiết đến hơi mỏng gà sấy khô cùng chân giò hun khói, dầu trôn địa phương cơ hồ tiếp cận trong suốt, tưởng là vào đông làm, lại tồn tới rồi đại trời nóng ăn, ăn vào trong miệng hàm tiên hương, đặc sắc, rau trộn đậu xanh mầm rải đậu phộng toái, sáng giòn hương, canh là trắng sữa thơm nước đậu hủ canh cá.

Bưng lên chỉ là hai người phân đồ ăn, từng người chia ra, phân lượng không nhiều lắm, nhưng Triệu Phác Chân lại ăn đến vị thơm ngon lưu mãi trong miệng, mỗi một đạo đồ ăn đều phảng phất làm được vừa vặn tốt, gà sấy khô chân giò hun khói hàm, liền có đậm rau xanh tới xứng nó, canh cá nùng tiên, sấn nhiệt ăn một đĩa lạnh giòn đậu xanh mầm, lại cảm thấy hết sức sấn khẩu. Lại có kia mềm xốp ngọt thanh thanh gạo tẻ cơm, Triệu Phác Chân vẫn là lần đầu tiên ăn đến ăn ngon như vậy mẽ, thiên nhiệt vốn dĩ đều có chút lười với ăn cơm, nhưng Triệu Phác Chân lại liên tiếp thêm hai lần cơm. Ứng phu nhân lại cười nói: “Hiện giờ thời gian chiến tranh, giá hàng tăng vọt, bởi vậy ta phân phó đi xuống giảm bớt chi phí, vả lại hiện giờ ngày nóng, cũng không nên dùng quá mức dầu mỡ, vẫn là thanh đạm dưỡng sinh vì thượng, cho nên thái sắc đơn giản chút.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Phu nhân đừng khách khí, này khá tốt, thường nghe trong cung tỷ tỷ nói, tưởng niệm trong nhà cơm nhà hương vị, nói vậy chính là như vậy đi, trong cung đều là nồi to đồ ăn, phản không bằng này ăn ngon.”

Ứng phu nhân đôi mắt đều sáng giống nhau, mỉm cười xem nàng: “Quả thực cảm thấy là cơm nhà hương vị?”

Triệu Phác Chân gật đầu nói: “Ân.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 64

Nàng chần chờ hạ, nói tiếp: “Sau lại, ứng tiết độ sứ, lúc ấy là kia sơn phi Nhị đương gia, liền ngăn cản xuống dưới, đem ta mang về sơn trại.”

Triệu Phác Chân trên mặt bưng bình, nguyên lai Ứng phu nhân là như vậy cùng Ứng Khâm kết duyên? Ứng phu nhân nhìn nàng một cái, lại lại cười nói: “Không phải người tưởng như vậy, Ứng Khâm..... Hẳn lúc ấy đem ta mang về sơn trại nửa năm, trước sau không có một tia vô lễ chỗ, chỉ nói lúc ấy cảm thấy ta tính tình cương liệt, thập phần thường thức, vì thế ra tay cứu giúp, ta lúc ấy có phu có tử, tuyệt không chịu cùng người tăng tị với nhau, hẳn nếu có một tia gây rối chỗ, ta định tự sát, nhưng mà hẳn lại trước sau tuân thủ nghiêm ngặt nam nữ chi biệt, lấy lễ tương đãi, sau lại sơn trại nội chiến, hẳn làm thủ lĩnh, có thể làm chủ về sau, hẳn liền tự mình hộ tống ta trở về ta nhà mẹ đẻ, sau đó liền rời đi, cái gì thù lao cũng chưa tác muốn.”

Ứng phu nhân nhìn mắt Triệu Phác Chân tập trung tinh thần nghe hai tròn mắt, tiếp tục nói: “Không nghĩ tới ta nhà mẹ đẻ lại không chịu lại làm ta khôi phục thân phận, suốt đêm liền phải đem ta đưa về nhà cũ từ đường.”

Triệu Phác Chân nhẹ giọng a một tiếng, kinh ngạc nói: “Vì cái gì? Chẳng lẽ cha mẹ người không nên là thật cao hứng sao?” Ứng phu nhân hơi lắc đầu: “Thế gia, nơi nào giống bên ngoài xem như vậy hảo, vì thế gia thanh danh..... Sự tình gì làm không được, ta còn nhỏ thời điểm, trong nhà có cái tư bồn đựng phòng cô cô, nàng trốn kia một ngày, cũng đã đổi ngoại nói bệnh đã chết, sau lại trong nhà đem nàng tìm trở về, một liều được đi xuống độc chết, nghe nói nàng đều cùng bên ngoài nam nhân đã

sinh hài tử, cho rằng người trong nhà sẽ tha thứ nàng mới trở về tới, ta mầu thân từ nhỏ liền nói cho ta chuyện này, làm ta đừng tùy tiện hứa người..... Ta lúc ấy chỉ cảm thấy này cô cô không biết liêm sỉ, đến phiên ta gặp được chuyện này, mới biết được.....”

Ứng phu nhân vành mắt đỏ lên, thanh âm cũng nghẹn ngào hạ, có chút nói không được: “Từ đường kia đều là trong nhà các phòng phạm vào sai nữ tử trở về nhất ở nơi đó, vẫn luôn dưỡng đến lão, ta chưa gả thời điểm, là đại phòng đích nữ, ngàn kiều vạn sủng, gả đi ra ngoài cũng là có cáo mệnh phu nhân, chỉ vì mệnh không hảo gặp sơn phỉ, tuy có thể toàn bách mà về, ta phụ thân vẫn cứ trách ta không có đương trường liền tự sát toàn trong sạch, ngược lại muốn sống tạm, còn ở sơn trại sinh sống lâu như vậy, ta mầu thân đau lòng ta, nhưng cũng chỉ nói muốn bồi ta về nhà miếu đi sinh hoạt, một chút cũng không dám phản kháng phụ thân, ta như thế nào có thể nhẫn, màn đêm buông xuống liền trốn thoát, đi tìm ta trượng phu.”

“Ta trượng phu cùng ta kết hôn năm tái, cảm tình cực độc, biết ta còn sống, thập phần vui sướng, cũng không để ý ta đã hủy dung, cũng tin tưởng ta trong sạch, trí biệt trang làm ta trụ hạ, nói sẽ nghĩ cách, ta sợ dọa đến hài tử, cũng không dám thấy hài tử.....” Triệu Phác Chân nghĩ đến nàng nói chúng bạn xa lánh hai chữ, trong lòng đã ần ần biết nàng kết cục, quả nhiên Ứng phu nhân nhẹ giọng nói: “Đáng tiếc ta ở mấy tháng, một chút tin tức không có, cuối cùng hắn đi vào biệt trang nói cho ta, nói đã cùng ta nhà mẹ đẻ nói tốt, lễ vật nhà ta một cái khác bâng chi thứ nữ tới làm phu nhân, ta làm đẳng thiếp của hồi môn, liền có thể danh chính ngôn thuận ở hậu viện nuôi nấng hài tử, cái kia nữ nhi chỉ là bâng chi thứ nữ, tuyệt không sẽ đoạt ta nổi bật, chỉ là đối ngoại che lấp xã giao thôi.”

Triệu Phác Chân không thể tưởng tượng: “Hắn nếu tin tưởng ngài trong sạch, kia vì cái gì còn phải đối ngoại che lấp?”

Ứng phu nhân cười lạnh một tiếng: “Hắn một người tin tưởng là không được, sự tình quan hai tộc danh dự, còn đề cập đến triều đình.....”

Ứng phu nhân đốn hạ, không có nói tử tử: “Tóm lại rất nhiều bản khoản, làm khó hãn một cái thế gia đoan chính quân tử, suy nghĩ mấy tháng, nghĩ ra được như vậy cái hoa đoan cảm thốc, giai đại vui mừng biện pháp..... Đáng tiếc, ta như thế nào sẽ đáp ứng!”

Ứng phu nhân trên mặt một lần nữa lại khôi phục phía trước kia nghiêm nghị bình tĩnh thần sắc: “Ta màn đêm buông xuống liền rời đi biệt trang, một người bên ngoài, ăn không ít khổ, cũng may trên mặt miệng vết thương đáng sợ, cũng không gặp gỡ cái gì kẻ xấu, miễn cưỡng tìm phân tú nương công tác tay làm hàm nhai, lại không nghĩ rằng lại gặp gỡ Ứng Khâm, hãn ở bên ngoài nhìn thấy ta rất là giật mình, hỏi bị tể sau..... Liền biểu lộ cầu thủ chi tâm, ta lúc ấy tâm như tro tàn, nghĩ muốn đem hãn cấp chọc giận rời đi, ta hảo quá ta bình tĩnh sinh hoạt, bởi vậy chỉ nói ta không gả phỉ nhân, ta từng là triều đình cáo mệnh phu nhân, đó là hiện giờ hủy dung sa đọa bụi bặm, cũng không phải hãn một cái giặc cỏ đồ đệ có thể tiêu tưởng.”

“Vốn tưởng rằng như vậy là có thể đem hãn khí đi, hãn lúc ấy cũng cái gì cũng chưa nói đi rồi. Không nghĩ tới cách mấy tháng, hãn trở về nói cho ta, hãn đã gồm thâu bên cạnh mấy cái sơn trại, sau đó suất lĩnh đạo tặc quy phục, hiện giờ đã được tiết độ sứ trọng dụng làm tướng, làm ta tin tưởng hãn, đi theo hãn, tương lai nhất định có thể cho ta thính phong cáo mệnh, quay về vinh hoa.”

Triệu Phác Chân trên mặt hơi hơi có động dung chi sắc, Ứng phu nhân cũng xinh đẹp cười, phảng phất nhớ tới lúc ấy tình cảnh: “Ta thực giật mình, cũng cảm thấy chính mình từ trước nông cạn, người này, thật kiêu hùng cũng, sau lại ta liền trước đi theo hãn bên người, ngẫu nhiên cho hãn bày mưu tính kế, muốn nhìn một chút người nam nhân này, rốt cuộc có thể đi đến nào một bước.....”

“Sau đó người cũng biết, hãn lên làm tiết độ sứ chuyện thứ nhất, chính là cho ta thính nhị phẩm quận phu nhân lệnh phong, mỗi người đều nói hãn

sợ thê như hổ, hăn không chút nào để ý, ta sớm đã không thể sinh dục, hăn lại tuyệt không nạp thiếp, chỉ do ta thu dưỡng một cái lại một cái hài tử, đem những cái đó nghĩa tử coi như thân sinh..... Một cái nam tử, có thể vì ta làm được này một bước, ta cuộc đời này đủ rồi.”

Triệu Phác Chân thiết tình thực lòng nói: “Ứng đại nhân có hôm nay chi thành tựu, phu nhân công không thể không, hôm nay chi vinh quang, danh xứng với thật.”

Ứng phu nhân nhìn về phía Triệu Phác Chân, trên mặt mang theo phỏng đoán chi ý: “Người không cảm thấy ta bỏ chồng bỏ con, không giữ phụ đạo sao? Rốt cuộc ta chồng trước, một lần nữa nguyện ý tiếp nhận ta, còn nghĩ biện pháp cho ta ở hậu viện trung an trí, cho ta danh chính ngôn thuận thân phận, làm ta có thể một lần nữa dưỡng dục con cái, ngày ngày nhìn thấy hài tử, ta lại không biết tốt xấu, một mình rời đi, cuối cùng còn gả cho người khác, có thể nói không biết liêm sỉ, đối con cái cũng không hề có chiếu cố chi tâm, nếu người là kia bị ném xuống hài tử, có phải hay không cũng sẽ đối nhau mẫu có oán hận chi tâm?”

Triệu Phác Chân ngạc nhiên: “Vị kia tiên sinh làm người đem chính thê chi vị chấp tay nhường lại, cái gọi là lợi ích thực tế chính là đem phu nhân ngài vòng ở hậu viện, dưỡng dục nhi nữ, ngày rộng tháng dài nhận không ra người đi xuống.....” Nàng hơi hơi có chút nói lắp: “Ta tổng cảm thấy, hăn bất quá là niệm một tia cũ tình, nhưng là thật sự nhật tử lâu rồi, ngài ngày ngày ở hậu viện, chỉ có thể dựa vào với hăn, nơi nào thật có thể kính trọng đi xuống? Ngược lại là ứng đại nhân, nơi chốn lấy ngài làm trọng, vì ngài suy nghĩ, tư nâng tư kính, như vậy mới là chân chính phu thê ở chung đi? Ta nếu là ngài hài nhi, khẳng định sẽ không oán trách với ngài.”

Ứng phu nhân cúi đầu, khẽ cười hạ: “Người còn tuổi nhỏ có thể nhìn đến điểm này thực không dễ dàng, nếu là một người chỉ có thể dựa vào một người khác đồng tình thương tiếc sinh tồn đi xuống, kia chỉ cần điểm này

đồng tình thương tiếc đã không có, lâu ngày sinh ghét, ta lại không có dung mạo, sắc suy ái lỏng là chuyện sớm hay muộn, lại nhiều kính trọng yêu quý, cũng sẽ ở thiên trường địa cửu trung ma bình, mà ta từ từ biến thành thiếp, mai danh ẩn tích ở hài tử bên người, lại có cái gì ý nghĩa? Đã không thể cấp hài tử cung cấp bảo đảm, ngược lại có khả năng sẽ hại hài tử..... Chi bằng thoát thân mà đi, coi như bọn họ mẫu thân đã bị sơn phỉ hại chết, ta.....”

Nàng giọng nói hơi hơi ghen ngào: “Kỳ thật ta lúc ấy cũng không nghĩ tới nhiều như vậy lợi hại quan hệ, bất quá là tuổi trẻ, dựa vào trong lòng một cỗ không cam lòng rời đi thôi..... Đối với hài tử, nhiều năm như vậy tới, ta vẫn luôn thập phần áy náy, tổng nghĩ như thế nào đền bù bọn họ.....”

Triệu Phác Chân an ủi nàng nói: “Phu nhân suy nghĩ nhiều, nói vậy bọn họ quá đến cũng thực hảo, nhà giàu nhân gia, lại là dòng chính, như thế nào cũng sẽ không bạc đãi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 65

Triệu Phác Chân nói: “Hà tất một hai phải phân cái cao thấp? Ta lại không phải vì người khác tồn tại, ta thích như thế nào họa, liền như thế nào họa.”

Ứng phu nhân nghe vậy thật sâu nhìn nàng một cái, cười nói: “Cũng không phải là, ta tự cầu đạo của ta, quản người khác nói như thế nào, Triệu nương tử, là cái có đại chí hướng người a.”

Triệu Phác Chân hơi hơi có chút ngơ ngẩn, cảm thấy Ứng phu nhân nói được thập phần huyền diệu cao nhã, nàng thật sự ngưỡng ngừng nói chính mình lúc trước là cảm thấy có thể họa đến giống như đúc, tương lai ra phủ phóng lương, có như vậy một môn tay nghề, cũng đối không, dân chúng cũng sẽ không thưởng thức những cái đó huyền diệu khó giải thích họa, bọn họ chỉ thích ăn tết thời điểm, có ngũ thải tân phân mang theo không khí vui mừng béo oa oa ôm cá chép, Thần Tài từ bầu trời tới, đại từ đại bi Quan Thế Âm Bồ Tát, thủ cửa không được tà thần xâm lấn môn thần, thích cấp từ phụ từ mẫu họa một trương giống bức họa, để tương lai hoài niệm hiển tể.....

Ứng phu nhân lại không biết nàng mãi đầu óc tặc khí con buôn, yêu thương mà nhìn nàng một cái cười nói: “Tiểu nương tử gặp qua Vô Cữu, có không cũng họa một trương Vô Cữu nhìn xem?”

Triệu Phác Chân cũng liền vẽ một trương, nàng học chính là tốc vẽ họa pháp, bởi vậy họa lên cũng thập phần mau, bất quá vài phút, một cái oai hùng anh phát thanh niên tướng quân sôi nổi trên giấy, mày rậm tựa kiếm, ánh mắt sáng ngời có thần, Ứng phu nhân yêu thích không buông tay

nói: “Quả nhiên rất giống, chờ ta lưu trữ cấp Đại Lang nhìn xem, chỉ chớp mắt liền lớn như vậy, năm đó ta gặp được hãn thời điểm, hãn vẫn là cái tiểu khất cái, đầy đầu bệnh chốc đầu cùng bọc mũ, tóc thừa thớt, đường hảo chút năm mới toàn trường hảo.” Nàng phảng phất hồi ức nói chung chút Ứng Vô Cửu thú sự.

Nàng lại nhìn mắt Triệu Phác Chân, hơi hơi có chút do dự thẹn thùng, muốn nói lại thôi, rốt cuộc không nói gì.

Triệu Phác Chân xem nàng thần sắc, lại bỗng nhiên hiểu ra: “Phu nhân cần phải ta thế ngài cũng họa một trương tiểu tượng?”

Ứng phu nhân ánh mắt sáng lên, Triệu Phác Chân biết chính mình nói trúng rồi nàng tâm, vội cười nói: “Nếu là phu nhân không chê ta họa kỹ nông cạn, ta cho ngài họa một trương?”

Ứng phu nhân đôi mắt lại cực nhanh mà ám đi xuống, lắc lắc đầu: “Tính, ta hiện giờ như vậy mạo, liền gương đều không nghĩ chiếu, làm tiểu nương tử nhìn kỹ vẽ tranh, cũng không phải là khó xử người sao?”

Nàng ngày thường cách nói năng tự nhiên, cử chỉ ưu nhã, làm Triệu Phác Chân cảm thấy nàng không hề có đã chịu trên mặt thương ảnh hưởng, này đương nhiên không có khả năng, Triệu Phác Chân để tay lên ngực tự hỏi, nếu là chính mình cũng hủy dung, đại khái làm không được cùng vị này phu nhân giống nhau thông dong bình tĩnh, không nghĩ tới hôm nay nàng lại bỗng nhiên hiển lộ ra yếu ớt thái độ tới, Triệu Phác Chân trong lòng hơi hơi đau xót, an ủi nàng nói: “Phu nhân giúp ta rất nhiều, nếu là không ngại, ta nhượng thử họa một họa phu nhân khuôn mặt không có bị thương trước bộ dáng.”

Ứng phu nhân lại lắc lắc đầu, cười nói: “Tính, không cần lừa mình dối người.” Đang nói, bỗng nhiên bên ngoài một cái gần người hầu hạ nha đầu tiến vào cười nói: “Phu nhân, có mới nhất chiến báo tới.”

Ứng phu nhân cười nói: “Lấy tiến vào nhìn xem.”

Phạm Dương quân bên này, vẫn luôn mỗi ngày đều có quân báo phái chuyên gia đưa tới, có rất nhiều Ứng Khâm bản nhân viết tới, tự tay viết viết “Phu nhân như ngọc, ta hôm nay lại đánh một cái thắng trận, chớ niệm.” Có còn lại là Ứng phu nhân nghĩa tử nhóm viết tới, có viết “Mẫu thân đại nhân tại thượng, hôm nay cùng Đột Quyết đánh giáp lá cà, tiểu thắng, được đem chủ thủ cực hảo cực phong lợi, đưa mẫu thân đại nhân ngắm cảnh, kỳ hết thấy mạnh khỏe.” “Nương, yem bên này không có trượng đánh, rất là nhàm chán, tưởng niệm nương làm gạo nếp xương sườn cùng lá sen chưng gà.”

“Nương ta ở chỗ này nhàn đến không được, cầu ngài cùng a cha nói, điều ta đi đánh giặc đi! Ta bảo đảm không hề phạm sai lầm! Ta đều nhàm chán đến cấp mã đờ đề!”

Tự có chút viết đến thực sự chẳng ra gì, xiêu xiêu vẹo vẹo, một chữ liền có chén khẩu đại, thoát nhìn như là người mới học tự, nhưng khó được đều không có làm phụ tá viết giùm, đều là thân thủ sở thư, nhìn thấy nghe thấy đều nhất nhất bị thuật, từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ, có chút tin số thu chi giống nhau viết hôm nay ăn nhiều ít, cử khoá đá vài lần, mang binh huấn luyện vài vòng, cười ngựa mấy dặm từ từ, thập phần lệnh người gây cười.

Đối này Ứng phu nhân nhưng thật ra làm giải thích: “Bọn họ huynh đệ đều là ta thu dưỡng cô nhi, phần lớn sẽ không viết tự, vì giáo hội bọn họ viết tự, ta vẫn luôn yêu cầu bọn họ thường xuyên viết thư cho ta, mỗi phong thư cần thiết vượt qua trăm tự, không được tìm người viết giùm, nếu không chữ to không biết, cần phải có hại. Sau lại trưởng thành bọn họ tuy rằng lĩnh quân bên ngoài, tưởng là sợ ta ở nhà tịch mịch lo lắng, liền đều cho ta viết chút quân báo hiểu biết.”

Rất nhiều đại quan quý nhân thu dưỡng nghĩa tử, bất quá là phân phó hạ nhân an bài ăn trụ, ăn no mặc ấm, dưỡng đến lớn, đó là lớn lao ân huệ, lại tốt một chút liền đưa đi tư thực hoặc là thỉnh cái tiên sinh giáo, nhưng mà Ứng phu nhân lại là tự mình giáo dưỡng, chút nào không chê này đó cô nhi, trở thành thân nhi giống nhau đối đãi, cũng khó trách này đó nghĩa tử nhóm mỗi người đối nàng khăng khăng một mực.

Hôm nay chiến báo lại có chút tân ý, Ứng phu nhân vẫy tay làm nàng tới xem: “Thượng Quan Lân mang theo một đội binh lính áp giải lương thảo, kết quả gặp được mưa to lạc đường, vốn tưởng rằng muốn làm hỏng quân cơ, không nghĩ tới lại làm cho bọn họ đánh bậy đánh bạ gặp gỡ một đội Hung nô tàn binh, bắt làm tù binh về sau thẩm vấn, phát hiện trong đó cư nhiên có Ô Tác Khả Hãn tam vương tử, cái này chính là công lớn một kiện, Vô Cữu nói, Thượng Quan Lân cũng thật coi như phúc tướng.”

Triệu Phác Chân tưởng tượng đến Thượng Quan Lân, không khỏi cũng nhấp miệng thế hân cao hứng lên, Ứng phu nhân xem nàng thần sắc, thần sắc chớp động, cười nói: “Triệu nữ quan cũng nhận thức Thượng Quan công tử sao?”

Triệu Phác Chân cười nói: “Nhận thức.”

Ứng phu nhân nói: “Người cảm thấy Thượng Quan công tử như thế nào? Quả nhiên là cái người có phúc sao?”

Triệu Phác Chân nhấp miệng cười nói: “Thượng Quan công tử chân thực nhiệt tình, có hiệp nghĩa chi phong, là người tốt, người tốt tự nhiên có phúc báo, chờ lập công lớn, tương lai phong hầu cũng không kỳ quái.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 66

Cái này làm cho nàng nhớ tới Tần Vương.

Tiết độ sứ trong phủ sinh hoạt nhàn nhã mà yên lặng, mỗi ngày hoa gian nghe một khúc tiếng đàn, xem cánh hoa trực dòng nước đi, thỉnh người tới hát tuồng, hoặc là xem từ trước nghe nói qua lại không có xem qua rất khó đến sách quý, luyện vài nét bút tự, tài vài món hoa xiêm y, họa một hai bức họa, hứng thú nổi lên Ứng phu nhân sẽ cùng nàng cùng xuống bếp, nếm thử một đạo lường đạo thư thượng ký lục lại không có hưởng qua đồ ăn, hoặc là làm một cái tiểu điểm tâm, ngày mùa hè, tươi mát lá sen điểm tâm, được hoan nghênh nhất.

Khuê phòng trung châu vây thùy vòng, gọi người cơ hồ đã quên bên ngoài non sông đập vỡ, huyết nhiễm cờ xí, dân chúng lầm than, cửa nát nhà tan, có người ở chống đỡ sài lang, có người ở bảo vệ giang sơn, có người..... Trảm khai bụi gai, đập thây sơn biển máu, mạo hiểm đao thương kiếm vũ, đi tránh một cái hướng đến tối cao chỗ con đường kia.

Vì nước, vì dân, vì danh, vì lợi, bên ngoài hồng trần quấy, cuộn cuộn như nước, dạy người vô luận như thế nào cũng không thể bình yên thủ với trạch trung.

Triệu Phác Chân trầm mặc giương mắt đi xem kia cao lớn trong quân nam nhi, hấn bị nàng đôi mắt vừa thấy, bên tai liền hơi hơi đỏ, lại vẫn là miễn cưỡng nói chuyện: “Đa tạ người cho mẫu thân họa họa..... Mấy ngày nay, nhiều lao ngại làm bạn ở mẫu thân bên cạnh người, ta cùng mặt khác các huynh đệ, đều thập phần cảm kích người. Bất quá.....”

Thổ phỉ giống nhau tướng quân mặt mày thâm tuấn, vẫn cứ khẩu ra uy hiếp chi ngôn: “Nhưng là, nếu là Tần Vương tưởng ở mẫu thân trên người đánh cái gì chủ ý, còn thỉnh thu tay lại, nếu là đối ta mẫu thân có cái gì bất lợi, chúng ta Ứng gia, nhất định sẽ không chết không ngừng.”

Triệu Phác Chân ngơ ngẩn nâng đầu, Ứng Vô Cữu nhìn đến kia thiếu nữ ánh mắt thanh thấu hai quả đen nhánh con người, vô tội mà thiên chân, không khỏi lại vì chính mình phỏng đoán mà hơi hơi cảm thấy áy náy, nhưng mà vì mẫu thân, hắn vẫn là ngạnh hạ tâm địa tới, nhưng mà trước mặt thiếu nữ lại lên tiếng: “Người có thể thay ta nghĩ cách, làm ta trở lại Tần Vương bên người sao?”

Tuy rằng thất tín với người, xấu hổ mở miệng, Triệu Phác Chân lại vẫn là đã mở miệng, ở tiết độ sứ phủ bất tri bất giác đã ngây người hơn ba tháng, hạ đi thu tới, mấy ngày nay nàng cảm thấy Ứng phu nhân, đều không phải là thập phần yêu cầu người làm bạn người, nàng cũng từng nghe nói nàng năm đó cùng đi ứng tiết độ sứ chinh chiến tứ phương, thiện mưu lược, đều không phải là thủ với khuê phòng trung tâm thường phụ nhân.

Nhưng mà Ứng Vô Cữu đồng tử co chặt, dưới ánh mặt trời Triệu Phác Chân xem tới được hắn trên mặt biểu tình mỗi một cái rất nhỏ biến hóa, học về một đoạn thời gian nàng đối nhân vật biểu tình thập phần mẫn cảm, hắn đang khẩn trương, khẩn trương cái gì?

Ứng Vô Cữu đã buột miệng thốt ra: “Người đã biết?”

Triệu Phác Chân ngạc nhiên: “Biết cái gì?”

Ứng Vô Cữu ánh mắt ở trên mặt nàng đảo qua mà qua, lại không dám lại xem nàng đôi mắt: “Không có gì.”

Triệu Phác Chân lại bỗng nhiên linh quang chợt lóe: “Chúng ta Vương gia đã xảy ra chuyện?”

Ứng Vô Cữu ánh mắt ở trong không khí trôi nổi, chính là không xem nàng, Triệu Phác Chân tâm trầm đi xuống, nàng vẫn cứ thanh âm bình tĩnh hỏi: “Là ra chuyện gì?”

Ứng Vô Cữu xem nàng khuôn mặt nhỏ trắng bệch, trong lòng khe khẽ thở dài, thấp giọng nói: “Mấy ngày trước đây đến chiến báo, Tần Vương điện hạ bị vây quanh ở đàn thành đã bảy ngày, kia tòa biên thành ngày thường cũng không nhiều ít quân coi giữ, cũng không có nhiều ít trụ dân, bởi vậy lương thảo thập phần thiếu thốn, sợ là thủ không được bao lâu.”

Triệu Phác Chân một lòng gắt gao súc lên: “Bốn phía tướng lãnh vì sao không cứu? Đàn thành, kia không phải rất nhỏ một tòa thành sao? Vương gia vì cái gì sẽ ở nơi đó?”

Ứng Vô Cữu cười khô: “Cứu không được, quá xa, địa hình bất lợi, đàn thành lâm giang, cách giang cứu viện, độ giang bất lợi liền sẽ bị người Đột Quyết bạch bạch bao sủi cỏ, Ô Tác Khả Hãn điên rồi, lần trước Phạm Dương xuất binh, bọn họ liền thất hai thành, tất cả mọi người đều cho rằng hãn ít nhất muốn nghỉ ngơi lấy lại sức một thời gian, ai ngờ đến hãn lạng lẽ tập kết mười vạn đại quân, chính mình con thứ ba bị bắt, cũng một hai phải bắt sống ta triều hoàng tử, hãn ước chừng hy sinh một vạn nhiều người, bỏ quên phượng thành, ai đều không thể tưởng được, hãn sẽ lấy đàn thành vì nhị, trái lại cắt đứt triều đình đại quân, vây quanh Tần Vương, Tần Vương cũng đại ý, hãn đã quên hãn không phải bình thường tướng lãnh, mà là một quốc gia thân vương, quốc chi vinh nhục ở hãn một thân, tướng lãnh có thể thân thiệp hiểm địa, có thể gương cho binh sĩ, phượng tử long tôn lại không được, có truyền thuyết Ô Tác Khả Hãn thích nhất cái này Tam hoàng tử, sợ là lần này..... Đàn thành muốn giữ không nổi.”

Triệu Phác Chân chỉ cảm thấy trên mặt biểu tình đều đã ngưng ở, Ứng Vô Cữu trầm giọng nói: “Trước đó vài ngày ta phụ thân cũng nói, Tần Vương là khó được cái kiêu hùng, chỉ là rốt cuộc quá mức tuổi trẻ, hãn quá nóng nảy, không cần thiết như vậy cấp, hãn chỉ nghĩ kiến công lập nghiệp,

bất quá nếu Ô Tác Khả Hân còn tưởng đối hồi Tam hoàng tử nói, hẳn là sẽ không giết Tần Vương, chỉ hy vọng Tần Vương không cần tính tình quá lớn, giữ được rừng xanh sợ gì không củi đốt.....”

Triệu Phác Chân lại bỗng nhiên nói: “Hắn không phải tham công liều lĩnh người, việc này nhất định có nội tình.”

Ứng Vô Cữu ngẩn ra, cười khổ nói: “Cũng có khả năng là bị người lừa đảo, hoặc là có nội gian linh tinh, phía trước hẳn tuy rằng đánh đến cấp, lại cũng là thận trọng từng bước, lúc này đây..... Chúng ta đánh giặc người, sợ nhất chính là người một nhà cầm đao, khó lòng phòng bị, hẳn như vậy tuổi trẻ, lại mới lập công lớn, có người sốt ruột đi.....”

Triệu Phác Chân lại đã cực nhanh mà làm quyết định: “Ứng đại nhân, có không mang ta ra phủ?”

Ứng Vô Cữu lấy một loại đồng tình ánh mắt nhìn nàng: “Người có thể đi nơi nào? Đàn thành bị vây, người một cái nhược nữ tử đi ra ngoài không thay đổi được gì, ở chỗ này không hảo sao? Nơi này thực an toàn, người Đột Quyết đánh không đến nơi này, Tần Vương sẽ không có việc gì, nhiều lắm chính là đối phu thôi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 67

Thân thể thượng mệ mỗi cùng khẩn trương, cũng không thể giảm bớt năng trong lòng cái loại này quái dị cảm giác, càng tới gần mục đích địa, nàng trong lòng cái loại này cảm thấy không thích hợp cảm giác liền càng ngày càng cường liệt.

Ở rất nhiều không hiểu biết Lý Tri Mân người trong mắt, tuổi trẻ Tần Vương, chưa từng có đánh giặc, không có kinh nghiệm, tuổi trẻ, nóng lòng kiến công lập nghiệp, vì thế rơi vào Ô Tác Khả Hãn bẫy rập, bị vây thành, kia thật là quá bình thường bất quá sự. Nhưng mà, khắp thiên hạ biết Lý Tri Mân chân chính tính cách người, đại khái không có mấy cái, Triệu Phác Chân lại cố tình là trong đó một cái, Lý Tri Mân căn bản không phải cái loại này cấp công hảo lợi người, hãn như vậy kiên nhẫn tàn nhẫn tính tình, sao có thể sẽ ngược lại bị đại bộ đội vây thượng?

Đàn thành cao cứ ở bờ sườn núi thượng, xa xa bọn họ liền thấy được kia một tòa cô thành, phía dưới nói vậy trọng binh vây quanh, dọc theo đường đi có Đột Quyết thám báo phát hiện bọn họ, xa xa liền chạy về đi, nói vậy đối phương cũng đã thu được có viện binh tới tin tức, nhưng một vạn nhiều người, không đủ xem, bọn họ chỉ có một lần đánh bất ngờ cơ hội, sau đó trong thành mượn cơ hội phá vây, tỷ lệ rất nhỏ, lại có khả năng làm Tần Vương phá vây đào tẩu.

Ứng Vô Cữu tuy rằng tuổi trẻ, lại đã là lão tướng, cùng hãn bên người mấy viên can tướng thảo luận ra tới, đều là cái này kết luận, chỉ có này một cái biện pháp, đương nhiên, này một vạn nhiều chưa kinh quá huấn luyện phủ binh, cực đại khả năng chỉ là chịu chết đồ ăn, cấp Vương gia chạy trốn

vật hi sinh —— bởi vì phượng tử long tôn hậu duệ quý tộc mệnh, tự nhiên so với bọn hắn muốn trân quý.

Này đó bộ mặt đăm đăm mà chết lặng phủ binh cũng không biết chính mình có phải hay không muốn đi tham gia một hồi hẳn phải chết chiến đấu, chỉ là máy móc tính đi theo trưởng quan hiệu lệnh hành quân, quần áo tả tơi, cầm đơn sơ vũ khí, có chút chỉ có thể mơ hồ nhìn ra được tính cây trường mâu, có chút hơi chút hảo điểm, bộ một đoạn thiết mâu tiêm.

Nhìn cao cao tại thượng đàn thành, Triệu Phác Chân trong lòng bất an cùng quái dị cảm càng ngày càng cường, rốt cuộc nàng gọi lại Ứng Vô Cữu: “Ứng tướng quân, ta cảm thấy không thích hợp, chúng ta trước chậm rãi nhìn nhìn lại đi?”

Ứng Vô Cữu dừng một chút lại nhìn mắt nhú lại mi Triệu Phác Chân, nghĩ thầm đại khái nàng là mệt mỏi, nghĩ nghĩ nói: “Nơi này dựa vào dòng suối nguồn nước, đảo có thể nghỉ chân, không bằng đại doanh trước trát hạ, phái một tiểu đội thám báo đến phía trước đi thăm thăm địch quân.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu, xem đại doanh trát xuống dưới, lại nhìn về phía kia cao cao cô thành, đột nhiên hỏi Ứng Vô Cữu: “Ứng tướng quân, nếu là người, có cái gì lý do sẽ làm chính mình thân hãm trùng vây chi gian?”

Ứng Vô Cữu suy nghĩ hạ nói: “Vì cứu cha mẹ thân nhân đi, hoặc là.....” Hắn suy nghĩ hạ nói: “Từ trước phối hợp phụ thân, từng đã làm môi.” Hắn nhìn mắt Triệu Phác Chân, hơi hơi có chút kinh ngạc nói: “Triệu nữ quan vẫn là cảm thấy Tần Vương điện hạ lần này bị vây không đúng?”

Triệu Phác Chân lại không có để ý đến hắn, mà là trong đầu bay nhanh mà chớp động tính: “Môi? Nếu là môi, đương như thế nào phá này trùng vây?”

Ứng Vô Cữu nói: “Mỗi phá vi đơn giản hai loại, một loại mai phục trọng binh, nội ứng ngoại hợp tiêm địch, nếu là có gian giả ở trong đó châm ngòi, vậy càng tốt, đệ nhị loại tắc lấy kỳ kế phá chi, tỷ như hỏa công, thủy công linh tinh..... Lửa đốt liên doanh, thủy yểm bảy quân đều là loại này, bất quá yêu cầu thiên thời địa lợi, mới hảo làm, đại đa số chiến sự, nhiều nhất cũng liên thiêu thiêu lương thảo thôi.....”

Triệu Phác Chân linh quang chợt lóe, nhìn mắt đàn thành, lại nhìn mắt đại doanh bên cạnh róc rách lưu động dòng suối, phía trước bị Lý Tri Mân yêu cầu nhìn những cái đó địa lý phong chí kham dư bỗng nhiên thoáng hiện ở trong đầu, nàng nhìn về phía đàn thành phía sau dựa vào cao xa quanh năm không hóa vân long tuyết sơn đàn, cả người rộng mở thông suốt lên! Nàng biết Lý Tri Mân dụng ý!

Xa xôi đàn thành thượng, phụ trách đứng ở tháp cao thượng vọng lính gác chạy xuống dưới, đối với trên tường thành đứng bất động Lý Tri Mân báo danh: “Vương gia, có viện quân đi vào!”

Trên tường thành khổ thủ nhiều ngày quân coi giữ đều tinh thần rung lên, Lý Tri Mân lại khóa mày không nói lời nào, chỉ là nhìn tường thành ngoại xa xa đóng quân Đột Quyết cờ hiệu suy nghĩ sâu xa, hắn bên cạnh một người tham tướng nói: “Tin tức tốt! Bao nhiêu người? Nhưng nhìn ra được là nhà ai quân đội?”

Kia người báo tin thập phần do dự nói: “Nhìn cờ xí là Phạm Dương quân, nhưng phía sau lại đánh là triều đình quân coi giữ hồng long kỳ, nhìn giống phủ quân, lại không biết là nào phủ đóng quân, xem nhân số.....” Hắn chần chờ hạ, thấp giọng nói: “Tựa hồ một vạn tả hữu.”

Quân coi giữ nhóm ngẩng cao sĩ khí tức khắc lại uể oải, một vạn nhiều người, kia không phải đưa đồ ăn sao? Chỉ sợ là phụ cận quân coi giữ nghe nói Tần Vương bị nhốt, không cứu sợ tương lai triều đình vấn tội, mới phái chút quân coi giữ lại đây có lệ thôi!

Lý Tri Mân nói: “Lại thăm!”

Kia người báo tin vội lại chạy về đi, một người tham tướng đứng ở một bên đối Lý Tri Mân nói: “Như thế Vương gia phá vây cơ hội tốt! Nếu là đối phương có thể quân lấy Ô Tác Khả Hãn, còn thỉnh Vương gia đối thân quần áo, chúng ta bốn cái cửa thành đều phái ra mấy đội nhân mã đi ra ngoài, là một cơ hội phá vây, giữ được rừng xanh thì sợ gì không cũi đốt.....”

Lý Tri Mân cũng không nói chuyện, hai hàng lông mày tức chột muốn chết, bên cạnh các tướng sĩ xem hăn tổng không nói lời nào, thật sự sờ không rõ ràng lắm vị này tuổi trẻ Vương gia ý tưởng, theo đạo lý đây chính là khó được chạy trốn cơ hội, đến nỗi này tòa tiểu thành, nói trắng ra là trong thành bá tánh vốn là không có nhiều ít, thật sự không có thủ vững ý nghĩa.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 68

Đàn thành vây khốn hơn mười ngày, hãn đồng dạng cùng binh lính giống nhau mỗi ngày chỉ thực một cơm, gói giáo chờ sáng, tùy thời chống đỡ vô khi không ở công thành, hãn đại khái đã sớm kiệt lực, lại vẫn cứ thủ vững ở đầu tường, bởi vì hãn không thể đảo, không thể trốn, sở hữu tướng sĩ, sở hữu bá tánh, đều đang nhìn hãn.

Đàn thành chi chiến làm Ô Tác Khả Hãn cơ hồ toàn quân bị diệt, bất quá mặc dù là như vậy, ở hồng thủy xuống dưới là lúc, hãn vẫn cứ mang theo thân vệ giầy giữa đào tẩu, nhưng bộ tộc đại quân tổn thương như thế to lớn, hãn tuy rằng bại tẩu thổ thành, lại xu hướng suy tàn khó tránh khỏi, hiển nhiên đã mất lực xoay chuyển trời đất, triều đình bên này các đạo nhân mã vừa thu lại đến tin tức, bao gồm U Châu Tiết Nhuận, Phạm Dương Ứng Khâm, sôi nổi đều đã điều binh khiển tướng, phát binh vây chi, như hổ rình mồi, chuẩn bị tranh đoạt này một miếng thịt.

Nhưng mà lúc này, Đột Quyết phái sứ thần hướng triều đình đệ đi hoà đàm quốc thư.

Mà triều đình cư nhiên đáp ứng rồi bắt đầu hoà đàm, hơn nữa phi lệnh chinh phạt đại quân tạm thời án binh bất động, chờ triều đình ý chỉ.

Tiền tuyến tướng sĩ cơ hồ không thể tin được triều đình quyết nghị, một cái lão tướng thập phần phẫn nộ mà vỗ án: “Phụ nhân lâm quốc! Hiện giờ rất tốt tình thế, chỉ cần chúng ta tiến quân thần tốc, ít ngày nữa liền có thể phá lỗ trăm tù, giết chết Ô Tác Khả Hãn, Đột Quyết bên kia răn mất đầu, cũng bất quá là đám ô hợp, lại gặp lần này đại bại, trở về tất sinh nội

loạn, ta triều ít nhất có thể bảo mười năm bình an, không sinh việc binh đao!”

Một vị lão thành chút tướng sĩ thọc thọc hăn, ý bảo bên cạnh còn đứng Đông Dương công chúa thân nhi tử, kia lão tướng nhìn mắt ở màn âm u chỗ không chớp mắt địa phương trầm mặc đứng Vương Mộ Nham, không khỏi hơi hơi có chút hồi hận, đảo không phải thập phần sợ Đông Dương công chúa, mà là mấy ngày này tiếp xúc xuống dưới, Vương Mộ Nham cũng không ý vào chính mình là Đông Dương công chúa thân tử can thiệp chỉ huy, lảng áp đồng liêu, lãnh binh đánh giặc cũng là cái gì việc khổ việc nặng đều không chê, lần này đàn thành chi chiến, hăn mang theo một đội binh lính phụng Tần Vương chi mệnh bí mật chấp hành đắp bờ trừ nước lũ, vỡ đê phóng thủy mấu chốt nhiệm vụ, cũng coi như được với là lập công lớn, tương lai luận công hành thưởng lên, lấy Đông Dương công chúa chi quyền thế khuynh thiên, đem công lao toàn quy công với chính mình thân nhi tử cũng là hoàn toàn khả năng, tuy rằng Tần Vương lấy thân là nhị thiết hạ bầy rập, định mưu kế, lại không lay chuyển được nhân gia có cái quyền thế ngập trời có thể chỉ hươu bảo ngựa mẹ ruột a, hăn vốn chính là bình tây quận vương con vợ cả, dựa vào lần này chiến công, tước lộc thượng rất khó lại hướng lên trên phong, nhưng quân quyền thượng, cũng tất là có thể nắm giữ càng nhiều, Đông Dương công chúa tuyệt không sẽ bỏ qua này rất tốt cơ hội.

Tuy rằng mọi người đều có chút khó hiểu Tần Vương vì sao phải đem như vậy quan trọng nhiệm vụ giao cho Vương Mộ Nham, đã đem chính mình an nguy giao cho Vương Mộ Nham trên tay, cũng cơ hồ là đem này tuyệt đại hạng nhất công lao chấp tay nhường lại, cũng có chút tự cho là thông thấu nghĩ đến hiện giờ hoàng đế xấu hổ thấp kém, cảm thấy đây cũng là không biện pháp sự. Tóm lại lần này thật vất vả đánh tới như vậy chiến tích, mắt thấy này có thể sắc sỡ sách sử thiên thu chiến công dễ như trở bàn tay, thế nhưng sinh sôi muốn bỏ qua này thật vất vả tranh thủ đến chiến cơ!

Chương 82 nghị hòa

Các tướng sĩ mạo hiểm sinh mệnh nguy hiểm chiến đấu, kia tự nhiên là đưa cái vợ con hưởng đặc quyền, há có không tiếc nuôi, nhất thời mọi người đều ánh mắt lạng lẽ nhìn về phía vẫn cứ trầm mặc Vương Mộ Nham, Vương Mộ Nham lúc này rốt cuộc mở miệng: “Đem bên ngoài.” Hắc tích tự như kim, mấy chữ này ý tứ lại thập phần rõ ràng, mọi người tinh thần rung lên, không sai a! Đem bên ngoài, quân lệnh có điều không tuân, lập tức có người phụ họa nói: “Không tồi, triều đình bên kia không rõ ràng lắm chúng ta bên này trạng huống, cho rằng chúng ta không nắm chắc tấn tiêm Ô Tác Khả Hãn, chúng ta nếu là lập tức phát binh, thế như chẻ tre, nhất cử thành bắt, thật đem Ô Tác Khả Hãn bắt giữ, kia triều đình những cái đó vẫn thần tự nhiên cũng không có nói!”

Mấy cái trẻ tuổi chút thiếu kiên nhẫn tướng lĩnh cũng sôi nổi nói: “Không tồi, chúng ta nên thừa cơ tiến quân mới đúng.” “Lại nói chúng ta bất động, tiết độ sứ bên kia nhất quán là không đem triều đình ý chỉ đương một chuyện, không chuẩn chúng ta bạch bạch làm này hồi lâu, đảo làm cho bọn họ bạch nhật tiện nghi đi.” “Khác không nói, Tiết Nhuận định là sẽ động.” “Ứng Khâm kia cáo già cũng sẽ không bỏ qua bên miệng thịt.” “Vương gia còn phải làm cơ quyết đoán mới là.” Trong lúc nhất thời mọi người đều sôi nổi tràn ngập kỳ vọng mà nhìn về phía Lý Tri Mân.

Lúc này Cao Linh Quân cười nói: “Triều đình đã có ý chỉ, tự nhiên chỉ có thể tuân chỉ, ta nghe nói trong triều đã có nhân sâm chúng ta Vương gia một quyển, nói Vương gia lần này rõ ràng có thể toàn tiêm Ô Tác Khả Hãn một bộ, lại cố ý túng này đào tẩu, thả hổ về rừng lưu hậu hoạn, rõ ràng là muốn dưỡng khẩu tự trọng, mượn cơ hội nắm giữ quân quyền, mưu đồ gây rối. Tuy nói Ngự Sử Đài văn phong mà tấu, mọi người cũng chỉ cho là bắt gió bắt bóng, chúng ta Vương gia lòng son dạ sắt, không dám tự chủ trương.”

Thốt ra lời này ra tới, đã có thiếu kiên nhẫn các tướng sĩ phần nộ nói: “Vui đùa cái gì vậy! Ngày đó buổi tối đã là toàn xem thiên mệnh! Sao có thể túng này đào tẩu?”

Nhưng mà lại cũng có chút nhay bén lão tướng im lặng không nói, lần này cùng Tần Vương xuất chinh, đại bộ phận đều là kinh nghiệm phong phú tướng già, đối triều đình những cái đó đạo đạo đều là rõ ràng rành, đương kim chính là hoa dương công chúa đỡ đi lên tượng đất rồi gỗ, một cái bé nhỏ không đáng kể thứ hoàng tử thôi, sớm hay muộn là phải bị bẻ xuống dưới cấp Thái Tử nhường đường, nàng sao có thể ngồi xem kim thượng thân sinh hoàng tử thật sự lập đến không thể công tích, hơn nữa năm giữ quân quyền?

Huyết giống nhau lịch sử kia thư thượng đều viết đâu! Thánh Hậu giết nhiều ít tôn thất đệ tử, liền Cao Tổ một mạch công chúa Phò mã đều giết vài cái, huyết mạch hơi chính một ít tôn thất, đã sớm bị huyết tẩy đến điêu tàn đáng thương, nếu không phải kim thượng lúc ấy thực sự xuất thân quá hèn mọn, tính cách yếu đuối không chớp mắt, tuổi lại tiểu, phỏng chừng cũng đã sớm bị giết rớt, này hoa dương công chúa chính là Thánh Hậu thân sinh nữ, khác không học được, phi dương ương ngành tàn nhẫn độc ác kia chính là học mười thành mười, đến lúc đó một cái mưu phản tội danh tài xuống dưới, kia chính là xét nhà diệt tộc tội danh! Bọn họ này đó tướng sĩ, thật vất vả đánh cái thắng trận, nhưng không nghĩ gia tiểu đều bồi ở bên trong!

Như vậy vừa thấy, Vương Mộ Nham vừa rồi tán đồng Tần Vương diện hạ không tuân ý chỉ, chẳng phải là tự cấp Tần Vương đào hố? Cái này vừa rồi phụ họa người đều ra một thân mồ hôi lạnh, có yên lặng mà ly Vương Mộ Nham xa điểm, có tắc miêu bổ nói: “Ô Tác Khả Hãn nhất quán cáo già xảo quyết, tất nhiên cũng sẽ dự đoán được chúng ta còn sẽ sẵn thắng truy kích, sợ là sẽ lưu lại bấy rập, đến lúc đó chúng ta mạo vi chỉ nguy hiểm, lại không thể bắt được hãn, kia nhưng thật ra càng liên lụy Vương gia bị buộc

tội, hiện giờ lão luyện thành thực chút, chúng ta trước tạm hoãn công kích, sau đó tìm người tinh tế mà viết sổ con vào kinh, một trận chiến này sự tình quan thiên thu nghiệp lớn, nói vậy chúng ta sổ con viết thâu viết tề, triều đình định có thể mệnh chúng ta tiếp tục truy kích, đình chỉ hoà đàm.”

Lúc này Thượng Quan Luân bỗng nhiên trào phúng cười khẩy nói: “Này sổ con một đi một về, rau kim châm đều lạnh, hiện giờ Đột Quyết chủ lực bộ đội cơ hồ toàn quân bị diệt, Ô Tác Khả Hãn chạy ra, phân tán ở các nơi Đột Quyết quân đội một chốc một lát còn tập kết không tới, chiến cơ hơi túng lướt qua, còn có thời gian này tới tới lui lui mà thỉnh chỉ thượng tấu?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 69

Nhưng vẫn đang bị khẩu thượng dưỡng khẩu tự trọng mủ, làm biết toàn bộ chiến trình có bao nhiêu cấp, chính mắt gặp qua đêm hôm đó thảm thiết tình hình chiến đấu Triệu Phác Chân tới nói, nàng lại rõ ràng bất quá đêm hôm đó nhiều ít bằng chính là diệu kế, nhiều ít bằng chính là vận khí, muốn ở bị vây thành mấy ngày sau, ở đen nhánh ban đêm lạnh băng hồng thủy trung chuẩn xác bắt được hoặc là giết chết Ô Tác Khả Hãn, kia thật sự chỉ có thể là xem thiên mệnh. Nhưng mà triều đình trung những cái đó ngồi mà nói suông văn thần nhóm, há mồm liền đem ở biên cương đổ máu đổ mồ hôi tướng sĩ, đem đau khổ chống đỡ Vương gia bôi nhọ, chỉ vì về điểm này dơ bẩn dơ bẩn ích lợi, vội không ngừng đấu đá công kích, kia cũng thật coi như ti tiện.

Huống chi này trong đó, còn hỗn loạn đến từ quân phụ nghi kỵ, tuy rằng biết ngày này sớm hay muộn đã đến, thật đã đến thời điểm, Tần Vương vẫn cứ là bị thương tới rồi.

Chương 83 sứ giả

Lý Tri Mân chung quy không có yêu cầu Ứng Vô Cữu đối ứng khâm nói cái gì, chỉ là ra mặt tiếp kiến rồi hạ Ứng Vô Cữu, nói chút cảm tạ này tới viện, tất yếu hướng triều đình thỉnh công linh tinh trường hợp lời nói, thường chút chiến lợi phẩm, trước một ngày kia không muốn người biết thương cảm phần nô đã một lần nữa che dấu lên, chúng tướng nhóm chỉ nhìn đến một cái khiêm tốn, chiêu hiền đãi sĩ Vương gia, cách nói năng khiêm hướng, cử chỉ ôn trọng, phong vận khí độ, không một không tốt.

Ứng Vô Cữu mang theo bộ đội trở về phía trước, Triệu Phác Chân lại đi gặp hãn một mặt, thác hãn cảm tạ Ứng phu nhân nhiệt tâm làm bạn.

Ứng Vô Cữu nhìn này một lần nữa thay cho những cái đó mẫu thân cho nàng chế tác lăng la tơ lụa, ăn mặc xanh đen tiểu nội thị phục Triệu Phác Chân, bả vai tiêm tú, thần quang nội oánh, hết sức có vẻ tiểu, có chút thương tiếc: “Nghĩ đến chiến sự cũng trong sáng, triều đình vô luận là nghị hòa vẫn là tiếp tục, đại khái cũng có thể ổn định xuống dưới, nhưng là bên này muốn cái gì không có gì, quá đến thật sự kham khổ, không bằng người trước cùng ta hồi tiết độ sứ phủ, chờ hồi kinh, chúng ta lại khiến xe ngựa đưa người trở về liền hảo.”

Triệu Phác Chân giương mắt xem hãn, một đôi mắt hắc bạch phân minh, Ứng Vô Cữu bị nàng liếc mắt một cái xem đến hơi hơi có chút thất thần, chỉ là lại miêu bố một phen: “Mẫu thân coi người như thân nữ, chúng ta cũng chỉ là bắt người đương muội muội, sẽ không đối với người có cái gì gây rối chi tâm.”

Triệu Phác Chân lại là suy nghĩ chuyện khác, nghe đến đó chỉ là kinh ngạc một chút, không có đáp lại, chỉ là lắc đầu cười nói: “Cũng không phải vì cái này, chỉ là Vương gia bên người vốn là không mang mấy cái hầu hạ người, thay ta cảm ơn lệnh đường mấy ngày nay chiêu đãi.” Hỏi tiếp câu: “Lệnh tôn nhất quán không lớn để ý tới triều đình mệnh lệnh, lần này có thể tiếp tục tiến quân, đem Ô Tác Khả Hãn hoàn toàn tiêu diệt sao?” Vương gia bị nghi kỵ, Ứng gia lại quân quyền nơi tay không người dám chọc, nếu là bọn họ đi giết Ô Tác Khả Hãn, trận này liền tính kết thúc, đại gia cũng có thể nghỉ ngơi lấy lại sức xuống dưới.

Ứng Vô Cữu lắc đầu cười nói: “Ngưng chiến nghị hòa đều mình phát chỉ dụ, các lộ tiết độ sứ tuy nói ngày thường không lớn tuân triều đình hiệu lệnh, nhưng hiện giờ tiếp tục đi tấn công Ô Tác Khả Hãn không đáng, trừ bỏ công lao, cái gì thật sự chiến lợi phẩm đều không có, tiết độ sứ nhóm coi trọng chính là ích lợi, lợi ích thực tế đã sớm bị Vương gia chiếm, chiến

tranh tài cầm không ít, lần này người nhưng thật ra có thể cùng Vương gia nhiều thảo chút thưởng —— kia vài toà thành, cũng không phải cái gì hảo địa phương, thu hồi tới vẫn là đến còn cấp triều đình, này bắt được Ô Tác Khả Hãn công lao, không chuẩn còn bởi vì là kháng chỉ, biến thành vẫn tội nhược điểm, phải biết rằng nghịch tặc mỗi người có thể thảo, đến lúc đó bị chung quanh mặt khác tiết độ sứ mượn cơ hội thảo phạt gồm thảo hoặc là bị triều đình cầm này tội danh hỏi xuống dưới, không đáng. Hiện giờ năng động cũng liền chúng ta cùng U Châu tiết độ sứ Tiết Nhuận, kia cũng là cái quý tinh, sẽ không khinh tiến, rốt cuộc bọn họ cùng Đông Dương công chúa chính nháo đến cương, sao lại thụ người với bính.”

Triệu Phác Chân phía trước cũng là nghe một ít tướng sĩ nói mặt khác tiết độ sứ tất nhiên sẽ nhặt cái này tiện nghi, không nghĩ tới chân chính thao tác lên, lại là như vậy, khó trách Vương gia căn bản không để ý tới nàng đề nghị..... Quả nhiên là đối nhân tâm tính toán không bỏ sót sao? Cho nên mới căn rằng nuốt vào huyết, không thể không tiếp thu nghị hòa quyết nghị?

Ứng Vô Cữu xem nàng cơ hồ là lập tức âm đàm đi xuống đôi mắt, bỗng nhiên cảm thấy thập phần không hy vọng nàng thất vọng, lại là linh cơ vừa động: “Kỳ thật, tuy rằng nói không thể minh tới, kia Ô Tác Khả Hãn muốn nghị hòa, tổng sẽ không cả đời đều súc ở trong thành, nếu là ra khỏi thành gặp được trộm cướp gì đó, hoặc là đụng tới một cái hai cái thích khách, kia cũng là có thể.”

Triệu Phác Chân quả nhiên ánh mắt sáng lên: “Thích khách?”

Ứng Vô Cữu lại cười nói: “Tự nhiên, những cái đó du hiệp nhi, đều là vì nước vì dân, phí hoài bản thân mình trọng nghĩa hảo nam nhi, có như vậy một cái hai cái đi ám sát Khả Hãn, cũng là vô cùng có khả năng.”

Triệu Phác Chân tâm thần lĩnh hội, biết đây là muốn làm theo lần trước kiếp xe biện pháp, sai người đi ám sát Khả Hãn, khéo miệng mím

cười, doanh doanh nhất bái: “Ứng tướng quân vì nước vì dân, thật dũng nghĩa cũng.”

Ứng Vô Cữu cười: “Triệu nương tử mới là lòng mang gia quốc thiên hạ người, yên tâm đi, người chỉ lo chậm đợi tin lành hảo.”

Hai người chính nói giỡn, nơi xa lại bỗng nhiên đi tới Thượng Quan Lâm, hỏi Triệu Phác Chân nói: “Tiểu Chân Nhi, không hầu hạ Vương gia, ở chỗ này làm chi?” Hắc nhất quán hi cười vô thường, không cái chính hình, hiện giờ đối ứng Vô Cữu, lại như không có gì, thập phần khinh mạn, Ứng Vô Cữu sắc mặt lại hơi hơi có chút xấu hổ, chấp tay nói: “Thượng Quan huynh.”

Thượng Quan Lâm cười lạnh một tiếng: “Ứng tướng quân không phải đến nhà ta đi cầu hôn sao? Tuy nói chúng ta chưa ứng, tướng quân bên ngoài khá vậy muốn thủ chút lễ mới là.”

Lời này nghe vào Ứng Vô Cữu trong tai, lại là mặt khác cái ý tứ, trên mặt rất là quần bách, chấp tay, nói vài câu trường hợp lời nói, coi trọng quan lân chỉ là không lớn phản ứng, cùng lần trước vào kinh cầu hôn khi ý hợp tâm đầu, sẵn thú uống rượu, lại là khác hẳn bất đồng, hắc nhìn trường hợp xấu hổ, liền vội vàng cáo từ, mang binh đi.

Nhìn Ứng Vô Cữu đi rồi, Thượng Quan Lâm mới tức giận đối Triệu Phác Chân nói: “Ta trước đó vài ngày quân vụ bên ngoài, trở về mới biết được Vương gia thế nhưng sử người đi theo Tổng tiên sinh đi nói Ứng Khâm đi! Buồn cười! Kia chính là cái trộm cướp oa! Người nhưng cẩn thận một chút, xa chút bọn họ.”

Triệu Phác Chân mỉm cười nói: “Thượng Quan đại nhân không cần lo lắng, ứng đại công tử làm người tuy rằng vũ dũng, lại thập phần thủ lễ, hướng hồ ta ở tiết độ sứ phủ, cũng chỉ là ở Ứng phu nhân bên người hầu hạ thôi.”

Thượng Quan Lân ngẩn ra: “Ứng phu nhân?” Hắc chần chờ hạ hỏi: “Kia Ứng phu nhân như thế nào?”

Triệu Phác Chân cười nói: “Là cái anh thư, phàm phụ không thể so chi.” Thượng Quan Lân gật gật đầu: “Nàng lần trước mang theo Ứng Vô Cửu vào kinh cầu hôn, một người nói cha ta, ta lúc ấy liền rất tò mò đây là cái cái dạng gì phụ nhân, phải biết rằng cha ta kia tính tình, cũng không phải là người bình thường có thể nói động —— ta muội muội, dưỡng ở nhà nhiều năm như vậy xem đến như vậy khẩn, làm hắc nhả ra, cũng thật không dễ dàng.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 70

Thư phòng toàn vô hưởng ứng, phảng phất chỉ có Tống Triêm một người quan tâm trận này hoà đàm, hẩn nhìn mắt chậm rì rì phiên thư Lý Tri Mân, một thân liền bào thanh thân vô cùng, lại nhìn thoáng qua ở một bên pha trà lại rõ ràng đã như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại Triệu Phác Chân, có chút bất đắc dĩ, ho nhẹ thanh khiến cho này đối thất thần chủ tứ chú ý: “Nha đầu suy nghĩ cái gì đâu? Hoà đàm kết thúc chúng ta liền có thể hồi kinh.”

Triệu Phác Chân lấy lại tinh thần, nhìn mắt Lý Tri Mân, hẩn vẫn cứ ở rữ mắt đọc sách, hiển nhiên đối bọn họ liêu cái gì đều không thêm để ý, liền lớn mật hỏi Tống Triêm nói: “Ta suy nghĩ, mấy ngày trước nghe được Thượng Quan công tử nói, nói hẩn mẫu thân là bởi vì ngộ sơn phi mà chết?”

Tống Triêm ngẩn ra, hồi ức hạ nói: “Không tồi, là có việc này, Thượng Quan phu nhân năm đó chính là thế tộc cao họ Lữ thị đích nữ, tài danh truyền xa, sau lại gả thấp Thượng Quan gia, tới rồi kinh thành mới biết được nàng dung mạo cũng như thiên nhân giống nhau, thập phần không giống bình thường. Năm đó nàng tựa hồ là mang theo trong tả lót nữ nhi hồi Hà Tây nhà mẹ đẻ tĩnh dưỡng, không nghĩ tới gặp gỡ Bát vương chi loạn, trên đường lưu phi đông đảo, nàng tuy mang theo gia đình hộ vệ, vẫn là bị một cổ sơn phi cướp, khẩn cấp là lúc nàng vì bảo hộ nữ nhi, lệnh nữ mẫu đem chính mình nữ nhi mang đi, nàng dẫn dắt rời đi đạo tặc, lại vì tránh cho chịu nhục, thả người nhảy vào vách núi, thi cốt vô tồn, tin tức truyền quay lại, Thượng Quan gia cùng Lữ gia đều thập phần bi thống, liền hợp thượng biểu, vì nàng thỉnh trình tiết treo biển. Cũng là may mắn gặp dịp, khi đó Thánh Hậu một sớm mới quá, nữ tử xuất đầu lộ diện đọc sách,

tham gia vào chính sự chi phong ngày thịnh, triều đình đại khái là lo lắng trở ra cái loạn chính nữ tử, liền mạnh mẽ khởi xướng nữ đức, cầm nòng làm hiền thê lương mẫu nghĩa liệt điển hình, bốn phía treo biển, ban trình tiết đền thờ, thưởng hạ phong điền, còn cấp Thượng Quan gia cùng Lư gia đều cho phong thưởng, mỗi biên đều nhiều cho mấy cái ấm phong danh ngạch, còn cấp Thượng Quan phu nhân thân sinh một tử một nữ đều cho tước vị, còn tuổi nhỏ đã có triều đình bổng lộc, triều đình lúc ấy mượn cơ hội đem hiền huệ trình liệt nữ đức cấp bốn phía tuyên dương một phen, sau lại ta nhớ rõ lại một hơi phong rất nhiều trình tiết phụ nhân, còn ra bốn 《trình nữ truyện》, Thượng Quan phu nhân Lư thị chính là đi đầu cái thứ nhất, lúc này hẳn là còn có thể tìm được.....”

Triệu Phác Chân ngơ ngác nói: “Thi cốt vô tồn? Đó chính là, kỳ thật cũng không có xác nhận nàng lăn xuống vách núi là thật sự đã chết? Kia nàng nếu không chết làm sao bây giờ?”

Tống Triêm cười nói: “Cái loại này thời cuộc, người không biết, nơi nơi loạn thật sự, nàng một cái nhu nhược phụ nhân, lăn xuống vách núi, liền tính bất tử cũng muốn bị trọng thương, lại hoặc là rơi vào sơn phi trong tay, lại hoặc là lưu lạc ở sơn dã vùng hoang vu, nào có sinh lý?”

Triệu Phác Chân nói: “Kia giả thiết..... Giả thiết có người cố tình đem nàng cứu trở về, còn hảo hảo mà hộ tống nàng trở về kinh đâu? Triều đình treo biển..... Có thể rút về sao?”

Tống Triêm cười: “Sách sử thượng chúng ta cũng đọc quá, triều đình trọng thần bệnh nặng, thiên tử giống nhau không thăm bệnh, nếu là thân thăm, đó chính là hỏi phía sau sự, bất tử..... Cũng đến đã chết. Huống chi là một cái phụ nhân? Treo biển đã hạ, vẫn là người Thượng Quan gia cùng Lư gia liên hợp đăng báo thỉnh treo biển, người hiện tại nói người không chết, không xác nhận người chết, các người vì cái gì thỉnh phong? Này chẳng phải là tội khi quân? Lư gia cùng Thượng Quan gia kia đều có phải hay không tiểu gia, tự nhiên biết điều, liền tính còn sống, cũng hơn phân

nửa là thay đổi tên họ, xa xa đưa thôn trang thượng dưỡng. Bất quá đây cũng là thuận miệng vừa nói, lúc ấy chiến loạn, một cái thế gia sống trong nhung lụa phụ nhân, còn sinh đến mỹ mạo, có thể nói là tất vô sinh lý.”

Triệu Phác Chân lại trong óc giống như tia chớp đảo qua, sáng choang vô cùng, thì ra là thế! Ngày đó không nghĩ ra địa phương như vậy liền nói đến thông! Vì cái gì Lữ gia cùng Thượng Quan gia cũng không chịu tiếp nhận chính mình đại nạn không chết thân nhân, bởi vì bọn họ sợ gánh vác tội khi quân! Bọn họ đã hưởng thụ nàng chết đi lớn lao chỗ tốt, tất nhiên đã luyện tiếc nhỡ ra! Ứng phu nhân ôm hận rời đi con cái, độc thân đi xa, gả cho Ứng Khâm, lại đổi chính mình tuổi nhỏ nhi nữ ấy náy khó an, yên lặng quan tâm. Khó trách Thượng Quan gia giúp đỡ Thái Tử, Ứng Khâm cũng đầu nhập vào Thái Tử, mà một khi Thượng Quan tiểu thư không có phong thượng Thái Tử Phi, Ứng phu nhân lập tức mang theo Ứng Vô Cữu thượng kinh cầu hôn, nàng nhất định là muốn đem nữ nhi nạp hồi chính mình cánh chim dưới! Thử hỏi này thiên hạ còn sẽ có cái nào bà bà có thể so sánh chính mình thân sinh mẫu thân càng bao dung càng tốt ở chung? Nếu là không hỏi khác, Thượng Quan tiểu thư gả cho Ứng Vô Cữu, định là viên mãn thuận lợi cả đời! Khó trách Ứng phu nhân như vậy chú ý Thượng Quan công tử chiến sự, thậm chí nguyện ý ra tay trợ Tần Vương, chỉ là tượng trưng tính mà đề ra cái có thể có có thể không điều kiện, nàng rõ ràng chính là vì bảo hộ chính nàng thân nhi tử a! Vô luận lúc ấy bọn họ đi sứ không ra sứ, nói vậy ứng tiết độ sứ đều sẽ xuất binh giúp đỡ Tần Vương!

Nàng đầu óc lộn xộn, trong chốc lát đối ứng phu nhân tràn ngập đồng tình, trong chốc lát lại ần ần có chút hâm mộ Thượng Quan Quân, nàng biết nàng mẹ đẻ vẫn cứ ở yên lặng mà quan tâm nàng, thế nàng một lòng tính toán sao? Thiên chi kiều nữ, như thế may mắn! Thượng Quan công tử biết Ứng phu nhân là hãn mẹ đẻ sao? Hãn là không biết, nhưng là Thượng Quan Khiêm hãn là biết đến! Thượng Quan Lâm nói Thượng Quan Khiêm làm hãn chuyên môn đi báii kiến quá Ứng phu nhân..... Thượng Quan Khiêm rốt cuộc là nghĩ như thế nào đâu? Chính mình năm đó vợ trước rời đi, lại gả

cho thực quyền kiêu hùng, lại lần nữa vinh quang trở về..... Hãn mấy năm nay căn bản không có lại cưới vợ, mơ hồ nghe nói nạp Lư gia thứ muội vì di nương, phương tiện chiếu cố nhi nữ, quả nhiên vẫn là đối vợ trước nhớ mãi không quên sao? Cho nên hãn mới đối ứng Vô Cữu cầu thú Thượng Quan Quân không có một ngụm phủ quyết! Thượng Quan Quân sẽ gả cho Ứng Vô Cữu sao? Chính mình muốn nói cho Thượng Quan Quân sao? Biết chính mình mẹ đẻ trên đời..... Hãn sẽ như thế nào làm? Hãn như vậy thật tình người, đại khái sẽ nhận hồi chính mình mẫu thân đi? Thượng Quan Quân nhất quán đãi chính mình không tồi, nếu là biết hãn mẹ đẻ vẫn tồn tại không nói cho hãn, chính mình lương tâm thượng thực sự có chút băn khoăn. Ngày ấy nước mắt oánh oánh mà Ứng phu nhân lại ở chính mình trước mặt thoảng qua, trải qua quá như vậy nhật tử Ứng phu nhân, thân sinh nhi nữ ở trước mặt lại không thể nhận, trong lòng là cỡ nào bi thống!

Nàng trong đầu đông một búa tây một búa mà nghĩ, cũng không biết Tống Triêm còn cùng Lý Tri Mân hàn huyên gì, chờ buổi tối có nhàn hạ, nàng đi ra ngoài, làm người hỏi thăm hạ Thượng Quan Quân hiện giờ hành trình, lại biết hãn đã qua nghị hòa địa phương đóng quân.

Đạo cũng không cần rồi rẫm muốn hay không lập tức nói cho hãn, Triệu Phác Chân nhớ tới kia mấy tháng làm bạn, Ứng phu nhân trong mắt lệ quang, trong lòng hơi hơi cảm thấy có chút áy náy. Một ngày này nàng thất thần liền Văn Đồng đều cảm giác được, lặng lẽ đối nàng nói: “Cô nương trên người không thoải mái đi? Cũng may xem hiện giờ này thế cũng mau có thể hồi kinh, người thả nghỉ ngơi một chút, đêm nay ta tới trực đêm đi.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Ca ca vẫn luôn thực chiếu cố ta, chỉ là trước đó vài ngày ta đều không ở Vương gia bên người, toàn dựa ngài hầu hạ, ta như thế nào dám lại lười nhác? Ta cũng không có cái gì không thoải mái địa phương, ngài thả an tâm.”

Văn Đồng lặng lẽ cười, biết vị cô nương này rõ ràng hết sức chịu Vương gia coi trọng lại một chút không khoe khoang, cùng trong cung kia vài vị nữ quan nhưng đại không giống nhau, trong lòng cười, cũng không ngăn cản, Vương gia hiện giờ tâm tình không tốt, đến chỉ có vị cô nương này bồi mới hảo chút.

Triệu Phác Chân bưng đệm chặn tiến vào, nhìn đến Lý Tri Mân chính ngồi ngay ngắn ở mấy trước kiên nhần đùa nghịch mấy chi lá phong, kia lá phong hồng đến hỏa cũng tựa, cầm ở thô diêu hắc đàn, giống như nhảy lên nho nhỏ ngọn lửa. Nàng thập phần kỳ quái mà nha một tiếng: “Này phụ cận có rừng phong sao? Cũng không biết Văn Đồng là nơi nào làm ra.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 71

Nghị hòa tan rã trong không vui, Công Tôn Ngạc ngày đó liền trở về Tần Vương sở đóng quân thành. Vương Mộ Nham cũng khiến sứ giả trở về, đem thu được chiến lợi phẩm nhất nhất đăng báo, cũng đồng thời phụ thượng thỉnh tội số con, chỉ ngôn lấy chịu tội chi thân, canh giữ ở mới vừa thu hồi trong thành, hưởng chủ soái thỉnh tội.

Nhưng mà mặc dù là triều đình sứ thần, cũng không có người đối vi chỉ tự tiện xuất chiến đại thắng mà về Vương Mộ Nham đưa ra bất luận cái gì trừng trị ý kiến, bao gồm Tần Vương, cũng bất quá là vội vàng nghĩ cái số con, đem mới nhất tình hình chiến đấu sai người phi đưa về triều đình.

Triều đình đại quân một mảnh bình tĩnh, phía dưới lại là mạch nước ngầm mãnh liệt, mỗi người đều bị này tuyệt chiêu bất ngờ cấp kinh tới rồi, Vương Mộ Nham a, ngày thường đó là muốn nhiều trăm mặc có bao nhiêu trăm mặc, muốn nhiều nghe lời có bao nhiêu nghe lời, mọi người trong mắt thành thật đầu lĩnh, làm hẳn hướng tây tuyệt không hướng đông, tất cả mọi người đều đã quên nơi này còn có cái ương ngành Đông Dương công chúa thân tử, không nghĩ tới a! Ai có thể nghĩ đến?

Đây mới là Đông Dương công chúa thân sinh tử đâu! Này rõ ràng chính là Đông Dương công chúa vì chính mình thân sinh nhi tử bác cái muôn đời công tích a! Đến nỗi kháng chỉ? Đó là cái cái gì? Ai không biết đương kim hoàng đế chính là Đông Dương nâng dậy tới con rồi? Cố ý trước làm Tần Vương ngưng chiến, sau đó làm chính mình thân nhi tử đoạt công, này quá phù hợp Đông Dương nhất quán tham lam vô sỉ mà tác phong.

Mắt thấy này không thể công tích, thỏa thỏa muốn quy về Đông Dương công chúa thân sinh tử, này đó đi theo Tần Vương bán mạng các tướng sĩ, lại bất bình, cũng chỉ có thể bóp mũi nhận.

Chờ đợi triều đình hồi tấu nhật tử rất là nhàm chán, đóng quân ăn không ngồi rồi quân hán nhóm một nhàn xuống dưới, trong tay lại mới vừa cầm chiến lợi phẩm phong thưởng, tới tay công lao mắt thấy bay, cũng chỉ có vớt điểm lợi ích thực tế, hưởng thụ điểm thật sự, này quân kỷ liên bắt đầu có chút thủ không được, bất quá mấy ngày, liền bắt mấy ra tុ chúng đánh bạc, vụng trộm uống rượu, trộm vào thành đi phiêu, nhiều dân, tìm khích gây chuyện đánh nhau.

Tần Vương trị quân nhất quán nghiêm chỉnh, không thiếu được đều bắt tới nên đánh quân côn liên quân côn, nên trói cột cờ thị chúng liền trói cột cờ thị chúng, chỉ là này trong đó lại cực bắt mắt Vương Mộ Nham dị mẫu huynh đệ, Vương Mộ Tùng cũng nhân đánh nhau bị gõ bốn mươi quân côn, này quân côn chính là thật đánh thật, hấn lại là quan quân, tội thêm nhất đẳng, gõ đến càng là nghiêm trọng, lập tức liền nằm.

Thượng Quan Lân ngày thường cùng hấn còn tính giao hảo, cho hấn đưa đi chút tốt nhất thuốc trị thương, trở về cùng Triệu Phác Chân nói giỡn: “Biết hấn vì cái gì đánh nhau? Cư nhiên là vì kẻ thù nhi tử đánh, hiện giờ Vương Mộ Nham bỗng nhiên tới như vậy một chút tranh đại gia công lao, không thiếu được có người bố trí lên nói xấu, uống lên mấy khẩu rượu, liền bắt đầu trong miệng nhai dòi lên, nói Vương Mộ Nham là gian xảo, sẽ cắn người cầu không gọi, đã sớm tính toán hảo tranh công lao gì đó, kết quả không ngại Vương Mộ Tùng nghe được, liền nhào lên đi đánh nhau rồi, đem nhân gia mặt đều đánh sưng lên, người đều bị hấn cấp đánh ngốc, không phải nói là có thù oán, ngày thường liền lời nói đều không nói một câu, gặp mặt đều phải né tránh sao? Hiện giờ như thế nào nhưng thật ra vì cái này kẻ thù nhi tử xuất đầu lên.”

Triệu Phác Chân nghe được cũng cảm thấy mới mẻ, truy vấn nói: “Sau lại đâu?”

Thượng Quan Lân nói: “Sau lại tham dự đánh nhau người đều ăn điểm quân côn, đồng bệnh tương liên, kia phía trước nói lời say người tới cửa đi xin lỗi, hãn mới nói, Đột Quyết là người ngoài, chúng ta người một nhà, lại như thế nào, kia cũng đều là đại Càn người, mặc kệ nói như thế nào, nhân gia kia cũng là thật thật tại tại mà một vạn người đi công Thiết Sơn, thành thật kiên định mà đánh thắng trận, phá hiện giờ này nghị hòa tướng quân, cứu quốc cứu dân, liền vì điểm này, liền không nên ở sau lưng nói người đồ vật, chúng ta nói như thế nào, cũng là cùng bào.”

Triệu Phác Chân khen: “Quả nhiên là cái quang minh chính đại hán tử.”

Thượng Quan Lân ha hả cười nói: “Một trận là cho chúng ta ra khẩu uất khí! Người không thấy được kia Đột Quyết sứ thần mặt, thật là thống khoái!”, Lại hơi hơi có chút khó chịu nói: “Nếu ta chỉ là lẻ loi một mình, cũng nguyện vì thế một đại khoái!”

Triệu Phác Chân là chính mắt gặp qua hãn thỉnh chiến bị Lý Tri Mân cấp khuyên ngăn tới, đành phải an ủi hãn nói: “Đều là vì nước vì dân, cá nhân được mất cũng là tiếp theo.”

Thượng Quan Lân bất quá buồn bực một cái chớp mắt lập tức lại khôi phục ngày thường tùy tiện: “Không quan hệ lạ! Kỳ thật lần này nhất có hại vẫn là nhà các người Vương gia, hãn có cái gì ý tưởng sao? Chỉ sợ không bao lâu triều đình bên kia phong thưởng liền phải xuống dưới, hãn lần này, thật sự muốn bạch tội!”

Triệu Phác Chân lắc lắc đầu, từ biết Vương Mộ Nham bỗng nhiên xuất chiến lấy được đại thắng sau, Lý Tri Mân hiển nhiên tâm tình hảo rất nhiều, tuy rằng mặt ngoài vẫn là cùng phía trước giống nhau trầm mặc ít lời,

nhưng hiển nhiên Đột Quyết lần này ăn như vậy cái lỗ nặng, hẳn cũng là thập phần thấy vậy vui mừng.

Từ điểm này đi lên nói, Tần Vương cùng Vương Mộ Tùng, đảo đều không hồ là nam nhi lòng dạ, Triệu Phác Chân là tận mắt nhìn thấy chính mình Vương gia như thế nào cực cực khổ khổ từng bước một mang theo nhục lữ nghèo binh, một chút mà tranh thủ hữu lực cực diện, đau khổ mưu tính, lấy thân là nhĩ đi đến hôm nay, hiện giờ thành quả thắng lợi lại bị đối thủ đuổi tay hái, kia thật đúng là không thể nói không ghen khuất.

Triệu Phác Chân hỏi Thượng Quan Lâm: “Một trận về sau, sẽ như thế nào?”

Thượng Quan Lâm suy nghĩ hạ nói: “Không ngoài là chúng ta lúc này đây công tích, toàn tính ở Vương Mộ Nham trên người, quân quyền bên này từ trước là Đông Dương công chúa nhục hạng, lúc này đây thân tử cầm quyền, tất nhiên là không cần phải nói, sau đó Vương gia thêm chút phong ấp, tiếp tục nhàn rồi, hẳn lần này mũi nhọn tất lộ, khẳng định sẽ bị Đông Dương chèn ép, nhàn vương vẫn là tốt, liền sợ lại bị đặt điểm có chèn ép, người mấy ngày nay cũng cẩn thận một chút, đừng làm cho người tài cái gì thư từ tiến vào, làm cái thông đồng với địch cái gì nhưng đến không được! Chúng ta những người này đi, nhiều ít có điểm canh uống, nên mượn sức mượn sức, nên chèn ép chèn ép đi..... Hiện giờ chỉ có một chút ta không nghĩ kỹ, Công Tôn huynh đệ, rốt cuộc là tới làm gì? Thật là tới mê hoặc Đột Quyết? Ta lần này phụng mệnh bảo hộ hẳn nghị hòa, tin tức truyền đến thời điểm, hẳn cùng Công Tôn Nhận cho nhau xem biểu tình, đều rất là khiếp sợ, thoát nhìn không giống như là trước đó biết được.”

Triệu Phác Chân lại là hơi biết một chút này Công Tôn huynh đệ cùng chính mình Vương gia chi gian tựa hồ có chút không muốn người biết liên quan, trong lòng âm thầm phỏng đoán, đành tiến đi Thượng Quan Lâm. Hồi chủ viện thời điểm, lại là xảo, đi ngang qua khách viện thời điểm, cửa gỗ

kéo kẹt một tiếng mở ra, rộng mở lại là Công Tôn Ngạc ngồi xe lăn đẩy cửa ra ra bên ngoài xem.

Tần Vương đã là Vương gia, lại là chủ soái, hiện giờ đóng quân trong thành, tự nhiên là ở tại thành thủ trong phủ, này lớn nhất liền nhau khách viện, chính là làm triều đình đại sứ ở, lại bởi vì Công Tôn huynh đệ thả không mừng người gần người hầu hạ, trong viện nhất quán không lưu phó dong, Công Tôn Ngạc chân chẳng không tiện, vẫn luôn là Công Tôn Nhận như hình với bóng mà hầu hạ. Hiện giờ này một mở cửa, Triệu Phác Chân lại chỉ nhìn đến Công Tôn Ngạc một người ngồi ở trên xe lăn, phía sau lại không có nhất quán gắt gao đi theo Công Tôn Nhận, trong lòng hơi kỳ quái, khom lưng thi lễ nói: “Công Tôn tiên sinh, ngài nhưng có cái gì nhu cầu?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 72

Như vậy nhất quán bình tĩnh tự giữ từng bước tính kế cường đại người, hiện giờ nằm ở trên giường không biết sinh tử, Triệu Phác Chân cũng không biết vì sao, vành mắt nóng lên, nước mắt liên trào ra tới.

Nàng cũng không dám khóc ra tới, chỉ là liều mạng chịu đựng, qua đi tiếp theo nhiệt khăn lông vì Công Tôn Ngạc trợ thủ, Công Tôn Ngạc đem xong mạch, nhú lại mào, Thượng Quan Lân hỏi: “Tiên sinh cảm thấy như thế nào?”

Công Tôn Ngạc lắc lắc đầu: “Ta lấy chút huyết trở về thử xem, sợ là ngoại vực kỳ độc, không hảo phối dược, bên này thù thành trấn, sợ là rất nhiều dược liệu đều không đồng đều bị, tốt nhất vẫn là chạy nhanh đem Vương gia đưa trở về, ít nhất đến một cái đại chút thành trấn mới được.”

Thượng Quan Lân than mấy hơi thở, lại nhìn mắt Lý Tri Mân cùng một bên tái nhợt mặt Triệu Phác Chân, thấp giọng nói: “Chúng ta Thượng Quan gia ở phụ cận lã thành có cửa hàng, ta lập tức làm cho bọn họ khẩn cấp điều dược, tiên sinh yêu cầu cái gì dược, chỉ lo mở miệng, ta sai người khẩn cấp đưa tới.”

Tần Vương bị ám sát trúng độc hôn mê tin tức lan truyền nhanh chóng, thích khách là tử sĩ, bị bắt lập tức uống thuốc độc mà chết, xem xét trên người quả nhiên làm như hàng năm ở trên ngựa sinh hoạt người Đột Quyết, còn có Đột Quyết kiểu tóc, Tần Vương trúng độc vẫn là vực ngoại kỳ độc, nhất thời tiểu đạo tin tức bay đầy trời, nhưng mà rồi lại có một loại tin tức không giống bình thường: Người Đột Quyết đều là lỗ mãng tính

tình, nơi nào sẽ dùng cái gì độc? Hiện giờ Đột Quyết đại bại, các tham chiến bộ tộc chia năm xẻ bảy, kia Ô Tác Khả Hãn cũng không biết kết cuộc ra sao, ai còn sẽ có tâm tư tới độc hại Tần Vương? Nói nữa độc hại Tần Vương đối bọn họ có chỗ tốt gì? Nếu là thực sự có này bản lĩnh lên vào đề phòng nghiêm ngặt thành thủ phủ độc sát một quốc gia thân vương, kia sớm không độc vẫn không độc, lúc này chiến cuộc đã định, còn độc cái gì? Còn chuyên môn mang theo người Đột Quyết loan đao, người Đột Quyết kiểu tóc trang phục tới ám sát, này không phải cố ý chọc giận đại Càn sao? Người Đột Quyết chỉ là không thiện mưu kế, khá vậy không phải ngốc tử a!

Quả nhiên này đó trình thám đều nói có sách mách có chứng, các tướng sĩ cũng đều nổi lên lòng nghi ngờ, đúng vậy? Vì cái gì lúc này mới đến độc sát Tần Vương?

Kết luận chính là, này rõ ràng chính là người một nhà làm, nội tặc, mới có thể tiến vào đề phòng nghiêm ngặt thành thủ phủ, sau đó quen thuộc tình huống, một kích tất trung, vì cái gì muốn sát Tần Vương? Vô nghĩa, này không phải rõ ràng chặn đường sao? Chờ Tần Vương hồi kinh, kia còn phải tốn công nghĩ cách an tội danh xử lý, hiện giờ vừa lúc còn ở biên cương chiến trường, phải cái thích khách mưu sát, ai cũng lấy không được chứng cứ, cho nên chủ mưu là ai? Còn có người khác? Lớn nhất đến lợi giả, cũng không phải là thân nhi tử vừa mới cướp được lớn nhất chiến công Đông Dương công chúa sao?

Này một phen trình thám logic nghiêm mật, dần dần truyền lưu mở ra, nghe được các tướng sĩ tất cả đều tin tưởng không nghi ngờ, lại cũng đều cùng chung kẻ địch lên, Tần Vương đó là ai? Tuy rằng là hậu duệ quý tộc, lại cũng là đi theo đại gia xuất chinh đồng cam cộng khổ, lần này đại chiến cũng là hãn lấy thân là nhị thiết hạ bẫy rập mới xoay chuyển chiến cuộc, trận này xuất chinh, tất cả mọi người đều trong lòng biết rõ ràng hãn công lao lớn nhất, hiện giờ đâu? Lớn nhất chiến quả bị người đuổi tay trắng lấy

không nói, Tần Vương đều nhin xuống tới, cư nhiên còn muốn người mệnh!

Các tướng sĩ tại tiền tuyến để mạng lại đua, xung phong giết địch, lấy huyết nhục tới bảo vệ quốc gia, lại có nhân vì dơ bẩn chính trị, tới ám toán, kéo căng, làm người vạn kiếp bất phục, thiên hạ còn có so này càng dơ bẩn sự sao? Nay thiên hạ còn có công lý ở sao?

Trước đó vài ngày ghen khuất, không cam lòng tích lũy xuống dưới, hiện giờ lên men đến càng lúc càng lớn, biến thành đối Tần Vương đồng tình, đối thế đạo thiên lý bất bình. Cảm xúc ở bình thường tướng sĩ chi gian lần lượt lạng lẽ truyền lưu trung không ngừng biến đại, các tướng sĩ lòng đầy căm phẫn, phẫn uất bất bình, đó là trong đó một ít tướng quân lý nên đàn áp việc này, lại cũng ở bất mãn cảm xúc hạ ngời xem lời đồn đãi càng ngày càng nghiêm trọng.

Ứng Vô Cữu ngày này lại bỗng nhiên tới, áp một xe dước phẩm lại đây, nói là Phạm Dương tiết độ sứ Ứng Khâm nghe nói Vương gia bị thứ, mệnh nghĩa tử Ứng Vô Cữu đưa tới, đồng thời rồi lại mang đến một cái khác khiếp sợ tin tức: Ô Tác Khả Hãn cũng bị đâm, thân đầu chia lìa ở chính mình trong trướng, thích khách thân thủ phi thường cao, sẵn đêm phục sát, một kích đắc thủ, Ô Tác Khả Hãn bên người thân vệ đều là võ nghệ cao cường người, thế nhưng cũng chiết mấy cái, ở kia thích khách thủ hạ không hề chống cự chi lực. Hiện giờ Đột Quyết bên kia theo Ô Tác Khả Hãn thân chết, bộ tộc chia năm xẻ bảy, từng người ủng hộ Ô Tác Khả Hãn trưởng tử, tam tử, cùng ấu tử, mấy ngày trong vòng, đã hỗn chiến vài lần, xem ra ở bọn họ phân ra thắng bại phía trước, là sẽ không có người cùng triều đình nghị hòa.

Triệu Phác Chân còn tưởng rằng là Ứng Vô Cữu lần trước nói tìm du hiệp nhi đi ám sát thành công.

“Cũng không phải ta phải đi.” Lén Ứng Vô Cữu lại tìm Triệu Phác Chân nói chuyện: “Ta phải đi người trở về cùng ta nói, tính lên, Ô Tác Khả Hân bị ám sát ngày ấy, cùng Vương gia bị thứ thời gian cơ hồ chính là cùng đêm, hơn nữa này thủ pháp quá tinh thông chuyên nghiệp, đều không phải là người bình thường có thể làm được, dứt khoát lưu loát đến giống như là chuyên nghiệp sát thủ trung đỉnh cấp sát thủ, nhưng là sát thủ luôn luôn sẽ không tham gia nợ nước thù nhà, thu phí lại cực quý.”

Triệu Phác Chân mấy ngày nay vẫn luôn ở hôn mê bất tỉnh Tần Vương bên người hầu hạ, có chút mệt mỏi, nhưng đầu óc lại một khắc không ngừng ở suy tư bước tiếp theo tính toán, lúc này lại bỗng nhiên đầu chợt lóe, nhớ tới đêm hôm đó Công Tôn Ngạc khác thường cử chỉ, như hình với bóng Công Tôn Nhận không biết tung tích —— “Thần y quý sát”.

Chẳng lẽ, đây mới là Công Tôn huynh đệ xuất hiện ở chỗ này chân tướng?

“Nghe nói Thượng Quan danh nghĩa sản nghiệp đều ở khắp nơi thu giải độc dược liệu.....” Ứng Vô Cữu cũng không biết nòng ý tưởng, nhìn nhìn nòng, muốn nói lại thôi, nửa ngày mới tiếp tục khuyên nòng: “Người vẫn là tốt nhất vẫn là không cần cuốn vào này đó triều đình tranh đấu trung, mẫu thân nói, biết ngài xem trọng Vương gia, nhưng là Vương gia hẳn là đủ để tự bảo vệ mình, người vẫn là nhiều coi chừng chút chính mình.”

Triệu Phác Chân biết Thượng Quan Lâm gần nhất là làm người tặng rất nhiều giải độc dược liệu tới làm Công Tôn tiên sinh buông tay trị liệu, nhưng là cũng chỉ là khống chế được độc không có tiến thêm một bước khuếch tán mà thôi, Tần Vương vẫn như cũ hôn mê bất tỉnh, lo lắng sốt ruột, lại cũng chỉ đương Ứng Vô Cữu quan tâm chính mình, gật gật đầu, lại suy nghĩ Công Tôn Ngạc chuyện đó, trong lòng nghĩ không biết Vương gia đến tột cùng có biết hay không Công Tôn huynh đệ kế hoạch, nếu biết..... Kia này chẳng lẽ là hãm an bài xuống dưới chuẩn bị ở sau? Triều đình yêu

cầu nghị hòa, hãn liền an bài hạ sát thủ, chỉ cầu làm này chiến tranh hoàn toàn kết thúc, bá tánh có thể sinh lợi.....

Ai biết như vậy một người, lại vẫn cứ là bị phía sau phóng tới tên bắn lên cấp ám sát đâu?

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 73

Lý Tri Mân tự Triệu Phác Chân không đáp lời vội vàng đi ra đã biết tình huống không đúng, đó là ban đêm, có người hầu hạ hẳn, cũng sẽ tự đốt đèn, há có thiếu ngọn nến chi lý, sợ là chính mình đôi mắt xảy ra vấn đề. Bởi vậy Công Tôn Ngạc này một vòng lẫn lộn, hẳn tuy rằng phối hợp, biểu tình lại cũng còn trầm tĩnh, cũng không tựa người bình thường biết được chính mình mù liền kinh hoàng thất thố, tuy rằng người vẫn cứ mỗi một suy yếu thật sự, vẫn là một câu một câu hỏi rõ ràng hiện giờ tình thế, đương biết Ô Tác Khả Hãn đã chết, đại Càn bên này thắng cục đã định, triều đình bên kia đã phi tấu, liền chờ triều đình hạ chỉ, ít ngày nữa ứng liền nhưng chiến thắng trở về hồi kinh sau, gật gật đầu, đảo cũng chưa từng liền chiến cuộc nói cái gì, chỉ là vẫn là chống lại kêu vài tên đại tướng cùng trưởng bên dưới sĩ, Tống Triêm lại đây, trước sai người đem chính mình tình huống thân thể nghĩ số con thượng tấu triều đình, lại tướng quân trung sự công đạo vài câu mẫu chốt, làm chư tướng nhóm đều an các tướng sĩ tâm, lại chú ý thống kê hảo công tích, đến lúc đó cùng nhau thượng tấu triều đình cấp các tướng sĩ luận công hành thưởng.

Như thế giống nhau an bài sau, hẳn đã mệt đến không được, ở Công Tôn Ngạc can thiệp hạ, uống lên điểm được, lại nặng nề đi ngủ.

Tần Vương tỉnh, nhưng đôi mắt tạm thời nhìn không thấy tin tức lan truyền mở ra, đại gia một phương diện đã thế Vương gia may mắn không có làm kẻ cắp thực hiện được, lại âm thầm hoài nghi không biết khi nào tên bản lén lại đến, người đều mù.....

Lý Tri Mân lại lần nữa tỉnh lại thời điểm đôi mắt đã đắp thượng dược, lạnh căm căm, dùng bố bao, có người ở cẩn thận thoa đáng mà cách mỏng mềm khăn vải thể hãn ấn chân, từng bước từng bước ngón chân đầu xoa ấn. Xoa nhiệt gan bàn chân sau lại cẩn thận về phía thượng xoa ấn bắp chân, hãn bởi vì trúng độc toàn thân đau nhức mỗi một đến giống như trên người đè nặng một ngọn núi giống nhau trầm trọng, bị này song ẩm áp mềm mại tinh tế tay tinh tế xoa ấn, quả nhiên thoải mái rất nhiều, hãn nhất quán không mừng hạ nhân trực tiếp chạm đến hãn, biết cách khăn vải xoa bóp, chắc là Văn Đồng. Hãn giật giật, cảm giác thân mình động đến vẫn là có chút khó khăn, mà ngủ trước uống xong nước thuốc thật nhiều, có chút quá mót, phía trước tỉnh lại Văn Đồng cũng dùng bình nước tiểu thể hãn ở trên giường phương tiện quá, liền phân phó nói: “Ta muốn đi tiểu.”

Khăn tay tử lấy ra, thực mau hãn bị đỡ nghiêng người lại đây, có người thoa đáng mà thể hãn giải khai hạ thượng, cầm bình nước tiểu lại đây thể hãn đỡ phương tiện sau, lại thể hãn thu thập hảo vật áo đỡ ngồi dậy, cầm trà nóng lại đây cho hãn uống, lúc này bên ngoài lại có người đi đến nói: “Vương gia tỉnh? Công Tôn tiên sinh nói ngài có thể tiến một ít dễ tiêu hóa nước cơm, ta làm phòng bếp đưa tới?” Lại là Văn Đồng thanh âm, hãn nhẹ nhàng gật gật đầu, trong lòng lại buồn bực, Văn Đồng mới tiến vào, kia đỡ chính mình chính là ai? Thân binh? Sức lực không đủ, cũng không như là có thể thượng chiến trường tam đại năm thô hãn thân vệ nhóm, lúc này Văn Đồng lại tiếp tục nói chuyện: “Chân cô nương trước đi xuống nghỉ một lát nhi sao? Ngài cũng một cả ngày không nghỉ ngơi, Vương gia bên này ta hầu hạ.”

Triệu Phác Chân thanh âm ở Lý Tri Mân bên người vang lên, nhẹ giọng nói: “Là.”

Cư nhiên là Triệu Phác Chân, Lý Tri Mân nhất thời cảm thấy đỡ tay kia nửa người đều có chút không được tự nhiên lên, hãn ở vương phủ, gần người hầu hạ nhất quán đều là nội thị phụ trách, chưa bao giờ dùng cung

tì..... Nghe Triệu Phác Chân đứng dậy cáo lui rồi đi, Văn Đồng tiến lên tiếp nhận, tiếp Lý Tri Mân trong tay chén trà, Lý Tri Mân hơi hơi ho nhẹ thanh nói: “Bên người hầu hạ người tới liền hảo, không cần làm cung nữ hầu hạ.”

Văn Đồng vội cáo tội nói: “Cũng không phải tiểu nhân thoái thác sợ mệt, mấy ngày nay Vương gia hôn mê bất tỉnh, lúc nào cũng nóng lên, yêu cầu người tùy thời ở bên hầu hạ, có không đối liền phải lập tức làm người cùng Công Tôn tiên sinh nói, bởi vì lại là bị ám sát, cũng không dám để cho người lai lịch không rõ bên người hầu hạ Vương gia, chúng ta này lại là xuất chinh bên ngoài, một chốc một lát cũng không có thích hợp người, chỉ phải ta cùng với Triệu nương tử thay phiên canh giữ ở Vương gia bên người. Triệu nương tử mấy ngày nay lại thập phần quan tâm Vương gia, tự tại Vương gia bên người chờ đợi, hầu hạ Vương gia uy dục chờ sự thập phần thoả đáng chu đáo, Công Tôn tiên sinh cũng cảm thấy nàng hầu hạ đến hảo, Vương gia bệnh tình từ từ một ngày hảo lên.....”

Lý Tri Mân gật gật đầu, cũng không nói lời nào, Văn Đồng xem hẩn trên mặt cũng không không mừng chi sắc, cũng liền thật cẩn thận mà hầu hạ không đề cập tới.

Chương 88 ghen ghét

Hắc ám làm người bình tĩnh, rất nhiều từ trước không có chú ý tới thanh âm ở chính mình trong sinh hoạt hiện lên, ngoài cửa sổ sà sạt gió thổi nhánh cây thanh, bờ câu phốc phốc chụp cánh thanh âm, giống như lúc còn rất nhỏ, ăn vạ trên giường giả bộ ngủ không nghĩ đi thư phòng tập viết, nhắm mắt lại nghe được thanh âm.

Ham ăn biếng làm là người bản tính, mẫu thân đối chính mình kỳ thác kỳ vọng cao, nghiêm khắc yêu cầu, cao áp dưới, tuổi nhỏ hẩn càng là đối tập viết bối thư chán ghét, trăm phương nghìn kế tưởng trang bệnh trốn tránh đi thư phòng. Người khác đều là nghiêm phụ từ mẫu, chính mình lại

là nghiêm mầu từ phụ, từ nhỏ phụ vương liền cũng không để ý chính mình công khóa, ngẫu nhiên vừa thấy, cũng đều là mỉm cười ôn hòa, mầu thân bởi vì chính mình bối không ra thư đánh chính mình thước, chính mình lại khóc lại nháo, hần cũng chỉ là cười nói: “Hài tử còn nhỏ, tương lai cũng bất quá là cái nhàn tản tôn thất, nhi tử tiểu mầu, ngu dốt đều có ngu dốt phúc khí, hà tất cường cầu, nháo đến gà bay chó sủa trong nhà không được an bình.”

Mầu thân biết phụ thân không mừng làm âm ỉ, lại phạt chính mình, liền đều tránh phụ thân, lại bởi vì câu kia “Nhi tử tiểu mầu” thâm cho rằng sỉ, ngày thường tuyệt không chịu thừa nhận chính mình học thức không được, gần người đã dùng tốt hiểu biết chữ nghĩa nô tỳ, lại không được nô tỳ học thức vượt qua chính mình, đảo nháo đến bên cạnh toàn là gió chiều nào theo chiều ấy, nhìn mặt đoán ý nịnh nọt tiểu nhân lại không tự biết.

Ngu dốt đều có ngu dốt phúc khí..... Bởi vì phụ vương thật là bởi vì nàng ngu dốt mới làm nàng đương Hoàng Hậu, mà ở phụ hoàng trong mắt, này đã là lớn lao ban ân cùng phúc khí, cũng không biết chính mình mù tin tức truyền vào kinh, phụ hoàng mầu hậu sẽ như thế nào tưởng. Mầu hậu vốn dĩ cũng liền đối chính mình không ôm cái gì hy vọng..... Nàng còn sẽ vì chính mình cảm giác được bị thương sao? Vẫn là vì chính mình lại một, thứ bần nhảo trét không lên tường mà cảm giác được phần nô? Lý Tri Mân trong bóng đêm mĩa mai mà cười lạnh một tiếng, kinh giác hắc ám làm chuyện cũ vụn vặt không mau tất cả đều nổi lên trong lòng, như vậy không đúng, sẽ làm bị quan cảm xúc khống chế chính mình.

Che lại đôi mắt, là vì xem đến rõ ràng hơn, không phải làm chính mình biến thành oán trời trách đất phế vật.

Hần ngồi dậy, lại có người lập tức đi lên nâng dậy hần, Triệu Phác Chân ở hần bên cạnh người nhẹ giọng nói: “Vương gia, bồ câu xá có tin tới.”

Từ trước bồ câu xá mật tin, đều là Vương gia thân khảo, Triệu Phác Chân chưởng Hoa Chương Lôu mấy năm, biết bồ câu xá thuần dưỡng bồ câu đưa tin, biết bồ câu đưa tin mỗi ngày qua lại mang đến khắp nơi mật tin, nhưng mà lại trước nay không có bất luận kẻ nào xem qua bồ câu nhóm mang về tới tin. Mà nàng từ trước một lòng nghĩ phải rời khỏi vương phủ, càng là một bước không nhiều lắm đi, liếc mắt một cái chưa từng nhiều xem, liền sợ biết được quá nhiều.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 74

Huống chi.....

Triệu Phác Chân nhìn mắt kia nhấp môi suy nghĩ sâu xa lạnh băng đạm mạc sườn mặt, nhậm là vô tình cũng động lòng người —— nhưng mà hẳn đích xác căn bản đối với người không cảm tình.

Sùng ái? Trọng dụng? Đãi nàng tựa hồ so đãi bên thị tỳ càng bất đồng chút?

Hết thầy đều bất quá là..... Cảm thấy dùng tương đối tiện tay, bởi vậy liền hơi thêm coi trọng thôi, tam hạng đại sự, đã làm hai kiện.

Không bằng rời đi.

Triệu Phác Chân hàng trăm suy nghĩ phân loạn cực kỳ, bất quá là trong nháy mắt, liền đã khoái đao chém đay rồi. Lý Tri Mân bỗng nhiên mở miệng: “Đi thỉnh Tổng tiên sinh tới.” Triệu Phác Chân không phản ứng lại đây: “A?”

Lý Tri Mân nhẹ nhàng gõ hạ cái bàn: “Đi thỉnh Tổng tiên sinh lại đây, đem người đăng tốt này mật tin cho hẳn nhìn xem.”

Triệu Phác Chân lấy lại bình tĩnh, đi ra ngoài, quả nhiên thỉnh Tổng Triêm lại đây.

Tổng Triêm nhìn mật tin đem tay một phách: “Diệu thay! Đây là thiên trợ Vương gia!” Hẳn thập phần hưng phấn mà đứng lên qua lại đi lại: “Vô

luận Thượng Quan gia ý đồ như thế nào, bọn họ này cử, chắc chắn đi đến Đông Dương cùng Thái Tử đối diện, càng đừng nói vô luận là gia thế vẫn là nhân phẩm tài mạo, Thượng Quan nương tử đều có thể nói là thật tốt Vương phi người được chọn! Vương gia còn có cái gì nghi ngờ?”

Lý Tri Mân nhíu mày: “Không nên a? Thượng Quan gia không nên sớm như vậy liền gia nhập trận doanh, chẳng lẽ là trong khoảng thời gian này kinh thành tình thế có biến? Nói nữa, đối với Thượng Quan Khiêm tới nói, bảo trì trung lập, đem đích nữ gả đến mặt khác thế gia củng cố thực lực, mới là bảo toàn nhất tộc tốt nhất phương án, bọn họ vì cái gì muốn tuyển này một bước?”

Tống Triêm mày nhăn lại, lại cười nói: “Không sao, hiện phóng Thượng Quan Lâm đang ở trong quân, đãi ta đi thăm thăm hắc khẩu phong.” Hắc lại nghĩ tới một chuyện nói: “Như vậy xem ra lúc trước Thượng Quan Lâm không màng Thượng Quan Khiêm phản đối một hai phải tùy Vương gia xuất chinh, cũng là ý vị sâu xa cử chỉ a, sợ không phải ở diễn kịch? Còn có trước đó vài ngày Vương gia độc thương hôn mê, hắc cũng mệnh Thượng Quan gia điều động phụ cận cửa hàng, đưa tới không ít quý hiếm dược liệu, đối Vương gia nhưng xem như quan tâm đầy đủ, hiện giờ xem ra, thế nhưng như là quan tâm muội phu đâu.”

Lý Tri Mân mày thâm túc, nhàn nhạt nói: “Thượng Quan Lâm không có gì tâm cơ, này chờ đại sự, hắc chưa chắc biết, nếu là biết, không có khả năng xuất chinh đến nay, không hề manh mối, bất quá người đi thăm thăm cũng hảo.”

Tống Triêm cười trêu chọc nói: “Vừa lúc ta mang Tiểu Chân Nhi tìm hắc uống rượu đi..... Bất quá Vương gia, giai nhân đang nhìn, Vương gia như thế nào đảo toàn không một tí vui mừng.” Hắc lại nhìn mắt Triệu Phác Chân, hơi hơi có chút do dự, Lý Tri Mân lại đã không tán đồng mà nói: “Người uống rượu liền uống rượu, chớ có mang lên Phác Chân, ta còn có việc phải dùng nàng.”

Tống Triêm phảng phất bừng tỉnh đại ngộ giống nhau nhìn mắt một bên đứng mắt nhìn mũi mũi nhìn tim Triệu Phác Chân, nha đầu này ngày thường ở Vương gia trước mặt cũng không như vậy câu nệ cung kính, mặt ngoài cung kính, kỳ thật một bụng hạnh kiểm xấu, nếu là nghị luận triều sự, còn dám xen vào nói cái một hai câu, Vương gia cũng đều túng nàng..... Hôm nay lại là thái độ khác thường không nói một lời.

Lắm miệng..... Hãn không khỏi âm thầm hối hận vừa mới chính mình lắm miệng, nhưng là, nam nhân sao, có mấy người là sa vào tiểu tình tiểu ái? Huống chi là hoàng gia đệ tử, hãn nhìn mắt mặt vô biểu tình Lý Tri Mân, bất quá là muốn trấn an trấn an thôi, đáng tiếc, nha đầu này, nếu có Thượng Quan Quân như vậy dòng dõi, nhưng tuyệt không sẽ so Thượng Quan Quân kém, tính cách lại hảo, người cũng thông minh.....

Hãn trong lòng nghĩ, không lại lắm miệng, cười hì hì cáo lui, đi tìm tới quan lân uống rượu nói chuyện đi.

Chương 89 hồi kinh

Thượng Quan Lân quả nhiên là một chút không biết: “Cái gì? Nhà ta muốn đem mọi mọi hứa cấp Tần Vương? Phụ thân như thế nào sẽ đồng ý?” Hãn mở to hai mắt nhìn, thế nhưng cũng thù vô vui mừng: “Người này tin tức nơi nào tới? Cũng không nên lung tung nói chuyện!” Thế nhưng như là có chút phần nộ.

Tống Triêm cười cho hãn đổ ly rượu: “Sự tình quan chúng ta Vương gia, tự nhiên là có đáng tin cậy con đường.”

Thượng Quan Lân hơi hơi có chút nôn nóng, nhưng cũng biết nói Tống Triêm nói chuyện tuyệt không phải tin đồn vô căn cứ, chỉ lấy khởi chén rượu uống một hơi cạn sạch: “Các người Vương gia đồng ý?” Nói xong cũng biết chính mình hỏi đến lỗ mãng, bọn họ bức này nhân gia hôn sự còn vô pháp tự chủ, huống chi là hoàng gia. Quả nhiên Tống Triêm cười

nói: “Vương gia hôn sự tự nhiên là từ bề hạ, nương nương làm chủ, nào có Vương gia nói chuyện phân, chỉ là hiện giờ Vương gia đôi mắt như vậy, sợ là ủy khuất lệnh muội.” Hả những lời này hỏi đến lại là cực có kỹ xảo, trên danh nghĩa là nói mù, trên thực tế lại là ném đá dò đường, nếu là Thượng Quan gia quả thực này cử có đại ý, Thượng Quan Lâm lúc này coi như tung ra điều kiện, bày ra thành ý.

Thượng Quan Lâm lại không nói tiếp, cùng trong truyền thuyết thập phần yêu quý muội muội cái kia Hỗn Thế Ma Vương đại đại bất đồng, chỉ là một ly tiếp theo một ly uống rượu, một lát sau đột nhiên hỏi: “Tiểu Chân Nhi mấy ngày nay sao đều không thấy?”

Tống Triêm cười nói: “Vương gia hiện giờ đôi mắt nhìn không thấy, tự nhiên bên người thiếu không được hầu hạ người.” Hả nhìn kỹ mắt nghe hả nói lời nói sau càng thêm nôn nóng bức bối Thượng Quan Lâm, lại cười nói: “Phác Chân cô nương, chính là chúng ta Vương gia bên người thập phần chịu trọng dụng người.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 75

Triệu Phác Chân thấp giọng nói: “Tin thượng nói Chử Thời Uyên đã ở chùa Bạch Mã xuất gia, không thấy Đông Dương công chúa.” Nàng nhìn đến tin tức này thời điểm thập phần kinh ngạc mạc danh, Chử Thời Uyên, Đông Dương công chúa mưu sĩ, đến tột cùng vì sao bỗng nhiên cùng Đông Dương công chúa quyết liệt? Mật tin hữu hạn, cũng không có kỹ càng tỉ mỉ nói —— nàng lại nhớ tới ngày xuân ngắm hoa yển là lúc, Lý Tri Mân không chút để ý câu nói kia: Nam nữ chi gian về điểm này sự, kỳ thật yếu ớt nhất thả bất kham một kích.

Quả nhiên Lý Tri Mân gật gật đầu, không chút nào ngoài ý muốn, nhú mày hỏi: “Mặt khác một cục sự đâu?”

Triệu Phác Chân nói: “Thái Tử biết tứ hôn ý chỉ sau, thành kiến cá nhân Thượng Quan gia tiểu thư, bị cự.”

Lý Tri Mân hờ hững nói: “Không phải cái gì mấu chốt tin tức, thiêu đi.”

Hắn đối thượng quan quân sắp sửa gả cho hắn tựa hồ hoàn toàn không quan tâm, Triệu Phác Chân yên lặng mà nghĩ, trong lòng cũng không biết là cái gì tư vị, phảng phất một chút kỳ kỳ hỏa hỏa, rồi lại khiếp sợ với chính mình ghen ghét cùng bộ mặt xấu xí.

Chương 90 giao nghênh

Đường xá tựa hồ rất dài, lại tựa hồ quá ngắn, này dọc theo đường đi Triệu Phác Chân hầu hạ tả hữu, đã như là dây vò, lại như là trộm tới vui

thích.

Nàng chưa bao giờ biết nguyên lai một thông suốt, thích một người, có thể thích đến như vậy nông nổi, cầm lòng không đậu ánh mắt đi theo, xa giá nội bào phục hương vị, sửa sang lại quan mang bào vớ khi ngón tay chạm đến da thịt cảm giác.

“Loại chuyện này che lấp không được.” Nàng nhớ tới Hoa Uyển nói La Khi cùng Cao Linh Quân, thiếu niên nam nữ, tình đậu sơ khai, quả nhiên hận không thể mỗi một ngày đều ở bên nhau, hận không thể khoảng cách lại gần một ít, lại càng gần một ít.

Nàng chỉ có thể may mắn Lý Tri Mân nhìn không thấy, nếu không nàng vô luận như thế nào đều tàng không được.

Hắn đã có dòng dõi cao quý vị hôn thê, nàng lý trí lại hoàn toàn vô pháp ngăn chặn tình cảm, chỉ có thể trộm cất giấu, dùng so ngày thường càng cẩn thận động tác, tới tận lực thu nhỏ lại chính mình tồn tại cảm.

Lý Tri Mân tự nhiên cảm giác được cái này gần người hầu hạ thị tỳ có chút khác thường trầm mặc cùng an tĩnh, bất quá hắn lại đến ra mặt khác một loại lý giải: Đại chiến kết thúc, tam kiện đại sự, nàng đã hoàn thành hai kiện, nàng là sợ hãi lại biết chính mình càng nhiều bí mật, chính mình lật lọng, không cho nàng đi, hiện giờ chính mình mù..... Không hề tiền đồ, cho nên như vậy cực lực che dấu chính mình tồn tại.

Độc thương đã từng ở thân thể hắn tàn sát bừa bãi, đến nay chưa thanh, thân thể không thoải mái cũng làm cho tâm tình thượng hậm hực, hắc ám lại làm hắn nhiều tư nghĩ nhiều, nhất quán vận khí đều không được tốt hắn, không khỏi chính mình mà đem hết thủy sự tình đều hướng tề hơn tưởng.

Hắn thói quen tính mà áp lực chính mình phần nộ, làm chính mình vẫn như cũ hồ hững bình tĩnh, không có gì có thể đảo hắn —— một cái tiểu

cung nữ mà thôi, chính mình tùy thời có thể bóp chết nàng, lưu trữ nàng bất quá là vì còn hữu dụng.

Nhưng mà hắn hiện giờ nhìn không thấy, lạnh băng hờ hững là chính hắn tưởng tượng, kỳ thật rộng lớn xe trên sạp, ngồi nghiêm chỉnh không rên một tiếng hắn khuôn mặt tái nhợt, thuần sắc nhạt nhẽo, tuyết trắng mà lớn lên khinh cừu mao phong mềm mại ôm lấy hắn hình dáng duyên dáng cảm, khiến cho hắn ngày thường uy thế đều suy yếu, cả người có vẻ mềm mại ần ần, thậm chí có chút nhược bất thắng y. Hắn tự cho là ở cao ngạo lãnh khốc mà đối đãi cái này tâm dã tâm lớn tiểu cung nữ, ở Triệu Phác Chân xem ra, lại như là cái bị lần nữa thương tổn bởi vậy sức tiến cứng rắn lạnh nhạt xác ngoài hài tử, hai mắt mù, cũng cố nén không chịu mất dáng vẻ cùng tôn nghiêm.

Một cái phần hận oán giận, tự cho là lãnh khốc không thêm để ý, một cái thật cẩn thận, áp lực tràn đầy tình yêu cùng thương tiếc, thế nhưng tường an không có việc gì một đường, đến gần rồi kinh thành.

Lúc sau đó là huy hoàng mà long trọng chiến thắng trở về giao nghênh, hoàng đế mang theo Thái Tử, triều đình tam phẩm trở lên quan viên, tôn thất vương tước chờ chực thân vương, thanh thế to lớn mà ở kinh giao nghênh đón, Lý Tri Mân mang ngọc quan, ăn mặc to rộng dày nặng lễ phục, mang theo tam quân tướng sĩ hiển phu.

Phần phạt phong cùng đầy khắp núi đồi cờ xí trung, ở bên người tướng sĩ vây quanh hạ, hắn không có bịt mắt, đen nhánh hai tròng mắt vẫn cứ có thể nhìn thấu nhân tâm giống nhau lạnh lẽo, nhất cử nhất động cũng hợp lẽ nghi, tiến thoái tự nhiên, lệnh lệnh rất nhiều nghe được hắn hai mắt mù tin tức mọi người hơi hơi có chút giật mình, cho rằng đã khôi phục, nhưng mà chờ hiển phu lễ sau khi kết thúc, hoàng đế thái độ khác thường thâm ra tay muốn nắm chính mình cái này lập công lớn, bị ủy khuất đích trường tử muốn cùng cộng thừa loan giá trở về thành, này hiển nhiên không ở lễ chế nội, nhưng lại là để vương biểu hiện long sủng quan trọng hành động ——

không có trước đã làm diễn tập Tần Vương thực hiện nhiên mà đối hoàng đế tay làm như không thấy..... Ẩn lẽ hẩn hẩn là sợ hãi mà từ tạ luôn mãi, nhưng hẩn nhìn không thấy chính mình phụ hoàng đuổi lại đây tay, đây là đại bất kính.

Nội thị nhóm cuống quít tiến lên nhắc nhở Tần Vương, hoàng đế lại thương tiếc mà ôn hòa vẫy lui những người khác, chính mình tự mình tiến lên lôi kéo chính mình bị đại ủy khuất đích trường tử tay, đem hẩn một đường lôi kéo thượng loan giá thượng, hoàng đế đương nhiên không phải cái thuần thực người dẫn đường, mà Tần Vương cũng bị này hoàn toàn không có chuyện tiên tri sẽ cùng biểu thị quá phụ hoàng cử chỉ cả kinh hơi hơi có chút thất thố, hành tẩu không khỏi thất thố, trên người kia dày nặng vương phục càng là trầm trọng gánh nặng, hẩn rối loạn tay chân, cơ hồ phải bị chính mình đai lưng sẩy, trần trụi mà làm hẩn hai mắt đích xác đã mù sự thật bại lộ ở mọi người trước mắt, đi theo hoàng đế Thái Tử Lý Tri Bích vội vàng cũng tiến lên đỡ lấy hẩn, hoàng đế mỉm cười đối Thái Tử gật gật đầu, kiên nhẫn mà đỡ hẩn, an an ổn ổn mà một đường đem hẩn dắt thượng loan giá thượng, mọi người đều nhìn đến Tần Vương đỏ vành mắt, môi run nhè nhẹ, hiển nhiên đối thiên ân long trọng cảm động phi phạm.

Này lúc sau phong thưởng hạ tới, Tần Vương thống soái có công, tặng bỏ thêm một ngàn hộ thực ấp, cũng giam lãnh bắc nha cấm quân đô đốc, thống lĩnh cấm cung bắc nha mười sáu vệ, còn lại có công chi thần cũng các có phong thưởng. Lệnh người ngoài ý muốn chính là, Vương Mộ Nham lại thượng biểu từ tiết độ sứ phong thưởng, lại ngược lại cầu cái hầu tước tước vị, cái này kêu người thập phần ngoài ý muốn, tiết độ sứ, chính là cát cứ một phương thật thật tại tại một phương chư hầu, có binh, có đất, có tiền, có vũ khí, này hiển nhiên cũng là Đông Dương công chúa vì chính mình nhi tử tìm được nhất thích hợp nhất có thể giúp đỡ chính mình tốt nhất phong thưởng, kết quả Vương Mộ Nham lại làm trò triều đình mặt, cự tuyệt phong thưởng, mà là cầu một cái hầu tước tước vị phong thưởng, thả

vì chính mình trưởng huynh Vương Mộ Tùng thỉnh phong làm Vĩnh Bình quận vương thế tử.

Triều đình ồ lên, nhưng Vương Mộ Nham lại quỳ thẳng không dậy nổi, Vương Mộ Tùng vốn chính là Vĩnh Bình quận vương đích trưởng tử, chỉ là năm đó Đông Dương công chúa giảm xuống, Thánh Hậu buộc Vương gia hữu nguyên phối thế tử, cường chế Vương gia biếm đích vì thứ, hiện giờ Vương Mộ Tùng lại tình nguyện chính mình tránh một cái hầu tước tước vị, đem Vĩnh Bình quận vương thế tử còn cấp Vương Mộ Tùng, nói là đường lê tình thâm, kỳ thật lại là sinh sôi công nhiên đánh chính mình ruột mẫu thân cùng với Thánh Hậu mặt.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 76

Lại phân phó bên cạnh lục cầm: “Đi đem ta trước đó vài ngày cấp Đại Lang làm quần áo giày đều lấy tới, trong chốc lát làm Đại Lang thử xem nhưng có chỗ nào còn cần sửa.”

Một bên lại trách cứ phía dưới ở một bên chia thức ăn lại luôn là cùng Lý Tri Mân tay đụng vào Lam Tranh: “Đại Lang hiện giờ đôi mắt không có phương tiện, người cũng cơ linh chút, sao bồn bồn?”

Lam Tranh đầy mặt xấu hổ, từ Vương gia xuất chinh sau khi trở về, bên người hầu hạ đều biến thành Văn Đồng cùng Triệu Phác Chân, nàng phần lớn cùng từ trước giống nhau chỉ huy tiểu nha hoàn hầu hạ Vương gia, rất ít tự mình làm chia thức ăn chờ sống, tự nhiên có chút không thuần thực, nhưng Vương gia vào cung, lại điểm nàng cùng Triệu Phác Chân cùng tiến cung hầu hạ, Triệu Phác Chân nhất quán tiến cung đều đặc biệt điệu thấp, Đâu Hoàng Hậu trước mặt nàng lại là được yêu thích, tự nhiên là nàng tiến lên bên người hầu hạ, không nghĩ tới liều thuốc hầu liên lộ vụng.

Đâu Hoàng Hậu rồi lại giống nhớ tới cái gì tựa hỏi: “Ta trước đó vài ngày cùng Nguyễn cô cô nói, người hôn sự sắp tới, cần cho người an bài thị tẩm tư trưởng, đây cũng là trong cung luôn luôn quy củ, chờ Vương phi gả đến vương phủ sau, lại cấp này thị tẩm quá thông phòng điểm danh phân thì tốt rồi, kết quả Nguyễn cô cô hôm qua cùng ta hồi báo, nói người muốn đem La Khi thả ra đi?”

Lam Tranh cùng Triệu Phác Chân đều ngẩn ra, hiển nhiên cũng không biết việc này, Lý Tri Mân không chút hoang mang mà đem trong tay cái

thìa buồng, nuốt xuống đồ ăn, mới nhàn nhạt nói: “Là, ta bên người thân vệ đội trưởng Cao Linh Quân lần này tùy ta xuất chinh, vào sinh ra tử, lập hạ không ít công lao, hăn hướng ta cầu thú La Khi, ta ứng hăn, bởi vì là mẫu hậu thưởng xuống dưới, đang muốn cùng mẫu hậu thảo cái ân điển, cũng thưởng nàng điểm của hồi môn, cấp điểm thể diện.”

Đậu Hoàng Hậu nghe có chút ngoài ý muốn, nhưng nghĩ nghĩ kia La Khi là cái lớn lên hết sức quyến rũ, lúc trước tuyển nàng vốn chính là muốn đưa đến Thái Tử bên người, kết quả trời xui đất khiến tới rồi chính mình nhi tử bên người, lúc ấy nàng liền nhắc nhở quá Nguyễn cô cô phải chú ý này những thị tỳ nhóm hạnh kiểm xấu, hiện giờ xem ra, quả nhiên không phải cái tốt, này nhưng không phải thông đồng nhi tử bên người thị vệ trưởng? Nàng trong lòng dâng lên một trận phản cảm, lại rồi cuộc thương tiếc chính mình nhi tử, không nghĩ liền cấp chính mình nhi tử không mặt mũi, nghĩ lại tưởng tượng dù sao người như vậy lưu tại chính mình nhi tử bên người cũng là cái tai họa, hiện giờ đều phải đại hôn, nhưng thật ra tổng cổ đi ra ngoài hảo, còn có thể lung lạc phía dưới người, liền về mặt ôn hoà nói: “Đã là có công chi thần, tự nhiên đương thưởng, chỉ là lần sau còn cần chú ý chút trong ngoài chi biệt, đỡ phải bên người nha đầu đều làm theo, sinh dị tâm, nhưng thật ra đáng chết.”

Nói xong nàng lại nhìn hai mắt Lam Tranh cùng Triệu Phác Chân, hai người đều cúi đầu liễm mi, thập phần quy củ bộ dáng, mới hừ lạnh một tiếng: “La Khi nếu thả ra đi, kia cũng nên mặt khác an bài thị tẩm cung nữ mới là, Nguyễn cô cô lại nói người không chịu.”

Lý Tri Mân nói: “Không ngừng La Khi, mấy năm nay mẫu hậu ban cho tới này mấy cái nữ quan, cũng coi như hầu hạ ta một hồi, ta tính toán lần này, nếu là cố ý phải đi về, gả chồng, đều làm thỏa mãn các nàng nguyện thả ra đi, thỉnh mẫu hậu cũng cùng cho cái này ân điển đi.”

Đậu Hoàng Hậu sắc giận nói: “Người hiện giờ đôi mắt không có phương tiện, chính yêu cầu hiếu tận gốc rễ quen thuộc người bên người hầu

hạ, há có toàn tổng cổ rớt? Chính là này mấy cái tiện tì tâm lớn khuyến khích chủ tử?” Nói xong đã là một đôi lợi mắt quét về phía Triệu Phác Chân cùng Lam Tranh.

Lý Tri Mân nói: “Ta hiện giờ thân mình dư độc chưa thanh, đôi mắt cũng không biết còn có thể hay không hảo, này mấy cái nữ quan hầu hạ ta nhiều năm, tuổi cũng dần dần lớn, hà tất chậm trễ người. Có khác một chuyện, về Thượng Quan gia tứ hôn một chuyện, đang muốn khẩn cầu mẫu hậu, cùng Thượng Quan gia từ hôn, ta một mù người, hà tất bạch lằm, thỉnh mẫu hậu cùng Thượng Quan lão phu nhân chậm rãi từ chối lần này hôn sự, thỉnh Thượng Quan tiểu thư khác chọn rể hiền.”

Đậu Hoàng Hậu cái này cả kinh cũng không rảnh quản kia mấy cái thị tỳ sự, thất thanh nói: “Con ta người chính là phạm hồ đồ? Thượng Quan Quân tài sắc đều giai, điểm nào không hảo?”

Lý Tri Mân nói: “Nhi tử hiện giờ mù, nói vậy cũng không nhất định có thể hảo, tương lai đó là phế nhân một cái, hà tất trì hoãn Thượng Quan gia đích trưởng nữ, hiện giờ bọn họ ôm kỳ vọng, nếu là tương lai thất vọng rồi, thành oán ngẫu, kết thân không thành phản thành kẻ thù, hà tất tới?”

Đậu Hoàng Hậu xem chính mình cái này trường tử nhiều ngày không thấy, phía trước đây ngập từ ái chi tình hiện giờ rồi lại bị này bẻ tính tình cấp khí tới rồi: “Hôn nhân đại sự, vốn chính là cha mẹ làm chủ, đây là người phụ hoàng hạ tứ hôn ý chỉ, từ hôn đó là kháng chỉ! Người mau mau thu này hồ đồ ý niệm, ta đã thấy Thượng Quan Quân, nàng thập phần dịu dàng thông tuệ, cũng không một chút oán hận chi sắc, người cần phải đãi nàng hảo hảo mới là!”

Lý Tri Mân nói: “Tứ hôn việc hảo thuyết, chỉ nói hiện giờ độc thương khó chữa, không nghĩ lằm Thượng Quan gia đích nữ chung thân, chỉ do mẫu hậu ra mặt, thu Thượng Quan Quân vì nghĩa nữ, cấp cái hương quân

phong cáo, ngày sau gả đi ra ngoài thời điểm, thật dày ban một phần của hời môn là được.”

Đậu Hoàng Hậu ngạc nhiên nói: “Người này nói đều là cái gì hồ đồ lời nói, người phụ hoàng định sẽ không duẫn, chớ có nói nữa!”

Lý Tri Mân nói: “Trước đó vài ngày giao nghênh sau ta đã cùng phụ hoàng mặt bầm quá ý này, phụ hoàng nói khó được ta một mảnh nhân hậu chi tâm, hết thấy đều từ ta chính mình làm chủ là được. Ta ý đã tuyệt, hiện giờ cũng chỉ là cùng mẫu hậu nói một tiếng, mẫu hậu nếu là ra mặt tốt nhất, nếu là không ra mặt, chờ ngày mai ta phải trường sử đến Thượng Quan gia nói, đến lúc đó mẫu hậu trở tay không kịp, nhưng thật ra không đẹp.”

Đậu Hoàng Hậu nghe được Hoàng Thượng cư nhiên đáp ứng rồi, trên mặt một mảnh tuyết trắng: “Ta không tin! Hoàng Thượng như thế nào sẽ đáp ứng người này hồ đồ ý niệm! Ta muốn đích thân đi hỏi Hoàng Thượng! Chẳng lẽ này Thượng Quan gia giúp đỡ, hẩn từ bỏ?”

Lý Tri Mân không nói lời nào, cúi đầu cầm khăn nhẹ nhàng xoa xoa miệng, cách trong chốc lát mới nhẹ nhàng nói: “Mẫu hậu nhiều lo lắng, phụ hoàng chiếu sáng ngàn dặm, sao lại coi trọng này nhất thời thắng bại, nhi tử hiện giờ mù người, tạm thời vô tình với hôn nhân việc, còn thỉnh mẫu hậu không cần lại loạn điểm uyên ương.”

Đậu Hoàng Hậu tức giận đến trên mặt xanh trắng đan xen, tay một phách đến trên bàn trà: “Ta đây là vì người hảo! Người thật đúng là không biết tốt xấu!”

Một bên lão thành chút nữ quan đã sôi nổi tiến lên nói: “Điện hạ thân mình không khoẻ, nương nương bao dung tắc cái.” Lại cười khuyên giải Lý Tri Mân: “Nương nương cũng là một mảnh ái tử chi tâm, Vương gia chậm rãi nói, nương nương há có không đau lòng Vương gia không thuận theo Vương gia?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 77

Nàng bước nhanh đi qua, nhìn đến Văn Đồng đứng bên ngoài biên, nhìn đến nàng lại đây, chớp mắt vài cái, nàng lặng lẽ đi vào đi, nhìn đến phòng trong ánh đèn mờ, Lý Tri Mân ngồi ở bên cửa sổ, một bàn tay nhẹ nhàng phất trước mặt cầm, Triệu Phác Chân đi vào đi nhẹ nhàng thì lễ nói: “Vương gia, ngài muốn tra cái gì công văn?”

Lý Tri Mân nhẹ nhàng chọn một chút cầm huyền, phát ra âm ách thanh âm: “Lần này ta bên người người đều thả ra đi, người cũng có thể đi rồi, là phải đi về, vẫn là có khác cái gì tính toán, cùng nhau nói cho Nguyễn mục mục là đến nơi.”

Triệu Phác Chân bỗng nhiên ngừng đầu: “Không phải tam sự kiện sao.”

Lý Tri Mân cứ nhiên cười hạ: “Không có gì tam kiện đại sự, thuận miệng nói, liền tính lúc trước có, hiện tại cũng không có.”

Triệu Phác Chân cả người ngơ ngẩn nhìn Lý Tri Mân, hẩn nhìn không thấy, vẫn như cũ ánh mắt ử dột, khóe miệng lại đang cười: “Đi thôi, đi tìm người cha mẹ ruột đi, không cần lại đã trở lại. Lộ phí cùng thả ra cung công văn, còn có ban thưởng, đều tìm Nguyễn mục mục muốn đi, nàng sẽ chuẩn bị tốt, người một người trở về trên đường không có phương tiện, vương phủ có thể phái một tiểu đội hộ vệ bên đường hộ tống người trở về, còn có thể cho người cái bốn vương thư tay cái ấn chứng từ, người nhưng một đường gửi thông điệp quan phủ, có cái gì khó khăn đều có thể cho bọn họ hiệp trợ.”

Hắn một hơi nói xong, không có chờ đến Triệu Phác Chân cảm tạ, suy nghĩ hạ, bổ sung câu: “Yên tâm, cho người ban thưởng, so mặt khác mấy cái đều hậu, bảo người nửa đời sau áo cơm vô ưu.” Hắn sắc mặt tái nhợt lạnh lùng, lại kiệt lực cùng từ trước giống nhau bình thản ung dung, phảng phất đối hết thảy đều không thêm để ý, không để bụng.

Triệu Phác Chân nhìn chăm chăm hắn ủ dột sườn mặt cùng nhỏ dài lông mi hạ âm đạm đôi mắt, mù sau, hắn tựa hồ thực nỗ lực huấn luyện quá hai mắt của mình, làm cho chính mình nhìn qua cùng người bình thường giống nhau, nhưng là mất đi từ trước kia cường đại lạnh lùng ánh mắt, hắn cả người nhìn qua gầy quá nhiều, ánh nến vẫn chưa cho hắn tái nhợt da thịt tăng thêm một chút sắc màu ấm, cả người đều có vẻ đen tối hậm hực.

Hắn nhìn không thấy, cho nên hắn không biết, hắn ngạnh chống ngồi ở bên kia, áo choàng thượng bội ngọc dải túi gấm thượng vẫn là thủy tiên đồ án, đây là từ trước bọn thị nữ tuyệt không sẽ phạm sai. Mùa xuân lập tức liền tới rồi, hắn lại rốt cuộc nhìn không tới này một quý hương thơm sáng lạn hoa khai. Hắn vì nước vì dân, hắn thị giác, lại lưu tại cái kia lạnh thấu xương vào đông. Triệu Phác Chân đôi mắt chua xót, trong miệng phát khổ, chủ tử mù, đi theo nữ quan nhóm cũng chậm trễ, quan mang quần áo nhất quán là Đình Hương cùng Vân Chu quần, Đình Hương thành thật, Vân Chu cần cù, từ trước quả quyết sẽ không phạm như vậy sai, lại hoặc là trang sức thượng Lam Tranh..... Vẫn là ai hôm nay đương trị hầu hạ? Nàng lâu không ở trong phủ, cũng phân không rõ ràng lắm chức trách, chỉ là một cái La Khi xuất giá, sống bao nhiêu người tâm —— bao gồm toàn tâm toàn ý vẫn luôn muốn rời đi vương phủ chính mình. Lúc này mới vừa bắt đầu, tương lai thay đổi hầu hạ người, lại có bao nhiêu người sẽ chậm trễ hắn, hắn không biết muốn ăn nhiều ít tiểu nhân mọt.

Cái này kiêu ngạo hoàng tử, hắn còn muốn lui hôn, đem bên người quen dùng nữ quan đều gửi đi đi ra ngoài, thật lớn bứt rứt cảm dũng đi lên.

Nàng giọng nói hơi hơi ngạnh, không biết nói cái gì, một câu cơ hồ muốn lao ra yết hầu, nhưng vẫn đang bị lý trí khống chế được, nàng ở trong đầu cười nhạo chính mình: “Người suy nghĩ cái gì, chính là mù hoàng tử, cũng không phải người có thể tiểu tưởng.”

Nàng đầu lưỡi rớt cuộc năng động lên, thấp giọng nói: “Vương gia không phải muốn đi thôn trang thượng tĩng dưỡng? Ta trước bồi Vương gia một đoạn thời gian, cấp Vương gia huấn luyện mấy cái đặc dụng nô tỳ đi?”

Lý Tri Mân có chút ngoài ý muốn, hắn còn tưởng rằng cái này nữ quan sẽ là trước hết rời đi thả nghĩa vô phản cố đi được càng xa càng tốt, rốt cuộc nàng chính là cái trong lòng chôn bí mật chim sợ cành cong, hiển nhiên nàng đối chính mình tình cảnh cũng vẫn luôn phi thường rõ ràng, cho nên trăm phương nghìn kế mà cùng chính mình bảo trì khoảng cách, tận lực không tham dự chính mình mật sự..... Nàng cư nhiên còn không vội mà đi?

Bất quá này đó đều không quan trọng, Lý Tri Mân hiện giờ trong lòng phiền chán, phát phát tay, cũng không để ý nàng rốt cuộc khi nào rời đi: “Chính người định ngày lành liền cùng Nguyễn mục mục nói là được, ta tưởng tĩng trong chốc lát, người đi xuống đi.”

Buổi tối Triệu Phác Chân lăn qua lộn lại ngủ không được, nghe vương phủ ngoại viện liền phải đóng cửa, Hoa Uyển mới lén lút trở về phòng, Triệu Phác Chân đơn giản ngồi dậy hỏi nàng: “Sao mới trở về? Tiểu tâm bị Nguyễn mục mục biết, lại nhắc mãi người.”

Hoa Uyển thấp giọng nói: “Không có việc gì ta chuẩn bị hảo trên cửa lão Triệu.”

Triệu Phác Chân nghe nàng thanh âm có chút khàn khàn, không lớn yên tâm, thấp đèn lên, xem Hoa Uyển đôi mắt hơi hơi có chút sưng, đảo

như là đã khóc, hỏi: “Như thế nào? Lại đi xem sư phó của người? Người tưởng sân lần này cơ hội thả ra đi?”

Hoa Uyển thấp giọng nói: “Ta cùng sư phó nói, sư phó nói không phải tốt nhất thời cơ..... Liên tính Vương gia ân điển, trừ bỏ ta nhạc tịch, hãn nhạc tịch còn ở, ta gả cho hãn, sinh hài tử, vẫn là đại đại là nhạc tịch.”

Triệu Phác Chân ngẩn ra, Hoa Uyển đôi mắt đỏ bừng: “Ta nói ta có thể đi cầu Vương gia cũng trừ bỏ hãn nhạc tịch, hãn nói ta ở Vương gia bên người tắc công chưa lập, hãn cả nhà đều là nhạc tịch, Vương gia liên tính đã mở miệng, Lễ Bộ quan viên cũng chắc chắn lấy không hợp lễ chế bác bỏ, đến lúc đó Vương gia chưa chắc còn đuổi theo phí như vậy tâm, ngược lại biến khéo thành vụng. Còn khuyên ta hiện giờ vài vị tỷ tỷ đều đi ra ngoài, Vương gia bên người không có quen thuộc tỷ nữ, ta chính nhưng ra đầu, lại an tâm hầu hạ Vương gia mấy năm, tương lai mới hảo thảo ân điển.....”

Triệu Phác Chân thấp giọng nói: “Chúng ta ở Vương gia bên người, còn có thể lập cái gì công?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 78

Triệu Phác Chân trầm mặc hồi lâu, thấp giọng nói: “Ta cảm thấy, ghen ghét sẽ làm ta biến thành một người khác..... Không bằng sớm sớm đi xa chút, có lẽ..... Có lẽ thời gian dài, liền sẽ đã quên đi.”

Hoa Uyển cũng trầm mặc, một lát sau vành mắt hồng hồng, miễn cưỡng mỉm cười nói: “Cũng là, chúng ta còn trẻ đâu, sao có thể liền hướng một cái trên đường đi đâu, phủ bên ngoài thế giới lớn đâu, chúng ta cũng đừng chết nhìn chăm chăm một người.....”

Một lát sau, Hoa Uyển lại rơi lệ: “Chỉ là vừa nhớ tới tương lai bất hòa người này cùng nhau quá, nhìn hắc cười người khác, này trong lòng, thật không dễ chịu a.....” Triệu Phác Chân không nói lời nào, giờ khắc này, nàng cũng là như vậy tưởng.

Thôn trang thượng sinh hoạt yên lặng tự tại, không người quấy rầy, Lý Tri Mân cuộc sống hàng ngày cũng thập phần đơn giản, mỗi ngày vẫn cứ giờ mẹo tức khởi, lược dùng quá điểm dưỡng sinh tổ yến canh canh, liền làm người lôi kéo ở trang viên đi lên một vòng lớn, thẳng đến trên lưng hơi hơi đầm mồ hôi, liền trở về trong phòng, lau mồ hôi đối quá xiêm y, liền làm người cho hắc đọc thượng vài đoạn thư, nghe trong chốc lát khúc, sau đó liền nghỉ trưa tiểu nghỉ ngơi, lên lại thoáng đọc viết thư, đi vừa đi, hạ mấy cục cờ, thời gian cũng liền như vậy đi qua.

Chỉ là có một ngày Lý Tri Mân không biết vì sao sai người lập bia ngấm, cầm quen dùng cung tới, muốn bắn tên. Hắc đôi mắt nhìn không thấy, chỉ là mông đôi mắt, đứng ở chỗ đó manh bắn —— tự nhiên là bắn

không trúng, cơ hồ tất cả đều cời bia, căn bản không người dám tiến lên cùng hấn báo bia, hấn bắn vài cái, liền đứng ở bên kia ngơ ngác lập cũng không biết tưởng cái gì.

Triệu Phác Chân nhìn hấn đứng ở bia ngắm trước ngơ ngẩn, không khỏi trong lòng đau xót, năm đó chính mình cùng hấn đi U Châu cải trang vi hành, hấn ở Ứng Vô Cửu huynh đệ mấy cái trước lộ một tay, khi đó sắc nhọn tất hiện, có thể nói giống như bảo kiếm sơ phát với hình, không gì phá nổi, cũng không biết từ trước lạng lẽ luyện bao lâu công phu, hiện giờ lại là đều hoang phế.

Lý Tri Mân đảo vẫn là kia phó đậm mạc thần khí, thương tâm cũng coi như không thương đặc biệt, thả cung vẫn cứ ngồi nằm như thường, tuyệt không chịu lộ ra một tia gầy yếu thần sắc tới. Nhưng thật ra hầu hạ hấn bên người người, đều đỏ vành mắt.

Thôn trang thượng dùng đến giản tố, Vương gia trúng độc sử dụng sau này cơm đều là rất là thanh đạm, mỗi ngày bắt quá là chút măng a đậu giá a cải trắng linh tinh, hấn hiện giờ động đến thiếu, đi vào cũng ít, nhưng mà một ngày này lại có chút không giống nhau, vú già đưa cơm tới, Lý Tri Mân một người đang ở bên trong gây xích mích một con đàn Không, lại bỗng nhiên ngửi được một trận nùng hương, hấn hơi hơi ngẩng đầu, một bên bố cơm Văn Đồng đã biết này ý, cười nói: “Hôm nay là dùng chính chi phi nhượn gà ở đại nồi sắt nội hầm đến nát như nùng hương làm chủ đồ ăn.”

Lý Tri Mân hơi hơi có chút ngoài ý muốn, như thế nào thượng cái này, toàn gà giống nhau là yến hội mới thượng, ngày thường quý tộc nhà cao cửa rộng, tuy rằng mỗi ngày cũng giết không ít gà, lại phần lớn chế canh tước thịt làm điểm xuyết, cực nhỏ sẽ toàn bộ gà thượng.

Văn Đồng lại đã cười nói: “Nghe nói là Triệu nương tử ở thư thượng xem cơm phương, rất là tò mò, hôm nay nhàm chán liền xuống bếp làm cấp

Vương gia nếm thử, nô tỳ nghĩ khó được sạch sẽ, nếm hạ hương vị cũng không tồi, liền lớn mật trên mặt đất.”

Lý Tri Mân nhượng nhượng chân mày, là nàng..... Vậy không kỳ quái, đi theo chính mình bên người mấy năm nay, đại khái cũng có thể đoán ra chút chính mình khẩu vị. Bất quá, nha đầu này không phải một lòng phải rời khỏi sao? Sao bỗng nhiên ân cần lên, chẳng lẽ có khác sở cầu?

Văn Đồng xem trên mặt hắn cũng không trách tội chi sắc, liền vội vàng giặt sạch tay thân thủ đi lên cho hắn chia thức ăn, hầu hạ hắn dùng cơm, thực không nói, Lý Tri Mân điểm này thượng bị Đậu Hoàng Hậu từ nhỏ dạy dỗ, nhưng lại nhịn không được hỏi câu: “Là cái gì nước tương?”

Văn Đồng trả lời: “Gia là ăn ra tiên vị tới đi? Nghe nói là Triệu nương tử chuyên môn xứng, năm xưa cá lộ tương.”

Lý Tri Mân gật đầu không nói, Văn Đồng lại nhìn ra được hắn rất vừa lòng, so trước đó vài ngày nhiều vào một chén cơm. Hắn trong lòng mừng thầm, nghĩ quả nhiên vẫn là Triệu nương tử chiêu này hảo, tuy nói là người bệnh, cũng không thể như vậy ngày ngày canh sông quả thủy một chút giọt dầu không thấy dùng a, cuộc sống này quá đến, so chúng ta hạ nhân còn không bằng đâu.

Dùng cơm qua đi, Triệu Phác Chân tới hầu hạ hắn đọc sách, đãi niệm quá một đoạn 《 quá thượng cảm ứng thiên 》 sau, Lý Tri Mân lại đột nhiên hỏi nàng: “Gần nhất đang xem chế hào thư?”

Triệu Phác Chân nói: “Là, trước đó vài ngày nhìn đến hiệu sách có một quyển truyền lưu ra tới Hà Đông Vương gia bí chế thực đơn, bên trong quang gà cách làm liền có một trăm nhiều loại, ta nhìn thập phần có hứng thú, liền nghĩ làm cấp Vương gia thử xem, bất quá có chút chỉ là tên dễ nghe, ăn lên nhưng chẳng ra gì, phóng cái gì hoa a thủy a, kỳ thật hương vị thực bình thường.”

Lý Tri Mân khoe miệng nhàn nhạt mỉm cười: “Thế gia danh nghĩa có rất nhiều thổ địa cửa hàng, có mấy đời đều hoa không riêng tài phú, bởi vậy vất óc tìm mưu kế ở ăn nhậu chơi bởi thưởng tìm đa dạng, mỗi cái thế gia đều có bộ dáng này đê, coi đây là phong nhã.”

Hắn bỗng nhiên chuyện vừa chuyển: “Biết ta vì cái gì thích ăn gà sao?”

Triệu Phác Chân ngẩn ra, nàng chỉ là cùng đi Lý Tri Mân xuất chinh thời điểm, có đôi khi cảm giác được có gà cơm hẳn sẽ nhiều tiến một ít, nhưng quý nhân không mừng bị người biết chính mình yêu thích cái gì, bởi vậy nàng tuy có sở giác sát, lại cũng chưa bao giờ từng biểu lộ. Lý Tri Mân lại hiển nhiên cũng không phải muốn nghe nàng đáp án, mà là lo chính mình nói chuyện: “Ta phụ hoàng là một cái địa vị cực kỳ thấp hèn cung nữ dụ dỗ Cao Tông hậu sinh hạ, Thánh Hậu kỳ đồ, lại tính liệt như hỏa, tự nhiên ta phụ thân liền cực không được ưa thích, đương nhiên, đại bộ phận người đều cảm thấy, Thánh Hậu không có giết chết hẳn, này liền đã là lớn nhất nhân từ.” Lý Tri Mân khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

“Từ nhỏ vương phủ sinh hoạt liền rất là không hảo quá, tự mình có ký ức khởi, mỗi một tháng lộc mễ đều bị cắt xén, phụ thân cũng không có phái đi, vương phủ thu vào nhỏ bé, có một năm ăn tết, ta bị mẫu thân mang tiến cung tham gia cung yến, khi đó cũng không hiểu lắm sự sẽ không che lấp, không biết trong cung yến hội cũng không phải thật cho người ta ăn, nhìn cung nhân đem bãi ở chính mình trước mặt lạnh gà triệt hạ, liền khóc, lúc ấy vẫn là Vương phi mẫu hậu thập phần nan kham, liên tục cấp Thánh Hậu bồi tội, Thánh Hậu giận dữ, cảm thấy mẫu thân là cố ý cấp chính mình nan kham, châm chọc chính mình khắt khe thứ hoàng tử, phạt mẫu thân liền sao hồi lâu kinh Phật, liền phụ thân cũng được tội lỗi, liền về điểm này lộc mễ đều khấu nửa năm. Sau lại nạp cái thương hộ xuất thân nữ nhi, cũng chính là hiện tại đồng phi làm thiếp, cũng là vì quá túng quẫn, tham về điểm này của hồi môn, đương nhiên hiện giờ không ai dám nói như vậy.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 79

“Thứ nhất, từ ta cá nhân tới xem, là hâm mộ Vương gia cao thượng tài cao, sở có đại điều ba năm không minh, nhất minh kinh nhân, Vương gia giấu tài, tài hoa nội liêm, lại ở quốc gia nguy nan hết sức, dứt khoát đứng ra chống lại ngoại địch, lòng dạ rộng lớn, lại có trị quân chi tài, bày mưu lập kế bên trong, quyết thắng ngàn dặm ở ngoài, cuối cùng nhẫn nhục phụ trọng, còn vì nước vì dân, tao trí mù, đúng là chân chính nhiệt huyết nam nhi, Quân Nhi há có không ngưỡng mộ chi lý, nếu có thể Vương gia vi phụ, kia tất nhiên là lấy Vương gia vì kiêu ngạo.

Thứ hai, ta cũng không che lấp, Thượng Quan nhất tộc, ngay từ đầu cũng là cảm thấy Vương gia mù, lại vô danh phân, không nên hạ chú, nhưng mà ta lại ra mặt thuyết phục gia tộc trưởng bối. Thượng Quan tộc hiện giờ tính toán, không đối gặt Vương gia, là áp ở con của chúng ta trên người.”

Lý Tri Mân ngẩn ra, thập phần kinh ngạc nói: “Hài tử?” Triệu Phác Chân trong lòng khẽ run, tới, này đó người thông minh, quả nhiên mỗi một bước đều có lâu dài suy xét.

Thượng Quan Quân tự tin cười, mặt mày phi dương: “Không tồi, kim thượng cánh chim tiệp phong, lại có ngài vì trợ lực, lần này nhẹ nhàng thu nạp trong quân hơn phân nửa binh lực, đem kinh thành binh lực nhẹ nhàng mà giao cho người, lại coi đây là từ, đem Vương Mộ Nham chi đi ra ngoài. Đông Dương công chúa hiện giờ đã lộ xu hướng suy tàn, ta có nắm chắc, liền ở gần nhất, cháy nhà ra mặt chuột là lúc, Đông Dương công chúa tất bại..... Thái Tử điện hạ mất đi Đông Dương công chúa trợ giúp, kết cục

có thể nghĩ, Vương gia ngài tuy rằng đôi mắt mù, lại có trong quân công tích, ngày thường lại có Hiền Vương chi xưng, nếu ta liều đến không tồi, kim thượng xuân thu chính thịnh, tuy rằng có Tấn Vương, Tề Vương ở, nhưng con thứ vì thứ, đích ấu tử lại quá tiểu, ứng sẽ không lướt qua người cái này đích trưởng tử, quá sớm sắc phong Hoàng thái tử. Ngài mù, ngược lại là một cái lớn lao ưu thế, nếu là có một cái thông minh hoàng tôn, vậy không còn gì tốt hơn.” Nàng nói được thập phần hàm súc cùng điểm đến mới thôi.

Lý Tri Mân mày vừa động, quen thuộc hẳn Triệu Phác Chân lại nhìn ra tới hần tán đồng. Thượng Quan Quân không hổ là kinh thành minh châu, ở chính trị thượng minh mẫn quả nhiên không giống bình thường. Không tồi, quyền lực tư vị, đó là thơm ngọt vô cùng, hoàng đế bị Đông Dương công chúa áp chế mười năm, kia áp lực đến có bao nhiêu lâu, một sớm đến độc chưởng quyền to, há có thể chịu đựng quyền lực lại lần nữa bị người mơ ước, phân đi một phân một hào? Mặc dù là nhi tử, cũng không được, bởi vậy, lựa chọn cách đại đích truyền hoàng thái tôn, so lựa chọn đã lớn lên Tề Vương, Tấn Vương, kia quả thực là quá sáng suốt bất quá quyết định! Đối với Thượng Quan tộc tới nói, kim thượng tông long chi công, đó là hồn không thượng, nhưng làm tương lai hoàng đế mẫu tộc, lại là cực có trọng lượng, ít nhất nhưng lại bảo trăm năm vinh hoa, thế tộc mỗi một cái quyết sách, đều là trải qua suy nghĩ cặn kẽ. Nhưng mà trước đó mình biện thời thế, có thể nhìn ra điểm này, lại thuyết phục Thượng Quan tộc, có thể muốn gặp Thượng Quan Quân tại đây trong đó ra nhiều ít lực.

Lý Tri Mân chần chờ trong chốc lát, hỏi: “Hoàng thái tử điện hạ, đối cô nương tình thâm ý trọng, cô nương thế nhưng không thêm để ý?” Thượng Quan Quân ngày đó cơ hồ liền vì Thái Tử Phi, Thượng Quan Quân cùng Lý Tri Bích từ nhỏ cảm tình cực độc, nhưng mà vừa mới Thượng Quan Quân nói lên Hoàng thái tử khẩu khí, phảng phất chỉ là một cái không chút nào tương quan đối thủ giống nhau, gả cho hần, ý nghĩa tất nhiên sẽ

đứng ở Hoàng thái tử đối diện, nàng cứ nhiên phảng phất không chút nào để ý, này không khỏi làm hắc cảm thấy ần ần có chút không mau.

Thượng Quan Quân hơi hơi kinh ngạc, nhìn mắt dung sắc lãnh đạm Lý Tri Mân, nàng băng tuyết thông minh, đã là lập tức biết Lý Tri Mân không mừng chỗ, có chút buồn bã nói: “Không thể tưởng được Vương gia, nhưng thật ra cái trọng tình người. Vương gia không biết đi? Hoàng thái tử điện hạ ở định ra Thôi thị lúc sau, từng lén cùng ta gặp mặt, hy vọng ta có thể bất kể danh phận, gả cùng hắc làm thiếp.”

Lý Tri Mân quay mặt đi, nhìn không thấy đôi mắt đối mặt Thượng Quan Quân, môi là nhất quán đạm mạc bình tĩnh, Thượng Quan Quân trong mắt hơi hơi nổi lên nước mắt: “Ta cùng với Thái Tử điện hạ, từ nhỏ vốn chỉ là đồng học chi nghị, chưa từng đi sai bước nhầm quá một bước, cũng chưa từng có chút du quy cử chỉ, hắc đã đã chọn phụ, lại còn hành này vô trạng vô lễ việc, đã là làm bẩn chúng ta mấy năm đồng học chi nghị, cũng làm nhục ta, còn thỉnh Vương gia chớ có nhắc lại việc này.”

Lý Tri Mân trầm mặc không nói, Thượng Quan Quân nhìn thoáng qua hắc thần sắc, nhẹ giọng nói: “Vương gia cũng là nam tử, tự nhiên là cảm thấy tam thê tứ thiếp, điểm hắc là, nhưng ta lại xa cầu nhất sinh nhất thế nhất song nhân, dường một cái hài nhi, thông minh lanh lợi, đem cha mẹ hai người bản lĩnh đều học cái toàn bộ thấu thấu, người một nhà vô cùng đơn giản..... Vương gia là biết đến, ta phụ thân niệm vong mẫu, mấy năm không tục cưới, ta từ nhỏ thật là hâm mộ vong mẫu, có thể được này thâm tình. Không dối gạt Vương gia nói, ta hạ quyết tâm gả cho Vương gia, không chỉ là ngưỡng mộ Vương gia tài hoa, càng là lấy trung Vương gia hậu viện thanh tĩnh, nghe nói Vương gia bệnh sau, phân phát thả ra bên người nữ quan..... Nhân phẩm đoan chính băng thanh ngọc nhuận.” Nàng nhìn mắt bên cạnh đang ở cụp mi rũ mắt pha trà Triệu Phác Chân, lời này nói được càng là hàm súc.

Nhưng mà Triệu Phác Chân lại biết nàng ngụ ý, Tần Vương mù, bên người sẽ một chút nhiều nữ tử, Tần Vương phân phát bên người nữ quan sự, nàng thật cao hứng, nữ nhân này, cư nhiên có thể đem nhiều ít nữ nhân trong lòng nhớ nhưng suy nghĩ lại không dám nói ra ngoài miệng sự thật nói ra, nam nhân cũng đương trung trinh với thê tử! Quả nhiên là kinh thế hãi tục, không giống người thường. Nàng cúi đầu, đem nước trà ngã vào chén trà trung, khói nhẹ lượn lờ dâng lên, ngay cả nàng, cũng bị Thượng Quan Quân cấp nói động, bị nàng sở miêu tả cảnh tượng hơi hơi có chút hướng tới lên, nhất sinh nhất thế, phu thê hai người chỉ đối lẫn nhau trung trinh, sinh hạ hài tử, trong nhà vô cùng đơn giản, hậu viện không còn có những cái đó ô tào sự..... Vương gia đâu? Từ nhỏ bị như vậy đối đãi, như vậy tao ngộ, có phải hay không cũng khát vọng như vậy hôn nhân?

Lý Tri Mân trên mặt biểu tình hơi hơi mềm hoá chút, Thượng Quan Quân nhìn dáng vẻ của hắn, càng thêm trong lòng khẳng định chính mình suy đoán, nghe nói Đậu Hoàng Hậu càng thiên vị ấu tử, đãi Lý Tri Mân cực kỳ nghiêm khắc hà khắc, kim thượng đối hậu cung cũng chỉ là nhàn nhạt, tuy có mấy cái phi tử, nhi nữ thành đàn, lại không có thập phần thiên vị cái nào, chỉ là ẩn quy củ kính trọng vợ cả, đối các hoàng tử còn lại là đối xử bình đẳng, Tần Vương ẩn nhẫn lâu như vậy, một bước lên trời, rồi lại sắp tới đem thành công bên cạnh, bỗng nhiên gặp mù suy sụp, tuy nói hắn hi vọng không hiện ra sắc, nhưng trong lòng mấy năm nay đau khổ mềm yếu, so người bình thường càng nhiều, dưỡng thành như vậy tính tình, sợ là bởi vì cũng không từ phụ từ mẫu quan tâm, người như vậy, càng là chờ đợi một cái ấm áp ổn định gia đình, cũng sẽ càng thêm đối chính mình thê tử hảo, đối hài tử hảo, đem hài tử coi là chính mình hóa thân, đem chính mình hết thảy tốt nhất đều cấp hài tử, làm trầm trọng thêm mà muốn cho chính mình gia đình ổn định hạnh phúc. Chính mình lựa chọn không có sai, quanh quẩn ẩn nhẫn Tần Vương gia, một khi thật sự có thể công phá hắn lãnh ngành xác ngoài, kia nhất định là cái sâu nhất tình trung trinh trượng phu, cùng tốt nhất hài tử phụ thân.

Chương 95 của hồi môn

Thượng Quan Quân cũng không có đãi thật lâu liền đi rồi, Lý Tri Mân lại một người ở bàn cờ trước chính mình hạ đánh cờ mồm hạ hồi lâu, Triệu Phác Chân cho hấn thêm vài lần thủy, phát hiện hấn có đôi khi ngón tay thon dài liền nhéo quân cờ phát ngốc.

Cuối xuân ban đêm, mùi hoa bốn phía, nàng một lòng lại dần dần trầm đi xuống, biết chính mình này đoạn an tĩnh bên nhau trộm tới nhật tử, liền phải kết thúc. Tần Vương rốt cuộc vẫn là bị Thượng Quan Quân thuyết phục —— đúng vậy, một cái tài mạo đều giai giai nhân, vô luận là chính trị thượng, vẫn là gia thế thượng, nào một phương diện xem, đều có thể nói châu liên bích hợp, việc hôn nhân này căn bản không có một chút nhưng chỉ trích địa phương, giai nhân còn như thế công bằng có thành ý, làm nam nhân, nghĩ không ra có cái gì lý do cự tuyệt như vậy một cộc như hổ thêm cánh hôn sự.

Ngày thứ hai sáng sớm nàng đứng dậy thân thủ tinh tế bằm tốt thịt cá còn không có tới kịp xoa nhập mặt trung, Vương gia liền phân phó hồi vương phủ. Thôn trang thượng nàng trước đó vài ngày mới cùng trang thượng vú già nhóm cùng trích hảo nhường đi xuống hòe hoa tửu, đại khái cũng sẽ không lại có cơ hội ăn. Lý Tri Mân nhất quán sấm rền gió cuốn, hành động lực thật tốt, một khi làm quyết định, cũng không có gì quay lại đường sống, từ hôn một chuyện quả nhiên không hề nhắc tới, trong cung cho Lễ Bộ, tông chính chùa đều hạ cụ thể chương trình, chọn ngày lành tháng tốt ngày, an bài Tần Vương cưới phi công việc.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 80

Mắt thấy thiên cũng bắt đầu nhiệt lên, Lam Tranh hiện giờ làm Lý Tri Mân bên người duy nhất lưu lại một cái nữ quan, lại là Hoàng Hậu ban cho, mắt thấy tương lai tất nhiên là hãn hậu viện bên người người, tự nhiên là nhiều lần đi theo Nguyễn mục mục đi Thượng Quan gia qua lại mà chạy vội truyền lời, hỏi thăm tương lai Tần Vương phi yêu cầu, của hồi môn nô bộc số lượng, của hồi môn an trí, bên người thị tỳ an bài từ từ.

Ngày này thiên nhiệt đến hốt hoảng, Lam Tranh lại là từ Thượng Quan gia trở về, nhìn đến Triệu Phác Chân đang cùng Hoa Uyển mới vừa sửa sang lại xong chủ viện thư phòng, đang ở ăn đậu xanh sa ngọt chén tử, nhin không được nói: “Cho ta cũng tới một chén, các người đảo tự tại, nhưng đem ta một chết.”

“Ngài là người tài giỏi thường nhiều việc sao!” Hoa Uyển hiện giờ đến như ý nguyện, khoe miệng lúc nào cũng mỉm cười, thấy ai đều mang theo vài phần thiện ý, nghĩ tương lai không chuẩn còn có thông qua nàng cầu Vương gia một ngày, vội vàng thế nàng rót một chén tới.

Lam Tranh hiện giờ biết Triệu Phác Chân cùng Hoa Uyển đều là muốn ra phủ người, lại không giống từ trước như vậy chỉ đem các nàng trở thành đối thủ cạnh tranh giống nhau khắc nghiệt đối đãi, thở dài thanh nói: “Các người mới đều là người có phúc a..... Ta này lao lực mệnh..... Ai.” Lại thở ngắn than dài lên, nhìn mắt thư phòng bài trí nói: “Đảo một các người bạch thu này nửa ngày, vẫn là triệt đi, hôm nay ta đi Thượng Quan phủ, nghe nói Phạm Dương tiết độ sứ bên kia tặng một đám tơ vàng gỗ nam bó củi, ngày mai đã kêu người lại đây lượng kích cỡ trở về hiện đánh.”

Triệu Phác Chân nghe được Phạm Dương tiết độ sứ đã ngẩng đầu lên, Hoa Uyển đã nghĩ sao nói vậy hỏi: “Tơ vàng gỗ nam, kia chính là hoàng gia mới có thể dùng đi.”

“Cũng không phải là sao, chúng ta gia kia cũng là chính thức phượng tử long tôn a, tự nhiên có thể sử dụng, người không thấy được Phạm Dương tiết độ sứ bên kia đưa tới lễ vật, ai ta hôm nay chính là khai mắt, chết trầm chết trầm vật liệu gỗ, đại khối đại khối trầm hương nguyên liệu, đều là không điều quá, còn có chinh khối chinh khối tuyết trắng ngọc thạch, một học một học đại minh châu, một cây một cây ngà voi dùng hồng lụa bó, nghe nói Phạm Dương tiết độ sứ từ trước là thổ phỉ xuất thân, đưa khởi lễ tới cũng là một thời gian nhà giàu mới nổi, tục khí vô cùng, bất quá Thượng Quan gia cư nhiên cũng đem này đó đều tính tiền của hồi môn đơn tử đi.” Lam Tranh xoa xoa cái trán hãn, hơi hơi mang theo chút khinh thường nói.

Triệu Phác Chân suy nghĩ hạ nói: “Tuy nói tục khí vô cùng, nhưng là thật cấp lên, kia đều là thật đánh thật lập tức là có thể đổi tiền hảo đồ vật, Thượng Quan gia cũng là thiệt tình vì nữ nhi tính toán.”

Hoa Uyển cũng tấm tắc nói: “Cũng không phải là, nếu là những cái đó cái gì đồ trang sức, đổi tiền lên, cơ bản đều là uống phí tiền công, mất công thực. Chi bằng này gọn gàng dứt khoát thứ tốt, gì thời điểm muốn dùng đều có thể lấy ra tới có sẵn.”

Lam Tranh cười nhạo thanh: “Người biết cái gì, thế gia đại tộc, còn có này cần dùng gấp tiền thời điểm? Bọn họ nhưng không thiếu tiền! Thượng Quan gia vốn dĩ của hồi môn liền thập phần phong phú, Thượng Quan nương tử căn bản không đem này đó để vào mắt, nghe nói nàng lúc ấy cảm thấy quá quý trọng, yêu cầu lui rút, ngược lại là Thượng Quan đại nhân thu xuống dưới, đều cho nàng làm của hồi môn.” Trên mặt nàng hơi hơi có chút phiền muộn: “Các người là không đi các nàng gia xem qua a, so sánh với

dưới, chúng ta vương phủ, thật sự quá keo kiệt. Chúng ta Vương gia, thật là xứng môn hảo thân a.”

Hoa Uyển tát lưỡi: “So hoàng gia còn phô trương? Kia đến nhiều phô trương a —— kia tương lai Thượng Quan tiểu thư gả tiến vào làm Vương phi, nàng lại là cái dày rộng người, thưởng lên khăng định cũng hào phóng.”

Lam Tranh trên mặt xẹt qua một tia bóng ma, hơi hơi lắc lắc đầu, nhìn mắt Triệu Phác Chân cùng Hoa Uyển, suy nghĩ hạ nói: “Dù sao các người sớm hay muộn cũng muốn đi ra ngoài, chúng ta cũng không phải người ngoài, chúng ta vị này tương lai Tần Vương phi, ai, cũng không phải là ngày thường lại nói tiếp kia khoan nhân tính nhi.”

Chương 96 đăng thiếp

Hoa Uyển ngẩn ra: “Ta coi trọng quan nương tử tới chúng ta trong phủ, đều rất là hòa khí văn nhã bộ dáng a.”

Lam Tranh thở dài nói: “Ta lần này đi Thượng Quan phủ, có mấy lần nàng ở vội, ta ở bên ngoài chờ, đều nhìn đến một người tuổi trẻ phụ nhân ở nàng kia cửa quỳ cầu kiến, kia phụ nhân, Phác Chân cũng gặp qua.” Nàng nhìn mắt Triệu Phác Chân nói: “Chính là lần trước chúng ta đi Thượng Quan thôn trang độ hạ lúc ấy khó sinh nha đầu, kêu Tranh Lục cái kia, người còn nhớ rõ sao? Kia nha đầu từ nhỏ liền hầu hạ Thượng Quan gia tiểu thư, nghe nói cảm tình đặc biệt hảo, tình cùng tử muội, Thượng Quan tiểu thư cũng thực coi trọng nàng, sau lại tuổi lớn thả ra đi gả cho cái thôn trang thượng, sinh hài tử thời điểm khó sinh, lúc ấy Thượng Quan tiểu thư cũng ở, liền muốn cho đại phu bảo đại nhân, không cần hài tử, kết quả nhà chồng luyện tiếc hài tử, liền quỳ cầu không cần từ bỏ hài tử, mặc cho số phận, cuối cùng Thượng Quan tiểu thư làm kia nha đầu chính mình làm quyết định, kia nha đầu cư nhiên liền mệnh đều không cần đều phải bảo hài tử, cuối cùng sinh hạ tới cái nữ nhi.”

Nàng sinh động như thật mà đem lần đó ở thôn trang thượng phát sinh sự lại nói một lần, Hoa Uyển cũng nghe ở, không ngừng thở dài nói: “Đây là khó lựa chọn, kia trong bụng, cũng là nàng mười tháng hoài thai a, cha mẹ thân vì nhi nữ, đánh bạc mệnh cũng là có, kia nàng vì cái gì lại đi quỳ cầu Thượng Quan tiểu thư?”

Lam Tranh lắc đầu nói: “Lại nói tiếp cũng là thôn thức, nàng lúc ấy đánh bạc mệnh đi cứu chính mình nữ nhi, kết quả nữ nhi sinh ra tới có chút không được tốt, nghe nói động bất động liền thở dốc, khí quản tử yếu ớt quá, thỉnh đại phu tới khai được khai đến chết quý chết quý, kia toàn gia thu vào có chút chịu không nổi như vậy háo, nghe nói toàn gia bà bà trượng phu đều không cho nàng cùng nữ nhi sắc mặt tốt xem, kia nha đầu nghe nói Thượng Quan tiểu thư phải làm Vương phi, liền nghĩ dựa vào ngày xưa tình cảm, có thể mang theo nữ nhi đến Thượng Quan tiểu thư bên người, làm của hồi môn quản sự mục mục, đến lúc đó tới vương phủ, lại là Vương phi bên người mục mục, đem hài tử mang theo trên người cũng thích hợp.”

Hoa Uyển mở to hai mắt: “Đây cũng là chuyện tốt, nàng nếu từ nhỏ hầu hạ Thượng Quan tiểu thư, lại cầu tình cùng tỷ muội, nàng gả tiến vương phủ, thêm một cái quen thuộc tính tình người tại bên người hầu hạ tổng sẽ không sai.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 81

Nàng nghĩ nghĩ vẫn là nhắc nhở chính mình cái này nữ đệ tử: “Người về nhà về sau, cũng vẫn là lưu tâm phóng sát, nếu là người cha mẹ ruột hãy còn ở, kia đảo không phải phi thường lo lắng, nếu là..... Người cần chính mình đặc biệt chú ý cẩn thận, trong tay tiền tài cũng muốn lưu trữ chính mình một ít, nếu là có cái gì không ổn, người chỉ lo đi tìm địa phương quan phủ, người là từng có phẩm cấp trong người phóng tịch nữ quan, quan phủ chắc chắn vì người làm chủ.” Nàng tinh tế giao đãi một phen, đảo đem Triệu Phác Chân nói được trong lòng hơi hơi chần chờ lên: “Bên ngoài, thật sự như vậy đáng sợ? Khó trách Vương gia nói muốn phóng chúng ta đi ra ngoài, trừ bỏ La Khi, Hoa Uyển này có nhân gia, lại không có mấy cái chịu đi, nói là trong vương phủ còn tốt một chút.”

Cố Hi Cô cười khổ thanh: “Nữ nhi khổ a, trăm năm khổ nhạc từ người khác, nếu là cha mẹ thiết tình yêu thương còn hảo..... Vốn dĩ người hẳn là làm người đi trước Liên Sơn hảo hảo phóng cha mẹ người gia, thông qua khí về sau mới đi ra ngoài tương đối hảo, ta không biết người như thế mạo hiểm, bất quá này cũng trách không được người, nghe nói là Vương gia mù, bỗng nhiên nói muốn thả ra bên người nữ quan, hiện giờ xem ra, có lẽ là vì Thượng Quan nương tử cũng chưa biết được.” Nàng nhìn mắt Triệu Phác Chân thần sắc ảm đạm, rồi lại lo lắng nàng đánh lui trống lớn, vội nói: “Cũng hoàn toàn không sẽ như vậy kém, chúng ta rốt cuộc có phẩm cấp trong người, địa phương thượng nhà cao cửa rộng đại tộc, quan lại nhân gia, yêu nhất chính là thả lại tới nữ quan, rốt cuộc giáo dưỡng con nối dõi, chủ trì hậu viện đều là khó được, có rất nhiều người phụng hậu lễ cầu sính, đến lúc đó người chỉ lo hảo hảo đánh bóng đôi mắt, tinh tế phóng sát hảo

nhân gia, sau đó lại nhiều ở nhà ở lâu chút thời gian liền hảo, đến lúc đó gả cái hảo hôn phu, cử án tề mi phu xứng phụ tùy, tái sinh mấy cái tiểu oa nhi, cỡ nào viên mãn? Đây mới là lâu dài tính toán.”

Nàng chần chờ trong chốc lát lại nói: “Chớ nên ham vương phủ nhất thời yên vui, nơi đó chính là hổ lang chi huyết.....” Nàng nhìn mắt Triệu Phác Chân, cách trong chốc lát nhẹ giọng nói: “Hiện giờ ngươi phải đi, ta mới dám nói, trong cung những cái đó nữ quan, người đừng nhìn một đám cấp đậu nương nương ra chủ ý, dường như đối đậu nương nương khẳng một mực, kỳ thật, các nàng sau lưng là người nào, nhưng khó nói đâu, này trong cung năm đó, Thánh Hậu một tay che trời, nữ quan nhóm thế thịnh lúc ấy, triều đình đại thần cũng đến khúc nhan ti từ tởi cầu các nàng, sau lại Đông Dương công chúa, thôi nương nương đều chường qua đi cung.....”

Triệu Phác Chân nghe ra nàng ý có điều chỉ tới, giương mắt đi coi chừng hỉ cô, Cố Hi Cô nhẹ giọng nói: “Lúc trước ngươi bị chọn đi tập nghệ quán, chưa chắc chính là đậu nương nương bút tích.....”

“Theo ta được biết, lúc trước Lưu lam chỉ, liền đã từng chịu quá thôi nương nương ân huệ, hiện giờ lại đại chịu đậu nương nương tín nhiệm. Thôi nương nương tuy rằng hiện giờ ra cung xuất gia, nàng nhi tử lại còn ở làm trò Thái Tử đâu, nơi nào chịu làm người đi hại nàng thân nhi tử? Đến lúc đó đến tột cùng ai tính kế ai, ai biết? Người sớm ly nơi đó, là chuyện tốt! Chớ nên vì ham nhất thời hư vinh, bị phú quý yên vui mờ mịt đôi mắt, liền lưu tại vương phủ, kia chính là cái thị phi oa a. Hiện giờ Thượng Quan Quân cũng gả đi vào, tương lai đến tột cùng sẽ thế nào, ai biết được.”

Cho nên, lúc trước tập nghệ quán này một nhóm người muốn tặng cho Thái Tử, đây là thôi nương nương bút tích? Nàng vì cái gì muốn mượn Đậu Hoàng Hậu tay, đem các nàng này mấy cái cái gọi là mỹ nhân đưa đến chính mình thân nhi tử bên người? Không..... Đương nhiên không phải đưa đến chính mình thân nhi tử bên người, cuối cùng không phải đưa đến

Tần Vương phủ sao? Đông Dương công chúa! Nếu nói ngay từ đầu này phê mỹ nhân nhi, chính là muốn đưa cho Tần Vương đâu? Như vậy người này, đã sớm biết Đậu Hoàng Hậu sẽ đồng ý làm chuyện này, cũng đã sớm đoán chắc Đông Dương công chúa tính tình, tất nhiên sẽ ra này nhất chiêu!

Tin tức này thật sự quá chấn động, Triệu Phác Chân ra cung thời điểm, còn trong đầu lộn xộn.

Chương 97 tơ nhện

Tận dụng mọi thứ xem xong Cổ Hi Cô, nàng lặng lẽ trở lại Trường Nhạc Cung, Lý Tri Mân còn tại Tây Noãn Các ngồi, Đậu Hoàng Hậu ở lầu nhai mà nói chuyện, Lý Nhược Toàn, Lý Tri Phác cũng đều tới rồi, Lý Nhược Toàn tiếng cười vẫn luôn không ngừng, nàng tự giác cùng Thượng Quan Quân luôn luôn cảm tình không tồi, cái này được như ý nguyện, hết sức cao hứng, vẫn luôn hưng phấn mà cùng Lý Tri Mân nói nữa, Lý Tri Phác tắc hỏi biên cương đánh giặc công việc, nhưng thật ra người một nhà khó được mà hoà thuận vui vẻ, tới rồi bữa tối khi, Hoàng Thượng thể nhưng còn giá lâm, Đậu Hoàng Hậu càng là vui mừng khôn xiết, thánh giá giá lâm, hầu hạ kín người mãi đương đương, càng không có Lý Tri Mân bên người hầu hạ người chuyện gì, chỉ là ở Tây Noãn Các bên ngoài trà phòng một bên lo pha trà thủy một bên bị bên trong chủ tử kêu.

Ngày này cùng đi Lý Tri Mân tiến cung còn có Lam Tranh, xem Triệu Phác Chân tâm thần không yên bộ dáng, lặng lẽ thấp giọng cười hỏi nàng: “Không phải hoà giải trong cung bạn cũ từ biệt sao? Sao thực thương cảm sao?”

Triệu Phác Chân phục hồi tinh thần lại thấp giọng tình tế nói: “Cô cô từ nhỏ mang theo ta, tình cùng mẹ con, tự nhiên là có chút luyến tiếc, tương lai đại khái cũng không có gì cơ hội hồi kinh.”

Lam Tranh hơi hơi cảm khái nói: “Đúng vậy, này vừa đi, xác thật khó hồi kinh, mấy ngày nay người nhiều đi dạo chút đi, ta nghe nói Liên Sơn bên kia nhưng không kịp trong kinh phú quý, sợ là người tương lai không thói quen đâu.” Nàng nhưng thật ra thiệt tình thực lòng mà bội phục Triệu Phác Chân, ở được đến Tần Vương sủng ái sau, cứ nhiên còn sẽ bắt ra mà đi, rời xa này vinh hoa phú quý, nàng là quá tuổi trẻ, không biết bên ngoài dân chúng sinh hoạt có bao nhiêu vất vả đi, nàng trong lòng kỳ thật âm thầm có chút cảm thấy nàng ấu trĩ, nhưng lại tuyệt không sẽ khuyên nàng lưu lại trở thành chính mình kinh địch. Mấy năm nay nhiều ít có chút tình cảm ở, không khỏi thở dài: “Chúng ta năm người, La Khi Vân Chu Hoa Uyển đều gả cho, người cũng muốn về quê, liền dư lại ta cùng Đinh Hương..... Hai ta còn đều là tuổi tác lớn nhất.” Trên mặt nàng âm đạm, tranh đấu gay gắt mấy ngày nay, cuối cùng phát hiện chính mình giả tưởng địch tất cả đều nhất nhất rời đi, nguyên lai chính mình đối thủ, trước nay đều không phải những người này.

Đinh Hương! Triệu Phác Chân bỗng nhiên phảng phất nhớ tới cái gì giống nhau, ở Tần Vương bên người có phẩm cấp năm cái nữ quan, Đinh Hương nhất quán không có tiếng tăm gì, luận bối cảnh thâm hậu khẳng định không kịp có Đậu Hoàng Hậu duy trì Lam Tranh, mạo mĩ không bằng La Khi, tuổi trẻ không bằng Hoa Uyển, tài hoa không kịp Triệu Phác Chân, lại không giống Vân Chu có từ nhỏ hầu hạ Tần Vương tình cảm, hiển nhiên không quá khả năng trở thành Vương gia trong phòng người, vì sao ở tuổi tiệp đại, hoa kỳ đem quá tuổi tác, lại không có lựa chọn rời đi? Nàng tuổi dài nhất, lại trước nay không ôm quyền, không thích nói chuyện, càng rất ít nói trong nhà tình hình, chỉ mơ hồ biết trong nhà là kinh giao nông hộ, quá đến giống nhau, nàng việc may vá làm tốt lắm, liền vẫn luôn yên lặng vì Vương gia làm rất nhiều bên người quần áo..... Nhưng mà chưa bao giờ làm lỗi nàng, vì cái gì Vương gia mù sau, lại ở phối hợp túi tiền thượng ra sai? Lại thành thật người, cũng sẽ không đối chính mình tương lai toàn vô tính toán, đồng dạng thành thật Vân Chu, gặp được này ngàn năm một thuở

cơ hội, lập tức thảo thưởng, làm người nhà nghị thân, vì chính mình tận lực phô hảo một cái quang minh tương lai.

Đinh Hương, cái này ở tập nghệ phòng đã bị cùng nhau chọn tiến vào người, thật là bởi vì nàng may vá đặc biệt hảo sao? Đương mỗi người đều chú mục với có tuyệt thế dung nhan La Khi trên người là lúc, có phải hay không đều bỏ qua cái này lúc trước ở mấy chục cái tập nghệ cung nữ trung bị chọn lựa ra tới người?

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 82

Triệu Phác Chân nhìn kia trong suốt thủy tinh đàn từng đóa hòe hoa ở mặt trong nước chìm nổi, lúc trước ở thôn trang thượng, nàng dẫn theo vú già thân thủ một đóa một đóa lấy ra tốt nhất đem khai hòe hoa nhường hạ rượu. Khi đó, chỉ là nghĩ như thế nào làm Vương gia vui vẻ, làm ra đồ tốt nhất làm hân nếm thử, ngày xuân bách hoa không thấy, lại có thể nếm đến, hiện giờ ngày xuân đã qua, cảnh xuân tươi đẹp đã qua đời, cảnh còn người mất.

Hoa Uyển còn ở nhắc mãi: “Lẽ ra chúng ta muốn mỗi người một ngả, nên ngồi xuống cùng nhau thống khoái uống vài chén mới là, chỉ là hiện giờ chúng ta tổng thâu không đồng đều, không phải cái này có việc nhi chính là cái kia phân biệt sử, cũng không biết tương lai còn có thể thấy không.” Nàng vừa nhắc mắt thấy đến Triệu Phác Chân nước mắt doanh với lông mi, không khỏi cũng buồn bã thương cảm lên, hồng vành mắt nói: “Ai, đều là hỉ sự này, nhìn ta nói bừa, đảo chiêu đến người khóc.”

Chương 98 thân nghề

Thời gian cực nhanh, vương phủ liên tiếp gả đi rồi La Khi, Hoa Uyển, Vân Chu. Hoa Uyển cùng Triệu Phác Chân giao hảo, đi phía trước ôm nàng khóc hồi lâu, nói tốt về sau còn muốn viết thư, Vân Chu giao tình tầm thường, cũng còn thôi, nhưng thật ra La Khi, đi phía trước lén mỉm cười nhẹ nhàng nói: “Ta thường ngày cảm thấy người tâm cơ thâm, hiện giờ ngược lại là người có thể đi được sạch sẽ, nhưng thật ra ta sai nhìn người, người không phải vật trong ao, ngày sau có duyên gặp lại bãi.”

Vụn vặt bận rộn sự càng có vẻ thời gian quá đến bay nhanh, thân nghênh nhật tử rất cuộc vẫn là tới, vương phủ chủ viện sớm đã phô hồng quả tím, giăng đèn kết hoa, tân nương tử bên kia của hồi môn sớm đã đưa tới một đám, tràn đầy mà bày biện, biểu hiện thế gia hào rộng.

Vương phủ trên dưới nơi nơi đều bận bận rộn rộn, làm một cái sắp đi người, Triệu Phác Chân trên người thật không có cái gì đứng đắn phái đi, chỉ là đi theo Nguyễn cô cô đi, nghe Nguyễn cô cô sai sử tùy thời làm chút chuyện này.

Qua buổi trưa, ngày dần dần ngả về tây, mắt thấy đón dâu đội ngũ mau trở lại, Nguyễn cô cô xem thời tiết này vẫn là nhiệt, liền làm Triệu Phác Chân mang theo mấy cái tiểu nha đầu, tặng một đám mới mẻ trái cây cùng băng chén tử đến chủ viện cấp Vương phi tùy gả vú già nhóm dùng. Thượng Quan gia tùy gả tỳ nữ vú già đã trước tiên tới rồi vương phủ chủ viện, bận bận rộn rộn mà chỉnh lý đồ vật, vì chính mình gia tiểu thư chuẩn bị một cái nhất thoải mái tân phòng.

Nàng là vương phủ có phẩm cấp nữ quan, Thượng Quan gia vú già nhóm đối nàng cũng là cực kỳ khách khí, nhìn thấy nàng mang theo người tặng đồ lại đây, Thượng Quan Quân bên người Chu Bích đã cười chào đón nói: “Làm phiền tỷ tỷ tự mình cấp chúng ta đưa lại đây, chúng ta nhưng chính khát đến lợi hại, ít nhiều tỷ tỷ tưởng được đến chúng ta.”

Triệu Phác Chân cười khách khí hai câu: “Trong chốc lát Vương gia liền thân nghênh đã trở lại, đến lúc đó Vương phi lại đây, các vị tỷ tỷ muội muội nhóm đại khái liền không được không nhí, cho nên chúng ta Nguyễn muội muội liền nghĩ trước sử ta đưa điểm mới mẻ trái cây cùng băng chén tử lại đây cấp các vị tỷ tỷ muội muội nhóm trước dùng điểm nhí, chân chính vội còn ở phía sau đâu.”

Chu Bích vội vàng nói lời cảm tạ, làm người lại đây tiếp, lại an bài người phân đi xuống, lại làm Triệu Phác Chân ngồi, Triệu Phác Chân lại

không muốn tại đây bày ra hoa lệ tân phòng lầu gác, chỉ lại khách khí hai câu, mệnh bên người tiểu nha hoàn hỗ trợ phân ăn, liền chính mình một người chậm rãi đi ra.

Trắng bóng ngày phơi đến lợi hại, ve thanh liễu mạng kêu, phía trước chiêmng trống vang trời, ầm ầm truyền tiến vào, pháo thanh cũng bỗng nhiên bộc phát ra tới, nghĩ đến là Vương gia đã thân nghênh về tới, tân nương tử, nói vậy hạ kiêu hoa đi?

Nàng làm Vương gia bên người bên người thị tỳ, vương phủ chủ viện vốn là thập phần quen thuộc nơi này một thảo một mộc, nhưng mà hôm nay lại đã hoàn toàn không giống nhau. Thật lớn bằng sơn bãi tiến chủ viện, cũng lung thượng màu đỏ lụa mỏng, trong viện nơi nơi đều treo tinh mỹ ti đèn, tuy rằng là dùng một lần dùng đèn màu, bên trên lại vẫn cứ không chút cầu thả mà họa thượng long phượng trình tường, kỳ lân đưa tử chờ đồ, càng có rất nhiều sa trát tốt sinh động như thật tổn chút chuế trong viện hoa mộc. Lúc này đây hôn lễ, sợ là hao phí rất nhiều, Lễ Bộ bên kia khẳng định không nhiều như vậy tiền, không thiếu được Hoàng Thượng tư khố ra một ít, đậu nương nương lại trợ cấp một ít. Triệu Phác Chân trong lòng không bờ bến mà nghĩ, nếu là cưới không phải Thượng Quan gia tiểu thư, hoàng gia sẽ ra bao nhiêu tiền? Như vậy nhiệt thời tiết, giống nhau quý tộc nhân gia đau lòng hài tử, đều sẽ không tuyển như vậy nhiệt thời tiết, nhưng mà hiện giờ một cái sốt ruột cưới, một cái sốt ruột gả, chính trị ích lợi kết hợp chính là như thế ăn nhip với nhau cấp khó dần nổi.

Cũng không biết Vương gia..... Động phòng thời điểm sẽ thế nào.

Tổng sẽ không như vậy lạnh băng đạm mạc đi?

Trước mắt phảng phất lại hiện lên phía trước Vương gia trùng độc hôn mê, nàng thế hẩn lau mình thay quần áo khi gặp qua kia tái nhợt thân thể tới, Triệu Phác Chân trong lòng nhảy dựng, chỉ cảm thấy chính mình quá không biết xấu hổ, dè dè chính mình có chút nhiệt lỗ tai, vội vàng chuyển

qua một cái chỗ rẽ, lại nghênh diện thiếu chút nữa bị cái nha đầu đụng phải, nàng hoảng sợ, vội vội dừng lại, trong miệng nhẹ trách mắng: “Chậm một chút, phía trước thân nghênh đội ngũ đã đã trở lại, chớ có quá mạo hiểm, cẩn thận đụng vào quý nhân.”

Kia tiểu nha đầu vội vàng ngẩng đầu, ngũ quan thanh tú, khuôn mặt non nớt, nhìn cũng bất quá mười ba bốn bộ dáng, Triệu Phác Chân xem nàng xanh lá cây sắc áo phía dưới hệ ửng đỏ chọn kim đoàn hoa váy lụa, trên trán dán hoa điền, vọng tiên hoàn cao cao trát phấn hồng viền vàng mẫu đơn sa hoa, cùng Chu Bích trang phục chính giống nhau, nhìn lại là Thượng Quan Quân của hồi môn tới bên người thị nữ, ngẩn ra: “Vị này muội muội đi như thế nào đến nơi đây tới? Các người Vương phi chờ tiếp thánh chỉ, đã lạy thiên địa, liền phải đến chủ viện, người không đi phía trước đón?”

Kia tiểu nha đầu trên trán hơi hơi ra hãn, thập phần xin lỗi mà miễn cưỡng mỉm cười nói: “Đa tạ tỷ tỷ chỉ điểm, chỉ là ta có chút bụng đau, muốn tìm cung phòng.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 83

Triệu Phác Chân cười nói: “Quy củ là nhiều, bất quá tuân thủ lên cũng không khó, chỉ đừng quên, thời khắc ghi tạc trong lòng, cẩn thận liên hảo. Kỳ thật ta cũng nghe nói thế gia quy củ, so hoàng gia còn chú ý đâu, người xuất thân Thượng Quan đại tộc, nói vậy giáo đường quy củ tất nhiên là so với chúng ta tốt.”

Thượng Quan Bình nhấp nhấp miệng, nhỏ giọng nói: “Ta phụ thân qua đời đến sớm, ta lại không có huynh đệ, trong tộc liền đem trong nhà mà toàn thu hồi đi, ta mẫu thân cũng liền dựa vào trong tộc cấp một chút nguyệt bạc nuôi nấng ta, Thượng Quan tộc, bên ngoài nghe phong cảnh, kỳ thật nịnh giàu đạp nghèo, nhân tình ấm lạnh, đều giống nhau, lần này vừa thấy ta bị chọn thượng, từ trước khi để chúng ta nhân gia, lại tới gương mặt tươi cười đón chào, dường như từ trước những cái đó chuyện này đều không phải các nàng làm giống nhau.”

Triệu Phác Chân thế nàng bỏ thêm điểm nước ấm, áp xuống trong lòng kia một tia lạnh lẽo ngẩng đầu ghen ghét, nhẹ giọng nói: “Về sau sẽ tốt, ta coi trọng quan tiểu thư đãi nhân rất là hòa khí.”

Thượng Quan Bình há miệng thở dốc, muốn nói lại thôi, rốt cuộc tuổi nhẹ, nghĩ Triệu Phác Chân lập tức liền phải rời đi vương phủ, nói nói không ngại, rốt cuộc nhịn không được nhẹ giọng nói: “Đại tỷ tỷ tuổi tuy rằng tiểu, lại thập phần có uy nghiêm, ta có chút sợ nàng.”

Triệu Phác Chân mỉm cười nói: “Các quý nhân đều như vậy, người là mới vào kinh không thói quen, chờ sau này người ở vương phủ có chính

mình sân cùng hầu hạ người của người, chậm rãi người cũng sẽ rút rè lên.”

Thượng Quan Bình lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói: “Mấy ngày trước đây, đại tỷ tỷ một cái nha đầu, nghe nói treo cổ, bên ngoài báo tiến vào, nghe nói kia nha đầu từ nhỏ hầu hạ đại tỷ tỷ, thả ra đi gả đến cũng không tồi, chính là vì sinh cái nữ nhi, ở nhà chồng quá đến không được tốt, nữ nhi lại có bệnh trong người, có lẽ là nhất thời luẩn quẩn trong lòng, thế nhưng tự sát, lâm chung khi thỉnh người đem nàng nữ nhi đưa vào nội viện, hy vọng đại tỷ tỷ quan tâm. Lúc ấy tin tức tiến vào thời điểm, đại tỷ tỷ đang ở thí áo cưới, nghe nói chuyện này, cũng chỉ nói câu: Nhưng thật ra có chút tính tình, đã như vậy liền đem nàng nữ nhi mang tiến nội viện dưỡng, hảo hảo dạy dỗ, cho ta về sau làm bên người hầu hạ đi, tên cũng tùy nàng mẫu thân giống nhau là được, đến nỗi kia toàn gia, đã là bức tử ta người, liền cấp xa xa đuổi rồi, ta không cần lại nhìn đến bọn họ.”

Triệu Phác Chân vừa nghe liền biết là trước đó vài ngày Lam Tranh theo như lời Tranh Lục sự, nguyên lai nàng thế nhưng cùng đường đến tự sát? Thượng Quan Quân thế nhưng thật nhẫn hạ tâm tròng ngòi xem không màng? Như vậy cũng còn thôi, đem nữ nhi thu vào tới làm bên người nha đầu, còn muốn kêu Tranh Lục tên này, này thật đúng là.....

Thượng Quan Bình còn ở nhẹ giọng nói: “Ta nghe nói kia nha đầu từ nhỏ hầu hạ đại tỷ tỷ, cùng đại tỷ tỷ là tình cùng tỷ muội, sau lại cũng không biết vì sao đại tỷ tỷ liền không thích nàng, nhưng là nếu không mừng, vì sao còn muốn cho kia hài tử cũng kêu nàng tên? Chẳng lẽ về sau kêu đứa nhỏ này thời điểm, sẽ không nhớ tới kia nha đầu sao? Chỉ này một cái, khiến cho người cảm thấy đại tỷ tỷ..... Quá không bình thường, rõ ràng đuổi tay là có thể giúp một chút, cố tình ngòi xem nàng đi lên tuyệt lộ..... Có lẽ là ta ở nông thôn lâu rồi, lòng mềm yếu, thực sự có chút sợ.”

Triệu Phác Chân phục hồi tinh thần lại, trong lòng cũng hơi hơi cảm thấy đối thượng quan quân quan cảm có vi diệu thay đổi, Thượng Quan Bình cũng biết chính mình không nên nói đến quá nhiều, nói sang chuyện

khác nói: “Tỷ tỷ ở Vương gia bên người hầu hạ nhiều năm như vậy, Vương gia tính tình như thế nào? Nhưng hảo hầu hạ?”

Triệu Phác Chân nói: “Chúng ta Vương gia, tính hảo an tĩnh, sẽ không dễ dàng cùng thuộc hạ không qua được.”

Thượng Quan Bình nhẹ giọng hỏi: “Vương gia..... Nghe nói tính tình thực hảo? Làm người hòa khí, đãi hạ đặc biệt khoan nhân? Ở Vương gia bên người hầu hạ, có phải hay không đặc biệt thoải mái?”

Triệu Phác Chân trong lòng hơi hơi có chút bất mãn, Vương gia khoan nhân, các người liền muốn thế nào? Người còn không có gả lại đây đâu, liền nghĩ đồ thoải mái, khi dễ Vương gia nhìn không thấy sao? Nàng nhớ tới hiện giờ Vương gia bất quá là mù, bên người hầu hạ người đã sơ sẩy chậm trễ, nếu là Thượng Quan gia liền thiếp thị cũng phải nhìn Vương gia dễ nói chuyện chậm trễ lên..... Liền nhẹ giọng chậm rãi nói: “Vương gia là hoàng tử, tự nhiên tự phụ chút, dễ dàng bất động hỏa, nhưng là hậu duệ quý tộc, kia cũng không phải nói dễ nghe, Vương gia chính là mang quá lớn quân, bình định bắc cương người, đó là chân chính thượng quá chiến trường giết qua người, kỷ luật nghiêm minh, sát phạt quyết đoán, nếu không như thế nào có thể mang binh đánh giặc? Nếu là quy quy củ củ, Vương gia tự nhiên sẽ không chúng ta thuộc hạ không qua được, kia quá bôi nhọ thân phận, nhưng nếu là không nói quy củ, kia sát cá nhân, cũng là không nói tình cảm, chúng ta Vương gia phạm là định rồi cái gì chủ ý, đó là Hoàng Hậu nương nương tới, cũng đều ninh không chuyển, hưởng chi, nương nương kia cũng sẽ không để ý chúng ta này đó con kiến miêu cầu giống nhau người.”

Thượng Quan Bình trên mặt hơi hơi một bạch, Triệu Phác Chân lại bỗng nhiên nhớ tới nhiều năm trước chính mình nơm nớp lo sợ nhật tử, nghĩ thầm chính mình cũng chưa nói sai, Vương gia kia chính là mười tuổi là có thể xuống tay giết người diệt khẩu, tuy rằng cuối cùng vẫn là thả chính mình. Quý nhân..... Có từng đem chính mình người như vậy xem ở

trong mắt quá? Nàng cảm khái vạn ngàn, nhẹ giọng nói: “Ta nhớ rõ từ trước ở trong cung, có thứ có cái tiểu cung nữ cái gì cũng chưa làm, chỉ là Đông Dương công chúa muốn giết gà hãi hãi, sống sờ sờ vả miệng chường đã chết, kia hài tử mới mười hai tuổi, phía trước còn sống sờ sờ cùng chúng ta chơi bài, ngày thứ hai liền cùng cô cô đi cái yến hội làm việc, vài cái liền trừu đến mặt nàng sưng lên, trở về liền nôn mửa hôn mê, thực mau liền không có.”

Thượng Quan Bình nghe nàng nói được dọa người, cả người đều dọa ngây người, Triệu Phác Chân phục hồi tinh thần lại, hơi hơi có chút áy náy: “Cũng là xem chủ tử, chúng ta Vương gia..... Vô cớ sẽ không thảo gian nhân mạng.” Nhưng là nếu là không cẩn thận thấy cái gì không nên thấy bí mật, kia đã có thể sẽ không quản người vô tội vẫn là cố ý..... Thượng vị người cái loại này coi mạng người như thảo gian quan niệm, nhưng vẫn cứ chặt chẽ khắc vào hằn trong xương cốt.

Thượng Quan Bình lại không biết nhớ tới cái gì, mặt đỏ lên lại bạch, tựa hồ có cái gì khó có thể mở miệng sự tình, ngập ngừng học cứu, bỗng nhiên duỗi tay lôi kéo Triệu Phác Chân nhẹ giọng nói: “Tỷ tỷ chớ trách ta mạo phạm, ta muốn hỏi một chút, trong cung, phi tử nếu là cuộc sống gia đình khi thị tẩm, hay không là tội lớn.”

Triệu Phác Chân ngần ra, điểm khả nghi đồn khởi, ngoài miệng nói: “Kia tự nhiên là đại bất kính, tội khi quân..... Nay đó đều có nội vụ tư thượng tẩm cục quản, các phi tử tự nhiên cũng đều biết chuyện này muốn kiêng dè, sẽ tự hòa thượng tẩm cục thông báo.” Tân hôn động phòng chi dạ, là tân nương tân lang rất tốt nhật tử, chẳng lẽ thế gia thế nhưng sẽ làm dằng thiếp hầu hạ tân lang? Không có khả năng, chưa từng có nghe nói qua như vậy quy củ, nhà ai chính thê sẽ nguyện ý nhường ra này quan trọng nhất biểu thị công khai quyền lợi nhật tử? Thị thiếp thông phòng, kia đều là muốn Vương phi cho phép sau, mới có thể hầu hạ Vương gia, há có ở đại hỉ chi nhật, khiến cho dằng thiếp thị tẩm? Có phải hay không nha đầu này tuổi

còn nhỏ, chỉ nghe giáo dưỡng ma ma nói vài câu thị tẩm nói, không biết nội tình, liền dọa tới rồi?

Nàng thập phần uyển chuyển khuyên: “Thượng Quan nương tử, tối nay là Vương phi cùng Vương gia rất tốt nhật tử, người nếu là quỳ thủy tới, muốn kiêng dè, chỉ lo cùng Vương phi nương nương bên người Chu Bích tỷ tỷ cùng chúng ta Nguyễn cô cô nói, tự nhiên sẽ không an bài người trực đêm.”

Thượng Quan Bình bị nàng xem đến trên mặt đỏ bừng, quần bách vạn phần, trong ánh mắt nước mắt đánh chuyển, lại cũng chung quy cái gì cũng chưa nói, chỉ là nhẹ giọng nói: “Đa tạ tỷ tỷ chỉ điểm, ta..... Ta đi về trước, trong chốc lát các nàng tìm ta không thấy..... Không được tốt.”

Triệu Phác Chân nghe được bên ngoài chiêm trống thanh đại thịnh, biết hôn lễ đã bắt đầu rồi, cũng không nhiều lắm lưu, chỉ lên thế nàng đem phơi đến nửa làm váy gỡ xuống tới, vì nàng mặc hảo, đưa nàng đi ra ngoài, nhắc nhở nàng nói: “Thật sự không cần ta đi cho các người Chu Bích cô nương nói nói?”

Thượng Quan Bình sắc mặt tái nhợt nói: “Thật không cần..... Ta sẽ cùng chúng ta quản sự Vương mục mục nói, cảm ơn tỷ tỷ.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 84

Vương mục mục thanh âm hơi hơi đề cao: “Vui đùa cái gì vậy! Đây là người tùy hứng thời điểm sao? Vương gia đã ở bên trong khoan quần áo, này một chút rượu tính chính phát tác, người lập tức đi vào thị tẩm!”

Thượng Quan Bình thanh âm run nhè nhẹ: “Chính là..... Mục mục, ta sợ, sợ bị Vương gia phát hiện, nếu là vấn tội với ta làm sao bây giờ, nghe nói trong cung động bất động liền phải đánh chết người.....”

“Người sợ cái gì? Thiên sập xuống có Thượng Quan gia chịu trách nhiệm đâu! Vương gia đôi mắt nhìn không thấy, chỉ cần người không nói lời nào, như thế nào sẽ nhận ra tới? Huống chi hẩn uống xong rượu, bên người người cũng tất cả đều tổng cổ rớt, sẽ không phát hiện. Người rốt cuộc là làm sao vậy? Phía trước đều nói đến hảo hảo, hiện giờ thay đổi là làm sao vậy?” Vương mục mục thanh âm nghiêm khắc lên.

Thượng Quan Bình cơ hồ muốn khóc ra tới: “Mục mục, ta..... Ta cũng sợ đau..... Ta cũng sợ sinh hài tử..... Có thể hay không làm khác tỷ tỷ trước hầu hạ Vương gia.....” Vương mục mục gầm lên: “Nói bừa cái gì! Người khác nhưng không họ Thượng Quan!” Thượng Quan Bình không nói chuyện, một lát sau nức nở tiếng vang lên, lại là khóc đi lên, Vương mục mục tức giận đến không có biện pháp: “Tới phía trước cho người nói đến hảo hảo, không được người trong chốc lát cũng uống chút rượu, không có việc gì, một lát liền hảo!”

Thượng Quan Bình chỉ là khóc lóc không nói lời nào, Vương mục mục tựa hồ áp xuống tính tình, phóng mềm miệng lưỡi: “Đây là người khác cầu

đều cầu không được phúc khí, người đảo muốn đem này phúc khí ra bên ngoài đây? Người ngấm lại người nường, nàng vất vả nhiều năm như vậy, mới có như vậy mấy ngày ngày lành quá, người nếu là làm tạp xong việc nhi, người nường bên kia sẽ thế nào? Người hảo hảo hầu hạ Vương gia, tương lai vô luận sinh hạ tới là nam hay là nữ, đều là phúc khí của người, một cái trắc phi danh hiệu là thiếu không xong, Vương phi cũng bắt người đương thân muội muội đau, Vương gia trước mặt lại có thể diện, người sợ cái gì?”

Thượng Quan Bình thấp giọng nói: “Đại tỷ tỷ vì cái gì sẽ không chịu hầu hạ Vương gia đâu.”

Vương mục mục có chút không kiên nhẫn nói: “Người đại tỷ tỷ thân mình có chút nhược, tạm thời không nghĩ muốn hài tử, người hảo hảo hầu hạ Vương gia, tương lai phúc khí của người lớn đâu! Nhanh lên, thời điểm không còn sớm, người là chính mình đi vào, vẫn là ta kêu Chu Bích các nàng lại đây kéo người đi vào? Đến lúc đó đã có thể không có gì chủ tử thể diện! Người có thể tưởng tượng rõ ràng!” Nàng thanh âm đã dồn dập lên, Thượng Quan Bình chần chờ trong chốc lát nói: “Ta..... Ta cũng là lần đầu tiên, mục mục các tỷ tỷ, nếu là đáp ứng không ở bên cạnh xem, ta liền đi vào.”

Vương mục mục xem nàng rất cuộc buông lỏng, thở dài nhẹ nhõm một hơi nói: “Không có chúng ta thế người một bên đề điểm, người sẽ hầu hạ Vương gia sao? Vương gia tuy rằng mơ mơ màng màng, nhưng chuyện đó nhi làm không có làm nam nhân chính là rõ ràng, người đừng lộn xộn oai cân nào nghĩ lừa gạt qua đi! Đến lúc đó Vương gia vẫn tội, chính là tiểu thư cũng không giữ được người!”

Thượng Quan Bình phảng phất bị dọa sợ giống nhau, thấp giọng ngập ngừng nói: “Ta đã biết, mục mục phía trước đã dạy ta, ta sẽ, chính là chuyện này hảo sinh mắc cỡ, nếu là có người ở một bên xem..... Ta, ta làm không được.”

Vương mù mù nhìn nhìn thời điểm, đây nàng nói: “Hảo đi! Phục người cái này tiểu tổ tông, đến lúc đó nhớ rõ đem hỉ khăn lấy ra tới cho ta nghiệm, nhưng đừng tự cấp chúng ta thêm phiền toái, biết đem Vương gia bên người người chi đi có bao nhiêu phiền toái sao, nếu không phải Vương gia tính tốt.....” Hai người nhẹ giọng mà nói thầm đi rồi, đứng ở hoa mộc sau Triệu Phác Chân lại phảng phất nước đá từ đầu thượng đổ xuống tới giống nhau, cả người đều ngây dại.

Thế nhưng, thế nhưng khinh Vương gia đến tận đây!

Nàng cả người đều khí ngược, chờ phục hồi tinh thần lại mới phát hiện chính mình tức giận đến liên thủ đều ở phát run, Thượng Quan Quân, động phòng chi dạ, thế nhưng làm dăng thiệp giả mạo chính mình hầu hạ Vương gia!

Nàng không phải khi dễ Vương gia mù..... Nàng là căn bản không thích Vương gia!

Nếu là thiệt tình yêu thích, như thế nào có thể chịu đựng những người khác gần chính mình ái nhân thân?

Liên ở một canh giờ trước, nàng đứng ở hỉ đường ngoại, trơ mắt mà nhìn nàng cùng Vương gia báai đường thành thân, chịu đựng vạn kim đâm tâm ghen ghét cùng đau đớn, chặt đứt chính mình đối Vương gia sở hữu không muốn xa rời cùng nhục mộ, cho rằng có thể nhìn thấy Vương gia từ nay về sau hạnh phúc mỹ mãn.

Nhưng mà gần gũi một canh giờ sau, nàng liền nhìn đến như thế cười chê một màn!

Thượng Quan Quân..... Như thế nào có thể như vậy khi dễ Vương gia? Liên tính không yêu..... Liên tính không yêu, cũng không nên như thế.....

Nàng hai mắt thậm chí đều hơi hơi có chút biến thành màu đen, một lát sau mới lấy lại bình tĩnh, hít sâu một hơi, nghĩ ít nhất muốn tới Vương gia trước mặt đi, đánh vỡ này cục sự! Làm Vương gia không bị nàng sở khinh nhục!

Vương phủ nàng lại quen thuộc bất quá, động phòng nội viện là nàng thân thủ bố trí, càng là quen thuộc vạn phần, nàng nhẹ khẽ mà đi lên đi, chuyện này khẳng định biết đến người càng ít càng tốt, mặc dù là Thượng Quan Quân bên người thị nữ, quả nhiên cũng đều tổng cổ đi ra ngoài, ẩn nàng đoán rằng, Thượng Quan Quân tất là liền ở động phòng bên cạnh hoãn các nghỉ ngơi, chờ Thượng Quan Bình thị tắm sau, mới hảo thay đổi người đi vào giấu trời qua biển. Quả nhiên, nàng đứng ở cây cột sau, nhìn Vương mục mục ở động phòng trước cửa đứng, nghe xong trong chốc lát, xoay người trước hướng bên cạnh cách vách môn đi đến, nghĩ đến là đi cấp Thượng Quan Quân báo cáo, thừa dịp này quay người lại công phu, nàng nghiêng người nhẹ nhàng đẩy cửa, lóe vào bên trong cánh cửa.

Trong phòng một trận nhu mĩ mà kỳ lạ mùi hương tràn ngập, nàng một ngụm hút vào, đã cảm giác được tim đập nhanh hơn, bên tai nóng lên, thần trí thậm chí hơi hơi nhộn nhạo hoảng hốt, đây là cái gì cổ quái hương? Nguyên bản nàng tưởng vào cửa nhìn đến Thượng Quan Bình, liền phải ở Vương gia trước mặt kêu phá việc này, nhưng mà trong phòng cảnh tượng lại làm nàng ngẩn ra, chỉ thấy Thượng Quan Bình đưa lưng về phía cửa, quần áo nửa cởi, lộ ra gầy yếu bả vai, trên giường Vương gia lại nằm, có tiếng thở dốc cùng hơi hơi tiếng rên rĩ..... Lại không giống thần trí thanh minh bộ dáng.

Các nàng rốt cuộc đem Vương gia làm sao vậy? Đây là hạ dược vẫn là mê hương? Một cổ phần nộ xông lên Triệu Phác Chân trong lòng, nàng nắm chặt ống tay áo, lại chạm đến trên cổ tay vòng tay, đó là năm đó Ứng phu nhân tặng nàng phòng thân vòng tay.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 85

Thiên tờ mờ sáng, quả nhiên Lam Tranh cùng Đinh Hương đều đứng hạn tới ngoài cửa hầu hạ —— rốt cuộc hôm nay Vương gia muốn mang theo Vương phi tiến cung bái kiến Hoàng Thượng Hoàng Hậu.

Lý Tri Mân trải qua một đêm ngủ yên, bị người đánh thức, Triệu Phác Chân nghe được Thượng Quan Quân nhẹ giọng đối Lý Tri Mân nói chuyện: “Vương gia tối hôm qua uống quá nhiều chút, thân mình còn hảo?”

Lý Tri Mân thật lâu không nói, tựa hồ có chút tìm không thấy trạng thái, Lam Tranh nhẹ giọng nói: “Vương gia thân mình nhưng có không khoẻ? Còn có thể tiến cung? Nường nường nhưng ngóng trông Vương gia Vương phi đâu.”

Lý Tri Mân rốt cuộc mở miệng, thanh âm có chút nghẹn ngào: “Đêm qua say sau càn rồi, vất vả Vương phi.” Ngữ thanh thanh đậm, lại không có hẳn là có xin lỗi chi ý, đúng là cùng từ trước giống nhau thanh lãnh tính tình.

Thượng Quan Quân thấp giọng nói: “Chúng ta phu thê nhất thể, Vương gia không cần vì thế xin lỗi, thân mình còn hảo? Muốn hay không cho ngài thượng chút giải rượu dược.”

Lý Tri Mân khẽ ừ một tiếng: “Đầu có điểm đau.”

Lam Tranh vội nói: “Ta phân phó phòng bếp cho ngài ngao nấu quả lê nước.”

Phòng trong tất tất tác tác mà bắt đầu rồi các loại hầu hạ, dâng lên chậu nước khăn lược, rửa mặt chải đầu cởi áo, Lý Tri Mân vẫn luôn yên lặng vô ngữ, không bao lâu hầu hạ xong Vương gia Vương phi dùng quá điểm đồ ăn sáng, thay đổi cát phục, ra cửa. Chờ chủ tử ra cửa sau, tiểu nha đầu nhóm sẽ tiến phòng ngủ thu thập, trong lúc này sẽ có cái nho nhỏ không đương, trường kỳ ở Vương gia bên người hầu hạ Triệu Phác Chân vẫn là rõ ràng, nàng thực thuận lợi mà ra cửa phòng về tới chính mình sân, trên đường tuy rằng có gặp được tiểu nha hoàn nhóm, cũng chỉ cho rằng vị này tỷ tỷ mới vừa hầu hạ xong Vương gia, cũng không người lòng nghi ngờ.

Nàng thậm chí còn thấy được ở hành lang hạ xem mặt mèo sắc tái nhợt Thượng Quan Bình, không hề nghi ngờ nàng đối đêm qua chính mình mặc danh hôn mê sự chút nào không dám đường hoàng, phản muốn che lấp.

Nàng trở lại chính mình trong phòng liền cảm lạnh thủy tẩy sạch thân mình, nhìn đến chính mình trên người chỉ ngân cùng vết bầm, đêm qua đủ loại tình hình lại hiện lên lên, nàng thật sâu hít một hơi, cường ẩn hạ chính mình trong lòng phân loạn tạp niệm, nhìn thẳng vào chính mình hiện giờ trước mặt lớn nhất nan đề: Rốt cuộc, còn muốn hay không cùng Vương gia nói Thượng Quan Quân giấu trời qua biển sự?

Không nói, chẳng lẽ trơ mắt nhìn Vương gia bị Thượng Quan Quân đùa bỡn với cổ chương bên trong?

Nói, nói như thế nào? Nói Thượng Quan Quân vốn dĩ muốn cho chính mình thứ muội bồi hãm? Nói tối hôm qua thượng bồi Vương gia kỳ thật là chính mình?

Nàng thay đổi một bộ quần áo, đổi kính nửa ngày, mới nhớ tới có thể tìm Tống Triêm thăm thăm khẩu phong.

Tự nhiên sẽ không nói ra sự thật, việc này, khẳng định không thể làm bất luận kẻ nào biết. Nàng thác gã sai vật đi ra ngoài truyền cái lời nói, lại cho phòng bếp điểm tiền, gọi là vài đạo tinh xảo rượu và thức ăn tối, bãi ở Hoa Chương Lô ngày thường Tống Triêm thích nhất hành lang hạ. Không bao lâu Tống Triêm hứng thú trí bừng bừng mà tới: “Nha đầu, tìm ta có chuyện gì nhi? Có phải hay không lại luyện tiệc về quê?”

Triệu Phác Chân thế hân rót rượu nói: “Đã an bài hảo hành trình, ngày sau liền xuất phát, đến tiên sinh dạy dỗ lâu ngày, chưa từng hồi báo, thập phần hổ thẹn, hôm nay rượu nhạt mấy chén, cùng Tống tiên sinh làm cá biệt.”

Tống Triêm lắc lắc đầu, vẫn là tiếp nhận kia ly rượu uống một hơi cạn sạch, lắc đầu nói: “Nha đầu a, người như vậy tài trí, đi kia hương dã dân gian, bạch bạch lãng phí a, chi bằng liền ở Vương gia bên người, phụ tá hân thành tựu một phen nghiệp lớn, kia mới sẽ không người tài giỏi không được trọng dụng a.”

Triệu Phác Chân không ngôn ngữ, Tống Triêm xem nàng sắc mặt âm đạm, trong lòng âm thầm suy đoán đảo như là vì tình gây thương tích, chỉ phải khuyên nàng nói: “Người đến lúc đó trở về, nếu là không thích, liền lại trở về, Vương gia chắc chắn còn lưu người.”

Triệu Phác Chân cũng không tiếp lời này đâu, chỉ là mỉm cười hỏi Tống Triêm: “Tống tiên sinh hiện giờ chỉ vừa lòng đến, hay không thật cảm thấy tình thế hiện giờ đối Vương gia thập phần có lợi? Vương gia mục tạt, sao Tống tiên sinh dường như một chút không lo lắng?”

Tống Triêm sắc mặt hơi hơi cứng đờ, cười nói: “Người này liền không biết, chính cái gọi là liễu ánh hoa tươi lại một thôn, Thượng Quan gia đích nữ gả vì Vương phi, đúng là tuyệt chỗ phùng sinh, hiện giờ Đông Dương công chúa bên kia, gần nhất điên rồi giống nhau ở triều thượng gian lận, căn cái này căn cái kia, mới lạnh nhiều ít nhạt tử, lại bắt đầu động bán quan

tâm, khắp nơi duỗi tay, điên cuồng gom tiền, ăn tương khó coi, phạm vào nhiều người tức giận, đã là mặt trời sắp lặn, mắt thấy liền không được, Vương gia làm kim thượng đích trưởng tử..... Hoàng Thượng xuân thu chính thịnh, Vương gia chỉ cần sinh cái hảo hoàng tôn, lại có Thượng Quan gia nâng đỡ, có tương lai.”

Triệu Phác Chân trong lòng hơi hơi trầm xuống, một lát sau nhẹ giọng nói: “Chính là, ta cảm thấy, Thượng Quan gia tựa hồ là ở lợi dụng Vương gia, Thượng Quan tiểu thư, đối Vương gia tựa hồ cũng không chân tình.”

Tống Triêm ngăn ra, bỗng nhiên cười ha ha: “Lợi dụng, đây đều là lẫn nhau a! Người như thế nào hiện tại còn nhìn không thấu sao? Thượng Quan gia lợi dụng Vương gia, Vương gia lại làm sao không phải ở lợi dụng Thượng Quan gia? Đến nỗi chân tình, chẳng lẽ Vương gia liền đối thượng quan gia tiểu nương tử có cái gì chân tình? Có thể tôn trọng nhau như khách, lẫn nhau trợ giúp, liền đã là khó được ân ái phu thê, người này nha đầu ngốc, quả thật là hài tử lời nói.”

Tống Triêm cười đến đem rượu đều sặc đến trong miệng đi, liên tục ho khan, xem Triệu Phác Chân sắc mặt từ ửng đỏ dần dần trở nên tái nhợt, trong lòng than thở, cho nên nữ tử phần lớn dễ dàng sa vào tiểu tình tiểu ái, cách cục nhỏ, đáng tiếc, đáng tiếc..... Nói như vậy, kỳ thật Vương gia vốn dĩ có thể thoát thi triển chút thủ đoạn, đem nha đầu này thu phục, đúng là một cái cực hảo giúp đỡ, cố tình vẫn là phóng nòng đi rồi.....

Cho nên, vô tình, chưa chắc là thật vô tình a, Tống Triêm uống lên ly rượu, trong lòng âm thầm cảm thán.

Chương 102 dị mộng

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 86

Ly biệt lửa sém lông mày, tới cáo biệt người, lại đều không phải nàng sở hữu luyện.

Thái dương đem lạc, trong không khí giữa hè cỏ cây hơi thở dư thừa, Triệu Phác Chân đứng ở Hoa Chương Lô tối cao chỗ, nhìn đến chủ viện cửa, Vương gia đang từ nhuyển kiệu trên dưới tới, nghĩ đến là từ trong cung trở về, hẳn lại đến phía trước đi cùng các phụ tá nói cái gì sự, trên người còn ăn mặc tiến cung cát phục, long trọng mà ưu nhã. Ở cửa nghênh đón hẳn Thượng Quan Quân đã thay đổi việc nhà quần áo, tuy là tân hôn, trên người lại rất là giản tố thanh nhã, chỉ ở bên mái cầm một đóa hồng anh, biểu hiện nàng cô dâu mới thân phận. Gió nổi lên, có lá cây rơi xuống Vương gia phát thượng, Vương phi duỗi tay thế hẳn hái được xuống dưới. Ly đến xa như vậy, rõ ràng nhìn không tới Vương gia biểu tình, nàng lại có thể tưởng tượng ra tới hẳn thoáng một bên mặt một cúi đầu thần thái, tú lẫm mi, thẳng thắn mũi, nhấp đến gắt gao môi mỏng, đã từng như vậy quen thuộc hẳn nhất cử nhất động.

Đêm qua kia thấm ướt mềm mại tóc đen dừng ở nàng trên trán xúc cảm, đà hồng mê loạn khuôn mặt tuần tú tới gần nàng hôn nàng kia lệnh người cảm giác hít thở không thông tại đây một khắc thành hình xảy ra nảy lên trong lòng, trên người da thịt lại lại lần nữa rung mình nóng lên lên, thân thể phảng phất đã nhớ kỹ kia bóng loáng lửa nóng da thịt kề sát cọ xát nóng bỏng hữu lực đôi tay giam cầm nàng động tình, nàng nhắm mắt lại, sợ hãi giờ khắc này chính mình mềm yếu cùng dao động.

Không, trở lại đi, ở chính mình trở nên càng xấu xí càng vô pháp tự khống chế phía trước, còn như vậy đi xuống, tất cả mọi người có thể nhìn ra chính mình đối hân tình yêu.

Chính mình cũng bất quá là hân đẳng hướng chí tôn chi lộ sử dụng quá một cái còn tính thuận công cụ mà thôi. Đúng vậy, hân ẩn nhẫn nhiều năm, mưu tính nhiều năm, dùng gần như lãnh khốc vô tình thái độ mưu hoa hết thảy. Nói hân này hết thảy chỉ là vì làm phú quý Hiền Vương, cưới cái thiệt tình ái chính mình nương tử, không ai sẽ tin tưởng.

Chương 103 đưa tiền

“Nàng vẫn là phải đi?”

Lý Tri Mân nằm nghiêng ở trên giường, trên người đắp chăn, trên trán phủ băng gối, thần sắc có bệnh tiêu tụy, cả người một bộ yếu đuối mệt mỏi bộ dáng.

Từ trong cung chống trở về, hân liền phát sốt, sốt cao không lùi thậm chí nôn mửa không ngừng. Vương phủ một trận rối ren, thỉnh ngự y tới xem qua, hàm súc mà đưa ra Vương gia độc thương chưa lui, thân mình suy yếu, trợ hứng được vẫn là thiếu dùng chút, lại khai chút tu dưỡng đuổi độc được. Thượng Quan Quân bên kia xấu hổ đến đầy mặt đỏ bừng, quần bách mà cùng Lý Tri Mân xin lỗi, nói bên người mù mù nhóm tự chủ trương, nói dùng chính là ôn hòa trợ hứng được, không nghĩ tới Vương gia thân mình suy yếu, độc thương chưa lành, thế nhưng chịu không dậy nổi, nói liền muốn cho bên người mù mù tới cấp Vương gia bồi tội. Lý Tri Mân sẵn sóc Vương phi tâm tình, làm ngự y không cần hướng trong cung báo, chỉ nói là chính mình thân mình không thẳng, quá mệt mỏi gây ra. Thượng Quan Quân cảm kích mà ở mép giường hầu hạ, tự mình uy thủy uy được, hân lại choáng váng đầu đau đầu đến lợi hại, không mừng bên cạnh có người, không mừng ồn ào, vẫn là làm Vương phi nghỉ tạm đi.

Bên cạnh hầu hạ người đều tổng cổ rớt, Lý Tri Mân lại kêu Cao Linh Quân tới.

Cao Linh Quân nhìn Lý Tri Mân nửa khép đôi mắt, thật cẩn thận nói: “Là, hôm qua đã cùng thuộc hạ gõ định rồi hành trình, xe ngựa cũng định ra, trong phủ Nguyễn mục mục phải cái Hoàn nhi cho nàng một đường hầu hạ, thân khế cũng cho nàng.”

Lý Tri Mân lâu dài không nói, trên mặt thần sắc mệt mỏi đến lợi hại, Cao Linh Quân thử thăm dò hỏi: “Vương gia —— chính là thay đổi chủ ý?”

Lý Tri Mân không đáp, lại hỏi hẩn: “Nàng người nhà, là bộ dáng gì?” Làm nàng là có thể như vậy toàn tâm toàn ý mà phải đi về, cho dù là trải qua một đêm kia.

Đầu lại trầm lại đau, trên người cực nóng cùng trên trán băng gổì truyền đến lạnh lẽo đan xen, dầy hẩn trên lưng chảy ra mật mật hẩn, quần áo hẩn là đều ướt đầm, dính vào trên người, lại dầy hẩn nhớ tới đêm hôm đó thần hồn mê muội. Nỗ nà giống nhau mềm nhẵn hơi lạnh da thịt cùng hẩn tương dán, khăn trí mảnh khảnh vòng eo một chường nhưng nắm, một tiết một tiết sống lưng có mềm mại độ cung, mềm mại môi, run rẩy lông mi, nước nử giống nhau nghẹn ngào thanh.

Luôn luôn khắc chế kiên nhẫn hẩn, khuất tùng kia một khắc thân thể bản năng.

Thượng Quan Quân lừa gạt làm hẩn phần nộ, lại còn không đủ để phá hủy hẩn, nhưng mà trung gian thay đổi tiến vào này một con nho nhỏ tự chủ trương tiểu miêu, lại thứ làm hẩn lâm vào rối rắm, tính sai cùng vô năng thất bại cảm làm hẩn bệnh thể tới rào rạt,

“Triệu cô nương cha mẹ khoẻ mạnh, biết nàng phải về tới đều thập phần vui mừng, bên trên lại có huynh đệ, phía dưới cũng còn có tỷ muội,

toàn gia đều rất là hiền lành, phụ thân hẳn lại là tứ phẩm phán tư, ở địa phương thanh danh cũng không tồi, nghe nói nhà bọn họ còn có cái nữ nhi, cùng thổ ty gia công tử đính thân.” Cao Linh Quân thấp giọng hồi báo.

Lý Tri Mân thông thả nhắm mắt lại, phảng phất ở dùng chính mình choáng váng hôn mê đầu nghĩ đến cái gì, một lát sau mới lại mở to mắt thấp thấp nói: “Liên Sơn một thế hệ dân tộc Thổ rất nhiều, mười động tám trại, bảy miều tám dao, đều là man di người, lúc nào cũng tác loạn, không phục triều đình quản thúc, bên kia lại sơn nhiều chướng khí trọng, tiêu diệt lại tiêu diệt bất tận, thổ địa cắn cỗi, phái trọng binh cũng không có lời, trong triều hơi có chút tài hoa năng thần qua đi, cũng nhân không tập địa phương phong tục, không hảo thống trị, bởi vậy mới thiết thổ ty nhiều thế hệ tự trị, dụ dỗ xa người, hơn nữa lệnh này con cháu nhập Quốc Tử Giám học thi thư, nữ nhi vào cung làm việc tập lễ nghi, lấy giáo hóa dân phong. Nhưng mà nếu cha mẹ khoẻ mạnh, như thế nào vào cung mười năm, chưa từng tài vật thư tín gửi đưa thân nữ, chưa từng có người tới thăm nữ nhi, tùy ý tuổi nhỏ nữ nhi ở trong cung tự sinh tự diệt, liên điểm này, các người không cảm thấy kỳ quái? Cũng liên kia nha đầu một lòng chỉ nghĩ chạy nhanh về nhà, chút nào không nghĩ ngờ.”

Cao Linh Quân nói: “Dân gian phần lớn hạt cơ bản nhẹ nữ, bên kia ly kinh thành cũng thật sự xa điểm, lúc trước lại là bởi vì tác loạn bị triều đình phương trấn áp, bị buộc đưa nữ tiến cung, nhiều ít đối triều đình có chút bất mãn, hơn phân nửa ôm coi như nữ nhi không ở ý tưởng, lại là từ nhỏ đưa tới, tình cảm tự nhiên mỏng chút, hiện giờ bên kia đã quy thuận triều đình nhiều năm, bị lễ nghi giáo hóa, xem Triệu nương tử có phẩm cấp trong người, lại đến Vương gia coi trọng, còn ban kia rất nhiều tài vật, tất sẽ không nhẹ xem, thiên hạ nào có không đau chính mình hài tử cha mẹ.”

Đầu óc độn đau, Lý Tri Mân trào nói: “Thiên hạ không đau chính mình hài tử cha mẹ, là số ít.”

Cao Linh Quân biết Lý Tri Mân lời này lại là có chút đối với kim thượng cùng Hoàng Hậu phúng ý, không dám tiếp lời này đầu, hấp tấp xoay đề tài: “Triệu nương tử làm người trung hậu, nói vậy sẽ không nói bậy cái gì, Liên Sơn ly kinh thành lại xa như vậy, có lẽ nàng về sau cả đời đều sẽ không đã trở lại, Vương gia..... Có phải hay không vẫn là tha nàng.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 87

Thượng Quan Quân hơi hơi sườn sườn mặt, nhúu mày mang theo chút kinh ngạc nói: “Nàng như thế nào ở trong kinh sao? Ta không biết thế nhưng cho nàng hạ thiếp, phía trước nàng vì con nuôi cầu thú ta, hiện giờ gặp mặt thật sự có chút xấu hổ. Những cái đó lẽ lại quá dày chút, không biết phụ thân như thế nào tưởng, lại là tiếp xuống dưới, ta nguyên nghĩ đại khái là nương ta cấp Vương gia tặng lễ đâu, hiện giờ thời gian còn thiển, tìm thời gian lại cùng phụ thân nói chuyện, hiện giờ này chừng mực lại có chút nắm chắc không tốt.”

Vương mục mục nói: “Nên như thế nào thấy liền còn như thế nào chuyển biến tốt, ngài là Vương phi, không mất lễ liền hảo.”

Thượng Quan Quân nói: “Hảo bãi.”

Đang nói chuyện, lại nhìn đến Vương mục mục bỗng nhiên sắc mặt ngẩn ra, Thượng Quan Quân đảo mắt nhìn lại, nhìn đến cửa đang bị người tiếp khách bọn thị nữ tiếp dẫn tiến vào một người quý phu nhân, cao búi tóc hồng trang, y trang đẹp dễ quý giá, dáng đi ưu nhã, càng làm cho người dẫn nhân chú mục chính là nàng trên mặt nửa mặt đều vẽ đầy đỏ tươi phượng hoàng trang yếp, dưới ánh mặt trời rực rỡ lấp lánh, nàng tựa hồ cũng chú ý tới nàng tầm mắt, chuyển mục cùng nàng tầm mắt tương tiếp, một đôi mắt sắc bén phi thường, xem người khi phảng phất mang theo hùng hổ dọa người áp lực, Thượng Quan Quân lại không tránh không tránh, chỉ là ánh mắt an tĩnh, thậm chí còn mỉm cười gật đầu.

Kia phu nhân tựa hồ ngẩn ra hạ, sau đó trong mắt dần dần hiện lên hoang mang, lại nhìn mắt nàng phía sau Vương mục mục, ánh mắt tràn đầy kinh ngạc nhìn quét, Thượng Quan Quân hơi hơi mỉm cười: “Cũng không biết là nhà ai phu nhân, nhìn cũng không phải tuổi trẻ phụ nhân, cư nhiên dùng như vậy khoa trương trang điểm đẹp, hành xử khác người như thế, ta xem nàng trang phục, không giống trong kinh, chắc là nhà ai địa phương quan tài hoa nhập kinh thành, tại địa phương thượng xưng vương xưng bá quán.”

Wang mu mu trên mặt biểu tình thập phần do dự chần chờ, tựa hồ muốn nói gì, đang ở lúc này bỗng nhiên có nội thị chạy chậm tiến vào bẩm báo: “Vương phi nương nương, Vương gia thỉnh Vương phi đến đằng trước đi, Thái Tử cùng Thái Tử Phi nương nương giá lâm, Vương gia làm ngài qua đi cùng hân nghênh một nghênh.”

Thượng Quan Quân vội đứng dậy, bên người nàng bọn thị nữ cũng vội vàng thế nàng chuẩn bị trâm cài, vây quanh nàng vội vội mà đi ra ngoài.

Ở nàng phía sau, xa xa nhìn nàng Ứng phu nhân, ánh mắt ngưng chú ở Thượng Quan Quân bên tai kia viên đỏ tươi nốt chu sa thượng, sắc mặt bỗng nhiên trở nên tuyết trắng.

Ứng Vô Cửu bồi Ứng phu nhân dự tiệc, không bao lâu lại bị gã sai vặt tới báo, nói Ứng phu nhân thân mình không khỏe, muốn sớm chút trở về, hân nhất quán hiếu thuận, vội vàng cũng cáo từ, vội vàng từ tịch thượng ra tới, về tới nhà mình trên xe ngựa, còn chưa cập dò hỏi mẫu thân thân mình nơi nào không khỏe, lại nhìn đến Ứng phu nhân bỗng nhiên đuổi tay bắt lấy hân tay, đôi mắt lượng đến kinh người, mu bàn tay thượng gân xanh bởi vì dùng sức mà nhô lên: “Người đi thay ta tra hai việc, một là Tần Vương gia bên người nữ quan, họ Triệu cái kia, chính là đã từng ở Phạm Dương bồi quá ta cái kia nữ quan, tra nàng thân thế, còn có hiện tại đương trị đều tra cho ta, nhị là tra Thượng Quan gia một cái họ Liễu mục mục, từng đã làm hiện giờ Vương phi Thượng Quan Quân bà vú, nàng ở nơi nào!”

Ứng Vô Cữu nhìn dưỡng mẫu kích động đến hơi hơi phát run tay, phập phồng bộ ngực, trong lòng một đốn, trầm giọng đáp: “Hào.” Một lát sau hẳn rồi lại nhớ tới một chuyện, có chút chần chờ nói: “Chỉ là mẫu thân..... Ngài còn nhớ rõ chúng ta vào thành khi, Tần Vương phủ về quê cái kia nữ quan, đúng là họ Triệu.”

Ứng phu nhân bỗng nhiên quay đầu, sắc mặt xanh trắng, nửa bên mặt thượng phượng hoàng như thiêu đốt hỏa giống nhau: “Đi tra!”

Tin tức cũng không cần lâu lắm đã điều tra đến, Thượng Quan Quân nữ mẫu Liễu thị, sớm tại mấy năm trước liền nhân phạm vào sai bị tổng cổ về quê, nghe nói tiểu thư còn đi lão gia trước mặt cầu quá tình, cũng chưa dùng. Mà Triệu Phác Chân ở Tần Vương bên người pha chịu trọng dụng, rất nhiều người đều biết nàng, tìm hiểu nàng tin tức cũng không phí cái gì sức lực. Liên Sơn thổ ty quý tộc đưa vào trong cung làm việc nữ nhi, nhân làm việc đến hảo, bị Đậu Hoàng Hậu thưởng xuống dưới tới rồi Tần Vương bên người, chuyên chương thư lâu, thực chịu Tần Vương coi trọng sủng ái, thông minh Minh Tuệ, đã gặp qua là không quên được, Vương gia thỉnh người giáo nàng đọc sách vẽ tranh, tùy Tần Vương xuất chinh quá lập công, trong phủ đều cho rằng nàng tương lai tất là Vương gia trắc phi. Kết quả Vương gia đại hôn trước, thả bên người vài cái nữ quan ra tới gả chồng về quê, trong đó liền có vị này nữ quan.

Ứng phu nhân nhìn Ứng Vô Cữu đưa lại đây sổ con, trong ánh mắt phảng phất thiêu đốt cháy: “Thượng Quan Lân, đối Triệu Phác Chân thập phần yêu thích?”

Ứng Vô Cữu nhìn nàng một cái, tiểu tâm ý nghĩa nói: “Ở xuất chinh thời điểm, nhi tử đích xác gặp qua Thượng Quan Lân tìm nàng nói chuyện, thái độ rất là thân thiết. Theo đáng tin cậy tin tức, Thượng Quan Lân nhiều lần cùng Tần Vương thảo muốn Triệu Phác Chân không được, nhưng không có chiếm được.”

Ứng phu nhân bỗng nhiên trầm mặc, nàng sắc mặt biến ảo hồi lâu, bỗng nhiên đem kia tờ giấy nắm chặt, âm thanh lạnh lùng nói: “Bị xe, ta muốn đi Thượng Quan gia trông thấy Thượng Quan Khiêm.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 88

Nàng giờ phút này thật là thật sâu hối hận chính mình, bởi vì áy náy, nhiều năm chưa từng tận mắt nhìn thấy xem chính mình nữ nhi, nếu là chính mình nhiều xem một cái, há có không nhận biết, kia Liễu thị nữ nhi, bên tai một cái nốt chu sa, bởi vì tuổi gần, nàng lúc trước khoan nhân, cũng dung Liễu thị ôm chính mình nữ nhi đi vào cùng nuôi nấng, liền quần áo chớ cũng nhiều cùng chính mình nữ nhi cùng chế tác, há biết nuôi lớn nô tài tâm, an dám khinh chủ nếu này!

Nàng oán hận nói: “Lúc trước ta lệnh nàng ôm nữ nhi phân công nhau chạy trốn, đạo tặc chỉ đuổi theo chúng ta đoàn xe, nàng đã có thể bình an chạy ra, cũng biết lúc ấy vẫn chưa bị đạo tặc truy kích, rõ ràng là lo lắng nữ nhi tuổi nhỏ, khóc đề lên đưa tới truy binh, cho nên vì bảo mệnh nhẫn tâm vứt bỏ ấu nữ với núi sâu bên trong, lúc sau lại vì bảo mệnh, đem chính mình nữ nhi thể thân, bức này lòng lang dạ sói nô tài, người tất yếu giao cho ta xử trí mới có thể một giải mối hận trong lòng của ta!”

Thượng Quan Khiêm trên mặt cứng lại, chưa từng trả lời, Ứng phu nhân vẫn là hung tợn nói: “Ta biết các người tính toán! Các người là tưởng nhéo người này ở trong tay, tương lai hảo khổng chế Thượng Quan Quân, tưởng bỏ! Còn có ta phía trước tặng tới của hồi môn, kia đều là cho ta thân sinh nữ nhi, không phải cấp kẻ thù chi nữ! Cần toàn bộ chúc còn! Đây hai điểm người cần trước làm tốt, chớ ta tìm về ta thân nữ nhi, bàn lại phía sau, tóm lại, các người không cho nữ nhi của ta hảo quá, ta cũng sẽ không cho các người bàn tính như ý thực hiện được! Chúng ta chớ xem! Ba ngày trong vòng, ta muốn gặp đến Liễu thị, nếu là bằng không, ha hả, Tần Vương tuy rằng mắt mù, kia cũng là phượng tử long tôn, nếu là biết hoàng gia lệnh

phong, long trọng hôn lễ cưới tiến vào, là cái nô tỳ chi nữ, các người Thượng Quan tộc liền chờ chân chính khi quân tội lớn từ trên trời giáng xuống đi!”

Thượng Quan Khiêm ngực cứng lại, nhìn Ứng phu nhân tràn ngập cừu hận đôi mắt, biết nàng tính liệt như hỏa, hiện giờ đã là hận cực, nếu là không bằng nàng nguyện, chỉ sợ là thật sự có thể làm ra tới này ngọc nát đá tan việc, vất hết óc lại nhất thời nghĩ không ra ứng đối phương pháp, lúc này bỗng nhiên cửa thư phòng bị người đẩy ra, một cái già nua thanh âm lạnh lùng nói: “Sau đó đâu? Ta Thượng Quan tộc tộc diệt, chẳng lẽ Thượng Quan Lâm là có thể thoát được rốt này tộc tru tai họa? Người một lòng chỉ nghĩ nữ nhi, chẳng lẽ đã quên, người còn có một cái trường tử?”

Ứng phu nhân đột nhiên quay đầu, trong mắt lại lần nữa bốc cháy lên ngọn lửa, ngăn ngui cười lạnh một tiếng: “Nguyên lai là lão phu nhân! Ta nói đi, kia giả mạo nô tỳ chi nữ bên cạnh đứng mù mù có chút quen mắt, hiện giờ nghĩ đến, nhưng bất chính là lão phu nhân bên người nhất đến đặc lực Vương mù mù sao, lão phu nhân quả nhiên ánh mắt độc đáo, duy mới là cử, vì Thượng Quan nhất tộc vinh hoa phú quý, đó là nô tỳ chi nữ, cũng bỏ được hạ trọng bốn nâng đỡ đi lên, hảo một cái xinh đẹp tiền đặt cược!”

Thượng Quan lão phu nhân bên cạnh Vương mù mù ở nàng nhìn gần dưới thấp đầu, Thượng Quan lão phu nhân ngẩng đầu đi đến, nhàn nhạt nói: “Nếu không phải Hiếu Cần nhận ra người chạy nhanh tới nói cho ta, ta còn không biết hiện giờ danh môn quốc trung Phạm Dương tiết độ sứ Ứng Khâm thế tử, nguyên lai lại là ta Thượng Quan tộc bỏ thế. Thế nhưng còn dám thay đổi thể diện ở trong kinh quang minh chính đại xuất nhập, thế nhưng không sợ bị người nhận ra, nghĩ đến cũng là, kia thổ phỉ có thể cưới được cái năm họ nữ đã là cảm thấy mỹ mãn, mặc dù là người khác bỏ nếu già rách, cũng trân trọng.”

Ứng phu nhân nói: “Ta sợ cái gì? Sợ chính là lúc trước còn chưa tìm được tức phụ xác chết, liền gấp không chờ nổi trên mặt đất biểu cầu treo

biến cáo mệnh, xong việc phát hiện tức phụ còn sống, không cho rằng hi, phản muốn hạ độc mưu hại tức phụ chột dạ người thôi!”

Thượng Quan Khiêm vội la lên: “Năm đó bắt quá là hiểu lầm thôi, là người nghĩ đến quá nhiều, còn suốt đêm chạy, cũng không cho người giải thích một vài.”

Ứng phu nhân nhìn gần Thượng Quan lão phu nhân, không che không dấu: “Là hiểu lầm vẫn là mưu sát, lão phu nhân trong lòng nhất rõ ràng, lúc trước kiêng kị hai đứa nhỏ, ta mềm yếu mai danh ẩn tích rời đi, hiện giờ nữ nhi đều bị các người hại thành như vậy, ta sợ cái gì? Cùng lắm thì đến lúc đó mang theo Lân nhi cùng Chân Nhi đi xa thôi, đến nỗi Thượng Quan nhất tộc, quan ta chuyện gì?”

Thượng Quan lão phu nhân trên mặt đối đối, lạnh lùng nói: “Người cũng bắt quá là ỷ vào Ứng Khâm trong tay binh quyền thôi, hiện giờ bắt quá là Đông Dương công chúa vội vã muốn cho Thái Tử thượng vị, cho rằng Ứng Khâm duy trì Thái Tử, cho nên không nhúc nhích các người thôi, mắt thấy kim thượng cũng chính là này một năm hai năm liền phải động thủ, người nếu là cùng Thượng Quan gia quyết liệt, đến lúc đó Tần Vương thượng vị, người cho rằng các người Ứng gia là có thể chiếm được hảo? Người lại khẳng định Lân nhi sẽ đi theo người mai danh ẩn tích, từ đây cùng công danh vô duyên? Người liền cho rằng Lân nhi sẽ tình nguyện bình phàm cả đời? Người cho rằng hẳn thật là không học vấn không nghề nghiệp ăn chơi trác táng? Khinh nam bá nữ, hoành hành ngang ngược việc người nhưng xem hẳn đã làm? Hẳn liền bởi vì xuất thân ở Thượng Quan gia, vẫn luôn bị người chèn ép, hẳn nếu là nguyện ý an hưởng phú quý cả đời, lúc trước liền sẽ không tự thỉnh đi biên cương tòng quân! Người làm hẳn ruột mẫu thân, chẳng lẽ liền phải trơ mắt nhìn hẳn tài hoa bị mai một? Hẳn sự phụ cực hiểu, phía trước lại đối thượng quan quân cũng rất là yêu quý, sau lại mặc dù là đã biết kia hài tử không phải chính mình thân muội tử, cũng hoàn toàn không nhẫn thương tổn nàng, cũng không có tùy tiện đi

vạch trần việc này, cũng biết đứa nhỏ này cũng là trọng tình trọng nghĩa, biết lấy đại cục làm trọng, người nếu thị phi muốn ngọc nát đá tan, đến lúc đó đứa nhỏ này phát hiện chính mình nguyên bản tiết liệt mẫu thân thế nhưng còn tạm thời an toàn hậu thế, tái giá người khác, thậm chí còn yếu hại chính mình tộc tru, đến lúc đó hắn chẳng lẽ sẽ xá lại hắn thân nhân, cùng người xa chạy cao bay?”

Ứng phu nhân cứng họng, Thượng Quan Lâm là nàng nhi tử, há có không đau lòng, chính mình nhi tử tài hoa cùng tính tình quật cường, nàng càng là rõ ràng thật sự, mà gặt nhi nữ tái giá người khác, nàng tuy bất hối, lại rốt cuộc là cảm thấy có chút thẹn với nhi nữ, bị Thượng Quan lão phu nhân năm khuyết điểm, miệng nàng thượng lại tuyệt không chịu nhận thua: “Ta hài nhi tự nhiên có thể phân biệt đúng sai, sao lại vì các người này bộ đường hoàng sở lừa gạt! Nếu không phải các người cũng bắt không được hắn, vì sao rõ ràng vẫn luôn yêu thương chính mình muội muội ca ca, cứ nhiên không có tham dự hôn lễ? Hiển nhiên hắn cũng không tán thành đem Thượng Quan Quân gả cho Tần Vương! Các người sợ hấn nháo sự, đơn giản ý tưởng đem hấn chi khai! Tần Vương, một cái mắt bị mù hoàng tử, các người sở dựa vào bất quá là Thượng Quan Quân có thể sinh hạ đích hoàng tôn, Đông Dương công chúa cùng Thái Tử sẽ rơi đài, chính là nếu là ta làm Ứng Khâm sửa duy trì Thái Tử đâu? Các người thật xác định các người có thể đấu đảo Thái Tử? Thái Tử dù sao cũng là Thánh Hậu một mạch, hấn người ủng hộ khá vậy không ít a, hiện giờ bất quá là kiêng kỵ Đông Dương công chúa, hấn mới bị liên lụy không thể kế vị, nếu là ta làm Ứng Khâm toàn lực duy trì Thái Tử kế vị, sợ là các người nhất đắc ý một tử, cũng sẽ trở thành phế tử, đến lúc đó xem các người còn như thế nào an hưởng vinh hoa!”

Thượng Quan lão phu nhân nheo lại đôi mắt, âm lãnh mà nhìn về phía Ứng phu nhân, Ứng phu nhân không lưu tình chút nào mà nhìn lại: “Ta nữ nhi, ta thế muốn thay nàng ra khỏi khí này!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 89

Vương mục mục xem nàng tuy rằng ngôn ngữ rất là ghét bỏ, trên mặt lại có chút vui mừng, biết này vương phủ nội vụ giao cho trên tay nàng, nàng trong lòng là thập phần vừa lòng, trong lòng âm thầm gật đầu cười nói: “Có thể thấy được Vương gia là thiết tình coi trọng tiểu thư, này vương phủ tiền đồ, nghe nói còn có không ít kim thưởng cùng nương nương thưởng, tiểu thư nhưng đến hảo hảo chải vuốt rõ ràng mới là.”

Thượng Quan Quân cong môi cười: “Nhưng thôi bỏ đi, tên tuổi nghe đại, kỳ thật này tiền đồ, ha ha..... Nếu không nói như thế nào nương nương xuất thân giả mạo đâu, này của hồi môn, cũng thật sự là.....” Nàng hơi hơi lắc lắc đầu cười, Vương mục mục ngẫm hiểu nói: “A nha, sao có thể giống thế gia giống nhau hơn mười thế hệ tích lũy xuống dưới đâu? Này gia đình bình dân, có thể có cái lấy đến ra tay thôn trang, mấy trăm mẫu đồng ruộng, đã là hết sức có khả năng. Tiểu thư hiện giờ lý này đó, có thể nói là đại tài tiểu dụng, ta xem tiểu thư chính mình của hồi môn, chính là mạnh hơn nhiều.”

Thượng Quan Quân cười một cái, đảo chưa nói cái gì, Vương mục mục lại căng da đầu nói: “Hôm nay trở về, lão phu nhân cùng lão gia lại là có công đạo, nói Ứng gia hiện giờ nổi bật quá thịnh, thu nhà bọn họ hậu lễ, đối lão gia quan thanh bất lợi, cho nên luôn mãi suy tư, làm lão nô trở về, đem lần trước Ứng gia đưa tới lễ đều đưa trở về.”

Thượng Quan Quân ngẩn ra, cười nói: “A cha cũng là hồ đồ, phía trước ta liền nói không nên thu, nghĩ đến a cha liền tưởng cho ta làm làm trường hợp, chỉ chúng ta Thượng Quan gia, nơi nào yêu cầu này đó tới giữ

thể diện? Nếu như thế, vậy người tìm cái thời gian giao tiếp liền hảo, phía trước cũng không thương của hồi môn đơn tử, chỉ nói là cho ta chính mình áp rương bạc, phương tiện sai sử, nhưng thật ra phương tiện, trực tiếp đưa trở về là được.”

Vương mục mục gật gật đầu, Thượng Quan Quân cười nói: “Mục mục tới cũng vừa lúc, trong chốc lát tốt nhất đi cùng Bình muội muội nói nói quy củ, nàng gia đình bình dân, không biết này nhà cao cửa rộng quy củ, hôm nay được cái không mặt mũi, quái tao, nàng rốt cuộc là muội muội, ta khó mà nói nàng, làm phiền ngài vất vả điểm, hơi chút đề điểm nàng, nhiều tâm nhãn liền hảo.”

Vương mục mục vội vàng hỏi: “Sao ta một ngày không ở, liền sinh xong việc đoan?”

Thượng Quan Quân nói: “Chỉ nghe nói nàng mới làm xiêm y, không biết sao bị một con mèo trảo phá, nàng liền bức, một hai phải làm người tóm được kia chỉ miêu tới đánh giết, vừa vặn kia chỉ miêu là dưỡng ở Vương gia thư phòng, bọn hạ nhân cũng không dám vào đi, nàng liền một hai phải xông vào cùng Vương gia làm nũng, kết quả Vương gia chưa nói cái gì, chỉ làm kim chỉ thượng cho nàng lại làm vài món tân, liền làm người tặng nàng ra tới, tao đến mặt nàng đỏ bừng, hầu hạ nàng nha hoàn qua lại ta, cũng đem ta tao đến không được, chúng ta Thượng Quan thế gia, có từng thiếu này vài món xiêm y? Ta cũng không mặt mũi nói nàng, chỉ cũng thưởng mấy con bố làm nàng làm xiêm y đi, làm phiền mục mục cũng đề điểm đề điểm nàng, này chủ tử bên người dưỡng Miêu nhi cầu nhi, kia cũng không phải tùy ý có thể đánh giết, huống chi chúng ta bức này nhân gia người, cũng muốn giảng vài phần tôn quý thể diện, động bất động kêu đánh kêu giết, lúc này mới ngày tốt qua bao lâu đâu, cũng không sợ lây dính huyết quang, không may mắn.”

Vương mục mục thở dài: “Đó là, nàng kiến thức hạn hẹp, một kiện xiêm y có thể để trước kia một năm chi tiêu đâu, đại khái luyện tiếc cũng là có,

chỉ là đã là Vương gia thư phòng miêu, nghĩ đến cũng không phải mèò hoang, sao ai xiêm y đều không trảo, cố tình bắt nàng? Đừng không phải nàng tâm nhân thật, bị người tính kế đi?”

Thượng Quan Quân vậy vậy tay: “Chuyện này ta vừa nghe cũng biết không đúng, dường chín miêu, làm sao tùy tiện hưởng nhân thân thượng phác, tìm người hỏi thăm hạ, quả nhiên kia Miêu nhi nghe nói từ trước là Vương gia bên người nữ quan dưỡng, kia nữ quan hảo xuyên cái hoa xiêm y, Miêu nhi cùng nàng thực, ngày thường chính là phác chơi, Bình muội lại không biết, nhìn đến Miêu nhi đánh tới, hoảng sợ, ngược lại bị miêu cấp trảo lạn xiêm y, hiện giờ nghĩ đến, kim chỉ phòng bên kia cấp Bình muội làm xiêm y thời điểm, sợ là sớm đã có người theo dõi, cố ý tuyển màu sắc và hoa văn tương tự vài dẹt đưa đến nàng trước mặt tới làm nàng chọn, nhưng là này màu sắc và hoa văn cũng là Bình muội chính mình tuyển, Miêu nhi trảo phá, cũng là chính nàng kêu đánh kêu giết, lỗ mãng hấp tấp đụng vào Vương gia trong phòng đi, tuy là người khác tính toán, nàng cũng thật sự có chút sốt ruột không tôn trọng, ta làm nàng ở trong phòng cấm túc bảy ngày, sao sao nữ tặc, ngài cũng nhìn điểm, lần sau nhưng đừng lại làm người tính toán đi.”

Vương mục mục ánh mắt chợt lóe, nhẹ giọng nói: “Chính là phía trước Vương gia nhất sủng cái kia Triệu họ nữ quan?”

Thượng Quan Quân gật gật đầu, cười nói: “Không cần phải nói, chuyện này tất là Vương gia bên người kia hai cái nữ quan làm, Đinh Hương thành thật, dư lại chỉ có Lam Tranh, kia Triệu Phác Chân đã về quê, nàng tới như vậy nhất chiêu, bất quá là tưởng ghê tởm ghê tởm ta, bất quá một ít tiểu nữ nhân ghen ghét chi tâm, thành không được đại sự, không cần lý nàng.”

Vương mục mục cúi đầu nói: “Là.”

Chương 107 trở về nhà

Ngoài cửa sổ thâm bích sắc bóng cây xuyên thấu qua ửng đỏ lưới cửa sổ, ánh vào lầu nội, ngoài cửa sổ đại thụ che phủ, lá cây sần sật, tiểu miêu nhẹ nhàng mà nhảy vào dựa vào ghế trên thanh niên nam tử trong lòng ngực.

Lý Tri Mân nhẹ nhàng vuốt ve nó cổ, tiểu miêu phát ra xì xụp thoải mái tiểu thanh âm, Lý Tri Mân nhéo nhéo nó lỗ tai, thấp giọng nói: “Nhận sai người đi? Về sau không thể lại nhận quần áo.....”

Tiểu miêu giật giật lỗ tai, lười biếng trở mình, chi lăng bốn cái đen nhánh móng vuốt, đem tuyết trắng bụng nhảy ra tới cấp chủ nhân trảo, chút nào không biết chính mình thiếu chút nữa đã bị đánh chết.

Màn giật giật, màn câu lay động. Lý Tri Mân hơi hơi ngẩng đầu: “Chuyện gì?”

Lại là Tống Triêm tới, hần lại cười nói: “Tần Vương phi lại tới mời Vương phi đi dâng hương, Vương phi đã là ứng.”

Lý Tri Mân khoe miệng hiện lên một cái mĩa mai mỉm cười: “Bất quá là hai đầu lấy lòng, thuận lợi mọi bề thôi, Vương phi..... Thật sự là quá ham thích với này đó trường hợp thượng giao tế. Quyết định hết thủy, vẫn là thực lực. Vương phi dù sao cũng là tuổi nhẹ, kiến thức nông cạn, nhìn không thấu điểm này, cho rằng người khác hơi kỳ hảo, liền có cơ hội mượn sức.”

Tống Triêm ha ha cười: “Bất quá những người khác nhìn bọn họ cùng Tần Vương phủ lui tới chặt chẽ, cũng sẽ nhiều chút kiêng kị, ta đoán Vương phi đánh cũng là cái này chủ ý, cho nên thường xuyên cùng Tần Vương phi lui tới, gần nhất cũng tham gia không ít thế gia yến hội, mượn sức không ít thế gia, Vương gia hiện giờ hiền danh là càng thêm truyền lưu.”

Lý Tri Mân ngồi dậy, đem bất mãn mà miêu miêu kêu tiểu miêu đoàn tới rồi đầu gối, mặt mày gian mang theo mỏng lạnh: “Nàng đã quên phía trên còn có phụ hoàng đâu, vốn tưởng rằng là cái kinh tài diễm tuyệt, cùng dung nữ không giống nhau, còn nghĩ nhậm nàng buông tay làm, ta cũng tình diễm tâm, đáng tiếc.....”

Tống Triêm cười nói: “Vương gia dù sao cũng phải có cái Vương phi, nếu không hậu trạch không người xã giao cũng không thích hợp, nói nữa, Hoàng Thượng hiện giờ một lòng ứng phó Đông Dương công chúa, tất nhiên là ước gì người danh vọng càng long.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 90

Triệu Phác Chân xem hắn nói chuyện tuy rằng văn trứu trứu, lại rất là không thông, nghĩ địa phương thổ ty, không tập lễ nghi, thi thư thượng nói vậy cũng không lớn tinh thông, chỉ là lại cười nói: “Đa tạ thể tử đại nhân mời.” Lại cũng không đồng ý tới, nhưng nàng cười chi gian, lúm đồng tiền như hoa, mặc thể tử miệng khô lưỡi khô, trong lòng áy náy, hận không thể lại quay lại trở về, nhiều cùng này mỹ nhân nói thêm nữa vài câu. Chỉ là nhân gia là rời nhà nhiều năm, mới vừa rời phàn gia, tất nhiên là vội vã muốn cùng cha mẹ đoàn tụ, chính mình là khách nhân, thực sự không thể nhiều hơn quấy rầy, chỉ phải cùng Triệu đại nhân lại khách khí vài câu, mới lưu luyến không rời trên mặt đất mã hồi phủ.

Chương 108 người nhà

Triệu Phác Chân theo phụ thân trở về phủ, sớm có người đi vào thông truyền, liền có một vị gương mặt hiền từ phu nhân đón ra tới, một đường dùng khăn tay không ngừng chà lau con mắt: “Chân Nhi đã trở lại.”

Triệu Phác Chân biết đây là chính mình mẹ đẻ La thị, vành mắt đỏ lên: “Nữ nhi bá kiến mẫu thân.” Triệu mẫu đã vội vàng tiến lên đỡ nàng, vành mắt đỏ bừng: “Con của ta, nhưng khổ người nhiều năm như vậy, trong cung nhưng vất vả? Năm nay mẫu thân ngươi ta canh cánh trong lòng, không biết cỡ nào vương bận người, chỉ là mỗi lần phái người vào kinh suy nghĩ cho người mang tin, luôn là bị trông cửa khó xử, liền tin đều đệ không đi vào, chúng ta thâm sơn cùng cốc, lại tìm không thấy phương pháp tiến cung, tiến một lần kinh không dễ dàng, nữ nhi, người có thể trách cha mẹ thân tâm tàn nhẫn, đưa người vào cung?”

Triệu Phác Chân mấy năm nay tuy là cũng có chút oán trách cha mẹ thân trước nay một chút tin tức cũng không, mỗi lần nhìn khác cung nhân được đến trong nhà tin cùng nhờ người mang tới tài vật, đều có chút chua xót, khó tránh khỏi trong lòng cũng đối cha mẹ có chút nghi hoặc. Nghe nàng như vậy vừa khóc tố, nghĩ thầm kia trong cung thị vệ, khó tránh khỏi có tham tài, bọn họ tại đây nghèo địa phương, tới rồi kinh thành, chắc là bị ma cũ bắt nạt ma mới, về điểm này câu oán hận đã bay đến cửu thiên ngoại, nước nở nói: “Nữ nhi như thế nào sẽ quái cha mẹ, chỉ là ngày ngày đêm đêm nghĩ có thể về nhà nhìn thấy cha mẹ.”

La thị ấn con mắt cũng khóc lên, bên cạnh vú già nhóm vội tiến lên khuyên giải, một vị ăn mặc ửng đỏ áo thiếu nữ cười ngâm ngâm nói: “Tỷ tỷ chớ có thương tâm, mẫu thân mấy ngày này trên người không thoải mái đâu, thật vất vả toàn gia đoàn tụ, còn không vào nhà ngồi xuống tự.”

Triệu Phác Chân thu nước mắt nhìn về phía nàng, xem này thiếu nữ tuổi tựa hồ cùng chính mình không sai biệt lắm, mặt mày cùng La thị có chút tương tự, cũng có một trướng viên mặt, La thị lau nước mắt nói: “Đây là người muội muội, Linh Chân, mau tới gặp qua tỷ tỷ người.” Triệu Linh Chân tiến lên quả nhiên khúc đầu gối hành lễ, Triệu Phác Chân vội nói: “Nguyên lai là muội muội.” Nàng hấp tấp mà đem chính mình trên tay bạch ngọc vòng hái được xuống dưới cho nàng mang lên nói: “Lần đầu tiên thấy muội muội, không có gì thứ tốt, đây là từ trước trong cung ban cho, người thả trước mang theo, ta trong rương còn có chút hảo điểm, muội muội không chê, trong chốc lát chọn tốt hơn đi mang.”

Lại cùng La thị nói: “Ta cấp phụ thân mẫu thân cùng ca ca bọn muội muội đều có mang theo lễ, một hồi tử an trí hảo, liền làm người đưa đi cấp a cha a nương.” La thị lau nước mắt nói: “Người có thể trở về đã thực hảo, không chú ý những cái đó.”

Triệu Phác Chân nói: “Cũng là nữ nhi một phần tâm, không đáng giá thứ gì.” Triệu Linh Chân tiếp nhận kia bạch ngọc vòng, xem kia màu sắc

băn khoăn như mỡ dê giống nhau, du nhuận trắng tinh, cười nói: “Nghe nói tỷ tỷ là ở Vương gia trước mặt hầu hạ, thâm đến Vương gia ngưỡng mộ, quả nhiên tùy tay lấy ra tới, đều là thứ tốt. Không giống chúng ta này thâm sơn cùng cốc, chính là tốt nhất chủ quán, có thể lấy ra tới, cũng đều là chút thứ đẳng mặt hàng.”

Triệu Phác Chân lắc đầu nói: “Muội muội giễu cợt.” Người một nhà vây quanh nàng vào trung đường, phụ thân mẫu thân ngồi trên đường, Triệu Phác Chân chính thức mà thấy lễ, lại thấy đại ca Triệu Duẩn Phong, nhị ca Triệu Duẩn Duệ, muội muội Triệu Linh Chân, đều thấy qua lễ sau, cha mẹ hiền lành mỉm cười, hỏi han ân cần, cái này nàng mới rõ ràng mà cảm giác được, chính mình là thật sự về nhà, ở đường thượng, đều là cùng nàng huyết mạch tương liên, nàng không hề là cái kia lẻ loi hiu quạnh, ở trong cung không nhà để về, vô chi nhưng y cung nữ, mà là thật thật tại tại có phụ có mẫu, có huynh có muội người.

Gặp qua lễ sau La thị trước làm bên người Lưu mục mục mang theo nàng đi xuống an trí, quả nhiên đã sớm an bài hảo cái sân, Lưu mục mục cười nói: “Này nguyên là Linh Chân tiểu thư trụ, nghe nói tỷ tỷ trở về, liền tăng cường đem chính mình sân nhường ra tới cấp ngài ở.”

Triệu Phác Chân vội nói: “Này sao được, nếu là muội muội trụ quán, còn đương làm muội muội ở, ta mặt khác trụ là được.”

Lưu mục mục cười nói: “Đại tiểu thư không cần chối từ, đây cũng là lão gia phu nhân ý tứ, ngài là trưởng nữ, lại có phẩm cấp trong người, nhị tiểu thư làm ngài là hân là, vả lại cũng đều thu thập hảo, tiểu thư chỉ lo nhìn xem, có chỗ nào yêu cầu thêm vào hoặc là muốn sửa, chỉ lo phân phó lão nô đó là.”

Triệu Phác Chân vào phòng, thoáng nhìn hạ, thu thập đến thập phần tỉ mỉ, tuy nói bày biện cùng dùng vật so với trong vương phủ đều có chút thô lậu, liền nơi này tới nói, nghĩ đến đã là hết sức có khả năng, Lưu mục mục

kêu này trong phòng nha đầu tới gặp nàng nói: “Đây là này trong phòng hầu hạ nha đầu, cùng nhị tiểu thư giống nhau lệ, hai cái đại a đầu, một cái kêu Thư Nhi, một cái kêu Họa Nhi.”

Triệu Phác Chân từ vương phủ ra tới, Nguyễn mụ mụ xem nàng dọc theo đường đi tổng muốn cái nha hoàn hầu hạ mới hảo, liền làm chủ đem ngày thường đi theo Triệu Phác Chân nghe sai một cái kêu Hoàn nhi thân kế cho nàng, nàng liền cười nói: “Ta bên người đã mang theo cái nha đầu tới, hai vị này tỷ tỷ thả lưu một vị liền hảo, làm phiền mụ mụ.”

Lưu mụ mụ cười nói: “Nếu như thế, liền thỉnh Cẩm Thư ở trong phòng hầu hạ, cấm họa mặt khác an bài đó là.” Triệu Phác Chân lại nhớ tới một chuyện nói: “Khác đến còn tiếp theo, chỉ là không biết hộ tống ta tiến đến các hộ vệ hiện giờ an trí nhưng thỏa đáng.”

Lưu mụ mụ vội cười nói: “Nơi nào dùng tiểu thư nhắc nhở, đằng trước đã thiết hạ yến hội, lão gia cùng hai vị thiếu gia đều đã đi ra ngoài tiếp khách đi, bất quá ta nghe nói hộ vệ các đại nhân nói không quấy rầy chúng ta trong phủ, đã là ở bên này quan sạn trụ hạ, chỉ ở phía trước lược dùng chút rượu cơm, cũng hoàn toàn không từng thu nhà chúng ta tạ lễ, chỉ nói là hân là.”

Triệu Phác Chân cười hạ cũng chưa nói cái gì, lược thu thập thay đổi việc nhà xiêm y, liền có người tới thỉnh nàng dùng cơm. Bởi vì là gia yến, lại là nàng từ kinh thành trở về, bởi vậy cả nhà bao quanh mà ngồi, cũng không chú ý lễ tiết, đại ca trầm mặc ít lời, nhị ca tốt một chút, bất quá cũng nhân không lớn quen thuộc, chỉ nói hai câu lời nói, chỉ có Triệu Linh Chân tuổi còn nhỏ, hân là phía trước pha chịu sủng ái, thập phần hoạt bát, hứng thú bưng bưng hỏi nàng: “Tỷ tỷ có thể thấy được quá Hoàng Đế Hoàng Hậu nương nương? Lớn lên uy nghiêm không?”

Triệu Phác Chân thả chiếc đĩa đáp: “Gặp qua, cũng không dám nhìn kỹ, tự nhiên đều là long chương phượng tư.”

Triệu Linh Chân cười ngâm ngâm lại hỏi: “Tỷ tỷ ở vương phủ chủ yếu là đương cái gì kém? Nghe nói Vương gia đặc biệt coi trọng người phải không? Ra phủ thời điểm ban thưởng nhất định đặc biệt trọng đi? Còn cố ý phái hộ vệ hộ tống người trở về nhà.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 91

Triệu Linh Chân nhấp nhấp miệng: “Ta xem nàng bọc hành lý rất nhiều, nói vậy còn có so với kia càng tốt, ngọc như ý quá bình thường, ngày mai ta đi nàng nơi đó nhìn nhìn lại có cái gì tốt một chút lễ vật, là vì a cha cùng ca ca phải đi, nàng định là nguyện ý.”

La thị vui mừng nói: “Này liền đúng rồi, cùng tỷ tỷ người hảo hảo thân thiết thân thiết, nàng rời nhà nhiều năm như vậy, định là nhớ nhà, người hảo hảo ấp nhiệt nàng tâm, sợ nàng không vì trong nhà suy nghĩ? Người có như vậy cái tỷ tỷ, tương lai mặc kệ gả đi nơi nào, nhân gia đều phải xem trọng người liếc mắt một cái. Còn có ta xem tỷ tỷ người là biết chữ, nói vậy cầm kỳ thư họa cũng đều sẽ, vừa lúc người cũng cùng nàng học một ít, tương lai phu quân trước mặt, cũng có chút tài hoa.”

Triệu Linh Chân miệng một phiết: “Vũ kỹ ca cơ tài học này đó đâu, ta mới không học.”

La thị thở dài, biết nữ nhi nuông chiều, chỉ có thể chậm rãi giáo, cũng không bắt buộc, bởi vì bữa tối không ăn, sợ nàng đói bụng ngủ, lại mệnh phòng bếp làm vài thứ đi lên cho nàng ăn, mới đi trở về.

Ngày thứ hai Triệu Linh Chân quả nhiên hứng thú bưng bưng đi tìm Triệu Phác Chân nói chuyện phiếm, lại đi xem Triệu Phác Chân mang về tới đồ vật, lúc sau lại vô cùng thất vọng: “Tỷ tỷ hầu hạ Vương gia nhiều năm như vậy, sao liền như vậy điểm đồ vật? Những cái đó thư ngàn dặm xa xôi mang về tới làm cái gì, lại trầm lại không tiện.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Trong cung đồ vật phần lớn không hảo mang, ra phủ phía trước đại kiện cùng có trong cung ấn ký, ta đều phân tặng cấp từ trước rất tốt với ta cô cô cùng bọn tỷ muội, này dọc theo đường đi lộ không dễ đi, cho nên chỉ dẫn theo chút đồ tế nhuyễn cùng trước đó chuẩn bị tốt muốn đưa cha mẹ cùng huynh đệ tỷ muội nhóm lễ nghi thôi. Nhưng thật ra này đó thư nhưng đều là hảo thư, địa phương khác mua không được.”

Triệu Linh Chân bĩu môi nói: “Người cũng thật ngốc a, định là bị người khác cấp hồng, ngài đều ly kinh, về sau lại không dùng được các nàng, cho các nàng ân tình này về sau đều còn không thương, còn không bằng đều chiết thành bạc đâu.”

Triệu Phác Chân mỉm cười không nói, Triệu Linh Chân lại có chút uể oải, vốn đang còn tưởng rằng Triệu Phác Chân còn có dấu không ít thứ tốt. Nàng trước đó hỏi qua, nàng đưa cho a cha chính là một cái Kê Huyết Thạch con dấu cùng bạch ngọc giá bút, cho mẫu thân chính là ngọc như ý, đưa cho hai cái ca ca đều là một bộ văn phòng tứ bảo, tuy nói đều là tốt, cha mẹ cùng ca ca đều là yêu thích không buông tay, nhưng là, này đó cư nhiên chính là tốt nhất? Mẫu thân hỏi qua hầu hạ Triệu Phác Chân Cẩm Thư, những cái đó bọc hành lý cái rương nhìn nhiều, lại cư nhiên đều là chút thư tịch tranh cuộn, cũng không phải cái gì danh gia, cư nhiên còn không ít là chính nàng họa, kia giá trị cái gì tiền? Bạc càng là không có nhiều ít, chỉ có một hộp nhỏ bạc cùng đồng tiền, đánh giá sẽ không vượt qua năm mươi lượng, tuy rằng nói này ở các nàng này hoang dã nơi đã là thập phần giàu có, nhưng vẫn là khoảng cách các nàng kỳ vọng quá xa.

Nói đến cũng là sao, nói cái gì Vương gia sủng ái nhất nữ quan, sủng ái nhất như thế nào sẽ thả ra? Bất quá là nói đến trên mặt thiệp vàng thôi, làm người nô tỳ, có thể tồn hạ bao nhiêu tiền? Phụ thân mẫu thân nghĩ đến thật tốt quá, nếu là không nhanh chóng gả đi ra ngoài nói, chỉ sợ còn muốn bạch bạch dán đi vào không ít hỏa thực phí đâu. Triệu Linh Chân có chút

chưa từ bỏ ý định mà lại nhìn nhìn Triệu Phác Chân trên người trâm cài, trên đầu cây trâm chỉ là bình thường việc nhà thanh ngọc trâm, trên người cũng chỉ là việc nhà cũ áo choàng, chỉ có trên cổ chuỗi ngọc nhìn cũng không tệ lắm, chính là đá quý toái ngọc đều quá nhỏ, chỉ có kia viên hạt châu nhìn còn đáng giá điểm, bất quá nhan sắc như vậy ảm đạm, trên tay kia vòng tay..... Nàng duỗi tay đi sờ Triệu Phác Chân trên tay vòng tay: “Cái này là kim sao? Nhìn phân lượng thực đủ, mang sẽ trọng sao?”

Triệu Phác Chân lại hoảng sợ, vội vàng thu hồi tay cười nói: “Đây là đồng thau, rỗng ruột, không trầm.” Đồng thau? Triệu Linh Chân nhiệt tình lui bước, chính là này Nam Man địa phương, cũng chỉ có người nghèo mới mang đồng thau trang sức!

Nhưng thật ra Triệu Phác Chân vượt này vòng tay, lại là nhớ tới đưa chính mình này phòng thân vòng tay Ứng phu nhân tới, hơi hơi có chút xuất thần, Ứng phu nhân thân sinh nữ nhi, kỳ thật là Thượng Quan Quân đầu..... Cũng không biết nàng hiện tại thế nào, có thể làm thu dưỡng con nuôi nhóm đối nàng như thế kính yêu cùng hiếu thuận, tự nhiên là bởi vì nàng ở chăm sóc hài tử phương diện, cũng là tùy thời tùy chỗ có thể cảm giác được nàng dụng tâm cùng quan tâm. Bồi Ứng phu nhân kia mấy tháng, Ứng phu nhân đối nàng cẩn thận tỉ mỉ, làm nàng đối mẫu thân tưởng tượng càng vì phong phú cùng rất thật. Dùng cơm chỉ cần nhiều gấp loại nào nhiều một ít, loại nào đồ ăn cùng với cùng loại món ăn liền sẽ thường xuyên có, khẩu vị trọng vẫn là nhẹ, ái hàm vẫn là ái ngọt, thích cái dạng gì thức quần áo..... Rõ ràng chính mình thích thanh đạm tố nhã, lại cố tình cho nàng thêm vào đại lượng nhan sắc tiên minh đa dạng hoạt bát xiêm y.

Nàng vẫn luôn nghĩ nếu là chính mình nhìn thấy mẫu thân, nhất định cũng là cái dạng này đi, nhưng mà, này hai ngày, nàng lại vẫn như cũ cảm giác được ngăn cách cùng mới lạ tới, đồ ăn thực phong phú, lại không người hỏi một chút hay không hợp nàng ăn uống, nhiệt tình, lại không thân cận, nàng thậm chí liền một cái ôm, đều không có được đến.

Không thể nói là thất vọng vẫn là ủy khuất, nàng có chút mất mát, lại an ủi chính mình bởi vì mới trở về thôi, cường đánh tinh thần, cùng Triệu Linh Chân nói chuyện, Triệu Linh Chân lại hỏi chút trong kinh thành sự, mới đứng dậy cáo từ, xoay người đi gặp La thị. Vừa thấy đến mẫu thân lại khí cười: “A nương cái gì nhất được sủng ái nữ quan, các người đều bị lừa! Ta xem nàng chính là cái bình thường cung tì, ngày thường đánh đánh tạp dọn dẹp một chút thư thôi, cái gì thứ tốt đều không có, tuy nói có vài món hảo quần áo, kia đều là xuyên qua thôi, nghe nói kinh thành quý nhân, quần áo đều là chỉ xuyên vài lần liền thường hạ nhân, nói vậy chính là này đó, trên mặt quang thôi, thực tế cũng không có gì tiền tài. Cứ như vậy các người còn ba ba mà đem cái này nữ nhi nhận trở về đương bảo bối đâu, đánh bàn tính như ý, ha ha.” Nàng cười lạnh.

La thị đang ngồi ở trên giường nhìn giường trên bàn trang giấy, nhìn đến nàng lỗ mũi hấp tấp mà đâm tiến vào, đầy đầu đều là hân, cầm khăn mặt thế nàng một bên lau mồ hôi một bên giáo huấn nàng nói: “Hảo hảo đãi nàng, chớ có lộ bộ dạng, nếu không bị cùng cha người bất hòa người đã biết, cha người muốn ném quan! Có hay không, gả đi ra ngoài liền hảo.”

Triệu Linh Chân bĩu môi: “Đã biết, hiện tại tính toán gả cho nhà ai?”

La thị phất phất tay giấy nói: “Tìm vài cái quen biết bà mối, đang xem nhân gia đâu, đây là mới đưa tới mấy nhà, cao không thành thấp không phải, nhưng không hảo tìm.” Triệu Linh Chân thập phần cảm thấy hứng thú thẩu đi lên một bên xem một bên hỏi: “Là nào hộ nhân gia?”

La thị oán trách nói: “Các người cô nương gia không hảo quan tâm này đó, bị người a cha biết lại muốn phạt người.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 92

Bích nhu cười nói: “Thổ ty đại nhân tự nhiên cũng là cảm ơn, ngày thường nào có một chút ít làm trái, ngài xem chính là thế tử, cũng biết từ ngài bên này xuống tay nhanh nhất đâu, cũng không biết kia mỹ nhân mỹ thành cái dạng gì, mới thấy qua một lần, khiến cho thế tử động này tâm tư, nghe nói lại là Tần Vương phủ ra tới, phu nhân cũng là nghĩ có thể mượn lực đi.”

Vì thị hừ lạnh một tiếng: “Tần Vương tuy rằng lợi hại, bình định rồi bắc cương, lại mắt bị mù. Nếu chỉ là bình thường nữ quan cũng còn thôi, nếu là thật là Tần Vương từng coi trọng, kia ngược lại muốn tao —— người là chưa thấy qua năm đó Thánh Hậu ở, kia nói một không hai bộ dáng, năm đó nếu không phải nàng lực đỉnh ta, này thổ ty lệnh, đã sớm thay đổi người chương, nàng thân sinh nữ nhi, nghe nói nhất giống nàng, sao lại buông tha Tần Vương một hệ.” Chính trong lúc nói chuyện, một tiểu nha đầu bên tiến vào nói: “Tưởng thông phán có việc gấp muốn tìm lão phu nhân.”

Vì thị nhàn nhạt nói: “Kêu hẳn có chuyện gì tìm thổ ty đại nhân bẩm báo là đến nơi, này một chút đỏ mặt tía tai mà tới tìm ta, rơi xuống người có tâm trong mắt, lại muốn châm ngòi chúng ta mẫu tử quan hệ.”

Kia tiểu nha đầu thấp giọng nói: “Tưởng đại nhân nói, triều đình mới nhất công báo tới, Đông Dương công chúa đổ!”

Vì thị bỗng nhiên ngẩng đầu: “Cái gì?” Nàng đem trong tay chén trà phóng trên bàn, trầm giọng nói: “Mau mời Tưởng đại nhân tiến vào!”

Đông Dương công chúa đảo tin tức nhanh chóng truyền khắp tứ phương, ngay cả Triệu Chính Cường bữa tối đều nhin không được nói việc này, công báo thượng chỉ viết Đông Dương công chúa tội danh, mưu phản, dâm loạn, thiện hành vu cổ chi thuật nhìn trộm hiện tượng thiên văn..... Đã bị ban chết, ngăn ngừn mấy hành tự, lại cất giấu không biết nhiều ít ánh đao huyết ảnh, mưu phản! Đây chính là tru chín tộc tội danh, Đông Dương công chúa rốt cuộc là Thánh Hậu thân nữ, ban chết chỉ là thể diện phương pháp sáng tác, Triệu Chính Cường thở dài: “Nghe nói trốn vào sơn chùa, lại bị vây, cuối cùng bị treo cổ.”

Trốn vào sơn chùa? Không biết vì sao, Triệu Phác Chân bỗng nhiên nghĩ tới đã ở chùa Bạch Mã xuất gia Chử Thời Uyên, Triệu Linh Chân ngốc nhiên bất giác, đối này đó cũng không hề hứng thú: “Công chúa mưu phản làm cái gì? Nàng muốn làm Thánh Hậu? Nàng lại không thể gả cho hoàng đế.”

Triệu Chính Cường lắc lắc đầu, nhìn mắt trưởng tử: “Thổ ty đại nhân đã quyết định sang năm khiến cho thế tử tiến Quốc Tử Giám học tập, ta đã cùng hắn nói, người vốn dĩ cũng là thư đồng, người cũng bồi thế tử đi.”

Triệu Duẩn Phong nhất quán trầm ổn ít lời, nghe được cũng chỉ là ứng thanh: “Là, chỉ bằng a cha an bài.” La thị lại thập phần luyện tiếc: “Như vậy xa, trong kinh Quốc Tử Giám nghe nói đều là quý tộc nhà cao cửa rộng đệ tử, thập phần ức hiếp người, đến lúc đó bọn họ không dám chọc thế tử, lại lấy chúng ta đệ tử làm phạt như thế nào hảo.”

Triệu Chính Cường nói: “Tập thổ ty chi chức, tất nhiên muốn đi trong kinh đọc quá Quốc Tử Giám, đây cũng là triều đình quy chế, phía trước thổ ty đại nhân luyện tiếc hài tử tuổi quá tiểu liền rời nhà, bởi vậy vẫn luôn kéo, hiện giờ trong kinh..... Sợ là thế cục muốn thay đổi, phái thế tử vào kinh liền đọc, cũng là vì thăm dò thế cục, chúng ta này thâm sơn cùng cốc, không có gì làm cho người mưu đồ, bất quá là đồ mặc kệ cái nào thượng vị, cũng sẽ không cùng chúng ta khó xử thôi. Phong nhi vốn dĩ chính là thư

đồng, bồi thế tử vào kinh, tương lai thế tử chỉ biết càn nể trọng hân, nói nữa.....” Hân nhìn mắt Triệu Phác Chân: “Phác Chân ở trong kinh trở về, nhưng nghe nói Quốc Tử Giám có khi dễ người sự?”

Triệu Phác Chân cười nói: “Quốc Tử Giám đều có chương trình, có trường quan quản đâu, đó là hoàng tử, cũng thường xuyên phụng hoàng mệnh qua bên kia nghe giảng kinh, cũng không từng nghe nói có cái gì ước hiếp học sinh đại sự phát sinh, chỉ nghe nói quản được rất là nghiêm, rất nhiều con em quý tộc thật đi vào khổ không nói nổi hoàn thành không được việc học, cuối cùng đành phải quyên ẩm.”

La thị lúc này mới thoáng thả chút tâm: “Kia cần phải nhiều chuẩn bị chút hành lễ, ở lâu chút tiền bạc ở bên người mới là, trong kinh tiêu phí đại.” Nàng nhú mày, thập phần lo lắng lên.

Triệu Phác Chân nói: “Quốc Tử Giám mỗi tháng đều có phát tiền tiêu hàng tháng, cũng chỉ sợ thế tử có cái gì chi tiêu, làm đại ca ra.” La thị thở dài nói: “Còn không phải sao, đại ca người tại thế tử bên người làm bạn đọc, cũng không biết điền đi vào nhiều ít.....”

Triệu Chính Cương quát: “Không cần lại nói này đó, ta đã nghĩ kỹ rồi, đáy giếng thôn bên kia một trăm mẫu đất, sản xuất quá thấp, rời thành lại quá xa, mỗi năm bạch bạch lãng phí rất nhiều người lực xử lý, không bằng lần này ra rớt, đổi chút tiền bạc, lại an bài mấy cái lão thành chút người nhà, vào kinh sau nghĩ biện pháp tìm điểm nghề nghiệp, khai cái cửa hàng, như vậy phong nhi có chuyện gì, cũng có thể tìm được người sai sử.”

La thị thập phần không tha nói: “Kia mà tuy nói xa, nhưng là loại cây sản thực không tồi, bán đáng tiếc, trong kinh cửa hàng, nói vậy cũng là thập phần quý, chúng ta ở trong kinh không có bối cảnh, sợ là phải bị người mưu đoạt sản nghiệp đi.”

Triệu Linh Chân cười nói: “Không phải tỷ tỷ từ Tần Vương phủ ra tới sao? Cùng Tần Vương phủ nói một tiếng, ngày thường hơi chút quan tâm hạ, kia cũng không tồi a.”

Triệu Chính Cường nhìn về phía Triệu Phác Chân, Triệu Phác Chân ngẩn ra, suy nghĩ hạ nói: “Ta cấp Tần Vương phủ Văn Đồng tổng quản viết phong thư làm hân đả lưu tâm lưu tâm đại ca, đến lúc đó đại ca tới rồi kinh thành, đem tin đưa qua đi liền hảo.”

La thị mảy buông ra, cười nói: “Có thân vương quan tâm, kia tự nhiên là không tồi, làm phiền Phác Chân.”

Triệu Duẫn Phong cũng thập phần thành khẩn hướng Triệu Phác Chân chấp tay tạ nói: “Làm phiền đại muội muội.”

Triệu Phác Chân trong lòng hơi ấm, bỗng nhiên cảm giác được một tia người nhà cho nhau trợ giúp ý vị tới, đáp lễ nói: “Đều là người một nhà, hân là, đại ca không cần đa lễ.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 93

Lúc này chỉ thấy phía trước một cái tiểu nha hoàn lại đây, hành lễ đối La thị nói: “Chúng ta lão phu nhân nghe nói Triệu phu nhân trưởng nữ từ trong kinh đã trở lại, thỉnh Triệu phu nhân mang nữ nhi nói vài câu nhàn thoại giải giải buồn nhì.”

La thị thập phần thụ sủng nhược kinh nói: “Hắn là.” Vội vàng mang theo Triệu Phác Chân cùng Triệu Linh Chân tiến lên đi cấp Vi lão phu nhân hành lễ. Vi lão phu nhân ngoài miệng nhưng thật ra cười nói: “Đừng đa lễ, đây là người mới từ trong kinh trở về trưởng nữ đi? Ta nhìn xem, lớn lên cũng thật thủy linh, hai tỷ muội trạm cùng nhau nhưng thật ra hai chi hoa đâu, mau ngồi xuống, bồi lão bà tử tâm sự, ta lần trước vào kinh vẫn là ba mươi năm trước sự, lúc ấy bên này còn không yên ổn, cũng là vội vàng vào kinh, thấy Thánh Hậu, liền vội vàng đã trở lại.”

La thị vội cười nói: “Đây là trưởng nữ Triệu Phác Chân, mau tới gặp qua Vi lão phu nhân.”

Triệu Phác Chân tiến lên hành lễ, Vi lão phu nhân khoe miệng mỉm cười lôi kéo tay nàng hơi hơi có chút phiền muộn: “Lúc ấy chúng ta nơi này vừa mới loạn bình, triều đình phái đại sứ, chọn rất nhiều khuê nữ tiến cung, hiện giờ có thể trở về cũng liền người một cái, mặt khác cũng chưa tin nhì, có thể thấy được quá mặt khác cô nương?”

Triệu Phác Chân lắc đầu nói: “Tiến cung thời điểm còn nhỏ, không hiểu lắm sự, trưởng thành chút cũng chưa thấy qua trong cung có đồng hương, tưởng là phân đi địa phương khác làm việc.” Nàng lược hiểu

chuyện về sau năn nỉ quá cô cô thế nàng tra, cùng nàng tiến cung Liên Sơn nữ hài, chết non chết non, thường đi địa phương khác cũng có, đã sớm tứ tán, bất quá lúc này khó mà nói ra tới gây mất hứng.

Vì lão phu nhân thở dài nói: “Lúc ấy thiên sứ thánh chỉ đến, các trại các động, đều tuyển nữ oa oa, còn không có ra Liên Sơn đâu, đã có oa oa bị bệnh chết non vài cái, kêu nguyên lai cha mẹ tới lãnh trở về, khóc đến độ không ra hình người, càng đừng nói núi xa sông dài muốn đưa tiến cung, này một đường lẫn lộn. Lại nói trong cung làm việc, như vậy điểm nhỏ oa oa, không ai quan tâm, tưởng cũng biết sẽ không hảo quá. Ai ngờ đến người còn có thể có như vậy đại tạo hóa, có thể hầu hạ Tần Vương, lại có thể thả lại tới đâu, muốn ta nói, người là cái có phúc, người a cha a nương, cũng là cái có phúc.”

Nói mấy câu nói được La thị vành mắt đỏ lên, cầm khăn tay đi ấn đôi mắt, tưởng là nghĩ tới lúc trước thương tâm, Triệu Phác Chân nhẹ giọng nói: “Thừa lão phu nhân cát ngôn.”

Vì lão phu nhân vỗ vỗ tay nàng, sai người ở nàng bên cạnh thiết cái chỗ ngồi, lại gọi người chia thức ăn: “Mau nếm thử, này đó hương vị còn hợp ý? Người từ nhỏ tiến cung, ăn đến quán sao? Chúng ta nơi này cách làm, cùng trong kinh nhưng đại không giống nhau đi?”

Triệu Phác Chân mỉm cười trả lời: “Là rất không giống nhau, bất quá hương vị cũng khá tốt.”

Vì lão phu nhân cười nói: “Bên không nói, đơn nói này thịt ngỗng, thịt ngỗng so thịt gà thịt vịt muốn thô rất nhiều, chúng ta nơi này đều là nôi sắt trực tiếp xong xuôi hầm lạn mới thôi, mùi vị cũng còn thành, lại không biết trong kinh như thế nào làm?”

May Triệu Phác Chân đã từng vì Lý Tri Mân đã từng dốc lòng nghiên cứu quá thực đơn, này sẽ cười nói: “Trong kinh thành cũng không như thế

nào đặc biệt, trong cung chủ yếu là chưng, toàn bộ ngỗng giết trong bụng phóng thượng gia vị, bên ngoài tô lên mật, chưng thế phải dùng miên giấy phong thượng, lúc nào cũng xối thủy, vẫn luôn chưng đến chín rực liên hảo, hương vị cũng là cực mỹ. Bên ngoài thế gia chú ý chút, có làm thành thủy tinh phần mặt ngỗng, toàn bộ ngỗng đều yêm thành màu đỏ, cắt miếng đó là từng mảnh nửa trong suốt ửng đỏ thịt ngỗng, đẹp, cũng có kêu hạnh hoa ngỗng, cụ thể cách làm nhưng thật ra không biết.”

Vi lão phu nhân gật đầu, thở dài một tiếng nói: “Trong kinh quý nhân thế gia nhóm ở thức ăn thượng cách làm, nhưng nhiều lắm đâu, ta nhớ rõ lúc trước ta ở trong kinh, ăn qua một cái gà tủy măng, chính là đem đùi gà cốt gỗ khai, lấy gà cốt tủy, bồi tiên măng cùng nhau làm đồ ăn, ta bắt đầu không biết, sau lại biết này một đĩa, sợ là phải sát hơn mười chỉ gà mới được, thả này gà còn không thể nộn nhỏ, đến trưởng thành, mới có gà cốt tủy a. Còn có lúc ấy Thánh Hậu đặc biệt sủng Đông Dương công chúa, lúc ấy Đông Dương công chúa còn nhỏ, có một ngày nói nhìn thư thượng nói muốn ăn gan rồng tủy phượng, Thánh Hậu liền phân phó ngự trù chế tới, sau lại ngự trù thật đúng là chế ra tới, các người đoán là như thế nào làm?”

Chương 112 thử

Nấu long gan, pháo phượng phủ, là như thế nào làm? Nhất thời tịch thượng đều náo nhiệt lên, mọi người sôi nổi suy đoán, Vi lão phu nhân bên người vốn dĩ cũng dựa sát vào nhau cái thiếu nữ, da thịt hơi hắc, khuôn mặt tú lệ, khó được một đôi mắt lại thập phần hắc mà đại, nàng xoay chuyển tròn mắt vỗ tay nói: “Ta biết, tổ mẫu, kia long phượng, tất nhiên là cùng chúng ta bên này giống nhau, dùng xà cùng gà rừng tới thay thế chính là cũng không phải? Liền cùng long hổ đấu giống nhau, dùng thịt rắn cùng miêu thịt hàm thành một nồi thịt tươi canh, lại ăn ngon lại nói được qua đi.”

Vi lão phu nhân hiển nhiên thập phần ái cái này cháu gái, vỗ vỗ nàng bả vai, lắc đầu cười nói: “Cái gì thịt rắn miêu thịt, cũng chính là chúng ta này hoang dã nơi không chú ý, trong cung ngự trù, cái nào dám như vậy

lớn mặt đem loại này thái sắc trình đến công chúa trước mặt?” Nàng nhìn mắt mỉm cười không nói Triệu Phác Chân, cười nói: “Triệu gia nương tử định là biết đến, không bằng cho chúng ta nói nói, mở rộng tầm mắt.”

Triệu Phác Chân mỉm cười nói: “Cũng chỉ là hơi chút nghe nói qua, là đem cá chép di dơ cùng gà tuỷ não chế thành, bỏ thêm chút bột đậu, rượu a tương a, dùng mỡ heo bào chế, ta cũng cũng không có thân gặp qua, không biết hương vị như thế nào.”

“Cá chép?” Mọi người hai mặt nhìn nhau, nhất thời có chút khó hiểu, gà là phương đảo không khó đoán, cá chép giải thích thế nào? Kia thiếu nữ đã là một phách đôi tay cười nói: “Ta đã biết! Cá chép vượt long môn sao! Kia quả nhiên là long phủ không sai!”

Mọi người cười nói: “Vẫn là bảo châu tiểu thư nhanh nhạy, một đoán liền trung!”

Mạc bảo châu lại suy nghĩ hạ kinh ngạc nói: “Tổ mẫu từ trước không phải nói, trong cung không ăn cá chép, bởi vì chúng ta quốc họ húy Lý sao? Còn nói cá chép hào xích cá chép công, bán giả còn muốn trượng 60 đâu.”

Triệu Linh Chân nhất quán cùng mạc bảo châu không hợp, lại nghĩ đến trước đó vài ngày mới biết được Đông Dương công chúa mưu phản tội danh tự sát, cười nói: “Thánh Hậu cũng không biết giết nhiều ít tôn thất đệ tử, còn sợ ăn mấy cái cá chép sao?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 94

Triệu Phác Chân mỉm cười chống đẩy nói: “Đa tạ lão phu nhân cất nhắc, ta chính là nhìn xem.”

Vì lão phu nhân ngồi xuống, duỗi tay vỗ vỗ tay nàng, cười nói: “Lão bà tử Nam Man tử, mang quá bình, cười qua ngựa, giết qua người, cả đời sẽ không che che dấu dấu, ta cũng liền đi thẳng vào vấn đề, hôm nay thỉnh người tới, là có một số việc, muốn hỏi một chút người.”

Triệu Phác Chân giương mắt nhìn vị này quát tháo nửa đời, chút nào không thua nam tử lão thái thái, khẽ gật đầu cười nói: “Lão phu nhân mời nói.”

Vì lão phu nhân nói: “Người từng ở Tần Vương phủ hầu hạ, nghe nói cũng thực chịu coi trọng, lại không có bị vinh hoa phú quý mê mắt, uống nước nhớ nguồn, trở về Liên Sơn, cũng biết người người đối diện hương, đối cha mẹ, vẫn là thập phần có cảm tình. Người từ trong kinh trở về, đối trong kinh tình thế, hẳn là so với chúng ta càng hiểu biết một ít, bởi vậy hôm nay là muốn hỏi một chút người.”

Triệu Phác Chân nói: “Phác Chân nhưng có điều biết, tuyệt không dấu diếm.”

Vì lão phu nhân mỉm cười: “Người a cha vẫn luôn trung thành và tận tâm, ta cùng thổ ty đại nhân, đều thực coi trọng hẳn. Đại ca người luôn luôn bồi thế tử đọc sách, cũng là cái trung tâm giới giang, hiện giờ xem ra, người cũng là cái tốt, bảo châu nói kia lời nói thời điểm, người nói, Thái Tử điện hạ tạm thời sẽ không phế, chính là thật sự?”

Triệu Phác Chân lại không có trực tiếp trả lời, lại hỏi lại: “Lão phu nhân chính là đứng thành hàng Thái Tử điện hạ?”

Vi lão phu nhân lông mày hơi hơi một chọn, nàng cầm quyền nhiều năm, lâu cư người thượng, cùng người ta nói lời nói chưa từng có bị người không chế ăn tết tấu, hôm nay lại là lần đầu tiên bị cái tiểu cô nương đảo khách thành chủ, mà cố tình vấn đề này, nàng còn không thể không trả lời, nếu trả lời đến không đủ thành ý, nàng tin tưởng cái này tiểu cô nương, giống nhau có thể biên ra cái viên mãn mà vạn vô nhất thất lấy có tới qua loa lấy lệ chính mình.

Chương 113 giật dây

“Chúng ta Nam Man nơi, lại là thừa kế thổ quan, mặc kệ cái nào hoàng đế thượng vị, cũng chưa cái gì đại ảnh hưởng, đứng thành hàng vừa nói, từ đâu mà nói lên?” Vi lão phu nhân là tuyệt không chịu chính mình ở tại đàm phán ở vào bị động cục diện.

Triệu Phác Chân bình tĩnh nói: “Thổ ty tự nhiên sẽ không dễ dàng xoá, nhưng là ai dám bảo đảm tiếp theo cái người thừa kế, nhất định là chính mình con cháu đâu? Huống chi, nếu là không có người thừa kế, triều đình thậm chí có thể cải tạo đất về lưu, phân ra lưu quan tới thống trị, thu nhập từ thuế, thổ địa, nông nô, tất cả đều về triều đình. Này cũng không phải không có tiền lệ, xuyên phủ di trại, đồng hương phu nhân năm đó tiếng tăm lừng lẫy, hậu đại lại giữ không nổi thổ ty ấn, chỉ phải từ bỏ thổ ty, cải tạo đất về lưu, cầu triều đình che chở, kiếm một cái hậu thế bình an thôi.”

Vi lão phu nhân mí mắt lại hơi hơi nhảy nhảy, rốt cuộc lại lần nữa trên dưới đánh giá một chút Triệu Phác Chân, một lát sau cảm thán nói: “Người như vậy dung sắc, lại là như vậy tài hoa, Tần Vương điện hạ, như thế nào sẽ bỏ được thả người về quê?”

Triệu Phác Chân cũng không lý nàng câu chuyện, tiếp tục nói: “Chỉ có ích lợi mới có hợp tác cơ sở, Đông Dương công chúa nguy trang quá lớn, hơn nữa lòng tham không đáy, cùng nàng hợp tác, thanh danh không tốt, lợi nhuận lại thiếu, Thái Tử điện hạ rất cuộc có Thôi thị ở giúp đỡ, làm người nhân thiện chính trực, lại có Thôi thị người ở thế hãn kinh doanh, ăn tương cũng sẽ không quá khó coi, mà giống nhau tiểu lợi, sao có thể vào một quốc gia Thái Tử, cùng Thôi thị đôi mắt? Cho nên tất nhiên là đại lợi. Nam Man nơi, có thể có cái gì đại lợi?”

Nàng nhìn mắt ngoài cửa sổ liên miên cả tòa sơn ngọc quế: “Bát giác, nhục quế, quế đỉnh, hoa tiêu chờ hương liệu, Mạt Lị, mao tiêm chờ lá trà..... Vô luận là gieo trồng, ngắt lấy, phơi nướng chờ gia công, cơ hồ không cần cái gì phí tổn, bởi vì nông nô đều là dự trữ nuôi dưỡng, duy nhất phiền toái chính là từ này núi lớn trung vận đi ra ngoài, bán. Nam Man là thổ ty thiên hạ, trời cao hoàng đế xa, nhưng là mấy thứ này cũng bán không ra cái gì giá, chỉ có vận đến Trung Nguyên bán ra, mới có lợi nhuận. Nhưng mà Trung Nguyên các nơi, đều có bàn căn sai để thế tộc nắm lấy, há tha cho người nhóm tiến vào? Thái Tử đã cùng nhau giải quyết lục bộ hồi lâu, Hộ Bộ bên kia ở thu nhập từ thuế thương hơi chút nâng giơ tay, Thôi thị bên này lại phái ra người tới phụ trách vận chuyển đường sông cùng bán, lúc này mới ổn, này trong đó lợi nhuận, mặc dù là chia làm, cũng là phi thường kinh người.”

Một cái hoàng tử chi phí sẽ đạt tới cỡ nào kinh người, Triệu Phác Chân là thập phần rõ ràng, Tần Vương chỉ là khai một cái từ thiện tính thu mua nhân tâm thư lâu, cơ hồ đã là quang ra không vào, huống chi còn có dự trữ nuôi dưỡng môn khách, huấn luyện nhân thủ, dưỡng bồ câu thuần mã, Tần Vương sau lại đánh giấc, lại không biết điền bao nhiêu tiền đi vào. Cũng không biết hãn là như thế nào đau khổ kinh doanh, ở Đông Dương công chúa đề phòng, cha mẹ thân mí mắt thấp hèn, trên đời tộc kẻ hờ trung cầu được ích lợi, mới thắng được kia một hồi đại chiến thắng lợi, nhưng mà

một hồi đề tiện ám toán, lại làm hấn mù, mấy năm dốc sức, phó chừ nước chảy —— chỉ có thể kết thân Thượng Quan gia.

Trái lại Thái Tử, vừa sinh ra, chính là kim tôn ngọc quý Thánh Hậu đích truyền, có Đông Dương công chúa trợ giúp, mẫu tộc Thôi thị lại là số một số hai đại thế tộc, tứ phương ích lợi đoàn thể như các nơi thổ ty, phiên trấn, tiết độ sứ, tự nhiên mà vậy tụ tập đến hấn bên người, đem ích lợi chấp tay đưa tiền.

Thế đạo..... Dữ dội bất công?

Triệu Phác Chân rũ xuống lông mi, đem đáy lòng kia một tia tình tố đề ép đi xuống, đi xem sắc mặt đã trở nên trịnh trọng lên Vi lão phu nhân, biết chính mình đã là toàn bộ đoán trúng.

Vi lão phu nhân thở dài một hơi, nhẹ giọng nói: “Triệu thượng cung quả nhiên Minh Tuệ hơn người.” Nàng rút cuộc từ bỏ phía trước những cái đó lợi dụ cường bức tính toán, thẳng thắn thành khẩn nói: “Liên Sơn, đích xác vẫn luôn ở cùng Thái Tử điện hạ thủ hạ hợp tác, mỗi năm đem mức thật lớn hương liệu, lá trà, bó củi thông qua bàn giang vận ra Liên Sơn, sau đó từ Thôi gia chưởng quầy bán sau chia làm. Bao năm qua hợp tác còn tính vui sướng, không quá phận thành so thấp, hơn nữa..... Mỗi năm ở bán phía trước sở hữu tiền vốn, đều là ta Liên Sơn ứng ra, Thôi thị, có thể nói là một văn không ra, bởi vậy, mỗi năm ở tiền hàng lưu hồi phía trước, sở hữu chi ra, cơ hồ đều có thể là tiêu hao quá mức.”

“Năm nay đến bây giờ mới thôi Liên Sơn lại đã đã phát bốn thuyền Mạt Lị trà hoa, mao tiêm chờ trà mới cấp Thôi thị, còn chưa thu được tiền hàng, dựa theo lệ năm nói tốt quy chế, mùa đông kết thúc phía trước, chúng ta còn đem phát ra sáu thuyền vỏ quế, bát giác, long nhãn làm, hoa tiêu cùng gạo nếp, sau đó đến sang năm đầu xuân, Thôi thị mới có thể đem suốt một năm tiền hàng toàn giao cho chúng ta, sau đó ta sẽ căn cứ chừ trại giao tới hàng hóa nhiều ít, đem lợi nhuận phân cho chừ trại.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 95

Triệu Phác Chân hồi tưởng khởi lúc trước Thượng Quan Quân ở Lý Tri Mân trước mặt phân tích, không thể không thừa nhận, cái kia thiếu nữ ở chính trị thượng thiên phú, là như thế trác tuyệt minh mẫn.

“Không tồi, bệ hạ cũng không sót ruột người thừa kế đích xác nhận. Đông Dương công chúa có hôm nay, chính là kiêu ngạo quá độ, xú danh rõ ràng, độc tài triều chính, hại nước hại dân, bởi vậy nàng ngã xuống, là khắp nơi thế lực đều cảm thấy nàng vương bệ hạ, bệ hạ mượn một phen thế, thuận lợi mà đem tâm phúc tai họa đẩy ngã.”

“Nhưng mà Thái Tử điện hạ lại không giống nhau, hẳn là Thánh Hậu cháu đích tôn, danh chính ngôn thuận, sau lưng có Thôi thị duy trì, có rất nhiều ủng hộ hoàng thất chính thống đại thần duy trì, cũng có ủng hộ Thánh Hậu người duy trì, người còn nhân đức hiền lương, thanh danh rất tốt, bệ hạ muốn phế trừ, tuyệt không dễ dàng.”

“Hoàng Thượng muốn ở ban chết Đông Dương công chúa lúc sau, củng cố chính mình chính quyền, củng cố chính mình địa vị, chỉ có ở bên ngoài đối Thái Tử điện hạ càng tốt, mới có thể ổn định Thái Tử này một hệ thế lực, nếu không, đế vị không xong, nói gì truyền thừa?”

Vì lão phu nhân đã hoàn toàn minh bạch, giữa mày buông ra: “Chúng ta vị trí xa xôi, đối trong kinh thế cục hiểu biết không thâm, nương tử như thế phân tích, lão bà tử cuối cùng yên tâm chút, như vậy, ba năm, lại là như thế nào tới?”

Triệu Phác Chân nhàn nhạt nói: “Tần Vương đã nghênh thú Thượng Quan gia đích nữ vì chính phi, ba năm nội, ứng sẽ có hoàng tôn xuất thế.” Nàng rũ xuống lông mi, liềm khởi chính mình tay áo, che dấu chính mình trong mắt khả năng xuất hiện thất thất.

“Ba năm trong vòng, Thượng Quan đích nữ sinh ra con vợ cả, Tần Vương cùng Thượng Quan gia liên minh càng vì vững chắc, Tần Vương lại có quân công, trong triều thế cục, khả năng sẽ có biến hóa, bởi vậy ta đoán trong khoảng thời gian này, hai phương đều sẽ có động tác, tục ngữ nói, không phải gió đông thổi bạt gió tây, chính là gió tây áp đảo đông phong, Thái Tử phương cùng Tần Vương phương, đều sẽ không ngồi xem đối phương phát triển an toàn, bởi vậy ta nói ba năm.”

Vì lão phu nhân lẩm bẩm nói: “Ba năm..... Còn có ba năm, cũng không nhất định sẽ thua. Chúng ta còn có thời gian hảo hảo tính toán.....”

Triệu Phác Chân nói: “Không tồi, bởi vậy, lão phu nhân mặc dù hiện tại, cũng sẽ không tùy tiện liền đem tiền đặt cược áp đến Tần Vương trên người.”

Vì lão phu nhân nhìn về phía Triệu Phác Chân, biểu tình lại khó có thể miêu tả: “Lão bà tử lại cảm thấy, một cái thả về quê nhà nữ quan, đều có như vậy kiến thức, Tần Vương điện hạ, ứng cũng là một thế hệ hùng chủ.”

“Được làm vua thua làm giặc.” Triệu Phác Chân nói: “Lão phu nhân ở ta trước mặt, tự nhiên muốn khen tặng một chút ta, đỡ phải Tần Vương điện hạ cũng có cái gì ý tưởng.”

Vì lão phu nhân hơn sáu mươi tuổi người, lại bỗng nhiên phát hiện trước mặt cái này thiếu nữ, so với chính mình còn muốn thông hiểu nhân tâm, hơi hơi có chút chật vật: “Lão bà tử thật là như vậy tưởng, có cái gì thì nói cái đó.”

Triệu Phác Chân hơi hơi mỉm cười: “Kỳ thật lão phu nhân, ta lại có một pháp, nhưng làm lão phu nhân thuận lợi mọi bề, ở giữa thủ lợi, làm ta Liên Sơn càng vì giàu có, nhân dân càng hạnh phúc.”

Vì lão phu nhân hiện giờ lại sẽ không đối cái này thiếu nữ có cái gì coi khinh chi tâm, không ngại học hỏi kẻ dưới: “Còn thỉnh Triệu nương tử giáo lão bà tử.”

Triệu Phác Chân nói: “Còn mượn lão phu nhân giấy bút dùng một chút.”

Vì lão phu nhân chỉ huy bích như: “Đi cấp Triệu nương tử phô giấy mài mực.”

Triệu Phác Chân cầm bút, không bao lâu vẽ một bộ đại khái dư đồ ra tới: “Lão phu nhân thỉnh xem, nơi này là Liên Sơn, bên này là kinh thành, lão phu nhân ngài muốn đem ngài vận chuyển hàng hóa ra Liên Sơn, chỉ có thể đi bàn Giang Bắc thượng, một đường quá rất nhiều châu huyện, mới đến kinh thành, tuy nói này đó hóa từ Thôi thị chuẩn bị, hẳn là một đường đỡ hàng ra hóa, nhưng là, lão phu nhân này đó hóa ven đường sở giao thuế, nhưng không nhẹ đi?”

Vì lão phu nhân nhìn kia địa hình dư đồ, cả người đã thay đổi sắc mặt: “Nương tử thông tuệ, đích xác như thế, bên đường không ngừng muốn giao quan thuế, ngầm cấp Tào Bang phí dụng, tư thiết quan khẩu, đều phải giao rất nhiều thuế, này đó thuế đều là chúng ta tự gánh vác, không tính nhập chia làm.”

Triệu Phác Chân mỉm cười gật đầu: “Liên Sơn cùng Thôi thị, là chia đôi?”

Vì lão phu nhân trên mặt trầm mặc, Triệu Phác Chân thở dài: “Bốn sáu phần? Thôi thị cũng thật có điểm quá phận.”

Vi lão phu nhân lại nhẹ nhàng nói: “Chúng ta bốn.” Triệu Phác Chân hít hà một hơi, hàng hóa, nhân lực, phí chuyên chở, thuế phí nhiều như vậy phí tổn áp lực, đều ở Vi lão phu nhân nơi này, Thôi thị cơ hồ là tay không bộ bạch lang, cũng không bỏ được nhiều làm chút lợi nhuận, thật là thế tộc bản sắc, có thể phân bốn thành, đại khái đã là thực nể tình, nếu là giống nhau đối tượng hợp tác, sợ không phải muốn bóc lột thậm tệ.

Vi lão phu nhân thở dài: “Nếu vô Thái Tử ở sau lưng Thôi thị khơi thông, chúng ta Liên Sơn hóa, sẽ liên tục sơn đều ra không được.”

Triệu Phác Chân gật đầu: “Không tồi, ra hóa cũng không dễ dàng, rốt cuộc phí tổn đã không ít, nếu ta cùng lão phu nhân nói, có một cái lộ, đạt được lợi nhuận, đem tỷ như nay con đường này càng phong phú, mà chia làm, cũng càng công bằng đâu?”

Vi lão phu nhân ngẩn ra: “Liên Sơn nơi nơi đều là sơn, chúng ta đồ vật chỉ cần vận đi ra ngoài, Thôi thị nhất định sẽ phát hiện, hiện giờ thay đổi chủ nhân, sẽ đặc tội Thái Tử điện hạ, người nói, hẳn là Tần Vương chiêu số đi.”

Triệu Phác Chân mỉm cười: “Việc này mật, sẽ không có người biết người cũng có hóa từ Tần Vương chiêu số ra, bởi vì các người hóa, căn bản sẽ không ở Trung Nguyên bất luận cái gì một cái châu huyện thị trường thượng xuất hiện.”

Vi lão phu nhân ngẩn ra, xem Triệu Phác Chân vươn ra ngón tay, ở kia họa thập phần chuẩn xác dư đồ thượng, trước điểm điểm Liên Sơn, sau đó dọc theo sông Hồng Thủy hướng Đông Nam vạch tới, dừng ở bên cạnh.

“Đất Việt? Tần Vương điện hạ, có ra biển con đường?”

Triệu Phác Chân nhàn nhạt nói: “Đất Việt Dương Thành, phụ sơn hàm hải, thương trường tụ hợp, Liên Sơn hóa, từ nơi này ra biển, hướng hải ngoại chư quốc, một đi một về, thu lợi tỷ như nay, gấp trăm lần không

ngừng.” Quảng Châu thứ sử Lục Hữu Dung là Tần Vương người, nàng từ công báo cùng lui tới thư từ trung, đã sớm nhìn thấy vụn vặt.

Vi lão phu nhân sắc mặt âm tình bất định: “Từ Liên Sơn hương đất Việt, đạo tặc đông đảo.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 96

La thị vỗ nàng bối hồng nàng: “Đừng hoảng hốt, a cha a nương khẳng định đau nhất người, chờ a nương đi thăm thăm lại nói, người đừng có gấp hạo sao?”

Hồng đến nữ nhi ngủ hạ, lại luôn mãi dặn dò bọn nha đầu xem trọng nữ nhi, nàng mới đi ra đi tìm Triệu Chính Cường, đem nữ nhi lời nói nói, Triệu Chính Cường ngăn ra: “Đã nhiều ngày thổ ty đều vội vàng tiếp kiến các trại đại biểu, vội thật sự, cũng không có đến hôn sự sự, nhưng lâm thời sửa đổi người không quá khả năng.”

La thị nói: “Hôm nay yến hội ta cũng nhìn đến vài cái trưởng lão phu nhân, là ra chuyện gì sao?”

Liên Sơn cùng Thôi thị hợp tác sự tuy bí, nhưng Triệu Chính Cường dù sao cũng là thổ ty tâm phúc, tự nhiên biết, nhẹ nhàng nói: “Còn không phải cùng Thôi thị hợp tác những cái đó hóa, hiện giờ Đông Dương công chúa đổ, các trại trưởng lão đều luống cuống, đều tới khuyên nói thổ ty đại nhân, làm Vi lão phu nhân chớ có như thế ngoan cố, liên sợ Thái Tử vạn nhất bị phế, chúng ta này một năm thu hoạch cũng chưa, sợ là còn phải bị liên lụy!”

La thị ngăn ra: “Thái Tử không đáng tin?” Nàng nhớ tới hôm nay mặc bảo châu lời nói.

Triệu Chính Cường kiên nhẫn giải thích: “Thái Tử không phải kim thượng thân tử, mọi người đều cảm thấy Thái Tử sợ là phải bị phế.”

La thị đem hôm nay phát sinh sự tình tế mắng cho một trận: “Ngài xem, chẳng lẽ là Vi lão phu nhân, thật sự muốn cùng Tần Vương phủ giao hảo? Cho nên hôm nay Vi lão phu nhân đích xác lên lời kéo Phác Chân nói nửa ngày chuyện riêng tư.”

Triệu Chính Cường hỏi: “Nhưng hỏi qua Phác Chân, nói cái gì?”

La thị lắc đầu: “Chỉ nói chính là nói chút kinh thành nhàn thoại thôi.” Nàng chần chờ trong chốc lát nói: “Nói lý lẽ, phía trước ngài cũng nói qua, sau này muốn đem cái này nữ nhi trở thành chính mình thân sinh giống nhau, nhưng là..... Đây chính là sự tình quan Linh Chân chung thân đại sự, hưởng hồ nhiều năm như vậy tất cả mọi người đều biết nàng là tương lai thế tử phu nhân, nếu là thay đổi người, nơi nào còn sẽ có cái gì người trong sạch? Hiện giờ vừa độ tuổi hài tử, cơ hồ đều đã đính hạ hôn.”

Triệu Chính Cường nhíu mày nói: “Nói không thông, muốn cùng Tần Vương giao hảo, Phác Chân cũng là Linh Chân tỷ tỷ, chẳng lẽ cưới Linh Chân liền không thể cùng Tần Vương giao hảo? Huống chi Tần Vương còn mắt bị mù, kế vị hy vọng cơ hồ có thể nói vô, Vi lão phu nhân như vậy lợi hại người, sẽ tùy tiện lúc này liền hạ chú? Người làm Linh Chân chớ có hoảng, hơn phân nửa vẫn là hài tử chi gian khóe miệng đấu khí thôi, ta ngày mai đi thăm thăm thổ ty đại nhân khẩu phong hảo.”

La thị nghe được trượng phu nói như vậy, cũng cảm thấy có đạo lý, buông một nửa thâm nghĩ: “Cũng hảo.”

Triệu Phác Chân cũng không biết Triệu gia nhắc lên gợn sóng, tình tế viết phong thư, đem trước sau bị tế đều viết rõ ràng, nhưng mà không biết vì sao, bốn không tính là thập phần khó viết tin, nàng lại tổng không hài lòng. Viết đến phía sau, phục lại đem đăng trước vài câu nói chính mình về nhà tình huống cấp hủy diệt, chỉ gợn gàng dứt khoát nói Vi lão phu nhân sự, trước sau cùng Thôi thị, Thái Tử gút mắt, cùng với hiện giờ tính toán, lập đi lập lại sửa lại vài lần, đốt đèn ngao đến đêm khuya mới tính viết hảo.

Bởi vì ngao đêm, ngày thứ hai đứng lên liền cảm thấy có chút tinh thần không phấn chấn, ngực phiền muộn, phòng bếp bên kia đưa lại đây sớm một chút lại là có chút dầu mỡ dầu chiên gạo nếp bánh dày, táo đỏ chè, tiểu bánh chưng thịt cùng một chén phó mát chưng trứng. Hoàn nhi một bên từ cái làn bên trong lấy ra tới một bên nói thầm: “Tất cả đều là ngọt nị nị du tư tư, ta tuyển nửa ngày liền này chưng trứng hơi chút hảo chút, ta liền cùng la đại nương nói, đại nương tử đã vài thiên cũng chưa như thế nào chạm vào sớm một chút, đều chỉ ăn một chút, có thể tới hay không điểm thanh đạm, bên không nói, liền làm một chút tố nhân tam tiên sủi cảo, có như vậy khó sao? Kết quả la đại nương còn lược mặt, nói đại nương tử như vậy hiền hoà tính tình hảo, phu nhân cũng không gặp công đạo xuống dưới, có thể thấy được chủ tử căn bản không bắt bẻ ghét bỏ, nhưng thật ra chúng ta này đó trong kinh tới nô nhi, so chủ tử còn muốn kiêu quý, tưởng chính mình ăn liền giả tá chủ tử tên tuổi, nhưng đem ta cấp tức điên, Cẩm Thư cũng chẳng phân biệt biện, chỉ lôi kéo ta đừng cãi cò, ra tới mới cùng ta nói la đại nương là phu nhân trong nhà của hồi môn tới, sau đó lại nói muốn đi cấp Nhị nương tử làm cái gì phái đi, lại không lại đây làm việc. Đại nương tử ngài hôm nay nhất định phải cùng phu nhân nói một câu, ta là vì ta chính mình sao? Ta chính là vì ngài, cũng đừng làm cho ta gánh chịu này oan uổng tên tuổi.”

Triệu Phác Chân mấy ngày nay ban đêm ngủ không lớn an, trong lòng việc nhiều, nghe được Hoàn nhi quở trách, không khỏi hơi hơi nổi lên một chút bực bội, miễn cưỡng đè nặng chính mình về điểm này mặc danh tảo hỏa, giải thích nói: “Sủi cảo là có chút phiền phức, cũng trách không được la đại nương có ý kiến, ta nơi này còn có điểm bạc, người cầm đi cấp phòng bếp, liền nói ta muốn ăn điểm cầu kỷ diệp trứng canh, còn có hôm kia kia măng chua xào vịt mè gà, hay là hồi hương xào trứng, đều khiến cho, người thả ủy khuất ủy khuất, quá chút thời gian ta ngẫm lại biện pháp.”

Hoàn nhi bĩu môi, nhưng cũng biết nói Triệu Phác Chân mới trở về, liền vì điểm này ăn cơm việc nhỏ cùng mẫu thân thị tỳ nháo phiền không

thích hợp, thấp giọng nói: “Nương tử cũng là kỳ quái, trực tiếp cùng phu nhân nói ăn không quen không hảo sao? Bên này thái sắc, nương tử mỗi ngày đều động rất ít, có thể ăn bất quá liền mấy thứ, còn phải cấp bạc cho người ta làm, hà tất đâu? Thiên hạ nào có không đau chính mình nữ nhi mẫu thân, ngài mở miệng, phu nhân tất là tuân.”

Triệu Phác Chân rũ xuống lông mi, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cổ buồn bã, lâu dài ở trong cung sinh hoạt, làm nàng thận trọng từ lời nói đến việc làm, thói quen không cần quá nhiều lộ ra chính mình yêu thích, chỉ có ở Tần Vương phủ sinh hoạt, ở Tần Vương dung túng hạ, mới thoáng phóng túng chút. Tần Vương phủ thức ăn vốn dĩ liền không kém, sau đó Xuân Minh Lâu lại khai tiểu tảo, Tống Triêm ăn ngon, Thượng Quan Lân biến đổi biện pháp tiến cống đủ loại kiểu dáng món ăn trân quý tới. Lúc sau tùy quân xuất chinh, cũng không như thế nào khổ nàng, nàng đi bồi Ứng phu nhân nhật tử, càng không cần phải nói, chưa bao giờ dùng nàng mở miệng, Ứng phu nhân là có thể miễn cảm biết nàng thích ăn cái gì, biến đổi biện pháp làm ra cho nàng ăn. Lại lúc sau, chính là Tần Vương mù, nàng thân thủ giống nhau giống nhau chòng ghẹo đồ ăn phẩm —— nàng trong lòng biết rõ ràng, cũng không phải nơi này đồ vật ăn không quen, mà là nàng từ trước..... Bị sủng hư.

Nàng thấp giọng nói: “Nơi này tất cả mọi người đều là như vậy ăn, tự nhiên đều là cha mẹ cùng ca ca bọn muội muội nhất quán thích ăn, ta mới trở về liền lẫn lộn sữa, không được tốt. Nói nữa, người xem qua trên đường bần dân, nông nô nhóm cơm điểm sao? Nơi này gạo nếp, đường, trứng gà, táo đỏ, nải, đều thực quý, như vậy bữa sáng, đã là tốt nhất, không thể đang ở phúc trung không biết phúc, đảo chiết phúc phận.”

Hoàn nhi thở dài, ứng tiếng nói: “Vậy ả nương tử nói làm.”

Triệu Phác Chân nhìn hạ bữa sáng, tuy nói như thế, nhưng nàng xác thật không có gì ăn uống, nhìn chỉ có kia chén phó mát chưng trứng còn tính thanh đạm, liền cầm cái muỗng múc một muỗng, đưa đến bên miệng,

ai ngờ kia trứng nãi mùi tanh xông thẳng cái mũi, nàng nhất thời cảm thấy dạ dày toan thủy dâng lên, oa một tiếng phun ra, Hoàn nhi hoảng sợ, đi lên cầm khăn thế nàng thu thập, một bên nói: “Này phó mát chừng trứng, cũng là sẽ không làm, trứng cùng nãi đều thực tanh, còn có hôm qua thu thập đi lên cá, cũng tanh thành như vậy, ta xem bên này nấu ăn cũng chỉ biết phóng bát giác này đó đại liều, thiếu này đó, liền bó tay không biện pháp, còn không bằng toàn dùng tương thiêu, ai! Muốn ta nói, nương tử cũng đừng ăn, chờ ta đi ra ngoài trên thị trường, mua điểm rau xanh sủi cải tới cấp người ăn đi. Nơi này nữ tử lên phố thực bình thường, ta hôm qua nhìn đến ven đường có cái sủi cải quán, hương vị thực tiên, làm cũng sạch sẽ.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 97

Triệu Linh Chân nơi nào nghe hẳn này đó giáo huấn: “A cha thật đúng là đương nàng là người thân nữ nhi? Cũng là, mặc kệ có phải hay không, nàng là được hảo việc hôn nhân, tự nhiên sẽ thay a cha tránh thể diện, vinh hoa phú quý phía trước, a cha cũng mê đôi mắt, nữ nhi chung thân hạnh phúc, kia đều không tính cái gì! Bán nữ cầu vinh, nguyên lai chính là một ngày này!” Nàng thét chói tai, trong lòng đã bị điên cuồng mê tâm, Vì lão phu nhân thái độ khác thường coi trọng, bảo châu chế nhạo châm chọc, thể tử đặc thù lấy lòng, mẫu thân mềm yếu có lệ, ca ca sơ ý vắng vẻ, đều tra tấn cái này mẫn cảm thiếu nữ lo được lo mất tâm, mà giờ khắc này, nàng rốt cuộc bị phụ thân nói đánh tan, nói không lựa lời.

Triệu Chính Cường lại bị nàng một câu bán nữ cầu vinh tức giận đến xanh mặt, không chút nghĩ ngợi đã là một cái tát quăng qua đi, Triệu Linh Chân bùm mặt khiếp sợ: “Người thế nhưng đánh ta, thế nhưng vì người ngoài đánh ta!”

Triệu Chính Cường nói: “Cha mẹ giáo, cần kính nghe, cha mẹ trách, cần thuận thừa, người mấy ngày nay, thực sự có chút kỳ cục! Thả đi xuống hồi người trong viện, cấm túc một tháng, hảo sinh sao sao nữ giới, tỉnh lại chính mình!”

Triệu Linh Chân bùm mặt, nước mắt lăn xuống xuống dưới, quay người lại xông ra ngoài, giờ khắc này, nàng lòng tràn đầy nghĩ chỉ là, nữ nhân kia! Nữ nhân kia, đoạt phụ mẫu của chính mình huynh đệ, đoạt đích trưởng nữ thân phận, hiện giờ còn muốn cướp chính mình hôn sự! Nàng dựa vào cái gì!

Triệu Phác Chân ngồi ở mấy trước, trước mặt bãi một phần hồi hương nhân nhi toan canh sủi cỏ, Hoàn nhi một bên bãi một bên cười: “Cao đại nhân liền tới, còn muốn tới đằng trước cùng lão gia nói một tiếng mới hảo tới gặp ngài, ngài trước chạy nhanh sẵn nhiệt ăn này sủi cỏ. Cao đại nhân biết ta muốn mua sủi cỏ cấp nương tử, cho ta đề cử này một nhà, nói hương vị đặc biệt hảo, phân lượng đủ, ta ở bên kia thử nếm một chén, quả nhiên hảo. Cùng lão bản nói chuyên môn tuyển toan canh, hồi hương nhân nhi, kia lão bản còn cười đâu, nói người có phải hay không mua cấp thai phụ ăn, nói nhà hãn toan canh sủi cỏ, dùng đến cực hảo sơn cây hồng bì cùng măng chua ti làm toan canh, này làng trên xóm dưới, phàm là có thai, đều ái này một ngum toan canh vị, ta đều cười đã chết, nói không phải, chúng ta nương tử còn không có gả đâu, cũng chính là bên này thời tiết ướt nóng, chúng ta có chút không thói quen, uống điểm toan canh thoải mái chút, kia lão bản lại bắt đầu thối, nói hãn này canh như thế nào khai vị khử ướt, giải nhiệt đi trệ, duyên niên dưỡng sinh, này một bộ một bộ nhi, ngài xem này nói.”

Một bên chính thu thập quần áo Cẩm Thư cười nói: “Sơn cây hồng bì là không tồi, cái này chưng cá tốt nhất, hầm canh giống nhau, bất quá từ trước ta nhà mẹ đẻ tấu tử mang thai, thai nghén đến lợi hại, cũng là khác đều ăn không vô, liền ái uống sơn cây hồng bì canh gà.”

Triệu Phác Chân vốn dĩ nghe kia toan canh vị cùng kia hồi hương độc hữu mùi hương cảm thấy tinh thần rung lên, vừa định muốn uống, nghe được Cẩm Thư nói giỡn, nàng bỗng nhiên nao nao, cầm cái muỗng tay dừng một chút, bỗng nhiên nhớ tới một cộc sự tới, ở trong lòng âm thầm tính tính nhật tử, trên lưng bỗng nhiên lạnh căm căm nổi lên một tầng mồ hôi mỏng.

Lúc này bên ngoài đã có người truyền lời, Cao đại nhân vào được, Triệu Phác Chân bị dọa một dọa, đã hết muốn ăn, làm người trước đem Cao Linh Quân mang theo tiến vào.

Cao Linh Quân đi đến thi lễ, lại không giống thường lui tới ở trong vương phủ kia tùy tiện tùy ý bộ dáng, mà là hơi hơi có chút câu nệ, trên mặt biểu tình cũng rất là căng chặt, nghĩ đến là ở Triệu gia, cả người đều quy củ lên.

Triệu Phác Chân nhìn không được cười nói: “Phía trước nghe nói người muốn mua chút hương liệu trở về mang cho La Khi, lại không biết ngày người đã nhiều ngày, nhưng mua cái gì thứ tốt? Người chậm trễ ở chỗ này mấy ngày này, trở về La Khi cần phải trách ta.”

Cao Linh Quân cười hạ: “Nương tử ở bên này trụ đến những thói quen? Người nhà đãi ngài tốt không? Hôm nay kêu thuộc hạ tới nhưng có cái gì sai phái?”

Triệu Phác Chân thập phần không thói quen nhất quán cả lơ phất phơ Cao Linh Quân như vậy quy củ, cười nói: “Không có gì không tốt, cha mẹ đãi ta thực hảo, chính là hôm kia ta cùng thổ ty phủ lão phu nhân nói chuyện nói, có một số việc tưởng cùng Vương gia nói nói, ta viết phong thư, tưởng thỉnh ngài cấp Vương gia mang về, ngài ở chỗ này cũng mấy ngày này, La Khi tỷ tỷ khẳng định cũng nhớ thương ngài.”

Cao Linh Quân trên mặt cứng đờ: “Chính là cái gì đại sự?” Một đôi mắt lại bắn khoắn trong phòng, trong phòng còn ầm ầm có kia hồi hương cùng sơn cây hồng bì canh mùi hương, nhưng trong phòng hẳn một lòng nhảy đến bay nhanh, trên mặt lại vẫn trấn định.

Triệu Phác Chân nghĩ Cao Linh Quân là Lý Tri Mân tâm phúc trung tâm phúc, bởi vậy đảo cũng không gạt hấn, chỉ là cười đem thổ ty lão phu nhân bên kia hiện giờ gặp phải quần cảnh nói một lần, lại nói: “Vương gia bên này phí tổn, ta mấy năm nay mắt lạnh xem xuống cũng không nhỏ, chuyện này phiền ngài chạy một lần, nhìn xem Vương gia nếu là nguyện ý, nhưng thật ra một công đôi việc.”

Cao Linh Quân biểu tình phức tạp mà nhìn nàng: “Triệu nương tử, ngài nếu vậy nhớ thương Vương gia, vì cái gì còn phải về Liên Sơn đầu, đều về nhà, bất hòa người trong nhà hảo hảo đoàn tụ, đảo còn thế Vương gia tính toán này đó, Vương gia —— hẳn là nhân thượng nhân, nơi nào dùng chúng ta này đó tiểu nhân vật thể hẳn nhọc lòng đâu.” Đó là vẫn luôn đối Vương gia trung thành và tận tâm, giờ khắc này Cao Linh Quân cư nhiên cũng đối Vương gia sinh một tia oán trách.

Triệu Phác Chân sắc mặt hơi hơi đỏ lên: “Ta cũng biết Vương gia hiện giờ có Vương phi, tất là không thiếu tiêu phí, nhưng luôn là chính mình có càng tốt một ít đi, hẳn chưa chắc nguyện ý bị quản chế với Thượng Quan gia.”

Cao Linh Quân nhìn nàng một cái, thấp giọng nói: “Nếu như thế, ta thế nương tử mang tin trở về đó là, ngày mai liền khởi hành. Nương tử còn có cái gì muốn mang cho Vương gia sao?”

Triệu Phác Chân lắc lắc đầu, đang muốn nói chuyện, lại nghe đến bên ngoài Hoàn nhi tới báo: “Đại gia lại đây, mang theo một con chim nhi lại đây, nói là cho tiểu thư chơi.”

Chương 117 bóc trần

Triệu Phác Chân ngẩn ra, nở nụ cười: “Trước hết mời ca ca ngồi ngồi xuống, ta cùng Cao đại nhân nói xong lời nói liền đi ra ngoài.”

Cao Linh Quân bị trên mặt nàng vui sướng tươi cười hoảng đến dời đi ánh mắt, khom người nói: “Triệu thượng cung không có gì công đạo nói, ta đây liền đi trở về.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Không có gì, tin đã nói rõ, người mang về cấp Vương gia liền hảo, thổ ty lão phu nhân rất có thành ý, còn thỉnh Vương gia lo lắng nhiều.”

Cao Linh Quân ứng đi ra ngoài, nhìn đến Triệu Duẩn Phong dẫn theo cái lồng chim treo ở sân dưới tàng cây, lồng sắt kia đen nhánh chim chóc ở hoạt bát thượng hạ nháy, Triệu Duẩn Phong nguyên bản ở đùa với chim chóc nói chuyện, nhìn đến hẳn ra tới vội cười chấp tay chào hỏi, lại đối Triệu Phác Chân cười nói: “Muội muội mới tới, tưởng là không có gì tiêu khiển, từ nơi khác mượn tới chim chóc, cấp muội muội chơi mấy ngày.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 98

Triệu Linh Chân bị cái này tiểu nha hoàn một châm chọc, thù mới hận cũ đều dừng đi lên, lời nói đui đờn nói chi gian đã không thể bình tĩnh tự hỏi, chỉ biết cười lạnh: “Nha, cái gì vương phủ nữ quan, kia cũng là hầu hạ người nô tỳ không phải? Thật đúng là cho rằng hầu hạ quý nhân lâu rồi, chính mình cũng là quý nhân? Ta nói cho người, phi! Nô nhi chính là nô nhi! Trời sinh đã tạp chủng, cũng vọng tưởng chính mình là cái gì người tốt nhi? Không biết nơi nào đã tạp chủng, a cha a nương hảo tâm nhét người, cho người khẩu cơm ăn. Người có hôm nay, đều là ta a cha a nương cho người! Người căn bản không phải nhà ta nữ nhi, hiện giờ người lại lấy oán trả ơn, câu dẫn thế tử, cướp đoạt muội phu, người chính là cái vong ân phụ nghĩa bạch nhãn lang!”

Cuối cùng một câu đã là mang theo khóc nước mắt.

Trong viện một mảnh yên tĩnh, một bên hầu hạ Cẩm Thư, sớm đã nhanh như chớp mà chạy đi ra ngoài, tìm la phu nhân đi.

Triệu Duẫn Phong tiến lên lôi kéo Triệu Linh Chân, đã biết muội muội xông đại họa, Triệu Phác Chân lại đã bình tĩnh xuống dưới, nàng phía trước còn quát lớn Hoàn nhi không được cùng chủ nhân khoe miệng, đợi cho nghe Triệu Linh Chân nói những lời này đó, nhìn về phía Triệu Duẫn Phong, Triệu Duẫn Phong lảng tránh nàng ánh mắt, chỉ có Triệu Linh Chân còn ở bên khóc bên nói chuyện: “Người căn bản không phải chúng ta Triệu gia nữ nhi, không phải dựa vào a cha a nương một chút thương hại, đem người đưa vào cung, nào có hôm nay này vinh quang? Đoạt ta đích

trưởng nữ tên tuổi, đoạt ta a cha a nương ca ca không tính, còn muốn cướp ta hôn sự.”

Triệu Duẫn Phong thấp sát nàng: “Đủ rồi Linh Chân! Đừng nói nữa! Người muốn cho cả nhà tao họa sao!”

Triệu Linh Chân trên người run lên hạ, rốt cuộc thanh tỉnh lại đây, lại vẫn cứ có không chịu thua ngoan cố ý khiêu khích mà nhìn về phía Triệu Phác Chân: “Chẳng lẽ nàng dám nói đi ra ngoài? Để cho người khác biết nàng là không biết nơi nào tới đã loại? Người muốn lấy oán trả ơn?”

La phu nhân đã vội vội vàng vàng mà đi đến, quát bảo ngưng lại Triệu Linh Chân, làm Triệu Duẫn Phong mang theo Triệu Linh Chân đi xuống, tiến lên kéo vẫn luôn thực an tĩnh Triệu Phác Chân tay, miễn cưỡng cười nói: “Người muội muội hồ ngôn loạn ngữ, người chớ có thật sự, nàng nói bừa.”

Triệu Phác Chân lảng tránh tay nàng, yên lặng nhìn thẳng nàng đôi mắt: “Nàng nói, là thật sự đi.”

Về nhà tới nay cùng người nhà cái loại này mạc danh ngăn cách cảm nảy lên trong lòng, la phu nhân phù hoa nước mắt, Triệu Chính Cường khách khí mà xa cách biểu tình, hai cái ca ca càng có rất nhiều tò mò cùng đối xa lạ mỹ lệ nữ tử rộng rãi, muội muội mâu thuẫn cùng địch ý, giờ khắc này đều có đáp án.

La phu nhân lảng tránh nàng ánh mắt, hai người tương đối trầm mặc trong chốc lát, la phu nhân môi hơi hơi phát run, một lát sau mới phảng phất hạ cái gì quyết tâm giống nhau: “Là, người cũng không phải ta thân sinh.”

Chương 118 vô gia

“Lúc ấy chính nháo Bát vương chi loạn, có một cổ dao dân cũng làm loạn, lúc ấy nơi nơi nháo phi, cũng phân không rõ nơi nào là binh nơi nào là phi, gặp người liền đoạt. Ta về nhà mẹ để nói muốn trốn một trốn, trên đường nghe được hài tử tiếng khóc, xuống xe đi liền thấy được người bị ném ở một cái thùng gỗ xuôi dòng phiêu xuống dưới, cùng Linh Chân không sai biệt lắm tuổi tác bộ dáng, khóc đến hai mắt đỏ bừng, khàn cả giọng, trời tối, nhìn còn muốn trời mưa, nếu là ta mặc kệ, liền tính sẽ không lũ lụt hướng đi, đã thú đại khái cũng muốn đem người ngậm đi, lòng ta không đành lòng, liền đem người ôm trở về, cùng Linh Chân cùng nhau dưỡng. Sau lại nạn binh hoả chậm rãi bình định rồi, liền nói muốn tuyển hàng hoàng nữ tiến cung làm việc, ta luyện tiếc Linh Chân tuổi nhỏ.....”

La thị rốt cuộc nói thẳng ra: “Tuy nói xin lỗi người, cũng nghĩ đại khái cũng là người tạo hóa, không thể tưởng được người còn sẽ trở về, đã đã trở lại, chúng ta cũng là đem người đương thân nữ nhi đối đãi, nghĩ bởi một phần của hồi môn, hảo hảo đem người gả đi ra ngoài, cũng không có nghĩ tới bạc đãi người, Linh Chân bị chúng ta sủng hù, cho rằng thế tử thích người, muốn sửa hôn sự, nàng từ nhỏ liền thích thế tử, xem chúng ta đều thiên người, Vi lão phu nhân cũng thực coi trọng người, cho nên mới luống cuống đầu trận tuyển, phía trước vẫn luôn thực thích thêm một cái tỷ tỷ, đó là Duãn Phong cùng Duãn Duệ, cũng là thiết tình đem người đương muội muội yêu thương.....”

La thị xoa nước mắt: “Này bắt lấy người hài tử đương chính mình hài tử dâng lên đi chuyện này, kỳ thật lúc trước làm người không ít, không ngừng chúng ta này một nhà, chỉ là, đều không có trở về, cũng là người có tạo hóa, được quý nhân coi trọng, áo gấm về làng..... Nếu là lộ ra đi ra ngoài, bị người nắm ngay chỗ hiểm nói người a cha khi quân, cũng không hảo quá. Người a cha lúc trước chức quan thấp kém, lương bổng nhỏ bé, lúc trước nhìn đến ta nhật người trở về, cũng vẫn là đồng ý đem người thu dưỡng,..... Tuy nói không phải người ruột phụ thân, cũng là hy vọng người niệm lúc trước chúng ta kia một chút thiện tâm..... Không cầu

người đem chúng ta đương thân sinh cha mẹ kính, chỉ cầu chớ có lộ ra việc này, đưa tới tai họa, chỉ cần người một ngày kêu chúng ta cha mẹ, chúng ta liền một ngày đều đem người đương thân nữ nhi đổi đái.”

Triệu Phác Chân cảm thấy có chút mờ mịt.

Nàng vì cái này từ nhỏ liền khát khao cùng ảo tưởng gia, này ảo tưởng thân tình, từ bỏ kinh thành, về tới nơi này, sau đó hiện giờ trời cao lạnh băng mà nói cho nàng, này hết thấy đều bất quá là cái bọt biển, từ ái, bao dung, ôn nhu cha mẹ, hữu ái thân thiết, có đôi khi nháo điểm tiểu biệt nữ, lại sẽ càng chặt chẽ huynh đệ tỷ muội.....

Hiện giờ lại có người nói cho nàng, này đó, đều là giả.

Từ ái bao dung ôn nhu cha mẹ là có, nhưng bọn hắn là bởi vì luyện tiết cốt nhục chia lìa, thiệt tình yêu thương chính mình hài tử, mới nhất dưỡng nàng, thay thế chính mình ấu tiểu thân sinh nữ nhi, đưa đi xa xôi kinh thành.

“Người..... Nghĩ lại, Linh Chân không hiểu chuyện, ngài so nàng hiểu chuyện biết lẽ, lại là ở trong kinh đài quá, tự nhiên biết cái gì kêu tội khi quân, tuy nói trời cao hoàng đế xa, hiện giờ thổ ty đại nhân cũng thực coi trọng nhà chúng ta, nhưng là không thiếu được có chút tiểu nhân đồ mắt, mượn này sinh sự.” La thị xoa xoa nước mắt, chờ đợi mà nhìn về phía Triệu Phác Chân, phảng phất tốt cái hứa hẹn.

Sự tình tới quá nhanh, Triệu Phác Chân còn không có tới kịp cùng La thị sinh ra cỡ nào khó dứt bỏ mẹ con tình cảm, chỉ là theo bản năng cùng từ trước giống nhau, không cho đối phương nan kham: “Phụ thân mẫu thân cứu ta một mạng, tái sinh chi ân, phần thân khó báo, việc này ta giữ kín như bưng, ngài chỉ lo yên tâm.”

La thị gật gật đầu, thoáng thả hạ tâm, nghĩ Triệu Linh Chân cùng Cầm Thư bên kia còn muốn xử lý, nơi này nói thêm gì nữa ngược lại biến khéo

thành vụng, liền âm thầm cho Cẩm Thư cái ánh mắt, đứng dậy quay đầu trở về, lại là đi trước tìm Triệu Chính Cường thương nghị nữ nhi thọc ra tới cái sọt đi.

Hết thấy an tĩnh xuống dưới, ngoài cửa sổ đổ mưa, Hoàn nhi lặng lẽ đi đến, trên mặt mang theo bất an: “Nường tử..... Kia chim chóc giống như đã chết.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 99

Đại khái chính là vì này thân hiểm lạ quần áo, La thị để lại chính mình, nghĩ khả năng cha mẹ sẽ tìm tới, sau lại trước sau không thấy tới tìm, vừa lúc trong cung muốn chiêu đãi hoàng nữ tử làm việc, liền đem chính mình để tên, đưa vào trong cung.

Nhưng mà kia một khắc từ thiện cùng cứu nàng ân nghĩa, là thật thật tại tại, nàng vẫn như cũ cảm kích bọn họ.

Nhưng lưu lại nơi này, đã không có khả năng.

Chương 119 mất tích

Lý Tri Mân ở trong vương phủ, nghe Văn Đồng đọc Cao Linh Quân chuyển giao tới tin, kêu Tống Triêm tới.

Tống Triêm nhìn này tin, cười to nói: “Ta liền nói người không nên thả nàng, thật là một nhân tài, về quê mà thôi, liền cấp Vương gia đưa tới như vậy môn đại sinh ý, có đảm đương! Nói, nàng như thế nào biết Quảng Châu đô đốc Lục Hữu Dung là điện hạ người? Điện hạ nói cho nàng?”

“Không phải ta.” Lý Tri Mân mặt vô biểu tình. Hắn bệnh mới hảo chút, cả người vẫn có thần sắc có bệnh, nghiêng nghiêng nằm ở trên giường.

Tống Triêm cười ha ha, một bộ thập phần vui sướng khi người gặp họa bộ dáng: “Quả nhiên kia hài tử vẫn là ẩn dấu vụng, ngành sinh sinh lừa đến người đem nàng cấp thả, nếu là sớm biết rằng nàng chỉ bằng ngày

thường một chút dấu vết để lại, liền đẩy ra này rất nhiều đồ vật, sợ là người vô luận như thế nào đều sẽ không tha nàng! Hay lắm! Hay lắm!” Tống Triêm đầy mặt lông mày loạn vũ, Lý Tri Mân xụ mặt, nói: “Này Thái Tử sinh ý, ta không lớn tưởng dính.”

Tống Triêm ha hả một tiếng: “Không dính? Ta liền hỏi người, bây giờ còn có bao nhiêu tiền? Có bao nhiêu tiền làm nhiều ít sự, người hiện giờ thu vào còn có bao nhiêu? Lúc trước gạt Hoàng Hậu nương nương, đem thôn trang cửa hàng tất cả đều trộm áp đi ra ngoài, thật vất vả ở trên biển, mạo to như vậy nguy hiểm kiếm lời điểm tiền trở về, rồi lại toàn nước chảy giống nhau dùng ra đi, mấy năm nay phí tổn nhiều ít? Thật vất vả mới đem cửa hàng thôn trang cấp chuộc trở về, mấy năm nay cứ nhiên một chút không bị Hoàng Hậu nương nương cảm thấy, ta thật đúng là vì người vuốt mồ hôi! Này một năm tới là rộng thùng thành chút, nhưng là kia đều là Thượng Quan gia tiền! Bên ngoài nhìn hoa đoàn cấm thốc, nhưng là, kia đều không phải niết ở trong tay người! Vẫn là thật nha đầu hiểu được người trong lòng kia cong cong vòng, đem này một chú bạc đưa đến người trước mặt, người đảo ghét bỏ đi lên, nói đi, kỳ thật vẫn là không nghĩ kia tiểu cô nương lại cuốn vào đi?”

Tống Triêm nói lời này kỳ thật bất quá là thuận miệng vừa nói, nhưng mà tiếng nói vừa dứt nhìn đến Lý Tri Mân biểu tình hẩn bỗng nhiên liền cười to: “Không thể nào! Thật bị ta nói trúng rồi? Người thật đúng là luyện tiếc? Trách không được thận trọng từng bước Vương gia, như thế nào sẽ bỏ một quả phế tử, nguyên lai cứ nhiên là đau lòng.”

Lý Tri Mân trầm khuôn mặt cũng không nói chuyện, Cao Linh Quân rời đi Liên Sơn thời điểm, có lẽ nàng đã ăn vào kia nhưng lệnh nàng ở vô thanh vô tức trung một ngủ không dậy nổi được. Bất quá việc này không cần làm Tống Triêm biết, hẩn đối cái này nữ học sinh là thiệt tình yêu thích, liền việc này thượng, hẩn thực xin lỗi hẩn. Mà nha đầu này trước khi chết còn ở thế hẩn phô lộ —— hẩn không nghĩ lại thiếu này phân tình.

Tống Triêm lại chỉ đương hấn đau lòng, có lẽ kia đại khái cũng là đau lòng biểu tình, hấn cười trong chốc lát nói: “Nói trở về, Vương phi hiện tại cơ bản chính là đem người hư cấu, này khắp nơi xâu chuỗi, nhưng thật ra thế người đem thanh danh xoát đến không tồi, nhưng là người hấn là biết, tiền cùng quyền, hấn là ở ai trong tay mới đáng tin cậy đi.”

“Người không nghĩ nàng cuốn tiến vào cũng dễ làm, phái thượng Cao Linh Quân tự mình chạy một lần, đem chuyện này cấp làm thỏa đáng, đừng dính dáng đến nàng, thì tốt rồi.”

Lý Tri Mân cau mày, không tỏ ý kiến, Tống Triêm phe phẩy đầu thờ dãi: “Xem không hiểu các người.”

Lúc này bên ngoài lại có người tới báo, tiết độ sứ Ứng Khâm chi tử Ứng Vô Cửu có việc gấp cầu kiến Vương gia.

Lý Tri Mân kinh ngạc, Tống Triêm cũng nói: “Hấn tới làm cái gì? Đúng rồi, trước đó vài ngày nghe nói hấn hộ tống Ứng phu nhân vào kinh, tựa hồ là xem bệnh.”

Lý Tri Mân lắc lắc đầu, gọi người làm Ứng Vô Cửu tiến vào.

Ứng Vô Cửu hiển nhiên là vừa rồi trải qua đi xa trang điểm, Lý Tri Mân đều có thể ngửi được hấn trên người cái loại này hấn vị, tro bụi vị, ngựa vị phong trần mệt mỏi hương vị, này hiển nhiên là thực thất lễ, nhưng Ứng Vô Cửu hiển nhiên có việc gấp: “Vương gia, xin hỏi Triệu nương tử nhưng trở lại vương phủ?”

“Hồi vương phủ? Nàng cũng không có trở về.” Lý Tri Mân nhăn lại mày, neho lại đôi mắt, đa nghi trong lòng lại đã bay nhanh phỏng đoán, Ứng Vô Cửu vì cái gì muốn tìm nàng? Ứng gia biết Triệu Phác Chân cùng Liên Sơn thổ ty bí sự? Triệu Phác Chân không ở chính mình trong nhà, có thể đi nơi nào? Thật mạnh điểm khả nghi nảy lên, cư nhiên lấy hấn chi thiện mưu cơ biến, cũng không có nghĩ ra trong đó nguyên do, hấn mở

miệng hỏi lại: “Ứng tướng quân không biết tìm ta trong phủ thị tỳ có chuyện gì? Lại như thế nào biết nàng rời đi quê nhà phản hồi vương phủ?”

Ứng Vô Cửu nghe vậy một đốn, trên mặt cư nhiên xuất hiện một tia khốn quẫn, một lát sau mới miễn cưỡng giải thích nói: “Ta đối Triệu thượng cung trong lòng có người, nghe nói nàng rời đi vương phủ phản hươg, liền nghĩ tự mình tới cửa cầu hôn, không nghĩ tới tới rồi Liên Sơn nàng trong phủ, nhà nàng người lại nói nàng trụ không quen Liên Sơn, lại tính toán trở lại kinh thành vương phủ, đã rời đi Liên Sơn.”

Lý Tri Mân mày càng tức càng chặt: “Không có khả năng, nhà nàng người có nói nàng khi nào phản kinh sao?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 100

Thượng Quan Quân trên mặt hơi hơi nổi lên điểm áy náy, nhưng nàng nhìn mắt trước mắt đôi sõ con, thiệp mời, lắc đầu nói: “Mụ mụ, ngài xem mắt thấy liền phải ăn tết, tứ phương thôn trang tiến dần lên tới đơn tử, còn có phải đi quà tặng trong ngày lễ, loại nào không được ta tự mình xem qua đâu? Ta đảo cũng muốn tránh cái lười đâu, chỉ là này thói quen khó sửa, phía dưới trang đầu mỗi người nhìn chủ tử hảo lừa gạt, tính hạt lừa gạt, và lại bên ngoài tiến dần lên tới thiệp cũng nhiều, Hoàng Hậu lại phải người kêu ta tiến cung nói chuyện, còn có Tấn Vương phi mời ta đi ăn cua, còn có Lâm Nhữ công chúa nói muốn muốn khởi cái thi xã, ường ta đi cho nàng tọa trấn đâu, mặt khác này một cộc liền càng quan trọng, ngài xem xem, hoặc Thái úy phu nhân tiệc mừng thọ, cái này cũng không thể không đi, thật đi cùng Vương gia ở, khẳng định muốn nhiều hân, chi bằng làm hân thanh thanh tĩnh tĩnh mà dưỡng, còn có thể hảo đến mau một ít. Hân đã là điểm bình phu nhân, liền tùy hân nguyện là được. Ngài cùng bình phu nhân công đạo một chút, làm nàng hảo sinh hầu hạ Vương gia, mỗi ngày thần khởi thỉnh an cũng miễn, chỉ lo chuyên tâm hầu hạ Vương gia, bất quá cũng muốn kêu nàng biết cảm ơn, chớ có cho là Vương gia sủng nàng, nàng liền kiêu ngạo lên —— ta muốn cho Vương gia đổi cá nhân, cũng bất quá là một câu chuyện này.”

Vương mụ mụ trong mắt xẹt qua một tia khinh thường, nhưng vẫn thấp đầu nói: “Là. Bất quá này mỗi ngày thỉnh an không thể miễn đi? Cũng hảo giáo nàng mỗi ngày cùng ngài báo một chút Vương gia thân mình như thế nào, Vương gia mỗi ngày cuộc sống hàng ngày như thế nào, hôm nay ta qua đi, lại nhìn đến Phạm Dương tiết độ sứ Ứng Vô Cữu không biết vì sao

tới bái phỏng Vương gia..... Ngài, vẫn là đa lưu tâm hạ Vương gia mới hảo.”

Thượng Quan Quân ngăn ra: “Ứng Vô Cữu?” Nàng đối cái này đã từng cầu thú quá chính mình chưa toại thổ phỉ chi tử vẫn là có một cổ chán ghét chi tình: “Hắn thấy Vương gia làm cái gì?”

Vương mục mục nói: “Vương gia nói là choáng váng đầu đến lợi hại, lấy Ứng Khâm làm ở tái ngoại tìm tòi tốt hơn nhân sâm phối dược, bên kia tìm được rồi tốt, làm Ứng Vô Cữu tự mình đưa tới.”

Thượng Quan Quân gật gật đầu: “Trước đó vài ngày Thái Y Viện cát lão thái y khai phương thuốc, là yêu cầu mấy chi hảo nhân sâm, trong kinh cũng chưa cái gì tốt, toàn là chút bên ngoài nhìn đẹp kỳ thật không có gì dược lực, đậu nương nương bên kia nghe nói cũng phái người tặng hai chi tới, lại là niên đại lâu rồi chút, đã là không thể dùng, ta cùng tổ mẫu bên kia nói làm trong nhà cũng cấp đào tìm đào tìm, Vương gia đại khái cũng chính mình tìm chút quan hệ, Ứng Khâm là cái thổ phỉ đầu lĩnh, trong kinh thế tộc đều không lớn coi trọng hắn, đúng là phủng bạc không chỗ đưa, hắn hiện giờ có như vậy cái người sai vật, nhưng không vội mà dán lên tới? Phía trước kia cấp rỗng rỗng tới cầu thân, không phải cũng là vì tưởng cưới cái thân phận cao quý thế tộc nữ, tưởng đem kia thổ phỉ huyết cấp rửa sạch sẽ?”

Vương mục mục nghe nàng nói, nhớ tới vừa mới Vương gia kia thập phần mệt mỏi bộ dáng, nghĩ đến là thật sự bệnh đến khó chịu, đào cũng buông một nửa tâm tới, Thượng Quan Quân lại nói: “Vương gia ngày ngày bất quá cũng chính là làm người niệm thư, ăn, ngủ, nghe người ta thổi mấy quản tiêu sáo thôi, nơi nào dùng ngày ngày tới báo, mục mục chỉ làm Thượng Quan Bình có việc liền tùy thời tới báo liền có thể, không cần làm nàng tới ta trước mặt xử, kia dong dong dài dài nửa ngày đánh không ra cái rầm bộ dáng, ta nhìn liền phiền.”

Vương mục mục nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy chính mình có chút nhiều lo lắng, liền cười nói: “Gia đình bình dân dường ra tới, nhưng còn không phải là như vậy, có mấy cái có thể tựa tiểu thư như vậy khí độ đâu? Lại nói năm đó Thánh Hậu, kia cũng là mấy trăm năm chưa từng ra tới như vậy cái nữ tử đâu. Phía trước cũng có người nói Đông Dương công chúa tựa Thánh Hậu, hiện giờ nhưng không đều tât?”

Thượng Quan Quân cười nhạt: “Đông Dương công chúa? Thánh Hậu chi nữ thân phận, dừng ở trên người nàng, thật là bạch bạch lãng phí. Thật tốt một tay hảo bài, bị nàng ngạnh sinh sinh đánh hỏng rồi, cuối cùng khi đó, nếu là nàng hợp lực một bác, tập trung binh lực, sát nhập cung đình, lấy nàng Thánh Hậu chi nữ thân phận, liên hợp Thái Tử cùng Thôi thị, chưa chắc chính là tuyệt địa. Phải biết rằng Thôi thị ở Thái Tử còn không có đăng cơ phía trước, là trăm triệu không hy vọng Đông Dương ngã xuống. Nàng như thế nào làm? Nàng cứ nhiên bỏ xuống ủng hộ nàng người, chạy tới sơn chùa, đi gặp một người nam nhân! Chỉ cầu trước khi chết có thể thấy hân một mặt, nhất thật đáng buồn chính là kia Chử Thời Uyên cuối cùng cũng không có tái kiến nàng, như vậy thân phận, đó là sai người trực tiếp đem kia Chử Thời Uyên bó tới trong phủ, lại như thế nào? Đáng tiếc Thánh Hậu năm đó nam sủng vô số, cũng không có bị cái nào nam sủng cấp mê thành như vậy, nàng thân là Thánh Hậu chi nữ, thế nhưng cuối cùng cứ nhiên vẫn là thoát khỏi không xong tình tiểu ái, thật là buồn cười thật đáng buồn đáng tiếc.”

Vương mục mục nói: “Cũng không phải là, lão phu nhân cũng chấn động, cảm thấy lúc này đây Đông Dương công chúa rơi đài, thật là thập phần quý dị, Thôi thị bắt đầu đại khái cũng chỉ là tướng cấp Đông Dương công chúa điểm giáo huấn, cho nên phía trước chỉ là ngồi xem, không nghĩ tới Hoàng Thượng trực tiếp hạ ban chết cáo mệnh, mà Đông Dương công chúa cứ nhiên cũng không chút nào giãy giụa, phục trảm tự sát.....”

Thượng Quan Quân lắc đầu: “Đỡ không dậy nổi A Đẩu, đáng tiếc những cái đó theo nàng người. Cho rằng chính mình đi theo chính là Thánh Hậu, không nghĩ tới lại rốt cuộc chỉ là cái hữu với tình yêu phạm phụ thôi.” Nàng không nghĩ bàn lại quá nhiều, Đông Dương công chúa ngã xuống, kỳ thật cũng quấy rầy nàng nên bước, rốt cuộc Đông Dương công chúa một đảo, Đậu Hoàng Hậu một hệ sở ra con vợ cả, liền lại bị đẩy đến trước đài, nàng mới gả vào vương phủ, lực lượng của chính mình còn quá mỏng nhược, nàng nhú nhú mày, Đậu Hoàng Hậu nhưng không chỉ một cái nhi tử, còn có cái Tề Vương, thả còn có sớm tuệ chi danh, ngày thường đậu sau nghe nói lại rất là bất công Tề Vương.

Nàng không hề tưởng Thượng Quan Bình sự, phân phó Vương mục: “Ngài xong xuôi bình phu nhân sự, liền thay ta tham tường một chút, nhìn xem ngày mai tiến cung, mang chút cái gì hảo.”

Thượng Quan Bình được muốn dọn tiến Hoa Chương Lâu tin tức, vừa mừng vừa sợ, động phòng chi dạ nàng không thể hiểu được hôn mê bất tỉnh, tỉnh lại thời điểm đã ở chính mình trên giường, nàng còn tưởng rằng chính mình sai sự thất bại, nơm nớp lo sợ chỉ sợ bị Vương phi trách phạt, không nghĩ tới Vương phi cùng Vương mục nhóm lại đều cho rằng nàng đã thừa hoan, cũng không có trách cứ nàng, ngược lại hảo sinh làm nàng điều dưỡng thân mình, còn thập phần tiếc hận nàng không có mang thai. Ngày lúc sau nàng vẫn luôn dẫn theo tâm, sợ việc này bị vạch trần, sợ bị người phát hiện chính mình vẫn là tấm thân xử nữ, vẫn luôn tìm cơ hội nghĩ lại hầu hạ Vương gia một hồi. Cuối cùng lần này lại có cơ hội, nàng thật cẩn thận ứng Vương mục công đạo, lại đi Vương phi trước mặt nghe xong giáo huấn, liền thu thập chính mình quần áo, mang theo hầu hạ tiểu nha hoàn, đi Hoa Chương Lâu.

Tới rồi Hoa Chương Lâu, Văn Đồng đi vào thông bẩm, nàng chỉ có thể ở bên ngoài bình phong ngoại đợi một tý Vương gia triệu kiến, chỉ thấy trong phòng im ắng, chỉ có một con hắc đuôi bạch miêu từ trong phòng bốn

trảo không tiếng động mà đi dạo ra tới, quay đầu tò mò mà nhìn nàng một cái, lại dường như không có việc gì mà đi rồi.

Không bao lâu Văn Đồng đi ra công đạo nàng nói: “Vương gia choáng váng đầu, đã ngủ, người thả ở dưới lầu trụ hạ. Vương gia hảo tĩnh, ngày thường không thể ồn ào, không có việc gì không thể thiện thượng lầu hai, Vương gia nếu là muốn gặp người, sẽ làm người tới truyền, không có việc gì thời điểm phu nhân có thể tùy ý an bài thời gian, chỉ cần không thượng lầu hai, nơi nào đều có thể đi. Nơi này thiết có phòng bếp nhỏ, phu nhân muốn ăn cái gì chỉ lo làm người đi phòng bếp công đạo một tiếng, ngày thường nghĩ muốn cái gì, chỉ lo cùng ta nói, không cần câu nệ.”

Thượng Quan Bình trong lòng hơi hơi có chút thất vọng, nhưng lại bị Văn Đồng ôn thanh lời nói nhỏ nhẹ cùng với trong lời nói đối nàng trấn an sung ái chi ý nổi lên một tia vui sướng cùng chờ mong, Vương gia đại khái là thật sự không thoải mái đi, mới làm chính mình không cần hầu hạ. Biết chính mình có thể dọn tiến Hoa Chương Lâu trụ, Vương gia bên người nữ quan nhóm tất cả đều lễ bấp kính hãi, Lam Tranh đều nhịn không được nói rất nhiều toan lời nói, nghe nói từ trước nơi này, chỉ có Vương gia sung ái nhất một cái nữ quan mới có thể ở chỗ này chưởng sự, những người khác đều không được thiện nhập, hơn nữa Văn Đồng nói, nơi này quy củ cực kỳ dày rộng, lại là liên thỉnh an cũng không cần, ngày thường tự tại thật sự, hơn nữa nơi này có phòng bếp nhỏ, kia quả thực so ở tại hậu viện, ngày ngày đi cùng Vương phi thỉnh an hầu hạ, muốn ăn chút cái gì đều trước muốn xem người khác xem thường muốn khá hơn nhiều. Nàng trong lòng hơi hơi có chút nhảy nhót chờ mong lên.

Lý Tri Mân lại sẽ không để ý như vậy một cái tùy tay mà bố quân cờ, hẳn chỉ quan tâm một sự kiện.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 101

Thượng Quan Lân nghe nàng nói lời này, trong lòng chợt sinh phản cảm, hăn cùng cái này muối muối từ nhỏ lớn lên, cảm tình tự không cần phải nói là tốt, sau lại đó là biết nàng không phải chính mình thân muối muối, rốt cuộc cũng có nhiều năm như vậy cảm tình, tuy nói trong lòng có chút biệt nữ, cũng cũng không có liên vì thế xa lạ, nhưng mà giờ khắc này, hăn tưởng tượng đến Triệu Phác Chân không biết lưu lạc phương nào, mà trước mắt người lại trở thành cao quý Vương phi, trong lòng liền mặc danh cách ứng lên. Hăn bị phụ thân chi khai, trở về thời điểm trần ai lạc định, vì cái gọi là lợi ích của gia tộc, tử mi bồi dưỡng nhiều năm Thượng Quan Quân đã trở thành Tần Vương chính phi, mà Tần Vương cư nhiên đem Triệu Phác Chân thả về cố hương! Hăn nếu là biết, hăn nếu là sớm biết rằng..... Hăn nắm chặt nắm tay, phát hiện hăn mặc dù lúc ấy biết, đại khái cũng chỉ là có thể âm thầm hộ tống nàng về quê thôi, chính là Liên Sơn bên kia, căn bản không phải nàng gia! Nàng mới là hăn hợp với huyết mạch muối muối!

Một cái nhược nữ tử, sẽ tao ngộ đến cái gì? Nàng vốn dĩ có được tôn quý vô cùng huyết mạch, đơn giản là một lần trời xui đất khiến, lưu lạc vì cung tì, rõ ràng bị ruột phụ huynh nhận ra, lại vì cái gọi là gia tộc vinh dự không thể che chở với nàng, nhậm nàng lưu lạc giang hồ, chẳng biết đi đâu!

Chết đi mẫu thân ngẫm có linh, sẽ cỡ nào đau lòng? Sẽ cỡ nào oán trách chính mình, không có hộ hảo cái này muối muối?

Thượng Quan Lân sắc mặt khó coi, Thượng Quan Quân lại không có chú ý tới chính mình cái này nhất quán bộc trực ca ca cảm xúc, vẫn cười nói: “Bất quá ca ca nếu thích, ta đây cũng phân phó phía dưới chường quầy

nhóm chú ý một chút, gặp được liền nói cho ca ca một tiếng, nghĩ biện pháp nạp nạng là được, cũng đỡ phải ngày ngày như vậy nhớ thương.....”

Thượng Quan Lân một cổ vô danh hỏa mạo lên, tay nhấn một cái cái bàn, liền muốn đứng dậy phất tay áo bỏ đi, lúc này một bên đứng Vương mục mục đã cười nói: “Vương phi cũng là quan tâm quá mức, đại gia đều có tính toán, nghĩ đến Vương gia cũng đã có an bài, có phải thế không? Nói đến cùng vẫn là Vương gia thị tỳ, nương nương vẫn là xem Vương gia an bài liền hảo, đều mấy ngày nay không thấy, nghĩ đến đại gia mới từ Hà Tây quê quán bên kia trở về, hôm nay lại đây, không biết trong nhà nhưng có cái gì đối chúng ta nương nương công đạo?”

Thượng Quan Lân bị nạng một gián đoạn, này khí cũng có chút phát không ra, ghen ở trong lòng, sắc mặt khó coi, lại cũng nhớ tới phía trước biết Thượng Quan Quân đã gả vì Tần Vương phi khi, tổ mẫu cùng phụ thân kêu chính mình qua đi, ân cần dạy bảo sự, việc đã đến nước này, vạch trần Thượng Quan Quân không phải thân muội muội, sẽ chỉ làm Thượng Quan gia lâm vào tai họa ngập đầu trung, tổ mẫu cùng phụ thân, vì sao phải như thế mắc thêm lỗi lầm nữa! Lúc trước không chịu nhận hồi thân muội muội, là cố kỵ Thái Tử, kết quả Thái Tử Phi định ra về sau, vốn là nên thuận lý thành chương đem Thượng Quan Quân mang về quê quán gả ra, sau đó nghĩ biện pháp nhận hồi muội muội mới đúng, kết quả cuối cùng cứ nhiên vẫn là đem Thượng Quan Quân gả cho Tần Vương! Cái gọi là Thượng Quan nhất tộc vinh quang, thật sự như vậy quan trọng sao? So thân tình so huyết mạch so chân tướng đều quan trọng sao?

Hắn hít sâu một hơi nói: “Không có gì, cũng chỉ là làm muội muội hảo sinh hầu hạ Tần Vương thôi, ta còn có việc, đi trước.” Nói xong đứng dậy, từ đầu chí cuối liền rượu cũng chưa dính môi.

Thượng Quan Quân có chút ngạc nhiên, cũng chỉ là vội vàng làm người tặng ca ca đi ra ngoài, sau khi trở về lại cũng bật cười: “Không thể tưởng được cái kia Triệu Phác Chân, cứ nhiên có lớn như vậy năng lực, có

thể làm ca ca vì nàng như thể thần hồn điên đảo, sớm biết như thế, liền không nên làm Vương gia tống cổ nàng về quê, nhưng thật ra trực tiếp thảo lại đây cấp ca ca mới đúng.”

Vương mục mục lại là biết bên trong, nàng trong lòng lại đoán, sợ là Triệu Phác Chân mất tích, cùng Ứng gia có quan hệ, có lẽ là Ứng phu nhân phái người đi bắt đi thân nữ, mặt khác an trí thôi, bất quá việc này còn phải chạy nhanh cùng lão phu nhân thông cái khí, sợ Ứng gia muốn bắt Triệu Phác Chân tới làm cái gì, rốt cuộc Vương gia cũng rất là sủng ái nàng. Trong lòng nghĩ nghĩ, lấy định chủ ý cười khuyên Thượng Quan Quân nói: “Nam nhân nhất quán như thế, ăn không đến mới nhất hương, hồn khiên mộng nhiều, thật bắt được, cũng liền như vậy, theo ta thấy, nương nương vẫn là đến làm người trở về cùng lão phu nhân, lão gia nói một tiếng, bằng không sợ là đại gia lại làm ra chuyện gì tới, ngài cũng biết, Vương gia cũng rất là sủng ái nàng kia, nếu là vì này nữ tử, đến lúc đó sinh ra sự tới, đảo bị thương Vương gia cùng Thượng Quan gia cảm tình.....”

Thượng Quan Quân ngăn ra: “Vương gia lúc trước đều tống cổ nàng về quê, nếu là ca ca thật thích, chẳng lẽ sẽ không giúp người thành đạt sao?”

Vương mục mục uyển chuyển nói: “Nương nương cũng nói qua, nam nhân luôn là đối không tới tay nhớ mãi không quên. Đây nhất thời, bị nhất thời, lúc ấy tống cổ về quê, là vì cấp chúng ta Thượng Quan gia tỏ vẻ thành ý, hiện giờ ngài đã gả tiến vào, kia nữ quan nếu là lại tưởng trở về..... Vương gia chưa chắc liền buông tay, nếu là nguyện ý giúp người thành đạt, năm đó đại gia thảo muốn thời điểm, hẳn nên cho, lại hoặc là lúc trước tống cổ nàng về quê thời điểm, cũng có thể thuận nước đẩy thuyền đưa cho đại gia.”

Thượng Quan Quân đồng tử hơi co lại: “Mục mục ý tứ là, này có lẽ chỉ là Vương gia chơi hoa thương, tưởng chờ ta gả vào được, lại đem kia Triệu

Phác Chân thu hồi tới? Kia càng là như vậy, này Triệu Phác Chân, càng là lưu không được!”

Vương mục mục trong lòng than nhỏ: “Nương nương hôm kia còn nói Đông Dương công chúa hữu với tiểu tình tiểu ái, hiện giờ sao lại xem không khai?”

Thượng Quan Quân lạnh lùng nói: “Ta nguyện ý cấp là ta chính mình sự, Thượng Quan Bình ta có thể an bài, lúc sau muốn an bài thị thiếp nhiều ít đều được, chỉ cần trải qua ta cũng không có vấn đề gì, nhưng Vương gia như vậy sát phí tâm tư chơi ta muốn lưu người, ta lại không thể dung. Kia Triệu Phác Chân nếu là thật sự cùng Vương mục mục theo như lời, phải về Vương gia bên người, ta tất yếu đem nàng thảo, cấp ca ca, cũng không thể làm thỏa mãn Vương gia ý, nếu không ta cái này chính phi địa vị gì tồn? Cái gì tiểu ngoạn ý nhi, hửn muốn, cùng ta nói, ta có thể không đồng ý? Nhưng nếu là chơi tâm nhân tử một hai phải lưu lại, ta há có thể chịu đựng!”

Vương mục mục trong lòng âm thầm thở dài, biết Thượng Quan Quân người này nội bộ kiên cường, khổng chế dục cường, không dung nhẫn làm trái lừa gạt nàng, bất quá đến lúc đó đều có lão phu nhân làm chủ, kỳ thật nếu là Triệu Phác Chân thật sự có thể trở thành Vương gia bên người thị thiếp, có thể sinh hạ hài tử, nhưng thật ra không tồi an bài. Nàng trong lòng nghĩ, cũng không có lại tiếp tục khuyên bảo Thượng Quan Quân, mà là cười nói: “Nương nương quả nhiên uy nghiêm, nếu như thế, ta liền trở về cùng lão phu nhân nói một tiếng? Nương nương nhưng còn có cái gì muốn cùng lão phu nhân nói sao?”

Thượng Quan Quân gật gật đầu, rồi lại nhớ tới một sự kiện, nói: “Có chuyện ta không quá minh bạch, lẽ ra chúng ta Vương gia mù, lại là bệnh trung, Đậu Hoàng Hậu hiện giờ hửn là tận lực bồi dưỡng Tề Vương mới đúng. Nhưng ta ngày hôm trước tiến cung xem ra, lại cảm thấy có chút kỳ quặc, nghe nói Hoàng Thượng muốn cho Tề Vương đi tuần tra công trình

trị thủy, làm Tề Vương rèn luyện một phen, Đâu Hoàng Hậu lại một hai phải nói Tề Vương thấu tât mới hảo chút, ra xa nhà không đáng tin cậy người chiếu cố, yên tâm không được, không chịu làm hãn ra chịu khổ, lại nói Công Bộ quá vất vả, đều là chút dơ bẩn rườm rà sự thể, không muốn làm Tề Vương đi, phi ương Hoàng Thượng sửa lại chủ ý, làm Tề Vương đi Hàn Lâm Viện đi theo các vị đại nho tu sử, nói nơi đó thanh quý lại cao nhã, còn có thể trường học vấn. Nay cũng thật xem không hiểu, hoàng tử rèn luyện, tự nhiên là từ lục bộ thật vụ làm lên, quen thuộc chính vụ, Đâu Hoàng Hậu liền tính đau lòng Tề Vương, không chịu hãn ra xa nhà, cũng có thể đi Lễ Bộ, Lại Bộ rèn luyện một phen, đều so đi tu sử hữu dụng nhiều, kỳ quái nhất chính là Hoàng Thượng cư nhiên cũng duẫn, cuối cùng trái lại chu Quý Phi cấp Tấn Vương tranh cái kia tuần tra công trình trị thủy phái đi. Người trở về cùng cha ta nói nói xem, có phải hay không tiền triều có chuyện gì, chúng ta sơ sót.”

Vương mục mục cười nói: “Hảo, ta đã nhớ kỹ. Đâu Hoàng Hậu xuất thân hàn lâm gia, trong lòng tự nhiên cảm thấy hàn lâm hảo, nàng kiến thức hữu hạn, nghĩ đến là thiệt tình yêu thương cái này tiểu nhi tử, rốt cuộc Tần Vương điện hạ đều như vậy, nếu là tiểu nhi tử cũng có cái gì sơ xuất, kia nhưng như thế nào được.”

Thượng Quan Quân cười lạnh thanh: “Cũng là bất công đến quá mức chút, Vương gia bệnh thành như vậy, mỗi lần nàng thấy ta, cũng bất quá là thoáng hỏi vài câu cuộc sống hàng ngày, thưởng mấy thứ được thôi, từ trước Đâu Hoàng Hậu đối Tần Vương, chính là động một chút giáo huấn, thập phần chương mắt.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 102

Thượng Quan Bình vâng vâng dạ dạ nói: “Không có gì..... Chính là trong sách gấp chút giấy tiên, bên trên họa chính là Vương gia tiểu tượng.....”

Lý Tri Mân ngăn ra: “Lấy lại đây.”

Thượng Quan Bình đem kia điệp thư tiên nhật lên tới, chồng chỉnh tề, thật cẩn thận đưa qua cho hắn, trong lòng lại tưởng, hắn không phải nhìn không thấy sao?

Quả nhiên Lý Tri Mân chỉ là dùng ngón tay thon dài ở kia phía trên nhẹ nhàng sờ sờ, thấp giọng nói: “Có bao nhiêu trương? Họa, đều là cái gì?”

Thượng Quan Bình vừa mới vội vàng thoáng nhìn, cũng chỉ là nhìn cái đại khái: “Đại khái mười ba bốn trương, họa đến rất là qua loa, bất quá nhìn đều là Vương gia tiểu tượng, có cưỡi ngựa, có đọc sách, có bắn tên —— nếu không thiếp lại nhìn kỹ xem.” Nàng duỗi tay muốn lấy về tới, Lý Tri Mân ngón tay một hợp lại, lại đem kia điệp họa tiên thu vào trong tay áo: “Không cần, người tìm quyển sách đọc đi.”

Thượng Quan Bình vội vàng cầm bốn Kinh Thi, bắt đầu chậm rãi đọc lên, trong lòng lại nghĩ: Đó là ai họa? Tổng không phải là Vương gia chính mình đi? Nếu là thỉnh họa sư, tự nhiên sẽ dùng cang tốt giấy thể Vương gia họa, như thế nào sẽ dùng như vậy biên giác dư giấy tới họa hôm nay hoàng hậu duệ quý tộc?

Lý Tri Mân nhắm mắt lại, trong tay áo kia điệp họa tiên lại tồn tại cảm cực cường mà cộm, Thượng Quan Bình đọc cái gì, hần một câu đều không có nghe đi vào, chỉ có trong lồng ngực kia một lòng, phảng phất bị thứ gì vuốt ve, lại toan lại khổ.

Thật không nên thả nàng đi, ở trải qua đêm hôm đó sau, Lý Tri Mân hờ hững nghĩ.

Bình sinh lần đầu tiên có hồi ý nảy lên trong lòng, hần đời này thận trọng từng bước, mọi việc đều mưu định rồi sau đó động, mọi người cùng sự ở trong mắt hần, đều là đi bước một cờ, nhắc tay không hồi hận, cho nên mỗi một bước đều cực kỳ thận trọng.

Chính là hần lúc này đây, thật sự hồi hận, bởi vì hần phát hiện hần bắt đầu thừa nhận không được tổn thất này cái quân cờ hậu quả. Mà không biết khi nào, này cái nho nhỏ không chớp mắt quân cờ, đã có được đối hần cảm xúc phiên vân phúc vũ tác dụng.

Thượng Quan Bình cũng không biết đọc bao lâu, đọc đến miệng khô lưỡi khô, Vương gia nhưng vẫn không có kêu đình, chỉ là nằm ở nơi đó, vẫn không nhúc nhích, nàng không dám đình, chỉ có thể vẫn luôn đọc đi xuống, thẳng đến bên ngoài Văn Đồng thanh âm vang lên: “Vương gia, trong cung Liễu Nhất Thường tới, truyền Hoàng Thượng khẩu dụ, tuyên ngài tiến cung.”

Thượng Quan Bình dừng đọc sách, có chút sợ hãi mà nhìn về phía Lý Tri Mân, Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Gọi người lên mặt quần áo tới, thay quần áo tiến cung.”

Nguyên Huy Đế đối Lý Tri Mân thập phần hòa khí, hỏi trước qua hần đôi mắt cùng thân mình: “Nghe người nương nói, người hiện giờ lại thêm choáng váng đầu đau đầu tật xấu? Nàng trước đó vài ngày cùng trầm thảo

những người này tham, ta làm Thái Y Viện tận lực cho người tìm tốt hơn được, lại không biết tình huống như thế nào?”

Lý Tri Mân buông xuống hai tròng mắt, thanh âm lại rất lãnh đạm: “Đa tạ phụ hoàng quan tâm, nhi thần thân thể cũng không lo ngại, bất quá là thanh thanh tĩnh tĩnh dưỡng liền hảo.”

Nguyên Huy Đế cẩn thận đánh giá hần thần sắc, hơi hơi có chút ngoài ý muốn, chính mình đưa con trai này nhất quán hiếu thuận ít lời, tự mù tới nay, cũng chưa từng mất phong độ đáng vẻ, càng chưa từng ở hần cùng Đậu Hoàng Hậu trước mặt tỏ khổ thất lễ quá, hiện giờ này khi nói chuyện, lại hình như có chút châm chọc cùng oán hận.

Nguyên Huy Đế cười nói: “Là trăm mấy ngày nay bận quá, đối với người quan tâm thiếu, con ta chính là trong lòng oán trách vì phụ không từ?”

Lý Tri Mân ngạnh bang bang nói: “Nhi thần không dám.”

Nguyên Huy Đế đi xuống tới, tự mình đỡ Lý Tri Mân đứng dậy, oán trách một bên Liễu Nhất Thường: “Không ánh mắt, còn không mau cấp Vương gia lấy cái ghế dựa tới.”

Hần vỗ về Lý Tri Mân tay nhẹ giọng nói: “Đông Dương công chúa đổ, triều đình phản ứng rất lớn, trăm mấy ngày nay vội vàng rửa sạch triều đình, người hiếu, ngáng chân người, bỏ đá xuống giếng người, còn có một ít trừng phạt đúng tội lại vọng tưởng chạy thoát khiến trách người, đổ thêm dầu vào lửa bắc cầu người, này triều đình nhân tâm a..... Trăm vội đến không được, hiện giờ Thái Tử cùng Thôi thị bên kia, đều còn muốn trấn an vì thượng, trăm biết mấy ngày nay, ủy khuất con ta, con ta vì nước vì dân, thương bệnh trong người, lại không chiếm được ứng có vinh quang cùng khao thưởng, là a cha xin lỗi người.”

Lý Tri Mân vốn dĩ một khuôn mặt banh đến gắt gao, hiện giờ lại có chút duy trì không được, khóe miệng xuống phía dưới, làm như muốn khóc bộ dáng: “Hết thấy đều là nhi thần nên làm.” Trong thanh âm đã mang lên một tia ủy khuất cùng nghẹn ngào.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 103

Tôn Ất Quân trên lưng hơi hơi nổi lên một tầng hân, Tần Vương đối Hoàng Thượng, kia chính là vẫn luôn hiếu thuận vô cùng, càng là vẫn luôn ở phía trước biên đấu tranh anh dũng, không tiếc khổ mệt, ở Đông Dương công chúa bị trừ bỏ một chuyện thượng, ra cực đại lực, phía trước Công Tôn tiên sinh tính ra tới Tần Vương phủ đối Tần Vương bất lợi, sẽ có huyết quang tai ương, Hoàng Thượng lại chẳng quan tâm, tùy ý Tần Vương tiếp tục ở tại nơi đó, quả nhiên sau lại Tần Vương chiến trường trúng độc thương mù, chưa gượng dậy nổi.

Nhưng là, kia chính là hân đích trường tử a! Nếu không phải mắt bị mù, hân có thể nói là cực hảo đời kế tiếp trừ quân người được chọn! Liên như vậy nhi tử, cũng muốn kiêng kị mà phế chi sao?

Tôn Ất Quân bỗng nhiên ở trong lòng xẹt qua một tia bóng ma, huyết mạch thân tử, còn nghi chi phế chi, kia chính mình bất quá là cái thần tử..... Hân thật sâu mà cúi đầu, sợ hãi chính mình biểu tình bán đứng chính mình kia một khắc dao động cùng do dự.

Lý Cung Hòa không có chú ý tới chính mình cái này thần tử biểu tình, hân phân phó nói: “Một khi đã như vậy, kia liền dẫn hân từ quan đi —— phái người đi theo bọn họ, xem bọn họ có hay không dị động, cùng người nào có tiếp xúc.”

Tôn Ất Quân trên lưng phảng phất bị một cái âm lãnh dính nhớp xà bò quá, nổi lên từng viên nổi da gà, thấp giọng càng vì cung kính mà nói thanh: “Là.”

Đậu Hoàng Hậu tự mình cầm chén thuốc, cấp Lý Tri Mân uy xong được, sai người lấy xuống, cầm khăn thế nhắm mắt lại nằm ở trên giường Lý Tri Mân lau mồ hôi, một bên lại thói quen tính mà mở miệng giáo huấn: “Như thế nào như vậy lỗ mãng, phái thị vệ nơi nơi diệt phi, còn cùng Ứng gia những cái đó thổ phi giao hợp ở bên nhau, hoàng tử kết giao võ tướng vốn chính là tối kỵ! Người như vậy phạm húy, buồn cười!”

Lý Tri Mân nhắm mắt lại, nhàn nhạt nói: “Ta nếu là vĩnh không phạm sai, vẫn luôn trầm ổn cẩn thận, kia mới khả nghi, cố tình chính là như vậy cuồng bội lỗ mãng, mới ngược lại làm phụ hoàng yên tâm, tin tưởng ta bệnh rồi cuộc hảo không được, tin tưởng ta là thật sự đã đổi ngôi vị hoàng đế không có mơ ước chi tâm.”

Đậu Hoàng Hậu nói: “Ta xem người là thật bị cái kia Triệu Phác Chân cấp mê hoặc, còn tìm cái gì lấy cớ, việc này thật sự quá hiểm, vạn nhất người phụ hoàng sinh nghi, đem người cấm quân phái đi cấp đi, kia cũng không phải là biến khéo thành vụng. Thả Thượng Quan gia bên kia chỉ sợ muốn sinh hiềm khích, người kia tức phụ nhi, cũng không phải là đèn cạn dầu, ngày hôm trước ta cấp Tam Lang từ phái đi, nàng nói chuyện, quả thực chính là chỉ vào người lão nương mặt, nói ta cứng con như giết con.” Nàng hơi hơi có chút tức giận, từ trước liền cảm thấy dòng dõi cao quý tức phụ sẽ không hảo sai sử, hiện giờ quả nhiên như thế, nàng đảo muốn lấy lòng khởi tức phụ tới, thật là không thoải mái.

Lý Tri Mân nói: “Ta nếu thật sự cùng Thượng Quan Quân cầm sắt hài hòa, phụ hoàng mới ngồi không yên, nhưng thật ra như vậy bằng mặt không bằng lòng tôn trọng nhau như khách hảo.”

Đậu Hoàng Hậu nghĩ nghĩ nhưng thật ra đạo lý này, suy nghĩ trong chốc lát do dự mà nói: “Tam Lang đi tu sử, có phải hay không quá lãng phí, liền tính không đi Binh Bộ Lại Bộ loại này đứng đầu nha môn, chẳng sợ ở Lễ Bộ rèn luyện một vài, cũng hảo a.”

Lý Tri Mân biết mẫu hậu vẫn chưa từ bỏ ý định, nhẹ nhàng nói: “Thái Tử là con mồ côi từ trong bụng mẹ, tên vì lúc trước phụ hoàng ban tặng, danh bích, quốc chi trọng bảo, chúng ta huynh đệ ba người tên, cũng đều là phụ hoàng sở nghĩ, mân, tựa ngọc Thạch Đầu, kha, vẫn là tựa ngọc Thạch Đầu, phác, chưa tạo hình quá ngọc thạch, mẫu hậu, ngài chỉ xem tên này, còn không rõ phụ hoàng tâm ý sao?”

Đậu Hoàng Hậu mở to hai mắt, tức giận đến hơi hơi phát run: “Ở trong mắt hăn, chỉ có Thôi thị kia tiện nhân sinh hạ tới nhi tử, mới xứng đôi lấy kia ngọc tử sao?”

Chương 124 tương kính

“Từ trước liền cảm thấy hăn đối kia tiện nhân quá mức ưu đãi, trong cung tất cả cung ứng, đều trước tăng cường bên kia, liền sợ bị ủy khuất, một cái người xuất gia, lại là chú ý ăn lại là chú ý xuyên, thật không biết tu hành tính cái gì. Mỗi năm tiên đế ngày giỗ, Hoàng Thượng đều phải qua bên kia nói cái gì muốn đi trí tế, ha hã, tiên đế nếu là thực sự có linh, sợ là quan tài bản đều phải không lẩn át được! Liệt tổ liệt tông có linh, sao không trời giáng lôi đình đánh chết này đối cầu nam nữ đầu!”

Đậu Hoàng Hậu đã cơ hồ thất thố, mang theo cuồng loạn: “Từ Đông Dương công chúa đổ sau, hậu cung liền bắt đầu có đối ta bất lợi đồn đãi, Hoàng Thượng cũng động bất động coi như phi tử mặt quát lớn ta, hăn là sớm nghĩ đem ta phế đi, cùng kia tiện nhân song túc song tê đi! Tưởng bỏ!”

Lý Tri Mân hơi hơi có chút bất đắc dĩ, đây là hăn vẫn luôn đem cái kia bí mật ẩn sâu dưới đáy lòng nguyên nhân, chính mình mẫu thân thật sự quá không có gì lòng dạ, nhưng mà lúc ấy nếu lại tùy ý cố chấp mẫu thân đem đệ đệ đẩy ra, đến lúc đó liền đệ đệ cũng có cái tốt xấu, kia như thế nào chịu nổi. Chính mình đã là có chuẩn bị tâm lý, thận trọng từng bước, còn trúng ám toán, mù đường bệnh, đệ đệ như vậy thiên chân chí thuần người, nếu là

lại bị phụ hoàng đẩy đến trước đài dương thương sử, lại bị ám toán, đến lúc đó sao mà chịu nổi?

Nhưng mà như vậy mẫu hậu, đều có thể ở phụ hoàng mí mắt hạ giấu ở, thật sự là Lý Cung Hòa quá coi khinh Đậu Hoàng Hậu, Đậu Hoàng Hậu biểu hiện đến ánh mắt thiên cận, cứng chiều hài tử, hẳn không chút nghi ngờ, ngược lại cảm thấy chính mình lúc ấy tuyển nữ nhân này làm Hoàng Hậu đương nguy trang thật sự lại thích hợp bất quá.

Hắn hoàn toàn không biết chính mình tàng đến sâu nhất bí mật, sớm đã ở hai mươi năm trước, đã bị hai song hài tử đôi mắt thấy rõ.

“Mẫu hậu không cần như thế sinh khí..... Phía trước không phải làm được khá tốt sao? Công trình trị thủy sự, kỳ thật chính là cái hố, bao năm qua thiếu hụt vô số, càng là liên lụy vô số phía nam thế gia, đệ đệ chưa trải qua quá sự, nếu là thật kế tiếp này phái đi, sợ là muốn một đầu đâm đi vào, ăn lỗ nặng. Ta nhớ rõ lúc trước tiền triều liêm lại Phương Chính Lăng, chính là công trình trị thủy tuần sát, tra ra thiếu hụt ra tới, lại bị trả đũa, nói hẳn làm tiền địa phương, thu chịu kếp xù hối lộ, cuối cùng một thân thanh danh khó giữ được, hẳn chính là nhiều năm quan giỏi, còn ăn lỗ nặng. Ngài chỉ làm đệ đệ thành thành thật thật mà đọc sách tu sử, cái gì đều dừng động, chờ xem, hẳn còn trẻ, tích lũy đầy đủ, sớm hay muộn có hẳn phát huy tài cán thời điểm.” Lý Tri Mân ôn thanh an ủi mẫu thân, hẳn nhẹ nhàng ấn chính mình ấn đường, vừa mới hẳn hoa quá nhiều tinh lực ở ứng phó phụ hoàng, hiện giờ lại muốn đối mặt một cái kích động, cố chấp mẫu thân, thật sự cảm giác được có chút mệt mỏi, nhưng mà hẳn cũng không có người có thể chia sẻ —— hết thảy đều gánh ở trên vai hẳn, không thể thoái thác, một bước sai, toàn bộ lạc tác.

Đậu Hoàng Hậu nghĩ đến Tấn Vương, lại là hơi hơi có chút châm chọc: “Chu Quý Phi da mặt dày tới đoạt này phái đi, lại không biết đây là cái hố to đâu, ha ha, ta chờ nàng nhi tử xấu mặt lộ ngoan đâu.”

Lý Tri Mân mỉm cười lắc đầu: “Sợ là xem không náo nhiệt, bên cạnh hẳn có Vương Đồng đầu, tự có thể thế hẳn hóa hiểm vi di, Vương gia nhưng không dung khinh thường, Lý Tri Kha người này, cưới Vương Đồng, hẳn là hẳn may mắn nhất làm được chuẩn xác nhất một sự kiện.”

Đậu Hoàng Hậu hơi hơi có chút uể oải: “Là mẫu hậu lúc ấy suy xét không chu toàn, cho người cưới như vậy cái lạnh như băng băng mỹ nhân —— lần này người nếu thật có thể tìm về kia Triệu Phác Chân, liền lưu tại bên người hầu hạ đi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 104

Ứng phủ, nghe xong Ứng Vô Cữu bầm báo, Ứng phu nhân ngơ ngẩn nhìn Ứng Vô Cữu, trên mặt ngốc ngốc cái gì phản ứng đều không có. Ứng Khâm sợ tới mức tiến lên ôm lấy nàng: “Bích hành, không có việc gì, ta làm người lại đi tìm, lớn như vậy cá nhân, nhất định có thể tìm được!”

Ứng phu nhân lắc lắc đầu, một hàng thanh lệ lạc hạ: “Đây là trời cao cho ta trừng phạt, trừng phạt ta tự cho là thông minh, trừng phạt ta ích kỷ cùng nông cạn.” Nàng trong lòng hối hận tột đỉnh, nàng nữ nhi, vốn nên là ngàn kiều vạn sủng ở nàng che chở dưới nữ nhi, vốn nên là cao quý trong gia tộc đích nữ, lại bởi vì nàng chần chờ, nàng ích kỷ, nàng xấu xí, đánh mất, nàng chung quy là đánh mất nàng nữ nhi.

Chương 125 tân sinh

Đồng dạng nhận được lại một vòng tìm tòi về sau không làm nên chuyện gì Lý Tri Mân cũng trầm mặc.

Cao Linh Quân thấp thấp nói: “Triệu gia bên kia đã luôn mãi dò hỏi qua, tuy nói một mực chắc chắn là Triệu nương tử trụ không quen, hồi kinh, rốt cuộc là Triệu nương tử thân sinh cha mẹ, chúng ta cũng không hảo thật sự đương phạm nhân thẩm vấn, bất quá hỏi đến cùng thổ ty thế tử bên kia việc hôn nhân thời điểm, Triệu gia phu thê đều mặt có kinh hoảng cùng áy náy, nghĩ đến là bởi vì việc hôn nhân khởi khập khiễng không có lắm, kia Triệu gia nhị tiểu thư thậm chí chửi ầm lên, nói Triệu nương tử đoạt nàng việc hôn nhân, câu dẫn thế tử, dâm dăng vô sỉ, có thể nghĩ lúc trước nháo phiến thời điểm, thập phần bất kham.” Nói tới đây, liền Cao Linh Quân đều

ở thế Triệu nương tử ghen khuất, Triệu nương tử là người nào a, Vương gia vẫn luôn sủng ái nhất nữ quan, chỉ cần lưu lại, một cái trắc phi là khẳng định có, liền tính không lưu, chỉ coi trọng quan lân, Ứng Vô Cữu, không phải thế gia con vợ cả, chính là một phương kiêu hùng, một cái thổ ty thế tử, tính cái gì?

Lý Tri Mân mặt trầm như nước, cũng không có lại truy vấn này đó, nguyên nhân không quan trọng, hẩn nhắm mắt lại, ở yên tĩnh trong bóng đêm nghĩ, nếu hẩn là tiểu nha đầu, hẩn là sẽ lựa chọn như thế nào? Không trở về kinh thành, hai cái độc thân nữ tử, đi chỗ nào, mới có thể an trụ?

Không thể là tiểu thành, mà hẩn là ở đại thành, càng nhỏ địa phương, càng là tông tộc thế lực lũng đoạn, dung không dưới độc thân nữ tử, không có phụ huynh phù hộ, không có gia tộc bảo hộ, chỉ có thể tìm cái cực kỳ náo nhiệt thành thị, mỗi ngày đại lượng người xa lạ quay lại, mọi người bận về việc sinh kế, không rảnh quản quá nhiều người nhàn sự, đại bộ phận nhân sinh sống không có trở ngại, sẽ không mơ ước hai cái độc thân nữ tử tiền tài, càng quan trọng là, có quân coi giữ có nha sai quản lý thành thị trị an, tội nhân sẽ bị khiển trách bị kinh sợ, sẽ không có người mạo hiểm bị vấn tội chém đầu nguy hiểm đi dễ dàng mưu đoạt người tài sản. Địa phương quan còn phải tương đối có điểm cơ bản hành vi thường ngày, sẽ không bóc lột thậm tệ ức hiếp dân chúng.

Đường xá không thể quá xa, nàng cưỡi xe ngựa sẽ say xe, Cao Linh Quân nói nàng trên đường vẫn luôn không thoải mái, tốt nhất là thủy lộ..... Đường xá không yên ổn, nàng cũng sẽ không ngốc đến cái loại tình trạng này, hai cái độc thân còn mỹ mạo nữ tử tùy tiện lên đường.

Hẩn đột nhiên mở to mắt, lạnh lùng nói: “Không cần tra đi hồi kinh lộ trình, tra đi đất Việt, tra thủy lộ!”

Cao Linh Quân bị kia đen nhánh tròn mắt nhìn chăm chăm, tuy rằng trong lòng rõ ràng biết hẩn nhìn không thấy, vẫn cứ không tự chủ được mà

dịch khai tầm mắt, nói: “Đất Việt Dương Thành? Nhưng là chúng ta ở ngựa xe hành cùng cảng đều cầm bức họa hỏi qua, cũng không có người gặp qua các nàng.....”

“Không phải ngựa xe hành, nàng không có ngốc đến như vậy trình độ, đi hỏi tiêu cục hoặc là thuyền hành. Dân gian thường thường có đơn độc thỉnh không dậy nổi tiêu hành hoặc là thuyền lớn bình thường thị dân, thẩu tiền cùng nhau giao, đi theo đại tiêu đội hoặc là đội tàu đi ra ngoài, đã có thể bảo đảm an toàn, cũng tiêu phí không nhiều lắm, đi hỏi có hay không người nào mang theo gia quyến, chủ yếu tra đi Quảng Châu thủy lộ. Các nàng không phải chủ tớ hai người lên đường, các nàng khẳng định là giả mạo người nào gia quyến, kết bạn thượng lộ, hẳn là còn dễ trang quá, cho nên không có người chú ý!”

“Truyền tin Quảng Châu thứ sử Lục Hữu Dung, đem bức họa truyền qua đi, làm hẳn tìm người, ta dám khẳng định, nàng tám chín phần mười, đã ở nơi đó định cư.”

Triệu Phác Chân cũng không biết chính mình cho nên vì lặng yên không một tiếng động rời đi, kỳ thật kinh động rất nhiều người. Nàng đẩy ra cửa sổ, bên ngoài người bán hàng rong nhóm rao hàng thanh âm cùng sáng sớm tươi đẹp dương quang vọt vào.

Đây là một gian nhỏ nhỏ lầu, lầu hai ngoài cửa sổ chính lâm phố, đi xuống nhìn lại, người buôn bán nhỏ, ngựa xe như nước cùng này cuộn cuộn nhân gian thế tục hồng trần hương vị, dạy người yêu thích, nàng cong lên đôi mắt, nở nụ cười.

Nơi này là đất Việt, nóng bức lại tràn ngập nhân khí, thường thường sau giờ Ngọ sẽ tiếp theo tròng đầm đìa nhẹ nhàng vui vẻ mưa to, trọng mà vang mà gõ mái ngói, sau đó mặt trời mọc mây tan, mọi người lại sôi nổi ra tới, tiếp tục hương khói nhân sinh.

Nơi này là nàng tuyển nhất thích hợp lâu cư nơi, trăm thương thông hành, nơi này rõ ràng từ trước là chướng khí nhiều đất cần sỏi đá, triều đình dùng để lưu đầy phạm nhân, biếm trích tội quan, nhưng mà trải qua mọi người nhiều thế hệ khai hoang khai mà, sinh sôi nảy nở, hơn nữa hải ngoại thông thương tiện lợi, hiện giờ lại thành cái phồn hoa thành phố thông thương với nước ngoài, liền trên phố này, tiệm cơm quán trà tửu quán khách điểm chỗ nào cũng có, bố phở tương phở trái cây phở tiệm tạp hóa gặt gao bài, càng là thiếu không được đánh cuộc quán kỹ quán cùng hiệu cầm đồ, tốt nhất cười chính là, lâm kỹ quán không bao xa, lại là một nhà cực đại học quán —— ăn nhậu chơi bởi học cùng hành, toàn đầy đủ hết.

Khuân vác, thương nhân, phụ nhân, học sinh, hài đồng, lão nho sinh thậm chí màu lam đôi mắt người Hồ, đen nhánh da thịt Côn Luân nô người đông nghìn nghịt, muôn hình muôn vẻ người mỗi ngày tại đây phiên đá xanh trên đường phố rộn ràng nhộn nháo hành tẩu, hai bên đều là trọng mái phi kiều tòa nhà, nơi này, mọi người đối độc thân phụ nhân sẽ không đặc biệt để ý, ăn, mặc, ở, đi lại, mọi thứ đều có thể mua được, ngay cả đảo cái đêm hương mua cái đồ ăn nước uống, đều có thể có người đẩy xe cút kít thét to đưa tới cửa, sinh hoạt phương tiện, đi ra ngoài đơn giản.

Tới rồi Việt thành nàng liền tìm đại phu tới khám, quả nhiên đã có hỉ mạch, đêm hôm đó hỗn loạn lẫn mẫn cùng hiểu lầm, rốt cuộc vẫn là để lại một chút vật kỷ niệm —— làm nàng ngoài ý muốn cùng kinh hi.

Nàng thiết tình hoan nghênh cái này tiểu sinh mệnh đã đến, tuy rằng sinh mệnh rất dài, nàng lại rất khẳng định chính mình đại khái rốt cuộc ngợ không thương một cái như vậy ái người.....

Hoàn nhi từ bên ngoài tiến vào, dẫn theo một rổ mới mẻ đồ ăn, trong mắt cũng tràn đầy vui sướng: “Nương tử, hôm nay mua thực tốt cả tím cùng dưa chuột, cho ngài rau trộn cái dưa chuột đi?”

Triệu Phác Chân hít sâu một hơi nói: “Vẫn là ta đến đây đi, người kia tay nghề còn phải luyện nữa luyện.”

Hoàn nhi ngược ngùng mà cười rộ lên: “Nương tử tay của ngài nghệ là thật sự hảo.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 105

Cùng giống nhau học đường tư thực giới thiệu tiên sinh tư chất chiêu giấy bất đồng, nhà này Minh Tuệ nữ học chiêu trên giấy, không có gì phức tạp chi, hồ, giả, dã, chỉ đơn giản trắng ra viết nói mấy câu: “Minh Tuệ nữ học, thu mười tám tuổi dưới nữ học sinh, nữ tiên sinh chấp giáo, ba mươi nay mai miễn phí, học tập ba mươi ngày sau, có thể thức thường dùng tự một ngàn, thức số một trăm, sẽ đơn giản tính toán sổ sách, có thể viết đơn giản thư từ cập ghi sổ.”

Đầu đường cuối ngõ nhận được chiêu này giấy người không ít, tửu quán có người cười: “Thật lớn khẩu khí, học ba mươi ngày là có thể sẽ viết thư từ? Ta nhi tử đều ở tư thực đọc ba năm thư, liền sẽ bối điểm thư, ăn tết làm hẩn giúp ta viết cái tin cho hẩn ông ngoại, đều không viết ra được, càng đừng nói tính sổ, nếu là tính sổ như vậy hiểu học, chúng ta như vậy nhiều cửa hàng, nơi nào còn dùng sổ tiền lớn mời trưởng phòng?”

“Nữ nhi muốn nhận tự tính sổ làm cái gì? Chẳng lẽ muốn cho các nàng xuất đầu lộ diện sao? Thật là buồn cười, còn ba mươi nay mai miễn phí, xem ra là chiêu không đến người.”

Này trong đó lại cũng có người chê cười: “Người lại không biết, ta nghe nói nhà giàu nhân gia chủ mẫu, xử lý nội viện, cũng là muốn biết chữ quản trưởng, bằng không lại là phải bị hạ nhân lừa gạt.”

Lại có người trả lời lại một cách mỉa mai: “Người cũng biết là nhà giàu nhân gia, chẳng lẽ là người còn nghĩ chính mình nữ nhi có thể đương nhà giàu nhân gia chủ mẫu? Nhân gia cũng là muốn môn đăng hộ đối, liền

này gia đình bình dân, đi vào cũng chính là đương cái thiệp từ thôi, dùng cái gì biết chữ tính số? Tính kia mấy đóa hoa mấy cái son phấn đồng tiền lớn sao? Sợ không phải muốn cười phá người cái bụng?”

Lúc này lại có chút tin tức linh thông thương nhân nói: “Các người có điều không biết, trong kinh liên có khai nữ học, Thánh Hậu kia sẽ thiết, đàn tràng nữ tử đều có thể đi khảo, nếu là khảo đến đi vào, không thu tiền —— lúc ấy nghe nói muốn khai nữ khoa cử đâu.”

Mọi người cười vang lên: “Đều cái gì lão hoàng lịch, Thánh Hậu đều không ở đã bao lâu, còn nữ khoa cử đâu, nữ nhân không an tâm ở nhà sinh hài tử, làm khó thật đúng là muốn làm quan không thành!”

“Triều đình thể diện ở đâu! Sợ không phải thẩm án thẩm đến một nửa, liên phải đi uy nãi hống oa?”

Cười vang trung lại cũng có nhân tâm động: “Không phải ba mươi ngày miễn phí sao? Nếu nàng khen khẩu, làm hài tử đi học, nếu là học không đến, có thể học mấy cái là mấy cái, chẳng sợ rảnh rồi giúp trong nhà nhớ nhớ trưởng, học không đến vừa lúc thôi học, dù sao cũng không cần tiền.”

Lập tức liền có người bác hăn: “Tặng không đồ vật, người tin? Sợ không phải mẹ mìn rắp tâm bất lương, hảo lừa nhà người nữ oa oa đi!”

Phía trước người nọ nửa tin nửa ngờ: “Không thể đi, đây chính là phủ nha phụ cận, bên cạnh chính là phủ học, nhà ai mẹ mìn to gan như vậy?”

Không thiếu được có người đi tìm tòi đến tận cùng kia giấu ở ngõ nhỏ chỗ sâu trong nháo trung lấy tỉnh Minh Tuệ nữ học. Độc đáo sân trải qua tu sửa, cửa tường ngoài biên loại thập phần sinh cơ bừng bừng đã cúc hoa, vừa thấy đã biết là phủ cận trên núi di tài mà đến, dưới ánh mặt trời ánh vàng rực rỡ. Trên cửa huyền bốn cái chữ to “Minh Tuệ nữ học”, chữ viết vừa thấy liền biết là nữ tử bút tích, nhưng lại thập phần hữu lực, sơn thành

màu đen đại môn nhắm chặt, cũng không có rộng mở. Hai sườn bức tường màu trắng thượng lại có chinh chinh tề tề nữ tử thư tay điều ở cây trúc thượng, đôi tìm biết chữ người tới xem, một bên viết “Minh Tuệ học đường chương trình”, lại là nữ học như là tôn kính giáo viên, không được đến trễ, y lí thanh khiết, không thể ồn ào, mỗi ngày giờ mẹo gia trưởng đưa tới, giờ Dậu tiếp đi chờ học đường quy củ, mặt khác một bên còn lại là viết phải học đường giảng bài nội dung, có thơ học, họa học, toán học tam môn chủ khóa, trung gian tạp đá cầu, may vá cùng lễ nghi tam môn phó khóa, mỗi ngày buổi sáng giảng bài, buổi chiều tập nghiệp, mỗi tuần nghỉ một ngày, mỗi ngày canh giờ cùng đối ứng chương trình học viết đến rành mạch, vừa xem hiểu ngay, nhìn nhưng thật ra cái thập phần đứng đắn học đường.

Nếu là tiến lên gõ cửa, một người lão thương đầu tiến đến quản môn, luôn mãi dò hỏi lai khách thân phận, nếu là hỏi thăm nữ học, chỉ trả lời: “Nữ học không tùy ý thấy khách lạ, nam khách dừng bước. Nếu là có nữ học sinh muốn cầu học, thỉnh từ mẫu thân mang đến, cần nhà của chúng ta nữ tiên sinh phỏng vấn sau, hai bên vừa lòng, ký kết tuân thủ nữ học quy củ công văn, được rồi bái sư lễ, mới có thể nhập học, nhập học tháng thứ nhất miễn phí, lúc sau mỗi tháng một trăm văn tiền, nếu không nghĩ đọc, nhưng tự rời đi. Học đường mỗi ngày lạc khóa sau vô đại sự không mở khóa, trong nhà nếu vô đại sự, không được tự tiện tới đón nữ học sinh, thả tới đón nữ học sinh, cần thiết vì cố định người, cầm đối bài tới đón, không thể tùy ý đổi mới, nếu là đổi mới, cần thiết trước tiên thông báo học đường, để ngừa bị mẹ mìn bắt cóc.”

Gác cổng nghiêm ngặt, quy củ minh bạch, nữ tiên sinh thập phần rụt rè thần bí, lại ngược lại làm tới tìm hiểu người yên tâm, đây chính là nữ học, nếu là người nào đều có thể hướng trong đầu thăm dò nhìn xung quanh, tùy ý xuất nhập, tùy ý lãnh đi nữ học sinh, ai dám đưa nhà mình nữ nhi tiến vào?

Quan vọng hai ngày sau, liền có trên đường cửa hàng rất là giàu có nhân gia động tâm, người làm ăn gia, thỉnh không dậy nổi tiên sinh, nữ nhi ở nhà không người quản thúc, nếu là thật có thể học điểm đồ vật, một trăm tiền, đảo cũng không nhiều ít, không thiếu được liền có nhân gia làm trong nhà phụ nhân mang theo nữ nhi tới cửa bái phỏng.

Lúc này có một đôi hoàn thanh lệ trĩ linh thiếu nữ phụng trà mà đến, lễ nghi thành thạo, chưa ngử trước cười, hỏi trước nữ khách cùng nữ hài dòng họ cùng tuổi, trong nhà cơ bản tình huống, mới đi vào thỉnh nữ tiên sinh ra tới.

Nữ tiên sinh tố y trang điểm nhẹ, trường mi tú má, thanh như giặt tuyết, thanh tao xinh đẹp, tự hào Lang Hoàn nữ quan, cách nói năng thả không đề cập tới, chỉ cần là kia giờ tay nhắc chân chi gian lễ nghi, đã là cùng phố phường nhân gia khác nhau rất lớn, gọi người nghiêm nghị khởi kính.

Nữ tiên sinh cũng không cùng khách nhân nhiều lời lời nói, lời ít mà ý nhiều, dáng vẻ đoan trang ngay thẳng, tuy có quốc sắc chi mao, lại chính ngôn túc sắc, không hề ngả ngớn cử chỉ, dạy người chút nào sinh không dậy nổi coi khinh chi tâm. Nàng chỉ là đơn giản dò hỏi vài câu nữ học sinh tình huống, hỏi là hy vọng nhiều học phương diện kia, liền gật gật đầu, cáo từ đi vào. Chỉ để lại tiểu nha hoàn cùng khách nhân nói chuyện, để lộ ra nhà mình nữ tiên sinh vốn là Lý họ cử nhân, nhà mẹ đẻ họ Triệu, kinh thành người, xa gả đến Quảng Châu không mấy năm, thông từ hàn, thiện bức họa, học thức tự nhiên là cực hảo, trong nhà trường bồi đều đã qua thế, trượng phu lại vào kinh đi thi, nhân ở nhà nhàm chán, tưởng chiêu mấy cái nữ học sinh, để giải tịch liêu.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 106

Bạch lão bản thao tác dẫn dắt những người khác, thực mau Minh Tuệ nữ học gia bần lại tuổi khá lớn nữ bọn học sinh sôi nổi đưa ra thôi học, danh ngạch tự nhiên là không cho phía sau càng có tiền, cùng càng có quyền nhân gia.

Triệu Phác Chân bất ngờ, nàng đã bắt đầu rồi có thai phản ứng, ngày ngày có chút thích ngủ, muốn ăn giảm bớt, tinh lực không đủ, vì đối đã chiêu tiến vào nữ học sinh phụ trách, nàng nghiêm khắc khống chế học sinh số lượng, không nghĩ tới trần trụi tiền tài cùng quyền lực, ở như vậy một cái nho nhỏ nữ học, cư nhiên cũng biểu hiện ra cá lớn nuốt cá bé thể thái tới.

Nàng tìm đưa ra thôi học nữ học sinh cùng các nàng mẫu thân tới chia sẻ tâm tư, hy vọng có thể giữ lại các nàng, mẫu thân mặt mang hổ thẹn, nữ học sinh nhưng thật ra thập phần rộng rãi: “Tiên sinh tái tạo chi ân, học sinh không dám quên, chỉ là ta cũng tuổi lớn, tuy nói cũng tưởng đi theo tiên sinh nhiều học mấy năm, học được chút thật bản lĩnh, nhưng là học được thì thế nào đâu? Trong nhà đã sớm cho ta đính thân, cũng bất quá là môn đăng hộ đối nông hộ gia, biết chữ tính số, có thể viết sẽ tính, không bằng sẽ nấu cơm sẽ may áo, có thể sinh nhi tử, hơn nữa học sinh cũng bốn, không học được nhiều ít, hiện giờ liền vì này một cái danh ngạch, lại cấp trong nhà mang đến rất nhiều đồng ruộng cùng cửa hàng, liền của hồi môn cũng so từ trước nhiều đồng lúa, này đã là ngàn năm một thuở cơ hội..... Tiên sinh không cần trách cứ ta cùng người trong nhà, chúng ta kiến thức thiên cận, đều là nghèo nháo, chỉ hy vọng tương lai, ta nếu là còn sinh nữ

nhì, có thể may mắn đi theo tiên sinh đọc mấy năm thư, ta đây cũng liền cảm thấy mỹ mãn.”

Triệu Phác Chân hơi hơi âm đạm, nhưng cũng biết nói nữ học sinh nói được có đạo lý, cùng nàng liền tính nhiều học mấy năm, lại có thể như thế nào? Nàng giáo đến luôn là hữu hạn, cũng không thể thay đổi vị này nữ học sinh phải gả người vận mệnh, nhưng mà một bút thật thật tại tại tiền tài, lại có thể làm nàng cùng nàng người nhà ở kế tiếp nhân sinh, quá đến càng tốt.

Nàng thế nhưng không lời gì để nói, nữ học sinh nhìn ra nàng khổ sở tới, trong lòng cũng rất là cảm động, an ủi nàng nói: “Kỳ thật Bạch tiểu thư, càng cần nữa tiên sinh dạy dỗ, nàng tương lai chính là muốn kế thừa Bạch gia gia nghiệp, học được tiên sinh bản lĩnh, mới càng có dùng. Tiên sinh ở chỗ này làm nữ học, Bạch tiểu thư ở chỗ này đọc sách, những người khác không dám cho ngài tìm phiền toái, này đối tiên sinh là chuyện tốt —— không ngừng Bạch tiểu thư, theo ta được biết, còn có Âu Huyện thừa nữ nhi Âu Tiểu Hồng tháng sau cũng muốn tới tiên sinh nơi này đọc sách, hẳn tuy không phải cái gì đại quan nhi, bất quá là cái tiểu lại thôi, toàn bộ tông tộc lại ở chỗ này rất có thể lực, ngài dạy hẳn nữ nhi, đều có rất nhiều phương tiện chỗ, tiên sinh lẻ loi một mình, còn người đang có thai, có thể nhiều một ít trợ lực luôn là tốt, chúng ta này đó đệ tử nghèo, bị tiên sinh mấy ngày dạy dỗ, đã biết bên ngoài thế giới có như vậy đại, học xong điểm làm người làm việc đạo lý, không hề là từ trước có mắt như mù, đã là cảm thấy mỹ mãn, cũng là hy vọng tiên sinh có thể quá đến càng tốt, tiên sinh trong lòng nhớ kỹ chúng ta, không niệm nhà của chúng ta bần, vẫn cứ cực lực dạy dỗ, có này phân tình ở, chúng ta đều cảm nhớ trong lòng, một ngày vì sư cả đời vì sư, hy vọng tiên sinh nhiều giáo mấy cái tử muội ra tới, tương lai học đường càng làm càng lớn, có thể nhiều giáo một ít học sinh, liền càng tốt.”

Nữ học sinh rốt cuộc là lui học, Bạch tiểu thư nhóm Âu các tiểu thư vào nữ học, tuy có chút bất hảo, lại rất mau bị Triệu Phác Chân kia trường

kỳ tâm dâm ở cung đình, đã thật sâu thắm thấu vào trong xương cốt nghiêm khắc cử chỉ lễ nghi sở chấn chấn động, sau đó lại bị kia ở lang hoàn kho sách học hạ tài học sở thuyết phục, đất Việt bốn vì lưu đầy nơi, các nàng lại là nữ tử, hơi chút có chút tài học nho sinh, là không chịu đi giáo các nàng, ngày thường học học vấn hủ nho, sai lầm thật nhiều, làm người đệ tử không nói, còn động bất động phạt đánh, nơi nào tựa vị này nữ tiên sinh, đã gặp qua là không quên được, các nàng chính là tận mắt nhìn thấy vị này nữ tiên sinh đi học, từ đầu tới đuôi ngâm nga giảng giải kinh thư, một chữ đều không có xem qua thư, lại một chữ không tồi, bên ngoài cử nhân tú tài, cũng chưa chắc có như vậy công lực! Đây chính là chân chân chính chính thực học ở!

Đậu khấu thiếu nữ, vốn là không tự giác mà sẽ bắt chước so với chính mình càng mỹ, càng có tài học, đáng vẻ càng giai người, Triệu Phác Chân cũng không cần quá nhiều thủ đoạn, liền dễ dàng thu phục này đó nữ học sinh. Chiêu quyền quý nữ nhi vì học sinh chỗ tốt cũng là trực quan, nữ học mới vừa khai thời điểm, còn có ác khách nhàn lang ngẫu nhiên nhìn trộm nhìn xung quanh, hiện giờ lại sớm đã tuyệt tích, Minh Tuệ nữ học, trở thành Dương Thành, trừ bỏ thế tộc gia học bên ngoài có điểm quyền thế tài phú nhân gia càng tốt lựa chọn.

Rốt cuộc thế tộc gia học, phần lớn là bốn tộc nữ tính trưởng bối giảng bài, người ngoài không phải quan hệ họ hàng, rất khó đi vào, đó là cầm bó lớn tiền bạc, cầu gia gia cáo nãi nãi tìm điểm liên quan thân đi vào, người khác cũng chỉ là tăng cường chính mình họ tộc nhân, nhưng thật ra đem này đó họ khác các tiểu thư trở thành nô bộc hạ nhân giống nhau, này đó các tiểu thư ở nhà cũng là kiêu dưỡng hô bằng sử tì, nơi nào nhận được loại này khí? Chi bằng này Minh Tuệ nữ học, tuy nói không được mang nô bộc nha hoàn đi vào đọc sách, mọi thứ đều cần tự tay làm lấy, nhưng lại khó được đối xử bình đẳng, quản nhà người tư rất nhiều vẫn là nghèo rớt mồng tơi, nơi này chỉ xem nguyệt khảo thành tích, thành tích hảo, người liền có thể được đến lão sư thêm vào coi chừng, lại không phải cái gì không giống

nhau, chỉ là thêm vào gia tăng một chút khác dạy học, càng khó một ít, càng có dùng một ít tri thức.

Thậm chí có thể nói sử, có thể học dễ, có thể học cùng nam tử giống nhau chương trình học. Chỉ cần người cùng được với, chỉ cần người thích, vị này bác học nữ tiên sinh đều có thể giáo, đều sẽ giáo, toàn bộ sẽ tư tàng, bất luận gia thế, không xem bần phú, quả nhiên xem người ngộ tính như thế nào, yêu thích như thế nào, người nếu là học được hảo, còn có thể cũng ở học đường làm trợ giáo, giáo một ít tuổi còn nhỏ mông đồng, nữ học còn sẽ cho người phát điểm lương bổng.

Nữ tiên sinh còn trân quý rất nhiều sách quý, bên ngoài mua không được, tuy không thể mượn trở về, lại có thể cho người tùy ý sao, chỉ cần người là học sinh, liền có thể chính mình sao chép trở về.

Hơi có chút kiến thức nhân gia, đều biết chính mình là đào tới rồi bảo, càng là tôn trọng vị này ngàn năm một thuở nữ tiên sinh tới, nữ nhi liền toán học sẽ không, cũng muốn sinh sôi nhớ kỹ, sao trở về, về đến nhà lại cả nhà ra trận, nghiên tập tiên sinh sở giáo chương trình học, đặc biệt là nhi tử cũng đều tới nghe nữ nhi thuật lại ban ngày học được chương trình học —— đây là bên ngoài tùy tiện nào sở tư thực, thậm chí phủ học đều học không đến đồ vật.

“Nói là trượng phu họ Lý, vào kinh đi thi, trường bồi đều qua đời, trong nhà nhàn ngồi nhàm chán, mới khai nữ học, giáo thật sự có một bộ, ngay cả phủ học sơn trưởng, cũng tự mình cấp Lang Hoàn nữ quan hạ thiệp, thỉnh nàng đến phủ học giảng kinh.” Cao Linh Quân cấp trước mặt mặt lạnh Vương gia nói chính mình tìm hiểu tới tin tức, đôi mắt lạnh lẽo vị này Vương gia biểu tình, tuy rằng biết hẩn nhìn không thấy, hẩn lại trước nay không có dám ở trước mặt hẩn thất lễ. Nhìn tới nhìn lui, vẫn là Vương gia nhất hiểu biết Triệu nương tử, theo Vương gia cung cấp ý nghĩ đi tra, lại liên hệ thượng Quảng Châu thứ sử Lục Hữu Dung, bọn họ thực mau liền tra được người, mà vị này Triệu nương tử, quả nhiên tài học kinh người, lẻ loi

một mình mang theo tiểu nha hoàn, thế nhưng kín mít mà bảo vệ chính mình, còn sáng lập nữ học đường, ổn định vững chắc mà ở một cái xa lạ địa phương, lập ở gót chân, còn sáng chế thanh danh, Lang Hoàn nữ quan tên tuổi, hiện giờ cũng không nhỏ.

Nhiều ít nam nhi đều làm không được như vậy, chính là chính mình cũng làm không đến —— đồng dạng là Vương gia bên người hầu hạ nữ quan, chính mình thê tử La Khi đã sớm nói qua, Triệu Phác Chân không đơn giản, quả nhiên như thế. Cao Linh Quân trong lòng nói thầm, khó trách vị này mất tích, Vương gia cùng Thượng Quan gia, Ứng gia kia hai vị gia đều như thế khẩn.

“Nàng tự nhiên là có thể bảo vệ chính mình, nếu là liền chính mình đều hộ không được, kia bạch ở ta bên người theo ta như vậy nhiều năm —— làm Lục Hữu Dung nhiều nhìn chăm chăm nàng điếm, nàng quán sẽ gây chuyện, nàng thật đúng là đi phủ học giảng kinh?” Lý Tri Mân nhàn nhạt nói chuyện, giữa mày bao phủ nhiều ngày buồn bực lại đã tan đi, mày buông ra tới, liền khóe miệng đều mang theo một tia ngạo nghễ cùng đắc ý.

Cao Linh Quân lặng lẽ nhìn hẩn một cái: “Không đi, nói là người đang có thai, đi không được người nhiều địa phương, ngại vị đại.....”

Lý Tri Mân trong tay bát trà run lên, rốt cuộc không có thất thổ, đem kia bát trà phóng ổn ở trên bàn trà.

Chương 128 tâm hoa

Ngày đó nghe được Cao Linh Quân nói nàng một đường say xe phun cái không thôi, tới rồi Liên Sơn cũng ẩm thực bất an hỉ toan sợ nị khi, trong lòng về điếm này hoài nghi rốt cuộc được đến chứng thực..... Trong lòng về điếm này uy hiếp bỗng nhiên nhiều một cây, hẩn lại không có cảm thấy một tia bất an cùng do dự, hẩn không có lại dây dưa cái này đề tài, lại hỏi

Cao Linh Quân: “Nghe nói Hoàng Thượng chuẩn Công Tôn quốc sư từ quan?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 107

Này trên mặt che dấu không được đặc ý, quả thực liền cùng kia hùng khổng tước xòe đuôi giống nhau, lóe mù người mắt, Cao Linh Quân không nỡ nhìn thẳng, trong lòng lại đã tối ám quyết định, chờ vội xong này cộc phải đi, liền nghỉ phép! Cần thiết đến nghỉ phép!

Cao Linh Quân đi rồi, Lý Tri Mân một người ở đen nhánh phòng ngủ hồi lâu.

Một cái tiểu sinh mệnh, hắc, ở đêm hôm đó mê muội dưới bá hạ vô tâm hạt giống, hắc chính phi nghĩ mọi cách không nghĩ muốn đồ vật.

Cái này tiểu sinh mệnh, sẽ giống hắc giống nhau sao? Vẫn là sẽ giống kia cả gan làm loạn tiểu nha đầu?

Là nam hài, vẫn là nữ hài?

Đương nhiên là nam hài tốt nhất, hắc yêu cầu một cái hoàng trưởng tôn, chính là liền tính là nữ nhi, cũng sẽ thực hảo đi, kiều nộn đến giống cánh hoa giống nhau môi, thủy tinh lê giống nhau da thịt, bích thanh thấu minh đôi mắt, cùng kia nha đầu lớn lên giống nhau như đúc tiểu oa nhi, hắc tiểu quận chúa, há mồm kêu hắc phụ vương, phụ vương.

Tiểu quận chúa..... Cũng thực hảo.

Đóng băng hồi lâu cho rằng đã không gì phá nổi tâm, phảng phất từ giữa rút ra một chi hoa tới, không chút nào cố kỵ địa tầng trùng điệp điệp,

hoa đoàn cầm thốc, chính là đem kia cứng rắn tâm xác, bài trừ một tia cái khe.

Mà hoa đoàn cầm thốc sau lại có một tia bóng ma, nếu cái kia Triệu Nhị nương tử không có ghen đánh nghiêng kia chén sủi cỏ, hẳn có phải hay không vĩnh viễn cũng sẽ không biết, hẳn đã từng mất đi quá một cái hài tử? Nếu nàng biết việc này, nếu nàng biết chính mình đã từng muốn độc chết nàng, sợ là sẽ không chút do dự đem kia hài tử xoá sạch đi?

Lại hoặc là, vĩnh viễn không thấy hẳn?

Hắn nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, nàng không biết, không thể làm nàng biết chuyện này, khiến cho việc này vĩnh viễn che dấu đi xuống đi.

Cũng không biết những cái đó mê hương, có thể hay không ảnh hưởng đến hài tử, nghĩ đến hẳn là sẽ không, rốt cuộc Thượng Quan gia lúc ấy, là hy vọng chính mình cùng Thượng Quan Bình có thể sinh hạ hài tử.

Chính là này một đường bên ba, cũng không biết thai nhi ổn không xong, nàng một cái nhược nữ tử ở tại cái loại này địa phương, nếu là gặp được ác khách làm sao bây giờ, chỉ là tưởng tượng, cũng đã làm hẳn cảm giác được mất đi khổng chế toàn cục cái loại này cảm giác vô lực, hẳn từ nhỏ liền thông hận vô năng, mềm yếu sở mang đến kẻ yếu cảm giác.

Hắn nhíu mày, đầu lại lại lần nữa nặng nề vưng lên, hẳn phun ra một ngụm nóng rực khí, cảm giác được chính mình hẳn là lại phát sốt, có lẽ là mấy ngày này đều huyền tâm, buổi tối lại ngủ không tốt nguyên nhân.

Hiện giờ tìm được người, còn mang thêm một cái tiểu kinh hỉ, hẳn sờ sờ chính mình cái trán, cảm giác được choáng váng càng nghiêm trọng, hẳn hiện tại cần thiết phải bảo trọng thân mình. Nàng ở xa xôi Dương Thành độc thân một người mang theo hài tử, nhưng không có người khác sẽ chiều ứng nàng. Hẳn không thể tái giống như từ trước giống nhau tự ngược giống

nhau mà làm thân mình mặc kệ, hắn cầm lấy trong tay lục lạc lắc lắc, Văn Đồng đi đến khom người hỏi: “Vương gia có gì phân phó?”

Lý Tri Mân nói: “Đi thỉnh ngự y tới, ta có chút không thoải mái.”

Văn Đồng đại kinh thất sắc, vị này gia nhất quán đều là ẩn nhẫn bất động thanh sắc, hiện giờ cư nhiên chủ động nói không thoải mái, kia khẳng định là thật không được tốt, hắn luống cuống tay chân, trước tiến lên muốn đỡ hắn, lại nghĩ ra đi gọi người, thế khó xử gian, cư nhiên khó được tiến thối vô thối lên, Lý Tri Mân phảng phất đã biết hắn vô thối, cười thanh: “Đi trước gọi người đi thỉnh ngự y, lại gọi người tiến vào hầu hạ ta lên giường, đi đảo một ly nhiệt nhiệt canh tới, ta tưởng uống điểm, bụng có điểm đói.”

Văn Đồng kinh giác Vương gia tựa hồ tuy rằng bệnh, tâm tình lại không tồi, vội vàng theo lời làm, ngự y gần nhất, khai phương thuốc, đảo vẫn cứ là bệnh cũ, nhưng là lệnh Văn Đồng vui mừng chính là, Vương gia cư nhiên chịu uống thuốc đi, còn có từ trước Công Tôn đại tiên sinh cấp Vương gia khai đáp mắt được cùng ngâm mình tắm được, Vương gia vẫn luôn ghét bỏ phiền toái rất ít đúng hạn dùng, lần này lại cũng chủ động nói ra phải dùng, không còn có so một cái phối hợp chữa bệnh cao quý chủ nhân càng làm cho hạ nhân cảm thấy cao hứng.

Cao Linh Quân trở về phòng thời điểm, La Khi đang ở chải vuốt nàng trường mà ánh sáng đầu tóc, Cao Linh Quân tiến lên cầm đòi mỗi sơ thể nàng chải vuốt một bên lấy lòng mà cười: “Ta hảo khí nhi, chúng ta muốn cái hài tử đi?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 108

Trần Đạo Hiếu nhưng thật ra có chút không thềm để ý, cười thanh: “Nữ tử học học này đó bằg môn tả đạo thương nhân tiểu đạo còn thành, tính tính sổ quản quản gia thêu thêu hoa thêu, nam tử học đường học tiểu đạo, đó chính là tự chịu diệt vong, từ bọn họ đi thôi —— vốn dĩ chỉ là muốn nhìn một chút cái này Lang Hoàn nữ quan đến tột cùng là người phương nào, hiện giờ xem ra nàng đại khái cũng biết giấu dốt, thôi, thả nhìn nhìn lại đi.”

Trần Viễn Hàng lại có chút sốt ruột nói: “Bá phụ liền như vậy mặc kệ mặc kệ? Ta chuyên môn làm người tra qua, chúng ta nơi này có từng có cái gì cười kinh thành tức phụ Lý họ cử tử? Nữ nhân này cũng không biết là nơi nào toát ra tới kẻ lừa đảo, đọc quá mấy quyển thư, sẽ viết mấy chữ, sẽ điểm trướng phòng tốc tính kỹ xảo, liền khai học đường lừa gạt khởi người tới.”

Trần Đạo Hiếu trầm một khuôn mặt nói: “Ta khuyên người thiếu hoa chút tâm tư ở này đó phía trên, một cái nữ học có thể biến ra cái gì đa dạng tới? Ta đường đường một cái phủ học giáo thụ, cùng một cái nữ lưu hạng người so đo cái gì? Đảo muốn cất nhắc nàng, quá chút thời gian thử sử đại nhân muốn tới học đường tuần chính, ta nghĩ làm người cũng lộ lộ diện, chúng ta Trần gia, đồng thanh cộng khí, người cho ta cùng người cô cô giống nhau, một lòng chỉ niệm kia một chút cực nhỏ tiểu lợi?”

Trần Viễn Hàng tuy rằng vui vẻ, lại trong lòng lại nói thầm hạ, Bạch gia con gái duy nhất giáo viên, cũng không phải là cái gì cực nhỏ tiểu lợi, lần này cô cô nhưng khó thở, nhưng bọn hắn này một phòng, lại còn cần dựa vào đại phòng, không dám tranh cãi nữa, chỉ có thể ứng.

Chương 130 thi ngược

Thượng Quan Bình trong tay nhéo một cái túi thơm, trong lòng bàn tay cơ hồ đều nặn ra hân, nơi đó đầu có một cái nho nhỏ huyết bao. “Chỉ cần niết mở ra, liền có nhan sắc, điều qua, cùng huyết nhan sắc không sai biệt lắm, Vương gia nhìn không thấy, liền sợ bên người có căn thận người, chính người căn thận chút, là có thể che lấp qua đi.” Nàng bồi Vương gia đến lục y trang trước, Vương mục mục kêu nàng đi, luôn mãi dặn dò nàng: “Hảo hảo nắm lấy cơ hội, nhất định phải hoài thượng Vương gia hài tử, một có thai, lập tức làm người truyền tin trở về, tiểu thư sẽ chiếu cố hảo người.”

Nàng căn bản không cần cái này, nàng trong lòng biết Vương gia đêm đó căn bản không có sủng hạnh chính mình, chính mình đích đích xác xác vẫn là tấm thân xử nữ, nhưng từ đi tới lục y trang, Vương gia căn bản không có triệu hạnh quá chính mình, nghe nói nhưng thật ra triệu hạnh chút bên ngoài tìm tới đề tiện ca cơ.

Bất quá ngày thứ hai cơ bản đều dùng xe tiễn đi, nghe nói chỉ có một hai cái lưu lại, sau đó cách một ngày lại tiễn đi, Cao thị vệ lại từ bên ngoài đưa tới càng mỹ càng hoạt bát ca cơ tới, nàng ở trên lầu ghen ghét mà xem đi xuống, nhìn đến xe ngựa trước vừa mới đến nhẹ nhàng xuống xe ca cơ nhóm vui sướng tiếng cười.

Ngày thứ hai lại đều là lặng lẽ tiễn đi, thanh bố trong xe ngựa lặng yên không một tiếng động, cũng không biết các nàng như thế nào đăng xe.

Bắt đầu Thượng Quan Bình chỉ là ghen ghét cùng hâm mộ, sau lại lại bắt đầu tò mò lên.

Nàng có biến đổi biện pháp đi hỏi thăm, phòng bếp nhỏ không được người tới gần, lại có thể người được được vị, cảm giác không giống như là Vương gia ngày thường dùng được, nàng lại nghe ra hoa hồng hương vị, là tránh tử, vẫn là có người bị thương?

Nàng lặng lẽ cấp Văn Đồng đệ một đôi chính mình thân thủ làm giày, nàng trong tay túng quần, chỉ có điểm này tay nghề còn lấy đến ra tay, công công nhóm đều phí giày, bởi vì yêu cầu thường đứng.

Văn Đồng công công chối từ luôn mãi nhận lấy, nhưng là đợi cho nàng uyển chuyển tỏ vẻ muốn hầu hạ Vương gia khi, Văn Đồng lại thập phần miễn cưỡng mà từ chối: “Bình phu nhân vẫn là hảo hảo ở trong phòng hầu hạ, Vương gia không triệu hoán, nô tài có mấy cái lá gan cũng không dám nói bậy lời nói đâu, ngài đừng nhìn Vương gia tính tình hảo.....”

“Phu nhân chỉ lo hảo hảo nghỉ ngơi, dưỡng hảo thân mình, nơi này không cần hầu hạ Vương phi, không hảo sao? Đây cũng là Vương gia một mảnh hảo tâm.”

Nói không tỉ mỉ Văn Đồng công công cũng không có tiếp tục nói quá nhiều, liền tính Thượng Quan Bình cho hăn tặng đồ, hăn cũng không chịu lại thu, chỉ là nhẹ giọng nói: “Kỳ thật, Vương gia không cho ngài hầu hạ, cũng là tôn trọng ngài..... Vương gia hiện giờ thân mình không thoải mái, đau đầu đến lợi hại, tính tình liền có chút không hảo..... Đãi hầu hạ người, liền có chút..... Không lớn ôn nhu, ngài vẫn là chờ một chút, chờ Vương gia thân mình tốt một chút, tính tình thì tốt rồi. Đây cũng là xem ở ngài là Vương phi của hồi môn, chính thức phu nhân, Thượng Quan gia quý trọng nữ nhi, cùng bên ngoài những cái đó đưa tới nữ nhân bất đồng, bên ngoài những cái đó nữ nhân, kia đều là tùy ý giày xéo —— đây là tôn trọng phu nhân ngài đâu.”

Văn Đồng né tránh che che dấu dấu mà thái độ ngược lại càng khơi dậy Thượng Quan Bình lòng hiếu kỳ, mà Lý Tri Mân đối nàng nhất quán khách khí ôn hòa cùng với thôn trang từ trên xuống dưới đối nàng cung kính tôn trọng, làm nàng cảm thấy Vương gia hăn là đối nàng, hoặc là nói đúng nàng phía sau Thượng Quan gia thực tôn trọng.

Có cái này nhận tri nàng lá gan lớn rất nhiều, này đêm cuối cùng nương muốn tìm hoa nhi, đến gần rồi Vương gia ở tiểu lâu, nhưng mà roi da thanh trầm trọng mà dừng ở bóng loáng trên da thịt thanh âm cùng với nữ nhân thống khổ lại hiển nhiên bị ngăn chặn miệng chỉ có thể phát ra ô ô thanh âm, lại đem nàng cấp sợ hãi, nàng không có còn dám tiếp cận tiểu lâu.

Ngày thứ hai vẫn như cũ là mông đến kín mít mà thanh bố xe đem trước một ngày hoạt bát bát ca cơ nhóm tặng đi ra ngoài, trong xe đầu vẫn như cũ cái gì thanh âm đều không có, phảng phất không có người giống nhau.

Thượng Quan Bình lại bị sợ tới mức tức cầu hầu hạ Vương gia tâm, nàng tìm một cơ hội làm hồi vương phủ làm việc hạ nhân mang tin cấp Vương mục mục.

“Thi ngược thành tánh?” Thượng Quan Quân nhăn lại mày, Vương mục mục nói: “Nghĩ đến là thân mình không thoải mái, tính tình liên lớn, yêu cầu phát tiết một vài.....”

Thượng Quan Quân nhăn lại mày: “Như vậy không được, truyền ra đi sẽ ảnh hưởng đến hãn thanh danh, nói nữa, hãn như thế nào sẽ biến thành như vậy?”

Wang mu mu thở dài nói: “Nương nương vẫn là quá tuổi trẻ, không biết này trong kinh nhà cao cửa rộng, như vậy chơi nam nhân nhiều lắm đâu, Vương gia..... Cũng là thượng quá chiến trường giết qua người, hiện giờ thân mình không tốt, nghĩ đến tính tình cũng liền có chút bạo lên, chờ hãn thân mình điều dưỡng hảo, nghĩ đến thì tốt rồi, ngài xem hãn không phải là chịu đựng, không dám động ngài cùng bình phu nhân sao? Chúng ta trong phủ thị tỳ, tỷ như Lam Tranh, Đinh Hương đều là từ nhỏ hầu hạ hãn, kia cũng không có việc gì, có thể thấy được Vương gia trong lòng vẫn là hiểu rõ, biết tôn trọng, cũng biết chuyện này không thể truyền ra đi, bên

ngoài những cái đó mua tới Hồ cơ ca cơ, chỉ cần thưởng tiền ngậm miệng, không nháo ra mạng người tới, bất quá là quất vài cái, tính cái gì đại sự đâu.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 109

Bạch Anh kinh ngạc nói: “Vì sao tiên sinh có thể như vậy khẳng định nhất định là tiến cử?”

Triệu Phác Chân mỉm cười: “Khoa cử một đạo, cũng chính là triều đại Thái Tông đề xướng, năm đó Thái Tông bệ hạ thấy tân tiến sĩ chuế hành mà ra, chí vừa lòng đến, rằng thiên hạ anh hùng nhập ngũ tầm bắn tên rồi! Ở Thái Tông khoa cử phía trước, tiền triều tất cả đều là cử phẩm công chính chế bình luận đề cử tiến cử làm quan, các sĩ tử muốn xuất sĩ, chỉ có thể dựa vào tiến cử, mới có khả năng xuất đầu, bởi vậy thế gia, môn phiệt mới có thể kéo dài mấy trăm năm, hoàng đế đều không bỏ ở bọn họ trong mắt.”

“Mà tự Thái Tông khai khoa cử lúc sau, thiên hạ hàn sĩ, có tấn thân con đường, triều vì anh nông dân, mộ lên trời tử đường, thiên hạ sĩ tử có tấn thân chi đạo, thế gia bắt đầu điêu tàn, có thể nói khoa cử, chính là ta triều dựng thân trăm năm thiên thu thượng sách.”

Bạch Anh nghe được mùi ngon: “Đúng vậy, phụ thân cũng cực hy vọng ta có thể gả cái có công danh, nhưng là có công danh, như thế nào chịu ở rể, phụ thân hiện giờ thu dưỡng không ít nghĩa tử, đều làm cho bọn họ đi đọc sách, nói tương lai làm cho bọn họ đều tham gia khoa cử, ai có thể đọc ra tới, liền cho ta làm trượng phu, hiện giờ ta nếu là cũng có thể tham gia nữ cử, ta đây chính mình sao không đi bác cái xuất thân!”

Tuy nói vị này bạch thuyển vương phía trước làm hại nghèo khó nữ học sinh thôi học, nhưng Triệu Phác Chân đối vị này Bạch lão bản không

bám vào một khuôn mẫu chỉ xem kết quả thủ đoạn cũng là cảm thấy rất là khâm phục, liền trước tiên dường một đồng con rể người được đề cử như vậy sự cũng có thể làm ra tới, coi như là sáng tạo khác người kiêu hùng.

Nàng kiên nhẫn giải thích: “Năm đó liền Thánh Hậu cũng chưa làm được khai nữ cử, mà chỉ là dùng chút nữ quan, khai nữ học, này đã là cực kỳ không dậy nổi, hiện giờ đọc sách nữ tử, phần lớn cũng chỉ là tại thế gia, huân quý chờ danh môn khuê tú, mới có thể làm nữ nhi đọc sách, bởi vậy nếu là đúng như nam tử khoa cử giống nhau quảng khai khảo thí, tầng tầng tuyển chọn, không quá khả năng, vốn dĩ nhà nghèo nữ tử liền cực nhỏ học chữ đọc sách, các châu huyện tiến cử vào kinh khảo thí, cơ bản cũng đã có thể bao trùm đại bộ phận có tài hoa nữ tử —— mà tiến cử chế độ cũng có chỗ tốt, chính là cùng nam tử khoa cử hai điều nói, tùy thời có thể xóa.”

Bạch Anh một đôi đôi mắt đẹp nhìn về phía Triệu Phác Chân, rất là khó hiểu, Triệu Phác Chân nói: “Một đời vua một đời thần, trên thực tế thiên tử cùng thần tử nhóm chi gian đánh cờ chưa từng có đình quá, thiên tử muốn thi hành một cái chính sách, cần thiết đến thần tử nhóm đi chấp hành, thần tử nhóm nếu là không nghĩ chấp hành, liền sẽ chế tạo ra đủ loại khó khăn, làm người thi hành không đi xuống, thiên tử nếu là muốn phối hợp, hơn phân nửa cũng muốn cấp thần tử nhóm nhường một chút bước, mà thần tử nhóm có đôi khi nhìn bầu trời tử xác thật lừa gạt bất quá đi, cũng chỉ có thể lược nhường một bước, làm người khai, nhưng là có lẽ chờ thêm này trận, liền cho người tìm cái cơ triệt, này tiến cử cùng kinh thành khảo thí, phạm vi tiểu, cũng đơn giản, khi nào xóa đều thực dễ dàng, cùng nam tử khoa cử loại này đề cập khắp thiên hạ người đọc sách đại không giống nhau.”

Bạch Anh a một tiếng: “Thiên tử cũng như vậy ghen khuất? Không phải nói hoàng đế muốn cho ai chết ai sẽ phải chết sao?”

Triệu Phác Chân cười: “Thần tử nhóm nếu là liên hợp lại, Hoàng Thượng cũng không có biện pháp.” Nàng nhớ tới Bạch Anh kia một oa dự

phòng chờ tuyển trượng phu, rồi lại tìm kiếm ra điểm khác ý tứ tới: “Không đúng, phụ thân người là thuyền vương, người tương lai là muốn kén rể kế thừa gia nghiệp, phụ thân người còn cho người bị người đọc sách khoa cử, nghĩ đến là muốn cho người trở thành một thể hệ nữ thuyền vương, lại dạy dỗ tôn bối, như vậy đảo cũng là đúng, hải vận là nhà các người làm giàu lập căn chi bốn, phụ thân người là hy vọng này căn bản đều chặt chẽ nắm giữ ở Bạch gia con cháu trung, hiện giờ chính người lại tưởng khoa cử, kia chẳng phải là muốn đem hải vận những việc này, giao cho trượng phu..... Người hay là đã có ý trung nhân?”

Bạch Anh trên mặt ửng hồng, ngập ngừng nói: “Cũng không phải, ta biết a cha là tưởng ta đem trên tay hãn gia nghiệp cấp tiếp được đi, nhưng là ta cảm thấy..... Ta không phải thực thích, ta nghĩ nếu là khoa cử có thể thảo cái viên chức, có phải hay không a cha liền không hề buộc ta cùng những cái đó các ca ca..... Người không biết, ta từ nhỏ cùng bọn họ một khối lớn lên, thật sự cùng huynh muội giống nhau, tưởng tượng đến phải gả cho bọn họ giữa một cái, ta liền cả người không được tự nhiên.”

Triệu Phác Chân phốc phốc cười: “Hai nhỏ vô tư khá tốt, người là còn nhỏ, còn không có thông suốt, phú khả địch quốc, cũng đến cùng huyện lệnh cúi đầu, người a cha gặp qua nhân gian trăm thái, tự nhiên biết quyền lực tài phú, đều nắm giữ ở chính mình trong tay, mới có càng nhiều quyền chủ động, nam nữ tình yêu cũng giống nhau, ai trước động tâm, ai liền thua, bởi vậy tốt nhất là trong tay nắm giữ chừng đủ lực lượng, như vậy mới sẽ không bởi vì bị người vứt bỏ mà không đường có thể đi, hy vọng hậu thế vững vàng an nhàn, cũng là vì người hảo.”

Bạch Anh một trương nộn mặt hoàn toàn biến thành đỏ bừng, hồi lâu mới ngập ngừng nói: “Thông suốt là cái gì, ta cũng không biết trượng phu đến tột cùng nên tuyển cái dạng gì, tiên sinh khả năng dạy ta?”

Triệu Phác Chân lắc đầu: “Người a cha nếu là biết ta dạy cho người này đó lung tung rối loạn, sợ không cần hủy đi ta này Minh Tuệ nữ viện.”

Bạch Anh tò mò mà dán lên đi dựa vào nàng mềm ấm phồng lên bụng: “Muốn thế nào thích, mới có thể cùng một người da thịt thân cận, sinh hạ bảo bảo đâu.”

Triệu Phác Chân mỉm cười: “Chờ người gặp được người kia, người liền minh bạch, không cần người nào nói cho người. Cái gì đều che lấp không được người đối hân thích, ánh mắt sẽ không tự chủ được mà đi theo, tươi cười cũng là, người cả người cảm xúc đều sẽ bị hân tác động, hân cái nhìn, hân thần thái, hân ánh mắt, đều ảnh hưởng người, cái gì đều không cần nói, người tâm chính mình sẽ nói cho người, chính là hân. Ai đều không thể thay thế được, chính là hân, người tưởng cùng hân quá cả đời, người tưởng cùng hân sinh oa oa, người ghen ghét hết thầy tới gần người của hân, người cái gì đều không nghĩ muốn, chỉ nghĩ cùng hân ở bên nhau.”

Bạch Anh hơi hơi chấn động: “Nghe tới, thực hảo a.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 110

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng vuốt ve bụng: “Đó là nam tử, có thể đọc sách khoa cử, cũng không có bao nhiêu người a? Huống chi là nữ tử. Sinh nhi dục nữ vốn cũng không thể tránh miễn, nhìn thẳng vào không đủ, không có gì hảo bất bình, ít nhất hiện giờ khai đầu.”

Bạch Anh gật đầu: “Nếu hứa quần thoa ứng khoa cử, nữ nhi kia thấy tổn công khanh, vẫn là Tần Vương phi vì chúng ta Đại Ung nữ tử tranh được một tia cơ hội a! Nếu là cùng tiên sinh giống nhau nói, ta nhất định tranh thủ một phen!”

Triệu Phác Chân nhớ tới lúc trước Thượng Quan Quân kia bưng bưng anh khí, tâm tình phức tạp, nàng mất đi Thái Tử Phi danh hiệu, lại gả cho Tần Vương, Tần Vương phi cái này danh hiệu, có thể cho nàng càng rộng lớn thi triển tài hoa không gian, có thể làm nàng làm được càng nhiều, hiện giờ nàng quả nhiên làm thành lớn như vậy một sự kiện, một kiện có thể ảnh hưởng thiên hạ nữ tử đại sự, không biết nhiều ít nữ tử có thể vì thế thay đổi vận mệnh.

Nàng sẽ đổi Vương gia tốt đi?

Triệu Phác Chân yên lặng đem này trong nháy mắt ghen ghét, lưu luyến, dao động thay đổi trở thành dường như không có việc gì hoài niệm, làm bộ chính mình đã nhiều lần trải qua tang thương không chút nào để ý mà tiêu tan cười: “Chúng ta đây này liền bắt đầu luyện đứng lên đi?”

Bạch Anh ở chuẩn bị đi khảo thí phía trước, thật là khí thế ngất trời hùng tâm vạn trượng, nhưng một khi bắt đầu tiến vào Triệu Phác Chân

đáng sợ khảo trước huấn luyện về sau, liền cơ hồ muốn hồng mắt: “Tiên sinh, thật sự muốn viết nhiều như vậy? Không cần sâu như vậy đi.....”

Triệu Phác Chân mặt vô biểu tình: “Người đối thế tộc tài nữ nhóm có cái gì hiểu lầm, cho rằng các nàng thật là phong hoa tuyết nguyệt, thi thư kinh nghĩa? Người sai rồi, các nàng phụ huynh đều am hiểu sâu thiên hạ đại thế, triều đình chính sách, đó là không vào triều, cũng đồng dạng lòng mang thiên hạ, cử trọng nhược khinh. Người sắp sửa đối mặt chính là thiên hạ trăm năm môn phiệt bên trong tầm đường ra tới thế gia nữ, các nàng đại biểu thế gia liên hôn, gả vào hào môn, bồi dưỡng con cháu, quyết không phải người tưởng những cái đó nông cạn, thanh cao, chính trực tài nữ. Lần này khảo thí, tuyệt không có dễ dàng như vậy, ta cũng không dám báo hy vọng người lần này là có thể trung, nhưng là đi trước trông thấy việc đời, làm người trông thấy chân chính thế gia nữ.”

Năm đó Thượng Quan phu nhân, hiện giờ Ứng phu nhân, nàng trải qua biến đổi lớn, lại có thể dễ như trở bàn tay lại nâng dậy một phương kiêu hùng, bồi dưỡng ra một chúng nghĩa tử. Còn có nàng sinh nữ nhi, Thượng Quan Quân..... Làm được liền Thánh Hậu năm đó đều không có làm được sự, khai nữ cử. Giả heo ăn thịt hổ Tấn Vương phi Vương Đồng, còn có kia vẫn luôn xuất gia, lại làm hoàng đế hậu đãi chính mình thân sinh nữ tử thôi Hoàng Hậu —— những người này đều là xuất thân thế gia, cử trọng nhược khinh, ẩn cư với nam nhân sau lưng, lại kích thích triều cực.

Bạch Anh, sinh trưởng tại đây lưu đầy man di nơi, gặp qua bất quá là Trần gia loại này tam, bốn lưu tiểu thế gia, thế cho nên nàng có chút nói như rồng leo, làm như mèo mửa, cho rằng thế gia nữ đều bất quá là chút cảm mạo thu buồn nông cạn nữ tử.

Bạch Anh kêu rên một tiếng, vẫn là cầm kia tràn đầy đề mục trở về viết đi, Bạch lão bản nhìn đến nữ nhi phụ lục đề mục, thập phần ngoài ý muốn, lại cũng không dám nghi ngờ, chỉ là lặng lẽ đi tìm lão hữu, Quảng Châu thứ sử Lục Hữu Dung.

Chương 133 thứ sử

“Trọng điểm sách luận, không nặng thi thư?” Lục Hữu Dung trầm tư trong chốc lát nói: “Người liền nghe nàng đi.”

Bạch Tố Sơn thập phần lo lắng nói: “Ta tuy rằng không hiểu lắm người đọc sách này đó, nhưng là nữ học bên trong không đều là học làm thơ làm từ sao? Khảo thí như thế nào thi toàn quốc những cái đó quốc gia đại sự?”

Lục Hữu Dung nói: “Vị này Lang Hoàn nữ quan, địa vị cũng không nhỏ, một khi đã như vậy tự tin, tất có nàng đạo lý, nói nữa người phía trước không cũng nói chỉ là làm nữ nhi đi thấy việc đời, cũng không ôm hy vọng sao? Sao hiện giờ đảo có lo được lo mất đi lên?”

Bạch Tố Sơn xoa xoa tay: “Lần thứ nhất khoa cử a, nếu là may mắn trúng tuyển, kia chính là sẽ cùng rất nhiều thế gia nữ đều có thể luận thượng cùng năm, kia Tần Vương phi đề xướng nữ cử, ta nghe nói trước Hoàng Hậu, Thái Tử Phi, Tấn Vương phi, còn có Lâm Nhữ công chúa chờ hảo chút quý nữ đều ở kia liên danh thư thượng ký tên, này đệ nhất khoa, tất nhiên là xuất chúng, vào quý nhân mắt.....” Hắn nói tâm đều nhiệt lên.

“Vào quý nhân mắt, cũng không biết là họa hay phúc đâu.” Lục Hữu Dung nhất quán biết chính mình cái này lão hữu lấy lợi khi trước thương nhân tập tính, đảo cũng không như thế nào tổn hại hắn, tiếp tục nói: “Triều đại trọng văn chữa khỏi phong nhĩ, tự Thánh Hậu khởi, khoa cử thêm thí thi phú, lấy thơ lấy sĩ, thi văn chi gió lớn thịnh, tươi đẹp tinh xảo, dũng cảm bên phóng đều các có lưu phái, nhưng tóm lại đều là hảo thi văn, nhưng mà hiện giờ Đông Dương công chúa đỗ, kim thượng.....” Lục Hữu Dung hư hư chấp tay hành lễ, cười nói: “Lại là cái phải cụt thế.”

“Đương nhiên cũng có không ít người cho rằng là bởi vì kim thượng xuất thân quá thấp, cung nô sở ra, không có chịu quá cái gì đứng đắn để

vương giáo dục, không hiểu phong nhã, bởi vậy mới như thế.” Lục Hữu Dung trên mặt lại nổi lên một tia mỉa mai thần sắc: “Nhưng là mặc kệ nói như thế nào, vị này Hoàng Thượng, cầm quyền sau đệ nhất khoa, tất nhiên này đây thật vụ làm trọng, hỏi sách với sĩ, kim khoa khoa cử, mọi người đều như thế phỏng đoán, đến nỗi này bỗng nhiên toát ra tới nữ khoa, đến tột cùng sẽ như thế nào khảo, lại khó mà nói, vị này Lang Hoàn nữ quan, hơi có chút kiến thức, hiển nhiên nàng hiện giờ đánh cuộc chính là khảo thật vụ, tả hữu nhà người khuê nữ tuổi còn nhỏ, đánh cuộc một phen cũng không sai, này thi văn kỹ xảo, cũng không phải một sớm một chiều chi công, không bằng liền tại đây thi vấn đáp thưởng nhiều hạ chút công phu, làm chút chuẩn bị, đến lúc đó có thể đưa ra chút phải cụ thể sách luận đảo cũng có thể thắng vì đánh bất ngờ.”

Bạch Tố Sơn nhất quán tin phục vị này lão hữu, tự nhiên gật đầu nói: “Người nói chính là.” Lục Hữu Dung trầm ngâm: “Xem ra lần này châu đây ra đề thi, còn nên làm vị này Lang Hoàn nữ quan cũng tới tham tường tham tường mới là.”

Bạch Tố Sơn cười nói: “Chủ yếu là nhà của chúng ta nha đầu nhất quán thập phần kiệt ngạo khó thuần, hiện giờ lại bị vị này nữ tiên sinh chế đến gắt gao, đêm qua lãnh đề mục trở về, quả thực cầm thư tới phiên lại phiên, lại là tìm điển cố lại là tìm sách luận, đảo làm nàng kia mấy cái nghĩa huynh đều vội hồng rồi, cũng thay nàng tham tường đến đêm khuya.”

Lục Hữu Dung nghe hẳn nói đến mấy cái con nuôi, rồi lại nhớ tới một chuyện: “Nhà người Huyền Hải Đường đã trở lại?”

Bạch Tố Sơn lắc đầu: “Đại khái cũng chính là đã nhiều ngày, tổng muốn ăn tết sao.”

Lục Hữu Dung nói: “Không biết lần này Liên Sơn bên kia hóa trở ra như thế nào.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 111

Nguyên lai vị này lão phu tử họ Ngô, tuy thi cử nhiều lần không đậu, lại tại đây dạy học sinh thượng còn có chút thanh danh bên ngoài, thập phần nghiêm khắc, đặc biệt là nữ học sinh đến hẳn trong tay, là có thể dạy dỗ đến theo đúng khuôn phép, dịu ngoan thủ lễ, thương hộ nhân gia nhưng có nữ nhi, liền cực thích mời hẳn vì tây tịch, giáo thượng nữ nhi một hai năm quy củ, liền hảo hảo nhân gia, cũng bởi vậy hẳn nhất quán quán kim thu đến cực cao, cũng pha tự cao tự đại, bốn mùa quần áo, sớm tối đồ ăn nước uống, quà tặng trong ngày lễ quà nhập học, chủ gia hơi có chút nịnh hót không thượng, cung ứng không tốt, hẳn liền phải từ quán, kết quả Minh Tuệ nữ học khai về sau, đầu tiên là này Dương Thành hơi có chút bản lĩnh phú thương, đều tranh nhau đem nữ nhi đưa đi Minh Tuệ nữ học bên kia, lúc sau lại liên tiếp có học quán noi theo Minh Tuệ nữ học, cũng khai không ít nữ học, như vậy tới nay, vị này Ngô lão phu tử, đã có thể có chút không thể cùng từ trước giống nhau lựa, liền quà nhập học cũng không thể không hàng rất nhiều, bởi vậy nhìn thấy Triệu Phác Chân, tự nhiên có chút tâm ác, liền mở miệng châm chọc. Không nghĩ tới Triệu Phác Chân nhất châm kiến huyết, lại là trực tiếp điểm ra hẳn lại là vì tiền mới như thế đỏ mặt tía tai, này Dương Thành rất nhỏ, phần lớn người đều biết hẳn hiện giờ liền quán không giống từ trước nổi tiếng, bị trần trụi mà như vậy vạch trần, nhưng thật ra thập phần nan kham lên.

Kia lão tiên sinh bị truyền thuyết tâm bệnh, đầy mặt đỏ bừng, lại tuổi tác đã cao, nhất thời thế nhưng không lời gì để nói, chỉ có thể cảm giận quần bách nói: “Chỉ có đàn bà cùng tiểu nhân là khó ở chung vậy!”

Mọi người xem vị này Lang Hoàn nữ quan, kéo tay áo, khoác tổ cừu, thanh như giặt tuyết, khí độ cao hoa, đoan trọng trầm tĩnh, này phong tư dung mạo không có chỗ nào mà không phải là thượng thừa, sở đối câu đối, dù chưa thập phần tinh xảo, lại cũng khó được chuẩn xác, pha thấy vài phần cấp mới, vả lại lại là có thai trong người, đảo đều thu về điểm này hèn hạ tâm, vô luận trong lòng hay không còn nhẹ xem, trên mặt đảo đều ôn tồn lễ độ, khách khí tôn trọng mà cho nàng nhường chỗ ngồi, chào hỏi.

Triệu Phác Chân đậm đậm cười, khom người chỉnh đốn trang phục, bao quanh được rồi cái vận phúc, thản nhiên ngồi xuống.

Thượng đầu Lục Hữu Dung cười cười ho nhẹ thanh, thái độ rất là ôn hòa khiêm tốn: “Các vị tiên sinh, hôm nay triệu tập đại gia tới, lại là thương nghị nữ cử châu thẩm phán nghị. Lần này ta Việt thành cùng sở hữu chín người cần cùng đề cử, này cùng đề cử tự nhiên là muốn khảo một khảo, đang ngồi các vị tiên sinh, đều là học vấn hiểu rõ, bác thông kinh tịch thông nho trí thức lớn, bản quan nghị, trước nghị một nghị, này đề như thế nào ra pháp, này nữ cử, tuy nói là đệ nhất khoa khai, nhưng Thái Tông hoàng đế khai khoa cử chi trước, chính là cái nhìn xa trông rộng, lưu danh muôn đời hiển chính, ta triều khai cái nữ cử, cũng coi như là không khí đề xứng, chúng ta nam Việt nhất quán mạch văn điều tàn, lần này nữ cử, tổng không thể quá mất mặt mới là, tốt xấu có thể đẩy mấy cái tốt một chút tài nữ mới hảo.”

Vừa mới kia bị Triệu Phác Chân đĩnh một câu thầy đồ lúc này nhưng tính tìm được cơ hội, hừ một câu nói: “Không nói đến nữ tử học vấn như thế nào cũng so ra kém nam tử, chỉ nói này nam tử chủ tứ phương việc, nữ tử chủ một thất việc, hiếu kính cha mẹ, dưỡng dục hài nhi, lo liệu việc nhà, trợ giúp trượng phu, đây mới là lễ phải.” Hắn nghiêng nghiêng lại nhìn Triệu Phác Chân liếc mắt một cái, ý có điều chỉ nói: “Này đến khoa trường thượng xuất đầu lộ diện, tranh trường luận đoán, chẳng phải là làm thiên hạ phụ nhân, đều sinh vọng tâm! Tương lai cũng không chịu sinh nhi dục nữ,

cũng không muốn lo liệu việc nhà, đảo ngày ngày học kia nam tử đọc sách, cũng không phải là rối loạn càn khôn!”

Triệu Phác Chân mỉm cười không nói, lại là căn bản lười đến cùng hăn cãi cọ. Phủ học học quan Trần Đạo Hiếu cười nói: “Ngô lão lời này lại không ổn, ngày xưa liền có ban cố chi muội ban chiêu, đại huynh tục thành hán sử, lại có cái Thái Văn Cơ viết 《 hồ già thập bát phách 》, truyền lưu đời sau, càng không cần phải nói kia có vịnh như chi tài Tạ Đạo Uẩn, có thể viết toàn cơ Hồi văn tô Nhược Lan, đều là cực có tài hoa. Lại nói đây là thánh thượng định chiếu lệnh, ta chờ tất nhiên là vâng theo liền hảo, nhưng không hảo vọng thảo luận chính sự sự.”

Kia họ Ngô tiên sinh mặt đỏ lên, phía trên lục dung hữu cười ngâm ngâm ôn hòa nói: “Trần sơn trưởng lời nói thật là, này triều đình đại sự, đều có Hoàng Thượng làm chủ, chúng ta hôm nay, bất luận có nên hay không khảo, chỉ luận như thế nào khảo. Triệu tiên sinh chính là chúng ta Dương Thành này nữ học sáng lập người xuất sắc, chính là nữ lưu hàn uyển chi tài, bởi vậy bản quan cố ý hạ thiệp mời đến, Triệu tiên sinh hiện giờ thân mình trọng, nhưng thật ra làm phiền.”

Triệu Phác Chân đứng dậy hơi hơi liềm nhăm, mỉm cười khách khí hai câu, vẫn lại ngồi xuống, trên mặt cũng không một chút ít lần đầu gặp quan câu nệ sợ hãi, tự nhiên hào phóng, dừng ở mọi người trong mắt, lại đều các có cân nhắc.

Một vị nhìn qua rất là tuổi trẻ sĩ tử cười nói: “Theo ta thấy, nữ tử khảo thí, tất nhiên là không thể cùng nam tử thi hương giống nhau muốn thi đậu mấy ngày mấy đêm, chỉ hạn định một đến hai cái canh giờ liền có thể, cũng không cần ra quá nhiều đề mục, một đầu luật thơ, định cái đề mục, cũng không cần hạn vận, cũng không cần hạn định số lượng từ, bảy ngôn cũng thành, năm ngôn cũng có thể, liền làm các thí sinh tùy ý làm, tận tình làm tới, như vậy mới có thể thi triển hết tài hoa.”

Này đảo đại bộ phận đều là đang ngồi người ý tưởng, rốt cuộc bọn họ lần này đều bị các mặt nhờ làm hộ, cũng có chút trong nhà chất nữ bối nhóm muốn tranh này vào kinh phó khảo danh ngạch, không vì cái gì khác, thanh danh này luôn là tốt, tương lai xuất giá cũng có cái hảo thanh danh ở, nếu là may mắn có thể được nhậm cái nữ quan, kia tất nhiên là càng tốt bất quá. Nhưng mà lúc này mới học sao, phần lớn đều là lơ lửng bình thường không có trở ngại, nếu là này châu đầy quá khó khăn, hạn vận hạn tự, kia vận nhất thời gian đoạn hoàn thành không được, chẳng phải là muốn nộp giấy trắng, đến lúc đó náo loạn chê cười liền không hảo, chi bằng liền ra chút đơn giản đề mục, ngày thường ở nhà cũng viết quá một đầu hai đầu, kia tự nhiên cũng là có thể bác đi qua.

Nhất thời mọi người đều cười nói: “Quả nhiên suy xét thật sự là chu đáo, nữ tử rốt cuộc không hảo cùng nam tử khoa cử so, quá nghiêm quá hà đề mục cũng không ổn, như vậy liền cực hảo.”

Trần Đạo Hiếu cười nói: “Nếu là tuyển chọn cùng đề cử, chỉ một đầu luật thơ, lại không thấy được là có thể hiện ra tài hoa tới, chúng ta tổng muốn tranh cái hảo điểm thứ tự sao, đến lúc đó mười cái học sinh, một cái không trúng, nhưng sao được, theo ta thấy, lại thêm một đề văn biên ngẫu, liền cũng có thể phân cái cao thấp, như vậy tài hoa như thế nào, cũng tận khả quan chi. Đến lúc đó chúng ta chấm bài thi, cũng có thể nhẹ nhàng chút.”

Nhất thời mọi người đều xưng thiện, có chút nói trần công quả nhiên suy xét chu đáo, lại có chút tắc tán trần công mưu tính sâu xa, thế nhưng như là muốn liền như vậy định ra tới, lúc này Lục Hữu Dung nhẹ nhàng ho khan một tiếng, giữa sân tĩnh xuống dưới, Lục Hữu Dung cười hỏi: “Nếu là chư công đều vô ý kiến, vậy như trần công sở ngôn, liền như vậy làm?”

Trần Đạo Hiếu thập phần khiêm tốn nói: “Vẫn là lại hỏi nhiều hỏi đại gia ý tứ.” Hắn nhìn mắt vẫn luôn an tĩnh mỉm cười Triệu Phác Chân, hỏi một câu: “Không bằng nhìn xem Triệu tiên sinh ý tứ? Minh Tuệ nữ học tài

nữ nhiều, lại không biết như vậy khảo thích hợp không, Triệu tiên sinh không biết có thể hay không kết cục?”

Triệu Phác Chân lại hỏi một câu ngoài dự đoán mọi người nói: “Cũng biết trong kinh nữ cử, đã nghị ra chủ khảo là vị nào đại nhân sao?”

Mọi người ngẩn ra, tựa hồ đều không có nghĩ tới vấn đề này, nữ cử, không phải Tần Vương phi thượng thư muốn khai sao? Nga đối, liên tính khai nữ cử, kia cũng là thật đánh thật Lễ Bộ khai, không có khả năng làm Tần Vương phi tới làm chủ giám khảo, từ trước Thánh Hậu chính mình tuyển chọn kia một đám nữ quan, mỗi người đối Thánh Hậu khẳng khẳng một mực, triều đình khai nữ cử, tự nhiên đến ấn quy củ tới, Lễ Bộ chủ trì khảo thí, như vậy tự nhiên sẽ có quan chủ khảo, quan chủ khảo sẽ là ai?

Nhất thời tất cả mọi người đều sôi nổi nghị luận lên, phía trước vẫn luôn có chút không sao cả mà thái độ đại gia nói chuyện phiếm Lục Hữu Dung một lần nữa đánh giá Triệu Phác Chân hai mắt, cười nói: “Xem công báo thượng nói, hẳn là là Doãn Đông Liễu lão đại nhân.”

“Doãn Đông Liễu là ai?” Có chút tiên sinh đã châu đầu ghé tai hỏi tới.

Triệu Phác Chân lại đã mở miệng: “Doãn đại nhân là Thái Tông trong năm Trạng Nguyên, lão luyện thành thực, đứng dẫn khoa cử xuất thân, Hàn Lâm Viện ngôi sao sáng, hẳn ở Thái Học chủ yếu giảng xuân thu, nói được thập phần hảo, vị này lão đại nhân học phú ngũ xa, đào lý khắp thiên hạ, đó là Nghiêm Tôn nghiêm tướng, cũng nghe quá hẳn giảng kinh, ở hẳn trước mặt, cũng muốn xưng một tiếng học sinh.”

Mọi người đều tĩnh lặng lại, lấy thập phần phức tạp thần sắc đánh giá vị này nữ tử. Lúc này có người tự cho là thông minh mà cười nói: “Chẳng lẽ là muốn khảo 《 Xuân Thu 》 ?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 112

“Như vậy khảo quả nhiên có thể tuyển ra chân chính tài nữ, truyền ra đi chúng ta châu nam nữ cùng đề, đảo cũng là một phen giai thoại.”

“Liên ấn đại nhân nói làm.”

Lục Hữu Dung nhìn mắt vẫn luôn bình tĩnh Triệu Phác Chân, giải quyết dứt khoát nói: “Vậy như vậy định rồi, năm nay châu thí, liền trước làm nam nữ khoa đồng thời khảo, lúc sau mới quyết định.”

Thứ sử đại nhân đều nói như vậy, đại gia tự nhiên đều khen ngợi, rốt cuộc tại đây trời cao hoàng đế xa địa phương, thứ sử cơ bản chính là cùng thổ hoàng đế giống nhau tồn tại, ngày thường khoa khảo, thứ sử đã có đặc quyền đề cử, thậm chí có ra đề mục quyền lực, kẻ hèn một cái nữ khoa khảo thí, tự nhiên mọi người đều sẽ không cùng thứ sử không qua được, việc này cũng liền như vậy gờ định rồi.

Đương hạ nhân tan, Trần Đạo Hiếu đi ra, hiện giờ hãn tướng tài bồi cháu trai, cơ bản ra vào đều mang theo Trần Viễn Hàng, hôm nay thứ sử phủ đưa thiệp mời, Trần Viễn Hàng tự nhiên cũng đi theo hãn tới, tuy rằng làm văn bối không dám loạn xen mồm, nhưng lại cũng xem xong rồi toàn trường tranh luận, vừa ra tới liền gấp không chờ nổi nói: “Bá phụ ngài xem, quả nhiên hung hăng ngang ngược đi? Này phụ nhân, nhanh mồm dẻo miệng đến lợi hại!”

Trần Đạo Hiếu một khuôn mặt âm u: “Trước tra tra nàng nhà mẹ đẻ nhà chồng đi, ta xem người này chỉ sợ rất có lai lịch.”

Trần Viễn Hàng lắc đầu nói: “Tra qua, kia cái gọi là Lý họ cử nhân, chưa từng có người nghe nói qua, này phụ nhân, thế nhưng như là trong một đêm đột nhiên toát ra tới giống nhau, ta xem hơn phân nửa là nói dối, chúng ta muốn hay không an bài người gieo hạt lời đồn đãi, liền nói nàng lừa đời lấy tiếng?”

Trần Đạo Hiếu đem Lang Hoàn nữ quan bốn chữ nhấm nuốt mấy lần, quả quyết nói: “Không được, vẫn là điều tra rõ lại nói, không cần tùy tiện đắc tội người.”

Triệu Phác Chân trở về thời điểm, Hoàn nhi vẫn luôn kích động đến đầy mặt đỏ bừng, nói cái không ngừng: “Phu nhân thật là quá lợi hại! Ngài như thế nào biết như vậy nhiều đâu! Những cái đó tiên sinh phía trước đều khinh thường người, ta phía trước đều néo một phen hãn, chỉ có phu nhân người một chút đều không sợ, thật là quá lợi hại..... Sau lại bọn họ mỗi người cũng không dám nói chuyện! Ngay cả thứ sử đại nhân cũng thực coi trọng ngài đâu!”

Triệu Phác Chân chịu đựng nàng một đường ồn ào, rốt cuộc xuống xe thời điểm thành công dời đi tiểu nha đầu lực chú ý: “Như thế nào cách vách hàng xóm muốn đổi hàng xóm sao?”

Hoàn nhi nhìn mắt đang ở sửa chữa đại môn thợ mộc, nói: “Hắn là đi, hôm kia ta còn nhìn thấy chủ nhà tiền thái thái, nàng nói đã thuê đi ra ngoài, giá cả thực không tồi, người trong đảm bảo nói là người đọc sách, an tĩnh văn nhã, làm chúng ta chỉ lo yên tâm, xem này tu, kỳ quái, như thế nào liền gạch cửa đều phải hủy đi, thật quái.”

Bên cạnh thợ mộc cười nói: “Tiểu nương tử này liền không hiểu, đây là muốn đổi thành sống nhưng dời xuống tới gạch cửa nhi, đây là nhà giàu nhân gia diễn xuất.”

Hoàn nhi hừ lạnh một tiếng hơi hơi nâng lên cằm có chút kiêu ngạo nói: “Nhà giàu nhân gia ngạch cửa ta tự nhiên là gặp qua, có xe tiến là muốn đỡ xuống tới, nhưng là liền này thâm hẻm gia đình bình dân, đảo muốn như vậy phiền toái? Chúng ta này hẻm nhỏ tiến xe ngựa nhưng không dễ dàng, xe ngựa đều là ngừng ở đầu ngõ, làm người đi vào tới. Lại nói này phòng ở cũng cùng chúng ta không sai biệt lắm, tam tiến đi? Bên trong tu cái tiểu lâu, này như thế nào tiến xe ngựa?”

Thợ mộc xem tiểu nương tử kiêu tiểu thanh xuân, nói chuyện giòn mềm lại mang theo giọng Bắc Kinh, bên cạnh phu nhân mang mệnh ly, y trang hoa mỹ, trong lòng đều có hảo cảm, cười khen tặng nói: “Tiểu nương tử quả nhiên là kiến thức rộng rãi đâu, đây cũng là chủ gia làm làm, chúng ta cũng chỉ quản làm theo làm là được, này còn chỉ là đại môn ngạch cửa thay đổi, bên trong nhà ở tu đến mới lợi hại, trong phòng sở hữu ngạch cửa đều cấp hủy đi, bậc thang toàn muốn tu sườn dốc.”

Hoàn nhi còn muốn nói lời nói, Triệu Phác Chân vỗ vỗ tay nàng, cười nói: “Mặc quản dù sao quá mấy ngày chẳng phải sẽ biết? Ta đoán đại khái là gia có lão nhân, hành tẩu không tiện, ngẫu nhiên yêu cầu ngồi ở trên xe lăn đi.”

Kia thợ mộc bừng tỉnh đại ngộ nói: “Quả nhiên vẫn là vị này phu nhân có kiến thức, như vậy tưởng là được rồi.”

Triệu Phác Chân khẽ cười cười, trong lòng nổi lên một tia tò mò, mang theo Hoàn nhi vào nhà không đề cập tới.

Chương 136 thăm bệnh

“Nam nữ cùng cuốn?” Lý Tri Mân mở to mắt, tái nhợt trên mặt nhiều vẻ tươi cười: “Nàng ý tưởng này tính lớn mật, bất quá cũng không phải không có khả năng, Doãn lão nhân bên kia còn thật có khả năng làm như

vậy, chúng ta có thể đẩy một phen, muộn điểm làm Tống Triêm lại đây tìm ta, nghĩ biện pháp ở Doãn lão nhân bên kia ám chỉ một chút.”

Cao Linh Quân nhẹ giọng ứng, tiếp tục báo cáo: “Phía trước cấp Minh Tuệ nữ học trông cửa Lâm lão đầu cùng hắc tử, chúng ta cho một số tiền, làm cho bọn họ còn hương, làm cho bọn họ đề cử chúng ta người, hiện giờ đã là thuận lợi xếp vào đi vào, mỗi ngày phụ trách cơm canh, gánh nước, quét rác chờ việc vặt vãnh, bởi vì cần mẫn, Triệu nương tử thực vừa lòng. Chúng ta tính toán quá chút thời gian chờ chín, lại giả tá Lâm lão đầu chất nhi tới cửa đầu nhập vào, thuận tiện nhưng hộ vệ nữ học, hiện giờ chỉ là ở bên cạnh ngõ nhỏ thuê cái tiểu viện tử ở. Mặt khác bên cạnh sân cũng đã thuê xuống dưới, chuẩn bị cấp Công Tôn đại tiên sinh cùng nhị tiên sinh trụ hạ.”

“Chúng ta nơi này đã trời giá rét, Quảng Châu bên kia lại còn ấm, cho nên than củi gì đó đảo không thiếu, chính là hiện giờ Triệu nương tử khẩu vị trở nên thực trọng, bên kia lưu hành ăn ốc nước ngọt, Triệu nương tử thực thích ăn, đặc biệt muốn thêm rất nhiều nộn măng, tía tô cùng cay khương, hoa tiêu, hồ tiêu, khẩu vị thực trọng. Mỗi đêm đều tất làm thủ vệ đầy tớ đi ra ngoài mua một phần. Mặt khác nghe nói Bạch gia nữ nhi cũng lúc nào cũng làm trong nhà làm toan chân vịt tới cấp Triệu nương tử ăn.”

“Bất quá Triệu nương tử tựa hồ cảm thấy trong bụng hài tử là cái nữ nhi, mua rất nhiều vải bông tài hài tử quần áo, làm rất nhiều, trông cửa Lưu tẩu tử cùng nàng nói hài tử lớn lên mau, không cần làm này rất nhiều, nàng cũng vẫn là hứng thú bưng bưng làm, còn làm thượng may vá khóa nữ bọn học sinh cũng cùng nhau làm rất nhiều hoa vớ, cũng không để ý.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 113

Lý Tri Mân như suy tư gì, qua hồi lâu, mới từ trong ngực lộ ra một tiếng trầm trọng thờ dài: “Vương phi khi nào thay đổi chủ ý, chỉ lo cùng ta nói; nếu là khẳng khẳng như thế, ta chỉ hy vọng Vương phi cầu nhân đắc nhân, tương lai không hối hận.”

Thượng Quan Quân cười nói: “Ta Thượng Quan Quân hành sự, từ tâm mà đi, quyết không hối hận.”

Chương 137 khác nhau

Thượng Quan Quân cho rằng Tần Vương chỉ là bỗng nhiên phát hiện chính mình bệnh như thế nghiêm trọng, mới nhất thời tinh thần sa sút, không nghĩ tới Tết nhất, Thượng Quan Lân lại cũng bỗng nhiên tới thôn trang.

“Vương gia kêu người tới? Hẳn lại nói vì cái gì hy vọng hòa li sao?” Thượng Quan Quân nhìn cái này ca ca, nhớ tới từ trước cùng cái này bào huynh thập phần thân mật nhặt tử, từ chính mình xuất giá tới nay, bọn họ mới lạ nhiều.

“Hẳn nói chính mình thân mình không tốt, sợ làm người, nói người tuổi nhẹ, sợ là không biết này trong đó lợi hại, làm ta hảo hảo khuyên nhủ người, ta cùng a cha cũng nói, a cha nói toàn xem chính người, nếu là người thật muốn trở về, liền trở về.” Thượng Quan Lân lau một phen mặt, hẳn mấy ngày nay cũng vẫn luôn ở tìm Triệu Phác Chân, không tìm được, này sẽ Vương gia bên này bỗng nhiên lại tới nữa như vậy một chuyến, hẳn tâm phiền ý loạn, lúc trước hẳn liền không tán thành chính mình Thượng

Quan Quân gả lại đây, hiện tại đều thành cái gì? Đây đều cái gì lung tung rối loạn.

Chẳng lẽ, Tần Vương thật đúng là đem Tiểu Chân Nhi ẩn nấp rồi? Hiện giờ khuyên Thượng Quan Quân hòa li, là cho Tiểu Chân Nhi đăng vị trí?

Hắn trong lòng xẹt qua một tia điểm khả nghi, nhưng cũng biết nói phụ thân cùng tổ mẫu trù tính này hồi lâu, đó là phát hiện Thượng Quan Quân không phải Thượng Quan gia nữ nhi, cũng vẫn như cũ chấp hành kế hoạch, tuyệt không sẽ nhẹ nhàng như vậy liền từ bỏ Tần Vương phi cái này vị trí, hiện giờ Đông Dương công chúa đổ, Thái Tử tự nhiên bị nghi kỵ, thực quyền nắm hoàng đế đích trưởng tử Tần Vương tuy bệnh, lại có phi phạm chính trị giá trị.

Nhưng là chính mình hai cái muội muội, vô luận là thật muội muội vẫn là giả muội muội, lại đều bị hố khổ a.

Hắn trong lòng tất cả đều là nước đắng, không thiếu được lại khuyên bảo một phen Thượng Quan Quân: “Người rốt cuộc vẫn là tuổi còn nhỏ, không biết nam nữ hoan ái, hiện tại là bị tổ mẫu, a cha bọn họ cấp nói nhiều cái gì gia tộc kế hoạch trăm năm, muốn ta nói, người chỉ lo chính mình vui vẻ liền hảo, nào có vĩnh viễn không ngã thế gia? Hiện giờ khoa cử ngày càng hưng thịnh, thế gia từ trước kia bộ, không được việc, người đừng đem chính mình chung thân đều điền ở nơi này, ta xem Tần Vương đã có này tâm, không bằng hiện tại về nhà, lại tìm một môn hảo thân, cũng sẽ không lầm người.”

Thượng Quan Quân cười nói: “Ca ca từ nhỏ là biết ta, ta Thượng Quan Quân, điểm nào không thể so trong tộc những cái đó tài tuần nhóm kém? Cổ tình liền bởi vì sinh vì nữ nhi thân, khoa cử lộ vô vọng, đã không thể xuất sĩ, càng không thể cùng nam tử kết giao, nếu không chính là không giữ phụ đạo, này thiên hạ lớn như vậy, lại dung không dưới một cái không nghĩ

gả chồng nữ tử, tới rồi tuổi, nhất định phải phải gả người, nên sinh con, không thể bên ngoài xuất đầu lộ diện, không thể quá mức bộc lộ mũi nhọn, quốc gia đại sự, triều đình dân sinh, đều cùng phụ nhân không quan hệ. Ta trước nay liền không nghĩ tới một hai phải gả chồng sinh con, hiện giờ như vậy, ta cảm thấy thực hảo, Vương gia trừ bỏ không thể giao hợp, không có gì không tốt, ta không cần hài tử tới gong cùng xiềng xích với ta, ta cũng không cần hài tử tới thực hiện cuộc đời của ta, muốn thế nào, ta chính mình có thể tới thực hiện, đương nhiên, ở cái này trong quá trình, tông tộc nếu là có thể nhân ta mà hưng thịnh, nhân ta mà kiêu ngạo, vậy càng tốt bất quá, ca ca cảm thấy ta li kinh phản đạo sao?”

Thượng Quan Lân mở to hai mắt: “Chính là Tần Vương hiện giờ như vậy, hiển nhiên không thích người, không có hài tử, không có phu quân ngưỡng mộ.....”

Thượng Quan Quân cười: “Ca ca sao như thế tục? Cái gì nam nữ hoan ái, mẫu tử tử hiếu, đều là tục phụ dung nữ mới yêu cầu nhất cầu sự, nữ tử đúng là bởi vì quá mức xử trí theo cảm tính mới có thể mềm yếu, bị trượng phu, bị hài tử lấy ái danh nghĩa trói buộc, người nên uyển thuận, người nên từ ái, người muốn hầu hạ phu quân, người muốn dưỡng dục nhi nữ, vì cái gì đều là người khác yêu cầu, chính là nữ tử làm một cái độc lập người, hẳn là vì chính mình làm cái gì? Vì cái gì một hai phải vì người khác ái, vì người khác mà sống? Chỉ có vứt bỏ mấy ngày này sinh mang cho nữ nhân gong cùng xiềng xích, mới có thể nhảy ra thế tục, đi ra chính mình con đường tới.”

Nàng giơ lên mi, cả người trên mặt đều phảng phất phóng quang: “Ca ca nhưng nhìn đến ta đề xướng nữ tử khoa cử? Thiên hạ nữ tử, từ nay về sau nhiều một cái lựa chọn, cùng giúp chồng dạy con không giống nhau lựa chọn, Thánh Hậu năm đó đều không có làm được sự, ta Thượng Quan Quân làm được. Đây bất quá là ta cấp thiên hạ mang đến cái thứ nhất nho nhỏ thay đổi, ta còn có thể làm được càng nhiều, cùng này so sánh, sinh

không sinh hài tử, có hay không bình thường phu thê sinh hoạt, so sánh với dưới đều quá nhỏ bé. Môn phiệt thế gia san sát, thao tác triều đình, tiết độ sứ quyền lực quá lớn, uy hiếp hoàng quyền, này đó năm đó ca ca cũng cùng ta nói rồi, ai dân sinh nhiều gian, ta nếu cùng nam tử giống nhau, có được quyền lực, ta có thể làm được càng nhiều! Ta có thể làm được so nam tử còn xuất sắc, ca ca vì sao không duy trì ta?”

Thượng Quan Lân ngơ ngẩn nhìn cái này muội muội, từ nhỏ hẳn liền biết chính mình cái này muội muội có không thua cấp nam nhi tài hoa cùng chí hướng, nhưng mà giờ khắc này hẳn ẩn ẩn tổng cảm thấy không lớn đối, lại không biết không đúng chỗ nào, hẳn chỉ là vụng về mà nói: “Chính là, người nhà cũng rất quan trọng a, người như vậy, về sau không có thân nhân..... Cô đơn.....”

Thượng Quan Quân vèo cười: “Ca ca quả nhiên vẫn là nam tử, thôi, cùng người nói không rõ, ta biết ca ca tốt với ta, ca ca cũng chỉ quản mình bạch hiện giờ ta rất vừa lòng, không có gì cảm thấy không vui, kia ngại nhưng yên tâm? Ca ca nếu là thật sự lo lắng ta vô hậu, kia không bằng chạy nhanh cũng tìm cái hảo tẩu tẩu, cưới về sau cho ta sinh cái hảo chất nhi, tương lai ta định đem ca ca hài tử coi cùng chính mình hài tử giống nhau quan tâm.”

Thượng Quan Lân lắc đầu, trong lòng vẫn cứ phân loạn, Thượng Quan Quân lại ý có điều chỉ nói: “Ca ca nhưng nhận thức Hoắc Kha?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 114

Nghĩ đến thập phần lâu dài thiếu nữ làm như có thật mà như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại, Triệu Phác Chân thở dài: “Người này tình đời thương nhưng thật ra thông thấu, sao viết khởi thi văn đáp tới liền như vậy ngạnh đầu.”

Bạch Anh mặt ủ mày ê: “Ta này không phải còn nhỏ sao.”

Triệu Phác Chân nhin không được cười.

Bạch Anh bị ốc nước ngọt mùi hương nháo đến cũng có chút tâm phiền ý loạn, mắt thấy hảo hảo đông đêm ra sức học hành đã không được, cũng may Triệu Phác Chân nhất quán cũng không câu nàng thập phần khẩn, nếu là thật sự không viết ra được, cũng hoàn toàn không cưỡng cầu, mà là làm nàng phóng một phóng, chờ được suy nghĩ lại viết, đơn giản ném bút đầu, cầm lấy bạc nĩa cũng chọn mấy viên ăn, lúc sau dần dần nói: “Nghe hương, ăn lên cũng cứ như vậy, luận tiên hương, so trên biển những cái đó hải sản kém xa, tiên sinh quả nhiên là mang thai khẩu vị cổ quái, chúng ta có chi hải thuyền vừa trở về, ngày mai ta làm trong nhà cho người bị điểm hải thuyền mang về tới hiếm lạ vật, vây cá, hải sâm, còn có cực đại tôm biển, đều rất là bổ dưỡng thân mình, tiên sinh ăn chút cái kia, liền sẽ không đối này tiểu tiên như thế nhớ mãi không quên.”

Triệu Phác Chân cũng không để ý tới nàng, chính mình một bên chọn một bên cười nói: “Quản người nói như thế nào, ta chỉ lo ăn vui vẻ liền hảo.”

Bạch Anh lại nói: “Giống nhau còn sẽ mang đến rất nhiều hải ngoại thú vị ngoạn ý nhi, tiên sinh có nghĩ đi xem?”

Triệu Phác Chân này lại thập phần có hứng thú, tò mò hỏi: “Giống nhau đều có thứ gì?”

Bạch Anh nói: “Đại thực quốc hương liệu, châu báu đều là cực hảo, hương liệu nùng liệt, nhưng là vị chính, châu báu tuy nói hình thức cổ quái, đều hướng đại khối thiết, nhưng tỉ lệ cực hảo, tân la bên kia chính là được liệu nhiều một ít, nhân sâm, Ngưu Hoàng, hải báo da, này mấy thứ trân quý, Oa Quốc bên kia tắc có chút hảo gỗ sam, tùng mộc, bên kia trang sức làm được tinh tế, cũng có thể vừa thấy.” Nàng suy nghĩ hạ lại nói: “Hoặc là tiên sinh tưởng sai sử Côn Luân nô, ta đây làm trong nhà cho người tìm mấy cái dạy dỗ tốt, ta nhớ rõ có một cái tỳ bà đạn đến cực hảo.”

Triệu Phác Chân phất tay cười nói: “Không cần, không thói quen, chọn cái thời gian kêu lên người cùng trường, còn không có ăn tết, lợi dụng thời gian rảnh đều một khối đi mở rộng tầm mắt, người cùng nhà người người ta nói một chút, xem có thể an bài một chút không.”

Bạch Anh mặt mày hớn hở: “Kia mặt khác đồng học nhưng cao hứng hử.” Bạch Anh bởi vì là con gái duy nhất, trong nhà nhất quán sủng nàng, làm cho nàng không biết như thế nào cùng người ở chung, lại cực độ khát vọng hữu nghị, đi tới Triệu Phác Chân nữ học học tập đã nhiều ngày, bị nàng không hề bất công đối đãi cùng với dẫn đường hạ, bắt đầu dần dần cùng đồng học có một ít kết giao, nhưng nhà nàng tư cự phú, các bạn học tốt cuộc đối nàng ần ần có chút mới lạ, nàng đã hy vọng có thể cùng các bạn học cùng nhau chơi, lại sợ bị người ta nói ý thể lẳng người, hiện giờ có thể danh chính ngôn thuận mà làm đồng học cùng nhau chơi, nàng trong lòng tự nhiên là cao hứng.

Ngày thứ hai giảng bài khi Triệu Phác Chân quả nhiên tuyên bố: “Quá mấy ngày chúng ta tổ chức cái học viện hoạt động, đi Bạch gia hải thuyền

nhìn một cái, cho đại gia mở rộng tầm mắt.”

Nữ bọn học sinh hoan hô lên, nhìn về phía Bạch Anh ánh mắt đều tràn ngập vui sướng cùng cảm tạ, Bạch Anh trên mặt kích động đến đỏ bừng, biểu tình lại nỗ lực vẫn duy trì không cho là đúng, Triệu Phác Chân gõ thước: “Yên lặng một chút, hoạt động trở về muốn viết văn chương!”

Cái gì? Nữ bọn học sinh lại đều mặt ủ mày ê lên, Triệu Phác Chân dạy bảo: “Mặc kệ thơ, phú đều có thể, viết thi văn đáp đều được, cần thiết ngày đó chứng kiến, có cảm mà phát, đại gia có thể trước làm chút chuẩn bị bài, thí dụ như trước tìm xem cùng loại thơ, địa phương chí, tương quan thơ, phú, đều có thể trước nhìn xem.”

Nữ bọn học sinh chờ mong trung, ngày này rốt cuộc tới rồi, Bạch gia phái xe tới, đem nữ bọn học sinh toàn tiếp đi bờ biển trên hải thuyền. Ngày này trời trong nắng ấm, khó được ấm vào đông, trên biển cũng gió êm sóng lặng.

Bạch gia hải thuyền quả nhiên thập phần rộng mở mà đại, vì nghênh đón nữ học sinh, sớm liền thanh tràng, chỉ chừa cái mấy cái quần sự duy trì trường hợp, lại phái cái nghĩa tử ra tới, cấp chuyên môn cho các nàng giảng giải trên thuyền vừa mới thu hoạch lớn trở về hàng hóa ngọn nguồn. Kia nghĩa tử sinh đến thập phần cao lớn, mặt mày thâm thúy, da thịt nâu thẫm, bên hông bội loan đao, chân mang giày da, bên cạnh còn mang theo cái một thân đen nhánh râu mi râu mắt Côn Luân nô, lên thuyền là lúc nguyên bản riu rít tràn ngập mới mẻ cảm khắp nơi nhìn nữ bọn học sinh thoáng chốc tất cả đều an tĩnh xuống dưới, chỉ có Bạch Anh cười tiến lên nói: “Hải Đường ca, là ngài tới cấp chúng ta giảng giải sao? Mau tới gặp qua chúng ta tiên sinh.”

Nguyên lai đây là Huyền Hải Đường, Triệu Phác Chân xem cái kia cao lớn thanh niên nam tử trạm tiến lên đây, liền nghiêm nghị một cổ cảm giác áp bách, nhớ tới phía trước Bạch Anh theo như lời, không khỏi cần

thận đánh giá hẳn vài lần, xem hẳn quả nhiên thần thái cung kính trung mang theo lãnh đạm xa cách, không giống cái loại này nhiệt tình dào dạt thương nhân, đảo tựa hồ cùng người luôn là vẫn duy trì khoảng cách. Kia bên hông giản dị da thật vỏ đao thượng, có hoa ngân cùng va chạm chỗ hồng, hẳn là trải qua quá kinh tâm động phách vật lộn, chính là hẳn còn như vậy tuổi trẻ.

Nàng không chút nào kỳ quái nếu cái nào người muốn tiếp cận hẳn hiểu biết hẳn, lại chỉ biết bị cự chi ngàn dặm ở ngoài. Là có chút giống Vương gia, nàng trong lòng hơi hơi than thở, chỉ là Vương gia vị tôn, cái loại này lãnh đạm xa cách, tuổi còn nhỏ thời điểm tưởng chất phác, lộ mũi nhọn về sau, rồi lại làm người cảm thấy là quý tộc đặc có ngạo mạn, lại không ai chú ý quá bọn họ cái loại này cùng loại độc thú giống nhau tính tình, bị thương cũng chỉ sẽ ngậm liếm láp, tuyệt không sẽ yếu thế người trước, cự tuyệt bất luận kẻ nào đồng hành, chỉ có thuộc hạ hòa hợp tác giả, không có bằng hữu, không có —— ái nhân.

Bạch Anh cùng hẳn đứng chung một chỗ, phảng phất một con độc lang, đứng ở một cây hoàn toàn không có trải qua quá mưa gió, che chở rất khá bạch hoa bên, hẳn là sẽ không lưu ý đến nàng mỹ, đại khái chỉ biết lưu ý này cây thụ, có thể tạm thời che chở với hẳn —— để chọn người mà phệ.

Xa ở kinh thành người nọ, lại phảng phất là một đầu tiềm long, nằm ở vực sâu bên trong, tùy thời mà động, một bước lên trời.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 115

Triệu Phác Chân đáp lễ: “Có hai vị tiên sinh vì hàng xóm, cầu mà không được, nếu là không chê, có rảnh cho ta bọn học sinh giảng mấy tiết khóa, nhưng thật ra các nàng tạo hóa cùng phúc phận.”

Công Tôn Ngạc hơi hơi khom lưng: “Triệu nương tử quá khen, tại hạ nếu là giảng bài, đại khái cũng chỉ có thể thoáng giảng chút được lý, nếu là Triệu nương tử phân biệt khiến, chỉ lo nói là được.”

Hai bên đứng ở ngõ nhỏ nói chuyện rất cuộc bất nhã, Công Tôn hai huynh đệ lại đều còn ở chuyển nhà, vì thế hai bên vội vàng nói vài câu, liền đều phải từng người trở về, cáo từ là lúc, Triệu Phác Chân do dự luôn mãi, rốt cuộc vẫn là cùng Công Tôn Ngạc mở miệng: “Công Tôn tiên sinh, ta có một chuyện muốn nhờ.”

Công Tôn Ngạc mỉm cười: “Triệu nương tử cứ nói đừng ngại, chỉ cần tại hạ có thể làm được, tất không dám từ.”

Triệu Phác Chân nhẹ giọng nói: “Ta nhân một ít duyên có ly hương, ngụ cư nơi đây, không nghĩ làm cố nhân biết được.”

Công Tôn Ngạc nói: “Triệu nương tử chỉ lo yên tâm, ta huynh đệ hai người tất giữ kín như bưng, sẽ không cùng trong kinh bất luận kẻ nào nhắc tới người ở chỗ này.” Chỉ là người nọ, đã sớm biết, kia hẳn cũng không có biện pháp.

Triệu Phác Chân lại đương hăn chí thành quân tử, một lời nói một gói vàng, luôn mãi hành lễ, mới từng người trở về sân.

Công Tôn huynh đệ mới chuyển đến, nghĩ đến là không có gì người nấu cơm, bọn họ lại nhất quán không cần hạ nhân, Triệu Phác Chân cảm kích bọn họ, tự nhiên tự mình xuống bếp, đoán Công Tôn tiên sinh khẩu vị, làm mấy thứ thanh đạm tinh xảo đồ ăn, xứng với cơm cùng canh, kêu lão thương đầu tặng qua đi.

Quả nhiên bên kia thực nhanh có đáp lễ, nho nhỏ bình sứ bên trong được, nghe nói là an thai dùng thuốc lưu thông khí huyết, tẩm bổ trẻ mới sinh, Triệu Phác Chân biết hân y thuật thông thần, tự nhiên cũng nhận lấy.

Lúc sau ăn tết, Triệu Phác Chân lại ở học sinh gia trưởng đưa tới quà tặng trong ngày lễ trung, cũng chọn mấy thứ hải sâm, vây cá, gạo nếp chờ lợi ích thực tế bổ dưỡng quá khứ, có tới có lui, Công Tôn Ngạc đơn giản tới cửa thể năng khám quá một hồi mạch, lại ước hạo mỗi tháng thể năng khám một hồi mạch, Triệu Phác Chân mang thai trong người, là đầu một hồi, lại là chính mắt gặp qua năm đó Thượng Quan Quân nô tỳ khó sinh, nói không khẩn trương là không có khả năng, chỉ là phía trước sợ Hoàn nhi lo lắng, vẫn luôn không hiển lộ, hiện giờ hàng xóm bỗng nhiên nhiều cái thần y ở, năng tức khắc yên tâm rất nhiều.

Hai bên hòa thuận hữu hảo, quê nhà hòa hợp, đảo mắt năm liền đến, trong kinh thành Tần Vương tự nhiên cũng thu được Công Tôn Ngạc hồi âm.

“Dự tính ngày sinh ở sang năm bảy tháng, đơn thai, hài tử thực khỏe mạnh, Triệu nương tử thân mình cũng thập phần cường tráng, thanh âm trong trẻo, da thịt hồng nhuận, có thể thấy được khí huyết dư thừa, cảm xúc cũng lạc quan bình thản, thích hợp sinh dục, chỉ là Công Tôn tiên sinh nói Triệu nương tử nói không nghĩ thấy cố nhân, thỉnh Công Tôn tiên sinh bảo mật.” Cao Linh Quân đọc tin.

Tần Vương hừ lạnh một tiếng, lại nhú nhú mày: “Bảy tháng? Đất Việt khổ nhiệt, đến lúc đó năng thân mình trọng, chẳng phải là gian nan.”

Lúc này bên ngoài vang lên pháo thanh, Cao Linh Quân cười nói: “Không phải kia Bạch gia nữ học sinh cũng ở sao, nói vậy bằng là có.”

Tần Vương nhíu mày: “Nàng chưa chắc chịu chiếm này tiện nghi, về điểm này quà nhập học giá trị cái gì, có thể mua mấy cái bằng.” Cao Linh Quân cười gượng một tiếng, trong lòng chửi thầm chúng ta dân chúng cũng không mấy cái có thể sử dụng đến khởi bằng, nhân gia không cũng vẫn là sinh hài tử sao?

Bên ngoài lại truyền đến Văn Đồng thanh âm: “Vương phi nương nương, ngài như thế nào lại đây?”

Cao Linh Quân vội vàng đem tin thu lên, bên ngoài Thượng Quan Quân đã đi đến, trên người khoác áo lông chồn, cả người tinh thần sáng láng nhìn về phía Tần Vương: “Vương gia hôm nay thân mình có khá hơn? Ta nghe nói truyền Cao đại nhân tiến vào, nghĩ Vương gia hôm nay tưởng là khá hơn nhiều.”

Cao Linh Quân trong lòng run lên: “Ti chức gặp qua Vương phi nương nương.”

Thượng Quan Quân mỉm cười kêu khởi: “Không cần, Vương gia ở thôn trang thượng dưỡng bệnh, ít nhiều người thường xuyên cấp Vương gia giải buồn, hôm nay lại không biết có cái gì hảo ngoạn ý nhi cấp Vương gia giải buồn?”

Cao Linh Quân căng da đầu: “Nguyện trung thành Vương gia, nguyên cũng là hẳn là.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 116

Thượng Quan Khiêm suy nghĩ hạ kinh ngạc nói: “Muốn tuyển huân quý gia sao? Nhà chúng ta nhất quán muốn sinh tông phụ, đều là từ thế gia trúng tuyển lấy, vả lại vị này hoặc Nhị nương tử, ta nhớ rõ cũng rất có tài danh, nghĩ đến tính tình cũng có chút hiểu thẳng chỗ, ca ca người kia tính tình, hiện giờ liền ta nói hẵn cũng nhiều có ngỗ nghịch chỗ, sợ là ở chung không hài, nhưng thật ra tìm cá tính tình ôn hòa khoan dung đại khái mới hảo ở chung chút.”

Thượng Quan Quân cười nói: “Đúng là ca ca không nghe khuyên nhủ, mới yêu cầu cái hiểu lý lẽ chút hảo hảo năm hẵn mới có thể đi trở về chính đạo. Đúng là hẵn không có vướng bận, mới như vậy không quan tâm hành sự không nghĩ hậu quả, chờ sinh hài tử, làm phụ thân, kia tự nhiên liền không giống nhau, hiện giờ hẵn nghe không tiến trưởng bối nói, thê tử lại là không giống nhau, có cái minh bạch người chường hậu viện, phụ thân mới nhẹ nhàng. Huân quý gia cũng là giống nhau, phụ thân chẳng phải biết, ngẩng đầu gả nữ, cúi đầu cười tức? Thế gia hiện giờ điêu tàn, uống có thanh danh bên ngoài, giống nhau cũng liền dòng chính nữ nhi mới bằng lòng hạ công phu bồi dưỡng, chỉ là nơi nào coi trọng ca ca? Cao không thành thấp không phải, chi bằng cưới cái thực quyền huân quý gia nữ nhi, cùng có lợi, bọn họ có thể gả vào nhà chúng ta đã là trèo cao, Hoặc gia hành sự cũng rất là ổn trọng, Hoặc Kha hiện giờ cũng là thanh niên tướng lĩnh trung thập phần đặc dụng, thực thích hợp kết thân gia. Phụ thân cùng với cùng Ứng gia kết giao, còn không bằng cùng Hoặc gia.”

Thượng Quan Khiêm trầm ngâm trong chốc lát nói: “Ta và người tổ mẫu thương nghị thương nghị đi, cũng phải nhìn xem ca ca người ý tứ mới

hảo.”

Thượng Quan Quân tiến cung thấy Hoàng Hậu sau lại đi Thượng Quan phủ tin tức thực mau cũng liền báo danh Lý Tri Mân nơi đó, hắc đảo không có gì: “Không quan hệ, mẫu hậu bên kia ta đã trước đó thông qua khí, tây kinh bên kia chỉ chứa một ít võ tướng, không nhiều ít đứng dẫn quan viên ở, ta trở về, phương tiện hành sự, đương nhiên Thôi thị bên kia khẳng định không như vậy hảo lừa, nhưng là có Thượng Quan Quân ở Đông Đô, cũng đủ phân các nàng tâm, Hoàng Thượng cũng sẽ đồng ý.”

Hắn trên mặt một mảnh lạnh lẽo: “Truyền thuyết năm đó Thánh Hậu không muốn cư Trường An thành, là bởi vì Viên Thiên Cương, Lý Thuần Phong hai người thế nàng chỉ điểm quá, chỉ có trường cư Lạc Dương, mới trộm được vận mệnh quốc gia, phụ hoàng cũng là ở Lạc Dương được đế vị, tự nhiên sẽ không dễ dàng đi, hiện giờ ta muốn qua đi, tự nhiên cũng tại đây phía trên đánh điểm mai phục, tóm lại hắc nhất định sẽ đáp ứng ta đi, mẫu chốt vẫn là vườn, muốn tu hảo.”

Cao Linh Quân sắc mặt run rẩy, Lý Tri Mân rồi lại bắt đầu lái nhai: “Tu cái từ trước đến nay vũ đình, bằng không thiên quá nhiệt, hầm băng cũng tu thượng, vườn muốn thích hợp hài tử trụ, tu cái đại điểm Diên Võ Trường, còn có mã, đi Liên Sơn bên kia lộng mấy cái quả xuống ngựa tới dưỡng, đúng rồi, cũng nên dưỡng nhiều một ít miêu tiểu cầu tiểu thỏ gì đó, hài tử hắn là thích đi.”

Hắn phảng phất tưởng cái gì quân cơ đại sự giống nhau cau mày tiếp tục suy tư: “Nếu là nữ hài tử..... Loại tốt hơn xem hoa cỏ đi, nữ hài tử thích cái gì?”

Ta như thế nào biết! Vì điện hạ ngài ta đều bao lâu không có ôm La Khỉ ngủ! Đây một chút Tết nhất, chính mình còn muốn đi tây kinh ban sai, chính mình hài tử rốt cuộc gì thời điểm có thể ra tới? Cao Linh Quân thập

phần vất vả mà nhin xuống trong lòng bay qua những cái đó oán giận, cười gượng nói: “Quả cầu? Bàn đu dây?”

Lý Tri Mân cứ nhiên thâm chấp nhận: “Không tồi, vậy trong hoa viên tu cái bàn đu dây, lại cho nàng tu cái đơn độc sơn, người đi mua chút trân quý hoa tới loại —— nữ hài nhi hẳn là sẽ giống ta, có lẽ thanh nhạc thượng có thể có chút thiên phú đâu, cũng tu cái cầm thất đi, trang sức xiêm y gì đó..... Người làm La Khi phụ trách cái này, ta có thưởng.”

Cao Linh Quân mắt tròn trắng, chờ đến tiểu vương gia có thể cười ngửa, tiểu quận chúa có thể đánh đàn thời điểm, kia còn lâu đâu! Vương gia đây là hôn đầu, cứ như vậy cấp làm cái gì? Nhất quán anh minh chủ thượng này mưu tính sâu xa, dùng ở còn ở trong bụng hài tử trên người, như thế nào có vẻ liền như vậy ấu trĩ đâu? Từ từ, La Khi? Hẳn ngẩng đầu: “Vương gia ý tứ?” Hẳn thế Vương gia ban sai, rất nhiều sự tình đều là cơ mật, ngày thường là liền La Khi đều gạt, rốt cuộc La Khi lúc trước cũng coi như được với là Đậu Hoàng Hậu người.

Lý Tri Mân cười hạ: “Làm La Khi cùng người cùng đi tây kinh, đem tu vườn việc này làm thỏa đáng, tương lai, làm nàng bồi các nàng trụ đi.”

Cao Linh Quân nứt ra rồi miệng: “Đa tạ Vương gia săn sóc!”

Lý Tri Mân lắc lắc đầu: “Tốt nhất là người cũng sinh cái hài tử làm bạn, bằng không một cái hài tử quá cô đơn chút.”

Cao Linh Quân miệng vẫn luôn mừng rỡ khấp không được: “Vương gia nói được là.”

Chương 141 cầu học

Nóng cháy da thịt, dồn dập hơi thở, nóng bỏng bàn tay, trên người thực nhiệt, khát vọng càng nhiều ôm.

Triệu Phác Chân từ thâm trầm giấc ngủ trung bình tỉnh, đầy mặt nóng bỏng, trên người đổ mồ hôi đầm đìa, liền trên lưng quần áo đều ướt đầm. Như thế nào lại mơ thấy hắc, Triệu Phác Chân ủng bị nửa dựa vào mép giường, ngốc trong chốc lát, bỗng nhiên nghe được nữ học bên ngoài cãi cọ ồn ào sáo, thậm chí còn có pháo thanh.

Mười lăm không phải qua sao? Triệu Phác Chân còn không có từ trong mộng lấy lại tinh thần, mờ mịt nghĩ, một lát sau mới nhớ tới, chính mình gia này ngõ nhỏ, cũng liền các nàng này hộ cùng cách vách Công Tôn tiên sinh kia một hộ, này năm đều quá xong rồi, nữ học cũng vừa mới vừa nhập học lại lên lớp lại, nữ bọn học sinh đều còn tới không quá đầy đủ hết, quá xong năm, lại có mấy nhà nữ học sinh nghị hôn, từ quán không hề tới. Hôm nay cũng còn chưa tới đi học thời điểm..... Ai ở phóng pháo?

Lúc sau lại là một trận chiêm trống tiếng vang, phảng phất là cái gì vui mừng sự giống nhau? Đây là có người làm hỉ sự? Chính là như thế nào cảm giác chính là trước hẻm khẩu nơi này?

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 117

Triệu Phác Chân mặt không đổi sắc: “Ta dạy học sinh, toàn vì duyệt mình, có thể giáo, có thể không giáo, có thể hôm nay giáo, ngày mai không giáo, có thể giáo cái này, cũng có thể giáo cái kia, ta trong ngực tài học, là ta dựng thân chi bốn, người khác nhưng dùng ta tài học, nhưng học ta tài học, lại không thể cưỡng cầu làm nhục ta, hèn hạ cô phụ ta; hoa khôi nương tử ngài tay làm hàm nhai, đã không thể chọn người mà bán, cũng không thể có không bán tự do, ngài đem chính mình trở thành một kiện đồ vật nhi bán ra, không có nói không quyền lực, như thế nào cùng ta so sánh với? Ta đọc sách, ta học tài nghệ, là vì chính mình cao hứng, là vì chính mình có lựa chọn đường sống, đây cũng là ta học đường sở giáo, ít nhất đệ tử của ta nhóm, các nàng ngày sau có thể càng nhiều một ít lựa chọn, sẽ tính sổ cũng hảo, sẽ vẽ tranh cũng hảo, sẽ thêu hoa cũng hảo, học tứ thư ngũ kinh muốn đi khảo nữ khoa cử cũng hảo, kia đều là tương lai các nàng an cư lạc nghiệp, tay làm hàm nhai bằng cật.”

Triệu Phác Chân nhìn thẳng Đỗ Sương Nhi hai mắt: “Ít nhất, có năng lực nói không.”

Đỗ Sương Nhi ngẩn ra, bỗng nhiên bật cười: “Triệu tiên sinh ý tứ là không nghĩ thu ta lạc?”

Triệu Phác Chân lại cười nói: “Ta thu nhân vì học sinh, không thu không thể tự chủ đồ vật nhi.”

Những lời này lại thật sâu đậm bị thương Đỗ Sương Nhi, nàng lạnh lùng nói: “Tiên sinh chẳng lẽ không biết nhạc phường tiện tịch, không phải

chính mình có thể tuyển sao?”

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng cười nhạt: “Phải không? Đỡ nương tử, ngài thân phận không thể thay đổi, không phải chính người sai, chẳng lẽ lại là ta sai sao? Người đã cam tâm làm một cái đồ vật nhi, mặc cho người khách hàng an bài, quỳ gối nơi này, ta vì sao lại không thể cự tuyệt thu một cái đồ vật nhi vì học sinh đâu?”

Trong đám người ồ lên cười rộ lên, còn thật sự có người khe khẽ nói nhỏ: “Lâu tử đều cho mời tiên sinh giáo, này nữ nương tới người này gia đình hoàng nữ tử đọc sách địa phương cầu học, rõ ràng là tới tạp bãi đi? Nhà ai nguyện ý chính mình nữ nhi cùng kỹ nữ cùng trường?”

“Tú bà mặc kệ, sợ là thật sự có người ra tiền thỉnh người tới, nơi nào thật học tập cái gì, này đó nữ nương, ra sân khấu một hồi đều thượng vạn nhiều vấn đề, nơi nào bỏ được tới nơi này lãng phí thời gian? Thật làm các nàng tới hảo hảo học mấy ngày, đảo muốn chậm trễ các nàng sinh ý đâu.”

“Hoặc, đây là đặc tội với người đi!”

“Như thế nào không phải, nữ học khai đến tốt liền nhà này, này tiên sinh cực có học vấn, đây là người khác đỏ mắt tới nháo tràng. Nữ nhi của ta liền ở bên trong đọc sách, hôm nay xem ra là không thể đi học, bị này nữ nương như vậy nháo, có hay không người đi cáo quan.”

“Cáo quan? Chẳng lẽ không được người tới cầu học? Cáo quan cũng không thể nào nói nổi đi? Nhân gia cũng không đánh không nháo, chính là cầu học mà thôi, cũng chưa nói kỹ nữ không thể cầu học đi, phụ nhân đều có thể khoa cử.”

Chương 142 bồi dưỡng đạo đức cá nhân

Đỗ Sương Nhi nghe bên ngoài nghị luận, trên mặt đỏ đỏ trắng trắng, biết hôm nay chính mình cầu học hành vi đã là bị người đều nhìn thấu, vì

này nữ tiên sinh như vậy vừa nói, mọi người đều đương xem diễn giống nhau xem chính mình náo nhiệt, nàng tính tình vốn có vài phần cương cường, lúc này lại nhiều một phen không cam lòng tới: “Tiên sinh bất quá là mệnh hảo, không có sinh ở giáo phường chi gian, cùng chúng ta bậc này từ nhỏ chính là đồ vật nhi tự nhiên là không thể so, tiên sinh chẳng lẽ lại có thể bảo đảm người học sinh, đều sẽ không bị trở thành đồ vật nhi sao? Bao nhiêu người gia bán nữ vì lẽ hời, chẳng lẽ lại không phải đồ vật nhi?”

Triệu Phác Chân mỉm cười lắc đầu: “Tự nhiên không dám nói, liền ta cũng không dám nói, chỉ là tận lực, tổng có thể thêm một cái lựa chọn, ta mệnh từ ta, không khỏi thiên.”

Đỗ Sương Nhi cười lạnh: “Tiên sinh nói đến, đó là không chịu thu ta? Hà tất tìm lấy cớ?”

Triệu Phác Chân cười hạ: “Người nếu có thể tự chuộc lỗi hoàn lương, chặt đứt hồng trần, đem của cải tán cấp người nghèo, xuất gia vì ni, chung thân không gả, ta liền chịu thu người vì học sinh.”

Đỗ Sương Nhi một đốn, cười lạnh nói: “Nghe nói tiên sinh chẳng phân biệt đặt rẻ sang hèn, đều chịu vì sư, năm đó Khổng thánh nhân ai đến cũng không cự tuyệt, thích lên mặt dạy đời, tiên sinh hiện giờ đưa ra như thế không thể thực hiện điều kiện, chắc là muốn ta biết khó mà lui.”

Triệu Phác Chân cười hạ: “Đỗ nương tử, người thân không thể tự chủ, lại kết giao rộng lớn, nếu là thật muốn cầu học, đang ở hồng trần bên trong, sôi nổi hỗn loạn, như thế nào học được hảo? Tự nhiên muốn xuất gia tán tài, lấy được tự do chi thân, mới hảo làm hồi chính người. Đã muốn học ta chi đạo, tự nhiên trước phải biết rằng người đến tột cùng nghĩ muốn cái gì, người nếu cam tâm làm một cái đồ vật nhi, đem bán mình giá cả tưởng chính mình giá cả, học tập chỉ là vì đề cao chính mình bán mình bằng giá, kia nói gì duyệt mình? Ta tự nhiên cũng không có gì nhưng dạy người, đạo của ta, không thích hợp người.”

“Không có chí tiến thủ giả người mặc cứu cũng, một ngày kia, người nghĩ kỹ đạo của mình, biết linh hồn chi quý trọng, khi đó, cũng không cần ta dạy cho người.”

Lúc này, trong đám người bỗng nhiên có người vỗ tay, mọi người quay đầu, lại là nhìn đến một người người mặc màu đỏ quan phục, phía sau vây quanh một đám môn khách văn nhân, có lược hiệu chút quan viên phục sức người thờ nhẹ: “Đây là tứ phẩm trở lên quan to!”

Mọi người sôi nổi co rúm mà cấp vị kia đại nhân nhượng bộ, Triệu Phác Chân mỉm cười thi lễ: “Gặp qua thứ sử đại nhân.”

Lục Hữu Dung lại cười nói: “Miễn lễ, ta hôm nay nguyên là muốn bái phỏng cao nhân, đi ngang qua nơi này, lại thấy như thế ồn ào náo động, không khỏi đứng nhìn nhìn, không nghĩ tới lại nghe đến Triệu tiên sinh một phen lời bàn cao kiến, quả nhiên không giống bình thường.”

Triệu Phác Chân cúi đầu nói: “Lục đại nhân quá khen, tiểu nữ tử hồ thẹn, thế nhưng không thể như Khổng thánh nhân giống nhau, giáo dục không phân nòi giống.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 118

Triệu Phác Chân cong môi cười: “Bạch thuyền vương quả nhiên kiến thức bất đồng người khác, trí tuệ phi phàm.”

Bạch Anh trên mặt ửng đỏ: “Người trong thiên hạ, đó là ngòi ở nhất bên trên hoàng đế mới suy xét sự, chúng ta chính là bình thường dân chúng, có bao nhiêu đầu to, mang bao lớn mũ bái, ngài cũng chính là cái cử nhân phu nhân, tương lai nếu là Lý tiên sinh khảo khoa cử đương quan, kia cũng cũng chỉ quản kia làm quan một phương chuyện này, này không phải chúng ta nói cái gì, đặt tắc kiêm tế thiên hạ, nghèo tắc chỉ lo thân mình sao!”

Triệu Phác Chân gật đầu: “Những lời này dùng đến không tồi, chỉ là nếu là khoa cử khảo cái này, lập luận vẫn là đến cao, cũng không thể như vậy không phóng khoáng —— rốt cuộc ai cũng không biết, tương lai sẽ trở thành bộ dáng gì người đâu.”

Nàng trong đầu hiện lên “Lý tiên sinh” tới, năm đó hẳn đem chính mình tích tụ nhiều năm lực lượng đều ném vào đi đánh giặc thời điểm, trong lòng trang, cũng là thiên hạ này hai chữ đi?

Chính mình nếu cũng đứng ở như vậy cao địa phương, cũng có thể làm được, cấp người trong thiên hạ một chút thay đổi sao?

Chương 143 dưỡng mộc

“Là vì chính mình cao hứng, là vì chính mình có lựa chọn đường sống, có nói không quyền lực sao?” Lý Tri Mân hai tròng mắt đen kịt, ngón tay ở

chén trà duyên vạch tới vạch lui, bỗng nhiên cười hạ: “Không muốn làm đồ vật nhi a.....”

Cho nên cự tuyệt chính mình, cũng cự tuyệt Thượng Quan Lân, cự tuyệt Ứng Vô Cữu sao? Hoài chính mình hài tử, cũng không chịu hồi vương phủ, cũng không chịu phụ thuộc vào bất luận cái gì một cái nam tử.

Quả nhiên tâm đại thật sự đau, sớm biết rằng nàng mặt ngoài thuận theo, kỳ thật cả gan làm loạn, không có gì không dám làm.

Cũng là kỳ quái, rời đi, ngược lại đối cái này nha đầu, càng hiểu biết rất nhiều.

Nàng thích chính mình sao? Hẳn là có một chút thích đi?

Nếu chính mình đem nàng trao trở về, khóa ở Trường An kim lung, nàng sẽ hận chính mình đi? Rốt cuộc nàng là không muốn trở thành cấm luyện.

Đã tu vườn Lý Tri Mân bỗng nhiên cảm thấy bị tổn thương cân não, hẳn có một cái minh châu, lại ngậm ở trong miệng sợ tan, phụng ở lòng bàn tay sợ quăng ngã, chẳng lẽ muốn lại làm nàng mang theo hài tử ở bên ngoài nhiều ngày ngốc hai năm? Phía chính mình, sợ là một chốc một lát cũng không có gì tiến triển.

Lý Tri Mân trầm khuôn mặt tưởng, bên ngoài lại bỗng nhiên có người tăng cường chạy chậm tiến vào: “Vương gia! Thánh giá lâm!”

Nghỉ xuân qua đi mới khôi phục triều chính không bao lâu, Hoàng Thượng như thế nào tới? Lý Tri Mân trong lòng lại có vài phần sáng tỏ, tất là vì chính mình trình lên đi muốn đi Trường An dưỡng bệnh số con.

Hắn mới đứng dậy chưa kịp mặc tốt quần áo, Lý Cung Hòa đã đi đến, ấn hẳn cười nói: “Không cần lên, trầm đến xem người.” Lại cười: “Này vẫn

là người nương từ trước của hồi môn tiểu thôn trang, xác thật nhỏ điếm, dưỡng bệnh không thích hợp.”

Lý Tri Mân nói: “Hài nhi không phải ngại bên này tiểu.....”

Lý Cung Hòa vỗ vỗ hăn tay: “Không có gì không thể ngại, con ta vì nước có công, lại là đích hoàng tử, có cái gì không đảm đương nổi?” Lại thở dài một hơi: “Là phụ hoàng vô năng, ủy khuất các người.”

Lý Tri Mân hơi hơi có chút bất an: “Phụ hoàng nói như vậy, hài nhi thẹn tặc vô mà.....”

Lý Cung Hòa trên mặt lại thập phần ôn hòa: “Không có gì, ta biết người đứa nhỏ này nhất quán thập phần hiếu chuyện, từ nhỏ liền không cần đông muốn tây, từ trước chúng ta tình cảnh khó, chỉ biết hài tử hiếu chuyện, đại nhân liền bớt lo, hiện giờ quay đầu lại thoát nhìn, liền cảm thấy thập phần thua thiệt người, chỉ là người ở bên này dưỡng bệnh, ta và người mẫu thân đều có thể nhìn người, nếu là nô tỳ hầu hạ không tốt, hoặc là tức phụ không sẵn sóc, ta thể người nói bọn họ, nếu là ngại thôn trang không tốt, hiện tại Lạc Dương tu cái người ở thoải mái vườn cũng không phải cái gì vấn đề, như thế nào hảo hảo lại muốn đi Trường An tu vườn dưỡng bệnh? Chính là người nào cho người ủy khuất? Hoặc là vẫn là đối ta và người mẫu thân có cái gì oán hận.....”

Lý Tri Mân vội nói: “Hài nhi sao có thể!”

Lý Cung Hòa cười nói: “Kia vẫn là lưu tại Lạc Dương, người tưởng trụ chỗ nào, hảo hảo chọn cái địa phương, trầm làm người hảo hảo cho người tu cái hảo vườn.” Hăn nhìn Lý Tri Mân tái nhợt mặt cùng khô khan đôi mắt, liền một tia biểu tình thay đổi cũng không chịu bỏ qua.

Lý Tri Mân quả nhiên trên mặt xẹt qua một tia thẹn thùng, một lát sau mới thấp thấp nói: “Kỳ thật, hài nhi muốn đi Trường An dưỡng bệnh, cũng là có khác nguyên do, ta nói, phụ hoàng cũng đừng trách hài nhi tin kia chờ

lời nói vô căn cứ —— thật sự là, hài nhi hiện giờ cái gì đều không có.” Hắc thần kinh tinh thần sa sút tối tăm, có chút thon gầy mặt hơi hơi nghiêng đi đi, hiển lộ ra thanh hắc sắc hốc mắt cùng gầy gao nhấp môi.

Lý Cung Hòa nói: “Chúng ta phụ tử, có nói cái gì không thể nói?”

Lý Tri Mân nói: “Phụ hoàng còn nhớ rõ lúc trước ngài mang chúng ta huynh đệ đi ăn thịt dê, gặp được cái kia thịt dê chủ tiệm sao?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 119

Lý Cung Hòa gõ gõ ngự bàn: “Đại Lang trung tâm, trăm vẫn là tin tưởng, hẳn nhìn Trường An bên kia, trăm cũng yên tâm.”

Chương 144 bạn rượu

Triệu Phác Chân cũng không biết có người chính dốc hết sức lực mà chuẩn bị một tòa hoa mỹ kim lung, đem nàng trang nhập.

Nàng chính vì như thế nào dạy dỗ vài vị học sinh dự thi cân nhắc. Trừ bỏ Bạch Anh, còn có mấy nhà có nữ nhi muốn đi thử thử một lần nữ cử, đều có chút phương pháp, đang nghe nói qua lúc trước Lang Hoàn nữ quan ở thứ sử bên kia lên tiếng, đều lấy người tìm phương pháp, hỏi thăm đến nàng bên này ăn tết có mấy cái thiếu, lập tức đem nữ nhi đưa tới, chỉ cầu kỳ thi mùa thu châu thí bên này trước tranh đến cái châu đầy danh ngạch lại nói.

Này mấy cái nữ học sinh, bao gồm Bạch Anh, kỳ thật cùng chân chính thế gia kia vững chắc thư hương hun đúc thế gia tài nữ, vẫn là kém rất nhiều, bất quá là lược thông văn lý, đọc quá mấy quyển thư, có thể viết thượng mấy đầu thơ không tồi vận, này liền đã là rất khó được, nhưng Triệu Phác Chân lại biết, các nàng như vậy trình độ, liền tính miễn cưỡng chú lùn bên trong chọn cao cái vào châu đầy, vào kinh khảo thí, cùng những cái đó năm họ nữ cạnh tranh, kia còn kém đến xa.

Nhưng mà ly năm nay kỳ thi mùa thu, cũng chỉ có tám nguyệt thời gian, khấu bớt các loại ngày hội kỳ nghỉ, thời gian cực nhỏ, kỳ thi mùa thu lại đụng phải nàng sắp sinh, đến lúc đó lo lắng thời gian cực nhỏ, mà kỳ thi

mùa thu một quá, trúng tuyển người liền phải lập tức chạy tới kinh thành tham gia sang năm kỳ thi mùa xuân.

Như vậy tính ra, nàng không có khả năng lại tinh tế giáo này mấy cái học sinh đâm cơ sở, liền tính nàng có thể giáo, các nàng cũng chưa chắc học được xuống dưới.

Chuyện tới hiện giờ, lại chỉ có thể áp đề.

Kỳ thật mấy cái học sinh gia trưởng, lại làm sao không biết này đạo lý, đưa tới cho nàng, đại đề cũng là nhìn trúng nàng hiểu biết kinh thành, đại khái có thể áp trung một đề hai đề thôi.

Triệu Phác Chân kỳ thật tính cách trung có khiêu thoát cùng lớn mật mạo hiểm một mặt, cũng không phải kia chờ bảo thủ không chịu thay đổi quy củ người, nàng hạ quyết tâm, đơn giản liền chính mình dẫn đo triều đình mấy năm nay chính sách quan trọng cân nhắc, ra mấy cái phương hướng, lại chuyên môn đi tìm Công Tôn tiên sinh lãnh giáo một phen, định ra mấy cái đại đề mục tới, dạy học sinh tinh tế làm tới, liền học sinh viết ra tới sơ thảo, làm các nàng lặp lại tra kinh tìm điển, sửa lại lại sửa, lại là ma đến tận thiện tận mỹ, phương đối đề tiếp tục tới, mấy cái nữ học sinh ghen một hơi muốn ở kỳ thi mùa thu trung lấy cái hảo thứ tự, cũng rất là nghiêm túc, Triệu Phác Chân liền tiếp mang theo các nàng bế quan ma mấy ngày, mắt thấy đêm rất tốt cảnh xuân đều ở khổ đọc trung chịu đựng, thiên dần dần nhiệt lên.

Nàng tuy phụ nữ có mang, nhưng vẫn pha tinh thần kiên sảng, thời tiết nhiệt lên sau, lại bắt đầu sợ nhiệt vô cùng, ngày ngày trong tay phiến không rời tay, một cỗ tinh tế tâm hoá đi lên, không biện pháp tĩnh tâm, đơn giản ở phòng bếp buôn bán chút tinh xảo rau trộn, cá lát, trái cây tới.

Ngày này nàng làm cái pha phiên toái lá sen chưng chỉnh gà, bởi vì còn có gạo nếp năm hương chờ bao, chỉnh ngăn lại nhiệt lại trọng, nhiệt khí

bốc hơi, Triệu Phác Chân kêu lão thương đầu: “Qua đi làm cách vách Công Tôn nhị tiên sinh lại đây lấy gà.” Lão thương đầu lên tiếng liền đi ra ngoài.

Lúc này vừa lúc bên ngoài Huyền Hải Đường đi vào tới, thấy thế liền hỏi: “Yêu cầu ta hỗ trợ sao?”

Triệu Phác Chân cười nói: “Không có gì, làm cái lá sen chưng gà, bởi vì cách vách Công Tôn tiên sinh thường xuyên hỗ trợ, bởi vậy liền thường xuyên phân bọn họ một ít, huyền lang quân là lại đây tiếp Bạch Anh sao? Nhưng nàng mới khai đề, nói muốn viết xong mới trở về đâu, sợ là ngài còn phải chờ một chút.”

Huyền Hải Đường đã là vãn tay áo, lộ ra cánh tay thượng răn chắc cơ bắp, tay duỗi ra, đã là nhẹ nhàng thế nàng đem kia thế chưng gà nhắc lên: “Đưa cách vách phải không? Ta thế ngài đưa qua đi, chờ một lát không ngại sự, ta trong chốc lát ở cửa chờ, khi nào hảo, làm anh muội muội ra tới liền hảo.”

Hắn bưng gà mới đến cửa, liền cùng mới vừa được lão thương đầu thông tri đi tới Công Tôn Nhận chạm vào cái đối diện, Triệu Phác Chân vội cười nói: “Công Tôn Nhận tiên sinh, vị này chính là huyền lang quân, hôm nay làm gà, tương đối trầm, huyền lang quân hảo tâm đáp bắt tay, huyền lang quân, nếu Công Tôn tiên sinh tới, ngài thả buông làm hắn bản thân lấy đi?”

Công Tôn Nhận cũng không nói chuyện, sâu thăm trầm tĩnh mà ánh mắt hướng Huyền Hải Đường trên eo một đoạn đoản cá mập tiêm da tròng lên đánh cái chuyển, đột nhiên hỏi nói: “Người này, là tam lăng thứ?”

Huyền Hải Đường sững sốt hạ, ánh mắt cùng hắn đúng rồi hạ, đem kia thế chưng gà thả trở về, nói: “Là.”

Công Tôn Nhận nhất quán luôn là lạnh nhạt quái gở bộ dáng, hiện giờ trên mặt lại mang theo một tia tò mò thần sắc: “Có thể nhìn xem sao?”

Huyền Hải Đường dừng một chút, thật sự đem bên hông cá mập da bộ trung tam lăng thứ rút ra tới, chỉ thấy tối tăm ám trầm một phen chủ thủ cũng dường như vũ khí, ước chừng một thước trường, có tam lăng phong, nhìn cũng không quá thu hút, Công Tôn Nhận lại thập phần cẩn thận mà nhìn lại xem, gần như một loại thưởng thức cùng mê luyện ánh mắt: “Hảo cương, làm tốt lắm, cái này chui vào đi, sẽ lấy máu đi? Trúng người, cơ bản rất khó cứu trở về.” Phảng phất không phải đang nói giống nhau hung khí, mà là ở ca ngọ này giết người công năng giống nhau.

Huyền Hải Đường nhẹ nhàng ho khan thanh, có chút xấu hổ mà nhìn mắt Triệu Phác Chân, thấp giọng nói: “Trên biển khó tìm đại phu, cái này đối hung tàn hải tặc hữu dụng, trên cơ bản trát trung yếu hại, kia hải tặc cũng liền phế đi, có thể đi rớt một người là một người, như vậy chúng ta mới có thể sống sót càng nhiều người.”

Công Tôn Nhận nói: “Một tắc đoàn một tắc hiểm, cái này gần người mới dùng tốt, cũng vẫn là thực hung hiểm, một không cẩn thận bị người trở tay đâm bị thương, nếu là dùng trường thương thượng trát thượng cái này tam lăng lưỡi lê đầu, khả năng hảo chút.”

Huyền Hải Đường gật đầu nói: “Trên biển chúng ta người giống nhau dùng tam xuyên cá xoa, mang gai ngược, cùng cái này hiệu quả như nhau, cái này chỉ là ta hiện giờ tùy thân mang theo phòng thân thôi.”

Công Tôn Nhận hiếu kỳ nói: “Cá xoa? Sẽ quá nặng sao? Dùng không lâu đi.”

Huyền Hải Đường cười nói: “Còn hành, ngày thường xuyên cá, bọn thủy thủ đảo đều có một đồng sức lực.”

Công Tôn Nhận gật gật đầu, đem kia tam lăng thứ đưa cho Huyền Hải Đường, duỗi tay đi, cũng là dễ như trở bàn tay mà đem kia thể chừng gà

bưng lên tới: “Phải đợi người? Không bằng đến chúng ta cách vách bên kia đi, uống chút rượu, tâm sự trên biển sự? Ta đại ca cũng có hứng thú.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 120

Liên ở cùng phòng sinh một tường chi cách trong phòng, lại đã lẳng lặng ngồi một người, sống lưng thẳng, mặt như trầm thủy, lại là bốn ỨNG XA ở ngàn dặm ở ngoài kinh thành thôn trang thượng dưỡng bệnh Lý Tri Mân, Tần Vương điện hạ.

Cao Linh Quân hầu đứng ở hăn phía sau, nhìn đến Công Tôn Ngạc tiến vào, đã gấp không chờ nổi hỏi: “Thế nào? Tiểu Chân Nhi thế nào? Như thế nào hảo hảo liền phát động? Không phải nói sản kỳ còn có ba ngày sao?”

Công Tôn Ngạc nhàn nhạt nói: “Sản kỳ vốn dĩ chính là tính ra, trước sau kém một tháng đều có thể có, bất quá hiện giờ nước ối trước phá, có chút hung hiểm, hài tử nếu là không còn sớm chút ra tới, sẽ thai chết trong bụng, thậm chí nguy hiểm cho cơ thể mẹ, bởi vậy ta đã hạ trợ sản dược, mau chóng trợ sản.”

Cao Linh Quân kinh ngạc: “Người mới vừa rồi bắt mạch không phải chưa nói cái gì sao?”

Cách vách tiếng rên rỉ truyền đến, rõ ràng đến giống như liên tại bên người, Lý Tri Mân chân mày cau lại, đó là từ trước khó nhất chiến cuộc, hăn cũng chưa từng như thế không hề nắm chắc. Hăn cả đời phòng ngừa chu đáo, chỉ có tối nay lửa sém lông mày lại không biết làm sao, chưa bao giờ trải qua, cũng chưa từng nghĩ tới còn có như vậy canh cánh trong lòng này một cọc sự.

Công Tôn Ngạc nói: “Sản phụ lần đầu tiên sinh sản, vốn dĩ liền trong lòng khẩn trương, tự nhiên không thể nói làm nàng luống cuống càng không tốt, cũng may bạch phu nhân lại đây, có cái có thể chường sự phụ nhân ở, sản phụ tâm định rồi, phía sau cũng có thể có chút nắm chắc.”

Lý Tri Mân đột nhiên hỏi: “Nước ối sớm phá là cái gì nguyên nhân?”

Công Tôn Ngạc nói: “Này nguyên nhân nhưng nhiều, thai vị bất chính, xương chậu hẹp hòi, đầu bồn không tương xứng, nước ối quá nhiều, đều có khả năng, còn có thai kỳ nếu là dùng không lo được, cũng có khả năng.”

“Được?” Cao Linh Quân bỗng nhiên trong lòng căng thẳng, không tự chủ được nhìn về phía Vương gia, lúc trước kia chén sủi cải bên trong hôn mê được, cũng không biết rốt cuộc Triệu nương tử ăn vào đi không có, nói không chừng uống một ngụm hai khẩu sủi cải canh cũng chưa biết được.....

Lý Tri Mân hàm dưới căng chặt, lạnh lùng nói: “Nếu muốn mẫu tử bình an, lấy tiên sinh khả năng, có vài phần nắm chắc?”

Công Tôn Ngạc nói: “Đều xem sản phụ, sản phụ tuổi trẻ, thân thể khỏe mạnh, dung ta thi châm, ứng ở năm phần.”

“Năm phần!” Cao Linh Quân lắp bắp kinh hãi: “Như thế hung hiểm!”

Công Tôn Ngạc cười lạnh: “Phụ nhân sản tử, vốn chính là quỷ môn quan, đó là bình thường tình huống, hết thầy thuận lợi, cũng chỉ có tám phần nắm chắc thuận sản thôi, huống chi hiện giờ là nước ối đi trước, một không cần thận thai nhi liền nghẹn ở bên trong.” Hắn lúc này bỗng nhiên lại tới nữa một câu: “Cố ý lại đây, là trước hết mời Vương gia bảo cho biết, là trước bảo hài tử, vẫn là trước bảo đại nhân.”

Cao Linh Quân bỗng nhiên ngừng lại rồi hô hấp, không khí phảng phất đình trệ ở giống nhau, Lý Tri Mân mặt như sương lạnh, Công Tôn Ngạc khoe miệng hàm chứa mĩa mai mỏng lạnh cười: “Nếu là ngày thường, ta tự nhiên là trước bảo Triệu nương tử, rốt cuộc cũng có ngày thường tam bữa cơm thực chi huệ, nhưng mà hiện giờ Vương gia không xa ngàn dặm lại đây, chắc là cực kỳ coi trọng này trong bụng thai nhi..... Nếu là muốn bảo hài tử, ta đây lập tức thượng nặng tay pháp giục sinh.....”

“Bảo đại nhân.”

Công Tôn Ngạc bị đánh gãy nói chuyện, dừng một chút, nhìn mắt mặt trầm như nước Vương gia: “Vương gia định rồi, ta đây cũng từ tục tĩu nói ở phía trước, nếu là trước bảo đại nhân, tương lai cũng có khả năng không thể tái sinh.....”

“Bảo đại nhân.” Lý Tri Mân lại lần nữa lạnh lùng đánh gãy hăn nói: “Người hiện tại qua đi thủ nạng, không cần quản ta bên này, hết thấy chỉ lấy đại nhân làm trọng, yêu cầu thứ gì, làm Công Tôn Nhận lại đây nói có thể.”

Công Tôn Ngạc gật gật đầu, không nói gì thêm, ý bảo phía sau Công Tôn Nhận đem hăn đẩy đi.

Trở lại phòng sinh thời điểm, trợ sản dược đã nổi lên hiệu quả, Triệu Phác Chân đã bắt đầu một tiếng tiếp theo một tiếng rên rỉ, toàn thân mồ hôi lạnh đều đã xông ra, tóc ướt đến phảng phất trong nước vớt ra tới giống nhau. Bạch phu nhân kỳ thật trong lòng cũng hơi biết nước ối trước ra tới có chút hung hiểm, hiện giờ nhìn đến như vậy cũng hơi hơi có chút hoảng loạn, nhìn đến Công Tôn Ngạc, cũng không dám hiển lộ ra hoảng loạn tới, chỉ là nhẹ giọng nói: “Công Tôn tiên sinh không biết nhưng có biện pháp nào, có thể làm hài tử ra tới mau một ít? Hài tử đã tròn nguyệt, có thể sớm chút ra tới không còn gì tốt hơn.”

Công Tôn Ngạc hỏi bà mẹ: “Thai vị như thế nào?”

Bà mẹ nói: “Đầu triều hạ, đã nhập bồn, thai vị là tốt, chính là thai nhi giống như có chút đại, ta sờ soạng cảm thấy so ngày thường thấy yếu lược đại chút, sợ là có điểm khó, nước ối còn ở lục tục chảy ra, đại phu, sợ là có chút không được tốt.

Công Tôn Ngạc không dấu vết mà nhìn mắt bên cạnh tường, biết một tường chi cách Vương gia hắc là ở nơi đó nghe, không chút hoang mang nói: “Ta lại cho nàng trát hai châm, các người thế nàng cứu một chút ngón chân nhỏ ngoại sườn, lại cho nàng dùng một liều chén thuốc. “”

Bà mẹ ứng, vội vàng lại đi vào, Công Tôn Ngạc rồi lại ra tới, sai người sắc thuốc.

Bên trong từng tiếng tiếng rên rĩ một lần so một lần mật, mắt thấy thiên đã đen xuống dưới, bạch phu nhân bên này mẹ mẹ nhóm đã tay chân lạnh lẽo mà làm thượng đồ ăn, làm cho người dùng cơm, lại là không người nào biết, này đang ở nỗ lực giãy giụa muốn tới đến thế gian hài tử phụ thân, ở một tường chi cách bên cạnh, nôn nóng.

Công Tôn Ngạc lại là nghĩ tới hắc vô dụng cơm, làm Công Tôn Nhận không dấu vết mà nhiều cầm hai phân cơm canh qua đi, chỉ nói là bị buổi tối muốn thức đêm, Công Tôn Nhận bưng cơm canh qua đi, trở về xem Công Tôn Ngạc đang ở hành lang hạ nhìn chăm chăm sắc trời xuất thần, bên trong vẫn cứ trường một tiếng đoản một tiếng rên rĩ, hắc liền nhẹ giọng nói: “Ca, Triệu nương tử người khá tốt.....”

Bọn họ huynh đệ ăn ý là có, Công Tôn Ngạc cười hạ nói: “Yên tâm, có ta ở đây đâu, đó là năm phần năm chắc cũng muốn biến thành thập phần —— ta thử một lần Tần Vương, người này lương bạc thâm trầm, ta thế Triệu nương tử thử một lần hắc, thuận tiện —— cũng xem hắc đến tột cùng có đáng giá hay không chúng ta bước lên này thuyền.”

Công Tôn Nhận nhưng thật ra không sao cả, hắn dù sao đi theo đại ca là được, đại ca đi nơi nào hắn liền đi nơi nào, chỉ là này đó thời gian bị Triệu nương tử ngày ngày cho ăn, hắn lại lạnh nhạt, cũng có chút xem không được như vậy một cái ấm áp mà sống sinh sôi nhân vì hoàng gia sinh hài tử là có thể bị hy sinh rất.

Công Tôn Ngạc nhưng thật ra thực kiên nhẫn cấp độ giải thích: “Hoàng gia người, đối thủ hạ nhân đại đa số bỏ như giày rách, Tần Vương tâm cơ thâm trầm, hôn nhân, mẫu thân, thậm chí hai mắt của mình, đều bỏ được lấy tới làm tiền cò bạc, nếu là thật sự máu lạnh như thế, chúng ta cũng phải tìm hảo đường lui —— hiện giờ xem ra hắn đối Triệu nương tử đảo có một phân thiết tình ở, xem ra Triệu nương tử, rốt cuộc có chút bất đồng, Triệu nương tử người này, khó được một phần thật ở, hôm nay nếu là có thể sinh hạ hoàng tôn, tương lai Tần Vương bên người, tất có nàng một vị trí nhỏ, có nàng người như vậy thủ, Tần Vương không đến mức hoàn toàn không giống cá nhân. Làm thần tử tới nói, không sợ phụng dưỡng chủ thượng có nhược điểm, ngược lại sợ nhất phụng dưỡng chủ thượng vì quyền lực biến thành kẻ điên.”

Công Tôn Nhận nói: “Đều nghe ca ca.”

Công Tôn Ngạc lắc lắc đầu, có chút bất đắc dĩ nói: “Không thể tổng đi theo ta, người cũng nên tới rồi thành gia lập nghiệp tuổi tác, cho người tìm cái thích hợp nữ tử, thành gia đi, sinh cái hài tử, ta nhưng đem ta suốt đời sở học đều truyền cho hắn.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 121

Chính là cố tình bạch thuyền vương liền phải nàng lại đây chủ sự: “Triệu tiên sinh cát nhân tự có thiên tướng, sẽ không có việc gì, người qua đi giúp nàng một phen, nàng cảm kích trong lòng, tương lai nhiều đối chúng ta nữ nhi thượng một phần tâm liền hảo, chúng ta dưới gối liền này một cái nữ nhi, tự nhiên là muốn quảng kết thiện duyên, người thẳng quản đi. Có kia Công Tôn tiên sinh ở đâu, người sợ cái gì? Thứ sử đại nhân đều nói, kia Công Tôn tiên sinh y thuật thông thần, nếu là hãn cũng không giữ được, kia ai cũng cứu không trở lại, ai cũng trách không được chúng ta.”

Cố tình liền gặp gỡ như thế hung hiểm khó sinh!

Nàng cho tới bây giờ mới cảm giác được từng đợt nghĩ mà sợ cùng suy yếu, đứng lên, lại phân phó vài câu hầu hạ mụ mụ nhóm, đang muốn ra tới cũng tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, lại nhìn đến rèm cửa bỗng nhiên một chộn, rộng mở vào đầu tiến vào một cái khí thế kinh người thanh niên nam tử!

Nàng lắp bắp kinh hãi, vừa muốn thét chói tai, bên cạnh mụ mụ cũng đều động thân về phía trước, đang muốn quát hỏi, lại nhìn đến phía sau Công Tôn tiên sinh đã đẩy trên xe lăn tới: “Mạc bưng tỉnh Triệu nương tử, bạch phu nhân, đây là Triệu nương tử tướng công, Lý tướng công.”

Triệu nương tử tướng công! Bạch phu nhân cả kinh rồi lại vui vẻ, nguyên lai là Triệu cử nhân đã trở lại? Không phải nói vào kinh đi thi? Lúc này gấp trở về, lại chạy trở về kỳ thi mùa xuân nhưng vất vả a. Nàng cần thi lễ, đối phương lại toàn không thèm để ý, đã là lướt qua nàng đi tới trước

giường, nàng lại đánh giá vài lần kia nam tử, toàn thân huyền y, khoác áo choàng, trên đầu cũng chỉ là thúc thái bình khăn, nhưng kia khí phái, lại quả quyết không phải cái gì người thường nuôi trong nhà đến ra tới.

Chỉ thấy vị kia bộ dáng tuấn tú lại biểu tình lạnh băng Lý tướng công ở mép giường ngồi xuống, duỗi tay tựa hồ tưởng chạm đến trên giường gương mặt tái nhợt môi sắc nhạt nhẽo Triệu Phác Chân, thon dài ngón tay lại ở chạm được khuôn mặt một khắc thu hồi, làm như sợ hãi đánh thức nàng.

Bởi vì sợ sản phụ chịu phong, trong phòng không lớn thông khí, huyết tinh khí vẫn cứ thực trọng, nhưng kia nam tử phảng phất một chút cũng chưa cảm thấy dơ bẩn, lẳng lặng ngồi ở bên kia, rũ mục mà coi, biểu tình phức tạp.

Một bên thờ ơ lạnh nhạt Công Tôn tiên sinh lại bỗng nhiên nói một câu nói: “Gia dùng ta phía trước xứng cho người được?”

Bạch phu nhân thập phần kinh ngạc, chỉ thấy kia nam tử nhẹ giọng nói: “Ân, ta không nghĩ liên hài tử đệ nhất mặt đều nhìn không thấy.”

Công Tôn tiên sinh trên mặt cười như không cười: “Ta lại cho ngài xứng một bộ được đi, bằng không vị kia gia trước mặt, nhưng không hảo giầu.”

Lời này càng không đầu không đuôi, nhưng kia nam tử trên mặt thần sắc bất động, vẫn là nhìn chăm chú vào nặng nề ngủ Triệu nương tử, thật lâu không nói. Triệu nương tử tuổi còn nhỏ, đó là sinh hài tử, trên mặt cũng vẫn cứ còn có tính trẻ con, mang thai cũng không có làm nàng mập ra, chỉ là làm nàng da thịt càng ónh nhuận.

Hồi lâu mới thấp giọng nói: “Làm phiền Công Tôn tiên sinh chiếu cố nàng, cần phải kê nàng ngồi xong ở cử.”

Công Tôn tiên sinh xuy một tiếng cười hạ: “Muốn gặp gặp người nhi tử sao?”

Hắn quay đầu nhìn về phía bạch phu nhân, bạch phu nhân vội làm người đi kêu bà vú tử ôm kia hài tử tiến vào, hài tử ăn nãi, đã nhắm mắt lại ngủ, Lý Tri Mân xem kia hài tử quả nhiên toàn thân da thịt mang theo xanh tím sắc, nghĩ đến ở sản đạo trung giây giữa thật sự là vất vả, chỉ kém một chút, hẳn liền không thể tại đây nhân thế gian mở to mắt, như thế gian nan, mới đến thế gian này.

Hắn cúi đầu đoan trang kia ngủ đến an tường trẻ mới sinh, bà vú nịnh hót mà đem hài tử hướng lên trên đệ đệ phải cho hắn ôm, hắn lại lắc lắc đầu, chỉ là cúi đầu lại nhìn trong chốc lát, một giọt nước mắt cư nhiên hạ xuống, mọi người đều chỉ làm nhìn không tới, bạch phu nhân cười nói: “Đứa nhỏ này có Thất Căn đâu, Triệu nương tử thật là chịu khổ, Lý cử nhân còn muốn nhiều hơn yêu thương Triệu nương tử mới là.”

Công Tôn tiên sinh nói: “Khởi cái nhũ danh đi? Đến lúc đó chỉ nói là ta khởi, Triệu nương tử tất là hạnh diện.”

Bạch phu nhân trong lòng dâng lên một trận quái dị, hài tử phụ thân, chớ nói khởi nhũ danh, đó là khởi đại danh cũng là theo lý thường hẳn là, như thế nào còn muốn giả tá Công Tôn tiên sinh chi khẩu? Hơn nữa, xem này tư thế, tựa hồ là đã sớm chờ, lại chuyên môn chờ đến Triệu nương tử ngủ mới tiến vào thăm hỏi.....

Chẳng lẽ, là trong nhà trưởng bối không được? Đây thần tiên giống nhau Triệu tiên sinh, chẳng lẽ thế nhưng là nhà giàu nhân gia ngoại trạch? Vẫn là tư môn? Nàng trong lòng bất ổn mà phỏng đoán.

Lý Tri Mân nói: “Đã kêu Thất Căn đi.” Lại giương mắt nhìn tròn trắng mắt phu nhân, ánh mắt lãnh lệ, thế nhưng như là ẩn hàm sát khí, lại là làm đang ở miên man suy nghĩ suy đoán bạch phu nhân trong lòng rung

mình, phảng phất bị nhìn thấu trong lòng sở tư, chợt dạ lên. Lý Tri Mân nhàn nhạt đối bạch phu nhân nói: “Chân Nhi cùng ta có chút hiểu lầm, giận ta, không chịu làm ta thấy hài tử, nàng mới sinh sản, ta cũng không nghĩ chộc nàng sinh khí, chỉ có thể lặng lẽ tới xem nàng, chờ nàng thân mình tốt một chút, thế tất muốn tiếp các nàng mẫu tử trở về, hôm nay việc, nhiều đến phu nhân chiếu ứng, sau này các nàng mẫu tử, còn cần phu nhân nhiều hơn chiếu ứng, tại hạ nơi này cấp phu nhân trí cảm tạ.”

Nói hăn quả nhiên chấp tay liền phải chấp tay thi lễ, bạch phu nhân thập phần hoảng loạn mà nghiêng người né qua, nhẹ giọng nói: “Nơi nào, nhà ta khuê nữ nhiều đến Triệu nương tử chiếu ứng, nguyên là hăn là..... Sao dám nhận lễ, Triệu nương tử tính tình là có chút đặc biệt, lang quân nhiều thông cảm chút, vẫn là sớm ngày tiếp nàng hồi phủ mới hảo..... Như vậy ở bên ngoài, không được tốt.”

Lý Tri Mân gật gật đầu: “Phu nhân cùng tôn phu thịnh tình, tại hạ khắc trong tâm khảm, ngày sau tất đương dũng tuyền tương báo.”

Bạch phu nhân lại bị hăn cặp kia tối tăm hai mắt nhìn chăm chăm, lại giải đọc ra mặt khác một loại ý tứ, nếu là đối Triệu nương tử bất lợi nói, vị này sát thần —— sợ là cũng sẽ không thuận theo không buông tha đi.

Nàng phu quân gia tư trăm vạn, là cái cự phú, ngày thường đó là quan phủ quan viên phu nhân, đối nàng cũng là khách khách khí khí, giờ khắc này nàng lại không biết vì sao cảm thấy chính mình tại đây vị người trẻ tuổi trong mắt, bất quá là con kiến chuột trùng giống nhau hèn mọn đồ vật, hơi hơi đánh cái rùng mình, nhẹ giọng nói: “Lang quân chỉ lo yên tâm, chúng ta sẽ chiếu ứng hảo Triệu nương tử.”

Lý Tri Mân lại nhìn mắt gồi thượng yếu đuối tái nhợt Triệu Phác Chân, nhắm mắt lại, nhịn xuống chính mình muốn tiến lên hảo hảo ôm nàng xúc động, hít một hơi thật sâu: “Về đi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 122

Công Tôn Ngạc kinh ngạc: “Thuê dung điều chế tuy nói là tệ nạn kéo dài lâu ngày đã lâu, nhưng hãn động chế độ thuế, sợ không phải phải đắc tội thế gia, hiện giờ ruộng đất đều ở các nơi thế tộc cường hào trong tay, phía trước ấn định chinh thuế, thế tộc chiếm lớn lao tiện nghi, hiện giờ muốn ấn ruộng đất thu thuế, thế tộc nhóm cái thứ nhất không thuận theo, Thôi thị cũng dựa vào hãn?”

Lục Hữu Dung nói: “Hoàng Thượng cũng không đáp ứng, nhưng triều đình bọn quan viên mỗi người đều cảm thấy Thái Tử thập phần anh minh, rất là duy trì hãn, hiện giờ văn nhân nhóm đều thập phần ủng hộ hãn, nghiêm nhiên là có một không hai minh quân phôi.”

Công Tôn Ngạc nói: “Xem ra này chế độ thuế cải cách, đều không phải là là thiệt tình muốn sửa, bất quá là cho Thái Tử gia tăng chút danh vọng tư bản, nghĩ đến hoàng đế vẫn có chuyện gì bị quản chế với Thôi thị, bằng không cũng sẽ không cam tâm bồi này hắc oa, bạch bạch làm Thái Tử được này mỹ dự, hãn đảo chiêu bêu danh. Hãn mới vắn đảo Đông Dương công chúa, hiện giờ hãn là muốn dưỡng chính mình danh vọng thời điểm, lẽ ra không nên như thế.”

Lục Hữu Dung nói: “Hiện giờ ta là xem không hiểu lắm Hoàng Thượng tâm, nếu nói bởi vì Vương gia mù, đem hãn tổng cổ đi Trường An tu lăng mộ còn chưa tính, như thế nào Tề Vương, Tấn Vương, cũng không thấy như thế nào tử mĩ tài bồi, hiện giờ còn làm không ác nhân, còn không bằng thuận nước đẩy thuyền, liên y Thái Tử, thi hành này hai chế độ thuế,

xem Thái Tử như thế nào xuống đài. Ta mắt lạnh nhìn, thế nhưng như là mặc kệ Thái Tử giống nhau.”

Công Tôn Ngạc nói: “Thi hành lên, cũng không thấy đến là việc khó, đến lúc đó Thái Tử vẫn cứ là biến pháp công thần, mặc kệ nói như thế nào, Hoàng Thượng này hắc oa đều bố định rồi, Thái Tử bên người vẫn là có cao nhân chỉ điểm.”

Lục Hữu Dung thở dài: “Chúng ta Vương gia..... Đôi mắt này khi nào mới có thể hảo đâu? Hãn hiện giờ lui giữ Trường An, càng là bất lợi a.”

Công Tôn Ngạc nói: “Hãn bên người có Tống Triêm kia cáo già ở, lui giữ Trường An là chiêu hảo cờ, ta một đường đi về phía nam xuống dưới, các nơi tiết độ sứ cát cứ, đã là làm trầm trọng thêm, Đột Quyết đánh lui, này đó tiết độ sứ lại nương chiến sự khuếch trương rất nhiều, binh hùng tướng mạnh, có mà có lương lại có người, các nơi thế tộc ngược lại yếu đi rất nhiều, ta liêu 5 năm trong vòng, quốc nội tất sinh nội loạn! Trường An vẫn luôn là binh gia yếu địa, Vương gia chính là tự mình thượng quá chiến trường. Thái bình là lúc, văn thần trị quốc, văn thần nhóm ủng hộ ai, ai chính là minh quân, nhưng mà nếu là loạn thế đâu?”

Lục Hữu Dung nín thở: “Khó trách ta nói đi, Đột Quyết rõ ràng khả năng không lớn tái phạm ta Đại Ung, như thế nào Vương gia bên này vẫn luôn không đình quá nuôi quân, tích cóp tiền, đánh binh khí, dưỡng mã.....”

Công Tôn Ngạc nói: “Đột Quyết bại lui, dân tộc Hồi Hột tất nhiên quật khởi, Trường An vùng, càng là quá trọng yếu.”

Lục Hữu Dung thán phục: “Cũng là phục các người này đó người đọc sách, không biết nghĩ như thế nào, cả ngày nghĩ này đó quốc gia đại sự, mới cân nhắc đến như vậy thấu đi?”

Công Tôn Ngạc chậm rãi lắc đầu: “Cũng là xem Vương gia bổng nhiên lui giữ Trường An, hơn nữa triều đình trung hiện giờ thế cục, còn có người bên này bố trí, ta mới ngộ ra tới, nhưng thật ra Vương gia sớm liền bày ra này đó chuẩn bị ở sau..... Thật sự là, mưu tính sâu xa, tâm cơ thâm trầm.”

Lục Hữu Dung rút ra rồi miệng: “Ta liền phục hân điểm này! Ta tổng cảm thấy ta không cùng sai chủ thượng.”

Công Tôn Ngạc đã sớm bị này chỉ Tần Vương môn hạ chó săn đánh bại, không nói chuyện nữa, chỉ là hỏi hân: “Kỳ thi mùa thu chuẩn bị hảo? Lần này nữ khoa Dương Thành nam nữ cùng cuốn, khác châu huyện buồn cười lời nói các người.”

Lục Hữu Dung lại có chút xuất thần: “Ta phải thao tác một chút, làm nường nường đệ tử nhiều trung mấy cái.”

Công Tôn Ngạc vô ngữ: “Vua nịnh nọt.”

Lục Hữu Dung khinh bỉ hân: “Người biết cái gì, những người này hiện giờ đến nghe Vương phi nường nường dạy dỗ, không biết đã tu luyện mấy đời phúc phận, tương lai tất nhiên là tiền đồ vô lượng, ta đây là tuệ nhãn thức châu!”

Chương 148 kỳ thi mùa thu

Triệu Phác Chân ở cử xong thời điểm, đúng là kỳ thi mùa thu kết thúc ngày đó, Bạch Anh mang theo một đồng trắng tròn quà tặng tới xem tiên sinh: “Nhưng vất vả hư ta, mỗi người tất cả đều không có hình tượng, căn bản không ai dám mang phần mặt phần a đi vào, kia soát người bà tử nhưng nghiêm khắc, liền hoa cũng không cho mang, người đoán thế nào, rất nhiều thế gia tiểu thư, ngày thường còn tưởng rằng là lệ chất thiên thành, hiện giờ hoàng mặt trọc lông mày đi vào khảo thí, nguyên hình tất lộ ha ha ha ha!”

Triệu Phác Chân buồn cười: “Người cũng quá bồn cợt, là đi khảo thí đâu, vẫn là đi sánh bằng đâu?”

Bạch Anh nhìn ở cử ăn không ít đồ bổ, điều dưỡng đến da thịt ónh nhuận, mi thúy má phấn đến giống như sẽ tỏa ánh sáng giống nhau Triệu Phác Chân, hâm mộ nói: “Vẫn là tiên sinh mới kêu lệ chất thiên thành đâu, này làn da, này lông mày, không sát phấn cũng như vậy đẹp.”

Triệu Phác Chân bị nàng hống đến vui vẻ: “Liền sẽ hống người tiên sinh, đề mục có khó không? Ta xem người tỉnh đi xem người khác xấu mặt đi đi?”

Bạch Anh nói: “Tiên sinh phía trước cho chúng ta áp nhiều như vậy đề, tổng có thể dính điểm biên nhi, ta xem lục trúc mấy cái cũng nói ít nhất tràn ngập.” Nàng một bên trêu đùa trong tay lột bảo bảo: “Thất Cân bắt đầu biến trắng, lớn lên có chút giống tiên sinh a.”

Triệu Phác Chân cười: “Các người này yêu cầu thật thấp, tràn ngập là được a, các người đem mặc cuốn đều cho ta mặc ra tới, làm ta xem xem.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 123

Trần Đạo Hiếu nói: “Này hải thuyền, lại không phải chỉ có hãn Bạch gia, cấp nhà khác là được.”

Trần Viễn Hàng thập phần bất đắc dĩ: “Đại bá, chỉ có Bạch gia hải đội tàu, mới ổn thỏa nhất lợi dày nhất! Mặt khác gia, mười thuyền đi ra ngoài, có thể có một nửa trở về đều phải cảm ơn trời đất! Sau đó còn đều ưu tiên người bảo lãnh gia chính mình hóa.”

Trần Đạo Hiếu cái này cũng táo bạo: “Nếu Bạch gia như vậy quan trọng, lúc trước Tứ muội muội vì cái gì một hai phải bưng cái giá, không chịu thu nhân gia nữ nhi làm học sinh? Này một chút lại nói này đó, có ích lợi gì? Kia Bạch Anh lật qua năm liền phải đi kinh thành tham gia nữ cử,”

Trần Viễn Hàng mặt đỏ lên: “Cô cô lúc ấy cũng là nghĩ này Dương Thành, lại tìm không thấy càng tốt nữ tiên sinh, hiện giờ sự tình cũng không phải không thể vấn hồi, chỉ cần làm kia Lang Hoàn nữ quan, thanh danh hồng rồi, lương trước sẽ không lại có người dám đem nữ nhi đưa đi cho nàng giáo, ta nghe nói nàng mới vừa sinh hài tử, trượng phu vẫn là không có tin tức, trước nay không nghe nói qua có cái cái gì Lý họ cử tử, cũng không biết là nơi nào đã loại, chúng ta chỉ cần từ điểm đó xuống tay, làm tất cả mọi người đều thấy rõ nàng gương mặt thật liền hảo!”

Trần Đạo Hiếu trầm mặc trong chốc lát nói: “Trước đem qua tuổi hảo rồi nói sau, sỡ không rõ nàng sau lưng đế, sợ ngược lại phải đắc tội người.”

Trần Viễn Hàng cười lạnh: “Còn quá cái gì tiết, năm nay các thôn trang thượng thu hoạch đều giảm phân nửa, hóa bán không ra đi, các nơi

cửa hàng sinh ý cũng chỉ giống nhau, các phòng còn đều chịu nợ không ít, nhìn qua cũng không tính toán còn, ăn tết tiền hiện giờ lấy không ra. Các phòng đều chỉ ngồi yên nhìn chúng ta tam phòng đau khổ chống đỡ, ta xem như vậy đi xuống, đại gia vẫn là các phòng chính mình sống một mình tính, cũng đỡ phải xảy ra chuyện các phòng ngồi yên, liền biết trách chúng ta tam phòng không kinh doanh hảo.”

Chương 149 dâng hương

Thu đi đông tới, chỉ chớp mắt trời giá rét xuống dưới, năm lại qua. Mang hài tử thời gian quá đến mau, chỉ chớp mắt thế nhưng ở Dương Thành đã qua đến cái thứ hai năm, Triệu Phác Chân không kịp cảm khái thời gian cực nhanh, chỉ là ngẫu nhiên hồi tưởng khởi từ trước thời gian, có chút cảm thấy hoảng hốt, chính mình thật sự liền phải ở chỗ này định cư đi xuống, cùng láng giềng nhóm giống nhau, quá cả đời sao?

Thất Cân là cái thực hảo mang hài tử, ăn liền ngủ ngủ liền ăn, bớt thời giờ ị phân kéo nước tiểu, không chọn ăn không chọn người, ai ôm đều thành, ngủ thời điểm cái gì thanh âm đều đánh thức không được hẳn, tỉnh lên liền phải ăn, một bộ vô tâm không phối bộ dáng, cùng hẳn thân cha kia tiểu tâm cẩn thận đa nghi tính tình toàn không giống nhau, hơn nữa sớm liền sẽ cười, nhìn đến mẫu thân một hiên quần áo muốn uy nãi liền khinh khách mà cười, cười đến nàng một lòng tất cả đều hóa, trong nhà từ trên xuống dưới vú em nha hoàn, liền không có không yêu thích tiểu công tử.

Cũng bởi vậy, Thất Cân cả đời bệnh lên, cũng hết sức lo lắng. Năm mới quá xong, hài tử trăm thiên tài qua đi không mấy ngày, có một ngày bỗng nhiên liền không thể hiểu được mà khóc nháo, nãi ăn mấy khẩu liền khóc, cũng bất an ngủ, ai ôm đều tránh, Triệu Phác Chân lần đầu tiên mang hài tử, thập phần hoảng loạn, thỉnh Công Tôn tiên sinh lại đây, bắt mạch cũng nói không có gì trở ngại, tiểu nhi không hảo loạn dùng được, cũng chỉ là quan sát đến, nhưng làm mẫu thân đó là một hồi tử đều xem không được hài tử chịu khổ, xem ngày thường ngoan ngoãn hài tử khóc đến đầy mặt đỏ

lên, thở hỗn hển, không chịu ăn không chịu ngủ, Triệu Phác Chân trong lòng lộn xộn, lại liền cái thương lượng người đều không có.

Khả xảo mới quá xong năm, hàng xóm láng giềng họ Trương bà tử tặng chút ăn tết dùng bánh dày tạc trái cây lại đây, nhìn đến nàng chính phát sầu, không thiếu được hỏi hai câu, Triệu Phác Chân này một chút đang muốn tìm trải qua sự trưởng bối thảo chủ ý, vội hỏi hạ Trương mục mục, Trương mục mục nhìn hạ cười nói: “Đại phu xem qua, kia hẳn là không ngại sự, tưởng là ca nhi đôi mắt sạch sẽ, gặp ma, mang theo hài tử sinh thần bát tự, thỉnh người đi Nam Hải thần miếu bên kia thỉnh một đao lá bùa tới ở hài tử trong phòng thiêu, gói đầu hạ phóng đem kéo, thì tốt rồi.”

Triệu Phác Chân nửa tin nửa ngờ, Trương mục mục lại tha thiết nói: “Triệu tiên sinh kinh thành tới, không biết chúng ta này chỗ ngồi, cái gì đều ái đi cúi chào Nam Hải thần, linh thật sự đâu, tả hữu đi thử thử bái, không có gì chỗ hỏng.”

Triệu Phác Chân tưởng tượng cũng là, phía trước là nghe Bạch Anh nói qua Nam Hải thần miếu linh, liền quả nhiên viết sinh thần bát tự, làm lão Lâm đầu đưa đi Nam Hải thần miếu bên kia đi, quả nhiên thỉnh một đao lá bùa trở về, trong phòng thả cái đồng bồn điểm thiêu xong, lại ở hài tử gói đầu hạ dùng mềm bố bao vây đem kéo áp xuống đi.

Nói đến cũng quái, cũng không biết là kia lá bùa thực sự có dùng vẫn là hài tử khóc mệt mỏi, đói bụng, chờ giấy thiêu xong, Thất Cân liền chịu ăn nãi, ăn no sau rầm rì vài tiếng, ngủ rồi, một ngủ liền ngủ cả đêm, thành thật kiên định, ngày thứ hai lên lại cùng từ trước giống nhau ngoan ngoãn đáng yêu, cũng ăn cũng ngủ.

Hoàn nhi tấm tắc bảo lạ: “Có thể thấy được này dân gian thần thần thao thao, thật là có chút chó ngáp phải ruồi môn đạo.....”

Triệu Phác Chân xem Thất Cân thò tay một người chơi ngón tay, tâm tình cũng hảo, nhấp miệng nhĩ cười: “Bạch Anh nói kia miếu các nàng người địa phương đều rất là tin tưởng, hương khói thập phần vượng, này sinh sản sau vẫn luôn ở nhà dưỡng, không ra quá môn, đơn giản quá mấy ngày mang theo hài tử đi thắp nén hương, quyên điểm tiền nhan đèn, phù hộ hài tử khỏe mạnh bình an đi.”

Hoàn nhi cả ngày ở nhà buồn, nghe được có thể đi dâng hương cũng thập phần vui sướng: “Thật tốt quá! Khi nào đi? Ta làm lão Lâm trước tiên đi định cái xe nhĩ.”

Triệu Phác Chân nói: “Nhìn xem Thất Cân không có lặp lại lại nói, tuyển cái thời tiết hảo chút nhật tử lại đi, bằng không sợ bên ngoài lãnh hài tử cảm lạnh đảo không tốt.”

Quả nhiên qua mấy ngày ra thái dương, cũng không quá lãnh, Triệu Phác Chân liền làm người an bài đi Nam Hải thần miếu dâng hương đi, mang một cái hài tử nguyên lai yêu cầu mang như vậy nhiều đồ vật, tã bỉm tử, tiểu y phục, bà vú từ từ, thật vất vả đều có thể ra cửa, muốn lên xe thời điểm, lại nhìn đến Công Tôn tiên sinh đứng ở cửa cười hỏi: “Sáng sớm liền nghe các người náo nhiệt, đây là đi dâng hương?”

Triệu Phác Chân vội cười nói: “Chính là nhiều đến tiên sinh thanh tĩnh? Bởi vì quá xong năm nữ học lại muốn nhập học, đến lúc đó khả năng ra cửa cơ hội cũng ít, cho nên hôm nay nghĩ đi thắp nén hương.”

Công Tôn tiên sinh rất có hứng thú nói: “Là đi Nam Hải thần miếu đi? Nghe nói thực linh, ta cũng muốn đi, hôm nay có cơ hội, đơn giản cộ cộ Triệu nương tử xe ngựa, cùng Triệu nương tử cùng đi thắp nén hương, như thế nào?”

Triệu Phác Chân ngần ra, thập phần cao hứng nói: “Kia tự nhiên là không còn gì tốt hơn, chúng ta đều là nữ quyến, có thể có Công Tôn đại

tiên sinh cùng nhị tiên sinh ở, kia nhưng an toàn không ít.”

Kế tiếp một hồi rồi ren đều lên xe, Công Tôn Ngạc cười tủm tỉm nhìn mắt bà vú ôm Thất Cân: “Triệu nương tử cấp hài tử khởi đại danh không?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 124

Huyền Hải Đường nheo mắt, Công Tôn Ngạc cười như không cười: “Đây là muốn hủy người danh tiết nha, hỏi ra tới ai sai sử không?”

Người nọ vẫn cứ đáp lời ngắn gọn: “Chưa từng, nói là chỉ là ngày thường uống rượu gặp qua bạn nhậu, mơ hồ biết họ Tôn.”

Công Tôn Ngạc nói: “Dẫn đi thăm tra đi.”

Người nọ thực dứt khoát hành lễ, phất phất tay, đem kia hai người từ trên cây giải xuống dưới, không biết từ nơi nào lại có người dắt mã ra tới, vẫn cứ là lạng yên không một tiếng động, đem hai người giống lợn chết giống nhau hướng lập tức một phóng, xoay người lên ngựa, liền đi rồi.

Huyền Hải Đường đứng nhìn bọn họ đi rồi, mới thở dài: “Triệu tiên sinh —— đây là đắc tội người nào? Liền có người dùng như vậy độc kế, nếu không phải Công Tôn tiên sinh, sợ là thật đúng là tốt sính, này Hải Thần miếu, mỗi ngày lui tới người nhiều nhất, tin tức cũng truyền đến nhanh nhất, nàng là giáo nữ học sinh, đại bộ phận người đối nữ nhi học vấn kỳ thật yêu cầu không cao, nàng học vấn lại hảo, thanh danh này thượng có hạ, ai cũng không dám đem nữ nhi đưa đến Minh Tuệ nữ học đi đọc sách.”

Công Tôn Ngạc nhàn nhạt nói: “Ai biết được, một cái nữ học mà thôi, cũng không biết ngại người nào mắt, đối phó nữ tử, danh tiết là dễ dàng nhất vào tay cũng là nhất bền chắc biện pháp, nói như vậy, sợ là trở người tài lộ đi.”

Huyền Hải Đường cười nói: “Một cái nữ học, có thể thu nhiều ít quà nhập học? Liền tính đoạt người khác học sinh, lại có thể kiếm mấy cái tiền? Liền đáng như vậy độc kế? Còn muốn hao tâm tổn sức hỏi thăm hành tung, không nên đi.”

Công Tôn Ngạc lạnh lạnh nói: “Nếu là thuyền vương nữ nhi vì học sinh, kia lại không giống nhau.”

Huyền Hải Đường ngẩn ra, nhú mày: “Phía trước nghĩa phụ nhưng thật ra tưởng đưa Anh Nhi muội muội đi Trần gia tộc học trung phụ học, sau lại kia Trần gia tài nữ hơi có chút làm bộ làm tịch, muốn Anh Nhi muội muội đi mài mực quét thư phòng ba tháng, mới muốn thu nàng vì học sinh, Anh Nhi muội muội từ nhỏ liền được sủng ái, ở nhà nháo không chịu đi, sau lại thứ sử đại nhân đề cử Minh Tuệ nữ học..... Bất quá Trần gia cũng là thế tộc..... Không đến mức đi.....”

Công Tôn Ngạc cùng Công Tôn Nhận nhìn nhau liếc mắt một cái, Công Tôn Ngạc nói: “Đa tạ huyền lang quân cung cấp manh mối, chúng ta sẽ đi tra.”

Huyền Hải Đường nói: “Không cần.” Hắn chần chờ trong chốc lát lại hỏi: “Triệu tiên sinh trượng phu, không phải người bình thường đi.” Hắn nhìn mắt Công Tôn huynh đệ: “Có thể thỉnh đến đình đình đại danh thần y quỹ sát bảo hộ thể tử.....”

Công Tôn Ngạc cười mà không nói, lại thấy bỗng nhiên một cái Bạch gia hộ vệ vọt lại đây, thanh âm run rẩy, sắc mặt đại biến: “Hải Đường thiếu gia, tiểu thư bên kia đã xảy ra chuyện!”

Nam Hải thần miếu sân cực nhỏ, có thể một hơi bao hạ sân, định rồi thức ăn chay, kia tự nhiên ông từ là cực lực nịnh hót, Bạch gia cự phú, định ra tới tự nhiên là nhất rộng mở cùng tốt nhất sân, nhưng hiện tại viện này vừa đi vào cửa, liền nghe tới rồi nồng đậm mùi máu tươi, cửa đã ngã xuống

hai gã xem viện môn hộ vệ, đều là một đao cắt yết hầu trí mạng, Huyền Hải Đường cùng Công Tôn huynh đệ ba người thần sắc nghiêm túc, nhảy vào tịnh thất nội.

Tịnh thất chia làm trong ngoài hai phòng, bên ngoài giống nhau là vú già bọ tỳ nữ hầu hạ chờ đợi địa phương, phòng trong còn lại là quý phụ nhân hoặc tiểu thư nghỉ tạm nội thất.

Bạch gia đại người giàu có gia, bởi Bạch tiểu thư đi ra ngoài, tự nhiên bà tử nha hoàn đều không ít, hiện giờ bốn cái lão thành bà tử cùng hai cái Bạch Anh bên người bên người nha hoàn, một cái Triệu Phác Chân mang đến vú em, cộng bảy người, đã hết đều bị một đao cắt yết hầu, ngã trên mặt đất, dưới thân chảy xuôi nồng đậm huyết, các nàng trung gian bàn tròn thượng, cũng có tinh xảo thức ăn chay, cơ hồ không như thế nào động. Huyết tuy rằng còn ở chảy xuôi, nhưng Công Tôn Ngạc cùng Công Tôn Nhận liếc mắt một cái đều đã nhìn ra, khí quản đã đứt, vô pháp cứu.

Mà ở nhất bên trong trong phòng, nguyên nên là Bạch Anh, Triệu Phác Chân cùng với Hoàn nhi sở nghỉ ngơi nội thất, cũng bày một bàn tinh xảo thức ăn chay, nhưng không có người.

Công Tôn Ngạc cầm lấy trên bàn canh chén nghe thấy hạ: “Phi thường trọng mê dược, phân lượng phỏng chừng phi thường trọng.” Hắn thần sắc thập phần nghiêm túc, Huyền Hải Đường đứng ở nơi đó, sắc mặt dị thường khó coi, trầm giọng hỏi: “Đều vậy thượng sao? Toàn bộ Nam Hải thần miếu..... Phái người đi báo quan.....”

Bỗng nhiên nội thất giường phía dưới oa một tiếng truyền ra trẻ con vang dội đề thanh! Công Tôn Nhận cùng Huyền Hải Đường phản ứng cực nhanh, đã là lập tức rút đao nơi tay, phục hạ thân tử, nhìn về phía nội thất giường đế: “Có người!”

Giường để xác thật có người, hai nữ tử, một cái Bạch Anh, một cái Hoàn nhi, hai người đều hôn mê bất tỉnh, lại chưa thương tên họ, một cái khác đó là Thất Cân, bị khóa lại nho nhỏ tã lót, đặt ở Hoàn nhi trong lòng ngực, tưởng là nguyên lai ngủ rồi, nhưng quá bị đè nén, lại tỉnh, không thấy quen thuộc mẫu thân ôm ấp, ở hắc ám giường để khóc lên.

Hài tử đình tai nhức óc mà khóc lóc, Huyền Hải Đường đứng ở nơi đó, một trận choáng váng, này quen thuộc cảnh tượng, làm hắc nhớ tới khi còn nhỏ cảnh ngộ, mẫu thân đem tuổi nhỏ chính mình nhét vào giường để, nói cho chính mình muốn chơi trốn tìm..... Chính mình lại ở bên ngoài lẳng lẳng đổ máu đến chết..... Hắc đã không có biện pháp tự hỏi, hai mắt trợn lên, hàm răng cắn đến khàn khách vang.

Công Tôn Ngạc lại cấp Bạch Anh cùng Hoàn nhi đều đem mạch: “Không có việc gì, chỉ là mê được, hôn mê đi qua, chờ ta xứng giải được rớt hết liền hảo.” Lại ý bảo ôm khóc nháo hài tử chân tay luống cuống Công Tôn Nhận: “Làm Bạch gia bên kia đi tìm cái vú em lại đây.”

Huyền Hải Đường hít sâu mấy hơi thở, mới miễn cưỡng tìm về lý trí: “Hắc là hướng về phía chúng ta tiểu thư tới, viện này bị nhà của chúng ta bao, không khó hỏi thăm, hạ mê được đầu đuôi thật nhiều, lại muốn thu mua rất nhiều người, tất yếu trước tiên chuẩn bị, Triệu nương tử là lâm thời gặp phải, hắc là không phải mục tiêu.”

Công Tôn Ngạc nhìn nhìn trên bàn canh chén, cầm lấy tới nhìn kỹ quá bên cạnh thượng phần mặt nói: “Không sai, xem tình huống này, đại khái là Triệu nương tử vội vàng uy Thất Cân, vẫn chưa ăn canh, Bạch tiểu thư cùng Hoàn nhi uống trước canh, mê đảo, Triệu nương tử nhìn không đúng, đại khái bên ngoài người cũng sờ vào được, Triệu nương tử cái khó ló cái khôn, đem mặt khác hai người cùng hài tử đẩy vào giường để, bị người trở thành Bạch tiểu thư bắt đi.”

Huyền Hải Đường hờ hững nói: “Trước sau hẳn là phi thường mau, mê đảo người, giết người, bắt người, liền mạch lưu loát, đại khái sẽ không vượt qua một chén trà nhỏ công phu, các hộ vệ nói tiến vào cũng bất quá một chén trà nhỏ thời gian. Cửa hai cái hộ vệ cũng đều bị một đao cắt yết hầu, là tuần tra hộ vệ phát hiện, lập tức tiến vào, cũng đã là như vậy.”

Công Tôn Nhận sờ soạng ngã trên mặt đất người miệng vết thương: “Đao thực mau rất mỏng, chính là chuyên môn giết người dùng, loại này đao không trải qua đánh nhau, hẳn là đã sớm biết là không hề sức phản kháng phụ nhân, hơn nữa trước hạ mê dược, giết người hiệu suất tối cao. Nay nhóm người rất có thể nhận được mệnh lệnh là trừ bỏ Bạch tiểu thư, những người khác giống nhau giết chết, Triệu nương tử phản ứng thời gian sẽ không quá nhiều, đem hài tử cùng những người khác nhét vào giường để, thể thân Bạch tiểu thư bị bắt đi, là tối ưu phản ứng.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 125

Lục Hữu Dung nói: “Này ta không biết, ta chỉ biết đây là Vương gia bên kia công đạo lại đây, ta nào biết việc này còn có đầu đuôi. Vốn là nói loại này hóa sẽ không ở nội địa truyền lưu, việc này không nên sẽ bị người phát hiện mới đúng.”

Công Tôn Ngạc gật đầu: “Kỳ thật không khó đoán, đối phương thủ đoạn độc ác giết không ít người, đây là tâm lý thượng kinh sợ, sau đó đưa ra hai điều kiện, mười vạn bạc trắng, này đối Bạch gia tới nói căn bản không tính khó, nhất thời lấy ra khả năng không tính dễ dàng, nhưng là trường kỳ tới nói căn bản sẽ không ảnh hưởng đến Bạch gia căn cơ, tiếp theo, cùng Liên Sơn đoạn giao, yêu cầu cũng là sát đối phương người, nếu là Bạch gia thật sự đau lòng nữ nhi, hẳn thủ hạ lại có người, muốn thần không biết quỷ không hay giết chết Liên Sơn thổ ty này thật sự cũng không phải việc khó. Theo ta thấy, này một hành động, cũng là kinh sợ Liên Sơn thổ ty bên kia tương đối nhiều, hơn phân nửa là trừng phạt Liên Sơn bên kia chân đứng hai thuyền, ta đoán chờ Bạch Anh sau khi trở về, đối phương hẳn là vẫn là muốn mượn sức vị này thuyền vương, cho nên Triệu nương tử nếu thân phận không tiết lộ nói, hẳn là sẽ không có nguy hiểm —— đối phương hơn phân nửa còn không biết đây là Tần Vương điện hạ sinh ý, nếu không liền sẽ không còn muốn mượn sức Bạch Tổ Sơn, mà là trực tiếp phá hủy.”

Hắn nhìn về phía vẫn cứ có chút ngốc Lục Hữu Dung: “Cho nên, đối phương là nhà ai người, đã miêu tả sinh động.”

Lục Hữu Dung mờ mịt nói: “Là ai?”

Công Tôn Ngạc tức giận: “Có thể cùng Liên Sơn thổ ty làm buôn bán, tự nhiên là đại thế tộc, phía trên tự nhiên cũng có đại chủ tử, Liên Sơn thổ ty vì cái gì bỗng nhiên muốn tìm khác con đường ra hóa? Bởi vì vị này chủ tử thoát nhìn giống như địa vị khó giữ được! Liên Sơn loại này Nam Man tiểu địa phương, tự nhiên luống cuống tay chân, mặt khác tìm đường lui, cũng không biết người nào từ giữa giết dây, đi rồi Bạch Tố Sơn chiêu số, ra biển đi, lợi nhuận cao, nguy hiểm thấp, nhưng là đối phương lập tức thiếu như vậy một khối đại thịt mỡ, lại bị xúc nghịch lân, tự nhiên muốn giết một người răn trăm người, tự nhiên là dùng sức tra được nơi này tới.”

Lục Hữu Dung rốt cuộc không phải ngốc tử, cái này rốt cuộc chậm rãi phục hồi tinh thần lại: “Địa vị có điều dao động..... Chẳng lẽ là Thái Tử!”

Công Tôn Ngạc cười lạnh thanh: “Cùng với nói là Thái Tử, không bằng nói là Thái Tử sau lưng Thôi thị..... Hồi vé suốt hành, chính là Thôi thị thủ hạ, Đông Dương công chúa đồ, Liên Sơn thổ ty bên kia luống cuống tay chân, tự nhiên muốn tìm nhà dưới, Tần Vương điện hạ sẵn hừ mà nhập, đem này khối thịt mỡ vững chắc kiếm tiền trong túi, đáng tiếc Thôi thị há là dễ chọc, này khá vậy coi như là nhân quả báo, Vương gia chính mình gây ra họa, Vương gia chính mình chịu đi.”

Lục Hữu Dung tuyệt vọng nói: “Ta hảo tiên sinh, ngài nhưng ngàn vạn đừng nói như vậy, Vương gia đã dọn đi Trường An trụ hạ, nghe nói vườn đã tu hảo, này bồ câu đưa thư, cũng muốn mấy ngày sau, đến lúc đó bên này đều lạnh, người thả mau cho ta ra cái chủ ý, muốn ta nói người cũng đừng nghĩ đấy, Triệu nương tử chính là Vương gia giao cho người trên tay, hiện giờ ở người trên tay ném, người chẳng lẽ còn tưởng đứng ngoài cuộc? Tốt xấu đem Triệu nương tử cấp cứu trở về tới a!”

Công Tôn Ngạc cười hạ: “Chỉ cần có thể khẳng định đối phương còn tưởng mượn sức Bạch Tố Sơn, chuyện này, liền dễ làm. Người đi ra ngoài lập tức làm Bạch Tố Sơn làm hai việc, một là lập tức đem mười vạn lượng bạc trắng tồn tiền bọn họ chỉ định hồi vé suốt hành, nhị là làm hãn phân

phó Huyền Hải Đường, đêm nay liền đi ám sát kia Liên Sơn tới thu trưởng sứ giả.”

Lục Hữu Dung tâm nhảy dựng: “Quả nhiên muốn sát? Một khi giết, Liên Sơn bên kia thật sự liền thành chết thù! Liên Sơn lang binh, cũng không phải hảo chơi, thật chọc giận kia lão thái bà, cũng thật sẽ cùng người không chết không ngừng, nàng chỉ cho rằng là Vương gia nuốt bọn họ hóa, còn giết người không nhận trưởng, như vậy một tuyệt bút sinh ý không có, thu vào cũng sẽ một chút nhiều.”

Công Tôn Ngạc nhìn mắt Công Tôn Nhận: “Người chỉ lo yên tâm đi làm tốt —— đêm nay tiền cần thiết tồn đi vào, đối phương chỉ cần biết rằng Bạch Tố Sơn có hợp tác thành ý, liền sẽ không đối con tin hành động thiếu suy nghĩ, bởi vì một khi bị thương con tin, Bạch Tố Sơn tuyệt đối không thể còn sẽ thay Thôi thị làm việc.”

Lục Hữu Dung cắn chặt răng: “Thôi, ta xem Vương gia thập phần coi trọng vị này nương nương, tổn thất liền tổn thất đi.” Hắn dậm dậm chân, đi ra ngoài, quả nhiên theo lời cùng Bạch Tố Sơn nói.

Bạch Tố Sơn đảo cũng chưa nói cái gì, liền cũng phân phó Huyền Hải Đường chọn vài người đi giết người, rốt cuộc chính mình nữ nhi thượng ở, cũng là thiếu Triệu nương tử nhân tình, hẳn trên người vốn là có phi khí ở, đảo không thềm để ý nhiều như vậy mấy cái mạng người, lúc trước dựa thượng Lục Hữu Dung, cũng là dựa vào kia dã thú giống nhau nhanh nhạy trực giác, cảm thấy người này chủ tử sau lưng không đơn giản, gia tư rất nhiều, cũng yêu cầu chỗ dựa, huyện quan không bằng hiện quan, hơn nữa Lục Hữu Dung người này hoặc là nói là hắn chủ tử sau lưng hành sự thống khoái, mưu tính sâu xa rồi lại cho người ta đường sống, không phải cái loại này chỉ thấy lợi trước mắt đốt lâm mà sẵn một mặt áp bức người, cũng liền cùng Lục Hữu Dung hợp tác đến hôm nay, cho tới bây giờ đã thật đánh thật một cái trên thuyền, phân hủy đi không được, chỉ có thể một con đường đi tới cuối.

Triệu Phác Chân đích xác đã chịu ưu đãi, đang nằm ở một trương thập phần hoa lệ trên giường, còn tốt lắm cho nàng đắp lên mềm nhẹ ti bị.

Nàng bởi vì vội vã uy hài tử, không ăn canh, kết quả liền nhìn Bạch Anh cùng Hoàn nhi đổ, cần kêu sợ hãi, bên ngoài đã có dị thường động tĩnh, có người thấp giọng nói nói: “Trừ bỏ Bạch gia nữ nhi, mặt khác toàn giết.” Có người hỏi: “Bạch gia nữ nhi cái dạng gì?”

Đứng trước người nọ không kiên nhẫn: “Chưa thấy qua, cũng coi như là nhà giàu nhân gia, ngày thường không cho nữ nhi xuất đầu lộ diện, người tìm ăn mặc nhất hoa lệ sẽ biết, phú thương trong nhà, tiểu thư khăng định xuyên quý nhất.”

Người tới không nhận biết Bạch Anh, người tới sẽ giết chết Bạch Anh bên ngoài người, cũng may hài tử vừa mới ăn no nài, ngủ ngon lành phi thường, nàng ngăn ngừa thời gian nội hạ quyết định, đem hài tử cùng Bạch Anh Hoàn nhi đều đẩy xuống giường để, giả dạng làm Bạch Anh ngã vào cái bàn biên.

Quả nhiên đánh cuộc chính xác, đối phương nhìn đến nàng một người ngã trên mặt đất, dung mạo mỹ lệ, y trang đẹp đẽ quý giá, trên cổ còn mang theo hoa lệ chuỗi ngọc minh châu, liền đem nàng trở thành Bạch gia tiểu thư, đem nàng đầu vào cái túi tử, bay nhanh mà rút lui, cùng nàng đoán rằng giống nhau, bọn họ cũng không dám ở bên trong dừng lại lâu lắm, bởi vậy cũng không có cần thận tìm tòi phòng, hài tử cũng ở ngủ say, không có kinh động đạo tặc.

Này đàn đạo tặc tự đại, ngạo mạn, hung tàn, rốt cuộc là cái gì địa vị?

Bọn họ không có sát Bạch Anh, hẳn là đối Bạch gia còn có yêu cầu, mà một khi phát hiện chính mình không phải Bạch gia tiểu thư, như vậy diệt khẩu là tất nhiên,

Triệu Phác Chân trong lòng không ngừng suy đoán, chậm rãi mở hai mắt, đứng dậy về sau, làm bộ giật mình mà nhìn đông nhìn tây trong chốc lát, sau đó ấn đầu, làm bộ choáng váng, một lát sau, quả nhiên có cái mũ mũ tiến vào, bưng một hồ trà tiến vào, nàng vội vàng hỏi: “Người là ai? Nơi này là địa phương nào? Nhà ta người đâu?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 126

“Người viết sách luận cũng hảo, viết thi văn cũng hảo, nhất định phải nhớ rõ, từ chính người lập trường nhảy mở ra, muốn từ toàn bộ quốc gia, từ triều đình, thậm chí từ hoàng đế góc độ tới lập luận, như vậy liền dễ dàng viết đến hảo.”

Triệu Phác Chân nghe nàng từ từ mà nói, ngữ điệu thư hoãn, thanh âm thanh mà mềm, cử chỉ tuyệt đẹp, giữa mây nhất tần nhất tiểu đều mang theo một loại lệnh người thoải mái cảm giác, lệnh người bất tri bất giác tâm sinh vui mừng, cùng nàng nói chuyện với nhau, tục trần đi xa, lệnh người vong ưu.

Thật vưu vật cũng, Triệu Phác Chân nghĩ thầm, năm đó thân là chú em kim thượng, nhìn đến như vậy hoàng tấu, sợ là dễ như trở bàn tay bị nàng mê hoặc đi?

Đậu Hoàng Hậu cùng nàng một so, quả thực là liền ngón chân đều không đủ trình độ.

Nàng trong lòng nghĩ, thôi Hoàng Hậu lại tiếp tục ném ra một cái trọng bàng bom: “Người lập tức liền phải vào kinh tham gia kỳ thi mùa xuân, nếu là người thật sự thích, ta bảo người có thể bắt được nữ Trạng Nguyên chi vị.”

Triệu Phác Chân trong lòng lại áy náy nhảy dựng, tiền tam giáp, chỉ có thể là Hoàng Thượng khâm điểm, nàng quả nhiên có thể như thế tự tin, có thể làm kim thượng nghe nàng lời nói? Bạch Anh văn chương, viết đến chỉ là giống nhau, kinh thành khoa khảo, mặc dù là nữ khoa, thiên hạ nhiều

nhân tài, Bạch Anh vẫn thái, thật sự không đủ xem, tuổi lại nhẹ, bất quá ở chính mình thủ hạ dạy không đến một năm, nơi nào là có thể dám nói nữ Trang Nguyên? Có thể khảo vì nữ tiến sĩ, đã xem như may mắn!

Thôi Hoàng Hậu xem trên mặt nàng thần sắc, cười nói: “Không tin? Có phải hay không cũng là nghe xong đồn đãi, nói Thái Tử không phải kim thượng nhi tử, sớm hay muộn phải bị phế? Cho nên phụ thân ngươi mới lá gan đại đến tiếp Liên Sơn bên kia hóa, cũng không hỏi thăm hỏi thăm, này nguyên là nhà ai sinh ý.”

Liên Sơn! Cái này Triệu Phác Chân là thật đánh thật trên mặt thay đổi sắc, tuy rằng phía trước suy đoán đến là hẳn là Liên Sơn bên kia ra phe, nhưng là bỗng nhiên bị nàng như thế trắng ra nói ra, nàng thật sự có chút không chế không được chính mình kinh hách, rõ ràng ẩn phía trước phương án, Thôi gia không nên như thế dễ dàng phát hiện Liên Sơn từ Quảng Châu ra hóa mới đúng, kia Thôi gia hiện giờ phát hiện Bạch Tố Sơn là Tần Vương người sao? Vương gia bại lộ sao? Thôi gia sẽ như thế nào đối đãi hẳn?

Thôi Hoàng Hậu vừa lòng mà nhìn trước mắt tiểu cô nương ở kinh hách dưới đồng tử cực độ co rút lại: “Người biết phải không? Phụ thân ngươi quả nhiên đối với người ký thác kỳ vọng cao, đương nhiên, cũng có thể là hẳn cho rằng ai đều sẽ không đoán được, Liên Sơn hóa là từ hẳn nơi này ra, dù sao cũng là ra biển, chúng ta xa ở Lạc Dương, nào biết đâu rằng Liên Sơn người thấy lợi quên nghĩa, qua cầu trầu bán, chúng ta còn không có đảo đâu, liền lặng lẽ tìm nhà dưới, cũng coi như các nàng thông minh, có thể tìm được các người Bạch gia, làm ra hải đi bán, nếu không phải bọn họ càng ngày càng lòng tham, cả gan làm loạn, đem cho chúng ta hóa biển thiếu không nói, còn lấy hàng kém thay hàng tốt, chỉ nói là mùa màng không tốt, cho rằng chúng ta Thôi gia là như thế hảo hống? Phát hiện hóa không đối về sau, chúng ta lược tra xét, mùa màng rõ ràng không tồi, như thế nào liền không có hóa? Liên Sơn như vậy nhiều sơn trại, nổi lên lòng

ngghi ngờ, thu mua người lại tế tra đi xuống, thực dễ dàng liền tra được bọn họ đem vận chuyển hàng hóa tới rồi đất Việt, như vậy một đoán liền biết hẳn là đi rồi ra biển, ra biển tự nhiên là Bạch gia đội tàu ổn thỏa nhất, hơn nữa —— Bạch gia bao năm qua tới cùng Trần gia, Hoàng gia mấy nhà thu hóa, năm nay đều không có thu bọn họ hóa, hai tiếp theo đối chiếu, tự nhiên thực dễ dàng là có thể đoán được Liên Sơn cùng các người quan hệ, người yên tâm, người a cha cũng chỉ là trục lợi, nghĩ đến không tế tra, cũng không phải cố ý cùng chúng ta Thôi gia không qua được, cho nên lần này thỉnh người lại đây làm khách, cũng chỉ là nghĩ mượn người chi khẩu, cùng người a cha nói nói chuyện, chúng ta Thôi gia, không phải không nói đạo lý. Bất quá đâu, Liên Sơn những cái đó không biết tốt xấu thổ dân, cũng là phải cho bọn họ một cái giáo huấn.”

Nàng nói cười yển yển, phảng phất chỉ là cấp bướng bình tiểu hài nhi một cái giáo huấn giống nhau nhẹ nhàng băng quơ.

Nhưng Triệu Phác Chân lại là gặp qua các quý nhân đàm tiểu gian xử tử nô tỳ, này đó thế gia quý nhân, dễ dàng bất động giận, muốn giảng phong độ, giảng hàm dưỡng, nhưng là một khi thật sự nổi giận, đó là nhất định phải có người thật mạnh trả giá đại giới, hoặc là chết, hoặc là khuất phục.

Triệu Phác Chân sắc mặt trắng bệch, thôi Hoàng Hậu lại thập phần vừa lòng chính mình ngôn ngữ mang đến hiệu quả, ôn thanh nói: “Người chó có sốt ruột, người a cha bên kia, ta chỉ là tượng trưng tính muốn mượn vụn lượng bạc trắng, đến lúc đó tất cả đều cho người, người cầm chính mình thu, mua hoa nhi mang.”

Triệu Phác Chân nhìn nàng một cái, có điểm không biết thôi Hoàng Hậu rốt cuộc là có ý tứ gì, theo lý thuyết, thôi Hoàng Hậu nếu tưởng mượn sức Bạch gia, hẳn là từ Bạch Tổ Sơn xuống tay, bắt đi Bạch Anh, càng có rất nhiều con tin quan hệ, nhưng mà nàng hiện giờ tự mình cùng đi ăn cơm,

lại hứa lấy nữ Trạng Nguyên chi vị, lại ôn tồn hồng chi, lại là hứa lấy lãi nặng, là vì cái gì? Bạch Anh, trên người có cái gì là nàng có thể được đến?

Thôi Hoàng Hậu nhìn ra nàng trong mắt bất an: “Đừng nghĩ quá nhiều, ta kỳ thật đặc biệt thích hài tử, đáng tiếc vì bảo toàn nhi tử, hãn lúc còn rất nhỏ, ta liền không thể không xuất gia, rời đi hãn. Đạo quan kham khổ, cũng không có hài tử, ta thường xuyên tưởng hãn. Hãn từ nhỏ là có thể viết một bút thực tốt tự, tính tình ôn nhu nhân từ, học vấn lại hảo, nhiều ít đại nho đều đối hãn khen không dứt miệng, hãn còn công thi họa, họa hoa điều họa, mỗi người khen ngợi, mỗi người đều khen hãn cỡ nào hảo, đáng tiếc ta lại không thể lưu tại hãn bên người, chỉ có thể từ người khác trong miệng, biết hãn mỗi ngày ăn nhiều ít, có phải hay không lại trường cao, vẽ cái gì họa, viết nhiều ít tự.”

Triệu Phác Chân nhìn về phía nàng, thôi Hoàng Hậu biểu tình mềm mại, mang theo thần thờ: “Hãn là Lý gia dòng chính chính sóc, triều đình các đại thần cực ủng hộ hãn, người a cha rời xa triều đình, không biết triều sự, hãn tương lai, nhất định có thể trở thành một cái sử sách lưu danh nhân quân.”

Triệu Phác Chân bỗng nhiên minh bạch thôi Hoàng Hậu muốn làm cái gì, Bạch Anh, cự phú thuyền vương con gái một nhi! Năm giữ mấy chục chi thuyền, có được cường đại đội tàu cùng với trên thuyền hộ vệ đội Bạch Tổ Sơn nữ nhi duy nhất!

Thôi Hoàng Hậu quả nhiên đã nhìn về phía nàng, thần thái thân mật nề trọng: “Thái Tử cái gì cũng tốt, chính là quá tịch mịch, bên người không có mấy cái tri tâm người, người tuy rằng là thương nhân chi nữ, nhưng tài mạo hơn người, học thức cũng thực không tồi, ta rất là thưởng thức người, hôm nay nhìn người, ta đều có chút luyến tiếc thả người đi trở về, trong lòng chỉ nghĩ, như vậy tốt tiểu nương tử, cũng chỉ có này thiên hạ đệ nhất nhân quay lại xứng nàng, phương không có nhục không có người, người nếu gả cho Thái Tử, ta lòng tràn đầy thương người, tương lai một cái Quý Phi danh

phận, là không thiếu được, đến lúc đó người a cha a nương, đều lấy người vì vinh, các người Bạch gia, cũng có thể đủ thịnh vượng phát đạt, sinh sôi không thôi, người xem trọng không tốt? Người như vậy dung mạo, như vậy tài hoa, Thái Tử nhất định sẽ thích người. Hiện giờ Thái Tử Phi, là Thái Tử biểu muội, tính tình nhu thuận, thân mình không được tốt, hơn nữa rất là nghe ta nói, tương lai người cùng nàng cùng ngồi cùng ăn, tỷ muội tương xứng, tuyệt không sẽ vì khó với người.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 127

Đêm là như thế gian nan, Triệu Phác Chân lăn qua lộn lại ngủ không được, đến canh ba là lúc, nàng nghe được viện môn bên ngoài có người gấp giọng kêu cửa, sau đó có người vội vàng tiến vào nói có chuyện gấp bẩm báo, sau đó đèn điểm lên, nàng này gian phòng các bà tử vốn dĩ liền giấc nhẹ, cái này cũng đều lặng lẽ nổi lên tới, một cái đi ra ngoài hỏi thăm tin tức. Một lát sau đèn tắt cả đều điểm lên, đại tòa ánh sáng minh, liền nhìn đến thôi nường nường quần áo trắng đơn giản vẫn cái tóc vào được, nhìn đến nàng đứng dậy, cười nói: “Không cần lên.” Nàng ngồi ở mép giường, duỗi tay ấn tay nàng cười nói: “Phía dưới người báo tin tức tới, ta nghĩ người đại khái cũng huyền tâm, liền cùng người nói một chút.”

“Phụ thân người đêm qua phái Huyền Hải Đường, đó là người nghĩa huynh đi, nghe nói nhưng thật ra một nhân tài, tuổi còn trẻ đều có thể mang đội tàu ra biển, hẳn mang theo vài người, đêm tập dịch quán, tính toán ám sát Liên Sơn tới thu tiền hàng sứ giả, kết quả lẽ ra vốn dĩ nên là lang nhập dương đàn, dễ như trở bàn tay mới là, kết quả cố tình gặp cái sát thủ, kêu phá hành tung, ngược lại giết được người nghĩa huynh bị thương, bởi vì kia sát thủ trên thân kiếm có độc, vội vàng rút về, cũng may cứu đến kịp thời, thả không ít huyết mới cứu được tới.”

Triệu Phác Chân sắc mặt tái nhợt, biết kia sát thủ nghĩ đến chính là Công Tôn Ngạc, quả nhiên thôi nường nường nhìn nàng sắc mặt cười nói: “Chúng ta thủ hạ người cũng có ở bên, nhưng thật ra nhận ra tới kia sát thủ, đúng là thập phần nổi danh quỷ sát, hẳn cũng không phải là người bình thường có thể mời đặt sát thủ, kỳ thật đã quy ẩn hồi lâu, cùng huynh đệ vân du tứ hải đi, không biết như thế nào, lại đột nhiên xuất hiện, nhúng tay

việc này, ta làm người tra xét hạ, hần tùy ca ca đến Quảng Châu, nghe nói là tìm trị chân phương thuốc, cho nên đi tới bên này, tựa hồ có ra biển chi ý, nhưng bởi vì hần ca ca chân cứng không tiện, liền chỉ là ở Dương Thành ẩn cư xuống dưới, không như thế nào kinh động địa phương, chỉ có thứ sử đi báỉ phòng quá hần một lần. Lại không biết, phụ thân người nhận thức bọn họ huynh đệ hai người sao? Chẳng lẽ là được rồi một hồi khổ nhục kế, một cái muốn sát, một cái muốn cản, kia Liên Sơn sử giả suốt đêm trốn hồi Liên Sơn, liền trưởng cũng không dám muốn, nếu là thật làm hần bình an trở lại Liên Sơn, phụ thân người muốn giết hần, đã có thể không dễ dàng, tựa như trong biển là phụ thân người địa bàn giống nhau, Liên Sơn, cũng là thổ ty thiên hạ, lang binh hung tàn, đã binh lại phi, liền triều đình cũng lấy bọn họ không có biện pháp.”

Triệu Phác Chân ngừng thở, thôi Hoàng Hậu duỗi tay nhẹ nhàng vuốt ve tay nàng cổ tay: “Tay như nhu đề a, ta ngay lúc đó bảng giá, chính là nếu phụ thân người giết không được kia sử giả, chúng ta liền phải đưa qua đi một con người tay.”

Thôi Hoàng Hậu vừa lòng mà nhìn đến trước mắt thiếu nữ đồng tử kịch liệt co rút lại, mỉm cười nói: “Người nói, ta muốn hay không đem này chỉ tay chặt bỏ tới, đưa qua đi cho người a cha cùng a huynh đâu? Tay trái được không? Lưu trữ tay phải làm người đi thi, nhưng là, thân có tàn tật, nữ quan cũng là không có khả năng nhậm.”

Nàng nhìn Triệu Phác Chân sắc mặt bạch đến giống như một trương giấy, phảng phất tùy thời có thể ngắt qua đi, lại vẫn cứ căn môi tròn mắt nhìn thẳng nàng, một câu yếu thể xin khoan dung nói đều không có phun ra môi. Mà ở nàng trong lòng, cái này có thể hủy diệt mọi người tiền đồ thời khắc, nàng hần là có thể nhìn thấy cái này mới cập kê tiểu cô nương hồng mắt, khóc thút thít, xin tha, hoặc là hoảng loạn mà hứa gả, chấp tay dâng ra chính mình sở hữu hết thảy, đáp ứng nàng nói ra sở hữu yêu cầu.

Chính là cứ nhiên không có, Triệu Phác Chân chỉ là nhìn lại với nàng, cũng không phải không sợ hãi, nhưng là nàng lại chắc chắn, thôi Hoàng Hậu muốn mượn sức thuyền vương, liền tuyệt không sẽ chém hấn con gái duy nhất tay, cho nên nàng sẽ không xin tha, lúc này nếu là tiết lộ nàng không phải Bạch Anh, kia kết cục chỉ biết so chém tay thảm hại hơn.

Thôi Hoàng Hậu có chút ngoài dự đoán, nhưng thật ra cái ngoài mềm trong cứng tính tình, không được tốt dẫn đo, không hổ là thuyền vương chi nữ, như vậy xem ra, cứ nhiên có chút giống Thượng Quan Quân kia nha đầu, Thôi Nhu Ba nàng kỳ thật cũng không phải phi thường để mắt.

Nàng cúi đầu xem cầm ở trong tay cái tay kia, cốt nhục đều đình, căn căn ngón tay giống như xuân hành giống nhau, non mềm trắng tinh, lại nhìn qua, mới cập kê, ngực đã no đủ mà căng ra cái duyên dáng độ cung, cổ áo có thể thấy được da thịt trắng tuyết, vô cùng mịn màng. Nàng hẳn là rất là bất an, mặc áo mà ngủ, thật mạnh quần áo hạ vẫn có thể nhìn ra mạn diệu dáng người, tuy nói thân phận đề tiện, bất quá là thương nhân chi nữ, lại khó được này tâm chí, hảo hảo dạy dỗ một phen, tương lai nhưng thật ra có thể trở thành Thái Tử bên người lương trợ, nếu là có thể sinh hạ hài tử, thật sự cho nàng một cái Quý Phi chi vị, lại như thế nào, Thái Tử, nhất định sẽ thích hẳn.

Nàng rốt cuộc doanh doanh cười, nhẹ nhàng lại vỗ vỗ tay nàng: “Nói giỡn, người như vậy đáng yêu, ta như thế nào bỏ được phí phạm của trời đầu, lại cho người a cha điểm thời gian đi, hấn thủ hạ người tài ba nhiều lắm đâu, định là có thể giết chết Liên Sơn kia mọi rợ. Đến lúc đó, ta liền sẽ đưa người trở về, người cùng người a cha hảo hảo nói nói, phía trước kia mười vạn bạc trắng, đủ số lui về, coi như cho người mua hoa nhi, Thôi gia thành ý ở chỗ này, ta sẽ ở kinh thành sẽ chờ người đến.”

Nàng cũng chưa nói quá nhiều, chỉ gọi người hầu hạ Bạch tiểu thư, sau đó lại lãnh vú già ra cửa, về tới chính mình nghỉ chỗ nghỉ tạm, trong lòng lại một khắc không ngừng nghĩ hiện giờ này đột nhiên sát ra tới Trình

Giáo Kim, Công Tôn huynh đệ này thần y quý sát, rốt cuộc thật sự chỉ là trùng hợp đi ngang qua, vẫn là sau lưng có khác sai sử? Nếu là sai sử, sẽ là ai? Hoàng Thượng?

Hắn nếu là thật sự gọi được đế, Bạch gia đại khái thật đúng là không làm gì được hắn, nếu là chọc giận cái này sát thủ, làm không hảo còn muốn một hai phải đem Thôi gia cũng theo dõi, này đó sát thủ đều là lạn mệnh một cái kẻ điên..... Cái này tuy rằng tốt một chút có cái huynh đệ kiểm chế, khá vậy vẫn là không chọc tương đối hảo. Mà Bạch gia vị tiểu thư này, nàng nhìn trúng, vẫn là đến chạy nhanh hồi kinh đi trừ bị nạp thiếp, nếu không đem dài lắm mộng, nếu là Bạch gia thật sự không biết tốt xấu đem nàng gả đi rồi, kia nhưng thật ra cộc chuyện phiền toái.

Lúc ấy Thái Tử tiến cử Công Tôn Ngạc, đến tột cùng là ai đem cái này Công Tôn Ngạc đặt ở Thái Tử tâm mắt nội, biết Thái Tử người này yêu người tài như mạng, tất nhiên sẽ tiến cử, sau đó thuận lợi vào triều?

Tôn Ất Quân? Lý Cung Hòa cầu?

Nàng trong lòng xẹt qua một tia bóng ma, nhớ tới phía trước bởi vì hai thuế pháp sự, hoàng đế không thoải mái, Thái Tử dẫm lên hắn thanh danh thượng vị, hắn tự nhiên không thoải mái, nhưng lại có thể thế nào?

Cái này đề tiện lại yếu đuối, tự đại lại tự ti người, bức gian hoàng tấu, còn tưởng đoạt dòng chính ngôi vị hoàng đế, hắn xứng sao! Tham lam vô sỉ, đề tiện hạ lưu!

Nàng cười lạnh một tiếng, nhớ tới nghe nói hắn phía trước nói qua Công Tôn Ngạc kham dư có một tay, hoa dương công chúa ngã xuống, hắn ở trong đó phá hoa dương công chúa trạch phong thủy, công không thể không. Nhưng mà chờ đến hoa dương công chúa ngã xuống, hắn rồi lại đem Công Tôn Ngạc cùng Công Tôn Nhận cấp đuổi đi, chẳng lẽ là có khác sở đồ?

Chương 154 mê đảo

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 128

Gió đêm như đao, hai người bọn nàng cuộn tròn ở ngõ nhỏ, không biết là kích động vẫn là lãnh, đều có thể cảm giác được hai người trên người ở không tự chủ được mà run bần bật, một lát sau có cái kỵ sĩ mang theo vài người qua tới, bọn họ lập tức đều bao miếng vải đen, kỵ lên cũng không có thanh âm, trên người còn đều mang đầu lạp, ăn mặc áo đen, bội đao, phía trước kỵ sĩ tiến lên bẩm báo: “Kia hai nữ tử đuổi theo.”

Phía sau tới kia cao lớn kỵ sĩ xoay người xuống ngựa, dáng người đỉnh bạt hùng vĩ, nhìn mắt các nàng phân phó: “Cây đuốc!” Thanh âm lại thập phần quen thuộc, Triệu Phác Chân lại nhất thời nhớ không nổi ở địa phương nào nghe qua thanh âm này.

Lập tức có người điểm nổi lên một chi cây đuốc, ánh lửa chiếu rọi xuống, hai người bốn mắt tương đối, tất cả đều kinh hách tới rồi: “Triệu nương tử?”

“Ứng tướng quân!” Triệu Phác Chân cũng trăm triệu không nghĩ tới ở như vậy thời khắc, nàng cư nhiên có thể nhìn thấy Ứng Vô Cữu.

Ứng Vô Cữu trên mặt biểu tình cũng là phức tạp cực kỳ, hẩn nhìn mắt hai người trên người quần áo, giải trên người áo khoác cấp Triệu Phác Chân phủ thêm nói: “Nơi này lãnh, trước cùng ta hồi chỗ nghỉ tạm đi.”

Vẫn cứ là một cái không chớp mắt tiểu viện tử, Ứng Vô Cữu mang theo các nàng mới vào trong phòng, bên trong sớm đã có vị phu nhân đón ra tới: “Chân Nhi!” Trên mặt biểu tình kích động, nửa sườn mặt thượng hỏa phượng ở ánh đèn trung rõ ràng cực kỳ.

Triệu Phác Chân càng thêm lắp bắp kinh hãi: “Ứng phu nhân!” Nàng vội thi lễ, Ứng phu nhân buổi sáng trước đỡ nàng: “Chớ có đa lễ.....” Nàng một câu chưa nói xong, lại quay mặt đi, thanh âm hơi hơi nghẹn ngào, trên mặt dung mạo lại bị bên cạnh giờ cây đuốc ánh lửa chiếu đến rành mạch.

Đi theo Triệu Phác Chân phía sau kia cảm điếc bà tử nguyên bản nhắm mắt theo đuôi mà đi tới, giờ khắc này liền phảng phất thấy quỷ giống nhau bỗng nhiên hét lên, khàn khàn giọng nói ở trong đêm đen làm người nghe kinh sợ, mọi người tất cả đều quay đầu lại xem nàng, kia bà tử liền tiếp lui về phía sau, trên mặt biểu tình kinh sợ phi thường, sau đó cư nhiên cất bước mà chạy hướng ngoài cửa phóng đi!

Mấy cái kỵ sĩ vội vàng một bên quát bảo ngưng lại một bên tiến lên đem nàng vịn ở hai tay áp trụ, Triệu Phác Chân vội nói: “Chớ có bị thương nàng! Nàng nghe không thấy cũng sẽ không nói, là nàng đã cứu ta.” Ứng phu nhân ở bên cạnh lại bỗng nhiên lạnh lùng nói: “Lấy cây đuốc tới.”

Có người giờ cây đuốc lại đây, nàng đi hướng trước, vẫn luôn đi đến kia bà tử trước mặt: “Nâng lên nàng mặt.” Hai gã kỵ sĩ vội đem kia bà tử cầm nâng lên tới, ánh lửa dưới, chỉ xem kia bà tử đầy mặt khủng bố kinh sợ, cấp tốc mà thở hỗn hển, Ứng phu nhân lại chậm rãi học ra ba chữ: “Liễu Bích La?”

Kia bà tử rõ ràng nghe không thấy, lại ô ô mà khóc, hai mắt chảy ra nước mắt tới.

Triệu Phác Chân bỗng nhiên nhớ tới phía trước nghe được kia Thôi gia hạ nhân nói, này bà tử là từ Thượng Quan gia mang ra tới, Ứng phu nhân phía trước là Thượng Quan gia vợ cả, chắc là biết đến, vội nói: “Vị này mục mục phía trước đã cứu ta, nghe Thôi gia nô bộc nói, các nàng là từ Thượng Quan gia một chỗ chuyên môn cầm tù tội nhân thôn trang thượng

phát hiện nàng, suy đoán trên người nàng có cái gì bí mật, liền đem nàng mang theo ra tới cất giấu.”

Ứng phu nhân hai mắt lợm đến kinh người, bên cạnh người các hộ vệ giơ cây đuốc ảnh ngược ở trong mắt nàng, phảng phất hai tròng mắt ở thiêu đốt giống nhau: “Thượng Quan gia cầm tù tội nhân sao? Miệng nói không được lời nói, là bị cắt đầu lưỡi nuốt than lửa đi? Lỡ tai cũng điếc, thật đúng là sống không bằng chết a.....”

Triệu Phác Chân xem kia bà tử ô ô hàm hồ mà khóc lóc, trong lòng rầu rĩ: “Ứng phu nhân..... Nếu là từ trước nàng có cái gì xin lỗi ngài, phiền toái xem ở nàng đã cứu ta phân thượng, có thể nâng giơ tay khoan thứ một vài, liền nâng giơ tay..... Lúc này đây ít nhiều nàng, ta mới từ Thôi gia nhân thủ trốn thoát.....”

Ứng phu nhân quay đầu nhìn nàng một cái, trên mặt biểu tình phức tạp: “Không có gì, trước làm người mang nàng đi xuống nghỉ ngơi đi, yên tâm, nàng đều như vậy, ta sẽ không đem nàng thế nào, rốt cuộc người này, còn hữu dụng đâu. Người mau vào trong phòng nghỉ ngơi, này bên ngoài lạnh thật sự, tới nói nói sao lại thế này, người như thế nào rơi xuống Thôi Uyển trong tay đi?”

Chương 155 thoát hiểm

Trong phòng ấm áp, có bọn nha hoàn vội vàng đưa lên nhiệt lát gừng tảo đỏ chè tới, lại có người cầm quần áo tới thỉnh Triệu nương tử cởi áo, Triệu Phác Chân vội phất tay nói: “Quần áo không cần, ta uống khẩu canh liền hảo, mắt thấy trời đã sáng, làm phiền phu nhân làm tướng quân có thể hộ tống ta hồi ta trụ địa phương liền hảo.” Nàng trong lòng niệm hải tử, hiện giờ an toàn, hận không thể lập tức bay đến hải tử bên người, nhìn xem hải tử có hay không bị kinh hách đến, có hay không người trông nom đến hảo.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 129

Ứng phu nhân cười nói: “Yên tâm, nàng là cùng ta có cũ, ta sẽ không đem nàng thế nào, nàng vừa câm vừa điếc còn thân có tàn tật, người không có khả năng đem nàng lưu tại bên người, thả giao cho ta thích đáng an trí đi, tuyệt không sẽ bạc đãi nàng, rốt cuộc nàng có lại nhiều không phải, hiện giờ báo ứng đã tới, ta sẽ không lại đối nàng thế nào, tổng làm nàng an dưỡng lúc tuổi già là được, nói không chừng, ta còn có thể tìm được nàng hài tử, làm nàng hài tử hảo hảo cung cấp nuôi dưỡng nàng đâu.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu, biết kia bà tử trên người chỉ sợ có rất nhiều bí mật, lúc trước nàng nhìn thấy chính mình cũng là một bộ thấy quỷ bộ dáng, không biết là nơi nào có vấn đề, hiện giờ nàng một người mang theo hài tử, không thích hợp mang theo cái này có bí mật còn phải bị Thôi thị cùng Thượng Quan thị chú ý tới bà tử ở bên nhau, chi bằng giao cho Ứng phu nhân, ít nhất có thể bảo nàng an dưỡng lúc tuổi già, nếu là có thể tìm được nàng nhi nữ, kia tự nhiên là tốt nhất bất quá.

Ứng phu nhân nhìn nhìn nàng, nhin không được nói: “Nếu Liên Sơn bên kia người không lưu, bên này sự xong, người theo ta đi Phạm Dương đi? Bên này người một cái độc thân nữ tử, sinh hoạt không dễ, theo ta đi Phạm Dương bên kia nhật tử sẽ hảo quá rất nhiều.” Nàng câu kia kỳ thật người mới là ta thân sinh nữ nhi ở đầu lưỡi đảo quanh hồi lâu, lại nhìn trước mặt rõ ràng lại mệt lại mệt, lại vẫn cứ còn cường chống xã giao nàng Triệu Phác Chân, trên mặt tất cả đều là cự người ngàn dặm ở ngoài khách khí, nàng cắn chặt răng cắn, vẫn là đem câu nói kia nuốt đi xuống, hiện tại không phải thời cơ, nàng cũng không biết bị bắt đi bao lâu, lại kinh hách lại mệt mệt, trước làm nàng hảo hảo nghỉ tạm.

Triệu Phác Chân lắc đầu cười nói: “Cảm ơn phu nhân, hôm nay đến phu nhân cùng ứng tướng quân cứu giúp, ta phần thân khó báo, chỉ là thân hơi lực mỏng, không dám nói báo đáp hai chữ, sau này có cái gì có thể sử dụng thượng Phác Chân, chỉ lo mở miệng, hiện giờ ta ở chỗ này đã an trụ, không nghĩ bốn ba, cảm ơn phu nhân.”

Ứng phu nhân nghe nàng mới lạ lại khách khí nói, chớp mũi chua xót, lại không có nói nhiều, chỉ mệnh người kêu Ứng Vô Cữu tới: “Người tốt phái người đi bạch trạch trò chuyện, nói cho bọn họ, bị bắt đi người đã an toàn bỏ chạy, hiện tại một an toàn địa phương, thỉnh bọn họ chọn một an toàn nơi gặp mặt, chúng ta sẽ hộ tống nàng qua đi.” Lại đối nghe được lời này rõ ràng nhẹ nhàng thở ra Triệu Phác Chân cười nói: “Cái này hảo, ly hừng đông còn có một thời gian, người chỉ lo an tâm nghỉ ngơi, chờ bên kia tin tức vừa đến, ta làm Vô Cữu tự mình đưa người qua đi, bảo người bình bình an an.”

Chương 156 chọc giận

Ứng Vô Cữu từ Bạch gia trở về thời điểm, Ứng phu nhân mới từ đóng lại Liễu thị trong phòng ra tới, thần sắc tiêu tụy mệt mỏi, Ứng Vô Cữu hỏi: “Mẫu thân sao cũng không nghỉ ngơi một chút? Ngày bà từ đến tột cùng là người nào?”

Ứng phu nhân cười lạnh nói: “Thật là ý trời, người này chính là Liễu thị, vừa rồi khóc lóc cho ta đập đầu, chỉ cầu ta tha nàng một mạng, năm đó người muội muội vú nuôi, Thượng Quan Quân mẹ đẻ, nàng tu hú chiếm tổ, đem chính mình thân nữ nhi thể thân chủ tử nữ nhi, to gan lớn mật, kết quả bị Thượng Quan gia phát hiện sau, Thượng Quan gia lão phu nhân trực tiếp xử trí nàng, đem nàng cắt lưỡi nuốt than, bầm rớt ngón trỏ, sau đó giam cầm lên, lưu trữ một cái mệnh sống không bằng chết, chỉ vì dự bị tương lai không chế Thượng Quan Quân, buồn cười lại bị Thôi thị phát hiện nàng, tưởng cái gì quan trọng người, trộm ra tới, giấu ở này Nam Man lưu đây nơi, chỉ còn chờ tương lai một ngày kia có thể sử dụng thượng. Như vậy

xảo nàng gặp người muội muội bị Thôi thị bắt đi, nàng hiện giờ quá đến thâm, liền cảm thấy là chính mình lúc trước cả gan làm loạn gặp báo ứng, bỗng nhiên gặp phải người muội muội, liền cho rằng đây là trời cao cho nàng cơ hội, nàng nằm đó ở ta bên người, cũng coi như được với có can đảm có kiến thức, liền đem kia mê được mê đảo Thôi thị trông coi người muội muội người, mang theo người muội muội trốn thoát, sau đó gặp chúng ta, cũng không phải là ông trời có mắt! Ta xem thật đúng là chính là vừa báo còn vừa báo, vốn dĩ ta vẫn luôn nghĩ tìm được nàng, nhất định phải tấc tấc xẻo nàng, hiện giờ xem ở nàng cứu người muội muội một mạng, lại đã bị Thượng Quan gia chinh thành như vậy, thả trước lưu trữ nàng mạng chó, có lẽ còn sẽ làm nàng cùng Thượng Quan Quân mẹ con tương nhận đâu!”

Ứng Vô Cữu kinh ngạc nói: “Quả thực liền xảo đến như vậy nông nổi?”

Ứng phu nhân nói: “Thế nhưng như là ma xui quỷ khiến giống nhau, liền ta hiện giờ cũng có chút hoài nghi, người muội muội có phải hay không thật sự có thần linh phù hộ, tuy rằng lúc nào cũng gặp nạn, lại tổng có thể một đường cầu sinh.”

Ứng Vô Cữu cười nói: “Đây cũng là mẫu thân hành thiện tích đức phúc báo, nói muội muội nguyện ý cùng mẫu thân cùng hồi Phạm Dương không? Lần này thật là ngoài ý muốn chi hỉ, không bằng tức khắc khởi hành hồi Phạm Dương, nói vậy phụ thân cũng thập phần nhớ mong ngài.”

Ứng phu nhân trầm mặc trong chốc lát: “Ta cũng không có nói việc này.”

Ứng Vô Cữu nói: “Là bởi vì quá muộn sao? Ngày mai lại nói?”

Ứng phu nhân lắc lắc đầu: “Người muội muội, nàng đang sợ ta.”

Ứng Vô Cữu ngẩn ra: “Sợ hãi?”

Ứng phu nhân gật đầu: “Nàng vẫn luôn phi thường khấn trương, không chịu thay quần áo, nói chuyện rất chậm thực cẩn thận, một bên tưởng một bên nói, phảng phất sợ tùy thời nói sai lời nói. Nàng lúc trước đại biểu Tần Vương tới du thuyết chúng ta thời điểm, tự nhiên hào phóng, chưa bao giờ có rụt rè, sự tình gì làm nàng như thế khấn trương cùng sợ hãi? Rõ ràng mới từ Thôi thị bên kia chạy ra tới, nhìn thấy chúng ta, lý nên cảm thấy phi thường thả lỏng cùng nguyên ý ngủ yên mới là, nàng lại liên tục đều phi thường khắc chế, chỉ là thay đổi làm nàng thật sự không thoải mái cùng không có phương tiện hành tẩu dơ giày vớ, nàng hẳn là có chuyện gì ở dấu diếm chúng ta, hơn nữa đối chúng ta phi thường cảnh giới cùng đề phòng. Mặt ngoài khách khí, kỳ thật khấn trương đến đại trời lạnh mà còn có thể nhìn đến nàng ở ra mồ hôi, làm nàng cùng ta đi Phạm Dương, nàng một ngum cự tuyệt, nàng rõ ràng độc thân một người, trong khoảng thời gian này mưu sinh khẳng định trải qua không ít vất vả sự, Dương Thành đến tột cùng có cái gì làm nàng như thế vương bận? Bất quá là cái Nam Man nơi mà thôi, cũng không có cái gì chỗ đặc biệt, nàng liên suy xét một chút đều không có. Ngoài ra —— nàng từ trước hẳn là đối Tần Vương điện hạ, không nói ngưỡng mộ, ít nhất cũng coi như được với là một lòng vì Tần Vương,”

Ứng Vô Cữu đối dưỡng mẫu là nói gì nghe nấy, liền hỏi: “Có phải hay không Thôi thị bên kia dọa đến nàng? Lại hoặc là, cho rằng ngài là Thượng Quan Quân mẹ đẻ, cho nên sợ người diệt trừ nàng? Lúc trước ngài cho nàng giảng những cái đó chuyện xưa, nàng nói vậy đoán được ngài thân phận thật sự?”

Ứng phu nhân chần chờ trong chốc lát nói: “Không biết, ta như thế nào nhẫn tâm bức nàng, thả trước làm nàng hồi Bạch gia, người tra một chút nàng này đó thời gian ở Dương Thành trụ địa phương, làm gì đó, có phải hay không cuốn vào cái gì phiền toái, hiện giờ ta bỗng nhiên nói nàng mới là ta thân sinh nữ nhi, Thượng Quan đích nữ Tần Vương phi nguyên bản là thuộc về nàng tôn vị này chuyện xưa quá mức khúc chiết ly kỳ, nàng

chưa chắc sẽ tin tưởng, khả năng ngược lại sẽ hoài nghi ta muốn mưu tính nàg cái gì, chờ một chút, dù sao chúng ta đã ở chỗ này, nàg đi không đến chỗ nào đi.” Nàg thập phần mệt mỏi nói: “Từ trước không tìm được nàg thời điểm, chỉ hy vọng mau chóng tìm được nàg, hảo hảo chiếu cố nàg, chờ nhìn thấy nàg, lại phát hiện nàg chưa chắc yêu cầu ta, ngược lại cảnh giác ta, rời xa ta, này tư vị, thật không dễ chịu a.”

Ứng Vô Cữu cười nói: “Đã có thể tìm được muội muội, mặt khác đều là việc nhỏ, luôn có một ngày mẹ con tương nhận, mẫu thân như vậy người tốt, muội muội một khi biết ngài là nàg ruột mẫu thân, định là vui vẻ thừa hoan dưới gối. Nàg lúc trước lưu tại Phạm Dương kia đoạn thời gian, cùng mẫu thân ở chung đến không phải cực hảo?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 130

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng nói: “Bạch lão bản có thể tìm ra lục thứ sử, hãn sẽ tự bảo ngài cả nhà an khang, chỉ là hiện giờ lệnh ái tốt nhất không nên xuất hiện người trước, đại nhân nếu là thật không nghĩ làm nữ nhi gả vào hoàng thất, kiến nghị đơn giản liền làm lệnh ái tìm cái an tĩnh yên lặng nơi, trốn tránh gió đầu —— trận này đoạt đích chi chiến, đại khái còn muốn tam đến 5 năm, lệnh ái tuổi còn nhỏ, hoa kỳ chưa đến, còn chờ đến khởi tương lai vân khai thấy nguyệt ngày.”

Bạch Tố Sơn nghiền ngẫm cười: “Lục thứ sử? Hãn quả thực có thể bảo ta cả nhà an khang?”

Triệu Phác Chân nói: “Bạch lão bản trong lòng hiểu rõ, kỳ thật cũng không cần Lục đại nhân phía sau người xuất hiện, Bạch lão bản cũng hoàn toàn không sợ Thôi thị, có phải thế không?”

Bạch Tố Sơn ha ha cất tiếng cười to, tiếng cười thề nhưng có leng keng chi ý: “Triệu tiên sinh quả nhiên bằng tuyết thông minh! Bạch mẫu người là từ biển máu sóng dữ trung sát ra tới một cái tiện mệnh, may mắn hỗn tới rồi hôm nay, được chút các huynh đệ giúp đỡ, lại có hiền thê kiều nữ, kia đều là trời cao hậu ái, ta đã thấy đủ, tuyệt không dám ham thêm vào chi lợi, hải thuyền chi lợi, ta một nửa tán cùng huynh đệ, một nửa phân cho kết phường thương gia, tu kiều lót đường, phùng miếu tất bái, tế bản đồ vậy, quảng kết thiện duyên, nhưng cầu lạc giếng không bị hạ thạch mà thôi. Người quá bốn mươi, chỉ phải một nữ, tuyệt không quá nghiêm khắc nhi tử, thiên cho ta cái gì, ta liền quý trọng cái gì, ai nếu không biết tốt xấu tới thương ta thê nữ, ta đây liều mạng nửa đời người gia nghiệp không cần,

cũng tất yếu cùng nàng không chết không ngừng! Thôi gia như vậy lại bại thế tộc tính thứ gì! Lúc trước kiêng kỵ tiên sinh ở các nàng trong tay, không có buông ra thủ đoạn thôi, hiện giờ tiên sinh nếu bình an trở về, thả xem Bạch mỗ nhân thủ đoạn, quản hấn cái gì tiên đế Thánh Hậu dòng chính, quản hấn nhân đức như thế nào, hấn đã dám đụng đến ta nữ nhi, ta liền dám để cho hấn đăng không thượng này để vị!”

Chương 157 xa độn

Bạch Tố Sơn một phen lời nói hùng hồn, làm khoang thuyền nội mỗi người đều nhiệt huyết sôi trào, ngay cả Huyền Hải Đường cũng tiến lên nói: “Thề sống chết cũng muốn che chở chúng ta muội muội, kia Thôi thị tính thứ gì, cũng dám làm chúng ta muội muội làm thiệp.”

Bạch Tố Sơn ha hả cười: “Ếch ngồi đáy giếng người, trực xú chi phu, cho rằng mỗi người đều coi trọng về điểm này công danh lợi lộc, ai ngờ chúng ta chỉ cảm thấy hôi thối không ngửi được, ngu không ai bằng.”

Công Tôn Ngạc mỉm cười không nói, trong mắt lại hàm một tia phỏng đoán, Lý Tri Mân, đến tốt cùng là như thế nào đem bức này nhân tài, bức này thế lực, lung lạc tới tay? Thật là —— nếu là hấn đăng không thượng để vị, hấn đều phải bóp cổ tay thở dài như vậy một tay hảo bài, đáng sợ, đáng sợ.

Hấn lại nhìn về phía Triệu Phác Chân, mỉm cười hỏi: “Triệu nương tử hiện giờ ở thôi nương nương trước mặt lộ quá mặt, lại bị Ứng Vô Cửu cứu, không biết bước tiếp theo có tính toán gì không?” Hấn lại là một bộ thất khiếu linh lung tâm gan, đã sớm nhìn ra Triệu Phác Chân tránh trong kinh lốc xoáy, hiện giờ lộ bộ dạng, sợ là lại có khác tính toán, lại không biết Tần Vương, lại muốn như thế nào ứng đối này vì hấn sinh hạ trưởng tử cung tì.

Triệu Phác Chân quay đầu nhìn về phía Bạch Tố Sơn: “Ta hy vọng có thể mượn Bạch lão bản bảo thuyền, huề tử ra biển, tìm một đời ngoại phong

thổ thuần phác nơi, định cư xuống dưới, dưỡng dục hài tử. Hơn nữa đem ta nơi đi nghiêm khắc bảo mật, biết đến người càng ít càng tốt.”

Bạch Tố Sơn ngăn ra: “Triệu tiên sinh thật vất vả ở Dương Thành sáng lập một phen cơ nghiệp, vì sao đảo muốn xa độn hải ngoại? Người nếu là sợ Thôi thị, Bạch mỗi người vẫn là có thể bảo vệ người, người chỉ lo yên tâm khai người nữ học là được. Hải ngoại nhiều vì chưa khai hoá nơi, người độc thân một nữ tử, mang theo ấu tử, quá gian khổ.”

Triệu Phác Chân lắc đầu: “Ta ý đã quyết, còn hành Bạch lão bản hành cái phương tiện —— hơn nữa muốn mau, ta hy vọng hôm nay là có thể khởi hành.” Nàng không có thời gian, Ứng phu nhân chỉ cần tế tra, thực mau là có thể biết chính mình sản tử sự, Tần Vương..... Nếu là hẳn biết, có thể hay không vì Thượng Quan Quân, ngồi xem mặc kệ? Nàng không có nắm chắc, nàng cũng không thể trí Thất Cân với hiểm địa, nàng muốn vạn vô nhất thất, nàng muốn tiếng gió bảo mật, một khi Lục Hữu Dung biết việc này, Bạch Tố Sơn sợ là ngược lại sẽ không sẽ giúp chính mình, chỉ có dao sắc chặt đay rồi, một khi ra biển, bất luận kẻ nào đều không thể dễ dàng đuổi theo.....

Bạch Tố Sơn đầu tiên là ngạc nhiên, lại nhìn mắt Công Tôn Ngạc, Công Tôn Ngạc cười nói: “Triệu tiên sinh, ta cùng ta đệ đệ cũng đã tâm mộ hải ngoại phong cảnh đã lâu, không bằng lại tin ta nhóm một lần, hứa chúng ta đồng hành đi, người một nữ tử mang theo hài tử, liền không cần quá cố chấp, thế sự toàn cùng, nơi nào đều có vô lại cùng tiểu nhân.”

Triệu Phác Chân hơi hơi xấu hổ: “Ta như chim sợ cành cong, nói năng lỗ mãng, như đối tiên sinh mạo phạm, còn thỉnh tiên sinh tha thứ, hai vị tiên sinh nếu là có thể cùng Phác Chân đồng hành, kia không thể tốt hơn.”

Bạch Tố Sơn cười: “Yên tâm, ta có một chỗ đảo nhỏ, tu có sơn, dẫn có nguồn nước, loại có trái cây, là lưu làm ta bản nhân già từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang lui thân chỗ, làm Hải Đường tự mình ra biển

mang theo các người qua đi, an tâm trụ thượng mấy năm, mỗi năm ta nhưng phái người cho các người đưa đi sung túc áo cơm, cung vài vị tiên sinh ẩn cư, tuyệt không vấn đề —— đương nhiên, ta vốn là tính toán làm chuyết kinh mang theo Anh Nhi ở bên kia ẩn cư mấy năm, tạm lánh nổi bật, một khi đã như vậy trùng hợp, còn muốn làm phiền liệt vị tiên sinh, cũng chiếu cố một chút Anh Nhi.”

Bạch Anh vỗ tay nói: “Thật tốt quá! Kia cái gì khoa cử, ta vừa lúc cũng không nghĩ khảo, có thể cùng tiên sinh cùng nhau, khẳng định có thú, tương lai tiểu thất cân trưởng thành, học được một thân bản lĩnh, thật đúng là không thể tốt hơn!”

Triệu Phác Chân hơi hơi chần chờ, Bạch Tố Sơn lại cười nói: “Ta nhưng đáp ứng nương tử, vô luận ai tới, cho dù là lục thứ sử phía sau người tiến đến hỏi thăm, ta đều sẽ không nói ra Triệu tiên sinh vị trí nơi, như vậy có thể chứ? Rốt cuộc ta nhân sinh quan trọng nhất thê nữ, đều ở nơi đó.”

Triệu Phác Chân doanh doanh hạ bái: “Làm phiền Bạch lão bản.”

Bạch Tố Sơn bàn tay vung lên: “Việc này không nên chậm trễ, Hải Đường, người mang lên chim hồng tước đội tàu, mang lên người muối cùng Triệu tiên sinh các nàng, này liền xuất phát đi.” Hắn lại quay đầu nhìn về phía Triệu Phác Chân: “Triệu tiên sinh nhưng còn có cái gì phải về nữ học bên kia lấy sao? Ta nhưng phái người đi lấy.” Lại quay đầu hỏi Công Tôn huynh đệ: “Công Tôn tiên sinh đâu?”

Triệu Phác Chân lắc đầu: “Không cần, đều bất quá là vật ngoài thân thôi.” Công Tôn Ngạc cũng lắc đầu: “Không sao, chúng ta hai anh em nhất quán thân vô vật dư thừa, nước chảy bèo trôi.”

Mọi người cộng lại đã định, liền phân công nhau an bài đi.

Công Tôn Ngạc làm Công Tôn Nhận đẩy hắn đến boong tàu thượng, nước biển ám trầm, biển rộng chỗ sâu trong rung chuyển bất an, Công Tôn

Nhận hỏi: “Thật muốn đi?” Hãn nhất quán lời ít mà ý nhiều, Công Tôn Ngạc hiểu hãn ý tứ, là lo lắng chậm trễ hãn chân trị liệu.

Hãn cười cười: “Người không hiểu kỳ sao? Nữ nhân này, rõ ràng bên cạnh nguy cơ tứ phía, lại chính là mỗi lần đều có thể hóa hiểm vi di, càng lệnh người kinh ngạc chính là, nàng tựa hồ cũng có thể đem chính mình bảo hộ rất khá, là cái gặp nạn trình tường hảo mệnh a, đi theo nàng, ta cảm thấy vẫn luôn đi theo chúng ta hai huynh đệ vận rủi, hãn là có thể bị xua tan đi.”

Công Tôn Ngạc thật dài hô một hơi: “Hơn nữa, ta cũng mệt mỏi. Có thể ngăn cách với thế nhân, thực hảo.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 131

Ứng phu nhân hít sâu một hơi, đã hoàn toàn lý không rõ ràng lắm này một cuộn chỉ rồi: “Nếu thật sự như thế, Tần Vương thật là ta cuộc đời ít thấy, tâm cơ thâm trầm nhất, đáng sợ nhất một người, ta không hy vọng cùng người này làm địch nhân.”

Chương 158 tình hảo

Sáng sớm trước nhất hắc thời khắc, thâm hắc mặt biển thượng, xích mã bị mấy chỉ chiến thuyền vây quanh lên.

Bạch Tố Sơn cùng Huyền Hải Đường đứng ở đầu thuyền, nhìn về phía mặt biển thượng cự thuyền, bên cạnh một đồng người ẩn đao mà đứng, trầm mặc mà cảnh giới.

Huyền Hải Đường nói: “Là phi vân, hoành hải, phá tinh tam chi chiến thuyền, đều là phía trước chúng ta hỗ trợ tạo, kiên cố hơn nữa công năng đầy đủ hết, thủy quân cũng là chúng ta hiệp trợ huấn luyện quá, không có ngoài ý muốn nói, kỳ hạm phi vân thượng, hẳn là Thạch Đầu mang theo đội, ẩn phía trước quy hoạch binh lực, mỗi chiếc thuyền hẳn là đều có một ngàn trở lên binh lực. Hải đồ cũng là chúng ta cung cấp, cho nên có thể tìm được chúng ta không kỳ quái.”

Nhưng mà đã từng giống như huynh đệ giống nhau đàm tiếu quá huấn luyện quá mức đến ra biển cùng bao vây tiểu trừ quá hải tặc con thuyền, hiện tại lại đối ngày xưa lão sư kiêm minh hữu bày ra đối chiến tư thái, trong đêm đen hung hiểm mặt biển thượng, chúng nó nghiêm ngặt mà trầm mặc mà vây kín, giống như trong bóng đêm tùy thời mà động cự kình.

Bạch Tố Sơn nói: “Chẳng lẽ Lục Hữu Dung cứ nhiên là Thôi thị cùng Thái Tử người?”

Huyền Hải Đường nói: “Không có khả năng, nếu là, như thế nào nhân Liên Sơn việc ngược lại muốn tới giết người bắt người?”

Bạch Tố Sơn nói: “Kia chỉ có thể là hướng về phía Triệu tiên sinh tới. Phía trước Lục Hữu Dung đối Triệu tiên sinh không giống tầm thường chú ý, ta liền cảm thấy có chút kỳ quái.”

Huyền Hải Đường nói: “Đối phương ở đánh tín hiệu cờ.”

Bạch Tố Sơn nhìn đối diện quả nhiên ở boong tàu thượng có người giơ hừng hực cây đuốc, sau đó có người ở hỏa hạ đánh tín hiệu cờ.

“Vô ác ý, thỉnh cầu lên thuyền.”

Huyền Hải Đường nhìn về phía Bạch Tố Sơn, Bạch Tố Sơn căng chặt hàm dưới nhưng thật ra thả lỏng: “Cho đi. Chiu lên thuyền, vậy thuyết minh xác thật vô ác ý, nếu không trực tiếp đánh lên tới, chúng ta không thiếu được huyết đua một hồi, liền tính đập nôi chìm thuyền, cũng không cho đối phương hảo quá.”

Huyền Hải Đường lại nhìn về phía âm u một bên, nơi đó không biết khi nào, đã lẳng lẳng đứng Công Tôn Nhận, hắc dấy xe lăn, Công Tôn Ngạc cũng đang ngồi ở nơi đó, Bạch Tố Sơn quay đầu nhìn mắt Công Tôn Nhận, cười nói: “Nhưng thật ra nhiều Công Tôn tiên sinh ngủ yên.”

Công Tôn tiên sinh lại cười nói: “Bạch lão bản không cần quá mức lo lắng, đối phương không có ác ý.”

Phi vân chậm rãi đến gần rồi, đáp thượng bản tử, Lục Hữu Dung cùng một đám bưu hãn hắc y nhân vây quanh một người tuổi trẻ nam tử thượng xích mã.

Hai bên hộ vệ đều trầm mặc như núi, đao thương san sát, kia nam tử chậm rãi từ giữa đi qua, một thân huyền sửng, chút nào không thấy co quắp, nâng lên mí mắt nhìn về phía đang xem hướng hắc Bạch Tố Sơn thời điểm, hai tròng mắt bình tĩnh như sóng.

Bạch Tố Sơn ánh mắt đầu tiên nhìn đến kia tuổi trẻ nam tử, liền nhớ tới chính mình phu nhân đã từng nói qua nói: “Cái loại này hu tôn hàng quý thần thái, phảng phất cho người hành lễ, người đều gánh không dậy nổi, cùng người nói chuyện, là người lớn lao vinh hạnh..... Ở hắc trước mặt, nói chuyện cao giọng, phảng phất đều là khinh nhờn.”

Chính mình phu nhân, quả nhiên nhất quán ở nhận người thượng có kinh người trực giác.

Vị này, chính là kia Triệu tiên sinh trượng phu, hài tử phụ thân rồi.

Đêm lạnh ra biển, bày ra như thế đại trường hợp, là vì ai, đã rõ như ban ngày. Chỉ là trăm triệu không nghĩ tới, nguyên lai Lục Hữu Dung sau lưng người, là hắc.

Nam tử đã đứng yên xuống dưới, nhìn về phía bọn họ, Lục Hữu Dung cười ngâm ngâm từ phía sau đi phía trước vừa đứng, vừa muốn giới thiệu, Bạch Tố Sơn đã thở dài tiến lên liền bái: “Thảo dân Bạch Tố Sơn gặp qua Tần Vương điện hạ.”

Lý Tri Mân hơi hơi có chút ngoài ý muốn: “Người nhận được cô vương?”

Bạch Tố Sơn nói: “Phía trước vẫn luôn suy đoán Lục đại nhân sau lưng tất có hoàng tử, chỉ là phía trước hoài nghi là Tần Vương, hiện giờ nhìn đến Vương gia này phong độ dung nhan, đúng là thiên quân vạn mã trung bình chân như vại đại tướng phong độ, không phải đã từng sát lui quá Đột Quyết Tần Vương điện hạ, còn có thể có ai?” Tuy rằng đều nói Tần Vương đã mất minh, vị này lại hai tròng mắt lạnh băng tối tăm, xem người

thời điểm phảng phất có thể liếc mắt một cái nhìn đến nhân tâm, nhưng không giống như là mù bộ dáng, nhưng mà hắt lại thập phần khẳng định, kia vẫn luôn dường ở Thịnh Kinh Nhị hoàng tử Tấn Vương, quyết sẽ không có trước mắt người này khí độ.

Lý Tri Mân ôn hòa nói: “Người mấy năm nay giúp rất nhiều, cô vẫn luôn ghi tạc trong lòng, chỉ là thân phận có hạn, không thể thân nhiên gặp nhau, Bạch tiên sinh chớ trách, nhưng Bạch tiên sinh phẩm hạnh cùng năng lực, cô là vẫn luôn thập phần thưởng thức.”

Bạch Tố Sơn nói: “Thảo dân cảm tạ Vương gia ơn tri ngộ, mấy năm nay đến Vương gia lọt mắt xanh, thảo dân cũng được Lục đại nhân không ít phương tiện, thu lợi không ít, không dám tham công.”

Lý Tri Mân lại nhìn hắt một cái: “Đều nói người thô trung có tế, thập phần thích mạo hiểm, cô xem, người thực có thể nói, mạo hiểm sao, bí mật mang theo cô phi tử cùng tiểu thế tử ra biên, lá gan, cũng là đủ lớn.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 132

Khoang hẹp hòi, tránh cũng không thể tránh, Lý Tri Mân tới gần nàng thời điểm, nàng liền hắt trên người kia quen thuộc huân quần áo trầm hương vị đều có thể ngửi được, Hoàn nhi thật cẩn thận tất cung tất kính bưng nước ấm tiến vào, hầu hạ hai người súc tẩy, khôi phục từ trước ở trong vương phủ kia tiểu tâm cẩn thận bộ dáng.

Trăm ngày tiểu nhi, vốn dĩ liền đại đa số thời điểm ở giấc ngủ, khóc thời điểm đại khái đã mệt muốn chết rồi, hiện giờ thí thí khô ráo ẩm áp, mẩu thân trong lòng ngực mềm mại thân thiết, lại ăn đủ sữa, đã lại thỏa mãn mà ngủ say, Triệu Phác Chân đem ngủ say hài tử thả lại trên giường, đắp chăn đàn hoàng, quay đầu xem Lý Tri Mân đang ở thông thả ung dung mà ăn canh, nhớ tới Cao Linh Quân nói qua hắt một đường tới rồi không thực không thôi..... Nghĩ đến hắt là vừa mệt vừa đói, hiện giờ lại cơ hồ nhìn không ra hắt thất thố, động tác vẫn như cũ ưu nhã thông dong.

Lý Tri Mân mí mắt đều không nâng, buông xuống trong tay thìa canh, rốt cuộc nói câu: “Ăn trước đi, biết ngươi có rất nhiều vấn đề muốn hỏi, chờ ngươi ăn no rồi nói sau.”

Đồ ăn sáng thực phong phú, Triệu Phác Chân lại ăn mà không biết mùi vị gì, chờ Hoàn nhi đi lên bỏ chạy, Lý Tri Mân mới gõ gõ cái bàn, nhắc nhở nàng: “Hỏi đi.”

Triệu Phác Chân giương mắt nhìn đến hắt đen nhánh sáng ngời đôi mắt, phía trước nghĩ đến vấn đề lại một cái đều không có hỏi, ngược lại buột miệng thốt ra: “Ngài đôi mắt hảo?”

Lý Tri Mân ngẩn ra, không biết vì sao, khóe miệng bỗng nhiên cong cong, cứ nhiên là cái khó được tươi cười: “Vốn dĩ chính là chính mình dùng độc được, thời điểm chưa tới. Ta bắt được quân công, sẽ chỉ làm Đông Dương công chúa, Thôi thị cùng với Hoàng Thượng, tất cả đều đem đầu mâu nhắm ngay ta, ám sát lúc ấy là thật sự, trúng độc cũng là thật sự, chỉ là lúc ấy cừu tử nhất sinh làm Công Tôn tiên sinh cứu trở về, chúng ta cộng lại một chút, đơn giản mượn cơ hội này già từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, chỉ nói là độc thương chưa lành, đôi mắt mù, tạm thời ngủ đông thôi. Người yên tâm, Công Tôn Ngạc đã cho ta xứng được, chờ hồi Trường An sau, dùng được lại có thể tạm thời tính mù.”

Triệu Phác Chân không nghĩ tới thuận miệng vừa hỏi cứ nhiên được đến như vậy kỹ càng tỉ mỉ mà thẳng thắn thành khẩn giải đáp, thậm chí đề cập tới rồi cho tới nay che dấu bí mật, nàng hơi hơi có chút không thói quen: “Kia được, trường kỳ dùng, đôi mắt không hảo đi.”

Đương nhiên không tốt lắm, ngắn hạn độc được sẽ đôi mắt cùng thân thể mang đến tổn hại, vốn dĩ dự tính chính là thẳng đến thích hợp thời điểm, hãn mới có thể chính thức ăn vào giải được, khôi phục thị lực, bất quá Lý Tri Mân chỉ là nhẹ nhàng băng qua: “Không có việc gì.” Hãn nhìn về phía Triệu Phác Chân, nhớ tới những cái đó giấu ở thư phòng vẽ tiểu tượng thẻ kẹp sách, vốn dĩ tưởng hảo hảo giáo huấn một chút cái này tiểu nha đầu, làm nàng biết nàng này to gan lớn mật tính tình thiếu chút nữa làm hại hãn trái tim tạm dừng, ngàn dặm xa xôi ngày đêm không thôi bỏ xuống hết thầy chạy tới chịu đủ kinh hách.

Nhưng mà này tiểu nha đầu cái thứ nhất vấn đề không phải hỏi hãn như thế nào an trí nàng, không phải hỏi hãn những cái đó cất dấu lâu lắm bí mật, không phải vì chính mình cùng hài tử tranh thủ quyền lợi, mà là trước quan tâm hãn đôi mắt, quan tâm thân thể hãn.

Giờ khắc này hãn vẫn luôn ý chí sắt đá nội tâm bỗng nhiên hơi hơi khai một đường, làm hãn quyết định thẳng thắn thành khẩn bẩm báo, hãn

những cái đó lưng đeo lâu lắm bí mật, bởi vì hãn bỗng nhiên cảm thấy, có một cái có thể cộng đồng chia sẻ bí mật người, hãn thậm chí còn cùng người này, sinh một cái huyết mạch tương liên hài tử.

Triệu Phác Chân quả nhiên hỏi ra cho tới nay hoang mang khó hiểu vấn đề: “Ta vẫn luôn không rõ, ngài là bệ hạ Hoàng trưởng tử, các người hãn là ích lợi một đến..... Vì cái gì ngài đối bệ hạ phòng bị như thế?” Thậm chí cơ hồ là giống như địch nhân giống nhau, liên tính thiên gia vô phụ tử, Hoàng Thượng cũng tổng yêu cầu người hỗ trợ, hãn vì cái gì như vậy đề phòng hoàng đế? Liên bởi vì Thôi thị cùng hãn thông dâm? Nhưng là hãn lại như thế nào thích Thôi thị, cũng không đến mức yêu ai yêu cả đường đi đến liền ngôi vị hoàng đế cũng muốn chấp tay nhường cho người khác nhi tử đi?

Khoang ánh sáng cũng không sáng ngời, Lý Tri Mân quay mặt đi, nửa bên mặt chìm vào bóng ma, biểu tình khó phân biệt: “Hoàng Thượng cùng tiên đế Hoàng Hậu, chính mình hoàng tẩu Thôi thị thông dâm, người biết đến.”

Phảng phất Cửu Thiên Huyền Lôi đánh xuống, Triệu Phác Chân liêu không đến chính mình che lấp nhiều năm bí mật, bị Tần Vương như thế thoải mái mà vạch trần, nàng hoảng sợ nhìn về phía Lý Tri Mân, Lý Tri Mân lại cười hạ: “Đừng nghĩ quá nhiều, ta đã sớm biết, đêm hôm đó ở bàn hạ tiểu thái giám, là người.”

“Đương nhiên, hãn lại như thế nào lưu luyến si mê thôi Hoàng Hậu, cũng không đến mức đem chính mình ngôi vị hoàng đế chấp tay nhường lại, hãn như thế yêu thích Thái Tử, là bởi vì hoàng đế tin tưởng vững chắc, tiên đế nhi tử, Thái Tử Lý Tri Bích, là hãn thân sinh nhi tử.”

Triệu Phác Chân lắp bắp kinh hãi, Lý Tri Mân lạnh lạnh mà cười: “Người đừng hỏi ta vì cái gì biết, ta cũng không biết Thôi thị là như thế nào làm Hoàng Thượng tin tưởng điểm này, cũng là bởi vì kia thật là thật sự.

Hoàng Thượng không có gì tài nghệ, duy viết có một bút hảo tự, từ nhỏ Thái Tử viết tự, Hoàng Thượng khen không dứt miệng, chúng ta vài vị hãn thân sinh nhi tử, như thế nào nỗ lực, đều so ra kém hãn. Thái Tử hiện giờ thi họa song tuyệt, lại có rất nhiều uyên bác chi sĩ tử mĩ giáo, văn tài kinh người. Ta đoán, Hoàng Thượng đại khái vẫn luôn là cảm thấy chính mình sai đầu từ trong bụng mẹ, nếu là hãn cũng sinh ra ở Thánh Hậu trong bụng, đến quá tử mĩ dạy dỗ, kia nhất định là cùng hiện tại Thái Tử giống nhau, văn thái nổi bật, sĩ lâm kính yêu.” Trên mặt hãn trào phúng chi ý càng ngày càng nùng: “Người biết không? Hãn thậm chí tìm mọi cách mơ hồ sách sử, Tam Lang hiện giờ không phải đi tu sử sao? Hãn hiện giờ tưởng tu sử, xuân thu bút pháp, mơ hồ chính mình là từ một người ti tiện giặt quần áo cung nô trong bụng sinh ra sự thật lịch sử, không ngừng cường điệu mẹ cả Thánh Hậu từng nuôi nấng quá hãn, tưởng lầm đạo đời sau người cho rằng hãn cũng là Thánh Hậu sở ra!”

Triệu Phác Chân đã hoàn toàn sợ ngây người, Lý Tri Mân lại vẫn cứ nhàn nhạt nói: “Hãn là như thế xấu hổ với đề chính mình xuất thân, thế cho nên trước sau không có cấp chết đi ruột mẫu thân truy phong một cái Thái Hậu tôn vị, từ trước còn có thể nói là Đông Dương công chúa đề nặng, hiện tại đâu? Dụng tâm rõ như ban ngày. Năm trước đậu quốc cửu có điểm ngốc, cư nhiên thượng cái sổ con thỉnh truy phong Thái Hậu, kết quả kia sổ con còn áp ở ta phụ hoàng ngự trên bàn sách đâu.”

Triệu Phác Chân lại nghĩ tới Thất Căn..... Hiện giờ Lý Tri Mân đuổi theo, xem này thẳng thắn thành khẩn tương đãi bộ dáng, hiển nhiên là muốn nhận đứa con trai này, tương lai chính mình nhi tử, cũng coi như là hoàng tôn, hãn cũng sẽ lấy chính mình chỉ là một cái cung nô vì cảm thấy thẹn sao?

Lý Tri Mân phảng phất biết nàng suy nghĩ cái gì, vươn tay tới nhẹ nhàng liêu liêu nàng trên trán có chút hỗn độn đầu tóc: “Tin tưởng ta, sẽ đem người cùng Thất Căn dàn xếp hảo, có lẽ còn muốn chút thời gian,

nhưng là tuyệt đối sẽ không làm người khuất cư nhân hạ —— người mang theo Thất Cân, trước cùng ta hồi Trường An.”

“Trường An?” Triệu Phác Chân giương mắt: “Ngài hiện giờ ở Trường An?”

Lý Tri Mân thân nhiên nói: “Lạc Dương hiện giờ Thôi thị cùng Thái Tử xem đến khẩn, từng bước ép sát, Hoàng Thượng cùng Thôi thị hiện giờ một cái tuyến thượng, ta liền đơn giản nói muốn phải về Trường An dưỡng bệnh, rồi đi Lạc Dương, mới hảo đẳng ra tay tới làm chút chính mình sự tình. Hơn nữa, Đột Quyết tuy rằng bị ta đánh lùi, dân tộc Hồi Hột hoàng đình bên kia lại hình như có dị động, từ trước dân tộc Hồi Hột bị Đột Quyết ép tới gắt gao, hiện giờ Đột Quyết thể nhược, chia năm xẻ bảy, dân tộc Hồi Hột bên kia trái lại ăn không ít Đột Quyết thể lực, bọn họ từ trước hướng ta triều xưng thần, nhưng năm trước lão Khả Hãn chết bệnh, tân Khả Hãn lại hình như có chút chậm trễ ta triều sứ giả. Còn có phía tây Thổ Phiên cũng ở lớn mạnh, đây cũng là chúng ta lão đối thủ, không thể không phòng. Lại có phía đông Oa tộc cùng Cao Lệ, đừng nhìn tiểu, dã tâm lại rất là lớn, con kiến cũng có thể cắn chết voi, không thể không phòng. Triều đình còn như vậy hao tổn máy móc đi xuống, không ra mấy năm, tất có hoạ ngoại xâm.”

Triệu Phác Chân giương mắt xem hẩn, mỗi người đều ở tranh quyền đoạt lợi, nhìn kia chí cao vô thượng bảo tọa, hẩn giờ khắc này lại vẫn cứ còn ở lòng dạ thiên hạ.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 133

Triệu Phác Chân nói: “Ngài muốn cho ta cho bọn hăn giảng bài?”

Lý Tri Mân nguyên bản chỉ là muốn cho nàng biên cái giáo tài, xem nàng hứng thú bừa bừa bộ dáng, đành phải nói: “Thất Cân còn nhỏ, ly không được người, người liền mỗi tháng đi cái hai ba lần, chủ yếu là biên một quyển giáo tài liền hảo, làm cho bọn họ nhận biết một ít chiến sự là lúc thường dùng tự. Ta xem qua người phía trước cấp nữ học biên thư, còn có kia 《việc đồng áng thường dùng ngàn tự》, 《thương nhân thường dùng ngàn tự》, đều biên đến không tồi, nếu là có thể biên một quyển binh lính thường dùng ngàn tự liền khá tốt.”

Triệu Phác Chân trước mắt sáng ngời: “Hảo, ta đây trở về liền biên một quyển, bất quá vẫn là đến làm cái mang quá binh nhân sâm mưu mới hảo, ta đến lúc đó hỏi một chút Cao Linh Quân đi.”

Lý Tri Mân dừng một chút, Cao Linh Quân còn ở vì lúc trước hạ độc mà cảm thấy chột dạ, sợ là không nên ở nàng trước mặt xuất hiện quá nhiều, nàng như vậy thông minh, vạn nhất bị đoán được..... Hăn lại cười nói: “Phu quân của người ta chính là mang binh cao thủ, sao người đảo muốn tìm bên nam nhân?”

Triệu Phác Chân trên mặt ửng hồng, nói sang chuyện khác nói: “Thôi nường nường bên kia, người rất cuộc tính toán như thế nào, nàng một lòng nghĩ làm Bạch gia nữ nhi làm Thái Tử thiếp, hảo nuốt Bạch gia thể lực cùng gia tài.”

Lý Tri Mân cười lạnh: “Ăn tương quá cũng khó coi, quả thực một chút thể gia mặt mũi đều từ bỏ, một các nàng Thôi thị vẫn là năm họ đứng đầu.” Hãn nhàn nhật nói: “Ta khác an bài, Công Tôn Ngạc đã trước tiên chạy trở về, chỉ cần làm Bạch gia bất động thanh sắc tiến vào Hoàng Thượng tầm mắt phạm vi liên hảo. Công Tôn Ngạc từ quan sau, phụ hoàng vẫn luôn phái người đi theo bọn họ, đại khái là muốn nhìn một chút bọn họ rốt cuộc là ai theo hầu.”

Triệu Phác Chân lấp bắp kinh hãi nói: “Vậy người sẽ bị phát hiện sao?” Nàng bất an lên, Công Tôn huynh đệ nếu bị hoàng đế nhìn chăm chăm, chẳng phải là thuyết minh chính mình cùng Thất Cân, cũng có khả năng sẽ bị phát hiện? Còn có lúc này đây Vương gia tự tiện tới Quảng Châu.....

Lý Tri Mân lắc đầu: “Người yên tâm, Công Tôn Nhận không phải dễ chọc, đi theo bọn họ người cũng không thể quá tiếp cận, chỉ có thể xa xa hỏi thăm. Nay trong đó nhưng thao tác chi tiết liền tốt hơn nhiều rồi. Phụ hoàng đa nghi, miễn cảm, lại bảo thủ, hãn chỉ tin tưởng chính hãn điều tra ra đồ vật, nhìn thấy đồ vật, người khác đến trước mặt hãn nói, ngược lại rất có thể sẽ tạo thành phản hiệu quả, cho nên lúc này đây, ta sẽ chậm rãi đem manh mối tung ra, làm hãn tra được, Công Tôn tiên sinh, tựa hồ là Thôi thị người, mà lần này bọn họ tới Quảng Châu, kỳ thật là vì Thái Tử điều tra nghe ngóng một cái thích hợp tài lộ, sau đó, Bạch gia, là Công Tôn bọn họ cấp Thôi thị tìm được nhất thích hợp tài nguyên.”

Triệu Phác Chân nói: “Vì cái gì muốn cho Hoàng Thượng biết việc này?”

Lý Tri Mân nhàn nhật nói: “Lúc trước Hoàng Thượng ở vương phủ là lúc, nghèo thật sự, vì ham của hồi môn, liền cưới chu Quý Phi, chu quý phân tuy rằng được xưng là Ngô quận Chu thị dòng bên, kỳ thật đã xa đến không thể lại xa, căn bản là là kinh thương, có điểm tiền, nghĩ biện pháp cùng Chu gia liên tông. Hãn đối nơi này đầu đạo đạo nhưng rõ ràng thật sự,

Bạch gia như vậy cự phú, hãn luyện tiệc phóng cấp Thôi thị, Thái Tử hãn duy trì, lại không phải là hãn duy trì Thôi thị, lại như thế nào thích Thôi Uyển, hãn trong lòng cũng rõ ràng thật sự, một khi bị thế gia thao túng, hãn vĩnh viễn chỉ có thể là cái con rối. Người xem hãn phong hậu, cuối cùng phong mẫu gia thanh hàn mẫu hậu sẽ biết, chu Quý Phi còn vẫn luôn cho rằng nàng thua ở không phải nguyên phối thượng, lại không biết hoàng đế tâm, trước nay liền không tính toán quá làm cái nào thế tộc nữ lại trở thành Hoàng Hậu, có một cái cường đại hậu tộc.”

Triệu Phác Chân bỗng nhiên muốn hỏi, người cũng là như thế này sao?

Người tưởng đem Thượng Quan Quân thế nào? Thượng Quan thế tộc trợ giúp, người thật sự bỏ được từ bỏ sao?

Vì chính mình cái này cung tì?

Nhưng là nàng đem những lời này ở đầu lưỡi lặn một cái, nuốt mất. Thượng Quan Quân là bọn họ chi gian thứ, nàng đi không được, chỉ có thể lừa mình dối người nhìn không tới.

Lý Tri Mân nhìn nàng một cái, rõ ràng biết nàng suy nghĩ cái gì, lại không có giải thích. Nàng không tin hãn, chính là hãn cũng yêu cầu thời gian tới chứng minh hãn hứa hẹn. Hãn xoa xoa ấn đường, kiên nhẫn nói: “Phụ hoàng tuy rằng một lòng yêu thích Thái Tử, nhưng là lại chưa chắc hy vọng Thôi thị phát triển an toàn, càng không hi vọng hiện giờ Thái Tử liền cường đại đến có thể thay thế được hãn, Thôi thị cùng Thái Tử cũng đủ cường đại, hãn tùy thời có khả năng còn ở vào đích, biến thành Thái Thượng Hoàng. Cho nên hãn tuyệt không sẽ hy vọng Thôi thị có thể bắt được Bạch gia như vậy có thực lực, có tiền tài cự phú lực lượng. Đặc biệt là hôm kia Thái Tử ở triều thần duy trì hạ, dốc hết sức khởi xướng sửa lại thuế pháp, trong triều đối vị này Thái Tử trị quốc chi tài, chính là tán thưởng thật sự a.”

Triệu Phác Chân lại bỗng nhiên nhớ tới một chuyện: “Kia vạn nhất —— Hoàng Thượng muốn cho Bạch Anh triệu vào cung trung, làm sao bây giờ?”

Lý Tri Mân lắc đầu: “Sẽ không, Thôi thị cấp Thái Tử chọn người, hẳn liền tính không cho giả, cũng tuyệt không sẽ nạp vào chính mình trong cung, hẳn chỉ cần thuận miệng ghét bỏ Bạch Anh xuất thân thương hộ, thân phận quá thấp, không đồng ý, mặt khác ban mấy cái thị thiếp liền xong rồi việc này, bên kia lại làm Bạch Anh trốn một trốn, Bạch gia kéo một kéo, qua nổi bật liền hảo. Hoàng Thượng liền tính kiêng kị Thái Tử, cũng vẫn như cũ cho rằng Thái Tử là hẳn tốt nhất nhi tử, huống chi hẳn đối Thôi thị si mê đã thâm, theo ta quan sát, Thôi thị vẫn luôn đối hẳn không giả sắc thái thậm chí trốn tránh hẳn, chán ghét chi tình bộc lộ ra ngoài, lúc trước thông dâm một chuyện, sợ là ta vị này phụ hoàng bức gian hoặc là dụ dỗ gian dâm khai đến đâu —— nàng làm hoàng tấu, đối vị này thứ đệ coi như chiếu cố, kết quả lại phản tạo mơ ước, cuối cùng lại không thể không vì nhi tử, cùng phụ hoàng lá mặt lá trái.”

Triệu Phác Chân ngẩn ra trong chốc lát: “Vương gia, ngài thật hiểu biết Hoàng Thượng.”

Lý Tri Mân khóe miệng hiện lên một cái có chút thê lương cười: “Ta từ nhỏ liền biến đổi biện pháp tưởng lấy lòng hẳn, cân nhắc tâm tư của hẳn, nghĩ như thế nào đón ý nói hòa hẳn, nhưng vẫn không rõ vì cái gì vô luận ta như thế nào nỗ lực, cũng chưa biện pháp làm hẳn thật sự khẳng định ta. Sau lại phát hiện hẳn cùng Thôi thị thông dâm, ta để lại tâm, lúc sau một năm lại một năm nữa, ta hoa tâm tư đi tra, dần dần phát hiện, ở hẳn cảm nhận trung, chỉ có mẫu gia vì năm họ trung quý nhất họ Thôi thị, hẳn yêu nhất nữ nhân sở sinh Lý Tri Bích, mới xứng đôi làm con hẳn, từ Thái Tổ, Thái Tông bắt đầu, liền dốc hết sức muốn làm nhạt, phá hủy môn phiệt lực ảnh hưởng, tới rồi hẳn, lại ngược lại mê say với này cái gọi là trời sinh cao quý

huyết thống dòng dõi nói đến, nói như thế nào đâu, ta đáng thương hân, cũng đáng thương ta chính mình.”

Triệu Phác Chân duỗi tay nhẹ nhàng cầm hân mu bàn tay, Lý Tri Mân quay đầu nhìn nàng một cái, đôi mắt cong cong: “Ta không hy vọng về sau ta hài tử cũng là như thế này, hân nhất định sẽ được đến ta toàn bộ ái cùng tài bồi, hân nhất định sẽ ở không có tiếc nuối trung trưởng thành.”

Triệu Phác Chân ngơ ngẩn nhìn về phía hân: “Chính là, ta chỉ là tướng hân quá bình phàm người sinh hoạt.”

Lý Tri Mân nhìn về phía nàng: “Hân có cha mẹ như thế, lại sinh ở hoàng gia, sao có thể có thể là bình phàm cả đời?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 134

Tôn Ất Quân cũng không nói lời nào, hăn là không rõ, Thôi thị cùng Thái Tử vốn dĩ chính là Lý Cung Hòa mặt đối lập, Hoàng Thượng trang nhiều năm như vậy bộ dáng, còn không có trang đủ? Như thế nào ở như vậy sự tình thượng, ngược lại do dự không quyết đoán, hiện giờ Thái Tử ở trong triều địa vị càng ngày càng củng cố, thanh danh càng ngày càng tốt, chẳng lẽ hăn liền không lo lắng, một ngày kia lên, cũng đã biến thành Thái Thượng Hoàng? Liền chính mình thân nhi tử đều nghi kỵ người..... Như thế nào ngược lại ở Thái Tử thượng như thế hảo mặt mũi.

Lý Cung Hòa quả nhiên không có nhanh chóng quyết định, mà là hỏi: “Thứ Khanh ý tứ là, trẫm nên làm như thế nào?”

Tôn Ất Quân nói: “Tuy nói là cái thiệp, nhưng cũng tổng muốn quá tông chính chùa bên kia, làm tông chính chùa bên kia đè nặng Thái Tử nạp thiệp sự không phê, lại thỉnh Hoàng Hậu nương nương ra mặt, đưa hai cái thiệp cấp Thái Tử điện hạ, lại tiên hạ thủ vi cường, đem kia Bạch gia nữ nạp vào trong cung. Hoàng Thượng đến lúc đó cũng chỉ quản đem việc này đẩy cho Đậu nương nương, chỉ làm không biết là được.”

Lý Cung Hòa quả quyết nói: “Này không được.” Như vậy Thôi thị khẳng định là muốn hận chết chính mình, tuy rằng nàng vốn dĩ cũng chán ghét chính mình..... Hăn qua lại đi rồi vài bước, nói: “Trẫm nghĩ lại.”

Hăn này đem lại khó được tới rồi Đậu Hoàng Hậu trong cung, tưởng thăm thăm nàng khẩu khí.

Đậu Hoàng Hậu lại là trước sau như một mà lại nhai cùng không biết cái gọi là: “Thái Tử muốn nạp thiếp, làm thôi nường nường quản là được, ta quản cái gì, bạch bạch đắc tội với người, tổn công vô ích. Quản ta chính mình nhai tử còn quản bắt quá tới đâu, Thượng Quan gia kia nha đầu, đừng nói nữa..... Trong cung hiện giờ này trên dưới nhiều chuyện như vậy, vội đều lo liệu không hết quá nhiều việc, y ta nói chúng ta vẫn là thỉnh người tới trong cung xử lý cái na diễn, đi đi tà cũng hảo, hôm kia không biết sao, giếng phiến đi lên một khối nội thị thi thể, nghe nói còn hầu hạ quá tiên đế, hảo sinh không may mắn.....”

Cũng không biết câu nào lời nói chọc trúng Lý Cung Hòa thần kinh, hăn bỗng nhiên ngẩng đầu: “Cái nào hầu hạ quá tiên đế nội thị?”

Đậu Hoàng Hậu hoảng sợ, hơi hơi ngẩng đầu mờ mịt nói: “Hình như là kêu Thanh Tiên? Đã quên, phía dưới báo đi lên nói hăn là mê rượu say rượu trượt chân đi xuống chết chìm, nghe nói bởi vì là hầu hạ quá tiên đế, hăn vẫn luôn ở Ngự Thiện Phòng không đương cái gì kém, chỉ là vinh dưỡn, ngày thường liền rượu ngon, không nghĩ tới liền như vậy đã chết, ngoài cung cũng không người nhà, chỉ thu dưỡn cái tiểu nhai tử dưỡn bên ngoài trạch, đã phân phó Thượng Cung Cục an táng, thưởng mười lượng thiêu chôn tiên, còn làm người đem hăn trong phòng đồ vật đều lãnh đi đến cho hăn kia con nuôi.”

Lý Cung Hòa chưa nói cái gì, phất phất tay, lại ứng phó rồi Đậu Hoàng Hậu vài câu, liền trở về tìm Liễu Nhất Thường đi tra, quả nhiên hồi báo, Ngự Thiện Phòng thái giám Thanh Phù say sau lạc giếng chết chìm.

Hăn phất tay làm Liễu Nhất Thường đi xuống, lại nhíu mày, bởi vì này Thanh Phù, lúc trước đúng là hăn say sau không cẩn thận, nói ra thôi nường nường ý đồ muốn giết chết chính mình sinh hạ hài tử, cuối cùng lại luyện tiếu xuống tay. Đúng là cái này say sau chân ngôn làm hăn tin tưởng, Thôi Uyển sinh hạ, là chính mình hài tử, nhân say sau bị gian, lại chán ghét

chính mình, cho nên mới muốn sát tử, cuối cùng lại vẫn là luyện tiếc hài tử, để lại hài tử tánh mạng, cũng chính là hiện giờ Thái Tử.

Nhưng mà Thôi Uyển tuy rằng lúc sau nhiều lần không thể không cùng chính mình hoan hảo, lại trước nay không có thừa nhận quá Thái Tử là chính mình nhi tử.

Hiện giờ này Thanh Phù, vì sao lại đã chết?

Trong cung muốn cho một cái nô tỳ chết, quá dễ dàng.

Sự nghi ngờ nảy lên hẩn trong lòng, làm hẩn hạ một cái quyết định.

=====

Ứng Vô Cữu nhìn Ứng phu nhân ở qua lại đi tới, trường mi co chặt, từ biết Bạch gia thuyền chuyển về, sau đó có bí mật đoàn xe hướng Trường An đi về sau, nàng liền vẫn luôn ở lặp lại nghĩ kỹ tư, suy đoán, tính toán.

Ứng Vô Cữu thử vì mẫu phân ưu: “Chúng ta người xa xa chuế, trước sau đều có thám tử điều nghiên địa hình, thu thập đầu đuôi, thập phần khó đuổi kịp, hỏi thăm tin tức cũng rất khó, chỉ là ẩn ẩn biết đoàn xe trung có nữ quyến, có hài tử, muội muội hẩn là ở phía trên không thể nghi ngờ, chỉ là nhân thủ quá nhiều, hơn nữa, nếu phía trước hỏi thăm tin tức không có sai nói, vô cùng có khả năng quý sát Công Tôn Nhận cũng ở đoàn xe trung, chúng ta không có nắm chắc có thể cướp đi muội muội cùng hài tử.”

Ứng phu nhân lắc đầu nói: “Không thể rút dây động rừng, vô cùng có khả năng là Tần Vương mang đi nàng cùng hài tử, ta hiện tại duy nhất tưởng không rõ chính là, Tần Vương rốt cuộc muốn bắt nàng thế nào, Tần Vương người này, tâm cơ thâm trầm, ta nhìn không thấu hẩn.” Tha nàng mưu kế chất chồng, hiện tại cũng hoàn toàn lý không rõ này một cuộn chỉ rối, lòng dạ thâm trầm Tần Vương, đã tâm bưng bưng Thượng Quan Quân, cùng với tên kia lợi trong sân muôn hình muôn vẻ người, nàng thân sinh nữ

nhi, hiện giờ chính mang theo hài tử, bị mang hướng kia quyền lực lốc xoáy trung tâm trung bước vào, thân bất do kỷ, nàng lại không biết như thế nào làm, mới là đối nữ nhi tốt nhất.

Ứng Vô Cữu nói: “Hắn tựa hồ vẫn luôn thực sủng muội muội, nói vậy mang về, ít nhất cũng là vương phủ thị thiếp, lại có nhi tử, mẫu thân cũng không cần quá mức lo lắng, hơn nữa Thượng Quan gia..... Cũng là biết nàng thân phận thật sự, hẳn là sẽ làm Thượng Quan Quân đối xử tử tế nàng.”

Ứng phu nhân lắc đầu: “Thượng Quan Quân trước nay liền không phải Thượng Quan gia con rồi, nàng thông minh thật sự, lại có một cổ tàn nhẫn kính ở, Thái Tử Phi đương không thượng, nàng có thể nhanh chóng quyết định xem xét thời thế, lập tức gả cho nhất thích hợp Tần Vương, ánh mắt cùng chính trị thủ đoạn đều là trác tuyệt, chỉ cho nên Thượng Quan gia kia lão yêu bà mới lựa chọn nàng, bất quá là trông cậy vào nàng lại trở thành một cái tân Thánh Hậu dường như nhân vật. Thượng Quan Quân tuổi trẻ, khuyết thiếu rèn luyện, lại không biết chính mình thân thế, bởi vậy đối thượng quan gia còn toàn tâm toàn ý tin cậy, một khi nàng nếu biết Thượng Quan gia căn bản là là lợi dụng nàng, nàng căn bản không phải Thượng Quan gia thân nữ nhi, kia nàng sẽ làm ra chuyện gì tới, nhưng khó mà nói. Lân nhi rốt cuộc còn ở Thượng Quan gia..... Ta không thể..... Hại hẳn.” Trên mặt nàng hiện nổi lên một tia hổ thẹn, tuy rằng ở Thượng Quan lão phu nhân trước mặt nàng nói được kiên cường, trên thực tế nàng xác thật làm không được hoàn toàn làm lơ nhi tử, chỉ lo nữ nhi.

Ứng Vô Cữu nói: “Kia mẫu thân hiện giờ, còn không muốn cùng muội muội tương nhận?”

Ứng phu nhân hít sâu một hơi: “Ta không biết Tần Vương rốt cuộc cái gì thái độ, hẳn cưới Thượng Quan Quân, tự nhiên là có chí lớn, vì này chí lớn, hẳn sẽ lợi dụng hết thảy ích lợi, nếu là nói cho Tần Vương việc này, ta sợ Tần Vương bởi vì người muội muội là Thượng Quan gia đích nữ liền lợi

dụng với nàng, nếu là không nói cho hẵn, lại sợ hẵn vì lấy lòng Thượng Quan tộc, đem hài tử phóng tới Thượng Quan Quân danh nghĩa, tùy ý người muội muội làm thiệp, ngược lại hầu hạ kia đoạt đi nàng bốn ứng địa vị tôn quý nô nhi chi nữ!”

Nàng phảng phất đã là nghĩ tới kia một màn, tức giận không thể ngăn chặn.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 135

Thiên tờ mờ sáng thời điểm, Thất Cân trước sau như một mà bởi vì đói khát mà khóc nỉ non, Triệu Phác Chân mơ mơ màng màng mà đem hân ôm vào trong lòng bú sữa, lại bỗng nhiên phát hiện trong xe thiếu Lý Tri Mân, nàng bỗng nhiên thanh tỉnh chút, ngồi dậy, nghe được bên ngoài vẫn cứ là an tĩnh một mảnh, chỉ nghe được nơi xa trong núi truyền đến tiếng rít, trong xe giường nệm thượng Lý Tri Mân áo lông chồn hỗn độn mà đôi, hiển nhiên hân đứng dậy đến phi thường hấp tấp.

Nàng có chút bất an mà ôm chặt hài tử, nghiêng tai lắng nghe, bỗng nhiên nhìn đến mảnh một hiên, mảnh ngoại là Lý Tri Mân lệnh người an tâm trầm ổn mặt mày: “Hài tử tỉnh? Người an tâm mang theo, ta bên này có một số việc, việc nhỏ, người đừng lo lắng, có chuyện gì chỉ lo gọi người.” Vội vàng nói xong lại thả mảnh, xoay người đi rồi, nguyên lai là nghe được hài tử khóc nỉ non thanh, lo lắng nàng lên thấy không hân mà lo lắng, cố ý lại đây nói một tiếng.

Triệu Phác Chân tâm quả nhiên an một nửa, nhưng cũng biết nói tất nhiên là có việc gấp, nương cây đuốc, nàng chú ý tới bên ngoài cơ hồ sở hữu hộ vệ đều đã đứng, một bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch giới nghiêm bộ dáng, nhưng cũng không có nghe được đánh nhau thanh âm, đại khái còn không phải nhất hư tình hình.

Chờ đến trời sáng thời điểm, bên ngoài lại có người tặng nấu tốt nhiệt tổ yến nãi cháo tới cấp nàng ăn lúc sau, Lý Tri Mân mới mang theo bên ngoài gió lạnh trở về trong xe, đoàn xe lại chậm rãi động lên.

Triệu Phác Chân xem Lý Tri Môn vẫn cứ không chút hoang mang mà ngồi xuống, vẫn cứ nhất phái thông dong, nàng hỏi: “Có chuyện gì sao?”

Lý Tri Môn nhìn nàng một cái: “Mẫu hậu hạ ý chỉ, tông chính chùa khiến hôn sử mang theo quan môi cùng sính lễ phi mã chạy tới Quảng Châu, đem Bạch gia nữ nhi chỉ cho ta làm thiếp, ngay trong ngày liền muốn đưa đến Trường An.” Hãn thanh âm vững vàng mà bình tĩnh, phảng phất hết thảy đều còn tại hãn trong lòng bàn tay.

Triệu Phác Chân lấp bắp kinh hãi, giương mắt nhìn về phía Lý Tri Môn, Lý Tri Môn tiếp tục nói: “Tự nhiên là phụ hoàng chủ ý, hãn hảo biện pháp, chính mình không ra mặt, đem việc này hướng mẫu hậu trên người đây, làm nàng chống đỡ Thôi thị lửa giận. Ta phía trước cho rằng hãn vẫn luôn nghi kỵ ta, ta trong tay có binh quyền, lão nhị có Vương gia ở, thế tộc mẫu tộc đều đã là thế tộc, không thể lại gia tăng cân lượng, lão tam lại còn không có cưới Vương phi, đoạn không có nạp thiếp lễ, Bạch gia nữ nhi bất luận gả cho ai đều là tâm phúc họa lớn, cho nên ta lúc ấy cho rằng hãn hãn là kéo việc này, làm Thái Tử mặt khác nạp thiếp mới đúng. Không nghĩ tới vẫn là sai tính một chút, hãn thật sự quá lòng tham, bạch thị này số tiền tài, hãn luyện tiếc buông tha, nhưng là cho ai hãn đều phải nghi kỵ, nghĩ tới nghĩ lui, nhưng thật ra có cái mắt mù tàn tật trưởng tử có thể sử dụng dùng một chút, ta có kia chờ thanh danh bên ngoài, Bạch gia nữ nhi thật sự gả tiến vào, liền tính không có chịu đủ làm nhục, cũng là thủ sống quả, không có khả năng sinh ra hài tử tới, bởi vậy, ta vô luận như thế nào đều không thể chân chính được đến Bạch gia duy trì, Hoàng Thượng lại có thể dẫn đo Bạch gia, ở giữa thủ lợi, đảo thật là hảo mưu kế.”

Hãn thanh âm trầm mà lạnh, phảng phất nói không phải chính mình thân sinh phụ thân,

Triệu Phác Chân lại kinh ngạc: “Cái gì thanh danh bên ngoài? Thủ sống quả?”

Lý Tri Mân lại tránh mà không đáp, rũ mắt nói: “Huyền Hải Đường mang theo Bạch Tố Sơn tin ngày đêm lên đường đuổi theo, hẳn đã đem Bạch Anh bí mật đưa hướng hải ngoại ẩn cư, nguyện ý nhận người vì hẳn nghĩa nữ, lấy Bạch Anh thân phận gả cho ta, hậu tặng sính lễ, Huyền Hải Đường đưa gả, thuận tiện mang những người này cho ta ở Trường An sai sử, Trường An cùng Lạc Dương cửa hàng cũng đều làm của hồi môn của hồi môn, từ ta điều hành.”

Triệu Phác Chân đã quên phía trước nghi vấn, kinh ngạc nói: “Làm ta thể thân Bạch Anh làm thiệp?”

Lý Tri Mân nhìn nàng một cái: “Là, hẳn đây là hướng ta quy phục, nghĩ lại lên đảo chó ngáp phải ruồi, xem như một cái hảo kế. Đây là phụ hoàng ý tứ, trước mắt tốt nhất không cần làm trái. Bạch gia không nên bại lộ quá sớm, Thôi thị chỉ cho là bị mẫu hậu tiết lộ, sẽ không nghĩ đến Bạch Tố Sơn dám gả cái nghĩa nữ cho ta, người trở về là ở tại Trường An, cũng không có người nhận được người, mọi người đều chỉ tưởng Bạch gia nữ nhi đi theo ta, đối với người cùng Thất Cân cũng an toàn, ta tạm thời còn không thể làm người khác biết ta đã có nhi tử, nếu không sợ là phải bị người tính kế, hài tử còn nhỏ, an toàn đệ nhất. Người yên tâm, người ở Trường An ở, sẽ không cùng Thượng Quan Quân đánh đối mặt, ai cũng không dám trề nài người, nếu là có Bạch gia nữ nhi tên tuổi, Thượng Quan gia xem ở tiền phân thượng, tổng sẽ không làm khó dễ người.”

Có Bạch gia nữ nhi tăng này yếm hộ, đích xác có thể càng tốt che dấu cùng bảo hộ nàng cùng hài tử, thế gia cùng hoàng gia tính kế khởi người tới, đều là không chết không ngừng, Triệu Phác Chân quá đục lỗ, từng hầu hạ hẳn lâu như vậy, lại ở Quảng Châu sinh hài tử, rất khó giấu diếm được người có tâm đôi mắt, hẳn địch nhân quá nhiều, một khi bị người tính kế ra nàng là hẳn uy hiếp, kia vạn kiếp bất phục. Nhưng Bạch Anh liền không giống nhau, thuyền vương ngàn kiều vạn sủng con gái một nhi, ngày thường không vì người biết, chỉ cần hảo hảo ở Trường An, nàng cùng hài tử

đều sẽ thập phần an toàn. Chính là có điểm ủy khuất nàng, chính là hiện giờ tình thế cũng không rảnh lo quá nhiều, lại nhẫn mấy năm, hẳn cần thiết đến hộ hảo nàng.

Triệu Phác Chân nhìn hẳn thần sắc, một lòng lại dần dần trầm đi xuống, đây là chịu, Bạch gia đề nghị kỳ thật ở giữa Vương gia lòng kẻ dưới này đi?

Triệu Phác Chân nháy mắt suy nghĩ cẩn thận, Bạch Tố Sơn tung hoành thương hải mấy năm, ánh mắt kiêu gì đánh đá chua ngoa, đã sớm nhìn ra chính mình thân phận hiển nhiên không phải Vương phi, bất quá là Tần Vương kim ốc tàng kiều tiểu tinh, không danh không phận thâm bôn chi nữ, vận khí tốt sinh hạ long tôn, lại địa vị thấp kém, hiển nhiên không vì Vương phi cùng Thượng Quan gia sở dụng, vì thế một phương diện mượn cơ hội đem chính mình nữ nhi bán ra, mặt khác một phương diện cấp chính mình một cái chính đại quang minh thân phận gả cho Tần Vương làm thiếp, còn thuận tiện cấp Vương gia tặng một tuyệt bút sính lễ cùng người.

Vương gia há có không chịu chi lý? Chính mình bất quá là này đó kiêu hùng nhóm lại một lần quyền lợi trao đổi lợi thế. Đến nỗi chính mình họ gì danh cái gì, có cái gì quan hệ? Vương gia chỉ sợ đã sớm đã biết chính mình căn bản không phải Liên Sơn Triệu gia người thân sinh hài tử đi? Nếu đã biết chính mình mất tích, há có không tra chi lý? Vốn dĩ cũng chỉ là một cái không nhà để về cô nhi, vô danh không họ, không có cha mẹ, họ gì râu ria. Trùng hợp dưới hoài Vương gia hài tử, hiện giờ có thể đình người khác danh phận, gả vào hoàng gia, còn có cái gì hảo so đo?

Từ Vương gia góc độ tới nói, đã là hẳn có thể cho chính mình tốt nhất an trí, chính mình lại có cái có tiền có thế lực nhà mẹ đẻ, tuy nói thương hộ môn hộ thấp kém, lại có làm năm họ thế gia nhóm đều phải mơ ước tranh đoạt thế lực, như thế nào đều so cô nhi hảo đi.

Còn có cái gì không thỏa mãn?

Nhưng mà che trời lấp đất cảm thấy thẹn cảm lại lần nữa đứng đi lên, mấy ngày trước đây kia vừa mới bị Lý Tri Mân tìm được cũng thẳng thắn thành khẩn tương đãi thật lớn kinh hi, dọc theo đường đi ôn tồn săn sóc mang đến đưa tình nhu tình, chuẩn bị tương lai nhật tử, thương lượng hài tử dưỡng dục, phảng phất một đôi bình thường nhất bất quá vợ chồng. Này hết thấy đều phảng phất khi mộng bị lạnh băng hiện thực sở đánh bại, làm nàng bỗng nhiên bừng tỉnh lại đây. Mặc dù là hiện giờ vì cái này nhân sinh hài tử, nàng cũng chưa từng có thay đổi quá chính mình hèn mọn thân phận, cùng với kia bởi vì trước yêu người này mà trở nên càng hèn mọn linh hồn, chính mình cư nhiên thật sự vì kia thẳng thắn thành khẩn cùng ôn tồn mà dao động, cam tâm tình nguyện làm một cái mỗi danh không họ thiếp thị, bị hãm khóa tiến ôn nhu kim trong lồng, từ đây mất đi chính mình, chỉ là một cái sinh dục hài tử thị thiếp, mỗi ngày vòng ở hậu viện trung, chờ đợi hãm rũ lòng thương.

Mà hãm, trước nay đều là một cái kiên định bất di mà đi ở chính mình trên đường, bình tĩnh phân tích hết thấy, lợi dụng hết thấy vương giả.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 136

Nàng xoay người cũng không có bùng tình hấn, hai người là như vậy gần, nàng có thể cảm giác được hơi mỏng quần áo cách hấn trên da thịt nhiệt độ cơ thể, hấn đều đều thả lỏng hơi thở nhẹ phẩy ở mặt nàng sườn. Triệu Phác Chân xuất thần mà nhìn hấn ngủ khuôn mặt, đỉnh bạt cái mũi, thả lỏng môi mỏng, mảnh dài lông mi, đen đặc lông mày, hấn nhất định cũng rất mệt, hiện giờ cuối cùng bình an trở lại, hấn thực thả lỏng, thực vui vẻ đi? Nàng này một viên cảnh mẹ đẻ cảnh con quân cờ, hiện giờ rốt cuộc về tới nguyên lai vị trí thượng, thành thật kiên định ở hấn không chế dưới.

Nàng yên lặng mà nhìn hấn như vậy nhiều năm, giờ khắc này nàng không thể không thừa nhận, ở hấn trước mặt, nàng vẫn là như vậy thích hấn. Nàng đã từng lặng lẽ đối với gương mặt này, họa quá một lần lại một lần, nhắm mắt lại nàng đều có thể lại lần nữa họa ra tới, hiện giờ cũng có thể nhìn ra hấn cùng chia lìa phía trước bộ dáng, gầy, gầy quá nhiều, hấn vẫn là như vậy tâm sự nặng nề, vĩnh viễn đem sở hữu sự tình đè ở chính mình một người trên vai, giấu ở trong lòng, lặp lại mưa hoa, một chút sai đều không cho phép chính mình phạm, chưa bao giờ chịu thả lỏng.

Nàng mềm lòng, hấn đã tận lực lấy chính mình năng lực, lấy chính mình lý giải, cho hấn sở cho rằng đối nàng đồ tốt nhất.

Là nàng không biết điều.

Là nàng không nghĩ muốn lưu tại này hoàng gia hoa đoàn cấm thúc bên trong, là nàng không hy vọng hài tử về sau, cũng sống được giống hấn như vậy mệt, thận trọng từng bước, không tiến tặc chết.

Nàng vẫn là phải đi, mang theo hài tử, là nàng thiếu hân.

Nghĩ vậy một chút, nàng đẩy côi lòng áy náy, gần sát người nọ mặt, cho hân một cái nhẹ như điệp cánh rơi xuống hôn. Nhưng mà đáp ở nàng trên eo tay bỗng nhiên lặc khấn, đem nàng ép vào trong lòng ngực.....

Hai người thẳng nháo đến đại hừng đông, đứng dậy lại muốn thứ nước ấm tẩy quá thay đổi quần áo, dùng quá đồ ăn sáng, bà vú mới ôm Thất Cân lại đây, Lý Tri Mân nhìn Thất Cân tiến Triệu Phác Chân trong lòng ngực, vẫn là thuần thực mà cũng đầu đi tìm ăn, hân nheo nheo mắt, quay đầu trầm giọng hỏi bà vú: “Hài tử không ăn no sao?”

Kia bà vú hời đến vội quỳ xuống: “Tiểu vương gia thực ngoan ngoãn, đã là ăn no, tưởng là phu nhân vẫn luôn chính mình uy, tiểu vương gia chính là quá quá miệng nghiện thôi..... Chờ phu nhân thiếu uy chút, chậm rãi hân liền sẽ không lại tìm phu nhân.”

Lý Tri Mân xem Thất Cân quả nhiên chỉ là hàm trong chốc lát, mút vào mấy khâu, liền phun ra, chỉ là ở Triệu Phác Chân trong lòng ngực cọ xát hừ hừ hiển nhiên là ở làm nũng, mới âm thanh lạnh lùng nói: “Hảo sinh hầu hạ, nếu là có cái gì không đúng, tức khắc tới báo.” Bà vú thở dài nhẹ nhõm một hơi, cười làm lành nói: “Bọn nô tỳ đều nói lại chưa thấy qua như vậy hảo mang hài tử, toàn không sợ sinh, ăn no liền ngủ, một ngủ liền đến hừng đông, tính tình không thể tốt hơn.”

Lý Tri Mân lạnh lùng nhìn nàng nói: “Lại hảo hầu hạ, cũng không thể khinh thường, cũng đừng tưởng rằng phu nhân tính tình hảo, liền đem hài tử đều đẩy cho phu nhân, mệt đến phu nhân.”

Bà vú vội cười nói: “Này làm sao dám, Vương gia yên tâm, bảo đảm làm phu nhân hảo hảo tính dưỡng.”

Lý Tri Mân quay đầu xem Triệu Phác Chân cúi đầu đậu hài tử, mặt mày gian vẫn cứ có chưa trút hết xuân sắc, trong lòng trong nháy mắt chỉ

nghe liền ở trong sân cùng hai mẹ con bên nhau, thẳng đến thiên trường địa cửu. Nhưng mà trường kỳ tự hạn chế cùng khắc chế vẫn là làm hẳn bình tĩnh lại, dặn dò Triệu Phác Chân nói: “Người ở trong sân ngốc, nghe muốn cái gì chỉ lo phân phó đi xuống, nơi này nô tỳ đều là hiểu tận gốc rễ, đáng tin, nếu là bọn nô tỳ làm không được, kêu la kỳ tiến vào làm, hoặc là chờ ta trở lại, ta bên ngoài còn có chút sự, xử lý xong rồi liền trở về.”

Triệu Phác Chân mỉm cười: “Ta tưởng ở trong sân xây cái tiểu tảo, chưng cái thủy trứng cấp hài tử ăn, gia muốn ăn chút cái gì, ta làm tốt chờ ngài trở về.”

Lý Tri Mân vốn dĩ tưởng nói muốn ăn cái gì chỉ lo phân phó phòng bếp, nhưng là nghe lại lại nhớ tới lúc trước ở lục y trang thượng nhật tử, trong lòng ấm áp, lại nghe nàng cả ngày ở trong vườn sợ cũng nhàm chán, không bằng cho nàng tìm chút chuyện này làm, liền cười nói: “Hảo, chỉ lo phân phó đi xuống đó là.”

Hắn lại nhìn trong chốc lát, xem Thất Căn thật sự quá tiểu, ly không được Triệu Phác Chân, mà Triệu Phác Chân một khi ôm hài tử, cơ bản liền hạng nặng tâm thần đều ở hài tử trên người, hẳn ngồi ở một bên, trừ bỏ vướng chân vướng tay, tựa hồ cũng không thể làm cái gì, mà chính mình trên người thực sự còn có quá nhiều chuyện, lần này đột nhiên rời đi Trường An, lại không biết rơi xuống nhiều ít sự vụ, đành phải cùng Triệu Phác Chân nói: “Ta còn có chút sự muốn xử lý, ta làm La Khi tới bồi người trò chuyện.”

Triệu Phác Chân gương mặt cười nói: “Hảo. Vương gia đi thông thả.” Trong ánh mắt hắc bạch phân minh, một tia khói mù cũng không.

Chương 164 chuyện cũ

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 137

Triệu Phác Chân trong lòng lại kinh ngạc, nguyên lai Đình Hương sự, La Khi cũng không biết, xem ra ở Vương gia bí sự thượng, La Khi tham dự đến cũng hoàn toàn không nhiều, nàng suy nghĩ hạ, bỗng nhiên chính mình cũng cười, chính mình lại tham dự nhiều ít đâu? Rất nhiều sự không đều là bị động biết được hoặc là chính mình đoán được sao?

Vương gia, trước nay liền không phải một cái sẽ dễ dàng cùng người thăng thân thành khẩn tương đãi người a.

La Khi lại không biết Triệu Phác Chân này đó ý niệm, ở trong mắt nàng, Triệu Phác Chân trên người kia mềm mại sạch sẽ khí chất, đích xác đáng giá làm Vương gia khuynh tâm, nàng lại đây bồi nàng, thứ nhất là Vương gia ý tứ, làm nàng không đến tới rồi xa lạ địa phương câu nệ cùng mới lạ, thứ hai cũng là chính nàng tiểu tâm tư, so với Vương phi, sinh hạ con vợ cả Triệu Phác Chân, càng đáng giá nàng sẵn sàng góp sức, nàng nhất quán là cái có chút tiểu thông minh, lại có chút vận khí người. Nàng lại bồi Triệu Phác Chân nói trong chốc lát lời nói, đi trong viện điều khiển xe đi rồi một vòng, đem vườn quen thuộc một chút, xem Triệu Phác Chân hơi có chút mệt mỏi, mới cáo từ đi ra ngoài.

Buổi tối Lý Tri Mân trở về, hân hận quá, thậm chí còn mang theo một ít sổ con công văn trở về xem, một bên hỏi Triệu Phác Chân: “Trong vườn nhưng dạo qua? Còn tưởng tu chút cái gì? Chỉ lo nói, ta làm cho bọn họ tu hảo.”

Triệu Phác Chân cười nói: “La Khi tử tử mang ta dạo qua, đều khá tốt, hôm nay bệ bếp cũng đáp đi lên, ngày mai là có thể nấu cơm, Vương gia nhưng có cái gì muốn ăn sao?”

Lý Tri Mân cười lắc đầu: “Tùy người, người muốn làm cái gì đều được, ta đều thích ăn.” Sau đó cúi đầu tiếp tục xem sổ con, Triệu Phác Chân phảng phất hồi lâu trước kia ở thư phòng giống nhau, tự nhiên mà vậy quá khứ thế hẳn mài mực.

Nàng cúi đầu nhìn đang ở chuyên tâm đề bút viết tự Lý Tri Mân, cùng từ trước giống nhau như đúc cảnh tượng, phảng phất hẳn còn không có cưới Vương phi, mà nàng vẫn như cũ vẫn là cái kia ở hẳn bên người nơm nớp lo sợ hầu hạ tỳ nữ, không có thân phận, hiện giờ liền tên họ cũng đã không có, đình Bạch gia tên tuổi thân phận cô hồn.....

Lý Tri Mân lại cảm giác được loại này quen thuộc trung kiên định cảm, hẳn đã hồi lâu không có hưởng thụ quá như vậy hết thảy đều ở năm giữ cảm giác, vì bên cạnh nữ tử này cùng bọn họ hài tử, hẳn phảng phất lại có thể khoát khởi chiến y, vọt vào tên kia lợi giữa sân chém giết, vì các nàng đoạt được hết thảy.

Chương 165 lốc xoáy

Lý Tri Mân vốn tưởng rằng Triệu Phác Chân này quan không được tính tình sẽ nói ra muốn ra vườn, hẳn sớm đã nghĩ kỹ rồi chờ thiên âm liền mang nàng cùng hài tử đi ngắm hoa, địa điểm từ từ đều đã chọn hảo, tuyệt đối sẽ không gặp được một ngoại nhân.

Hắn nhất định sẽ chặt chẽ che chở các nàng mẫu tử.

Không nghĩ tới Triệu Phác Chân lại có hài tử, liền phảng phất xoay tính giống nhau, trước nay không đề qua muốn đi ra ngoài giải sầu, ngày ngày chỉ lo mang theo hài tử chơi đùa, dẫn dắt vú già nhóm cấp hài tử làm một bộ lại một bộ quần áo, biến đổi đa dạng nấu cơm, có rảnh thời điểm

còn đọc đọc sách, cho hăn biên soạn kia bốn trong quân thường dùng ba ngàn tự, hăn mỗi ngày trở về, tất đều là hăn thích ăn thái sắc.

Nhật tử hảo đến không giống như là thật sự, Lý Tri Mân tận mắt nhìn thấy hài tử một ngày một ngày lớn lên, từ sẽ xoay người đến sẽ bò sát đến nghiêng ngả lão đảo lớn mật mà đứng lên muốn đi đường, Triệu Phác Chân ở một bên cười đến hoa hộc lộng lẫy, chỉ cảm thấy đây là hăn từ nhỏ tới nay hạnh phúc nhất nhật tử.

Ở bên nhau nhật tử, ban đêm cũng không luôn là phóng túng, Lý Tri Mân cũng không phải cái sa vào tình yêu, tình cảm lộ ra ngoài người, nhưng hăn thích ôm nàng, vuốt ve nàng tóc, da thịt tương dán, cho nhau ý lại, thả lỏng mà nói một ít trước mắt thế cục.

“Kỳ thi mùa xuân đã yết bảng, nữ khoa năm nay lấy ba mươi người, phần lớn là thế gia nữ, chủ yếu đều là an bài ở Lễ Bộ, Hàn Lâm Viện làm một ít công văn công tác.”

“Ai là nữ Trạng Nguyên?”

“Tuy nói nam nữ cùng cuốn khảo thí, nhưng nữ quan nhóm bài thi rõ ràng vẫn là cùng nam tử có chênh lệch, rốt cuộc lúc này đây nữ khoa quá hấp tấp, phổ biến không chuẩn bị tốt, có chút thế gia tài nữ khoe khoang thân phận, cũng không chịu tới khảo, cho nên lần này cũng không có cùng nam tử giống nhau điểm ra tiền tam danh tới, chỉ là vòng ba mươi người ra tới làm nữ tiến sĩ.”

Triệu Phác Chân như suy tư gì, Lý Tri Mân nói: “Bất quá đáp đến tốt hơn chính là hoặc Thái úy gia nhị nữ nhi, hoặc Ngọc Như, huân quý trong nhà bỗng nhiên có như vậy cái văn thái nổi bật, đảo cũng rất là dẫn nhân chú mục.”

Triệu Phác Chân đảo không phải thực để ý này đó trong kinh quý nữ, hơi hơi đánh cái ngáp, nhẹ nhàng ừ một tiếng, Lý Tri Mân lại nói: “Cái này

hoắc nương tử, nguyên lai là Thượng Quan Quân muốn giật dây, cấp Thượng Quan Lân nói việc hôn nhân, kết quả không thành.”

A, nguyên bản híp mắt đã có chút buồn ngủ Triệu Phác Chân bỗng nhiên thanh tỉnh chút: “Thượng Quan Lân? Như thế nào không thành? Nghe tới vị này hoắc nương tử rất là có tài.”

Lý Tri Mân xem nàng phản ứng, hơi hơi có chút ghen: “Mới vừa có điểm nghị thân tiếng gió, Thượng Quan Lân tên kia không biết sao cùng Hoắc gia Nhị nương tử huynh đệ Hoắc Kha đánh một trận, cư nhiên ngạnh sinh sinh đem người đánh đến chân chặt đứt, Hoắc Kha chính là Hoắc gia này một thế hệ nhất có tiền đồ trẻ trung tướng lãnh, này chân đoạn chính là đại sự, cũng không biết có thể hay không lưu lại bệnh căn, nghe nói vì việc này, Thượng Quan Khiêm tự mình tới cửa xin lỗi, Hoắc gia lại nuốt không dưới khẩu khí này, nháo tới rồi hoàng đế trước mặt, Thượng Quan Lân trực tiếp bị hàng chức đi Cam Châu làm thủ tướng, Thượng Quan Lân cũng là Thượng Quan gia đích trưởng tử, lại là con trai độc nhất, hai nhà này liền xem như kết thượng sống núi, này việc hôn nhân là nghị không được.”

Triệu Phác Chân giật mình nói: “Êm đẹp vì cái gì muốn đánh nhau? Hãn nguyên bản tốt nhất tiền đồ, hiện giờ lại bị biếm đi Cam Châu! Hãn như thế nào như thế xúc động? Chẳng lẽ cũng chỉ là vì không nghị thân? Kia cũng không cần ương cập vô tội a. Hãn nhất quán thô trung có tế, không phải bực này lỗ mãng người, có phải hay không bên trong càng có khác nguyên do?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 138

Lý Tri Mân trợn mắt nhìn nàng một cái: “Đinh Hương đã là thôi Hoàng Hậu người không thể nghi ngờ, nàng sẽ không lại an bài càng nhiều người, bởi vì một khi bại lộ, tất cả mọi người sẽ bị rửa sạch, Đinh Hương cũng bất quá là nhất chiêu theo mẫu hậu an bài nhàn cờ thôi, La Khi là mẫu hậu bên này tuyển người, lúc ấy chỉ là nghĩ cấp Thái Tử bên người thêm cái quốc sắc, cha mẹ người nhà, tất cả đều ở Đậu gia danh nghĩa, hảo dẫn đo, Cao Linh Quân cùng ta thảo nàng thời điểm, ta sớm đã đã điều tra xong nàng nền tảng, nhìn hạ người này kỳ thật nhưng thật ra cái người thông minh, cho nên liền cùng mẫu hậu nói, đem nhà nàng người toàn muốn lại đây đến ta bên này, sau đó đem nàng đệ đệ an bài ở cái quan trọng vị trí thượng, người yên tâm, nàng không dám, thôi Hoàng Hậu cũng sẽ không dùng như vậy sở hữu nhược điểm đều ở Đậu gia người.”

Triệu Phác Chân tâm hơi hơi rơi xuống, Lý Tri Mân lại nhẹ giọng nói: “Đinh Hương hiện giờ còn lưu tại Trường An bên kia, cùng Lam Tranh các nàng cùng nhau, người yên tâm, ngại không chuyện gì, tương lai không biết khi nào, ta là có thể dùng tới này căn ám tuyến.” Hắn khóe miệng hơi hơi mỉm cười: “Biết người vẫn luôn lo lắng ta.”

Triệu Phác Chân lỗ tai thiêu đến đỏ bừng, xoay người sang chỗ khác đưa lưng về phía Lý Tri Mân, Lý Tri Mân lại cúi đầu hàm vào nàng như hồng ngọc giống nhau vành tai, duỗi tay nhẹ nhàng ủng nàng nhập hoài.

Chương 166 tu thư

Thần đều Lạc Dương, Thượng Quan Quân sắc mặt xanh mét ở Thượng Quan lão phu nhân trước mặt, lão phu nhân chậm rãi nói: “Người này đây hầu bệnh chi danh lưu tại Lạc Dương, hiện giờ ta bệnh cũng hảo đến không sai biệt lắm, người nên đi Trường An nhìn xem, nghe nói kia Bạch gia nữ nhi ở Trường An tựa hồ rất là được sủng ái, ngài vẫn là nhiều phóng chút lòng đang Tần Vương trên người đi.”

Thượng Quan Quân thấp giọng nói: “Hiện giờ nữ khoa vừa mới lấy xong, chính yêu cầu cái dẫn đầu đem cổ lực lượng này ninh lên, hiện giờ thôi Hoàng Hậu đều tổ chức hai lần hội hoa, ta nếu là lúc này hồi Trường An, này ba mươi cái nữ quan, liền phải bị thôi Hoàng Hậu cấp thu đi rồi.”

Thượng Quan lão phu nhân ánh mắt sắc bén mà nhìn nàng: “Thánh Hậu năm đó, đầu tiên là Cao Tông Hoàng Hậu, lại có Thái Tử ở, mới danh chính ngôn thuận lâm triều xưng chế, bất quá người đừng quên, lúc trước ngồi ở Hoàng Hậu vị trí thượng, chính là vương Hoàng Hậu. Tần Vương liền tính mắt mù, ốm yếu, kia cũng vẫn là kim thượng đích trưởng tử, ta nghe nói Bạch gia nữ nhi tự đưa vào Trường An sau, liền rất là được sủng ái, mấy tháng không ra khỏi cửa, Trường An trong vườn, một chút tin tức đều thấu không đi vào, bên kia liền người một cái người một nhà cũng đều không có đi? Ta nếu là người, liền thành thật kiên định đi Trường An tọa trấn mấy tháng, cấp Tần Vương hảo hảo chọn lựa mấy cái mỹ thiếp, hợp lại hảo Tần Vương tâm, nhìn xem Tần Vương rốt cuộc có phải hay không thật sự không thể sinh, thật sự không thể, kia Tề Vương điện hạ hôn sự, cũng nên đề thượng nhật trình, người một ngày dưới gối không có con nối dõi, liền một ngày giống như không trung lâu các, này Tần Vương phi, đầu tiên có Tần Vương, mới có phi, người minh bạch đạo lý này sao?”

Thượng Quan Quân nghe được lão phu nhân cư nhiên cũng cùng phụ thân một cái luận điệu, phía trước rõ ràng còn duy trì chính mình lưu tại Đông Đô Lạc Dương, nàng chần chờ trong chốc lát mới: “Ta biết tổ mẫu là bởi vì đại ca sự giận ta, Hoắc Kha sự, là ta hành sự vô ý, tổ mẫu xem ở ta

cũng là vì mời chào Hoắc gia, vì đại ca lót đường duyên cố thượng, tha thứ ta.” Nàng có chút ủy khuất nói: “Ta cũng không biết kia Hoắc Kha..... Có khác ý niệm, đại ca cũng quá xúc động chút..... Kỳ thật cũng không đáng xé rách mặt.....”

Lão phu nhân nhìn nàng trong chốc lát, lại cư nhiên không có tiếp tục nói việc này: “Các loại trong thoại bản đều ái viết Thánh Hậu năm đó nam sủng vô số, kỳ thật, chân chính coi như là nàng nhập mạc chi tâm, bất quá Phùng Tiểu Bảo thôi, mặt khác, phần lớn là những người khác ghen ghét này bị Thánh Hậu chiếu cố coi trọng, bịa đặt phỉ báng thôi, thân là nữ tử, nàng gánh vác quá nhiều không nên ô danh cùng bôi danh, bình thường hoàng đế, có lại nhiều sủng hạnh, cũng bất quá là phong lưu thiên tử, nhưng Thánh Hậu chiếu cố trọng dụng người, lại thường thường bị coi là luyện sủng, nịnh hạnh. Thánh Hậu một tay che trời, còn diệt không xong này dân đảng chi danh. Phàm là muốn công kích một nữ tử, chỉ cần một cái hương diễm thanh danh, liền đủ để cho người hết đường chối cãi, mà mọi người còn vui với truyền bá, người vĩnh viễn cũng biện bạch không rõ.”

“Ta biết người nghĩ Hoắc Kha người này nhưng mời chào, chỉ là người đừng quên, người hiện giờ còn cũng không đại biểu Tần Vương, người lén ước hãn chùa chiền gặp mặt, là nghĩ trao đổi đại kế, chỉ là người chính là một người tuổi trẻ mạo mĩ phụ nhân, lại có trượng phu không cử thanh danh bên ngoài, Hoắc Kha cho rằng người cho hãn ám chỉ, vì thế vui vẻ phó ước, tưởng Vu Sơn chi sẽ, thần nữ có ước. Nếu không có đại ca người gặp được, người hiện giờ nhưng còn có trong sạch chi thân? Người bị quản chế với hãn, đến lúc đó đường đường một cái Tần Vương phi, Thượng Quan gia đích nữ, to như vậy nhược điểm dừng ở nhân gia trong tay, sẽ chỉ làm người quản thúc.”

“Đại ca người là xúc động chút, hãn từ nhỏ nhìn người lớn lên, há có thể ngồi xem người bị Hoắc Kha đắc thủ, thân bại danh liệt? Hãn đối với

người yêu quý chi tình, người cần ghi nhớ, hăn từ bỏ này cầm tú tiền đồ, đều là vì người quá mức tự tin, một vô ý!”

“Từ nay lúc sau, người thả đều sửa lại đi, đi Trường An, hảo hảo đem Tần Vương phi vị trí, cấp ngôi ổn trước. Chúng ta hiện giờ phải làm, là đem Tần Vương cấp đỡ ổn, toàn lực phụ tá Hoàng Thượng, người chỉ cần một ngày vẫn là Tần Vương phi, chúng ta Thượng Quan gia việc làm hoàng đế kiến công lao, liền đều là Tần Vương cân lượng.”

Thượng Quan Quân bị nói được đầy mặt đỏ bừng, quần bách vạn phần, nước mắt cơ hồ muốn đoạt khuông mà ra, cuối cùng mới ở lão phu nhân lợi kiếm cũng dường như trong ánh mắt, gật gật đầu nhỏ giọng đáp: “Là.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 139

Chính nhắm mắt lại dưỡng thần việc, bỗng nhiên có người nhẹ nhàng xốc rèm châu, nàng hơi hơi có chút không vui, mở to mắt đang muốn quát lớn, liếc mắt một cái lại bỗng nhiên thấy được hồi lâu không thấy bà vú Liễu thị hàm chứa nước mắt nhìn nàng, nàng lắp bắp kinh hãi, cơ hồ cho rằng chính mình đang nằm mơ, bỗng nhiên ngồi dậy hỏi: “Bà vú?”

Liễu thị tiến lên vuốt Thượng Quan Quân tay, chỉ là hai mắt rơi lệ, lại giọng nói chỉ có thể phát ra hà hà thanh âm tối, Thượng Quan Quân cúi đầu lại là nhìn đến trên tay nàng ngón cái bị thiết đi, lắp bắp kinh hãi: “Bà vú người như thế nào sẽ biến thành như vậy?”

Phía sau một cái bà tử tiến lên dập đầu nói: “Tiểu thư, liễu mục mục từ trước cũng là cùng quá ngài, hôm kia tìm được ta, viết cái tờ giấy cho ta, nói muốn trông thấy ngài, ta nghĩ tiểu thư hiện giờ Vương phi tôn sư, nơi nào là như vậy hảo thấy, chỉ là nàng hiện giờ đáng thương, từ trước chúng ta cũng là quen biết một hồi, khó khăn hôm nay rảnh rồi, nô tỳ đánh bạo đem liễu mục mục đưa tới thấy ngài, nếu là có cái gì không thích hợp, còn thỉnh tiểu thư đảm đương, chớ nên nói cho lão gia cùng lão phu nhân.....”

Thượng Quan Quân xem nàng mơ hồ nhận được là vừa mới trong vườn gặp qua tức phụ tử, tên họ không nhớ rõ, nghĩ đến là tại đây trong vườn xem vườn, gật gật đầu, xem Liễu thị hiện giờ tình huống này, lại nhớ đến năm đó Liễu thị bỗng nhiên bị đuổi đi, phụ thân không được chính mình tiếp xúc Liễu thị chuyện cũ tới, chỉ sợ trong đó có khác tình, cần phải tinh tế thăm vấn, liền đối với kia bà tử nói: “Chớ có lộ ra, người trước đi ra ngoài, thay ta nhìn cửa, ta hỏi trước hỏi, nếu là có công, ta đều có thưởng.”

Kia bà tử đập đầu hậu quả nhiên đi ra ngoài đem ở cửa, Thượng Quan Quân lôi kéo Liễu thị ngồi xuống, nàng dù sao cũng là bị Liễu thị thiệt tình yêu thương nuôi lớn, xem nàng như vậy trong lòng cũng khổ sở, chỉ lôi kéo tay nàng nói: “Mụ mụ là như thế nào biến thành như vậy? Thả cùng ta nói, ta cùng với người làm chủ.” Liễu thị chỉ chỉ lỗ tai, lắc lắc đầu, ý bảo chính mình nghe không thấy, từ trong lòng cầm một phong thư ra tới, chỉ thấy mặt trên xiêu xiêu vẹo vẹo mà viết mấy hàng tự: “Quân Nhi, người là ta thân nữ, năm đó Thượng Quan đích nữ phỉ loạn trung lạc đường, ta sợ tội đem người thế thân tiểu tiểu thư, đưa về Thượng Quan gia nuôi nấng lớn lên, hiện giờ Thượng Quan gia đã biết chân tướng, lại vẫn muốn lợi dụng người giành ích lợi, nữ nhi, thỉnh về sớm bước bứt ra, ta mang người rời đi kinh thành, quá chính chúng ta sinh hoạt.”

Thượng Quan Quân đọc nhanh như gió, đã là xem xong, phản ứng đầu tiên lại là giận dữ, bộ mặt đỏ bừng: “Ta sao có thể không phải phụ thân thân nữ nhi! Hắn cùng lão phu nhân đãi ta như thế thân hậu! Còn có ca ca.....” Nàng lại bỗng nhiên cảm mồm, nhớ tới này một năm tới ca ca thái độ thay đổi. Liễu thị ô ô khóc lóc, thậm chí quỳ xuống đập đầu, Thượng Quan Quân nhìn về phía Liễu thị tàn khuyết tay, phát không ra thanh âm miệng, năm đó phụ thân kiệt lực không được chính mình cùng Liễu thị tiếp xúc cảnh tượng lại ra tới —— còn có, chính mình gả cho Tần Vương, không muốn sinh hài tử, lúc ấy chính mình cho rằng sẽ rất khó thuyết phục lão phu nhân cùng phụ thân, không nghĩ tới lại không phí cái gì miệng lưỡi, còn an bài đẳng thiếp Thượng Quan Bình, thậm chí còn mạo hiểm nguy hiểm thế chính mình ở đêm tân hôn bồi giường..... Thượng Quan Bình!

Mặt nàng đã trầm xuống dưới, tâm bang bang mà nhảy, trên mặt lạnh băng: “Ta kính ngài là từ nhỏ nuôi nấng ta lớn lên, chỉ là người nếu là người nào phái tới, muốn ly gián ta cùng trong tộc quan hệ, ly gián chúng ta cha con quan hệ, vậy người đã có thể tưởng sai rồi! Chuyện này ta sẽ kiểm chứng, nếu là thăm tra người quả thật là người ngoài phái tới, dụng

tâm kín đáo, vậy tính người là nãi ta lớn lên bà vú, cũng tất yếu nghiêm trị!”

Liễu thị tuy rằng nghe không hiểu lắm, nhưng là xem nàng biểu tình cũng đại khái đoán được ra là lòng nghi ngờ ý tứ, ô ô mà khóc lóc, cái trán đều đã khái xuất huyết tới, nàng ở không trung khoa tay múa chân, nhưng mà Thượng Quan Quân lại hoàn toàn không nghĩ lại xem, đứng lên qua lại đi rồi hai bước, nhìn chăm chăm nàng, lại nhất thời nghĩ không ra như thế nào an trí nàng, mang về vương phủ, chính mình bên người toàn là Thượng Quan trong tộc của hồi môn tới người, chính mình luôn luôn là đem Thượng Quan gia trở thành chính mình kiên cường nhất hậu thuẫn, nhất đáng giá tín nhiệm thân nhân, nhưng mà hiện giờ..... Nếu là sự vì thật, nàng căn cứ môi, hai tròng mắt lợi quang chột lóe, liền tính là sự vì thật, kia cũng thuyết minh chính mình trên người vẫn cứ có Thượng Quan tộc coi trọng địa phương! Nếu các nàng tán thành chính mình tiếp tục trở lên quan khiêm đích nữ thân phận gả vì Tần Vương, kia chính mình chính là danh chính ngôn thuận Thượng Quan Quân!

Nàng qua lại đi rồi hai bước, đi ra ngoài kêu kia bà tử tiến vào: “Người tên là gì? Trượng phu ở đâu một chỗ làm việc? Như thế nào gặp liễu mục mục? Người thả trước nói cái bị tể.”

Kia bà tử quỳ xuống nói: “Nô tỳ trong nhà nhiều thế hệ đều là trong tộc hầu hạ, tuổi trẻ thời điểm ở lão phu nhân trong vườn làm việc quá, cho nên nhận biết liễu mục mục, lão phu nhân từ trước cho ta ban danh Tuyết Hương, sau lại tới rồi hai mươi lăm, bên trong liền phóng ra, gả cho người, trượng phu Hoàng Dũng, liền tại đây trong vườn làm việc, ngày thường chính là luân ban nhìn xem môn, dọn dẹp trong vườn hoa mộc. Hôm kia liễu bà tử lại đây cầm cái tờ giấy cho ta, nói muốn trông thấy người, bởi vì người đã gả vào Tần Vương phủ, nàng không có phương tiện thấy, ta nghĩ nàng rốt cuộc là ngài bà vú, trông thấy hẳn là không ngại.....”

Lão phu nhân trong viện thô sử nha đầu, đích xác đều là tên mang cái hương tự, như thế đối thượng, mặt khác còn cần kiểm chứng, nàng nhìn kỹ nàng hai mắt, nhàn nhạt nói: “Liễu mục mù là phạm vào sai, bị lão phu nhân đuổi đi tới rồi thôn trang thượng, nàng hiện giờ tìm ta, niệm ở nàng nãi ta một hồi, ta trở về cùng phụ thân, lão phu nhân cầu cái tình, nếu là có thể miễn nàng phạt, làm nàng bảo dưỡng tuổi thọ cũng hảo, chỉ là hiện giờ ta bên kia còn có việc, người thả trước đem liễu mục mù dẫn đi hảo sinh nghỉ ngơi, đêm nay ta liền cho nàng an bài chỗ ở, người hiện giờ là ở tại chỗ nào?”

Kia bà tử dập đầu nói: “Nhà ta liền ở tại vườn phía sau chuồng ngựa bên sương phòng, đệ tam gian đó là.”

Thượng Quan Quân gật gật đầu nói: “Có hài tử sao?”

Kia bà tử nói: “Có một cái nữ nhi kêu minh tú, mười sáu tuổi, một cái nhi tử dụ đông, mười bốn tuổi.”

Thượng Quan Quân xem nàng cử chỉ huấn luyện có tổ, có gia có khẩu, hài tử lại đều có tên có họ, không khó kiểm chứng, lường trước thật là Thượng Quan gia thế phó không có lầm, xem vườn không coi là cái gì công việc béo bở, lần này đại khái cũng là muốn mượn cơ hội ở chính mình trước mặt cấp nhi nữ tránh cái tiền đồ, mà bà vú lại ách, nghĩ đến cũng sẽ không cùng nàng nói bậy cái gì không nên biết đến đồ vật, liền trầm mặt trước chấn dọa nàng nói: “Việc này, ta không hy vọng người ngoài biết, người cần thiết giữ kín như bưng, nếu không, ta muốn xử lý các người cả nhà, cũng chính là một câu sự, minh bạch sao?”

Kia bà tử vội dập đầu nói: “Trăm triệu không dám, chỉ nghe Vương phi nương nương bảo cho biết.” Lại là không dám lại xưng tiểu thư.

Thượng Quan Quân hơi hơi vừa lòng, gật đầu nói: “Lần này ta ở trong sân tu thư, đến lúc đó liền lấy người hầu hạ đến hảo, cùng lão phu nhân

đem người cả nhà muốn tới, đến lúc đó làm người nữ nhi làm việc, người nữ tử đi nha môn tránh cái tiền đồ xuất thân, đều không khó, người nói như thế nào?”

Kia bà tử vội cười nói: “Chỉ bằng Vương phi nương nương phân phó.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 140

Thượng Quan Quân bính lui mọi người, cười nói: “Hôm nay ta đi thăm ta một cái từ trước khuê trung bạn tốt, nàng nhiều năm không dục, hoài nghi bị người tính kế, nàng ở trong nhà vô tín nhiệm người nhưng dùng, đành phải làm ơn ta, ta nơi nào hiểu này đó? Bên người lại cũng không có người nhưng dùng, người cũng biết, nhà chúng ta nhiều người nhiều miệng, sợ là truyền ra đi đảo có người muốn hạt truyền miệng lưỡi, nghĩ người xuất thân trong cung, nói vậy có quen biết thái y, có thể hay không cầm này phân canh đi cấp đặc lực thái y nhìn xem, cũng đừng nói là ta cấp, khùng người đã biết đảo muốn nghĩ nhiều. Cũng đừng làm cho người trong nhà đã biết, ta sợ người trong nhà đã biết, muốn trách ta xen vào việc người khác.”

Thượng Quan Quân hiện giờ chương tu thư, trong tay phải đi nhiều, Lam Tranh con mắt hồng thật sự, đang muốn tại đây vị Vương phi trước mặt biểu hiện chính mình tài cán, mưu cái phải đi, vội miệng đầy đồng ý: “Nương nương chỉ lo yên tâm! Ta chính nhận thức một vị quen biết thái y, thế vị kia phu nhân nhìn xem nước thuốc lại phương tiện bất quá, tuyệt không sẽ làm người khác biết.”

Thượng Quan Quân cười hạ gật gật đầu.

Lam Tranh lúc trước có thể ở Đâu Hoàng Hậu bên người toát ra đầu, tự nhiên cũng là cái có khả năng người, ngày thứ hai liền lấy về rồi kết quả, nước thuốc có hứng thú người cung hàn dược cùng Miên Tử Du, lâu thực lệnh người không dục.

Lam Tranh lần đầu tiên thế Vương phi làm việc liền viên mãn hoàn thành, vẻ mặt đặc ý: “Kia thái y chính là trong đó tay già đời, vừa thấy liền biết là nội trách việc xấu xa, nói thế gia bên kia thường dùng thủ pháp, lợi hại nhất chính là Miên Tử Du, ăn không dừng, vô luận nam nữ, vì Miên Tử Du hương vị đại, liền tăng thêm đường quy hoàng kỳ chờ hương vị trọng được thiện dấu qua đi, lại thập phần cẩn thận thêm mấy thứ cung hàn dược, liền tính vô dụng, quanh năm suốt tháng ở nguyệt sự là lúc ăn vào đi, cũng là cần con nôi dôi khó khăn, kia thái y nói, vẫn là thỉnh vị này phu nhân lại nhiều tìm mấy cái đại phu, tinh tế điều dưỡng, nếu là ăn lâu rồi, vậy vẫn hồi không tới.”

Thượng Quan Quân gật đầu gật đầu, mang theo điểm lo lắng nói: “Như vậy, ta lập tức cùng ta vị kia bạn tốt nói nói, việc này, còn muốn lao ngài bảo mật.” Lại mặt khác thưởng mấy con bố cùng một bộ đồ trang sức cho nàng, như vậy hậu thưởng, Lam Tranh vui mừng khôn xiết, lại cảm thấy trên mặt có quang, vội vàng ứng, Thượng Quan Quân lại cố gắng nàng hai câu, ý trung rất có kế tiếp còn phân biệt sử phái cho nàng, Lam Tranh vui mừng quá đổi, lại nịnh hót vài câu Thượng Quan Quân, mới trở về không đề cập tới.

Nàng mới đi, Thượng Quan Quân mặt liền trầm xuống dưới, nhớ tới mấy năm nay, cũng không biết uống lên nhiều ít chè đi vào, sợ là sớm đã trúng chiêu, Vương mục mục là tổ mẫu bên người nhất đặc dụng nhất tâm phúc người, phái nàng của hồi môn chính mình thời điểm, nàng lúc ấy chỉ cảm thấy là tổ mẫu nể trọng, hiện giờ xem ra..... Chẳng lẽ, là thật sự chỉ làm Thượng Quan gia nữ nhi sinh hạ Tần Vương hài tử?

Đáng tiếc tính tần cơ quan, ăn trộm gà không thành còn còn mất năm gạo, hiện giờ cũng chỉ có thể cùng nhau thủ sống quả thôi, rốt cuộc vẫn là không cái này mệnh!

Thượng Quan Quân tuy nói trong lòng vẫn cứ ôm một tia hy vọng, việc này có thể hay không là người ngoài việc làm, châm ngòi ly gián,

nhưng nhưng cũng biết nói nào có người sẽ thiết như vậy cái gần như vớ vẩn bấy rập, chỉ có thể sau này lại tinh tế kiểm chứng, nhưng nàng nguyên là cái cực kiên cường kiên quyết người, cứ việc chịu này đả kích, lại vẫn là bình tĩnh xuống dưới, phân tích hiện giờ tình thế, Thượng Quan gia đã không thể hoàn toàn tín nhiệm, nhưng lại vẫn muốn lợi dụng cùng lung lạc —— nhưng mà hiện tại việc cấp bách, là trước đem liễu mục mục an bài ở một cái bí ẩn địa phương, bên người nàng Thượng Quan gia tai mắt thật sự quá nhiều, nàng hiện giờ còn không biết ai có thể dùng.

Nhưng mà vô luận như thế nào, nàng hiện tại đều không có tâm tình lại đi thấy kia đã không thể nói chuyện, có thể là chính mình thân sinh mẫu thân, từ nhỏ vẫn luôn yêu thương chính mình phụ nhân.

Một lát sau nàng kêu Vương mục mục tới công đạo: “Có mấy cọc sự, muốn làm phiền mục mục trong nhà chạy một hồi, người khác chỉ sợ làm không tốt. Thứ nhất hôm nay trong cung thường xuống dưới một ít tiên ngó sen, người làm môi giới lại mua mấy thứ hàng tươi trái cây, mang về cấp tổ mẫu cùng a cha nếm thử, thuận tiện hỏi một chút tổ mẫu, a cha, ta lần này biên thư, nhưng có cái gì chỉ giáo hoặc là người được chọn, chỉ lo cùng nữ nhi nói, nữ nhi chắc chắn an bài. Nhị là đi chọn mấy thứ biên cương dùng được với được, vật phẩm, giày chớ, đến lúc đó cho ta xem, ta phải cho ca ca đưa đi.”

Wang mục mục cười nói: “Đại gia bên kia tự nhiên trong nhà đều đã an bài thỏa đáng, nơi nào dùng Vương phi nương nương lại đưa một lần.”

Thượng Quan Quân nói: “Người không hiểu, trong nhà là trong nhà, ta chính là ta, ca ca là bởi vì ta mới bị biếm đi biên cương, lòng ta áy náy thật sự, chờ thêm chút thời gian, ta cùng Vương gia nói, thỉnh Vương gia ra mặt cầu tình, tốt xấu cấp ca ca đổi cái rời nhà gần một ít địa phương. Còn có đệ tam cọc sự, ta hiện giờ cảm thấy trong tầm tay có thể sử dụng ít người chút, lại có chút tưởng niệm mẫu thân, muốn hỏi một chút trong nhà nhưng còn có hầu hạ quá mẫu thân nô tỳ ở sao? Có lời nói có thể bắt mấy cái cho ta sai

sử, nghe một chút từ trước mẫu thân hành sự, cũng an ủi ta tư mẫu chi tình.”

Vương mục mục nói: “Năm đó phu nhân xảy ra chuyện, bên người hầu hạ thân cận người tất cả đều không trở về, nàng lúc trước cũng là về nhà mẹ đẻ tĩnh dưỡng, sau lại chiến loạn, nàng lại mang thai, thân mình trọng, không dám lên lộ, cuối cùng ở Lư gia sinh người, khi đó trượng một tá liền hồi lâu, tin tức không thông, phu nhân mang theo người ở Lư gia thôn trang thượng tĩnh dưỡng hảo chút năm mới hồi Lạc Dương, kết quả vẫn là ở trên đường xảy ra chuyện, lúc trước Lư gia của hồi môn lại đây người nhà, sau lại lục tục đều thả lại đi, không mấy cái có thể sử dụng. Tiểu thư ngài phải dùng người, ta cùng tổ mẫu nói, làm nàng lại chọn mấy cái tốt cho ngài sai sử.”

Thượng Quan Quân cười nói: “Vậy không cần, nào hảo cả ngày đều dùng tổ mẫu người, đã cứ như vậy, ta làm vương phủ đi chọn mua chút tuổi còn nhỏ nô tỳ tới tinh tế dạy dỗ đi.”

Vương mục mục nói: “Nói đến cái này, lúc trước Tranh Lục nữ nhi, hiện giờ nhìn cũng thông minh lanh lợi thật sự, chờ lớn, nhưng thật ra có thể cho nương nương dùng tới.”

Thượng Quan Quân nói: “Nơi nào trông cậy vào nàng đâu, bất quá là xem ở từ trước Tranh Lục mặt mũi thượng thôi, chuyện này ngài cũng đừng động, ta làm vương phủ bên này người đi làm, đến lúc đó ta chính mình chọn mấy cái tốt.”

Vương mục mục cười ứng, quả nhiên đi ra ngoài làm mấy thứ mới mẻ trái cây, ngày đó liền đi Thượng Quan phủ.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 141

Lý Tri Mân phía trước trong mắt về điểm này tối tăm lạnh lẽo đã không cánh mà bay, lại cười nói: “Cũng là quá sùng chút, người khác gia con điều lưu trữ làm gì sao, làm phía dưới người cũng chiếu làm một cái, cấp Thất Cân cũng phóng phóng đen đui.”

Văn Đồng cười nói: “Là, nô tỳ này liền đi nói.” Chạy chậm đi ra ngoài, một lát sau lại chạy tới cười nói: “Phu nhân nói, này phía trên hoa văn mới mẻ, nàng thả lưu trữ miêu cái bộ dáng xuống dưới, lại làm người xử lý, Vương gia trăm công ngàn việc, quản này việc nhỏ làm cái gì?”

Lý Tri Mân tựa hồ nhìn đến nàng kia một bộ kiều tiểu bộ dáng, khoe môi cũng nhìn không được kiều kiều, nhìn đến Cao Linh Quân ở trước mặt cũng có chút chường không được muốn cười, quát lớn nói: “Được rồi, còn không vội người những cái đó đại sự đi.”

Đuổi đi Cao Linh Quân, hẩn trở về phòng ngủ, quả nhiên nhìn đến trên bàn bãi một cái đồ tươi phượng hoàng mềm cánh gió to tranh, thật dài cái đuôi rũ xuống tới, Triệu Phác Chân cùng Thất Cân lại không có ở cái bàn trước, mà là ở bình phong sau, có bà vú Hoàn nhi vây quanh, đang ở thể Thất Cân tắm rửa, hẩn cười hỏi: “Làm cái gì đâu?”

Bình phong sau Triệu Phác Chân ẩn đang ở trong nước phịch Thất Cân, vạt áo trước ướt đầm dề, gương giọng cười nói: “Thất Cân ị phân, chính cho hẩn tẩy, Vương gia không cần tiến vào, mùi vị không được tốt.....” Mới nói xong Lý Tri Mân đã tiến vào, nhìn đến Hoàn nhi nhìn đến

hắn tiến vào, vội vội bao khởi kia dơ bản nước tiểu phẩn: “Vương gia, nơi này dơ.....”

Lý Tri Mân lại đối trong không khí hương vị cũng không để ý, ngược lại nhìn trong nước ấm đầy mặt cười đến hỉ khí dương dương Thất Căn càng vui mừng: “Thiên còn lãnh, lược rửa sạch sẽ thì tốt rồi, đừng làm cho hắn chơi quá nhiều, cẩn thận cảm lạnh.”

Triệu Phác Chân thành thạo mà dùng mềm khăn đem luyện tiếc rồi đi Thất Căn xách ra tới bao vây hảo, không khách khí mà chỉ huy Lý Tri Mân: “Đem kia dầu trà cái chai lấy lại đây, màu đỏ bình sứ cái kia.”

Lý Tri Mân vội vàng đem bên cạnh trên giá hồng cái chai lấy qua đi cho nàng, nhìn bà vú ả Thất Căn lật người lại, sau đó Triệu Phác Chân ở hắn tuyết trắng mỏng nhỏ thượng đổ chút dầu hạt cải, xoa mở ra, ngạc nhiên nói: “Làm gì vậy.”

Bà vú cười nói: “Muốn sát chút dầu trà, bằng không cả ngày ầu dơ đồ vật, dễ dàng hồng, phu nhân hộ lý đến hảo, tiểu vương gia này toàn thân làn da đều hảo thật sự, cũng biết hạ rất nhiều công phu, Vương gia không biết, bên ngoài bình dân chúng hài tử, không ai quản, thường xuyên trên mỏng đều ầu lạn sinh mẩn mông bệnh sởi đâu.”

Triệu Phác Chân sớm đã đem mềm mại nước tiểu phẩn một lần nữa bao thượng, sau đó cấp hài tử mặc tốt quần áo, hài tử tưởng là thoải mái, hừ hừ mà lại hướng mẫu thân trong lòng ngực cũng muốn ăn nãi, Triệu Phác Chân cười giận hắn: “Kéo xong lại ăn, ta xem ngươi chính là cái tiểu trư tinh đầu thai.”

Bà vú cùng Hoàn nhi vội thu thập sạch sẽ, Triệu Phác Chân ôm hài tử cùng Lý Tri Mân ra tới bên ngoài, Lý Tri Mân nhìn đến kia điều lại cười: “Thật đúng là muốn họa này bản vẽ?” Nói đi đến trên bàn đi lấy kia điều lên xem.

Triệu Phác Chân vội nói: “Mau dừng lộng hồng rồi, Thất Cân còn nhớ rõ đâu, lộng hồng rồi ta nhưng tìm không thấy giống nhau tới hồng hân.”

Lý Tri Mân buông điều quay đầu qua đi, xem bà vú thu thập xong rồi lại đây đem mí mắt đã nửa mở nửa khép Thất Cân ôm đi xuống uy nãi nghỉ trung giác, Lý Tri Mân xem Triệu Phác Chân càng xem càng đáng yêu, lại cùng nàng cọ xát một vòng, mới đứng lên lau qua đi thay đổi quần áo, đi ra ngoài.

Triệu Phác Chân lười biếng nằm ở trên giường, phảng phất mệt mỏi không thẳng giống nhau, tóc thật dài một phen kéo ở chân bên ngoài, trên mặt vẫn cứ mang theo ửng hồng, lâm vào gối đầu nội, đôi mắt nhắm, thật dài lông mi hơi hơi run rẩy, Hoàn nhi tiến vào quá một lần, nhìn đến nàng như vậy, lại tay chân nhẹ nhàng mà lui đi ra ngoài.

Nghe trong phòng lại không một cá nhân, Triệu Phác Chân mở mắt, đứng dậy đi tới án trước, nhìn chăm chăm kia phượng hoàng con điều.

Lửa đỏ phượng hoàng mềm cánh điều, phảng phất thiêu đốt hỏa giống nhau, ở trên bàn sách vẫn sáng quắc bất bình tức, phảng phất đụng tới liền sẽ năng tới tay giống nhau.

Này văn dạng, đúng là chính mình từ trước họa ở Ứng phu nhân chân dung thượng văn dạng, sau lại Ứng phu nhân thập phần thích, cũng ở chính mình trên mặt chiếu họa thượng bộ dáng, thứ thượng này nửa mặt Hỏa phượng hoàng, che dấu ở kia đáng sợ vết thương.

Triệu Phác Chân nhìn chăm chăm trước mắt phượng hoàng con điều, trầm mặc hồi lâu, rốt cuộc vươn tay, đem kia con điều lặp lại nhìn trong chốc lát, nhẹ nhàng vạch trần nhất ngoại tầng phượng hoàng, quả nhiên ở bên trong thấy được một cái phong thật sự cẩn thận dùng giấy dầu bao vây lấy hơi mỏng tin.

Chương 170 mật tin

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 142

Triệu Phác Chân thở dài: “Cũng không ôm cái gì hy vọng, chính là muốn biết, chính mình đến tột cùng là nơi nào tới.”

Lý Tri Mân xem nàng sắc mặt phiền muộn, trong lòng thương tiếc, đem kia váy phóng tới một bên, nhẹ nhàng đem chải vuốt tốt tóc lung hảo, một bàn tay nắm nàng vai, một bàn tay về phía trước nâng lên nàng cằm, cúi đầu khẽ hôn nàng nhu môi: “Người chỉ cần minh xác người tương lai là cùng ta cùng nhau liền hảo.”

Triệu Phác Chân ngồi ở trang ghế thượng, hơi hơi ngẩng đầu, đôi mắt bễ đến gắt gao, mảnh khảnh cổ bị bắt về phía sau ngưỡng, lộ ra nhu nhược duyên dáng đường cong, lỗ tai hạ bị hấn hôn đến một mảnh ửng hồng, cả người sa vào vào kia ôn nhu lại kiên định đoạt lấy giống nhau hôn trung.

Tương lai, cùng hấn cùng nhau sao? Lấy Bạch gia đích nữ chi danh?

Nàng trong lòng, lại nảy lên một bóng ma.

Chương 171 thổ lộ

Quả nhiên cũng không tốt tra, qua mấy ngày phía dưới nhân tài có điểm tin tức lại đây, La Khi phụ trách việc này, trở về bẩm báo: “Mặt liêu là tốt nhất ti lựa, nội bộ dùng tuyết ti, chính là này màu đỏ, nhiễm phương pháp thực vững chắc, kinh thủy không cời, hơn nữa gần ấy năm đều không có phai màu, thỉnh mấy cái phường nhuộm sư phụ già tới xem, đều nhìn không ra là như thế nào nhiễm ra tới, như vậy kéo dài không cời, trên phố giống nhau dùng chu sa, nhưng đối hải tử không tốt, nghiệm qua nói vô

dụng chu sa, hẳn là cỏ xuyên, không biết dùng cái gì phương pháp cổ sắc, bất quá đều đoán này phương pháp phải dùng phí tổn cao, thả không thể đại lượng nhiễm, đại khái chỉ có thể nhiễm ra như vậy một tiểu thất tới, rất có khả năng khác nhan sắc cũng nhiễm không ra như vậy hiệu quả, chỉ có thể nhiễm hồng sắc, nếu không đã sớm nên truyền lưu khai, có vị sư phụ già nói, sợ là thế gia chuyên môn dưỡng lão cung phụng, độc nhất vô nhị bí tàng kỹ xảo.”

“Còn có này phía trên ửng đỏ tiểu áo, thêu thạch lưu hoa nhi cùng thúy diệp, dùng không cần nhan sắc tước vũ chế thành tuyến tới chọn thêu, bởi vậy cũng sẽ không phai màu, giày thượng đá quý, tất cả đều tinh tế mà đánh không, thủ công phí đều phải vượt qua này đá quý tiền, chỉ là vì làm một đôi đại khái chỉ có thể xuyên mấy tháng hài tử giày, hơn nữa để giày thập phần sạch sẽ mới tinh, nhìn ra được tới cơ bản không ở trên đường đi qua, đều nói hẳn là thế gia không khí.”

Lý Tri Mân trầm ngâm trong chốc lát hỏi: “Tây giang thượng du thế gia đại tộc bên kia hỏi thăm quá sao?”

La Khi nói: “Hỏi qua, có cái sư phụ già nói, kia một thế hệ, Lữ gia danh nghĩa phưởng nhuộm rất là nổi danh, Lữ gia hiện giờ còn có người ở Công Bộ nhậm chức, chương chính là dật nhiễm, dọc theo này manh mối, ta cầm quần áo đi cấp Lữ gia bên kia phưởng nhuộm sư phụ già xem qua, quả nhiên nói là bọn họ nhiễm pháp, nhưng đã tra không ra là nơi nào đính hóa, chỉ nói này liêu thập phần quý trọng, hẳn là không phải người bình thường gia mua nổi, Lữ gia là đại tộc, danh nghĩa mười ba phòng, cũng có không ít nữ tử xuất giá đến các tộc, xuất giá thời điểm có chứa loại này bố vì của hồi môn, cũng là chuyện thường. Nói trở về này vừa nói ta cũng nhớ tới, Thượng Quan Vương phi mẹ đẻ là Lữ gia dòng chính, lúc trước gả đến vương phủ, xuyên áo cưới, nghe nói chính là Lữ gia bên này nhiễm, hơn nữa bởi vì bọn họ gia này độc đáo nhiễm pháp, không ít thế gia đại tộc bao

gồm kinh thành đều có người tới đặt hàng, nơi nào người, đều có khả năng.”

“Địa phương gia tộc quyền thế hương thân, bao gồm Lư gia, đều chưa từng có nữ hài nhi lạc đường.”

Chính là nói, manh mối liền như vậy cắt đứt, nhưng Triệu Phác Chân xuất thân không thấp, đây là có thể khẳng định. Lý Tri Mân xem La Khi nhắc tới Thượng Quan, xem Triệu Phác Chân ngơ ngẩn xuất thần, sợ nàng nghĩ nhiều, liền nói: “Lại đi xuống chậm rãi tra đi.” Đuổi đi La Khi, hắc ôm lấy Triệu Phác Chân nói: “Hiện giờ đại khái cũng chỉ có thể tra được như vậy, người chờ một chút, chờ ta.....” Hắc hàm hồ mà nói, Triệu Phác Chân lại biết, hắc hiện giờ điệu thấp ngủ đông, là vì tích tụ lực lượng, hiện giờ tự nhiên không thể giống trống khua chiêng tra, dẫn nhân chú mục, ngược lại muốn chuyện xấu, nếu là một ngày kia hắc thật sự có thể bước lên kia chí cao vô thượng vị trí, đến lúc đó thế nàng tìm cha mẹ, đó chính là dễ như trở bàn tay.

Triệu Phác Chân rũ xuống lông mi, ngoan ngoãn nói: “Cảm ơn Vương gia lo lắng, chuyện này cũng không vội, về sau lại chậm rãi điều tra nghe ngóng hảo.”

Lý Tri Mân an ủi mà vỗ vỗ tay nàng, Triệu Phác Chân mỉm cười: “Hôm nay ta làm mấy thứ tân đồ ăn, Vương gia nếm thử?”

Lý Tri Mân nói: “Cái gì hảo đồ ăn? Ta mấy ngày nay nhưng béo không ít, ta xem liền Văn Đồng bọn họ mấy cái lấy phúc của người, cũng béo không ít, phía trước Huyền Hải Đường cũng dính không ít quang đi, đáng thương Tống tiên sinh còn ở Lạc Dương, thềm chết hắc.”

Triệu Phác Chân cười nói: “Không phải cái gì nổi danh thái sắc, chính là cùng phòng bếp mụ mụ nhóm cân nhắc, mô phỏng bánh bao nhân nước, thử làm cái rót canh đậu hủ, dùng canh gà đông lạnh, tôm dung nhưỡng vào

dầu chiên đậu hủ, ta nếm hạ hương vị cũng không tệ lắm, bởi vì thịt cùng tôm dung còn có chút thừa, đơn giản lại làm cái đậu giá nhưỡng.”

Lý Tri Mân kinh ngạc nói: “Cái gì đậu giá nhưỡng.”

Triệu Phác Chân nói: “Liên dùng kim thêu hoa, đem đậu nành mầm cấp đào không, lại đem tinh tế thịt ti cấp điền đi vào, lại dùng gà du rán xào, làm mấy cái vị, chân giò hun khói ti, còn có thịt gà nhân nhi, ngài nếm thử xem cái nào hương vị tốt một chút.”

Lý Tri Mân hơi hơi có chút không tán thành: “Này quá hao tâm tốn sức, cùng kia cấu tứ đậu hủ giống nhau, như vậy đồ ăn cũng liền bên ngoài sư phó nhóm dựa này đó tinh xảo tới thu hút thực khách, chính mình người nhà, cuối cùng đều phải ăn vào đi, hà tất như vậy tốn tâm tư, người thả nhiều nghỉ ngơi một chút, làm phía dưới người làm đi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 143

Triệu Phác Chân gật gật đầu, lại nhìn hẩn một cái: “Huyền đại ca nhưng thói quen bên này sinh hoạt? Có thể hay không chậm trễ trên biển sinh ý?”

Huyền Hải Đường cười hạ: “Muội muội liền không cần nhọc lòng, cha còn cường tráng, thủ hạ cũng có không ít có khả năng người, tỷ như cái kia kêu Thạch Đầu, chân chính không muốn sống tàn nhẫn người, lợi hại thật sự, người chỉ lo yên tâm, ta ở Trường An cũng có một mâm sinh ý đâu, từ trước cha liền vẫn luôn nhắc mãi phía bắc này đó sinh ý không có cái đáng tin cậy người nắm lấy, dễ dàng đắc tội quyền quý, bởi vậy chúng ta phía bắc sinh ý vẫn luôn là thu làm, không làm sao dám phô khai, hiện giờ ta lại đây, bên này liền tốt hơn nhiều rồi, đại chương quây nhóm tất cả đều nháo nói muốn tới bá kiến người, tất cả đều bị ta ngăn cản.”

Triệu Phác Chân xem hẩn lưu loát rộng rãi, cùng từ trước kia tối tăm bộ dáng chắc chắn có chút thay đổi, hơi hơi có chút ngoài ý muốn, lại cười hỏi: “Người ở Trường An, còn nhìn thấy Công Tôn tiên sinh hai anh em?”

Huyền Hải Đường lắc đầu: “Vương gia hẩn là có an bài khác, Vương gia trí châu năm, nghĩ đến sớm hay muộn chúng ta còn có gặp mặt kia một ngày.”

Triệu Phác Chân xem hẩn này ngôn ngữ, lại là cùng từ trước bất đồng, nhiều một phân hiểu rõ chỉ ý, trong lòng âm thầm kinh ngạc, nhưng trong lòng còn niệm chính mình sự, không tưởng quá nhiều, cùng Huyền Hải Đường định rồi thời gian, liền tự trở về vườn.

Lý Tri Mân mấy ngày nay hẳn là vội vàng chính mình sự, lúc nào cũng ở phía trước, có đôi khi thậm chí trắng đêm không về, chỉ lấy Văn Đồng lại đây chào hỏi một cái, đại khái cũng là đã sớm đoán trước đến sẽ như vậy vội, không có thời gian bồi Triệu Phác Chân, mới hơi chút khoan chút làm Triệu Phác Chân ở Huyền Hải Đường cùng đi hạ ra ngoài, tuy rằng này ra ngoài, cũng vẫn cứ là từ người nghiêm mật dưới sự bảo vệ ra ngoài.

Ứng phu nhân nôn nóng khó miên, một ngày này lên không bao lâu, lại được Ứng Vô Cửu tin tức: “Mẫu thân, bên kia thả ra con điều tới, còn cắt chặt đứt! Ta đã làm người nhốt lại đây, hôm nay gió lớn, nghĩ đến là xem trọng thời cơ, cắt đoạn về sau bay rất xa, ta thật vất vả mới sai người đi, tránh đi tai mắt, dùng mũi tên cấp bắn xuống dưới.”

Ứng phu nhân vừa mừng vừa sợ, vội hỏi: “Là quả đào, vẫn là như ý?”

Ứng Vô Cửu trên mặt biểu tình lại có chút kinh ngạc: “Không phải quả đào, cũng không phải như ý.”

Ứng Vô Cửu đem kia con điều phủng ra tới, lại là một con trung quy trung củ mà con dơi: “Bên trong nhưng thật ra có một phong thư.”

Ứng phu nhân mở ra nhìn hạ, bên trong quả nhiên là nguyên dạng mật mã, nàng suy nghĩ hạ cười nói: “Nếu là thật là quả đào, ta ngược lại muốn hoài nghi có phải hay không Tần Vương bố cục, nàng rốt cuộc phải vì hài tử suy nghĩ, sao lại nhìn đến một phong thư liền dễ tin với ta —— nhưng này ngược lại bại lộ, nàng quả nhiên là không muốn bị lưu tại nơi này, làm một con nhốt ở kim trong lồng chim chóc.”

Ứng Vô Cửu nhin không được hỏi: “Tin viết cái gì?”

Ứng phu nhân nói: “Nàng muốn mặt nói, ngày sau ban ngày, Vọng Hải Lâu.”

Thời tiết tình ấm, thái dương phơi ở trên da thịt, thậm chí đã hơi hơi có chút nhiệt độ.

Triệu Phác Chân ngồi ở tử mĩ thu thập quá Vọng Hải Lâu nội ghế lô, quả nhiên cảm giác được thập phần tử mĩ chuẩn bị, cực hảo thái sắc, hơn nữa vì săn sóc vị này nam tới “Phu nhân”, tửu lâu cư nhiên còn tử mĩ chuẩn bị hảo chút thập phần địa đạo món ăn Quảng Đông, nghe nói liền gà, cũng là phía nam mang lại đây, quả nhiên cùng phía bắc gà không giống nhau, thập phần tươi mới hoạt mềm.

Trong lầu sân khấu kịch ở trung ương, sau đó bốn phía vây trên lầu một đám phòng đều có quan khán sân khấu kịch lan can, có thể ỷ lan quan khán, cũng có thể buông rèm châu, không chịu người quấy rầy, một bên thưởng thức sân khấu kịch, một bên tiểu hưu.

Triệu Phác Chân nhìn trong chốc lát diễn, Huyền Hải Đường liền cười lại đây hỏi: “Ấn muội muội yêu cầu, hẹn làm quần áo mấy nhà cửa hàng lại đây, chỉ là, nhà chúng ta cũng có vài gia quần áo cửa hàng, như thế nào đảo muốn tại đây gia làm?”

Triệu Phác Chân nói: “Mụ mụ nhóm nói này mấy nhà làm hoa văn mới mẻ, chính là trang phục cũng thập phần xuất sắc, liền nghĩ thử xem xem.”

Nữ nhân vĩnh viễn đối thí quần áo chuyện này hứng thú lớn hơn nữa với quần áo bản thân, Huyền Hải Đường gặp qua Bạch Anh cùng bạch phu nhân đã từng ở trong tiệm thử qua một ngày sự, tự nhiên minh bạch, cũng chỉ là cười gọi người đi thông truyền, lại gọi người cầm hai mặt một người cao đại gương lại đây, cười nói: “Cái này cấp muội muội thí quần áo dùng tốt.”

Triệu Phác Chân vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy đại gương, chiếu đến nhân thân thượng mảy may tất hiện, rõ ràng sáng ngời, cũng cảm

thấy thập phần mới lạ, chiếu trong chốc lát, liền khách khí biên có người thông truyền: “Nghê thường phùng người tới.”

Muốn thử quần áo, Huyền Hải Đường tự nhiên phải về tránh, hăn cười cùng Triệu Phác Chân nói câu: “Kia muội muội chậm rãi thí, ta ở cách vách thuê phòng, có chuyện gì chỉ lo kêu ta.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 144

Triệu Phác Chân ánh mắt hơi lóe, lại nhìn đến Văn Đồng đã kêu xe ngựa lại đây, xe thượng đã chất đầy vừa mới mua quần áo, nàng liền cùng Huyền Hải Đường gật gật đầu cười nói: “Đa tạ Hải Đường ca.”

Buổi tối Lý Tri Mân trở về nhìn đến mấy cái tiểu nha hoàn ở thế nàng một kiện một kiện đem hôm nay mua quần áo thu hồi tới, cười nói: “Hôm nay nhưng vui vẻ?”

Triệu Phác Chân tiến lên thế hăn cởi áo, nhẹ giọng nói: “Khá tốt, thực vui vẻ.”

Đêm nay Lý Tri Mân cảm thấy Triệu Phác Chân hết sức chủ động cùng ôn nhu, cả người liền phảng phất mềm thành một bãi thủy giống nhau, hôn hăn thời điểm cũng đặc biệt nóng cháy, hai người triền miên hồi lâu, vui sướng tràn trề sau hai người vẫn rúc vào cùng nhau, Triệu Phác Chân đem mặt có chút không muốn xa rời mà ở hăn trên vai cọ xát, cảm thụ được hăn trước ngực kia đường cong xinh đẹp cơ bắp, trong khoảng thời gian này hăn hăn là siêng năng cung mã, phía trước dương bệnh kia thon gầy thân thể đã không còn nữa từ trước,, trước ngực cùng bụng đều đã phồng lên mềm dẻo mà tràn ngập lực độ cơ bắp, không biết khi nào, hăn lại muốn một bước lên trời.

Lý Tri Mân lại không biết nàng suy nghĩ này đó, dùng tay cầm nàng tinh tế tròn vo đầu vai, ngón tay vừa lòng mà vuốt ve kia phía trên vừa mới lưu lại chính mình nha ngân, nàng da thịt lộ ra hồng nhạt, mỏng mà mẫn cảm, nhẹ nhàng nhấn một cái, liền rơi vào đi, sau đó liền sẽ lưu lại chỉ

ngân..... Hắn trong lòng lại hơi hơi có chút hưng động, lại nghe đến Triệu Phác Chân bỗng nhiên thấp giọng nhẹ nhàng nói chuyện: “Lần đầu tiên gặp người thời điểm, người liền muốn giết chết ta.”

Lý Tri Mân tay dừng một chút, tưởng giải thích, lại phát hiện thủ hạ người kỳ thật cũng không phải muốn nghe giải thích: “Sau lại ta vẫn luôn thực sợ hãi ngài, liền tính tới rồi ngài thuộc hạ, cũng thực sợ hãi ngài, vẫn luôn hy vọng có thể tìm cơ hội rời đi vương phủ, rời đi kinh thành, hồi Liên Sơn đi.”

“Đại khái là nhìn Vương gia lâu lắm, không biết từ khi nào bắt đầu, ta cứ nhiên thích Vương gia.”

“Thích Vương gia kia an bài hết thầy bộ dáng, thích Vương gia vì nước vì dân lòng dạ, thích Vương gia không chịu nhận thua tính tình.....” Nàng vươn ra ngón tay nhẹ nhàng chạm đến Lý Tri Mân thẳng mũi cùng môi mỏng, nàng ngày thường đại bộ phận thời điểm không lớn nói chuyện, tuy rằng không có Lý Tri Mân như vậy nội liễm thâm trầm, nhưng thật sự là lần đầu tiên như vậy thổ lộ lời âu yếm, Lý Tri Mân vẫn không nhúc nhích, thân hình cứng đờ, trên mặt biểu tình hẳn là vẫn là thâm trầm bất biến, nhưng lỗ tai lại đã từng trận nóng lên, Triệu Phác Chân không có chú ý tới hẳn, chỉ là đắm chìm ở hồi ức trung: “Thích Vương gia cười một cái bộ dáng, thích Vương gia viết tự bộ dáng, thích Vương gia thanh âm, thích Vương gia trên người hương vị, ngay cả Vương gia vô tình..... Cũng thích.”

Lý Tri Mân giật giật cổ, nghe được chính mình cổ phát ra khanh khách thanh, hẳn không biết có phải hay không nên phủ nhận một chút, chính mình cũng không vô tình, nhưng mà nghĩ đến phía trước độc sát nàng mệnh, hẳn xác xác thật thật coi như vô tình, hẳn đối nàng, thật sự là không tốt lắm. Một niệm cập này, trong lòng khổ sở, hẳn cũng không biết như thế nào đối mặt này lần đầu tiên lời âu yếm, lần đầu tiên làm hẳn trong lòng cơ hồ muốn hòa tan rớt lời ngon tiếng ngọt.

Trong lòng ngực nữ tử còn ở tiếp tục nói: “Ta giác ta đời này, rốt cuộc tìm không thấy một cái có thể như vậy thích người, có đôi khi cũng cảm thấy, nếu là có thể đi theo người, mặc kệ là đao trừ hoạ đi, ta đều nguyện ý đi —— chẳng sợ vẫn luôn là ở đánh giặc, hoặc là Vương gia bị bệnh, ta đều nguyện ý bồi ở Vương gia bên người, đi nơi nào đều được, cùng chết, cũng có thể.”

“Nhưng là Vương gia, ngài thật sự quá độc, giống như ai đều đi không tiến ngài trong lòng, ai đều không xứng đứng ở ngài bên người.” Triệu Phác Chân ngẩng đầu thật sâu vọng nhập Lý Tri Mân trong mắt, trong lòng chua xót, hồi lâu mới ngẩn ngui cười: “Sau lại có thể trời xui đất khiến sinh hạ Vương gia hài tử, ta cả đời này, đã không uống công cuộc đời này, kỳ thật đã không dám xa cầu càng nhiều.”

“Ta chỉ là muốn cho Vương gia biết, kỳ thật ta vốn dĩ thật sự chỉ là muốn mang hài tử, ở không có người biết đến địa phương, hảo hảo sinh hoạt mà thôi.” Hiện giờ sinh hoạt cùng với Vương gia đối với tương lai hứa hẹn cùng miêu tả, kỳ thật đều không phải nàng sở hướng tới.

Nhưng là giờ khắc này nàng yết hầu hơi hơi có chút nóng lên, cư nhiên ngạnh ở, đối phương nhưng vẫn trầm mặc, cái này cô độc người a, nàng cỡ nào hy vọng thật sự có thể chân chính đứng ở hắn bên cạnh, ma bình hắn giữa mày nếp nhăn, cởi bỏ hắn cô độc, an ủi hắn tịch tịch, nhưng mà đây là một cái chân chính vương giả, hắn không gì phá nổi, hắn bất khuất kiên cường, hắn kiên định mà đi ở hắn vương giả chi trên đường, ai đều không thể làm hắn dừng lại, ai đều không thể làm hắn chần chờ.

Tưởng lời nói quá nhiều, lại tán hươu tán vượn, xuân đêm ánh nến lay động, giọt nến tích xuống dưới, đọng lại thành chồng chất san hô châu, hắn mặt ở bóng ma trung, quang ảnh theo ánh nến rung chuyển, phảng phất cùng từ trước rất nhiều thứ hoan hảo giống nhau trước sau như một thâm trầm nội liễm, mặc dù nàng thái độ khác thường mà nói này rất nhiều cảm thấy thẹn lời âu yếm.

Con tầm đến thác tơ còn vướng, chiếc nển chưa tàn lệ vẫn sa, nàng hành qua thiên sơn vạn thủy, gặp qua chúng sinh muôn nghìn, phát hiện chính mình đối người này ái vẫn chưa theo thời gian đi xa làm nhạt, theo khoảng cách rời đi mà biến mỏng, ngược lại ở lặp đi lặp lại trung tưởng niệm trung nhường đến càng ngày càng nùng liệt, thậm chí ở nhìn thấy hết thấy những thứ tốt đẹp, đều sẽ nhớ tới hần, ban đêm sao trời, ngày mùa hè thanh hương, yên lặng hồ nước, thanh lãnh dòng suối, đều cảm thấy giống hần, thậm chí là một khúc êm tai đôi câu vài lời nhạc khúc, đều có thể làm nàng nhớ tới hần, hần là nàng bình phàm nhân sinh, duy nhất lóa sáng, duy nhất tốt đẹp cùng hạnh phúc.

Nàng nước mắt doanh với lông mi: “Lý Tri Mân.....” Chỉ là một cái tên họ, nàng lại là lần đầu tiên kêu gọi, trong lòng chua xót cực kỳ, đối phương lại phảng phất bỗng nhiên bị bừng tỉnh giống nhau, bỗng nhiên cúi đầu hôn lên nàng môi, là trước nay không có lực độ, phảng phất muốn đem nàng gặm cắn nhập bụng có được hết thấy dục vọng, lúc sau đó là từ trước tới nay nhất mãnh liệt mưa rền gió dữ, hần chưa từng có như vậy kịch liệt tác cầu hòa thát trách, nàng phảng phất là ở sóng gió mãnh liệt mặt biển thượng thân không khỏi mình thuyền nhỏ, chỉ biết thở hỗn hển rơi lệ, nhưng mà lại cũng đôi tay gặt gao ôm hần, không chịu buông ra hần, hần rần chắc bối cơ cứng rần đến nàng cơ hồ tìm không thấy gắng sức địa phương, hần trên người da thịt quen thuộc hương vị, bao phủ vây quanh nàng.

Liều chết triền miên.

Này một đêm qua đi, Lý Tri Mân cùng Triệu Phác Chân cảm tình phảng phất bỗng nhiên lại thượng một cái tân bậc thang, phỏng tựa kia mật trong chén điều vào du giống nhau, chỉ cần ở bên nhau, liền nhin không được hai người dán ở bên nhau, không phải muốn sờ sờ tay, đó là muốn ôm một cái, phảng phất chỉ có đối phương da thịt, mới có thể làm lẫn nhau bình tĩnh trở lại.

Có đôi khi một ánh mắt tương ngộ, là có thể khiến cho một đoạn thanh thiên mút hôn, một cái đơn giản đung vào, cuối cùng biến thành cọ xát.

Tốt đẹp đến giống một giấc mộng giống nhau.

Nếu chính mình ở thôn trang thượng sớm một chút như vậy biểu lộ chính mình cảm tình, Vương gia có phải hay không sẽ không quyết định cưới Thượng Quan Quân? Nếu là lúc trước Ứng phu nhân sớm một chút phát hiện chính mình không phải Thượng Quan Quân, có thể hay không chính mình có thể ở Vương gia cưới Thượng Quan Quân phía trước khôi phục thân phận, trở thành chân chính Tần Vương phi? Triệu phác sao thậm chí sẽ có như vậy ảo tưởng. Lúc sau lại sẽ cười nhạo chính mình thật đáng buồn, nàng rõ ràng biết nàng chần chờ, nàng mềm yếu, cảm tình làm nàng mềm yếu, nàng cư nhiên tại thuyết phục chính mình lưu lại.

Nàng thậm chí đã dao động, hy vọng đi liên hệ Ứng phu nhân, nói cho nàng nàng nguyện ý cái thứ nhất biện pháp, Thượng Quan Quân vốn dĩ chính là cái đồ dỏm, cùng lắm thì nàng có thể cho Thượng Quan tộc đem nàng xa gả..... Nàng vốn dĩ chính là chính thức Thượng Quan đích nữ, vì cái gì không thể khôi phục nàng ứng có? Nàng so Thượng Quan Quân càng ái Tần Vương, nàng càng thích hợp đứng ở hẳn bên người, nàng giống nhau có thể làm một cái đủ tư cách Tần Vương phi, so nàng làm được càng tốt!

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 145

Vương mục mục che lại hỏa thiêu hỏa liệu mặt, nhìn đến tiểu nha hoàn nhóm cầm túi chườm nước đá lại đây thế nàng đắp thượng, quả nhiên cảm giác thoải mái rất nhiều, nàng nguyên bản cảm thấy xấu hổ, nhưng nhìn đến này đó hầu hạ người đều một bộ tập mãi thành thói quen bộ dáng, nhẹ giọng hỏi Văn Đồng: “Văn công công, Vương gia thường xuyên như vậy?”

Văn Đồng trên mặt có chút lúng túng nói: “Ngày thường Vương gia đối chúng ta này đó trong cung ra tới lão nhân nhi, vẫn là rất tôn trọng, hôm nay đối mục mục như vậy, hẳn là cũng là được tính lên đây.....”

“Được?” Vương mục mục miễn cảm nghĩ đến vừa mới đi vào kia cổ kỳ quái ngọt hương.

Văn Đồng phát hiện tự mình nói sai, vội che lấp nói: “Cũng chính là chút trợ hứng được thôi, chỉ là ăn khát nước, mục mục tới không phải thời điểm, vừa mới ta cũng nói mục mục tốt nhất ở nhiều từ từ, Vương gia tính tình lên đây, liền có chút không quan tâm, hiện giờ cũng còn xem ở mục mục là Vương phi nương nương bên người người mặt mũi thượng, nếu không kia trong quân dưỡng ra tới tính tình, hơi có chút làm trái, đó là động bất động đại trượng đánh roi da trều..... Mục mục lược đảm đương một vài, trở về cũng chớ có cùng Vương phi nói, đỡ phải truyền tới trong cung, nương nương lại muốn lo lắng.”

Vương mục mục vội nói: “Ngài nói chính là, chúng ta làm thuộc hạ, sao có thể nói nhai chủ tử đầu lưỡi đâu, lần này ít nhiều công công ở Vương gia trước mặt nói chuyện.....”

Văn Đồng cười nói: “Đều là giống nhau vì chủ tử làm việc, tự nhiên nên đồng khí liên chi, ngài lão trước nghỉ ngơi, ta đây liền đi làm người đem trái cây, thổ sản đều cấp bị hạ, phương tiện ngài lão mang về.”

Vương mục mục lại kéo hẳn tay, lặng lẽ tắc một thời bạc: “Có một chuyện còn phải công công hỗ trợ..... Vương phi nương nương làm lão nô trông thấy bạch phu nhân, nói có chút lời nói muốn công đạo, này sai sự không làm tốt, ta lúc này đi, nhưng không hảo hướng Vương phi nương nương công đạo.....”

Văn Đồng vội đem kia bạc lui về: “Mục mục ngàn vạn đừng khách khí, nếu là giống nhau chuyện này, có thể giúp ta nhất định giúp! Chỉ là chuyện này..... Ngài không biết, Vương gia này một húng khởi, kia đều là không biết ngày đêm không cái chuẩn, này lẫn lộn, ít nhất muốn mấy ngày bạch phu nhân khởi không tới, Vương gia lại nói giáo ngài lập tức hồi Lạc Dương, nếu là ngày mai bị hẳn biết ngài còn chưa đi, kia chính là muốn người chết!”

Vương mục mục trên mặt thập phần khó xử: “Lời này không truyền tới, liền bạch phu nhân một mặt cũng chưa thấy thương..... Ta lúc này đi, thật vô pháp báo cáo kết quả công tác.”

Văn Đồng cũng nhúu mày nói: “Ngài vừa rồi không cũng ở trong phòng gặp được sao? Này Vương phi nương nương nói, ngài xem, nếu là ngài đối ta yên tâm, thỉnh ngài viết xuống tới, phong kín thương, chờ bạch phu nhân hoãn lại đây, ta lập tức cho ngài đưa đi, bảo đảm tuyệt không nhìn lén, cũng sẽ không chậm trễ ngài chuyện này, ngài xem như thế nào?” Một bên lại kể ra khó xử: “Mục mục ngài không biết, Vương gia đây là trong quân dưỡng ra tới tính tình, quân lệnh như núi đảo, quyết không được người làm trái, ta còn tưởng sống thêm cái mấy năm, thu dưỡng mấy cái hài tử đâu.....”

Vương mục mục giai than luôn mãi, xem Văn Đồng im như ve sầu mùa đông, đích xác không dám, chỉ phải nói: “Hảo đi, công công ta tự nhiên là tin được.”

Này tin, tự nhiên đêm đó liền đến Lý Tri Mân trong tay, hân mở ra nhìn mắt, thấy bên trong đơn giản là cái gì hầu hạ hầu Vương gia, Vương phi nương nương là đương người vì muội muội đối đãi linh tinh nói, cười lạnh một tiếng ném hỏa thượng thiêu.

Chương 175 lừa gạt

Triệu Phác Chân tỉnh lại thời điểm, vẫn cứ nằm ở trên giường, cả người kín mít mà bị Lý Tri Mân thoải đáng mà ôm, là một cái bá đạo chiếm hữu tư thế.

Nàng giật giật, cảm thấy toàn thân đau nhức vô cùng, toàn thân một cái đầu ngón tay đều không nghĩ động, nhớ lại phía trước kia cảm thấy then một màn, nàng lại then đến đầy mặt đỏ bừng, quay mặt đi nhìn đến Lý Tri Mân vẫn cứ rũ mục nhìn nàng, không khỏi có chút sinh khí: “Vương gia, ngài thân mình không tốt, vì sao phải dùng kia trợ hứng được? Như thế..... Càn rỡ.....”

Lý Tri Mân nắm thật chặt ôm tay nàng: “Là ta không tốt, về sau sẽ không.”

Triệu Phác Chân cũng liền mềm lòng xuống dưới, Lý Tri Mân lại nhẹ nhàng hôn hôn nàng: “Nơi nào không thoải mái sao? Ta làm người cho người đưa điểm chè.”

Triệu Phác Chân quả nhiên cảm thấy có chút miệng khô lưỡi khô, nhưng thân mình mệt vô cùng, khởi thân cảm thấy tứ chi đều ở cùng chính mình đối nghịch, kêu gào đau đớn, Lý Tri Mân ấn nàng bằng không nàng đứng dậy, gọi người tặng một chén tổ yến đường phèn canh tới, liền ở trên giường một muống một muống uy hết, xem nàng mí mắt nặng nề hiển

nhiên là được hiệu chưa quá, trong lòng âm thầm hối hận, tuy nói Cao Linh Quân luôn mãi nói này được không có chỗ hỏng, nhưng rốt cuộc là tiêu hao quá mức thân mình tinh lực đồ vật..... Hắn lại tay chân nhẹ nhàng cho nàng che lại chăn, xem nàng lại ngủ trầm, kêu đại phu tới đem quá mạch, không có việc gì mới yên tâm, lại đi ra ngoài phân phó bà vú nhóm chiếu cố hảo Thất Cân, không có việc gì không được tới nhiễu phu nhân.

Triệu Phác Chân một giấc này lại ngủ tới rồi ngày thứ hai, tái khởi giường thời điểm Vương gia đã lại đi ra ngoài. Hoàn nhi thế nàng chải đầu thời điểm, nàng nhớ tới một chuyện, gọi người tìm Văn Đồng tới, Hoàn nhi cười nói: “Văn Đồng công công sáng sớm liền đi ra ngoài, có vài sọt tiên cá cùng trái cây, muốn nhìn chăm chăm trang thuyền đưa về Lạc Dương đâu.”

Triệu Phác Chân xem trên bàn bãi một đĩa thủy tinh lê, trong sáng thật sự một cái lỗ sâu đục đều không có, kinh ngạc nói: “Chính là này thủy tinh lê?”

Hoàn nhi nói: “Này thủy tinh lê lại là Lạc Dương bên kia đưa lại đây, nói là trong cung ban cho tới cống lê, Vương gia hưởng qua nói không tồi, nói ngài mấy ngày nay phải nên tư âm, cho nên sáng sớm khiến cho người lấy lại đây.”

Triệu Phác Chân lại bị một khác sự hấp dẫn: “Lạc Dương bên kia người tới? Vương phi phái tới?”

Hoàn nhi hàm hồ này từ nói: “Nghe nói là Vương mục mục tới, không biết sao hôm qua chọc giận Vương gia, bị trừu một roi, chiếu mặt trừu, nói là nửa bên mặt đều sưng lên, hôm nay sáng sớm đã bị chạy về Lạc Dương đi.”

Triệu Phác Chân lại trong lòng vừa động, nhớ tới ngày hôm qua Vương gia thái độ khác thường càn rỡ cử chỉ tới, xem Hoàn nhi hiển nhiên là không dám thập phần nói rõ ràng, liền trái lại hỏi nàng nói: “Hôm qua ta

sau lại ở thiên tâm như nước các chỗ đó ngủ rồi, Vương gia là ở đằng kia thấy Vương mục mục đi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 146

Vương gia lúc trước làm tâm phúc mật đem Cao Linh Quân hộ tống nàng hồi Liên Sơn, vì cũng không phải là an toàn của nàng, mà là chờ nàng tới rồi Liên Sơn, lại độc sát nàng!

Hiện giờ sửa lại chủ ý, chỉ là bởi vì nhiều cái tiểu vương gia, có lẽ đối nàng cũng có một ít trù mến, nếu chính mình vẫn luôn ngoan ngoãn nói; có lẽ, chỉ là chờ hài tử lớn lên một ít, không hề yêu cầu mẹ đẻ..... Sau đó bỏ mẹ lấy con.

Mấy ngày nay vẫn vương ngọt ngào nảy lên tới, nàng ngón tay ở trong tay áo hơi hơi phát run, nàng có thể hy vọng xa vời, nơi này, hẳn là vẫn là có vài phần thiệt tình đi.

Vương gia, chính là diễn kịch cao thủ a.

Nàng cơ hồ không thể tin được chính mình cứ nhiên không có rơi lệ, cũng không nghĩ tới chính mình cứ nhiên còn có thể như thế trấn định mà đem Cao Linh Quân cấp lừa gạt qua đi.

Nàng thời gian không nhiều lắm, Cao Linh Quân liên tính không có hoài nghi, cũng nên sẽ cùng Vương gia nói hôm nay này cộc sự, Cao Linh Quân có thể bị nàng lừa gạt qua đi, Vương gia lại không dễ dàng như vậy giấu diếm được đi.

Mới vừa đi tiến sân thời điểm, chân trời bỗng nhiên một mảnh bạch quang nhấp nháy, một thanh âm vang lên lôi oanh ở chân trời nổ tung, mưa to, tới.

Chương 176 rời đi

Cao Linh Quân vào nhà thời điểm, mắt hồn mất vía, La Khi nhìn đến hần bị ướt nhẹp quần áo, ngẩn ra hạ vội hỏi: “Làm sao vậy, quăng ngã sao? Nhưng ném tới nơi nào?”

Cao Linh Quân lắc đầu, mạnh mẽ làm chính mình bình tĩnh lại nói: “Không có việc gì..... Chính là đánh nghiêng canh, đã làm người mặt khác mua, một lát liền đưa đến.”

La Khi vốn chính là cái thiện xem mặt đoán ý, nhìn kỹ đến hần dưới trướng có bụi đất, trên trán cũng có xanh tím sắc, kinh ngạc hỏi: “Có việc?”

Cao Linh Quân miễn cưỡng cười nói: “Không có.” La Khi lại truy vấn: “Hôm nay Vương gia không ở, là phu nhân làm khó dễ người?”

Cao Linh Quân nói: “Cũng không phải cái gì đại sự, chính là hôm kia cấp Vương gia lộng chút trợ hứng được, phu nhân nghĩ đến cảm thấy tổn hại thân thể, vừa lúc nhìn thấy ta, liền răn dạy hai câu, cũng còn hảo, ta cho nàng bồi tội hai câu, cũng liền đi qua.”

La Khi cẩn thận quan sát hần thần sắc, lại lắc đầu nói: “Phác Chân nhất quán không phải ái cùng nhân vi khó tính tình, huống chi người ta đều là từ trước cùng nàng một khối hầu hạ Vương gia, nàng không phải cái loại này đặc chí liền càn rỡ tính tình, liền này trợ hứng được, rõ ràng chính là Vương gia ý tứ, nàng như thế nào sẽ nghiêm túc trách người, hơn phân nửa chỉ là giận người hai câu, đậu đậu người thôi.”

Cao Linh Quân cười nói: “Còn không phải sao, nàng nguyên lai chỉ là làm ta sợ một dọa thôi.”

La Khi rồi lại nhìn hần hai mắt: “Người lại thật sự bị dọa đến quỵ xuống đất hướng nàng dập đầu bồi tội?”

Cao Linh Quân có chút ăn không tiêu thê tử hiện giờ mình mẫn, quần bách lúng túng nói: “Ta này không phải chột dạ sao, nàng hiện giờ ở Vương gia trước mặt chính là số đệ nhất, nếu là thật nổi giận lên, ăn không được bọc đi, còn không bằng cúi đầu khom lưng, bồi tội hai câu.”

La Khi lại thở dài: “Ta không biết Vương gia cùng ngài có chuyện gì gạt nàng, nhưng là người như vậy phản ứng, sẽ chỉ là chột dạ, không ngừng là được đi? Người đừng nhìn Phác Chân muội muội tuổi nhẹ, nàng phía trước chính là Vương gia bên người đệ nhất đặc dụng người, đã gặp qua là không quên được, trí nhớ cực hảo, trí tuệ không ở nam nhi dưới, người lớn như vậy phản ứng, đừng ở nàng trong mắt, nhất định sẽ nghĩ nhiều, nếu là giáp mặt không cùng người so đo, khi đó khẳng định muốn cùng Vương gia bù, tuy nói Vương gia anh minh cơ trí, tính toán không bỏ sót, người tốt nhất vẫn là trước tiên ở Vương gia trước mặt bị án đặc biệt, làm Vương gia trong lòng hiểu rõ mới hảo.”

Đang nói chuyện, bên ngoài đã có người tặng toan canh lại đây, Cao Linh Quân sắc mặt hơi hơi trắng bệch, một lát sau mới nói: “Phu nhân ngài trước hảo hảo nghỉ ngơi, ta đi trước trong cốc trông thấy Vương gia.”

La Khi nói: “Mau đi đi, vị này phu nhân, nhưng một chút bại lộ đều ra không được, bên ngoài vũ đại, người tiểu tâm chút.”

Cao Linh Quân ra roi thúc ngựa, mạo hiểm mưa to, hướng Lý Tri Mân nhất quán bí mật luyện binh trong cốc đi.

Nửa ngày lúc sau, mưa to tầm tã vẫn cứ rồi tinh rồi mù ngăm, Lý Tri Mân khuôn mặt tái nhợt, biểu tình nghiêm túc, mang theo người vôi vàng xuyên qua mưa to giàn giữa hành lang, về tới trong viện, trong viện đã ô áp áp quỳ xuống một đám vú già, mỗi người sắc mặt sợ hãi, mặt như màu đất.

Hoàn nhi vào đầu lại đây quỳ xuống, thấp giọng bẩm báo: “Tiếng sấm quá lớn, hài tử nháo tỉnh ở khóc, một hai phải phu nhân ôm, liền ôm hài tử

nói chính mình hống, lại nói thời tiết mát mẻ, chính mình có chút mệt, muốn mang theo hài tử hảo hảo ngủ một giấc, tiểu vương gia nhất quán cũng ái cùng phu nhân ngủ, nàng lại không thói quen lưu người ở phòng trong hầu hạ, đem ta đuổi ra tới nói mấy ngày này cũng mệt mỏi, làm ta hảo sinh nghỉ cái ngủ trưa đi, ta cũng liền sơ sót trở về ngủ. Mãi cho đến buổi chiều, hết mưa rồi, ta đi vào xem, mới phát hiện phu nhân cùng tiểu vương gia đều không thấy.”

Cao Linh Quân từ trong viện đi ra, hắn vừa mới dẫn người khám tra quá: “Cửa sổ mở ra, hắn là từ cửa sổ nhảy ra đi, sau đó xuyên qua mái hiên, từ hậu viện trên tường nhảy ra đi, đầu tường có thang dây dấu vết, ngoài tường hắn là có người tiếp ứng, tường ngoài bên kia tuần tra mười lăm phút tuần tra một lần, gió mặc gió, mưa mặc mưa, như vậy đoán thời gian hắn là nội ứng ngoại hợp, không có bất luận cái gì đánh nhau dấu vết, cũng không có người nghe được phu nhân cùng hài tử thanh âm.” Nay hắn là phu nhân chính mình đi ra, ít nhất là tự nguyện đi ra, hắn nhìn mắt Vương gia vững vàng mặt, rốt cuộc không dám nói.

Hoàn nhi thật cẩn thận nói: “Trên bàn lưu có một phong thư.”

Lý Tri Mân đã xoay người đi qua, đem trên bàn lá thư kia cầm lên, run lên, bên trong giấy tiên triển khai, kia tú lệ giãn ra mà quen thuộc tự hiện tại trước mắt: “Vương gia, đương ngài xem đến này phong thư thời điểm, ta đã đi rồi. Vương gia đãi ta, tình thâm ý trọng, ta lấy cung nô chi thân, đến Vương gia chiếu cố, vốn nên cảm động đến rơi nước mắt, phần thân để báo, không thể xa cầu càng nhiều. Phác Chân với Vương gia, đại khái chỉ là một cái an toàn ngốc tại hậu viện, ở vào Vương gia cánh chim dưới, trong khổng chế, an tĩnh tồn tại nữ nhân, hơn nữa cũng đủ may mắn, sinh hạ tiểu vương gia. Kỳ thật nữ nhân này, đến tột cùng có phải hay không Phác Chân, cũng giống như nhau.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 147

Triệu Phác Chân hỏi: “A nương có việc?”

Ứng phu nhân thở dài nói: “Hôm kia không phải mới vừa đại thắng sao? Kết quả kia vương mộ nham, vẫn là rêu rao xuất đầu đến quá sớm, không đáng giá a.”

Triệu Phác Chân vội hỏi: “Hắn lấy được lớn như vậy thắng, chẳng lẽ triều đình không có phong thưởng?”

“Không chỉ có không có phong thưởng, còn có tội lỗi. Triều đình có người buộc tội hãn tích trữ riêng binh mã, tư nuôi quân sĩ, tư đúc vũ khí, ý đồ gây rối, đây là bị người kiêng kỵ chèn ép, hiện giờ triều đình hạ ý chỉ, làm hãn giải quân chức, tạm áp nhập kinh, tam tư nghị tội.”

“Đã từng hại quá Đông Dương công chúa người sợ hãn, đã từng cùng quá Đông Dương công chúa cuối cùng phản bội người cũng sợ hãn hận hãn, lại không có một người cảm kích hãn ở quốc gia khó xử là lúc đứng ra sát lui ngoại địch, đây là dơ bẩn chính trị.”

Triệu Phác Chân giật mình, trong lòng nghĩ không biết Vương gia sẽ như thế nào thế hãn giải vậy, hãn hãn là có thể nghĩ vậy một bước đi? Nếu là chính mình là Vương gia, lại nên như thế nào làm, thật muốn xuất thân, bỗng nhiên đè lại bụng: “A nương, giống như muốn sinh, ta bụng đau.”

Ứng phu nhân vội vàng đứng dậy, đi ra ngoài gọi người, lại đem Thất Cân ôm đi, một trận rối ren. Lần thứ hai sinh, rốt cuộc so lần đầu tiên sinh thuận lợi rất nhiều, hoàng hôn là lúc, Triệu Phác Chân sinh hạ một cái nữ

nhì, so với ca ca, nàng lại nhỏ gầy rất nhiều, tiếng khóc cũng nhẹ mà nhợt, tóc hi hoàng, thoát nhìn lại có chút không đủ, nhưng lại có rất là thập phần tú lệ hình dáng cùng tuyết trắng làn da.

Cũng không sao, rõ ràng lúc này đây, có mẫu thân tại bên người cẩn thận tỉ mỉ chiếu cố, nghĩa phụ ở phía sau biên trăm ngàn biển che chở, lại có mấy tên ca ca ý tưởng nghĩ cách đậu hấn vui vẻ, tôi tớ khắp nơi, nữ nhi vẫn cứ không có phía trước lưu lạc bên ngoài hoang dại dã trường lang bạc kỳ hồ Thất Cân tới cường tráng.

Triệu Phác Chân sau lại vẫn luôn lòng mang áy náy, cảm thấy là chính mình khi đó tâm tư quá nặng nguyên nhân. Bởi vì vốn sinh ra đã yếu ớt, hài tử sinh hạ tới không bao lâu liền bị bệnh, Ứng gia khắp nơi khiến người tìm kiếm lương y thuốc hay, vẫn cứ hơi thở thoi thóp, cuối cùng cư nhiên vẫn là đi địa phương nghe nói linh nghiệm Quan Âm trong miếu cầu linh phù, mới tính bảo vệ tánh mạng.

Vì thế Triệu Phác Chân thế nàng nổi lên nhũ danh Quan Âm nô, chỉ cầu Quan Âm Bồ Tát phù hộ nàng khỏe mạnh, cả đời vô ưu.

Vẫn luôn vội vàng chiếu cố Quan Âm nô trong lúc, triều đình tin tức cũng đứt quãng truyền đến, Vương Mộ Nham rốt cuộc không có bị giải vào kinh, triều đình đi tuyên chỉ sau, lại khơi dậy dân biển, chịu đủ giặc Oa quấy rầy nhiều năm dân chúng một lòng ủng hộ kính yêu Vương Mộ Nham, tự phát vây quanh mệnh quan triều đình vì Vương Mộ Nham chờ lệnh không được, lòng căm phẫn dưới, giết chết tiến đến tuyên chỉ hoạn quan, đem vương tướng quân cứu ra tới, nhưng mà lúc này cười lên lưng cộp khó leo xuống, nghĩa dân nhóm vốn là ở trong chiến tranh mất đi ruộng đất, không có hy vọng, cư nhiên bị có khác tâm cơ người đăng cao một hô, quan bức dân phản, giơ lên phản kỳ.

Dựng lên nghĩa cùng nhau, hết đợt này đến đợt khác, dân chúng lầm than mọi người lục tục kêu gọi nhau tập hợp ở bên nhau, chiếm lĩnh quan

phủ, đoạt lấy người giàu có, giết hại triều đình quan viên, khắp nơi khởi binh. Triều đình vội vàng điểm binh khắp nơi diệt phi,

Thiên hạ, mắt thấy, liền rối loạn.

Khiến cho này hết thấy Vương Mộ Nham lại không có tạo phản, nhưng cũng không có khả năng lại hồi triều đình thúc thủ chịu trôi, mang theo thủ hạ hướng mệnh mang biển rộng trung vừa đi, liền không người nào biết hẳn rơi xuống.

Chờ đến Quan Âm nô một tuổi thời điểm, triều đình vừa mới ở vỡ nát phía nam tiêu diệt mấy cái nghĩa sĩ quan tử, quốc khố trống rỗng, viên cốt không tồn, sửa lại thuế pháp, châu huyện lại cơ hồ không ai có thể thu nộp thuế tới, mặc cho triều đình như thế nào tức giận, miễn rất nhiều ít quan viên địa phương, cũng bất quá là lại tuyển thượng khác thế gia con rồi thôi.

Nội ưu là lúc, hoạ ngoại xâm liền sinh.

Thanh Phồn động, vừa động chính là sấm rền gió cuốn, Thanh Phồn Thái Tử Mộ Dung Duyên mang theo binh mã, một hơi liền chiếm lung hữu mười tám châu cùng an tây bốn trấn, bất quá mấy tháng thời gian, đã tới gần Trường An.

Nhưng mà nhìn đã bị ung triều vắng vẻ nhiều năm Trường An lại không có đình trệ, bởi vì có Tần Vương trấn thủ. Tần Vương đôi mắt trị liệu nhiều năm, rốt cuộc khôi phục, suất lĩnh cường thịnh quân coi giữ, đánh cái thập phần xinh đẹp thủ thành chiến, đánh lui Thanh Phồn đại quân. Mộ Dung Duyên lần đầu tiên ăn tới rồi bại trận, thậm chí vừa mới chiếm lĩnh thành đều không thể không phun ra, về phía sau rút lui, đem chính mình kéo đến quá dài chiến tuyến một lần nữa thu nạp, cẩn thận mà giăng co.

“Thế nhưng sẽ là Thanh Phồn.” Ứng phu nhân cảm khái: “Ta dự đoán được mấy năm trong vòng, tất có nội loạn, nội loạn cùng nhau, hoạ ngoại

xâm tất nhiên muốn sẵn hự mà nhập, còn tưởng rằng sẽ là Xích Hột trước động, Đột Quyết bị đánh đuổi sau, Xích Hột quật khởi, Khả Hãn lại là hùng tâm bưng bưng hạng người, trăm triệu không nghĩ tới sẽ là cùng chúng ta Đại Ung liên hôn quá Thanh Phồn trước trở mặt.”

Ứng Vô Cữu tò mò hỏi: “Triều đình hiện giờ như thế nào làm? Trường An là Tần Vương thủ, cho nên không có đình trệ, nếu không lúc này đây Thanh Phồn thế tới rào rạt, nếu là Trường An không phải có Tần Vương, tất nhiên đình trệ, tây kinh một thất, nửa bên non sông đều nguy rồi, liền Lạc Dương đều phải giữ không nổi.”

Triệu Phác Chân suy nghĩ hạ: “Hoàng Thượng không dám đánh, tất là nghị hòa.”

Ứng phu nhân thập phần khinh thường nói: “Không tời, Lạc Dương bên kia phái ra sứ thần qua đi đệ quốc thư, ngưng chiến nghị hòa, kỳ thật chỉ cần hạ ý chỉ yêu cầu các nơi tiết độ sứ nghênh chiến, ít nhất cũng có thể triển đấu một chút, thế nhưng liền một trận chiến dừng khí đều không có, thật là người nhu nhược.”

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng nói: “Bọn họ không dám đánh, trong tay không có tin được võ tướng, bọn họ sợ hãi ai trong tay nắm giữ binh mã, liền thuận tiện mưu bọn họ quyền.” Liền cùng nhiều năm trước giống nhau, bọn họ kiêng kị Tần Vương, ha hả, cho tới bây giờ, quốc nạn vào đầu, bọn họ còn ở kiêng kị Tần Vương.

Ứng phu nhân vỗ vỗ nàg bả vai, biết nàg khúc mắc, Triệu Phác Chân phục hồi tinh thần lại nhẹ giọng hỏi: “Mẫu thân, không biết ca ca hiện giờ nhưng an không..... Hãn đóng giữ Cam Châu, sợ cũng cuốn vào chiến sự đi?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 148

Hắn thập phần lo âu mà qua lại đi tới: “Còn không được, còn không phải thời cơ, lúc này kháng chỉ, hắn lập tức là có thể một chỉ mưu phản đem người đánh rớt bụi bậm, chỉ có thể nhìn khẩu khí này! Vốn đang nghĩ chờ hắn trước cùng Thôi thị chiến cái người chết ta sống, lại ngồi thu ngư ông thủ lợi, này trượng, tới quá không phải lúc.”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Cung quốc công cũng là thế huân lão tướng, hắn thủ Trường An, vẫn là lão luyện thành thực, nghĩ đến Binh Bộ người này tuyển cũng chọn thật lâu, không đến mức vì Hoàng Thượng về điểm này tư tâm, hồng rồi xã tắc nghiệp lớn. Hoàng Thượng cho rằng ta căn cơ liền ở Trường An, đem ta bức ra Trường An thì tốt rồi, kia thả làm hắn an an tâm hảo, đến nỗi Sóc Phương tiết độ sứ, còn không ở ta trong mắt. Tiền tuyển liền tiền tuyển, đến tiền tuyển đi thống khoái sát một phen, không có gì không tốt, triều đình thối nát như thế, những cái đó người nhu nhược cầm giữ triều chính, một lòng muốn hoà đàm, liền sợ muốn cầu một trận chiến đều không thể được.”

Hắn ngữ khí bình tĩnh, rũ mắt tại án tiền trên giấy viết xuống hai chữ “Uống băng”, đầu bút lông kiên quyết búng búng phấn chấn, cơ hồ muốn phá giấy mà ra.

Tống Triêm nhìn mắt kia hành tự, thở dài: “Hành đi, về sau đọc thôn trang thời điểm còn nhiều đâu, người thả vô vi dưỡng khí đi.”

Tần Vương ngày đó quả nhiên liền giao hàng phòng ngự xong, ngày thứ hai liền rời đi Trường An, bước lên từ từ bắc thượng chi lộ.

Một đường vết thương khắp nơi, đã qua gieo trồng vào mùa xuân thời cơ, cày ruộng đã tất cả đều ruộng bỏ hoang, Thần Châu đại địa chính như một ngum nôi to, trung gian kiến dân bị ngao nướng nấu thiêu, thảo dân nhóm đã hoàn toàn mất đi sức chống cự, nơi nơi đều là lưu dân dân đói, đạo tặc mọc thành cụm, mà này còn gần là loạn thế bắt đầu mà thôi, không biết trận này luyện ngục muốn tới khi nào kết thúc.

Mà Tần Vương rời đi kinh thành bắc thượng đại khái nửa tháng, hoà đàm kết quả ra tới, hai nước ngưng chiến nghị hòa, Đại Ung Lâm Nhữ công chúa hòa thân, Đại Ung lấy Hà Tây chín khúc nơi vì công chúa canh mộc ấp của hồi môn, cử quốc ồ lên. Hà Tây chín khúc nơi, chính là thủy thảo tốt tươi nơi, nói là canh mộc ấp, kỳ thật chính là cắt nhường. Thanh Phồn đến này lương mà, tương lai chỉ biết càng thêm lớn mạnh, trở thành như hổ rình mồi cự thú.

Thành Lạc Dương, Lý Nhược Toàn ở Thượng Quan phủ đệ, thăm “Bệnh nặng” Thượng Quan Quân, ôm Thượng Quan Quân gào khóc: “Làm sao bây giờ tấu tử! Hiện giờ chỉ có người có thể cứu ta! Đại ca bị điều binh xa thượng, nhị ca hiện giờ cơ bản cũng là giam lỏng ở vương phủ nội, mẫu hậu bị nhốt ở trong cung, đối ngoại chỉ nói bệnh nặng, sự tình tại sao lại như vậy! Mẫu hậu thật vất vả cùng thôi nướng nướng nói động, chỉ nói làm người khuyên nhủ ta, làm ta ra tới xem người, nàng nói hiện giờ chỉ có người còn có thể giúp ta một phen!”

Thượng Quan Quân cười khổ: “Ta hiện giờ cũng là tự thân khó bảo toàn, Hoàng Thượng nghị kỵ đại ca người, hiện giờ ta liền trong phủ đều ra không được, nếu không có Thượng Quan tộc cánh hộ, ta đại khái cũng giống nhau là bị vòng ở trong cung, hiện giờ bất quá là thay đổi cái địa phương vòng thôi, cha ta phía trước hãn cực lực phản đối nghị hòa, bị khiển trách tạm thời cách chức ở nhà nghỉ lại, triều đình thượng sự, là một câu đều không nói được.” Nàng mấy năm nay, làm này rất nhiều sự, tu thư soạn sử, trở thành nữ quan nhóm thủ lĩnh, tài hoa lan xa hải ngoại, thậm chí

rất nhiều văn thần đều đối nàng rất là kính trọng, kết quả một sớm quyền lực áp xuống tới, nàng cuối cùng mới phát hiện, này đó đều phảng phất hoa mỹ bọt biển, một sớm tất cả đều tan biến, chính mình vẫn cứ là một cái yêu cầu Thượng Quan gia phù hộ, thậm chí kì vọng phía trước vẫn luôn cho rằng vô năng ẩn lui trượng phu Tần Vương, có thể ngăn cơn sóng dữ, trở về giải cứu bọn họ, nỗ lực lâu như vậy, chính mình cứ nhiên vẫn cứ cùng những cái đó chỉ có thể dựa vào gia tộc cùng phu chủ nhược nữ tử không còn hai dạng khác biệt.

Lý Nhược Toàn tuyệt vọng mà khóc lóc: “Kia Mộ Dung Duyên, sớm đã cưới vợ! Ta đường đường Đại Ung công chúa, kim chi ngọc diệp, thế nhưng đi cùng hã làm thiếp! Ta xuất gia, mẫu hậu nói thỉnh Thượng Quan tộc ra mặt, khiến cho ta xuất gia, mặt khác tìm cái tôn thất nữ phong làm công chúa thay ta xuất giá! Hoặc là giả chết! Làm ta chết giả, thay đổi người đi.....” Nàng đã cả người hoảng không chọn ngôn, hồ ngôn loạn ngữ, chỉ cầu ngày thường tín nhiệm cái này tẩu tẩu hỗ trợ.

Thượng Quan Quân nhấp miệng nói: “Công chúa, thánh chỉ thượng viết chính là người, Thanh Phần bên kia chỉ tên nói họ, cầu thú chính là người, nếu không Hoàng Thượng hã là cũng không đến mức liền bỏ được đem nữ nhi duy nhất đưa đi hòa thân, lúc này xuất gia, đã là không còn kịp rồi. Kim chi ngọc diệp, vốn dĩ phía trước hưởng thụ qua tôn vinh phú quý, hiện giờ gia quốc bá tánh yêu cầu ngài hy sinh, hòa thân lấy đổi hoà bình, cũng chỉ có thể gánh khởi người trách nhiệm.”

Lý Nhược Toàn mở to hai mắt, phảng phất không quen biết giống nhau nhìn vị này thân nhất tẩu tẩu: “Tẩu tẩu! Cái gì quốc gia đại nghĩa, gia quốc bá tánh, dựa vào cái gì muốn ta một cái nhược nữ tử tới gánh vác! Mười vạn nam nhi không chịu một trận chiến, đảo làm ta một cái nhược nữ tử hy sinh cả đời!”

Thượng Quan Quân rũ xuống lông mi cười lạnh: “Đây là nữ tử thân bất do kỷ chỗ, người đánh lên tinh thần tới. Ta đưa người hai cái tỷ nữ, là

chúng ta trong tộc huấn luyện ra, có thân thủ võ tì, ngày thường có thể bảo người an toàn. Người có Đại Ung làm hậu thuẫn, có ca ca người chưởng binh quyền, đối phương tuyệt không dám đem người đương thiếp đối đãi, người thả đường đường chính chính cầm Đại Ung công chúa khí độ ra tới, đi mê hoặc kia Mộ Dung Duyên, vì chúng ta Đại Ung tranh thủ càng nhiều thời giờ, tức binh qua, bãi làm hưu, các bá tánh cảm tạ người, triều đình tôn trọng người, tương lai sử sách lưu danh, lưu danh muôn đời.”

Lý Nhược Toàn buông ra bắt lấy Thượng Quan Quân tay áo tay, bạch một khuôn mặt: “Tẩu tẩu thật là đứng nói chuyện không eo đau, nếu là hòa thân chính là tẩu tẩu, đại khái vì sử sách lưu nhân vật nổi tiếng phương muôn đời là cái gì đều có thể làm, hiện giờ hòa thân chính là ta, ở kia đất cỏ sỏi đá, hầu hạ một cái nửa lão nhân, vẫn là làm thiếp, cả đời! Ai muốn này sử sách lưu danh ai đi, ta không đi! Ta thà chết cũng không đi!”

Thượng Quan Quân lạnh lùng nói: “Nếu là ta đi hòa thân, ta nhất định cũng sẽ làm được tốt nhất, nhân sinh không thể lựa chọn xuất thân, lại có thể lựa chọn đi được xinh đẹp không xinh đẹp! Chết có nặng như Thái Sơn, cũng có nhẹ tựa lông hồng, ngài hiện giờ chết đi, sợ liền cái thể diện lễ tang đều sẽ không có, mà là làm lâm trận bỏ chạy phá hư hoà bình nữ tử trên lưng thiên cổ bêu danh. Thậm chí có khả năng liên lụy người a huynh! Hoàng Thượng ở tìm lý do trị hấn đâu! Công chúa điện hạ, người kiên nhẫn một ít, lưu trữ mệnh ở, hoặc là còn có rất nhiều đường sống, Vương gia còn ở phía bắc, nghe nói việc này, hoặc có chuyển cơ, nhưng người nếu đã chết, bất quá là bạch bạch liên lụy rất nhiều người, không hề giá trị, tỷ như người nếu chết ở chỗ này, liền phải liên lụy ta Thượng Quan tộc hơn trăm người táng mạng, vô luận như thế nào người nơi này là chết không thành.”

Lý Nhược Toàn biết đại thế đã mất, Đậu Hoàng Hậu phía trước cũng không ôm hy vọng, nhưng hiện giờ xem ra cũng bất quá là hấp hối giây giụa, nàng nặng nề đứng lên, cả người phảng phất chết đi giống nhau, đỡ dẫn xoay người đi ra ngoài, trong cung cô cô nữ quan nhóm xông tới, thật

mạnh đem nàng vây quanh thượng cổ kiêu hồi cung, liền đã nhiều ngày, hôn sự liền phải xong xuôi, nàng liền phải bước lên tây đi gả xe, hòa thân Thanh Phồn, đi cho người ta làm thiếp.

Cái gì gia quốc đại nghĩa, vì cái gì sẽ đề ở ta một thân người thượng, nàng không nghĩ ra, cũng không nghĩ lại tưởng, nhưng mà chết, cũng làm không đến, nàng sợ chết.

Chương 179 bình hoa

Lâm Nhữ công chúa hòa thân tin tức truyền tới đang ở bắc thượng Tần Vương đội ngũ trung, Tống Triêm thái độ khác thường, phía trước thời khắc đó mỏng lời nói một chút cũng không dám lại nói, ngược lại nhìn gân xanh bạo khởi sắc mặt lạnh thấu xương sát khí như có thực chất Tần Vương, thật cẩn thận nói: “Không phải khanh sai, thật liêu không đến ngày thường Nghiêm Tôn kia một đồng mỗi người lời lẽ chính nghĩa chính khí vạn phần đại thần, cư nhiên thật làm được ra tới đây ra một cái nhược nữ tử đi hòa thân, cắt đứt đền tiền mất mặt sự tới.”

“Đây là muốn bức người phản, người nếu có phản tâm, lúc này phản, các bá tánh mới vừa biết không tất đánh giặc, có thể về quê, người lại hưng can qua, mưu nghịch quân thượng, mỗi người nhưng thảo chi, mọi người kêu đánh, người chiếm không đến chỗ tốt, liền tính miễn cưỡng muốn cái thanh quân sùng tên tuổi, cũng quá miễn cưỡng, thời cuộc, thời cơ, đều không thích hợp.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 149

Có phụ nhân cười nói: “Cũng không phải là? Nghe nói là chủ nhân gia nữ nhi thân mình không được tốt, bởi vậy muốn nhiều tích thiện tích phúc, đi ngang qua nơi này lưu dân, nếu là không nghĩ lưu, sẽ cho trà nóng nhiệt thực ăn, đưa một phần lương khô đồ ăn nước uống, lại đi, nếu là tưởng trụ hạ, làm phiền lực liên phân một miếng đất hoặc là một phần sai sự canh tác, hoặc là trồng trọt, hoặc là nuôi cá, hoặc là đường cây ăn quả, trồng rau, đều có thể, có thể dệt vải thêu thùa may vá sống cũng có thể phân việc, chỉ có hài tử không cần làm việc, có thể miễn phí đọc học đường, đọc sách.”

Huyền Hải Đường ha hả một tiếng cười nói: “Kia nếu là gặp phải kia chờ ham ăn biếng làm vô lại, chỉ nghĩ chiếm tiện nghi ăn no chờ chết đâu?”

Phụ nhân cười nói: “Kia khẳng định không được, tới mấy ngày nếu là không làm việc, kia lập tức đã bị trục xuất đi, chủ nhân gia nơi này hộ viện lợi hại đâu, mỗi người trên tay đều có thật công phu, không ít bọn nhỏ nhìn hâm mộ, cũng đều nghĩ muốn học võ, phải làm hộ viện đâu.”

Tống Triêm cười nói: “Còn không biết chủ gia họ gì?”

Phụ nhân cười nói: “Họ ứng, thường thường trở về một chút, bất quá nơi này chủ sự vẫn là nhà hãn tiểu thư, đã gả chồng, hiện giờ chiến loạn về nhà mẹ đẻ ở, nghe nói nhà chồng họ Lý, ngày thường đảo không lớn xuống dưới, ngẫu nhiên cấp bọn nhỏ thưởng một hai lần khóa, lớn lên cùng tiên nữ nhi đường như.....”

Lúc này lại có phụ nhân quát lớn nói: “La gia, người nói quá nhiều.”
Kia phụ nhân trên mặt cứng đờ, Tống Triêm cười nói: “Ai nha yên tâm,

chúng ta là chính thức triều đình trong quân đội, tuyệt không sẽ quấy rầy bá tánh.”

Mấy cái phụ nhân ha ha cười, tặng trà nóng cho bọn hăn uống lên, liền trà nóng đoái cơm rang ăn chút, lại cầm tiền mua mười cái gà con, xin tý lửa thiêu chín cấp Lý Tri Mân ăn, Cao Linh Quân xem Lý Tri Mân sắc mặt thư hoãn chút, trong lòng độ lượng, vị này gia hôm nay cấp giận công tâm, sợ muốn tồn tại trong lòng, vẫn là đến sơ tán sơ tán mở ra, liền hỏi kia phụ nhân: “Đại tẩu, chúng ta đã là ăn no, tưởng nơi này lưu dắt ngựa đi rong tiêu tiêu thực giải sầu, cũng không biết có rộng mở chút chỗ ngồi không?”

Kia đại tẩu vừa mới được tiền thưởng, tâm tình thập phần sung sướng, cười nói: “Ai nha, này sau núi từ nơi này sau này đi, quả táo trong rừng, nhưng thật ra có tiểu đạo nhi, có thể giải sầu, chỉ đừng qua cầu liền hảo.”

Cao Linh Quân cười lại cho kia đại tẩu mấy cái đồng tiền, đứng dậy hầu hạ Tống Triêm cùng Lý Tri Mân, cười mã chậm rãi mà đi, quả táo mùi hoa mùi thơm ngào ngạt phiêu động, không khí thập phần hợp lòng người, ba người chuyển nhập sau núi, quả nhiên nhìn đến sau núi lại có một tòa cầu treo tiếp theo, mới có thể hướng lên trên tới sơn trang đỉnh chóp, từ xa nhìn lại kia sơn trang, cũng bản khoản như một tòa thạch bảo giống nhau, rất là kiên cố.

Cao Linh Quân sách một tiếng: “Lại là cái am hiểu sâu binh pháp, khó trách không sợ thu lưu dân đối lưu dân, nơi này cầu treo vừa thu lại, nhậm người thiên quân vạn mã, cũng không làm gì được bọn họ nửa phần. Bên ngoài thôn trang lại có sông đào bảo vệ thành, kiêu bản vừa kéo, thôn trang cũng vào không được, lưỡng đạo chướng ngại, hơn nữa kia thạch bảo khẳng định cũng thập phần kiên cố, bên trong lại độn thượng mấy năm lương, nhậm bên ngoài như thế nào nghiêng trời lệch đất đánh, nơi này thiết tình có thể thoải mái dưỡng thượng mấy năm, tự tin đầy đủ a.”

Tống Triêm cười nói: “Không nghe nói là Ứng gia sao? Nơi này ly Phạm Dương tuy nói có chút xa, nhưng lại phi binh gia yếu địa, chiến hỏa khó cập, bởi vậy lưu dân nhóm cũng không ít hướng bên này trốn, nghĩ đến là Ứng gia lưu một tay đường lui, Ứng Khâm thủ hạ chín nghĩa tử, năng chinh thiện chiến, kiêu dũng vô địch, không nghĩ tới cư nhiên cũng có nữ nhi, đại khái cũng là thu dưỡng.”

Lý Tri Mân yên lặng không nói gì, ruồi ngựa đi trước, lại bỗng nhiên thấy hoa mắt, có thứ gì từ trên trời giáng xuống, hăn nhanh tay lẹ mắt, duỗi tay một tiếp, đã nhận được một cái nho nhỏ vòng hoa, hăn hơi hơi có chút ngạc nhiên, ngẩng đầu vừa thấy, lại nhìn đến trên đỉnh đầu thập phần rắn chắc cao lớn thụ nồng đậm tán cây trung, đắp một gian nho nhỏ thụ ốc, có hai cái oa oa từ rắn chắc thụ ốc chằng chịt thượng thăm dò xem xuống dưới, hai người đều phấn trang ngọc trác, bốn con sáng ngời đôi mắt phẳng phát ấu lộc giống nhau thủy linh linh, thập phần tò mò mà nhìn hăn.

Rồi sau đó đầu đã có cái vú già bộ dáng đứng ở hai đứa nhỏ phía sau, nhẹ nhàng kêu lên: “Ai nha thực xin lỗi, tiểu oa nhi không hiểu chuyện.”

Kia hai hài tử trung trọng đại nam hài tử lại thập phần hoạt bát hiếu động, hét lớn: “Mã! Ta muốn cưỡi ngựa! Quan Âm nô, ta cho người lấy vòng hoa đi!”

Kia vú già chỉ tới kịp hô thanh: “A nha tiểu gia! Không thể!” Kia nam hài đã thân thủ nhanh nhẹn lật qua chằng chịt thập phần lớn mật về phía Lý Tri Mân trên người phác xuống dưới.

Lý Tri Mân thập phần ngạc nhiên đã đem kia nam hài ôm cái đầy cõi lòng, cảm giác được hài tử trên người hơi hơi hăn vị cùng nóng hằm hạp thân thể, kia nam hài chút nào không sợ sinh, cười khanh khách, một khắc không ngừng trong thân thể phẳng phát tràn đầy sức sống, hăn xoay người lại, học hăn đem hai chân vượt ở đại lập tức, giá giá vài cái, thấy kia đại mã không chút sút mẻ, có chút không thú vị, ngẩng đầu đối với phía trên muội

muội nói: “Quan Âm nô! Đây là cữu cữu mang ta ky quá đại mã! Chờ người hết bệnh rồi, kêu cữu cữu cũng mang người ky!”

Bên trên kêu Quan Âm nô nữ hài nhi bị kia vú già chặt chẽ ôm, nhìn bất quá một tuổi nhiều hai tuổi bộ dáng, hẳn là mới có thể nói chuyện không bao lâu, chỉ là sẽ kiêu nộn mà vỗ tay cười: “Mã! Mã! Hoa hoa! Hoa hoa!”

Lý Tri Mân nhìn kia nữ hài giống như cánh hoa giống nhau kiêu nộn mặt cùng ướt đầm dề mắt to, một lòng phảng phất hóa khai giống nhau, đuôi tay đem kia nho nhỏ vòng hoa hướng lên trên đệ.

Hắn vốn là vóc người pha cao, lại ngồi trên lưng ngựa, thực nhẹ nhàng liền đem vòng hoa đệ ở Quan Âm nô trong tầm tay, Quan Âm nô lại không có tiếp, chỉ là ôm chặt nhũ mẫu, chỉ là nhút nhát sợ sệt mà nhìn chăm chăm hẳn.

Lúc này Lý Tri Mân trong lòng ngực nam hài bỗng nhiên kêu một tiếng: “A nương”

Hắn quay đầu, nhìn đến kia cầu treo trên đầu, không biết khi nào, đã đứng một cái đeo mũ trùm đầu khoác áo choàng nữ tử, phía sau đi theo vài tên huyền y hộ vệ.

Lý Tri Mân cả người đứng thẳng bất động, cảm giác trong lòng ngực nam hài tử to gan lớn mật hướng mã hạ liền nhảy, vội vàng bảo vệ hẳn eo, đem hẳn đỡ xuống ngựa, sau đó hoan hô chạy qua đi nhào vào nàng kia trong lòng ngực, trên đỉnh đầu thụ ốc, kia nhũ mẫu cũng ôm hài tử, từ thụ một bên đắp mộc chế cầu thang, vững vàng mà đi xuống tới, hướng bên kia đi đến, chỉ có tiểu nữ hài vẫn luôn quay đầu, tò mò mà nhìn hẳn.

Hai người cách lộ, xa xa tương đối.

Ngân hồ mũ trùm đầu hạ tuyết trắng mao che hơn phân nửa cái mặt, chỉ lộ ra một cái tiêm tể cằm, vòng eo tinh tế cực kỳ, phẳng phất gầy rất nhiều.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 150

Ứng phu nhân thở dài: “Nàng không biết người chi tiết cùng lai lịch, đương nhiên không dám nói bậy, chỉ là hòa thân công chúa mất tích như vậy đại sự, sợ là triều đình nội đã có tin tức.”

Một bên gọi người lập tức đi thám thính, không bao lâu quả nhiên có người mang theo tin tức tới: “Thanh Phồn bên kia nói Lâm Nhữ công chúa danh nghĩa hòa thân, kỳ thật lòng mang ý xấu, đêm tân hôn hành thích Mộ Dung Thái Tử cũng đào tẩu! Mộ Dung Duyên bị trọng thương, giận dữ, hiện giờ đã phái sứ giả, hưng sư vấn tội Đại Ung, yêu cầu lập tức giao ra hung thủ Lâm Nhữ công chúa, cũng hoả lực tập trung năm mươi vạn với biên cương, yêu cầu Đại Ung cần phải có cái công đạo!”

Ám sát!

Triệu Phác Chân nhớ tới từ trước gặp qua Lý Nhược Toàn, ngạc nhiên nói: “Lý Nhược Toàn người này rất là đơn thuần thiên chân, hẳn là làm không ra ám sát Thái Tử như vậy sự.”

Ứng Vô Hối vỗ tay nói: “Đối! Nay dọc theo đường đi ta cảm thấy nàng lại xuân lại không đầu óc, có thể hay không là Tần Vương sai sử nàng, làm cho hoà đàm không thành?”

Triệu Phác Chân lắc đầu nói: “Tần Vương —— tuyệt không sẽ làm thân muội đặt mình trong như thế hiểm cảnh, chỉ sợ là người khác, ta từ trước cũng coi như nhận thức nàng, ta đi hỏi một chút nàng đi.”

Lý Nhược Toàn nhìn đến Triệu Phác Chân thời điểm là ngạc nhiên: “Người..... Không phải ca ca bên người thị tỳ sao? Triệu Phác Chân đi? Người như thế nào ở chỗ này? Ca ca cũng ở gần đây sao?” Nàng chờ mong mà cảnh giới mà khắp nơi nhìn, này một đường lang bạc kỳ hồ, mấy ngày nay tra tấn làm nàng đôi mắt thật sâu hãm đi vào, hai má cũng khô gầy rất nhiều, cả người hình dung chật vật tiêu tụy, thấp thỏm lo âu, cơ hồ đã nhìn không ra từ trước kia kiều man kiều ngạo Lâm Nhữ công chúa bộ dáng.

Triệu Phác Chân hơi hơi mỉm cười: “Phác Chân gặp qua công chúa, lần này là Phác Chân nghĩa huynh ngẫu nhiên đi ngang qua Thanh Phồn đô thành làm việc, gặp được công chúa gặp nạn, thuận tay cứu công chúa lại đây, bởi vì ta bên này còn tính an ổn, trước mang theo ngài lại đây. Ta nghe nói là công chúa, tắc lại đây hỏi một chút, nghe nói công chúa ám sát Thanh Phồn quốc chủ, không biết có phải hay không thật sự? Ngài hiện giờ là tính toán muốn đi phương nào đâu?”

Lý Nhược Toàn ngạc nhiên nói: “Ám sát? Bên ngoài là nói như vậy? Nói ta ám sát Mộ Dung Duyên?”

Triệu Phác Chân biết chính mình nói, Lý Nhược Toàn chưa chắc tin, liền cầm kia triều đình công báo cho nàng xem, nàng đọc nhanh như gió xem xong, cả người đều hơi hơi phát run: “Thanh Phồn phái sứ thần hưng sư vấn tội, hoả lực tập trung trăm vạn, hoà đàm tan vỡ, đều là bởi vì ta?” Nàng bỗng nhiên hồng mắt khóc lớn: “Chính là không phải ta! Căn bản không phải ta ám sát! Là A Lam cùng A Tử, tẩu tẩu! Đều là tẩu tẩu, đưa tới vô tì!” Nàng thân thể hơi hơi phát run, bỗng nhiên phản ứng lại đây: “Thượng Quan Quân làm hại ta! Nàng là cố ý! Nàng là cố ý tặng cho ta kia hai cái tỳ nữ! Nói cái gì bảo hộ ta, làm ta sử sách lưu danh! Kết quả đem thân hồn kia hai cái tỳ nữ liền ám sát Mộ Dung Duyên!” Nàng giữ chặt Triệu Phác Chân tay: “Người biết ca ca ta ở nơi nào sao? Ta muốn nói cho ca ca, Thượng Quan Quân hại ta!”

Triệu Phác Chân chậm rãi hỏi: “Tần Vương điện hạ, hiện giờ trấn thủ Linh Võ, công chúa nếu là sốt ruột, ta nhường làm người thế công chúa mang tin cho hãn, lại hoặc là, ta phái người hộ tống công chúa đi trước Linh Võ.”

Lý Nhược Toàn lại mở to hai mắt, hơi hơi phát run: “Có thể hay không đây là đại ca ý tứ, đại ca làm Thượng Quan Quân làm? Hoà đàm không thành, đại ca mới có cơ nhưng thừa..... Chính là ta mệnh, ta cái này muội muội, tính cái gì? Còn có mẫu hậu, còn có Tam Lang, chẳng phải là đều phải chịu liên lụy! Đại ca vì cái gì biến thành bộ dáng này!”

Triệu Phác Chân trong lòng hơi hơi thở dài, nhẹ nhàng an ủi nàng nói: “Công chúa, Vương gia không phải người như vậy, hãn từ trước cỡ nào thương người, nghĩ đến, là Vương phi thiện làm chủ trương, cảm thấy đây là một cái ám sát Mộ Dung quốc chủ cơ hội tốt.” Đến nỗi cô em chồng mệnh, cũng không quan trọng, mà liền tính thất bại, hoà đàm tan biến, này đối với nắm giữ binh quyền đóng tại ngoại Tần Vương, lại là lợi tin tức tốt. Nếu không hoà đàm nói định rồi về sau, Hoàng Thượng cùng Thôi thị, quay đầu, liền phải đối phó Tần Vương, quân muốn thần chết, phụ đây bằng rạ chết, Tần Vương không có phần thắng, chỉ có thiên hạ đại loạn, mới là Tần Vương cơ hội.

Hành sự tùy theo hoàn cảnh, nhanh chóng quyết định, ánh mắt tàn nhẫn chuẩn mà phán đoán ích lợi được mất, vô tình mà hy sinh hết thảy, Thượng Quan Quân, quả nhiên là trăm năm thế tộc Thượng Quan gia đề cử ra tới, nhất thích hợp chính trị nữ nhân.

Cũng là đứng ở dã tâm bưng bưng tâm cơ thâm trầm Tần Vương bên người nhất thích hợp nữ nhân đi.

Triệu Phác Chân rũ xuống mắt, nghe bên tai ai ai khóc thút thít Lý Nhược Toàn, trong lòng buồn bã mà nghĩ.

Chương 181 quốc phá

Lý Nhược Toàn rốt cuộc không có đi Linh Võ, chỉ nói là chịu không nổi đường xá chi khổ, liền ăn vạ trong sơn trang. Kỳ thật Triệu Phác Chân trong lòng nghĩ nàng đại khái vẫn là để ý, hoài nghi là Tần Vương sai sử Thượng Quan Quân. Đừng nói Lâm Nhữ công chúa, ngay cả Triệu Phác Chân, trong lòng cũng sẽ có hoài nghi chột lóe mà qua, thật sự không phải hẳn sai sử Thượng Quan Quân sao?

Bất quá rốt cuộc không thể thấy chết mà không cứu, Lý Nhược Toàn nếu hiện giờ hồi triều đình, tất nhiên là sẽ bị đẩy ra đi gánh tội thay, đành phải để lại nàng, chỉ là, trong sơn trang là không lưu ăn không ngồi rồi người.

Lý Nhược Toàn biết chính mình cũng muốn làm việc, trợn tròn đôi mắt nhìn nàng: “Ta cũng muốn làm việc? Ta đường đường một quốc gia công chúa.....”

Triệu Phác Chân nhắc nhở nàng: “Sợ tội bên ngoài lẫn trốn hòa thân công chúa.” Lại tâm bình khí hòa nói: “Người nếu có tiền, đề lại khách điểm tối cũng có thể, giao tiền thuê nhà cùng ăn cơm tiền là được, ngài muốn ăn cái gì, đều có thể điểm.”

Lý Nhược Toàn đương nhiên không có tiền, nàng đêm đó bị lột đến trợn bóng vừa muốn thừa tẩm, nàng bên cạnh võ tì liền động thủ, Mộ Dung Duyên lại thân có thần lực, hai cái võ tì cũng chưa nề hà hẳn, ba người triền đấu thời điểm, nàng hấp tấp xuyên kiện áo choàng chạy thoát, liền giây cũng chưa tới kịp xuyên. Sau lại bị Ứng Vô Hối cứu sau, mua một bộ quần áo cho nàng xuyên, bởi vậy hiện giờ toàn thân trên dưới, chớ nói không có tiền, liền đáng giá trang sức đều không có một cái.

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, nàng đành phải ủy ủy khuất khuất nói: “Hảo đi, trước nói hảo a, ta nhưng làm không được quá

nặng sống, cái gì trông trọt gánh nước đừng tìm ta, còn có những cái đó cái gì giặt quần áo nấu cơm, hầu hạ người, ta cũng không làm! Tình nguyện chết cũng không thể ném cái này mặt!” Một bộ thà chết không có nhục biểu tình.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 151

Nhưng mà Lý Cung Hòa tình nguyện mượn binh.

Tổng Triêm cũng không hiểu biết hãn loại này kỳ quái mà bất bình cảm xúc, mà là rất là bình đạm: “Này không kỳ quái, Lâm Nhữ công chúa chuyện đó rất có cổ quái, ta nếu là Hoàng Thượng, cũng sẽ hoài nghi có phải hay không người động tay chân, cố ý làm hoà đàm tan vỡ, thiên hạ đại loạn.”

Lý Tri Mân thật sâu hít một hơi: “Ở trong mắt hãn, ta chính là kia chờ vì chính mình bản thân tư lợi, làm lơ gia quốc, hại nước hại dân người sao?”

Tổng Triêm nói: “Nhưng là hiện giờ chúng ta cũng chỉ có thể án binh bất động, nếu không vô chỉ điều binh, tự tiện hành quân, coi đồng mưu phản. Nếu không chờ Xích Hột cùng Đại Ung liên quân đuổi đi Thanh Phồn về sau, quay đầu, chính là thu thập người.”

Lý Tri Mân sắc mặt u hàn, mang theo lạnh băng biểu tình: “Xích Hột, nơi nào là như vậy dễ đối phó, Đông Lễ Khả Hãn khẩu phật tâm xà người, phụ hoàng chỉ sợ là dẫn sói vào nhà.”

Tổng Triêm thở dài nói: “Hãn là không đến mức, rốt cuộc Xích Hột vẫn luôn cũng coi như được với là liên bang..... Nhiều lắm cũng chính là đem cấp Thanh Phồn sửa cấp Xích Hột thôi.”

Lý Tri Mân nắm chặt trong tay cái ly, đốt ngón tay xanh trắng: “Điểm binh mã, ta muốn điều binh, hồi Lạc Dương!”

Tống Triêm đứng lên, há miệng thở dốc, nhìn Lý Tri Mân âm lãnh xanh mét mặt, rốt cuộc không có tiếp tục nói cái gì nữa.

Nhưng mà quá còn chưa tới Đoan Ngọ, nhất hư tin tức truyền đến, nhập cảnh Xích Hột thế nhưng trở mặt, cùng Thanh Phần đạt thành liên minh, vây công Lạc Dương, thành Lạc Dương phá, Đậu Hoàng Hậu đầu tường hi sinh cho tổ quốc mà chết, Nguyên Huy Đế mang theo Thái Tử cập một chúng văn thần, bỏ quên mẫn thành bá tánh, trốn hướng phía nam Giang Ninh thành, công báo thượng tô son trát phấn vì: Nam thú.

Chương 182 đăng cơ

Lý Nhược Toàn lên tiếng khóc lớn, toàn thân thay đổi quần áo trắng: “Mẫu hậu! Mẫu hậu! Là hài nhi bất hiếu! Là hài nhi bất hiếu a!” Nàng hai mắt cơ hồ khắp huyết, khóc đến ngất qua đi.

Triệu Phác Chân mạng lớn phu thế nàng chấn trị, cũng chỉ là nói bi thương quá mức, hảo sinh trấn an liền hảo. Nhưng mà tang mẫu chi đau, há có thể nhẹ nhàng thanh thản? Triệu Phác Chân không biết xa ở Linh Võ Lý Tri Mân sẽ thế nào, hẳn kỳ thật so với ai khác đều coi trọng người nhà.....

Chưa từng có người nghĩ đến luôn luôn bị người cảm thấy yếu đuối, ngu xuẩn Đậu Hoàng Hậu, sẽ ở hoàng đế cùng Thái Tử đều bỏ thành mà chạy dưới tình huống, một người từ cầm tù nàng hồi lâu lãnh cung đi ra, lấy Hoàng Hậu lễ phục, thịnh trang đi lên đầu tường, ở thành phá hết sức, nhảy xuống tường thành, lấy thân hi sinh cho tổ quốc. Đây trình tiết nghĩa liệt, liền quân địch đều nghiêm nghị khởi kính, không một người dám nhục nhã này thi thể, cuối cùng Xích Hột Khả Hãn sai người đem nàng trang phục lộng lẫy đại liêm, quan tài gởi lại đến chùa Bạch Mã trung.

Liền Ứng phu nhân đều thở dài: “Đậu Vân Lam quả nhiên là thanh lưu xuất thân, nguy cấp thời khắc, quốc gia đại sự không mất, ta tuy cảm thấy thực không đáng giá, nhưng vẫn là phi thường tôn kính, liền điểm này

thượng xem, Tần Vương thật đúng là con trai của nàng, quốc gia đại sự thượng minh bạch. Lý Cung Hòa, chính là cái tham sống sợ chết người nhu nhược.”

Triệu Phác Chân trong lòng khổ sở, nghĩ Linh Võ Lý Tri Mân, còn không biết sẽ khổ sở thành bộ dáng gì. Ứng phu nhân lại ở lời bình: “Giang Ninh xưa nay dễ thủ khó công, Lý Cung Hòa chạy đến bên kia đi, bên người lại vô danh đem, đều là chút ngồi không ăn bám người cùng một đám văn thần, thảo không đến hảo.”

Quả nhiên một ngữ thành sấm, hơn nữa mau đến không thể tưởng tượng, bất quá mười ngày công phu, Xích Hột Thanh Phồn liên quân đã liên thủ độ giang, công phá Giang Ninh, bắt làm tù binh Nguyên Huy Đế cấp Thái Tử, cấp chư vị tùy tùng nam thú văn võ thần tử, quý tộc hai ngàn hơn người.

Lúc này, Tần Vương Lý Tri Mân mang theo mười vạn đại quân, tia chớp mà tập kích bất ngờ thủ vệ hư không Trường An, Lạc Dương, nhanh chóng thu phục hai đều, đánh liên quân cái trở tay không kịp, tính thời gian, hẳn là từ biết Xích Hột mượn binh khởi, đã từ Linh Võ thiện điều đại quân hồi viện, nhưng mà chung quy không đuổi kịp giải cứu Nguyên Huy Đế cùng Thái Tử.

Lúc sau hội chiến mấy lần, Tần Vương điều một chi thập phần cường đại thủy quân, tới gần Giang Ninh, Xích Hột cùng Thanh Phồn vốn là thiện mã chiến không thiện thủy chiến, xem thảo không đến hảo, liền từ bỏ Giang Ninh, đại quân tây hành, đem tù binh một đường áp giải hướng tây, nghe nói ven đường đánh chửi nhục nhã không thôi, có không ít thần tử cũng nữ tử tự sát. Mộ Dung Duyên phái sứ giả cấp Tần Vương, đòi lấy kếp xù tiền chuộc.

Thứ năm mùa xuân thời điểm, ở Lạc Dương dư lại quần thần, ủng lập Tần Vương đăng cơ, cải nguyên kiến chiêu, tôn bị bắt giữ Lý Cung Hòa vì

Thái Thượng Hoàng, Lý Tri Bích vì Sở Vương.

Phạm Dương tiết độ sứ Ứng Khâm cái thứ nhất phái sứ thần tiến đến Lạc Dương triều cống, cũng thượng hạ biểu xưng thần, có hãn đi đầu, thực mau Đại Ung các nơi tiết độ sứ, chư hầu vương sô nổi thượng hạ biểu, cũng sô nổi tỏ vẻ có thể điều binh truy kích quân giặc.

“Hiện giờ hoàng đế dừng ở trong tay đối phương, đã là vô cùng nhục nhã, văn thần nhóm kịch bản, chỉ có khác lập quân thượng, mau chóng ổn định triều cục, mới sẽ không làm ta triều tiếp tục chôn vùi đi xuống, Tần Vương là lựa chọn tốt nhất, Đậu Hoàng Hậu hi sinh cho tổ quốc, hãn làm Đậu Hoàng Hậu đích trưởng tử, lại từng có cự Đột Quyết, thu phục hai kinh không thể chi công ở, dân tâm sở hướng, danh vọng đạt tới đỉnh điểm, hơn nữa hãn tích tụ lực lượng đã lâu, từ trước chỉ là phá hủy ở danh bất chính thượng, hiện giờ chính danh, bên người vẫn có Tống Triêm, Công Tôn Ngạc chờ mưu thần, võ lại có Cao Linh Quân, Huyền Hải Đường, Vương Mộ Nham, Vương Mộ Tùng, Thượng Quan Lân chờ trẻ tuổi võ tướng, mãnh tướng như mây, thực lực mạnh nhất, một lần nữa tổ kiến một cái vận chuyển tốt đẹp triều đình, đối Đại Ung mới là tốt nhất.” Ứng phu nhân bình tĩnh mà phân tích.

“Đương nhiên, người nghĩa phụ cũng là vì người tương lai, bác một cái ủng lập chi công.” Nàng nhìn mắt vẫn luôn trầm mặc không nói Triệu Phác Chân.

“Thượng Quan Quân không có bị bắt giữ, thành phá là lúc, nàng nương Thượng Quan tộc bảo hộ chạy thoát, không có theo hoàng đế đi Giang Ninh, mà là gần đây ẩn núp xuống dưới, hơn nữa nàng đào vong là lúc, còn mang lên Tề Vương điện hạ. Lần này Tần Vương đăng cơ, Thượng Quan Khiêm tiếp tục nhậm hữu tướng, Tống Triêm nhậm tả tướng, Công Tôn Ngạc vì quốc sư, Thượng Quan Lân cũng bị phong làm Đại tướng quân, mỗi người đều cho rằng Thượng Quan Quân làm nguyên phi, lại có bảo hộ Tề Vương công lao ở, tất nhiên sẽ bị phong Hoàng Hậu, không nghĩ

tới lại là hậu vị tướng tượng vô căn cứ, chỉ phong Thượng Quan Quân vì Quý Phi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 152

“Đương nhiên, ta vĩnh viễn duy trì quyết định của người, người thật không muốn tiến cung cũng có thể, liền nói bạch thị nữ đã bệnh chết.....”

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng nói: “Không phải, liền Đức phi đi —— không cần Hoàng Hậu.” Liền tính đến Hoàng Hậu chi vị, lại như thế nào đâu? Ở trong lòng hăn, sợ là chính mình vẫn như cũ là cái kia phụ thuộc vào hăn, lại không chịu nghe lời hèn mọn cung nữ, hiện giờ bất quá là vì hai đứa nhỏ, cấp chính mình một cái danh phận, hăn đã không cần sợ hãi chính mình tiết lộ hăn bí mật.

Mẫu thân đời này lang bạc kỳ hồ, hà tất làm nàng vì chính mình cái này nữ nhi, nửa đời sau lại lo lắng hãi hùng? Nhất phẩm phi vị, đã là rất nhiều thế tộc đích nữ cầu mà không được vinh quang, nàng lại chống đỡ, bất quá là vô vị làm ra vẻ.

Nàng chưa bao giờ từng có được quá hăn, hăn rốt cuộc được như ý nguyện, cái gì đều có. Chính là nàng cố tình muốn biết, đến tốt cùng ai, mới xứng làm hăn cảm nhận trung Hoàng Hậu. Một vấn đề vẫn luôn tồn tại nàng trong lòng, chính là nếu Thượng Quan Quân nguyện ý vì hăn sinh hài tử, còn có nàng Triệu Phác Chân chuyện gì sao? Chính mình duy nhất có thể bị hăn coi trọng, cũng chỉ bất quá là sinh hoàng tử đi?

Liền tính Thượng Quan Quân là bà vú chi nữ, nếu là hăn thích nàng, thì tính sao? Đi nói cho hăn, đốt! Ta mới là Thượng Quan gia đích nữ, xuất thân cao quý, người không cần xem thấp ta? Tần Vương điện hạ Lý Tri Mân nếu là mê tín kia cái gọi là cao quý xuất thân, đích trường huyết mạch,

đã sớm nên nhận mệnh trở thành một người phú quý nhàn vương, bình thường nam tử, mà không phải một người cô độc trong bóng đêm yên lặng phần đầu mấy năm nay, tiềm long tại uyên, một bước lên trời.

Hắn trước nay liền miệt thị này đó buồn cười xuất thân luận, huyết mạch luận.

Vì hài tử, đây là hãn cho nàng lý do cùng bậc thang. Đây thiên hạ rung chuyển, loạn thế trung nơi nào đều đã nấu thân không được, hãn lại là toàn bộ Đại Ung cứu thế người, một câu, liền khiến tốt nhất đại phu lại đây, một trương thánh chỉ, đã định rồi nàng cùng hài tử quy túc, không thể lựa chọn. Vẫn là trước sau như một không dung người cự tuyệt, không chế dục cực cường người a, chưa từng có thay đổi quá.

Ôn nhu thủ đoạn, lại cất giấu không dung làm trái hàm ý, làm người không thể không ấn hãn yêu cầu đi.

Hắn thậm chí liền trưng cầu một chút nàng ý kiến đều không cần, hãn đã là cửu ngũ chí tôn thiên tử, không có gì làm thiên hạ, nàng sở hữu để ý người, đều có thể bị hãn miệng vàng lời ngọc quyết định vận mệnh.

Rời đi Phạm Dương ngày ấy, Ứng gia tặng của hồi môn gương lược đoàn xe kéo dài vài dặm, Ứng Vô Cữu mang theo tám huynh đệ đô kỵ mã đều cố ý chạy tới tới tiền đưa, Ứng Vô Cữu vẫn cứ là kia phó đứng ở lập tức nghiêm cẩn chính trực bộ dáng: “Muội muội, này đi Lạc Dương, tuy nói chúng ta huynh đệ các có quân chức trong người, không thể thiện li chức thủ, nhưng một khi người bị ủy khuất, chúng ta huynh đệ vẫn cứ là thiên sơn vạn thủy, không xa ngàn dặm, cũng sẽ cho người chống lưng, thiếu cái gì, đều chỉ lo nhờ người đi Ứng gia cửa hàng nói, bằng là cái gì trân quý đồ vật, người chỉ cần mở miệng muốn, chúng ta huynh đệ đều cho người tìm tới, chính là thiên cho người khí chịu, chúng ta chín huynh đệ, cũng có thể đem thiên thọc cái lỗ thủng! Đến nỗi a nương, chúng ta sẽ tự

tần hiếu, người chỉ lo an an nhạc nhạc, đem cháu ngoại trai cùng cháu ngoại gái cấp mang hảo.”

Ứng phu nhân vốn dĩ hồng vành mắt, nghe được Ứng Vô Cửu nói như vậy, nước mắt lại rớt xuống dưới: “Này vừa đi, cùng từ trước không thể nào lựa chọn bất đồng, người chỉ nhớ rõ, này đi là vì giải người khúc mắc, không phải đưa người đi cho người khác đập hư, người chỉ niệm ta và người các huynh đệ, bình tâm mà đi, tưởng càng tiến thêm một bước, hoặc là muốn bứt ra lui bước, đều y người tâm, ta thân mình khoẻ mạnh, không cần quan tâm.”

Triệu Phác Chân nhìn nàng, trong lòng thập phần không tha: “A nương ngàn vạn trân trọng, là nữ nhi bất hiếu.” Nàng vành mắt đỏ bừng, lại vẫn là nhin xuống, run giọng nói: “Mẫu thân, này đi, đều không phải là chỉ vì tình mà đi, nữ nhi mấy năm nay, gặp qua hoàng gia thế tộc xa hoa lãng phí cùng tranh đấu, gặp qua lê dân bá tánh pháo hoa hoà bình đạm, trong lòng cũng có điều ngộ. Ở giang hồ xa, một mình ta nhưng giáo vài tên học sinh, làm các nàng nhân sinh có điều bất đồng, mượn dùng mẫu thân cùng các huynh trưởng lực lượng, ta nhưng ở loạn thế bên trong che chở một phương dân đói, làm cho bọn họ không cần lưu ly, nhưng mà vô luận như thế nào, tần ta có khả năng, cũng bất quá chỉ có thể làm được như vậy. Này đi miếu đường chi cao, địa vị bất đồng, ta cũng tận lực thử xem xem, hay không có thể làm càng nhiều người, có thể nhân ta Triệu Phác Chân người này, đạt được càng tốt vận mệnh.”

Nàng dừng một chút: “Đây cũng là ta trước sau hận không dậy nổi người kia nguyên nhân, hãn tuy phụ một mình ta, lại cứu vớt vạn dân, chỉ làm người mà nói, hãn bất quá là tìm hãn bản tâm mà đi thôi, ta nghĩ, ta thả tìm ta bản tâm, đi nơi đó đi lên vừa đi, nhìn xem ta có thể làm được bộ dáng gì, ta nghĩ, này đại khái chính là Đạo gia nói, bản tâm tức vì đại đạo.”

Ứng phu nhân nói: “Chung quy mọi người đều có mọi người lộ, chỉ mong người niệm vẫn có mẫu thân niệm người, mọi việc lấy bình an hi

nhạc vì thương, không vui, liền trở về.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu: “Nếu là không thể, tương lai bứt ra đường lui, lại trở về cấp a cha a nương thừa hoan dưới gối.” Nàng lại cùng Ứng phu nhân đám người từ biệt hồi lâu, mới mang theo một đôi nhi nữ, hướng Lạc Dương quanh co khúc khuỷu bước vào.

Lạc Dương Thượng Dương Cung Tiên Cư Điện nội, Thượng Quan Quân cũng cũng đang cùng tiến cung thăm nàng Thượng Quan lão phu nhân nói chuyện: “Thế nhưng khổ không sinh lợi mà sinh một tử một nữ, tuy nói mấy năm nay tất cả đều là ở đánh giặc, nàng vẫn luôn tùy giá hầu hạ Hoàng Thượng, sau lại Hoàng Thượng trở về, chiến sự khẩn cấp, liền lưu nàng ở một chỗ an toàn thôn trang, cùng Lâm Nhữ trưởng công chúa cùng nhau, hiện giờ Hoàng Thượng đăng cơ, liền người tiếp trở về.”

Thượng Quan lão phu nhân nói: “Ta nói cái gì tới, làm người chú ý lung lạc Bạch gia nữ, mắt thấy cái gì không dự, cái gì quất roi hạ nhân làm vui, tất cả đều là trang, đem khắp thiên hạ người đều giấu ở, này lòng dạ sâu không lường được. Hai tử đều sinh ra tới hai cái, người một chút không biết, có thể thấy được hãn sớm đề phòng chúng ta Thượng Quan gia, hiện giờ cũng chỉ phong người vì Quý Phi, không thể không lưu tâm.”

Thượng Quan Quân nói: “Hiện giờ phụ thân, đại ca, một văn một võ, tất cả đều đảm nhiệm chức vị quan trọng, Hoàng Thượng cũng phong ta Quý Phi, tương lai còn dài, hiện giờ tất cả mọi người đều nghĩ như thế nào loại bỏ di địch, thu phục mất đất, nghênh hồi Thái Thượng Hoàng cùng Sở Vương, vẫn là không cần so đo này đó việc nhỏ. Bạch thị rốt cuộc là cái thương gia nữ, bất quá là sinh hai đứa nhỏ, lại vừa lúc gặp đăng cơ là lúc, yêu cầu cái Thái Tử tới an tâm thôi. Không phong Hoàng Hậu, ta xem đại khái là tiên hoàng hậu hiện giờ chưa an táng, Hoàng Thượng trong lòng đau thương, mới tưởng tượng vô căn cứ, nghe Văn Đồng nói, Hoàng Thượng hiện giờ mỗi ngày như tổ, trong ngoài tất cả đều phục huyền, lại là vẫn luôn ở vì tiên hoàng hậu ở thủ mẫu tang.”

Thượng Quan lão phu nhân nói: “Thái Thượng Hoàng còn ở bên ngoài, tiên hoàng hậu tự nhiên là không hảo an táng, đến có thể trước cung ở chùa Bạch Mã nội, chỉ là kia phượng ấn, nhường cho người?”

Thượng Quan Quân lắc đầu nói: “Tiềm để từ trước tuy nói không ít thị thiếp, nhưng tất cả đều là khi đó Thái Thượng Hoàng, tiên hoàng hậu, Sở Vương, Tấn Vương bên kia đưa tới, tất cả đều chưa từng thị tẩm quá, tiến cung cũng đều bất quá là tuyển hầu thôi, cũng chưa nói tới lập cái gì quy củ. Hiện giờ trong cung nổi danh có phẩm, trừ bỏ ta, cũng chỉ có Bình muội muội, được cái tài tử phong, kia cái gì phượng ấn nghĩ đến còn tại tiên hoàng hậu cung, lúc này vẫn là chớ có đi chọc Hoàng Thượng chuyện thương tâm hảo. Lễ Bộ bên kia tặng cái Quý Phi kim ấn lại đây, các nơi nha môn, nội cung bốn cục tám bộ cũng đều nhận, cũng thế, hiện giờ trong cung khẩn cũng chính là hai kiện đại sự, một là thế tiên hoàng hậu an bài hiến tế đại sự, nhị là thu thập Lâm Nhữ trưởng công chúa, Đức phi cùng Thái Tử, công chúa cư chỗ, chờ nàng tiến cung, Hoàng Thượng bên kia phân phó, nói Thái Tử, công chúa tuổi nhỏ, thả công chúa thân mình không được tốt, đều cùng Đức phi một chỗ cuộc sống hàng ngày, tự thiết phòng ăn phượng tiện hài tử.”

Thượng Quan lão phu nhân nói: “Hiện giờ người an bài các nàng đang ở nơi nào?”

Thượng Quan Quân nói: “Nói là tiểu công chúa thân mình không tốt, ta liền an bài Đức phi ở tại Cam Lộ Điện, nơi đó dựa vào Cam Thang Viện, có liếc mắt một cái nhiệt tuyến, phượng tiện tỉnh đường, Lâm Nhữ trưởng công chúa cho nàng an bài bằng giếng viện bên kia ở, Hoàng Thượng đều cho phép.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 153

Hai cha con một cái nghe không hiểu lắm, một cái nhưng vẫn kiên nhẫn giải thích, nói một chén trà nhỏ công phu, Thất Cân mới cảm thấy mệt mỏi, đánh cái ngáp hỏi: “Ta có chút mệt mỏi, khi nào hồi a nương bên kia?”

Lý Tri Mân nói: “Người a nương thân mình không tốt, đến hảo hảo nghỉ ngơi một chút, người muội muội đã làm nàng thực hao tổn tinh thần, người từ hôm nay trở đi liền cùng ta cùng nhau cuộc sống hàng ngày, người cũng là thời điểm vỡ lòng.”

Thất Cân hơi hơi kinh ngạc, vành mắt lập tức đỏ: “Kia không thể thấy a nương cùng Quan Âm nô sao?”

Lý Tri Mân vẫn cứ thập phần bình tĩnh nói: “Có thể, nhưng là phải đợi mỗi ngày người công khóa hoàn thành, người a nương cùng Quan Âm nô đều nghỉ tạm hảo, có rảnh, người liền có thể đi gặp các nàng.”

Thất Cân trong ánh mắt hàm một bao nước mắt, khó được hãn cư nhiên nhịn xuống: “A nương nói ta lớn, cùng đại nhân giống nhau, nên học đồ vật, muốn ta cùng a cha nhiều học, ta đáp ứng rồi.” Rốt cuộc là hài tử, nói nói nước mắt vẫn là không nhịn xuống rớt xuống dưới, thút tha thút thít nước mắt: “Chính là ta còn là rất muốn a nương cùng Quan Âm nô.....”

Lý Tri Mân xem hãn khóc thật sự là thương tâm, một bên khóc một bên còn cầm hãn tay áo tới sát nước mắt nước mũi, có nội thị tiến lên muốn tiếp nhận, hãn lại phất tay làm người đi xuống, lẳng lặng chờ Thất Cân khóc một hồi lâu, cảm xúc dần dần bình tĩnh chút, mới bế lên hãn tới trực

tiếp gọi người dắt một con ngựa tới, xoay người đi lên mang theo hấn ở trong vườn chạy lên.

Thất Cân kêu to lên, Lý Tri Mân ôm mềm mại thân mình, phóng ngựa chạy trốn càng nhanh chút, đến hai vòng mã chạy xuống tới, Thất Cân đã hưng phấn đến đầy mặt đỏ bừng, kêu đến giọng nói đều ách, Lý Tri Mân nhìn thời gian, làm người thượng bữa tối, chậm rãi nhìn hấn ăn hai chén, xem hấn cử chỉ văn nhã, không chặc lưỡi thè lưỡi, cũng không nhiều lắm miệng miệng lưỡi, đồ ăn không kén ăn, ăn xong về sau ăn hai khối tiểu điểm tâm, cũng không hề duỗi tay, trong lòng âm thầm gật đầu, lại gọi người bị nước ấm, hai cha con cùng nhau hảo hảo tắm xong, hấn ôm Lý Tri Mân nói trong chốc lát lời nói: “Ngày mai phụ hoàng còn mang ta cưỡi ngựa sao?”

Lý Tri Mân nói: “Chỉ sợ không được, ngày mai phụ hoàng có triều hội, còn có chút sự muốn cùng đại thần nghị.”

Thất Cân có chút thất vọng nói thanh: “Hảo.” Cũng không nháo, Lý Tri Mân hỏi hấn: “Trước kia có người đã dạy người cưỡi ngựa sao?”

Thất Cân nói: “Cửu cửu a, Đại cửu cửu mang ta kỵ quá, còn có tam, bốn, Ngũ cửu cửu, Cửu cửu cửu mang ta kỵ nhiều nhất, nhưng là a nương sợ hấn không ổn trọng, lão nhìn ta.” Lý Tri Mân biết này nói chính là Ứng gia nghĩa tử nhóm, trong lòng âm thầm kinh ngạc, cũng không biết Ứng phu nhân đến tột cùng vì sao đối Triệu Phác Chân thêm vào coi trọng, nàng thân nữ nhi không phải Thượng Quan Quân sao? Chẳng lẽ chỉ là bởi vì Ứng Khâm áp chính mình cửa này chú? Vẫn là liên tính biết nàng đã cấp chính mình sinh hài tử, cũng vẫn là hy vọng có thể làm nàng gả cho Ứng Vô Cửu? Lúc trước ở trang viên ngoài ý muốn nhìn thấy nàng, xong việc cũng thoáng tra xét quá, bất quá người ngoài cũng chỉ là biết Ứng gia nhiều cái nữ nhi, hấn là thu dưỡng, Ứng gia vợ chồng thập phần bảo ái.

Tuy rằng điểm khả nghi tiệm khởi, nhưng hăn lại không có nghĩ từ Thất Cân trong miệng thám thính cái gì, Thất Cân lại nhải lại nói chút thôn trang sự, ở hăn trong miệng, bà ngoại hăn là Ứng phu nhân, ông ngoại hăn là Ứng Khâm..... Công Tôn Ngạc nói nàng rời đi Ứng gia vào cung là lúc, Ứng gia chuẩn bị thập phần phong phú gương lược, như vậy tính ra, đảo giống thật là đem nàng làm như thân sinh nữ nhi giống nhau yêu thương, hăn bỗng nhiên nhớ tới một chuyện, lúc trước từng hứa hẹn quá, chờ hết thủy chư định sau, muốn thay nàng tìm kiếm thân sinh mẫu thân..... Nhưng mà hiện giờ thật sự bận quá, lại là chiến loạn vừa qua khỏi, sợ là càng khó tra xét.

Chẳng lẽ, Triệu Phác Chân là Ứng phu nhân một cái khác thân nữ nhi? Kia phụ thân lại là ai? Thượng Quan Khiêm, vẫn là Ứng Khâm?

Thất Cân nói trong chốc lát lời nói, liền ngủ đến giống như một đầu tiểu trư giống nhau, chút nào không thấy ở xa lạ địa phương cùng với cùng người xa lạ câu nệ, nhưng thật ra cùng khi còn nhỏ giống nhau hảo mang hảo dưỡng. Lý Tri Mân nhẹ nhàng vuốt ve hăn hô hô khuôn mặt nhỏ, áp xuống trong lòng phân loạn, nghĩ thả trước hương cái này phương hướng tra một tra.

Lại nghe đến Văn Đồng nhẹ nhàng đi đến bẩm báo: “Cam Lộ Điện bên kia Hoàn nhi cô nương tới báo, nương nương cũng đã nghỉ ngơi, bữa tối dùng một chén Hoài Sơn thịt nạc cháo, hai mảnh thất bảo bánh, một đĩa nhỏ hồng du măng chua, tiểu công chúa cũng ngủ rất khá, không có nháo.”

Lý Tri Mân nói: “Dùng đến thiếu chút, kêu hầu hạ nhân tinh tâm chút, cũng đừng làm cho nàng ăn chay, nàng thân mình không tốt, xem nàng thích ăn cái gì, hảo hảo làm, đi vào hương, đầu bếp có thưởng.”

Văn Đồng nhẹ giọng ứng, lại thấu thú nói: “Hoàng Thượng hôm nay cũng đi vào hương, từ trước đến nay là có Thái Tử bồi duyên có.” Hăn tráng lá gan nói: “Hiện giờ cũng qua vài tháng, Hoàng Thượng cũng lược

tiến chút đồ ăn mặn? Bằng không hiện giờ ngài như vậy không biết ngày đêm phê số con, quá thương nguyên khí, thân mình nhưng chịu không nổi, hiện giờ Thái Tử công chúa đều đến dựa ngài đâu, vạn nhất Thái Thượng Hoàng cùng Sở Vương điện hạ chuộc lại tới.....”

Lý Tri Mân nhìn hẩn một cái: “Cơm trưa nhưng an bài một chén chưng gà con.”

Cứ nhiên nghe lọt được! Vẫn là đến dựa Đức phi nương nương a, nhân tài tới, Vương gia liền nhiều vài phần sinh khí, cùng phía trước kia tử khí trầm trầm bộ dáng hoàn toàn bất đồng, Văn Đồng kích động vạn phần, lỗ tai đều đỏ, vội vàng đáp: “Là.”

Thái Tử cùng Hoàng Thượng cùng cuộc sống hàng ngày, làm rất nhiều người đều cho rằng vị này Đức phi thâm chịu hoàng đế long sủng, nhưng mà Hoàng Thượng lại vẫn cứ trước sau như một cả ngày cả ngày đều ở tiền triều nghị sự, phê số con.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 154

Mới nói vài câu, một cỗ nước muối chưng gà kỳ hương đã theo gà bị xé mở tán phát ra tới, trong điện tràn ngập nùng liệt chưng gà hương vị, mấy cái đại thần tất cả đều nuốt nuốt nước miếng, đã hoàn toàn vô tâm thương nghị, Tống Triêm vốn chính là cái da mặt dày, sớm đã giật giật cái mũi nói: “Đây là nước muối chưng gà, định là Đức phi nướng nướng kiệt tác, người khác lại làm không ra cái này mùi vị! Lại nộn lại hoạt, lại hương lại tiên.....” Lại trở mặt ra nói: “Hoàng Thượng săn sóc, mắt thấy đêm nay còn phải tiếp tục thương nghị, không bằng Hoàng Thượng ban thần chờ điểm ăn, lót lót bụng?”

Lý Tri Mân tức giận mà ném bút: “Cho các người nghị sự, cũng không nghị ra cái chương trình, liền không biết xấu hổ cùng Thái Tử đoạt thực!”

Tống Triêm hắc hắc cười hai tiếng, chỉ nhìn Văn Đồng không nói lời nào, Văn Đồng lại trong lòng vừa động, cười nói: “Các đại nhân vất vả, Đức phi nướng nướng cùng Lâm Nhữ trưởng công chúa vừa mới nói chuyện, trưởng công chúa nói muốn ăn nướng nướng thân thủ làm nước muối chưng gà, nướng nướng mới làm, ta xem món ăn giống như còn có bao nhiêu, bằng không nô tài đi cùng nướng nướng nói nói, thêm nữa lưỡng đạo đồ ăn lại đây cấp các đại nhân?”

Lý Tri Mân không nói lời nào, Văn Đồng lại biết đây là cho phép, như tổ hồi lâu Hoàng Thượng rốt cuộc chịu khai trai, hẳn mừng đến hai chân sinh phong, cơ hồ là bay đến Cam Lộ Điện, cười đối Triệu Phác Chân cùng Lý Nhược Toàn nói: “Nước muối chưng gà Thái Tử điện hạ thập phần thích ăn, một hơi ăn một cái đùi gà, còn muốn, sợ bỏ ăn, không dám để cho điện

hạ tận hứng, chỉ lại uống lên một chén canh, ăn cái thịt viên, vào một chén gạo tẻ cháo, liền nghỉ ngơi, chỉ là, Hoàng Thượng đang cùng Tổng thừa tướng, Thượng Quan Thừa tướng, Công Tôn quốc sư, lục thượng thư đảm người thương nghị quốc sự, hôm nay sắc đã muộn, Hoàng Thượng liền nghỉ ban vài vị đại thần dùng cơm, mới hảo tiếp tục thương nghị quốc sự..... Này Tổng thừa tướng lại lặng lẽ ương nô tài truyền lời, nói trong cung đồ ăn không thể ăn, liền niệm nường nường kia một tay.....”

Triệu Phác Chân nhin không được hơi hơi mỉm cười, nói: “Nước muối chưng gà này một chút chưng cũng không còn kịp rồi, khả xảo vừa mới nhiều yêm một con, ta sợ ngày mai muốn hư, làm người nướng thượng, mặt khác còn chưng thượng cái heo bụng, vốn định ngày mai sáng sớm cấp Thất Cân ăn một chút bổ bổ nguyên khí, tính Thừa tướng đại nhân có có lộc ăn đi, sau đó lại thiết đĩa chân giò hun khói, làm Ngự Thiện Phòng thêm vài món thức ăn, cũng không sai biệt lắm.”

Văn Đồng vui vẻ nói: “Vậy là đủ rồi, Thái Tử điện hạ bên kia gà cũng không ăn xong, nô tài này liền làm người đi Ngự Thiện Phòng truyền lời.”

Không bao lâu quả nhiên gà nướng chuẩn bị cho tốt, Triệu Phác Chân thế nó bơi lên mặt ong, lại bỏ thêm điểm tương, bạch cắt cái heo bụng phiến, mặt khác thêm điểm trứng vịt Bắc Thảo canh loãng cải thìa linh tinh cơm nhà, làm Văn Đồng đưa đến trước điện.

Buổi tối Thượng Quan Khiêm trở về, lại đi mẫu thân trong phòng: “Kia Đức phi, không đơn giản, mẫu thân vẫn là tiến cung cùng Quý Phi nói nói làm nàng để bụng chút.” Nói xong đem hôm nay Hoàng Thượng ban thực tình cảnh nói một lần, lại nói: “Hôm nay nghị sự, tất cả đều Hoàng Thượng tâm phúc, nhưng mà lại mỗi người tựa đều ăn qua Đức phi nướng nướng làm đồ ăn, này còn thôi,” hăn dừng một chút: “Ta nghe nói thánh mẫu Hoàng Thái Hậu qua đời, Hoàng Thượng ai hủy quá độ, vẫn luôn chỉ như tổ, hôm nay lại phá lệ ăn điểm Đức phi nướng nướng làm chưng gà cùng canh gà.”

“Còn có Thái Tử, ấ Bạch phi nạp vào vương phủ thời gian tới xem, tựa hồ số tuổi lớn một chút, bất quá hài tử mỗi cái đều không giống nhau, cũng lấy không lớn chuẩn.”

Thượng Quan lão phu nhân mở to mắt: “Không có con tin nghi sao?”

Thượng Quan Khiêm lắc đầu: “Hoàng Thượng hiện giờ thượng vô trường bối, hiện giờ lại tông miếu điêu tàn, hơn nữa kia hài tử lớn lên cùng Hoàng Thượng giống nhau như đúc, ta đoán sợ là Bạch gia nữ nhi, đã sớm đã đến bên người Hoàng Thượng hầu hạ qua, chỉ là vẫn luôn đề phòng chúng ta Thượng Quan gia.”

Thượng Quan lão phu nhân mở mắt ra nói: “Hoàng Thượng đăng cơ, lại không có phong nguyên phi vi hậu, ta lúc ấy trong lòng liên lụy bộn, chỉ có Quý Phi còn tưởng rằng là bởi vì Hoàng Thái Hậu qua đời duyên cớ, chỉ là hiện giờ này cũng không ở nàng, mà là Hoàng Thượng rốt cuộc nghĩ như thế nào. Ta phía trước này đây vì Hoàng Thượng rốt cuộc là ghi hận thượng chúng ta, tưởng chúng ta phái người ám sát Thanh Phồn Thái Tử, hãm Lâm Nhữ công chúa nhập hiểm cảnh, bởi vậy một tay đề bạt trọng dụng người, lại làm Lâm nhĩ chương cấm vệ, một tay kia lại đề bạt Quân Nhi Hoàng Hậu chi vị, gõ chúng ta một vài, hiện giờ nghe tới, chẳng lẽ là này Đức phi có sủng, Hoàng Thượng sợ nàng bị ủy khuất, đơn giản tạm thời không phong hậu?”

Thượng Quan Khiêm cười khổ một tiếng: “Đại tông năm đó vì không chịu ngoại thích phát triển an toàn, chung thân không phong hậu, triều đại cũng không phải không có tiền lệ, ta chỉ sợ là chúng ta Thượng Quan nhất tộc hiện giờ quá mức lừng lẫy, Hoàng Thượng có điều kiêng kị, ta hiện giờ nghĩ, muốn hay không già từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, trong triều, chỉ chờ Lâm nhĩ tính.”

Thượng Quan lão phu nhân lắc đầu: “Lâm nhĩ còn quá xúc động lỗ mãng, còn cần người vững vàng mà đưa một phen, bảo che chở mấy năm,

lại làm Quân Nhi phong hậu, làm Bình Nhi sinh hạ hoàng tử, chúng ta Thượng Quan tộc, mới tính ổn. Ta ngày mai liền vào cung, cùng Quý Phi nói, mau chóng an bài tài tử thị tẩm.”

Chương 186 cữu cữu

“Thị tẩm?” Thượng Quan Quân trong lòng cười lạnh: “Tổ mẫu, ngài ở ngoài cung không biết, hiện giờ tiền triều bận tối mày tối mặt, Hoàng Thượng cơ hồ ngày đêm không thôi, không phải ở nghị sự, chính là ở phê sổ con, lại là ở vì Hoàng Thái Hậu thủ, này một chút an bài thị tẩm, tất nhiên là sẽ bị Hoàng Thượng bác bỏ tới, ta nhưng không cái kia mặt, hoặc là người làm Bình Tài nhân chính mình đi thử thử xem trọng.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 155

Thượng Quan Lân bốn mang theo mấy cái binh sĩ ở tuần tra cung vệ, quay đầu nhìn đến Thượng Quan Quân, thần sắc xa cách: “Quý Phi nương nương.”

Thượng Quan Quân nói: “Ca ca hôm nay đương trị? Không biết sẽ gặp được ca ca, ta nơi đó còn cấp ca ca làm hai đôi giày.....”

Thượng Quan Lân đạm mạc nói: “Nương nương, hiện giờ ngài thân phận không thể so từ trước, trong cung quy củ nghiêm ngặt, ngài còn đương tránh tị hiềm hạo, thuộc hạ cáo lui.”

Thượng Quan Quân thở dài, cái này ca ca hiện giờ là càng ngày càng phản nghịch, chiến loạn sau hắc đi theo Hoàng Thượng, trước sau bình loạn cự địch lập không ít quân công, thu phục hai kinh thời điểm, hắc trở về, đã bị Hoàng Thượng ủy lấy trọng trách, mệnh này giam lãnh bắc nha cấm quân đô đốc, thống lĩnh cấm cung bắc nha mười sáu vệ, nam nha còn lại là Cao Linh Quân lãnh, Cao Linh Quân chính là thật đánh thật Hoàng Thượng tâm phúc trọng thần, Thượng Quan Lân lại vị cư này thượng, có thể thấy được Hoàng Thượng đối thượng quan gia coi trọng, nhưng mà vị này đại ca, đầu tiên là từ quan không thành, liền vẫn luôn đối trong nhà lạnh như băng, thập phần phản nghịch, chưa thành hôn không thể tự lập dừng phủ, hắc liền trường cư cung vệ, cơ bản không trở về nhà.

Cũng không biết đến tột cùng vì sao đối trong nhà như thế kháng cự. Nhưng đối nàng tới nói, Thượng Quan Lân lại là một cái không thể sơ sẩy mượn sức đối tượng —— rốt cuộc bọn họ đã từng từng có như vậy tình

cảm thâm hậu thơ ấu. Nếu là sớm biết rằng bọn họ không phải thân huynh muội, nàng liền sẽ không như thế tùy hứng lần nữa tiêu hao bọn họ cảm tình, mà là nghĩ biện pháp đem cái này ca ca thu phục —— bất quá, hiện giờ còn không muộn. Nàng một bên đoán, một bên hồi cung không đề cập tới.

Thượng Quan Lân cười ngựa chậm rãi mà đi, lại bỗng nhiên nhìn đến một cái tiểu nam hài bỗng nhiên từ chỗ ngoặt chạy ra tới, suýt nữa liền chạy vội tới vó ngựa hạ, hăn lảo đảo kinh hãi thít chặt mã uống đến: “Người nào?”

Kia hài tử ngẩng đầu lên, bỗng nhiên hai mắt sáng ngời: “Cửu cửu!”

Thượng Quan Lân ngạc nhiên, cúi đầu cùng kia tiểu nam hài nhìn nhau trong chốc lát, kia hài tử lại vươn tay thập phần hào phóng mà muốn ôm một cái bộ dáng: “Ta cũng muốn cười ngựa! Người là Thượng Quan Lân cửu cửu! Ta đã thấy bức họa, a nương nói người sẽ rất nhiều thú vị đồ vật, sẽ mang ta chơi, có phải hay không!”

Thượng Quan Lân duỗi tay đem hăn lôi kéo quả nhiên kéo lên mã, xem này tiểu nam hài trên người ăn mặc đẹp đẽ quý giá áo choàng cùng với có tám phần giống Hoàng Thượng bộ dáng, biết này hăn là chính là kia Đức phi sở ra, làm cho bọn họ toàn tộc trận địa sẵn sàng đón quân địch Thái Tử, này cửu cửu lại là như thế nào? Nghĩ đến kia Đức phi từ trước bất quá là vương phủ thị thiếp, chính mình vì Vương phi đệ đệ, nói câu cửu gia cũng không quá, đại khái từ trước làm thị thiếp nơm nớp lo sợ, không thể không giáo bảo hài tử tôn trọng chính phi đi, cũng coi như là cái có tâm. Hăn nghĩ đến hơi có chút đần độn vô vị, nhưng xem đứa nhỏ này đôi mắt lấp lánh, thập phần hiếu động mà thành thạo mà điều chỉnh tốt tư thế, oa ở hăn trong lòng ngực: “Cửu cửu, ngoạn nhi trước không nóng nảy, người có thể trước mang ta trở về một chút Cam Lộ Điện sao? Ta a nương vội vã tìm ta đâu.”

Thượng Quan Lân cười nhạt: “Hảo đi, lao ngài này một tiếng cữu cữu, liền đưa người qua đi đi, Thái Tử điện hạ.”

Chương 187 vết thương cũ

Trình Quán trong điện, cấm vệ Lâm Hồ thật cẩn thận bẩm báo: “Thái Tử điện hạ trộm chạy ra đi sau, bọn thuộc hạ lặng lẽ theo một đoạn, nhìn đến Thái Tử điện hạ gặp gỡ Thượng Quan đại nhân, liền thượng Thượng Quan đại nhân mã, hàn huyền trong chốc lát, coi trọng quan đại nhân liền mang theo Thái Tử điện hạ, hướng Cam Lộ Điện phương hướng đi. Chúng tiểu nhân theo một đoạn, Thượng Quan đại nhân phát hiện, gật gật đầu, ý tứ là hắc hắc hộ tống hảo Thái Tử điện hạ, bởi vì phía trước Hoàng Thượng cũng nói, nếu là Thái Tử điện hạ đi Cam Lộ Điện, không cần ngăn trở, lặng lẽ hộ tống đến có thể, bởi vậy bọn thuộc hạ để lại hai người vẫn cứ xa xa đi theo, mặt khác trở về bẩm báo Hoàng Thượng bảo cho biết.”

Lý Tri Mân rất là ngoài ý muốn nâng đầu: “Tiểu tử này cư nhiên có thể nói phục Thượng Quan Lân dẫn hắc chạy trốn?”

Văn Đồng một bên thế Thái Tử nói chuyện: “Điện hạ nhiều như vậy thiên không gặp Đức phi nương nương, tư mẫu chi tâm cũng là khó tránh khỏi.”

Lý Tri Mân trên mặt nhỏ đến không thể phát hiện mà lộ cái tươi cười: “Vốn dĩ chính là muốn nhìn một chút hắc có thể nhẫn mấy ngày, có thể nhẫn bảy ngày, đã là thực ngoài dự đoán, theo bọn họ đi thôi.”

Thượng Quan Lân một đường hộ tống tiểu Thái Tử, cơ hồ vài lần muốn đem này phiên nhân ồn ào tiểu nam hài đề xuống ngựa đi, sao liền có như vậy không sợ sinh tự quen thuộc tiểu hài nhi? Chính mình chính là hắc đối đầu! Đầu ra như vậy kêu đến như thế thân thiết, còn dùng sức làm nũng tiện nghi cháu ngoại trai?

Đi đến Cam Lộ Điện, kêu mở cửa, mở cửa tiểu nội thị tung ta tung tăng chạy đi vào thông báo, Thất Cân sớm đã giãy giụa xuống ngựa, một đường kêu: “A nương..... Cữu cữu đưa ta lại đây.” Sức sống dư thừa mà vọt đi vào, chỉ còn lại có Thượng Quan Lân đứng ở cửa, hơi có chút từ ồn ào trung giải thoát cảm giác, xoay người lên ngựa liền phải trở về.

Lại nhìn đến bên trong có động tĩnh, một nữ tử trên người chỉ đơn giản xuyên kiện chồn trắng da tố bào, tóc đen vấn cái tiểu thu nhĩ, trong tay ôm cái phấn trang ngọc trác xinh đẹp tiểu nữ hài vội vàng đi ra, ngẩng đầu cùng lập tức Thượng Quan Lân bốn mắt nhìn nhau, Thượng Quan Lân nhất thời liền ngây ngẩn cả người.

Thất Cân còn ở lớn tiếng ồn ào: “Người xem đúng hay không, ta nói là lân cữu cữu đi? Ta liếc mắt một cái liền nhận ra tới!”

Triệu Phác Chân nhìn đen trắng Thượng Quan Lân, nhin không được nhovn miệng cười: “Thượng Quan tướng quân, đã lâu không thấy.” Từ biết Thượng Quan Lân nguyên lai là chính mình thân huynh đệ, từ trước những cái đó giấu đầu lòi đuôi phảng phất dụng tâm kín đáo tiếp cận, vụng về lấy lòng, một lần lại một lần lộ liễu thảo muốn, biến thành một cái đại ca dốc hết sức lực tại gia tộc phản đối hạ, vẫn cứ nghĩ mọi cách đối chính mình thân muội muội càng tốt một ít, hy vọng có thể giải cứu muội muội có khả năng trả giá lớn nhất thiện ý. Nàng hiện giờ nhìn đến hắn, trong lòng là thập phần thân cận.

Thượng Quan Lân buồn vui đan xen, cư nhiên không biết như thế nào phản ứng: “Chân Nhi..... Cư nhiên là người?” Hắn khó có thể tin, xoay người xuống ngựa, lại nhìn nàng trong tay trộm nhìn hắn tiểu nữ hài: “Người, người chính là Đức phi?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 156

Văn Đồng nhìn ngự giường bên trên đài tràn đầy số con, tâm một hoành, lại là cắn chặt răng, phân phó tiểu nội thị nhóm xem trọng Hoàng Thượng, chính mình hướng Cam Lộ Điện đi.

Chương 188 hầu bệnh

“Vết thương cũ phát tác?” Triệu Phác Chân nhìn Thất Cân cùng Quan Âm nô đều ngủ hạ, chính mình cũng chính rửa mặt chải đầu quá muốn ngủ hạ, nghe được Văn Đồng tới, liền đứng dậy khoác áo ra tới.

Văn Đồng vành mắt mũi đều đỏ bừng: “Mấy năm nay, nào một ngày không phải ở trên ngựa quá, người khác chỉ nhìn hăn đông chinh tây chiến, thu phục hai kinh, kiến hạ không thể công lao sự nghiệp, nào biết đâu rằng kia đều là cái gì đối lấy! Dãi nắng dầm mưa, mang theo binh hành quân gấp, đường dài bôn tập, đánh lén di địch, kia đều là dựa vào mệnh đoạt tới thời gian, bức lui man nhân! Vốn dĩ năm đó đánh Đột Quyết kia hội, thân mình trúng độc, liền vẫn luôn không được tốt, sau lại tinh tế dưỡng mấy năm, khá hơn nhiều, kết quả mấy năm nay, không phải ở đánh giặc, chính là tại hành quân, bằng không chính là ở không biết ngày đêm cùng người nghị sự, phê số con, năm trước biết Thái Hậu sự, lập tức liền phun ra huyết, trên người vết thương cũ nhiều vô cùng, Công Tôn tiên sinh mấy năm nay vẫn luôn khuyên hăn hảo sinh điều dưỡng thân mình, nơi nào từng có một ngày an bình nhật tử, đêm nay lại là vết thương cũ phát tác, phục được, ngủ, rồi lại muốn nói chờ một chén trà nhỏ sau còn muốn lên phê mấy cái quan trọng số con, nường nường, ngọn nến nơi nào chịu được hai đầu thiêu, người này cũng không phải làm bằng sắt a! Nô tài nghĩ, chỉ có nường

nường đảo còn khuyên đến Hoàng Thượng nghe được một hai câu, bởi vậy đánh bạo lại đây thỉnh nường nường đi hầu hạ Hoàng Thượng, bảo trọng long thể.....”

Văn Đồng cùng Triệu Phác Chân năm đó đều là ở Vương gia bên người hầu hạ hạ nhân, tình cảm thượng vốn là không thể so người bình thường, Triệu Phác Chân tuy rằng trong lòng biết Hoàng Thượng chưa chắc thật nhiều sao coi trọng chính mình, bất quá là xem ở hải tử trên mặt, cho nàng vài phần bạc diện thôi, vẫn là xem không được Văn Đồng quỳ xuống cầu nàng bộ dáng, đứng lên thay đổi quần áo, quả nhiên đi theo hẩn tới rồi Trình Quán điện.

Lý Tri Mân là một đến lợi hại, một giấc này một ngủ liền ngủ tới rồi canh ba thiên, đợi cho hẩn bỗng nhiên tỉnh lại, kinh giác đã ngủ lâu lắm, mắt thấy liền phải lâm triều, đang muốn giận dữ quở trách tùy tùng nội thị, lại lóa mắt nhìn đến một cái mảnh khánh thân ảnh ngồi ở ngự giường bên, cầm chi bút ở cúi đầu viết giấy tiên. Hẩn đã từng thập phần quen thuộc cái này bóng dáng, nhưng mà hiện giờ lại bưng tỉnh như mộng, trứng ngỗng trên mặt đã từng từng có mang chút khờ dạng song cằm đã hoàn toàn biến mất, thay thế chính là tú lệ tiểu xảo cằm, trơn bóng trắng nõn làn da, cùng với cúi đầu, cổ phía sau lưng lộ ra mấy cái nhỏ bé mà rõ ràng xương sống nhô lên.

Gầy, hẩn trong lòng nói.

Hẩn đứng dậy nói: “Sao người lại tới đây?”

Triệu Phác Chân ngẩng đầu nhìn hạ hẩn, lại cúi đầu rũ xuống đôi mắt, nghiêm túc đem kia giấy tiên kẹp thượng sổ con, phóng thượng ngự án thượng, bên trên sổ con đã chỉnh tề mà chia làm mấy điệp, nàng nhẹ giọng nói: “Văn Đồng công công nói ngài vết thương cũ phát tác, mệt vô cùng, phải hảo hảo nghỉ tạm, chính là ngày mai còn có đại triều hội, Hoàng Thượng còn có rất nhiều sổ con muốn phê, làm ta lại đây hầu bệnh. Ta nghĩ

đại triều hội, số con cũng có cái nặng nhẹ nhanh chậm, liền đánh bạo, ần ngài từ trước quy củ, đem này đó số con phân phân, bên này cấp, ta đã thả giấy tiên, làm cái đơn giản trích chú bản ghi nhớ, phương tiện Hoàng Thượng ý kiến phúc đáp.”

Lý Tri Mân gật gật đầu, đứng dậy, cảm giác trên người vẫn là trầm trọng quỵện mệt đến lợi hại, Triệu Phác Chân lại đây nhẹ nhàng đỡ hấn một phen, làm hấn ngồi xuống, quả nhiên cầm bốn số con lại đây: “Này bốn, Hộ Bộ tính toán khiến người chủ trì các châu huyện đo đạc cả nước thổ địa, ần đinh thu thuế, đề ra vài người tuyển, ta nhìn hạ, nhớ mang máng đều là từ trước Hộ Bộ lão quan viên.”

Hấn gật gật đầu: “Các nơi chiến loạn sau, thế tộc thiếu không ít, nhân cơ hội đem thổ địa thu hồi, là một chuyện tốt.” Nói tiếp nhận số con nhìn mắt kia phía trên bản ghi nhớ, quả nhiên cùng từ trước giống nhau rõ ràng đơn giản, nàng đã gặp qua là không quên được, lại đọc sách cực mau, từ trước thế hấn xử lý chính vụ, nhất quán đều là làm nhiều công ít, hấn rũ xuống mí mắt, cầm bút son, phê mấy hành tự, cho phép Hộ Bộ Thượng Thư số con.

Triệu Phác Chân lại cầm tiếp theo bốn lại đây: “Này vốn là Lễ Bộ, kiến nghị đại làm Hoàng Thái Hậu đầy năm tế.” Lễ Bộ rõ ràng biết Hộ Bộ không có tiền, nhưng lại sợ làm không xong phải bị Hoàng Thượng quở trách, đơn giản ném đá dò đường, nhưng sự tình quan đậu Thái Hậu, nàng vẫn là đem này số con đặt ở phía trên. Lý Tri Mân cầm lại đây, phê mấy chữ, lại là quốc gia hiện giờ trăm phế đải hưng, thánh mẫu Hoàng Thái Hậu từ trước liền lấy tiết kiệm vì muốn, hiện giờ đầy năm tế cũng không nên phô trương, Tề Vương, Lâm Nhữ trưởng công chúa chủ sự, tiền bạc từ trong kho phí tổn, Lễ Bộ phối hợp tham gia.

Này lúc sau liên tiếp phê mấy chục bốn số con, tuy có Triệu Phác Chân hỗ trợ, rốt cuộc cũng vẫn là một hơi phê tới rồi lâm triều khi, chỉ thấy Văn Đồng lại đây tặng sớm một chút lại đây, hấn cũng chỉ là vội vàng thay

đổi đại triều long bào, đeo quan, uống lên hai khẩu tổ yến canh, liền thượng triều đi. Triệu Phác Chân xem hăn hạ bút phê sổ con không cần nghĩ ngợi, bút như long xà, lại vẫn là không có phê xong sổ con, liền nước miếng cũng chưa không uống, nghĩ đến ngày ngày đều là như thế, cũng khó trách tâm thần và thể xác đều mệt mỏi, thân mình đỉnh không được, trên mặt mắt thấy thon gầy đến lợi hại, cũng không biết còn có thể đỉnh tới khi nào. Trong lòng than thở, thể nhân chỉ thấy hăn rút cuộc bước lên này quyền lực cao nhất phong, vinh quang vô hạn, ai nhìn đến hăn dưới chân bụi gai, trên vai trọng trách?

Văn Đồng nhìn người hầu hạ Lý Tri Mân đi rồi, mới lại đây chấp tay thi lễ nói: “Đa tạ nương nương, nương nương cũng vất vả, Hoàng Thượng vừa mới nói ngài đêm qua không ngủ, làm ngài chạy nhanh hồi cam lộ điện đi hảo sinh nghỉ tạm.”

Triệu Phác Chân gật đầu đứng lên, nàng một đêm không ngủ, cũng thấy ra mệt tới, đứng dậy đang muốn trở về, lại hỏi Văn Đồng: “Hoàng Thượng thường xuyên như vậy suốt đêm suốt đêm, thức khuya dậy sớm mà phê sổ con?”

Văn Đồng mắt đỏ lên: “Tự đẳng cơ tới, nào một ngày không phải như vậy, buổi tối lược nghỉ một chút, liền lên phê sổ con, đó là ngủ, cũng ngủ không an bình.” Triệu Phác Chân suy nghĩ hạ đêm qua nhìn đến trên mặt hăn kia nặng nề ủ rũ, nhẹ giọng nói: “Vẫn là thỉnh Công Tôn tiên sinh tới cấp Hoàng Thượng nhìn nhìn lại đi.”

Lý Tri Mân hạ triều, thay đổi thường phục, quả nhiên nhìn đến Công Tôn Ngạc thỉnh thấy vẫn an ổn con, lạnh lùng hoành mắt Văn Đồng, Văn Đồng quỳ xuống tới nói: “Đức phi nương nương sáng nay phân phó nô tài, thỉnh Công Tôn tiên sinh tiến vào cấp Hoàng Thượng nhìn xem thân mình, nô tài không dám cãi lời.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 157

Cao Linh Quân ghen hòng nhìn trân trối: “Kia..... Hoàng Thượng.....”

La Khi nói: “Hoàng Thượng cũng là cái người thông minh! Đường nhiên biết Đức phi bất đắc dĩ, hăn đem người bức tiến cung, lại then trong lòng, căn bản không dám đối mặt Đức phi!”

La Khi lại nằm xuống, cười nói: “Ta nếu là Hoàng Thượng, ta cũng cảm thấy không thú vị, lúc trước đều người chết ta sống, hiện giờ cưỡng bức người tiến vào, nhìn nhân gia miễn cưỡng cười vui, vì hài tử vì người nhà khúc ý lấy lòng, rõ ràng biết đối phương trong lòng không chừng cỡ nào hận chính mình, lại còn muốn diễn xuất một mảnh lưu luyến thâm tình tới, có ý tứ sao.”

Cao Linh Quân lắp bắp nói: “Chính là ta cảm thấy, Đức phi nương nương đối Hoàng Thượng, chưa chắc liền có như vậy tuyệt tình..... Lúc trước cũng là bất đắc dĩ a.....”

La Khi cười nhạo một tiếng: “Hoàng Thượng sẽ tin sao? Hoàng Thượng chính là cái tuyệt đỉnh người thông minh, người thông minh a, thường thường mới có thể đem chính mình cấp vòng đi vào, hưởng chi để hoàng đa nghi, Tiểu Chân Nhi khó a, có như vậy một cây xương cá ngạnh ở nơi đó, nàng lại thế nào, Hoàng Thượng cũng sẽ không tin tưởng nàng là đối hăn thiệt tình thực lòng toàn vô khúc mắc đi. Tương lai Thái Tử lại lớn hơn một chút, lại là một đợt tinh phong huyết vũ, hậu cung, nhưng còn có Thượng Quan Quân đâu, vị kia cũng không phải ăn chay. Để hoàng gia,

đâu ra cái gì quyết chí không thay đổi, tình thâm như hải, chỉ có kia ngôi vị hoàng đế, chỉ nhất thật sự.”

Vợ chồng hai người đều trầm mặc, hiển nhiên đều cảm giác được thế sự nhiều chông gai, nhân sinh gian nan tới.

Ngày thứ hai Cao Linh Quân vẫn là lén lặng lẽ hỏi Hoàng Thượng: “Hiện giờ triều cục đã định, Hoàng Thượng sao không lệnh Thái Tử trở thành danh xứng với thật đích trưởng tử?” Lại là ám chỉ lập Đức phi vi hậu.

Lý Tri Mân nhìn hẩn một cái, rốt cuộc là cận thần, cùng người khác bất đồng, hẩn gõ gõ cái bàn: “Không được, Thái Thượng Hoàng, phải về tới.”

Cao Linh Quân ngày gần đây cũng không lớn quan tâm quốc sự, nghe vậy lắp bắp kinh hãi: “Thanh Phồn nhả ra? Kia Thái Tử..... Sở Vương đâu?”

Lý Tri Mân xoa xoa ấn đường: “Thanh Phồn bên kia cũng biết hiện giờ trong tay con tin không có gì dùng, cùng phái đi sứ thần ma lâu ngày, rốt cuộc nhả ra, không hề yếu địa muốn người, chỉ cần kim bạch ba trăm vạn, trăm ứng, không thể làm Thái Thượng Hoàng vẫn luôn lưu lạc bên ngoài, này thật sự là ta triều sỉ nhục, Sở Vương cùng với một chúng đại thần nữ quyến, cũng đều khai giới tới, phân biệt chuộc người. Trẫm đã hạ chỉ, mệnh các thế tộc quý huân tự hành thấu tiền chuộc người, nói vậy sáu tháng cuối năm, Thái Thượng Hoàng cùng Sở Vương, Tấn Vương liền đã trở lại, còn có Thôi thị, nàng cũng còn sống, Thái Thượng Hoàng là ta thân sinh phụ thân, Thôi thị lại là tiên đế quả phụ, bọn họ dù sao cũng là ta trưởng bối, đến lúc đó còn có một hồi trận đánh ác liệt muốn đánh, không đáng đem nàng đẩy đến nơi đầu sóng ngọn gió thượng, hiện giờ ta không phong hậu, vì chính là đến lúc đó Thái Thượng Hoàng cùng Thôi thị muốn phát tác, cũng tìm không thấy danh chính ngôn thuận người tới giận chó đánh mèo, Quý Phi có Thượng Quan gia chống, bọn họ không thể thế nào,

Đức phi cũng chỉ có thể dựa ta che chở, phong hậu sẽ chỉ làm nàng trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, hai mặt thụ địch.”

“Sở Vương trở về, lại phải có một nhóm người ngo ngoe rục rịch, trăm yêu cầu toàn lực ứng phó, không hy vọng có người mượn nàng lệnh trăm phân tâm.” “Hơn nữa hiện giờ không phải thời cơ, nàng bước lên hậu vị, sẽ gặp quá nhiều phê bình chỉ trích, ta muốn chính là làm nàng không hề dị nghị, vinh quang vô cùng mà bước lên hậu vị —— hơn nữa là cam tâm tình nguyện.” Cuối cùng một câu, Lý Tri Mân nói được đặc biệt trầm thấp, Cao Linh Quân cơ hồ nghe không rõ, lại không dám hỏi.

Bên kia sương, Tề Vương Lý Tri Phác lại cùng Lâm Nhữ trưởng công chúa Lý Nhược Toàn cũng đều nhận được chủ trì thánh mẫu Hoàng Thái Hậu đầy năm nghi thức tế lễ thánh chỉ, vôi vàng đều chạm vào mặt, Lý Tri Phác cầm kia nội vụ tư cấp tới bạc đơn tử, nhẹ giọng nói: “Tiền không đủ, năm ngàn lượng, đủ làm cái gì, này đã là chùa Bạch Mã bên kia xem ở mẫu hậu phân thưởng, tự nguyện miễn phí làm tam tràng pháp sự.”

Lý Nhược Toàn nói: “Lễ Bộ bên kia không có tiền?”

Lý Tri Phác nói: “Không ngừng không có tiền, liền lễ khí đồ dùng cúng tế, tất cả đều cấp những cái đó di dịch cấp mang đi hoặc là tạp lạn, tất cả đều đến hiện mua! Nhưng mà chiến hỏa vừa qua khỏi, lò gạch nơi nơi đều khai không được công, không có người, hiện giờ trên phố cái gì đều quý, hơi có chút bộ dáng đồ dùng cúng tế, càng là quý thật sự, đều biết đó là thế gia nhà cao cửa rộng phải dùng. Ta hôm qua thoáng liệet trường đơn tử, riêng là đồ dùng cúng tế, đồ lễ, lễ phục, các màu tế phẩm, phóng sinh dùng điều cá, còn có yến hội, mỗi giống nhau liền tính ẩn tiết kiệm tính xuống dưới, ít nhất cũng đến một vạn lượng bạc, nếu là lại làm phô trương chút, hai ba vạn càng là hơn, ta nhìn Lễ Bộ bao năm qua lệ, mỗi năm cho tiền để làm nghi thức tế lễ, đều ít nhất năm vạn lượng, mẫu hậu hi sinh cho tổ quốc mà chết, lúc trước lại là hấp tấp liệem, hoàng huynh vẫn luôn đánh giặc, chỉ là vôi vàng táng hạ, lễ tang thập phần hấp tấp keo kiệt, hiện giờ

thật vất vả thiên hạ thái bình, chẳng lẽ liền cái giống dạng điếm đầy năm nghi thức tế lễ đều làm không được? Còn phải đi cùng hoàng huynh nói, thêm nữa điếm mới khiến cho.”

Lý Nhược Toàn nói: “Đây cũng là Hoàng Thượng giao cho người ta làm đầu một cọc phái đi, ta nghe nói phía trước là Quý Phi muốn ôm, Hoàng Thượng giao cho chúng ta, có thể thấy được là tin cậy nể trọng chúng ta, lại là mẫu hậu nghi thức tế lễ, hiện giờ trong cung tiết kiệm, liền Hoàng Thượng nghe nói tam cơm cũng chỉ ba cái đồ ăn, nơi nào đều thiếu tiền, đi tìm hoàng huynh thảo tiền, còn không phải là khó xử hoàng huynh sao? Ta nhưng không cái này mặt này một chút lại đi thảo tiền, nếu là tiền đủ, kia hà tất còn muốn giao cho chúng ta?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 158

Hoàng Nguyên đã bước ra khỏi hàng, rõ ràng mà đọc phân tổ, Lam Tranh phụ trách đệ đơn một tổ tổ trưởng, chỉ đọc sách toàn tu sửa đầy đủ hết, liền dẫn người đăng ký sau đưa về kho trung, nàng trong lòng rất là vừa lòng, cảm thấy Triệu Phác Chân rất cuộc vẫn là niệm ngày cũ tình cảm, này việc thoải mái thật sự. Các chất hợp thành phái hảo, lại cấp tiểu tổ trưởng đã phát một quyển hơi mỏng quyển sách nhỏ, quyển sách thượng có các tổ người danh, cụ thể phụ trách tế vụ, cùng mặt khác tổ nối tiếp phối hợp người danh, xem qua đi thập phần rõ ràng minh bạch. Mắt thấy các tổ đều phân công rõ ràng, liền có người nâng bước dư tới, mọi người cung tiễn Đức phi đi, mới đều hai mặt nhìn nhau, lại không người dám nói một câu Đức phi nhàn thoại, mà là khẩn trương ẩn chức tư hành động lên.

Lam Tranh vội xong rồi một ngày này, trở lại Tiên Cư Điện, nhớ tới Triệu Phác Chân chính là Đức phi này một chuyện, cũng không biết Thượng Quan Quý Phi đã biết không có, nghĩ đến sớm hay muộn sẽ có người nói cho nàng, nhưng là chính mình..... Nàng do dự sau một lúc lâu, vẫn là đi phía trước cầu kiến Thượng Quan Quý Phi.

Thượng Quan Quân trong tay chính cầm một cái tuyến đoàn đậu miêu, một bên không chút để ý mà nghe trước mặt tiểu cung nữ báo cáo, Lam Tranh nhận được cũng là hôm nay đi kho sách một cái tên là đậu nhi tiểu cung nữ, nguyên lai sớm đã có người tới thượng vội vàng tỏ lòng trung thành, nàng trong lòng thầm mừng chính mình ăn phân đều không đuối kịp nhiệt, một bên tiến lên bái kiến Thượng Quan Quân.

Thượng Quan Quân cười nói: “Người cũng tới, ta nghe nói Đức phi nương nương cư nhiên tự xuất tiền túi cho các người tiền, làm cho các người sớm ngày tu sửa xong? Quả nhiên thương nhân xuất thân, tài đại khí thô, trọng thưởng dưới tất có dưng phu, nghĩ đến này cộc phái đi thực mau là có thể xong xuôi, đảo cũng coi như là làm được không tồi, người cũng có thể phát bút tiểu tài.” Nàng bên cạnh Chu Bích thấu thú cười nói: “Này cũng không phải là có tiền có thể sử quý đây ma sao.”

Thượng Quan Quân nói: “Chỉ là cứ như vậy, nàng lại là liên Thượng Cung Cục bên kia đều đắc tội, sau này lại phái đi người, không có tiền chỉ sợ cũng không ai nguyện ý làm, tương lai liên đứng đắn chủ tử trước mặt, bọn nô tài đều không muốn hầu hạ, nhưng như thế nào được, Hoàng Thượng từ trước thưởng phạt phân minh, sợ là chưa chắc cao hứng đâu, chỉ sợ Đức phi này nhất chiêu, tổn công vô ích nha.”

Chu Bích cười nói: “Nghĩ đến Đức phi nương nương từ trước vẫn luôn ở Trường An ở, không biết Lạc Dương trong vương phủ quy củ nghiêm chỉnh, bất quá nương nương ngài cũng chớ nên trách Đức phi nương nương kiến thức thiên cận, theo ta thấy từ trước Trường An bên kia hầu hạ, đều là Vương gia người bên cạnh, rất nhiều đều là trong cung ra tới, lại nói tiếp liền ta đều khó sai khiến đến động, càng đừng nói Đức phi nương nương lúc trước bất quá là cái thị thiếp..... Nhưng không được dùng tiền tạp sao? Nghĩ đến tạp thành thói quen, cho nên vào cung vẫn là này tiểu gia đình diễn xuất. Còn phải Quý Phi nương nương hảo tâm nhiều cùng nàng nói một chút hảo, bằng không đến lúc đó Hoàng Thượng trách tội xuống dưới, đảo quái nương nương không nhắc nhở đâu.”

Thượng Quan Quân mỉm cười: “Ta nhưng không làm này xuất đầu cái rui, đều có người đi cùng Hoàng Thượng nói.” Nàng cười nhìn mắt Lam Tranh, lười biếng nói: “Lam tử tử cũng là lại đây nói hôm nay này cộc sự đi? Ta đã hết biết, lao người chạy một lần.”

Lam Tranh lại chần chờ trong chốc lát nói: “Quý Phi nương nương, có biết Đức phi nương nương xuất thân?”

Thượng Quan Quân ngẩn ra: “Xuất thân? Nàng không phải Dương Thành Bạch gia phú thương nữ sao?”

Lam Tranh cắn chặt răng, nhẹ giọng nói: “Hôm nay nô tỳ nhìn thấy Đức phi nương nương, lại là từ trước cũng ở Vương gia bên người hầu hạ quá, trong cung ra tới người xưa.”

Thượng Quan Quân đã thu tươi cười, ngồi dậy, nàng cũng không biết vì sao, trước tiên đã hiện lên một cái tên: “Triệu Phác Chân?”

Lam Tranh nói: “Đúng vậy, nô tỳ không biết nàng như thế nào biến thành Bạch gia nữ nhi, chỉ là hôm nay đi trừ bỏ nô tỳ, còn có mấy cái đều là thời trước ở Hoàng Hậu bên người hầu hạ quá, ở trong cung làm việc gặp qua nàng, nương nương tìm tới vừa hỏi liền biết.”

Chu Bích chấn động: “Là từ trước cái kia mất tích nữ quan sao? Lúc trước liền đại gia đều phái người đi tìm nàng hồi lâu..... Như thế nào lại biến thành Bạch gia nữ nhi?”

Lam Tranh coi trọng quan quân mặt trầm như nước, cũng không dám nói chuyện, chỉ là nói: “Nô tỳ hôm nay thấy, không dám dấu diếm, hôm nay liền vội tới báo cho nương nương này một cộc sự.”

Thượng Quan Quân nói: “Người làm được rất đúng, người thả trước đi xuống đi, lúc sau có chuyện gì, chỉ lo tới báo.”

Chờ Chu Bích đi xuống, Thượng Quan Quân đã đem trên bàn một mâm sứ men xanh trà cụ ném tới trên mặt đất, âm thanh lạnh lùng nói: “Hảo một cái Triệu Phác Chân, hảo một cái bạch thị nữ, Thái Tử mẹ đẻ Đức phi nương nương! Hoàng Thượng lừa đến ta Thượng Quan gia hảo khổ!”

Lớn như vậy động tĩnh, sớm kinh động bên trong Vương mục mục ra tới, vội hỏi làm sao vậy, Thượng Quan Quân cười lạnh nói: “Mục mục tốt nhất hôm nay đi ra ngoài cùng tổ mẫu cùng phụ thân nói nói, Hoàng Thượng làm vừa ra trò hay, nguyên lai đã sớm thu dùng bên người nữ quan, sinh Thái Tử cùng công chúa, sau đó hao hết tâm tư thay đổi cái tên tuổi lấy Bạch gia nữ nhi thân phận vào cung phong Đức phi, liên tiếp phong yển cũng chưa hứa bãi, vẫn luôn đem chúng ta Thượng Quan tộc mông ở cổ trung nhiều năm như vậy! Sợ là còn như vậy đi xuống, chúng ta Thượng Quan tộc, lại không mảnh đất cắm dùi!”

Wương mục mục sắc mặt cũng thay đổi, một lát sau hỏi: “Là cái nào nữ quan?”

Thượng Quan Quân nói: “Cũng không phải là lúc trước liên đại ca đều bị mê đến thần hồn điên đảo cái kia, Triệu Phác Chân.”

Wương mục mục trên mặt thần sắc biến đổi lại biến: “Thế nhưng là nàng?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 159

Lý Tri Mân trầm khuôn mặt trở lại Tử Thần Điện, lại là sai người kêu Lý Tri Phác cùng Lý Nhược Toàn tới: “Các người thả trước cho trẫm nói rõ ràng, hôm nay này nghi thức tế lễ, vô luận như thế nào năm ngàn lượng bạc là làm không được, nơi nào chi tiền? Chính là nương mẫu hậu danh nghĩa, cưỡng bức hào môn địa phương? Vẫn là nơi nào thu bị không nên lấy bạc?”

Lý Tri Phác cùng Lý Nhược Toàn nhìn đến hoàng huynh tức giận, đã là quỳ xuống, Lý Nhược Toàn nói: “Cũng không từng dám thu nhận hối lộ, biết không pháp sự, hoàng huynh còn không tin chúng ta sao? Chỉ là bởi vì chiến loạn, đồ dùng cúng tế chờ nhiều không đồng đều, một lần nữa thu mua năm ngàn lượng thật không đủ, liền cùng Đức phi nương nương bên kia mượn tạm tam vạn lượng bạc.....”

Cùng Triệu Phác Chân mượn? Nàng như vậy một cái quật nha đầu, sao có thể đi tìm Bạch gia muốn? Cũng không biết từ nơi nào tìm ra tiền riêng tới bổ khuyết! Lý Tri Mân nhất thời bạo nộ, đuổi tay đem án thưởng cái ly thuận tay rơi đập nát: “Cùng Đức phi mượn tạm? Nàng từ đâu ra tiền? Tiền không đủ, vì sao bắt hòa trẫm nói? Trẫm lần nữa nói muốn tiết kiệm, hiện giờ không giống bình thường, hôm nay kia tế phẩm, sợ là tất cả đều muốn bạch bạch lãng phí rút, hiện giờ trẫm phế đãi hưng, dân sinh điêu tàn, các bá tánh xem hoàng gia như thế phô trương lãng phí, trong lòng như thế nào tưởng?”

Lý Nhược Toàn đầu gối hành hai bước, rơi lệ nói: “Hoàng huynh mỗi ngày thức khuya dậy sớm, việc này đã giao cho chúng ta trong tay, không dám lại làm phiền hoàng huynh, tế phẩm đều đã cùng chùa Bạch Mã

an bài hảo, sau khi kết thúc lập tức đưa hướng kinh thành từ ấu viện, không dám lãng phí, hoàng huynh! Mẫu hậu hi sinh cho tổ quốc mà chết, quân đưa tang, đều hết sức hấp tấp, ta làm nhi nữ, há bỏ được đây năm tể lại là như thế keo kiệt mà qua? Huống hồ, hoàng huynh ngày thường như thế mưu tính sâu xa, chẳng lẽ liền không tính đến ta nhất quán cùng Đức phi giao hảo, tiền không đủ, tự nhiên sẽ đi tìm Bạch gia ra sao? Ngay cả Đức phi nương nương cũng nói, đây là nàng cùng Thái Tử, công chúa một mảnh tâm ý, trước cầm một vạn lượng tới, sau lại Huyền Hải Đường tướng quân lại tặng hai vạn lượng bạc lại đây, Bạch gia vốn dĩ chính là vì hoàng huynh làm việc, cùng bọn họ dịch bạc, chẳng lẽ còn không phải là hoàng huynh bốn ý?”

“Đây là trăm bốn ý?” Lý Tri Mân chỉ cảm thấy một hơi ngạnh trong lòng khẩu, thế nhưng nửa ngày nói không ra lời, một bên Văn Đồng xem hẩn nhan sắc thay đổi, hoảng được với trước đỡ lấy hẩn, một bên thế hẩn thuận khí, một bên nói: “Hoàng Thượng! Đức phi nương nương cũng là vì Hoàng Thượng hảo, Hoàng Thái Hậu ở trên trời, nhìn đến Hoàng Thượng cùng Tề Vương, trưởng công chúa hảo hảo, cũng sẽ vui mừng.” Một bên cấp Lý Nhược Toàn, Lý Tri Phác đưa mắt ra hiệu.

Lý Tri Mân ngồi nửa ngày, cảm giác được trong cổ họng tanh ngọt chậm rãi lui xuống, mới nghẹn ra một câu tới: “Trăm bất quá cũng là người thường, cũng sẽ phạm sai lầm, cũng có tính không đến, lực không thể cập thời điểm a!” Hẩn chỉ cảm thấy hốc mắt từng đợt nóng lên: “Nếu là trăm thật sự có thể thần cơ diệu toán, mẫu hậu sẽ không phải chết..... Còn có Đức phi.....”

Hẩn yết hầu ngạnh ở, chỉ cảm thấy chính mình quá khó, thiên hạ thế nhưng không một tri tâm người, Lý Nhược Toàn cùng Lý Tri Phác xem hẩn như thế, cũng khóc thành một đoàn, Lý Tri Phác tiến lên đỡ đầu gối nói: “Là chúng ta sai rồi, hoàng huynh bớt giận, này tiền, ta cùng muội muội nhất định còn!”

Chương 192 thổ lộ tình cảm

Lý Tri Mân ngày thứ hai tìm Huyền Hải Đường tới hỏi, Huyền Hải Đường vội vàng quỳ xuống biện bạch nói: “Cũng không phải Đức phi nương nương cùng ta nói, lại là Lục đại nhân cùng chúng ta nói, nói hiện giờ Tề Vương chủ trì Thái Hậu tế, tiền thượng chỉ sợ có chút không thuận lợi, làm ta lưu tâm, nương nương mấy năm nay của hồi môn cửa hàng tiền đồ đều ở ta trên tay, ta nghĩ chuyện này liền lấy nương nương, Thái Tử, công chúa danh nghĩa ra này cổ tiền, luận ai cũng nói không nên lời không đối tới, liền chính mình tính toán bao hai vạn lượng bạc qua đi đưa cho Tề Vương điện hạ, còn thuận tiện năn nỉ Tề Vương điện hạ cùng Lâm Nhữ trưởng công chúa hỗ trợ đệ cái lời nói cấp Đức phi nương nương, nghĩ quá mấy ngày vì thần hôn sự, nếu có thể đến Đức phi nương nương một lời nửa ngữ, cũng thành..... Rốt cuộc xá muội..... Anh Nhi, vẫn luôn còn niệm Đức phi nương nương. Thần xuất thân lùm cỏ, nếu là phạm vào trong cung quy củ, đều là thần lỗi mạng tự chủ trương, Hoàng Thượng chớ có bởi vậy quai Đức phi nương nương.”

Lý Tri Mân thế mới biết tiền căn hậu quả, từ từ thấu một hơi nói: “Thôi, người thành hôn ngày chính tử là nào một ngày?”

Huyền Hải Đường nói: “Tháng năm mười tám.”

Lý Tri Mân gật gật đầu: “Trẫm đã biết.” Lại đem hân tống cổ đi ra ngoài, trong lòng biết Lục Hữu Dung nhất quán tại đây là chủ phân ưu phía trên đặc biệt tích cực chủ động, như vậy Triệu Phác Chân hẳn là chính mình từ tiền riêng nội cầm một vạn lượng bạc ra tới.

Phía trước biết muội muội cùng nàng mượn tạm tam vạn lượng bạc thời điểm, hẳn là chọc giận, tưởng tượng đến nàng có phải hay không cũng là cái này ý tưởng, cho rằng chính mình là cố ý làm muội muội đi cùng nàng mở miệng vay tiền, liền cảm thấy xấu hổ buồn bực vô mà.

Kỳ thật nghĩ lại lên, việc này thật là chính mình suy xét không chu toàn, mượn bạc việc này, cũng trách không được muội muội. Hẳn đề đề mà, sai người mang tới một vạn lượng ngân phiếu, chính mình đứng dậy đi Cam Lộ Điện.

Quan Âm nô đang ở trong viện cùng mấy chỉ tiểu miêu đùa với chơi, cười đến thở hồng hộc, bước đi tập tễnh, trắng nõn trên cổ treo một chuỗi bảo quang sáng lạn chuỗi ngọc, chuỗi ngọc rủ xuống một viên bảo châu, lại là năm đó chính mình thưởng cho Triệu Phác Chân ký sự hạt châu.

Lý Tri Mân nghỉ chân nhìn trong chốc lát, làm bà vú cùng hầu hạ các cung nhân tiếp tục xem trọng tiểu công chúa, tự hướng trong đầu đi vào đi, lại là nhìn đến Triệu Phác Chân đang ở cúi đầu viết tự, ngẩng đầu nhìn đến hẳn tiến vào, vội vàng đứng lên.

Lý Tri Mân nói: “Không cần, ngồi đi, làm chuyện của người.” Hẳn gọn gàng dứt khoát cầm một vạn lượng ngân phiếu phóng trên bàn cho nàng nói: “Hôm kia Lâm Nhữ công chúa từ người nơi này cầm một vạn lượng bạc làm mẫu hậu ngày giỗ, việc này ta không biết, nàng không hiểu chuyện, ta đã nói qua nàng. Người mang theo hài tử, từ đâu ra thu vào, này tiền người lấy về đi.”

Triệu Phác Chân đảo cũng không chống đỡ, thu kia ngân phiếu, nhìn mắt Lý Tri Mân, vẫn cứ là có chút tiều tụy mặt, hơn nữa lông mày ninh, hẳn là tâm tình thập phần kém, nàng suy nghĩ hạ hỏi: “Hoàng Thượng sẽ không trách cứ Lâm Nhữ trưởng công chúa đi?”

Lý Tri Mân lạnh giọng nói: “Tiền không đủ, có thể cùng ta nói thẳng, gạt ta lén mượn tạm, hiện giờ là người, nếu là khác dụng tâm kín đáo người, chẳng phải là trúng người khác bấy rập không tự biết, đến lúc đó người khác áp chế bọn họ làm chút phi pháp sự, lại là ta thân đệ muội, đến không thể văn hồi thời điểm, đã là không còn kịp rồi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 160

Triệu Phác Chân gật gật đầu, bất trí một từ, bọn họ huynh muội lại như thế nào đều là thân, chính mình ngàn vạn đừng hạt xen mồm, hơn nữa Lâm Nhữ trưởng công chúa tính tình này, kỳ thật cùng Đâu Hoàng Hậu giống nhau, ái hận rõ ràng, lại sẽ không sau lưng cắm dao, nàng từ nhỏ liền cùng Thượng Quan Quân giao hảo, nếu là đơn giản là một cộc không có chứng cứ sự, liền giận chó đánh mèo với người, kia cũng không phải nàng.

Lâm Nhữ trưởng công chúa lại lặng lẽ nói: “Hoàng huynh còn đáp ứng làm ta đi chơi chơi, quá mấy ngày không phải Huyền Hải Đường tướng quân cùng Bạch gia nữ nhi đại hôn sao, hoàng huynh nói, làm ta cùng ngài cùng cải trang đi tham gia hân hôn lễ!”

Triệu Phác Chân nhẹ nhàng a một tiếng, có chút phẫn chấn, Lâm Nhữ trưởng công chúa còn nhắc mãi: “Nghe nói Bạch gia phú quý, hải hoàng a thuyền vương a, cái gì đều có, hôn lễ nhất định đặc biệt long trọng, tẩu tử ngài nhưng nhất định phải mang ta đi hảo hảo chơi chơi, làm Bạch gia cho chúng ta nhiều an bài chút việc vui!”

Triệu Phác Chân cười nói: “Hảo.”

Chương 193 hỉ đường

Thừa Ân Hầu Bạch Tố Sơn gả nữ hôn lễ quả nhiên hết sức long trọng, của hồi môn tặng một ngày, tiệc cưới khách nhân ngựa xe không thôi, còn ở tướng quân trước phủ đường phố bày tiệc cơ động, vô luận làm buôn bán đi cái, là quý là tiện, người tới ngồi xuống là có thể ăn, ăn no liền có thể đi, ai đều có thể tới ăn, đồ ăn là vẫn luôn như nước chảy trên mặt đất, nghe nói

muốn liên tiếp bãi ba ngày, lại thêm vào cấp kinh thành Từ Ấu Cục, nghĩa trang, các đại chùa chiền đều biến buồng tha một vòng, điểm trường minh đăng, chỉ vì cầu phúc tích đức.

Kinh thành nhân đình trệ qua đi dân sinh khó khăn, gần một năm tới, trong kinh nhà cao cửa rộng, cơ hồ không có gì hỉ sự, có chút may mắn thoát nạn lại bản trong sạch quý nữ, chỉ có thể rất xa vắng yên không một tiếng động mà gả đi. Có chút huân quý nhân gia, phần lớn đều còn ở quan vọng tân hoàng tính tình, biết vừa mới đăng cơ tân hoàng lại vẫn luôn ở vì thánh mẫu Hoàng Thái Hậu giữ đạo hiếu, đều thu từ trước kia phô trương tâm, tiểu tâm cẩn thận mà quá nhật tử. Mà lúc này đây Đức phi nhà mẹ đẻ gả nữ, gả lại là võ tướng tân quý Huyền Hải Đường, thánh thượng cũng có ban thưởng, này hôn lễ làm được thanh thế to lớn, rồi lại cùng từ trước phô trương không lớn cùng, tiệc cơ động xá cùng dân chúng, lại danh tác ở chùa chiền, Từ Ấu Cục, nghĩa trang bố thí, gọi người tưởng chọn cái sai, cũng không hảo chọn, lại biết Đức phi kia chính là Thái Tử mẹ đẻ, Bạch gia chính là Thái Tử nhà ngoại, rốt cuộc, Dương Thành bên kia lần này chưa kinh chiến loạn, nhân gia Bạch gia là Việt thương, trên biển bá chủ, cái gì không có chính là có tiền, đó là ngự sử nhóm, cũng đều không hèn mà cùng trầm mặc.

Tân nương tử trong phòng, Bạch Anh nhưng một chút cũng chưa khẩn trương, đầy đầu hoa quan, đỏ thắm cô dâu mới phục, lại hi hi ha ha ôm Triệu Phác Chân đang cười: “Còn tưởng rằng ngài ở thâm cung lần này hôn sự không thấy được đâu, mẫu thân an ủi ta nói chờ gả cho Hải Đường ca, tương lai chính là tam phẩm cáo mệnh, giống nhau có tư cách vào cung tham kiến tỷ tỷ, không nghĩ tới ngài hôm nay có thể ra cung tới, ta nhưng rất cao hứng.”

Triệu Phác Chân ngày đó vội vàng từ biệt, cùng Bạch Anh không có hảo hảo cáo biệt, hiện giờ cố nhân muốn gặp, trong lòng cũng rất là cao

hứng, lặng lẽ cùng nàng nói chuyện riêng tư: “Sao người a cha vẫn là đem người gả cho huyên tướng quân? Không kén rể?”

Bạch Anh trên mặt hơi hơi có chút ngượng ngùng: “Hắn hiện giờ cùng từ trước đại không giống nhau, sau lại đánh hảo chút năm trưởng, a nương nói hắn trên người những cái đó lệ khí ngược lại tan đi, cả người hiểu rõ thật nhiều, hiện giờ cũng đến Hoàng Thượng coi trọng, a cha cảm thấy, lại kéo đi xuống, sợ là còn phải bị càng nhiều quyền quý nhân gia mơ ước, đơn giản liền đem ta cho phép Hải Đường ca, cũng không yêu cầu kén rể, cái thứ nhất nhi tử họ huyên, cái thứ hai nhi tử, liền họ Bạch, tục nhà ta hưởng khổi. A cha cũng cùng Hải Đường ca nói, tuy nói bất đồng họ, hắn trong lòng là giống nhau đau, đến lúc đó hai đứa nhỏ, chia đều Bạch gia gia tài, giống nhau yêu thương, Hải Đường ca lại nói không cần, nói huyên gia gia tài, chính hắn sẽ tránh, hải tử họ gì cũng chưa quan hệ, nhân sinh trên đời, vui vẻ liền hảo, bên đều không cần tưởng quá nhiều. Ta a cha nghe xong lời này, cao hứng hồi lâu.”

Triệu Phác Chân mỉm cười: “Nhưng thật ra thật tiến bộ, xem ra về sau là thiệt tình thương người.”

Bạch Anh trên mặt ửng hồng, lại hỏi Thất Cân chờ, Quan Âm nô: “Ta nơi này đều bị hạ lễ gặp mặt, Quan Âm nô tuy chưa thấy được, nhưng lòng ta thập phần yêu thương, ta có một khối tốt nhất hòa điền ngọc, làm người điều cực hảo hoa sen, ở Nam Hải thần miếu chỗ đó chuyên môn khai quang qua, đến lúc đó cấp Quan Âm nô mang theo, định có thể sống lâu trăm tuổi.”

Triệu Phác Chân nói: “Cảm ơn người, chờ về sau có cơ hội làm nàng trông thấy, hiện giờ nàng thân mình khá hơn nhiều, Thất Cân hiện giờ cũng vỡ lòng viết tự, viết tự cũng không tệ lắm.”

Hai người thì thà thì thầm mà nói chuyện, bên ngoài màn một hiên, Lâm Nhữ trưởng công chúa đã tiến vào, trên mặt kích động: “Thật sự thật

nhiều hàng hải sản, không đến không, huyên tướng quân phái cái hiệu biết quản gia, giống nhau giống nhau cho ta giới thiệu, tẩu tử ngài cũng không đi xem, hảo hiểm lạ, bên ngoài lai khách nhóm đều đang nhìn, có hai cây lão Cao lão Cao cây san hô, có tám thước cao, toàn thân đỏ búng trong suốt, thật là trân dị! Còn có như vậy đại vỏ sò, bên trong trang tràn đầy ngón cái như vậy đại trân châu, viên viên đều là chính viên, khó được! Còn tặng của hồi môn hai cái Côn Luân nô, toàn thân đen nhánh, còn sẽ đánh đàn khiêu vũ!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 161

Long giá tự nhiên là thoải mái rộng mở, Thất Cân thấy Triệu Phác Chân lập tức phác đi lên, đầy mặt vui sướng: “A nương bạch ông ngoại bên này hôn tục cùng ứng ông ngoại bên kia đại không giống nhau đâu, a cha nói là bởi vì bạch ông ngoại là phía nam người, ứng ông ngoại là phía bắc người, cùng kinh thành hôn tục cũng không lớn giống nhau, phải không?”

Triệu Phác Chân bị hăn này bạch ông ngoại ứng ông ngoại cách nói giáo đến có chút vô pháp, lặng lẽ nhìn mắt Lý Tri Mân, xem hăn cầm quyển sách ở chính mình phiên xem, liền nhẹ nhàng nói: “Ân.” Một bên cầm khăn thế hăn lau mồ hôi, một bên hỏi: “Đêm nay nhưng ăn qua? Ăn cái gì?”

Thất Cân nói: “Ăn hảo chút không ăn qua đồ vật, còn cầm cái tiểu bối xác.” Hăn thật cẩn thận từ trong túi đào một cái thật xinh đẹp kim sắc tiểu bối xác, bên trong có một viên thiên kim sắc trân châu, châu quang ánh oánh, hăn nói: “Bạch ông ngoại nói đặc biệt khó được, ta liền cầm để lại cho Quan Âm nô, làm châu hoa mang sao? Vẫn là làm nhĩ đang?” Hăn cùng Triệu Phác Chân thảo luận trong chốc lát, lại chưa đã thềm: “A nương, ta có điểm tưởng ông ngoại bà ngoại, ta còn tưởng cữu cữu nhóm.” Triệu Phác Chân kiên nhẫn giải thích: “Bọn họ muốn trấn thủ biên quan, không thể dễ dàng vào kinh.”

Lý Tri Mân một bên mở miệng nói: “Quá chút thời gian là trầm sinh nhật, khắp nơi tiết độ sứ giống nhau có tự mình thượng kinh triều bái, cũng có phái sứ thần vào kinh, đến lúc đó nếu là Ứng Khâm mời vào kinh, chuẩn đó là.”

Thất Cân vui vẻ nói: “A cha cũng muốn ăn sinh nhật? A nương sẽ cho người làm sinh nhật mặt ăn sao? Mỗi năm a nương đều có cho ta làm tốt ăn ngon sinh nhật mặt, dùng thịt cá làm thành mặt, nhưng tiên lập.”

Lý Tri Mân nói: “Tiểu hài tử mới thích ăn mì.” Thất Cân hừ hừ hai tiếng: “Ta mới không muốn làm đại nhân đâu, a cha như vậy mỗi ngày phê số con, cũng chưa thời gian ngoạn nhi, đi chỗ nào đều có người đi theo nói sự tình.....” Hăn oa tới rồi Triệu Phác Chân trong lòng ngực, lăm nhăm lăm nhăm nói đã nhiều ngày hiềm lạ hiểu biết, một lát sau thanh âm dần dần nhỏ xuống dưới, ngủ rồi.

Trong xe nháy mắt liền an tĩnh xuống dưới, lệnh người xấu hổ trầm mặc ở hai cái đại nhân gian đình trệ, Triệu Phác Chân chỉ có thể cúi đầu xem hài tử ngủ ngon phác phác mặt, Lý Tri Mân bình tĩnh nói: “Hăn thực thông minh, nhận được rất nhiều tự, tứ thư ngũ kinh tuy rằng chưa đọc, lại hiểu được rất nhiều thường thức, toán học thượng cũng đã có thiên phú, ngự thư phòng thái phó nhóm rất là tán thưởng vui mừng, nói hăn tuổi tác như vậy tiểu, lại hiểu việc đồng áng cày dệt, hiểu dân gian tục sự, liên binh mã bài trận, cư nhiên cũng hiểu được một ít, thư còn có thể chậm rãi đọc, kiến thức quảng điểm này thượng là rất khó.”

Triệu Phác Chân nói: “Hăn còn nhỏ, cho nên chỉ dạy hăn chút thường dùng tự cùng một ít cơ sở phép tính.”

Lý Tri Mân nói: “Người dạy đến hăn thực hảo.”

Triệu Phác Chân trầm mặc trong chốc lát nhẹ giọng nói: “Cảm ơn Hoàng Thượng đêm nay cấp Bạch gia chống lưng.”

Lý Tri Mân nói: “Bọn họ trung thành và tận tâm, nguyên nên được đến hồi báo.”

Triệu Phác Chân nhẹ giọng nói: “Từ trước tiềm long là lúc, đi theo bệ hạ người, chưa chắc liền nhất định là chờ mong phong phú hồi báo, bọn họ

cũng chỉ là vì bề hạ tính tình cùng quyết đoán sở dĩ động thôi.”

Lý Tri Mân nhìn nàng một cái nói: “Ta từ nhỏ không lớn đến cha mẹ khẳng định, bởi vậy đời này phàm là có người tiếp cận ta, ta chỉ biết tưởng ta có thể cho hắn cái gì, ta trên người có thể có cái gì ích lợi có thể cho đối phương hồi báo. Lại là không lớn tin tưởng có người là bởi vì con người của ta, mới đi theo ta.”

Triệu Phác Chân không nói lời nào, Lý Tri Mân lại nói: “Lần trước đa tạ người nhắc nhở, ta cùng Tam Lang, Nhược Toàn đều nói nói qua đi sự tình cùng tương lai tính toán, hiện giờ huynh muội cảm tình càng hơn từ trước.”

Triệu Phác Chân chậm rãi nói: “Luôn là thân nhân, sơ không gian thân, Hoàng Thượng chỉ cần lưu tâm, ai cũng ly gián không được.”

Lý Tri Mân thật sâu nhìn nàng: “Người nói đúng, trăm bất quá là một phàm nhân, tổng yêu cầu cái tri tâm người, lúc nào cũng nhắc nhở mới hảo.”

Lời này lại không biết như thế nào hồi đáp, Triệu Phác Chân lòng nghi ngờ đây là chân tình, rồi lại nhớ tới Hoàng Thượng mấy năm nay thâm tàng bất lộ tới, Thượng Quan Quân, hay không cũng nghe quá này đó hứa hẹn? Rắn độc giống nhau ghen ghét cùng ngờ vực, làm nàng bảo trì trầm mặc.

Bánh xe cán cán, trong cung tới rồi, người hầu nhóm tiến lên tiếp theo hai người xuống xe, có người lại đây từ Triệu Phác Chân trong tay tiếp nhận Thái Tử điện hạ, Lý Tri Mân xoay người, xem các cung nhân tiến lên vây quanh Triệu Phác Chân, lúc này, hắn chỉ cần nói một câu thỉnh nàng lưu lại, nàng chỉ có thể thị tẩm, nhưng mà, nàng có thể hay không cho rằng chính mình là lấy đổi Bạch gia ân tình tới áp chế đối lấy nàng? Nhưng nếu là không lưu nàng, ngày mai trong cung người liền sẽ các loại phỏng đoán

nàng vô sủng, trong cung này đó môn đạo, hẳn quá rõ ràng. Bọn họ đến tột cùng là đi như thế nào cho tới hôm nay như vậy một bước?

Hắn rốt cuộc mở miệng: “Đức phi tối nay ngủ lại đi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 162

Lý Tri Mân trên mặt nhưng thật ra bình đạm, chỉ là ứng hòa, lúc này Lý Cung Hòa rồi lại mở miệng: “Trẫm ở Thanh Phồn, bị biếm vì nông nô, cùng súc sinh làm bạn, ăn bữa hôm lo bữa mai, cơ hàn đan xen, bị Thanh Phồn ngang ngược vũ nhục là lúc, cũng lúc nào cũng tỉnh tư mình quá, nghĩ trẫm đến tội cùng là chính có điều thất, vẫn là hành có điều quá, vì sao gặp trời phạt. Trước tư sau tưởng, có một ngày ban đêm, lại mơ thấy phụ hoàng cùng Thánh Hậu đồng thời nhập ta mộng tới, chỉ trích ta lấy thứ mạch chi thân, thừa không dậy nổi Thần Khí chi trọng, thế cho nên lê dân thiên hạ, bị trẫm liên lụy, chịu này thiên phạt! Bọn họ còn cảnh kỳ ta, hiện giờ tổ tông kéo lại, phóng trẫm về nước, đó là cho trẫm đền bù cơ hội, nếu là vẫn chấp mê bất ngộ, tắc con cháu đều phải chịu liên lụy!”

Tịch thượng đột nhiên một tĩnh, chúng thần nhóm tất cả đều nhìn về phía Thái Thượng Hoàng cùng Hoàng Thượng, tất cả mọi người đã kinh ngạc đến ngây người, vị này Thái Thượng Hoàng, đây là ở Thanh Phồn ăn quá nhiều khổ, điên rồi sao? Lời này là có ý tứ gì! Lời này ý tứ là, hắn bởi vì là con vợ lẽ chi thân, không xứng kế thừa ngôi vị hoàng đế, cho nên gặp trời phạt, lời này nếu là vì thật, như vậy thân là Thái Thượng Hoàng đích trưởng tử tân hoàng, chẳng lẽ cũng không xứng kế thừa ngôi vị hoàng đế?

Đây là ở dao động chính mình thân nhi tử đế vị a!

Thái Thượng Hoàng thật sự không có điên sao?

Tịch thượng đã bắt đầu khe khẽ nói nhỏ lên, Thượng Quan Khiêm thập phần bất an, đứng dậy nói: “Thượng hoàng một đường đi tới, một nhọc

quá độ, hay không đi xuống nghỉ ngơi?”

Thái Thượng Hoàng lại cao giọng nói: “Con vợ lẽ không tể tổ giả, mình này tông cũng! Các người không cần khuyên giải an ủi trăm! Trăm mấy năm nay, quả nhiên sai rồi! Trăm không xứng này thiên hạ chi vị, bởi vậy trời cao giáng xuống thiên phạt, hiện giờ trăm quyết tâm sửa đổi lỗi lầm, hoàng nhi! Này ngôi vị hoàng đế, còn đương còn với dòng chính một chi mới là!” Hắn đứng lên, rung lên ống tay áo, lại là chỉ vào bên cạnh vẫn luôn mộc mạc không nói một lời Sở Vương Lý Tri Bích.

Cổ nhạc không biết khi nào đã đình chỉ, mọi người ồ lên, tịch thượng đã hỗn loạn lên, có thần tử đứng dậy nói: “Thượng hoàng tưởng là một đường vất vả quá độ, sinh nói mê cuồng ngữ chi chứng, Hoàng Thượng vẫn là lập tức truyền thái y, đưa lên hoàng đi xuống hảo hảo chẩn trị mới là.”

Lại có thần tử cả giận nói: “Này sợ là Thanh Phồn cầu tặc âm mưu! Muốn loạn ta thiên hạ, người này sợ đã không phải thượng hoàng, chính là Thanh Phồn phái người cải trang giả dạng, Hoàng Thượng tốc tốc tể tra, chớ sử yêu ngôn hoặc chúng, dao động quốc gia của ta bốn!”

Lý Tri Mân lại sắc mặt thâm trầm, bất trí liếc mắt một cái, phảng phất đang ở chỉ trích chính mình để vị bất chính, không phải chính mình thân sinh phụ thân giống nhau, thậm chí còn dù bận vẫn ung dung mà nhìn nhìn vẫn luôn mộc mạc Sở Vương Lý Tri Bích, cùng với hắn bên cạnh người kinh ngạc nhìn Thái Thượng Hoàng Tấn Vương Lý Tri Kha, phần nô Tề Vương Lý Tri Phác, phảng phất đang xem vừa ra trò hay giống nhau.

Thằng đến tịch thượng dần dần bình định xuống dưới, Lý Tri Mân mới mở miệng: “Sở Vương như thế nào xem đâu? Nếu Sở Vương cũng cho rằng như thế, người ta tuổi tác kém không lớn, trăm nhưng phong người vì hoàng thái đệ, trăm năm sau, còn ở vào đích.” Lại là thanh âm bình đạm, phảng phất hoàn toàn không thêm để ý này vất vả đánh hạ thiên địa.

Lý Tri Bích giương mắt nhìn nhìn quần thần, mỗi người trên mặt đều là xúc động phần nộ chi tình, những người này phần lớn là Lý Tri Mân cận thần, đánh thiên hạ ủng độn giả, chân chính duy trì hãn, còn có mấy cái?

Hãn đứng dậy, cả người vẫn cứ giống như từ trước giống nhau khí độ thông dong, chỉ là gầy ốm rất nhiều, giống như một con hành tẩu tại thế gian phù hồn, mỗi người chú mục, nhìn vị này ngày xưa thiên chi kiêu tử.

Hãn mở miệng nói: “Nếu thiên mệnh ở ta dòng chính một hệ, như thế nào lại sử ta lưu ly với lùm cỏ, chịu nhục với ngoại bang, cốt nhục mất đi, thể nhi ly tang?”

Trong bữa tiệc an tĩnh đến châm rơi có thể nghe, chỉ có Thái Thượng Hoàng ở gào rống: “Trời sắp giáng sứ mệnh cho người này, nhất định sẽ làm hãn chịu nổi khổ về tâm chí, mệt nhọc về gân cốt!”

Lý Tri Bích lại nhàn nhạt nói: “Hoàng bá phụ một mảnh hảo tâm, cô tâm lĩnh, chỉ là thượng cổ có Nghiêu Thuấn, truyền hiền bất truyền tử, nhường ngôi với có đức người, thiên hạ có đức giả cư chi, cô tự giác phụ khắp thiên hạ, thua thiệt tổ tông, vô mặt lại lãnh Thần Khí chi trọng, Hoàng Thượng cứu bá tánh với nước lửa bên trong, lực chuyển càn khôn, trọng chinh non sông, thượng khái thiên địa sinh vật to lớn đức, rũ cổ kim không có chi khoáng ân, thật là thiên mệnh nơi, bởi vậy mọi người tương tử, bá tánh kính yêu, cô nguyện từ đây vi thần, máu chảy đầu rơi, giúp đỡ Hoàng Thượng, nếu vi này thề, thể thể vi heo chó, không được lại làm người.” Nói xong hãn đã xốc y quỳ xuống, lấy đầu chạm đất, cấp Lý Tri Mân được rồi thần tử đại lễ: “Nguyện Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!”

Trong bữa tiệc sở hữu thần tử tất cả đều quỳ xuống hô to: “Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!”

Một mảnh hô to vạn tuế trung, Lý Cung Hòa lẻ loi đứng ở một bên, hãn phát phát tay, vẫn cứ phải làm vậy thú chi đấu, lại bị Văn Đồng mang

theo vài người ở hắc cổ sau đề đề, liền phảng phất say giống nhau mềm liệt xuống dưới, bị người đỡ tới rồi phía sau.

Vừa ra trò khôi hài, cuối cùng từ từ hạ màn, tịch tán lúc sau, này tịch thượng một màn, sôi nổi thông qua bất đồng con đường, bay nhanh mà truyền đạt mở ra.

Thái Thượng Hoàng lúc sau tránh cư trong cung Đông Châu trên đảo Đăng Xuân Các trung, có đồn đãi hắc kỳ thật là bị giam lỏng lên, nhưng là cũng không có người quan tâm, hắc từ trước trung tâm thần tử nhóm, thật vất vả từ Thanh Phần thoát đi kia nông nô vận mệnh, trở lại kinh thành, đại bộ phận đều thượng thư khất hài cốt, số ít vẫn không muốn lui bước bứt ra, cũng chỉ là tới rồi chúc quan nhàn tản thượng chậm rãi háo, không có người để ý hắc.

Ngay cả Triệu Phác Chân cũng được tin tức, rất là chú ý, lại thập phần tò mò: “Hoàng Thượng như thế nào sẽ không sợ Sở Vương không chối từ?”

Từ Bạch gia gả nữ qua đi, bọn họ hai người quan hệ hòa hoãn chút, không giống từ trước kia chờ cứng đờ xấu hổ, Lý Tri Mân ngẫu nhiên cũng sẽ lấy xem Quan Âm nô vì từ lại đây Cam Lộ Điện ngồi ngồi xuống. Một ngày này đúng là cầm cái khó được ngọc hồ lô lại đây, hồ lô trong bụng đầu còn bộ điều vài cái tiểu hồ lô, hồn nhiên thiên thành, xảo đoạt thiên công, hắc lấy tới cấp Quan Âm nô chơi, nghe được Triệu Phác Chân hỏi, cũng không giương mắt, chỉ là nói: “Chỉ là thoáng có chút an bài, chỉ là không nghĩ tới Sở Vương cư nhiên đã phát độc thề, trầm vốn dĩ tính toán cũng chính là thật sự không được, liền trước phong hắc cái hoàng thái đệ lại như thế nào, hắc nếu thị phi muốn tranh, liền tranh bá, thời gian có rất nhiều, hắc kia chờ ôn thôn thủy cùng thế vô tranh tính cách, tưởng tranh, liền tính Thôi thị lại như thế nào nỗ lực, cũng đỡ không đứng dậy.”

Triệu Phác Chân nói: “Đến tột cùng như thế nào an bài?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 163

Thôi Uyển ngẩng đầu: “Kia vốn dĩ chính là của người!”

Lý Tri Bích lắc lắc đầu, trên mặt đã mệt mỏi đến cực điểm, Thôi Uyển nhìn Lý Tri Bích, lại bỗng nhiên nhớ tới tiên đế tới, trong lòng mềm nhũn, cảm thấy là chính mình buộc hãn thật chặt, nhẹ giọng nói: “Thôi, một đường lặn lội đường xa, người cũng mệt mỏi, Nhu Ba cùng..... Đại Lang mới không, người nản lòng thoái chí cũng không kỳ quái, người thả đi xuống nghỉ ngơi một chút, hiện giờ người bên cạnh không ai hầu hạ, trong chốc lát ta an bài người qua đi hầu hạ người, hết thấy..... Đều chờ về sau lại nói.” Đây là gác lại tranh luận ý tứ, lại là khó được Thôi Uyển lần đầu tiên hướng nhi tử phục mềm.

Lý Tri Bích lại biết chính mình mẫu thân tính tình nhất một cổ bất khuất kiên cường kiên cường, từ nhỏ đến lớn, chính mình không có một việc, là bẽ đến quá nằng, hãn lần đầu tiên phản kháng là vì Thượng Quan Quân, nhưng mà kết cục là hãn cuối cùng cưới Thôi Nhu Ba, Thượng Quan Quân gả cho Tần Vương. Hãn từ nhỏ liền biết mẫu thân vì hãn trả giá rất nhiều, xuất gia, liên hợp chư phương thế lực, giữ được hãn Thái Tử chi vị, hãn không có lý do gì cự tuyệt mẫu thân an bài.

Cho tới bây giờ, mẫu thân còn không có từ bỏ. Nghĩ đến kế tiếp, nằng nhất định còn sẽ ý đồ cấp chính mình nạp phi, buộc chính mình sinh con..... Từ trước còn nói là vì kéo dài phụ hoàng cốt nhục, hiện giờ..... Chính mình đến tột cùng vẫn là phụ hoàng nhi tử sao?

Hoài nghi giống như rắn độc chiếm cứ ở trong lòng, hăn lại không cách nào đi hỏi một tiếng mẫu thân. Thôi Uyển nhìn hăn, trên mặt thậm chí mang theo một tia khẩn cầu, nhưng ánh mắt vẫn cứ là nhất quán cường thế, hăn không tiếng động mà thi lễ, đứng dậy cáo từ đi ra ngoài.

Thôi Uyển nhìn hăn đi ra ngoài, kìm nén không được mà ho khan lên, càng khụ càng kịch liệt, mấy cái tâm phúc đạo cô vội đi lên thế nàng châm trà châm trà, ấn bối ấn bối, một bên trấn an nàng: “Chân nhân, điện hạ hiện giờ là đau lòng đau, ngài khoan khoan khởi tâm, chờ thêm một đoạn thời gian, hăn yên ổn xuống dưới, nhìn tu hú chiếm tổ, tiểu nhân đắc chí, há có không hề khởi ý niệm, đến lúc đó chân nhân lại chậm rãi đề, thì tốt rồi.”

Thôi Uyển hai mắt đỏ bừng: “Ta vì hăn..... Vì hăn..... Ta là quá sủng hăn, hăn không biết thế sự gian nan, há có như vậy dễ dàng từ bỏ? Hăn cho rằng từ bỏ, những cái đó thứ nghiệt liên sẽ buông tha hăn sao? Sẽ không, bọn họ nhất định sẽ chém tận giết tuyệt!”

Mọi người trấn an nàng nói: “Tất nhiên là, điện hạ nhất quán lòng mang lê dân, đến lúc đó xem kia chờ tiểu nhân ở long vị thượng, trị quốc sẽ không trị quốc, đảo làm cho thiên hạ xằng bậy, tất nhiên lại nổi lên tâm, không phải lần trước hai thuế pháp sự, điện hạ liền làm được thực hảo sao? Hiện giờ dân gian còn có cho hăn kiến từ đường đâu.”

Thôi Uyển lại ho khan vài tiếng, thấp giọng nói: “Thôi, ngàn sai vạn sai, đều là ta lúc trước nghĩ tiên đế liên hăn này một mạch cốt nhục, luyện tiếc hăn chịu khổ, truyền tin tức cấp trong nhà, vận dụng quē quán những cái đó dưỡng cái đình đi.”

Một cái đạo cô cả kinh: “Chính là, lão tổ tông không phải đã nói, không đến sinh tử tồn vong hết sức, không cần dùng những người đó sao? Bọn họ sớm đã rửa tay không làm ẩn cư hồi lâu.....”

Thôi Uyển nói: “Hiện giờ đã là chúng ta Thôi gia sinh tử tồn vong hết sức! Lý Tri Mân ẩn nhẫn mấy năm, chờ triều cục bình định, tất nhiên là muốn thanh toán chúng ta!”

Đạo cô không dám nói cái gì nữa, chỉ là thấp giọng ứng, quả nhiên trở về truyền lời không đề cập tới.

Tiên Cư Điện trung im ắng, liễu bà tử đang ở yên lặng mà dùng ngón tay vung về khe đất một con rất nhỏ áo lót, Thượng Quan Quân nằm ở nàng chân sườn, phảng phất khi còn nhỏ giống nhau dựa sát vào nhau bà vú, híp mắt nói chuyện: “Hoàng Thượng đại hoạch toàn thắng, thôi nường nường sợ là muốn hấp hối một kích, Thái Thượng Hoàng phạm vào xuân, trực tiếp bị giam cầm, đối thủ không chịu được như thế một kích, ta bỗng nhiên có điểm đáng thương Lý Tri Bích, hửn từ trước đái ta là thật sự không tồi, cùng trường nhiều năm, hửn là thật sự thương thức ta tài cán, duy trì ta những cái đó đại nghịch bất đạo ý tưởng, ta có đôi khi tưởng, nếu lúc trước ta gả chính là hửn, như vậy hôm nay ta là giống như Thôi Nhu Ba giống nhau bị bắt chết mất đâu? Vẫn là hửn đã sớm đã đăng cơ, không làm cái kia ngu xuân Thái Thượng Hoàng phạm sai lầm hại nước hại dân cơ hội, cũng không có làm hiện giờ Hoàng Thượng, có cơ hội ngăn cơn sóng dữ đâu.”

Nàng nheo lại đôi mắt: “Ta lúc trước cảm thấy Tần Vương so Thái Tử càng tốt không chế, hiện giờ xem ra, là nhìn lầm người a.....”

Nàng thật dài thở dài một tiếng: “Làm sao bây giờ đâu, mụ mụ..... Lại là có điểm hối hận,” nàng vẫn cứ cùng khi còn nhỏ giống nhau, kêu liễu bà tử mụ mụ, liễu bà tử hình như có sở giác, cúi đầu thế nàng lau mồ hôi, lộ ra một cái tươi cười, Thượng Quan Quân lại ngồi dậy: “Thắng bại vưu chưa phân đâu, ta cũng không tin, một cái chỉ là bởi vì sẽ sinh hài tử mới được đến Hoàng Thượng coi trọng nữ tử, có thể lướt qua ta.”

“Ta nên đi trông thấy nàng.”

Triệu Phác Chân cũng không biết Thượng Quan Quân rốt cuộc không muốn còn như vậy yên lặng mà ghen khuất, nàng đang đứng ở giáo trường biên, xem Thất Cân đánh mã cầu.

Trại nuôi ngựa thượng khí thế ngất trời, Thất Cân cười một con tiểu lùn mã, trên người ăn mặc một bộ kỵ trang, trong tay cầm cố ý sửa tiểu nhân một phen mã cầu bổng, thét chói tai gào thét đánh bay một con mã cầu, cầu sao băng giống nhau xuyên qua cành liễu trát thành cầu môn, Thất Cân lại phát ra âm âm cười vui thanh. Một cái tiểu nội thị điên chạy vội đi theo hắn, bên cạnh ngồi trên lưng ngựa Thượng Quan Lân cũng giơ cầu bổng rống lớn một tiếng: “Không đủ hữu lực! Như vậy lực độ tùy tiện tới cá nhân liền chặn đi trở về! Dừng ra người toàn thân sức lực! Xem ta!” Hắn đánh mã chạy như bay qua đi, thân mình hơi hơi cong hạ, mạnh mẽ huy đánh, động tác sắc bén, cầu phốc mà một chút phảng phất một đạo tia chớp nhốt đánh vào cầu môn, hắn huy cơ bắp rắn chắc cánh tay quát: “Cứ như vậy!”

Thất Cân đỏ lên hưng phấn mà khuôn mặt nhỏ, lại khống chế kia lùn mã quay đầu lại chạy trở về, bắt chước Thượng Quan Lân, lại lần nữa đánh bay tiểu nội thị vừa mới phóng tốt cầu, phát ra hữu lực mà ngắn gọn thanh âm, lúc này đây động tác lại xinh đẹp nhiều.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 164

Triệu Phác Chân lắc đầu: “Thư cục thu vào, tất cả đều dùng để kiến nữ học, nữ tên khoa học vì Lang Hoàn nữ học, Thượng Dương Cung lần này binh khó tổn hại rất nhiều, Hoàng Thượng đã ứng, hứa ta đem Thượng Dương Cung trọng tu vì Lang Hoàn nữ học, tuyển nhận thiên hạ có học thức nữ tử nhập đọc.”

Thượng Quan Quân cái này là thật sự kinh ngạc, trên dưới đánh giá một phen Triệu Phác Chân: “Đức phi quả nhiên chí hướng không nhỏ a.” Lạc Dương cung quá lớn, lần này yêu cầu tu chỉnh địa phương quá nhiều, nàng vào cung về sau cũng chỉ là nhật cường điệu muốn địa phương tu làm người trụ hạ, Thượng Dương Cung làm hành cung, lại không có thời gian cùng tiền bạc đi sửa chữa, không nghĩ tới lại bị vị này Đức phi giành trước hạ tay.

Nàng cười nói: “Bên kia thiêu đến lợi hại, tu lên sợ phải tổn không ít bạc, chỉ dựa vào kia còn chưa xây lên tới không có thu vào thư cục, không thể đi?”

Triệu Phác Chân mỉm cười: “Thật là Bạch gia trước ứng ra bạc trước tu, thời gian không đợi người, ngày sau lại chậm rãi bình trưởng bãi.”

Thượng Quan Quân gật đầu cười nói: “Nếu là thật kiến thành, kia nhưng thật ra còn việc thiện nào hơn, bất quá ngày sau tiêu phí vẫn cứ không ít, giáo viên sính kim, học sinh lệ bạc từ từ, phí tổn cực đại, chỉ dựa vào thư cục thu lợi, sợ là không đủ, theo ta được biết, Thái Học bên kia mỗi năm chi ra, đã hao phí thật lớn, nhưng nơi đó rốt cuộc là bồi dưỡng quốc

gia lương đồng chi tài địa phương, bởi vậy tiêu tiền lại nhiều, triều đình quan viên cũng tuyệt không sẽ có dị nghị, nhưng nữ học lại liền không giống nhau, nữ tử liền tính đọc tấn thi thư, tài hoa kinh người, cuối cùng thường thường cũng trốn bất quá một cái gả chồng sinh con vận mệnh, thí dụ như Đức phi người giống nhau, triều đình quan viên cùng người trong thiên hạ, tuyệt không sẽ ngồi xem nữ học hao phí quá nhiều tài chính.”

Thiết lập nữ học, nàng đã sớm nghĩ tới, nhưng mà lại ở tính toán vận chuyển nữ học hao phí sau, hành quân lạng lẽ, rốt cuộc lúc trước Thánh Hậu hưng nữ học, cũng bất quá là ở Thái Học cùng Quốc Tử Giám gia tăng rồi nữ tử liền đọc danh ngạch, đó là như thế, cũng đã gặp đến triều đình trên dưới phê bình, cũng một Thánh Hậu cường ngành thủ đoạn, hơn nữa nàng làm nữ chủ, dùng nữ quan cũng đúng là cần thiết, lúc này mới làm Thái Học cùng Quốc Tử Giám nữ tử danh ngạch bảo tồn xuống dưới, nhưng mà mấy năm nay theo thời gian xa xăm, nữ quan nhóm sáng rọi không hề, này nữ tử danh ngạch cũng đã tồn tại trên danh nghĩa, mỗi năm báo danh muốn vào đi nữ tử ít ỏi có thể đếm được. Nàng lúc trước nghĩ tới, chỉ có chính mình trở thành Hoàng Hậu, hơn nữa ôm có quyền lực, mới có thể đủ đem nữ học chân chính thiết lập lên.

Nghĩ đến tiền bạc thượng, nàng lại có chút trong lòng khí khổ, nếu không phải Thượng Quan gia đối chính mình vẫn có giữ lại, chính mình trong tay tiền bạc trước sau không đủ, nàng gì đến nỗi hiện giờ cư nhiên tại đây phía trên phản rơi xuống hạ phong?

Nàng nhìn về phía Triệu Phác Chân, Bạch gia tiên, kia không phải là Hoàng Thượng tiên? Cũng liền Hoàng Thượng bỏ được tiêu tiền hống nàng vui vẻ thôi, lại hẳn là, muốn vì phong nàng vì Hoàng Hậu mà tạo thanh thế..... Nghĩ vậy một chỗ, nàng tâm dần dần trầm đi xuống, nhưng mà một chỗ nữ học, nơi nào như vậy đơn giản? Nàng lúc trước suy tính hồi lâu, đều cảm thấy vô pháp chỉ dựa vào nữ học có thể sinh lợi tới duy trì nữ học vận chuyển, phải biết rằng nữ học sinh đều không thể xuất đầu lộ diện,

càng không thể có thể làm buôn bán. Bạch gia có tiền, lại có bao nhiêu tiền có thể hướng trong đầu tạp? Thương nhân đều là trục lợi, một môn vẫn luôn thâm hụt tiền nữ học, ai chịu bạch bạch tạp tiền?

Nghĩ đến đây, nàng cơ hồ nhìn đến này Lang Hoàn nữ học vận chuyển duy gian bộ dáng, trên mặt lại vẫn lại cười nói: “Ta đây liền trước chúc Đức phi mã đáo thành công, sớm ngày đem này tạo phúc thiên hạ nữ nhi nữ học khai đi lên.”

Triệu Phác Chân nhìn lại nàng: “Còn thỉnh Quý Phi nương nương cũng nhiều chỉ giáo, đến lúc đó có thể vì bọn học sinh thượng mấy tiết khóa, vậy càng tốt.”

Thượng Quan Quân mỉm cười: “Đó là tự nhiên.” Nàng nói: “Thái Tử cùng công chúa thân mình tốt không? Vào cung lâu như vậy, ta lại vẫn không gặp, Hoàng Thượng chính là khẩn trương, nghe nói Thái Tử lớn lên rất là cường tráng, nhìn đến tựa so cùng tuổi mặt khác hài tử muốn đại rất nhiều đâu? Lúc trước Đức phi ở Trường An hầu hạ có thai sinh sản, ta thế nhưng một tia không biết, thật sự là ta cái này làm Vương phi thất trách.”

Triệu Phác Chân rất là bình tĩnh: “Đa tạ Quý Phi nương nương quan tâm, Thái Tử hiện giờ là Hoàng Thượng tự mình giáo dưỡng, nương nương nếu muốn gặp, tổng có thể thấy. Vĩnh Thọ công chúa thân thể yếu đuối, chờ thân thể cốt cường tráng chút, liền làm nương nương trông thấy.”

Thượng Quan Quân giấu ở trong lời nói châm, nàng tất cả đều phảng phất không có nghe được giống nhau, bình tĩnh thản nhiên, không hề hồ thẹn. Thượng Quan Quân lại cũng có chút ngời không nổi nữa, nàng trong lòng chỉ là nhất biến biến mà tưởng: Nàng vì cái gì như thế thản nhiên? Thế nhưng không hồ thẹn! Nàng thế nhưng không hề liêm sỉ?

Bỗng nhiên bên ngoài lại có người cao giọng báo: “Hoàng Thượng giá lâm!”

Thượng Quan Quân ngấn ra, cùng Triệu Phác Chân đối diện, cũng ở đối phương trong mắt thấy được chột lóe mà qua mà kinh ngạc, Thượng Quan Quân ngay sau đó phản ứng lại đây, đây là an bài người ở Đức phi bên người, nghe nói chính mình tới, lập tức tới che chở? Nàng cũng không biết là khí vẫn là muốn cười, liền như vậy khẩn trương nữ nhân này? Chính mình có thể đem nàng thế nào? Chẳng lẽ liền một chút ủy khuất đều không bỏ được làm nàng chịu? Hay là hoàn toàn đem nữ nhân này trở thành dễ toái bình hoa?

Nàng trong lòng tràn ngập khinh thường, đứng dậy vội vàng hạ bái, Lý Tri Mân nắm Thất Cân vội vàng đi đến, ánh mắt hơi hơi ở hai người trên mặt đánh cái chuyển, hẳn không biết nữ nhân ở chung như thế nào, hẳn chỉ biết chính mình mẫu thân cùng chu Quý Phi đám người cả đời đều không có hòa hợp quá, Thượng Quan Quân người này không từ thủ đoạn..... Hắn nhàn nhạt nói: “Đứng lên đi, Thái Tử nói muốn tới Lang Hoàn kho sách nhìn xem, trăm từ trước cũng ở chỗ này tìm không ít thư xem, hôm nay liền dẫn hắn tới đi một chút, Thất Cân, còn không thấy quá Quý Phi.”

Thượng Quan Quân đứng dậy, nhìn đến Thái Tử Lý Chính Duật chính đoan đoan chính chính về phía chính mình hành lễ, thần thái tương mạo, cùng Lý Tri Mân lớn lên bảy tám phần tương tự, sống thoát thoát một giờ chờ Hoàng Thượng, khó trách quần thần đối Thái Tử xuất thân tuổi không hề nghi ngờ, nàng trong lòng hơi lạnh, không biết vì sao vội vã muốn chạy trốn ly nơi này, vội vàng nói: “Không cần đa lễ, hôm nay hấp tấp, chưa mang theo giống dạng lễ gặp mặt, chờ đi trở về bổ thượng. Thần thiếp hôm nay ngẫu nhiên rảnh rỗi, nghĩ đến xem Lang Hoàn kho sách bên này thu thập đến như thế nào, lại đây cùng Đức phi muội muội nói vài câu nhàn thoại, nói lên thiết lập nữ học sự, chính nói Đức phi muội muội quả nhiên có khát vọng đâu.”

Lý Tri Mân nhàn nhật nói: “Thượng Dương Cung bên kia dù sao cũng hoang, tu khởi cũng phí thời gian tinh lực, liền làm Đức phi thử xem thôi, không đáng giá thứ gì, hôm nay Thượng Quan Thừa tướng cấp Thái Tử giảng bài mới xong, đang ở Trình Quán điện bên kia nghỉ tạm đâu, trăm ban hẳn dùng bữa sau lại li cung, khả xảo gặp được Quý Phi, người cũng khó được gặp người phụ thân, không ngại nhân cơ hội này đi gặp phụ thân người cũng hảo.”

Thượng Quan Quân biết hẳn đây là muốn chi khai chính mình, một lòng chỉ che chở Đức phi, thi lễ nói: “Thần thiếp tuân chỉ.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 165

Vương Đồng cười nói: “Từ trước cùng Đức phi nương nương cũng từng có số mặt chi duyên, chỉ sợ nương nương đối ta có thành kiến, đảo muốn hoài nghi thành ý của ta, bởi vậy cũng liền trực lai trực vãng, hiện giờ tân triều tân khí tượng, chúng ta Vương gia lại mới từ Thanh Phồn trở về, hẳn cùng Hoàng Thượng không phải một mẫu số ra, trong lòng cũng là thập phần sợ hãi, ta hiện giờ là thành ý vì Đức phi nương nương làm việc, cũng là vì chúng ta Vương gia cùng Duẫn Nương suy nghĩ.”

Triệu Phác Chân nhất quán là đối nàng tâm tính rất là khâm phục, lúc này xem nàng nói chuyện thẳng thắn thành khẩn rộng rãi, trong lòng cũng thích, cười nói: “Tấn Vương phi quá khiêm nhượng, Hoàng Thượng không phải không niệm huynh đệ tình người, Tấn Vương quá lo.”

Vương Đồng lắc lắc đầu: “Hôm nay đi gặp Thái Thượng Hoàng, Thái Thượng Hoàng còn lôi kéo hẳn tay, ngôn ngữ bên trong rất có mượn sức châm ngòi chi ý, dường như còn muốn đem nhà của chúng ta kia gốc Vương gia đương xuất đầu cái rui đầu. Lại nói làm chu thái phi tiến cung bồi hấn, lại có muốn trở lại vị trí cũ chi ý, nói đậu nương nương không còn nữa, nên chu thái phi vì Hoàng Hậu, mới từ Đãng Xuân Các ra tới, ta liền cùng nhà của chúng ta Vương gia nói, làm hẳn đừng ngớ ngẩn, một chữ đều đừng tin. Hoàng Thượng chính là hẳn thân sinh đích trưởng tử, hẳn còn không quen nhìn, mới đến thời điểm còn nói cái gì con vợ lẽ con vợ cả sự, chẳng lẽ còn thật hy vọng cho người kế thừa ngôi vị hoàng đế? Bất quá là châm ngòi hẳn xuất đầu, gốc tử mới tin hẳn. Thái phi hiện giờ cùng chúng ta vinh dưỡng, không biết nhiều thoải mái, ai còn nguyện ý tiến cung bồi thượng hoàng quá kia quạnh quẽ nhạt tử? Hẳn nếu tái phạm gốc, ta liền

cùng hẩn hòa li tố cáo, làm hẩn cùng thượng hoàng làm bạn đi, ta cùng Duẩn Nương chính mình sung sướng đi, chúng ta Vương gia nói ở Thanh Phồn lúc ấy cơm đều ăn không đủ no ngày ngày trụ chuồng bò làm cu li bị quất thời điểm, thượng hoàng có từng quản quá chính mình đâu, hiện giờ là ngốc tử mới tin, bất quá là thường thường tiến cung nhìn xem thượng hoàng, tần tần người tử hiếu tâm thôi, thật vất vả đã trở lại quá thượng mấy ngày sống yên ổn thái bình nhật tử, chính là thất tâm phong mới hạt tới đâu!”

Triệu Phác Chân thật sự cũng là bị Thái Thượng Hoàng này vĩnh chưa từ bỏ ý định làm cho tức cười, lại biết Vương Đồng đây là sợ Lý Tri Mân lòng nghi ngờ Tấn Vương, riêng tới cùng chính mình biện bạch, cười nói: “Cũng không phải là, ta cũng nghe nói hẩn vừa trở về kia trận phạm vào mơ hồ, tưởng là ở Thanh Phồn quá mệt mỏi, thái y nói là mệt nhọc quá độ, đàm mê tâm hồn, tâm trí không rõ, nói đều là mê sảng. Tấn Vương bên người may mắn có Vương phi khuyên nhủ, cần phải tích phúc mới là.”

Vương Đồng cười một cái, thở dài nói: “Cùng Đức phi nương nương nói thật, lúc trước lòng ta là có chút chướng mắt Tấn Vương, cảm thấy hẩn người này hồ đồ vô cùng, bất quá hảo lừa, cũng là ta tốt nhất quy túc, liền suy nghĩ biện pháp gả cho hẩn, kỳ thật vẫn luôn trong lòng ghét bỏ hẩn vô cùng, chỉ là ngày ấy thành phá là lúc, vương phủ cũng bị binh vây quanh, chuyên môn liền phải lục soát phượng tử long tôn áp đi làm tù binh, hẩn ngày thường hồ đồ, ngày ấy lại khó được đàm đương một hồi, đem ta cùng Duẩn Nương giấu ở mật thất, chính mình một người ở bên ngoài. Nghe xong tới gia nô nói, lúc ấy phụ trách tróc nã hẩn Thanh Phồn tướng lĩnh biết còn có Vương phi, tiểu quận chúa chưa lục soát thấy, đem hẩn đánh thật sự lợi hại, hẩn lại chỉ tự chữa phun, cuối cùng kia Thanh Phồn tướng lĩnh không biện pháp chỉ tóm được hẩn đi, chúng ta nương hai lúc này mới bảo toàn……” Nàng vành mắt hơi hơi đỏ lên, khóe miệng lại là cười: “Sau lại hẩn bị áp hướng Thanh Phồn, ta bị nhà mẹ đẻ người cứu về nhà, ta lúc ấy liền hạ quyết tâm, hẩn nếu là có thể có trả lại cố quốc một ngày, ta

Vương Đồng định đối hẩn không rời không bỏ, trung trinh như một, báo hẩn này lấy thân tương hộ chi ân.”

Triệu Phác Chân phía trước cũng chỉ biết Tấn Vương bị bắt, Tấn Vương phi cùng tiểu quận chúa may mắn còn tồn tại sau vẫn luôn ở tại nhà mẹ đẻ, thẳng đến Lạc Dương thu phục sau, mới trở về vương phủ, hiện giờ mới biết được ngày đó từng có như vậy kinh tâm động phách một màn, không thể tưởng được Tấn Vương Lý Tri Kha nhất quán kiêu ngạo ngạo mạn, ngu xuẩn tự đại, thế nhưng cũng có che chở thể nữ một mặt, cũng hơi có chút ngoài ý muốn: “Đây mới là hoạn nạn thấy chân tình đâu.”

Vương Đồng gật đầu nói: “Không tồi, hoạn nạn là lúc, mới biết người bản tính như thế nào đâu! Tựa như chúng ta chu thái phi đi, từ trước cùng Đậu nương nương đấu cả đời, lần này may mắn còn tồn tại, lại đem nương nương trường sinh bài đứng ở trong phòng, ngày ngày dâng hương cung phụng, lại nói tiếp nói là ngày ấy thành phá, Hoàng Thượng chính mình tư trốn, còn làm Thượng Cung Cục truyền thánh chỉ cấp Đậu Hoàng Hậu, mệnh lưu tại trong cung phi tử giống nhau tự sát tuần tiết, kết quả Đậu Hoàng Hậu lại đem kia thánh chỉ ấn hạ bỏ mặc, khai nội kho mệnh cung nhân tự rước chạy trốn, sau đó chính mình hi sinh cho tổ quốc, nàng cũng là Lạc Dương cung thu phục sau, ở may mắn còn tồn tại nữ quan trong miệng nghe nói việc này, hiện giờ hận thượng hoàng thật sự đâu, nàng nếu là biết thượng hoàng còn tưởng truyền nàng tiến cung hầu hạ, sợ là càng muốn hận chi tận xương!”

Triệu Phác Chân không biết trong đó thế nhưng còn có như vậy hoang đường việc, nghĩ đến thượng hoàng người này tâm can, đại để thật không hiểu là cái gì làm thành, như thế lãnh ngạnh, thể thiếp nhi nữ, tất cả đều coi nếu cỏ rác, cô đơn chỉ đối thôi Hoàng Hậu một người khẳng khẳng một mực.

Vương Đồng cũng cười nói: “Thật không hiểu thượng hoàng tâm đến tột cùng như thế nào tưởng, Hoàng Thượng đái hẩn, đã là tận tình tận

nghĩa, bên ngoài có hẳn lại nói thượng hoàng bị cầm tù, sống không bằng chết, chúng ta Vương gia cũng là ngốc tử, hiểu tâm nổi lên, liền nói tiến cung nhìn xem, kết quả xem hẳn so ở Thanh Phồn còn béo vài phần! Lại có vài vị thái phi hầu hạ, ưu không biết đủ, đáng tiếc, y ta nói Hoàng Thượng đến nên đem bên ngoài những cái đó loạn truyền lời đồn trị một trị mới hảo.”

Triệu Phác Chân biết nàng là thiện ý nhắc nhở, cười nói: “Tấn Vương phi nhắc nhở đối với, ta hướng Hoàng Thượng thuật lại hảo.” Vương Đồng thấy hôm nay mục đích cũng không sai biệt lắm đều đạt tới, liền đứng dậy cáo từ nói: “Nếu như thế ta trước cáo từ, nương nương nếu phân biệt khiến, chỉ lo sai người đi Tấn Vương phủ truyền lời đó là.”

Chương 199 thất ý

Thượng Quan Quân tới rồi Trinh Quán điện, quả nhiên nhìn đến Thượng Quan Khiêm đang cùng Thượng Quan Lân nói cái gì, nhìn đến Quý Phi giá lâm, rất là giật mình, Thượng Quan Khiêm vội nói: “Quý Phi lại đây, Hoàng Thượng có biết? Nhưng chớ có ý vào Hoàng Thượng sủng ái người, liền đã quên này tiền triều hậu cung chi biệt.”

Thượng Quan Quân nói: “Hoàng Thượng làm ta lại đây, nói khó được hôm nay có rảnh, vừa lúc ngài cũng ở, làm ta cũng trông thấy phụ thân.” Nàng lại nhìn Thượng Quan Lân, thập phần ủy khuất nói: “A huynh thường xuyên tiến cung, nghe nói còn tự mình giáo Thái Tử điện hạ đánh mã cầu, hiện giờ liền a cha a huynh đều không cho ta giành vinh quang, mắt thấy Đức phi này liền dẫm lên ta trên mặt đi.”

Thượng Quan Lân đảo không có gì thần sắc, vẫn chỉ là nhàn nhạt, Thượng Quan Khiêm lại trên mặt có chút không được tự nhiên, an ủi Thượng Quan Quân nói: “Quý Phi tạm thời đừng nóng nảy, chớ có để cho người khác truyền thuyết, đảo cấp tiểu nhân an cái ghen tị chi danh.”

Thượng Quan Quân cười lạnh: “Hoàng Thượng đã dẫn Đức phi ở Thượng Dương Cung tu sửa Lang Hoàn nữ học, Bạch gia lót tiền, kỳ thật cũng chính là Hoàng Thượng chính mình cho không tiền cho nàng làm thanh danh, trong nhà lại đối này hoàn toàn không có ứng đối, sợ là ngày sau Thái Tử lại lớn hơn một chút, ta Thượng Quan nhất tộc, lại vô dụng thân chỗ!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 166

Lý Tri Bích cung cung kính kính nói: “Thần tuân chỉ.”

Lý Tri Mân xem hẩn câu nệ, đảo cũng không lại nói quá nhiều việc nhà, chỉ nói: “Ngày hôm trước thôi chân nhân cho trăm thượng số con, nhưng thật ra phải cho người tìm kiếm Vương phi, trăm nghĩ việc này trăm nhưng không hảo nhúng tay, hiện giờ nội cung cũng không có người làm chủ, việc này vẫn là liên giao cho thôi chân nhân lo liệu đi?”

Lý Tri Bích trên mặt hơi lộ ra chua xót: “Hết thầy đều từ Hoàng Thượng cùng mẫu thân làm chủ thôi.”

Lý Tri Mân ôn thanh trấn an hẩn hai câu, lại cùng Tấn Vương nói: “Ngày thường nhiều làm Tấn Vương phi mang theo tiểu quận chúa tiến vào cùng Quan Âm nô chơi chơi hảo, hôm nay sắc trời đã tối, chỉ là trăm còn triệu vài vị khanh gia có việc, liền không lưu các người dùng cơm.”

Hai người liền đều đứng lên cáo từ ra cung không đề cập tới.

Lý Tri Bích trở lại vương phủ, nhớ tới hôm nay nhìn thấy Thượng Quan Quân, đã khô lãnh tâm phảng phất lại mềm mại rất nhiều, dùng qua cơm tối, Thôi Uyển lại đây, hỏi hẩn hôm nay thấy Thái Thượng Hoàng tình hình.

Lý Tri Bích nhẩn hạ tâm trung chán ghét nói: “Vẫn là có chút điên khùng bộ dáng, nói chuyện lộn xộn, chỉ là lời kéo ta mắng kim thượng, lại hỏi người như thế nào, thân mình nhưng hảo, ta xem bên cạnh hầu hạ bọn thái giám cung nữ đều phảng phất không nghe thấy giống nhau, chỉ do hẩn

nổi điên, nghĩ đến ngày thường cũng là như vậy không chút nào kiêng kị, cũng một kim thương nhả đến xuống dưới.”

Thôi Uyển cười lạnh một tiếng: “Hắn đương nhiên chỉ có thể nhả, lại bất kham cũng là hắn thân sinh phụ thân, hắn không nghĩ gánh vác giết cha hành thích vua danh, cũng chỉ có thể chịu trách nhiệm.” Nàng tinh tế nhìn hạ Lý Tri Bích sắc mặt, lại cảm thấy so trước đó vài ngày kia tiêu tụy đậm nhạt tốt một chút, liền nói: “Vừa mới hỏi qua hầu hạ người của người, nói hôm nay bữa tối dùng đến còn hảo, nhiều vào một chén, nghĩ đến này đầu bếp làm được cũng không tệ lắm.”

Từ trước Thôi Uyển liền đối Lý Tri Bích một ngày tam cơm thập phần chú ý, từ nhỏ Lý Tri Bích chỉ biết mẫu ân trọng như Thái Sơn, hiện giờ lại chỉ cảm thấy hít thở không thông, Thôi Uyển tiếp tục nói: “Chỉ là không cái tri kỷ người hầu hạ người, luôn là không thích hợp, ta đã cùng Lý Tri Mân thương số con, phải cho người tuyển phi.”

Lý Tri Bích hít sâu một chút nói: “Mẫu thân, lần này tuyển phi, ta tưởng chính mình làm chủ.”

Thôi Uyển cười thanh: “Người một người nam nhân, nơi nào hảo tương xem nữ tử, còn phải ta thế người tinh tế hỏi thăm lo liệu hảo, năm họ trung thích hợp đích nữ, hiện giờ nhưng không hảo tìm, người yên tâm, định cho người chọn cái tài mạo đều giai.”

Lý Tri Bích nói: “Lúc trước mẫu thân thay ta tuyển Nhu Ba, bản tính thật sự quá mức nhu giòn, lúc trước mới ra kinh, liền cả ngày khóc thút thít, nếu không phải nàng ngày ngày kinh hoảng thất thổ, nuốt không trôi, sơ sót trông nom Đại Lang, Đại Lang cũng sẽ không.....”

Thôi Uyển cười lạnh thanh: “Người đây là chê ta cho người tuyển thê tử không hảo?”

Lý Tri Bích thống khổ nói: “Mẫu thân, lúc trước mẫu thân nếu là y ta cưới Thượng Quan Quân, nàng tính tình kiên cường, ít nhất có thể hộ hảo tự mình cùng hài tử.”

Thôi Uyển lại dữ dội miễn cảm, nàng quá hiểu biết nhi tử, đã nhanh chóng bắt được nhi tử hôm nay biến hóa căn nguyên: “Thượng Quan Quân? Người hôm nay vào cung nhìn thấy nàng?”

Lý Tri Bích trầm mặc không nói, Thôi Uyển cười lạnh nói: “Nàng kiên cường? Người cho rằng nàng có thể quá ngày lành? Nàng hiện giờ hảo tại nơi nào, thân là Hoàng Thượng nguyên phi, thế gia đích nữ, thế nhưng không thể phong hậu! Hiện giờ ở trong cung bị Đức phi ép tới gắt gao, kia Đức phi chính là thương nhân cự phú chi nữ, lúc trước ta tự mình đi chọn vốn định cho người nạp vì trắc phi, không nghĩ tới bị trên đường nhúng tay cướp đi, hiện giờ nghĩ đến lúc trước Công Tôn huynh đệ ở bên trong cầm một tay, nghĩ đến là hãn đã sớm coi trọng người, còn có Liên Sơn bên kia, nguyên lai là hãn cướp Thôi gia sinh ý! Thứ nghiệt chi tử, trăm phương ngàn kế hồi lâu. Kia Bạch gia nữ nhi có quốc sắc chi tư, tính tình lại thuần chí đáng yêu, lại thế Lý Tri Mân sinh hai đứa nhỏ, hiện giờ có Bạch gia khuynh quốc tài phú to lớn duy trì, đang định ở Thượng Dương Cung xây dựng một khu nhà Lang Hoàn nữ học, đây là ở vì Hoàng Hậu chi lộ thu nạp nhân tâm, chế tạo thanh danh, ta coi trọng quan quân này Hoàng Hậu chi vị, sợ là muốn bại bởi Đức phi.”

Lý Tri Bích giật mình mà nâng lên mắt, khó trách hôm nay nhìn thấy Thượng Quan Quân trên mặt hình như có bi sắc, bước đi trầm trọng mất mát, nguyên lai nàng ở trong cung, thế nhưng mất mát như thế? Hãn bỗng nhiên có chút lòng cảm phần: “Lúc trước kim thượng mù bệnh nặng, là Thượng Quan Quý Phi gả cho qua đi, chưa từng ghét bỏ, hiện giờ kim thượng như thế bạc đãi căm bã, biếm vợ cả làm thiếp, không sợ thiên hạ người đọc sách xem thường sao?”

Thôi Uyên cười lạnh một tiếng: “Thiên hạ người đọc sách? Quốc phá là lúc, người đọc sách ở nơi nào? Hai ngàn lương đồng văn thần tất cả đều bị bắt giữ, không một người hi sinh cho tổ quốc, liền Đậu Hoàng Hậu đều không bằng a! Nơi nào còn có dũng khí nói một cái không tự? Hiện giờ triều thượng tất cả đều Lý Tri Mân dưỡng cầu, nào một con dám triều chủ tử loạn phe?” Nàng hơi hơi sườn mặt, nhìn đến Lý Tri Bích mặt trưởng đến đỏ bừng, hàm răng cắn chặt, thế nhưng như là cực kỳ bất bình, không còn nữa từ trước kia chán đời lạnh nhạt bộ dáng, bỗng nhiên trong lòng vừa động, dừng dừng, thử nói: “Quý Phi hay là lúc này, đối với người còn có tình ý?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 167

Lý Nhược Toàn giật mình nói: “Kia như thế nào dường đến khởi! Tẩu tẩu, chúng ta mỗi ngày đều ở phí tổn a, nữ học sinh, vú già, giáo viên mỗi ngày đồ ăn, đã thập phần kinh người, nữ giáo viên nhóm lệ bạc còn có thư tịch bảo dưỡng chờ phí dụng, đều còn muốn phí tổn một tuyệt bút đâu! Này chỉ ra không vào, thời gian một lâu, quang thâm hụt tiền!”

Vương Đồng cũng lộ ra hiểu rõ tươi cười: “Đức phi nương nương ý tứ là, thiên kim mua cốt, mới có thể đưa tới chân chính thiên lý mã. Chỉ có như vậy, mới có dân chúng không ngừng đem nữ nhi đưa tới, cũng sẽ có áo cơm vô nữ tử, vì sinh hoạt có dựa, đến cậy nhờ lại đây. Như vậy một truyền mười truyền trăm, mới có người không ngừng đưa nữ nhi lại đây. Như thế đối, hiện giờ không ít bá tánh tung tin vịt này đưa nữ nhi lại đây chính là bán nữ nhi, tương lai nữ nhi đều là vì nô vì tì, cũng không dám đưa tới. Kỳ thật nếu là có này đường ra, đại bộ phận gia đình, tình nguyện đem nữ nhi đưa tới vừa làm vừa học, cũng luyện tiếc đem nữ nhi bán đi, chỉ cần có người dưỡng, đại bộ phận người vẫn là luyện tiếc cốt nhục chia lìa.”

Triệu Phác Chân nói: “Là, chúng ta yêu cầu thời gian chậm rãi chứng minh chúng ta chỉ là giáo dưỡng nữ hài, lại không phải thu mua nữ hài. Hiện giai đoạn cũng sẽ không hoàn toàn nuôi không nổi, rốt cuộc còn có điền trang sản xuất cùng cửa hàng sản xuất. Chỉ là phải làm hảo tiền tam năm, đại bộ phận đều là từ thiện phúc lợi chuẩn bị tâm lý, thứ bậc một đám nữ học sinh dạy ra tới về sau, chậm rãi thì tốt rồi. Trị liệu phương diện, tuy rằng làm không được tốt nhất được tới trị liệu, Thái Y Viện nguyện ý tới chữa bệnh từ thiện, còn có Công Tôn quốc sư lúc nào cũng lại đây chữa bệnh từ thiện, này cũng tình không ít trị liệu phí dụng, thật sự bệnh nặng

không trị, cũng chỉ có thể nghe này thiên mệnh, kỳ thật đại bộ phận ốm yếu hài tử, dùng một ít dược, ăn no, được đến tốt đẹp chiếu cố, chậm rãi cũng liền dưỡng hảo.”

“Ta còn tính toán làm kinh thành các thu dưỡng nữ anh địa phương, phàm có dân chúng đưa dưỡng nữ anh, thường một cân gà con, nửa cân đường đỏ, cấp trẻ con mẫu thân bổ dưỡng thân mình. Tuy nói này gà con đường đỏ, cũng không nhất định tới sản phụ trong miệng, có thể có một chút, cũng coi như là một chút an ủi đi.” Triệu Phác Chân nghĩ mấy năm nay gặp qua dân gian thảm trạng, dân chúng nuôi không nổi hài tử, lại trong lòng không đành lòng, chỉ có thể đưa lưng về phía mới sinh trẻ con, đem chi ấn vào nước trung chết chìm, vừa mới bác mệnh sinh hạ hài tử mẫu thân, lại chỉ có thể rưng rưng tiếp thu hiện thực, nếu là các nàng biết chính mình hài tử, có người thế các nàng hảo hảo nuôi nấng lớn lên, đại khái trong lòng sẽ càng an ủi một ít đi?

Vương Đồng thử dài: “Nương nương từ bi, này lại là chính mình dân bạc làm từ thiện sự đâu, nơi nào là thuần khai nữ học, lúc trước Thượng Quan Quân đầu khai nữ cử, xem như cấp thiên hạ có tài học nữ tử một cái đường ra, nhưng vốn dĩ biết chữ nữ tử, đã phần lớn là thế tộc nhà cao cửa rộng nữ tử, áo cơm vô ưu, lại thông minh có tài học. Nương nương này thiết lập nữ học, lại là từ căn tử thượng khiến cho nữ đồng nữ anh được đến cứu trợ, giáo dưỡng, cho các nàng tay làm hàm nhai kỹ năng, không nhất định có tài hoa, cho dù là vụng về xấu xí, tàn tật ốm yếu, chỉ cần có một môn tài nghệ ở, liền cũng có thể tự bảo vệ mình sinh tồn.”

Triệu Phác Chân mỉm cười: “Nơi nào nghĩ đến nhiều như vậy, Tấn Vương phi thật là quá mức khích lệ, ta ở trong cung, áo cơm không thiếu, dù sao tiền tài lấy tới cũng không có gì dùng, không bằng tận lực làm một ít việc thôi. Nữ tử bốn nhược, nhưng gia đình lo liệu, người lớn kéo dài, dưỡng dục nhi nữ, nơi nào không phải dựa nữ tử? Càng đừng nói chân chính có tài hoa nữ tử, đó là chút nào không thua kém với nam tử. Nữ tử

nếu là đều bị giáo dưỡng, vô luận hiền ngu, đều có thể phúc trách các gia đình, hài tử, xem như lợi quốc lợi dân, ta cũng cũng chỉ có thể làm làm này đó, trị quốc đại sự này đó, ta là không hiểu.”

Vương Đồng nghiêm nghị nói: “Từ trước ta chỉ nói nường nường là vì bác mỹ danh, hiện giờ mới biết được nường nường là thật đại thiện người.”

Chương 201 rửa sạch

Từ Lang Hoàn nữ học chính thức khai giảng về sau, Triệu Phác Chân liền vội vô cùng, Thượng Dương Cung vốn dĩ liền tiếp theo cấm cung, hiện giờ chuyên môn tích một cái môn cung Triệu Phác Chân cùng Lý Nhược Toàn mỗi ngày ra vào nữ học. Triệu Phác Chân thường thường sáng sớm liền qua đi đi học, tuần tra, xử lý sự vụ, cho đến đêm khuya.

Có đôi khi Quan Âm nô quần lấy, liền đem Quan Âm nô cũng mang lên, Vương Đồng cũng đem Tân An quận chúa mang theo, hai người liền ở nữ đồng bộ đảo cũng có thể chơi đến một khối. Nhưng mà này liền khổ Thất Cân, rất nhiều lần trộm chạy tới Cam Lộ Điện, lại không có thấy mẫu thân, sau đó vẻ mặt đau khổ bị Thượng Quan Lân bắt được trở về, rốt cuộc có một ngày bắt lấy phụ hoàng nháo: “A nường tổng không ở trong điện! Ta tưởng a nường”

Lý Tri Mân trong lòng làm sao không phải đang cảm giác chua lòm, hăn từ trước tốt xấu còn có thể nường hài tử tên tuổi, đi cùng Triệu Phác Chân lưu luyến cái một cái hai cái buổi tối, tuy nói hai người trong lòng các có khúc mắc, lại tốt xấu có thể duy trì trên mặt hài hòa, thời gian lâu rồi, thậm chí có một loại lão phu lão thê ăn ý cùng dịu dàng thăm thiết, có đôi khi Lý Tri Mân thậm chí nghĩ cứ như vậy đi xuống cũng khá tốt, thiên trường địa cửu, đầu bạc đến lão, nhiều ít ồn ào nhốn nháo hoặc là tương kính như băng phu thê, không cũng liền cả đời? Hăn lừa mình dối người tưởng. Không nghĩ tới bất quá là duy trì nàng khai cái Lang Hoàn nữ học, nàng sẽ không bao giờ nữa có thể cùng từ trước giống nhau, tổng ở nơi đó,

hắn ở tiền triều lại như thế nào vội, cũng biết nàng liền ở nơi đó, đang làm cái gì. Hiện giờ hắn lại ần ần cảm giác được một loại vô pháp nắm chắc cảm giác.

Bất quá hắn vẫn là sờ sờ Thất Cân đầu, an ủi hắn nói: “Tạm thời nhẫn nhẫn, người a nương ở làm đại sự đâu.”

Thất Cân nói: “Làm cái gì đại sự? Hàn Lâm Viện tiên sinh nói, vì nữ học hao phí này rất nhiều tiền tài, có chút không đáng giá, rốt cuộc cực cực khổ khổ dạy ra nữ học sinh, thực mau liền phải gả chồng sinh con, liền tính có thể vào triều làm quan, cũng làm không được cái gì đại sự, lại không thể trị quốc, nếu là này đó tiền tài cùng thủ đoạn, lấy tới mở rộng Thái Học, cổ vũ thiên hạ tú tài, đối hiện giờ điều tàn triều đình, mới là chính sự.”

Lý Tri Mân ánh mắt hơi hơi một nhiếp, sắc mặt lại một chút bất biến: “Còn có cái gì cách nói?”

Thất Cân suy nghĩ hạ nói: “Còn có nói, nữ học vẫn và tu dưỡng lớn một ít nữ tử tâm, đến lúc đó leo lên quyền quý, hậu cung tham gia vào chính sự, lại ra từ trước Thánh Hậu lâm triều nữ họa tới.....”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Không nghe người khác nói, chính người tưởng, nếu là người a nương là cái chữ to không biết, sẽ không viết tính nữ tử, sẽ thế nào?”

Thất Cân động nửa ngày não, lắp bắp nói: “Vậy không có người dạy ta nhận tự..... Cho ta giảng thư thượng chuyện xưa.....”

Lý Tri Mân nói: “Còn có đâu?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 168

Hoa Uyển cùng Triệu Phác Chân là tóc trái đào là lúc liền ở trong cung kết hạ tình cảm, cùng những người khác lại đại bất đồng, Triệu Phác Chân thập phần vui sướng: “Ta đang cần nhạc nghệ tiên sinh, người đã đến rồi không thể tốt hơn, ta mang người đi một chút xem.” Nói xong huề tay nàng liền ra tới, hướng nữ học Quan Phong Lâu bên này đi đến, vừa đi vừa nói chuyện.

Triệu Phác Chân đi ra ngoài, tuy rằng đã là tận lực tinh giản, vẫn cứ là có mấy tên cung nữ, nữ quan cùng với nữ học chấp dịch theo, đoàn người xuyên qua nữ xá, giáo trường thượng chính từ một ít nữ học sinh tốp năm tốp ba, lại bỗng nhiên có một người nữ học sinh trong đám người kia mà ra, chạy vội tới Triệu Phác Chân trước mặt quỳ xuống: “Nương nương! Năm đó ngài lời nói, còn giữ lời?”

Chương 202 si tra

Triệu Phác Chân lắp bắp kinh hãi, bên cạnh nữ quan nhóm sớm đã tiến lên che chở nàng quả trách nói: “Vô lễ!” “Còn không lùi hạ!”

Triệu Phác Chân nhìn chăm chú xem kia nữ học sinh quạ búi tóc như mây, tuyết da hoa mạo, tuy rằng trên người ăn mặc cùng sở hữu nữ học sinh nhất thức giống nhau màu xanh lá học bào, búi hoa sen trúc quan, lại vẫn hiện ra không giống bình thường kinh người dung mạo, chỉ là thoát nhìn đã không lớn tuổi trẻ. Nàng ở chính mình trong trí nhớ tìm tòi một chút, vậy lui bên cạnh người, hỏi: “Đỗ Sương Nhi?”

Đỗ Sương Nhi trên mặt vui vẻ: “Là, thiếp lúc trước từng đến tiên sinh dạy bảo, nhưng lúc trước mông muội không biết sự, sau nhân gặp sai

người, loạn thế bên trong, số độ lưu ly, dần dần biết lúc trước tiên sinh dạy bảo, tự tự ngàn vàng không đổi, liền dứt khoát xuất gia vì nói, thanh tâm quả dục, tu hành mấy năm, nghe nói nữ học chiêu học sinh, liền đem tích góp mấy năm tiền bạc làm học phí nhập học, chỉ hy vọng có thể có một an cư lạc nghiệp chỗ.” Nguyên lai nàng lúc trước bị Trần gia người sai sử, lấy hoa khôi chi thân giống trống khua chiêng hướng Triệu Phác Chân cầu học, cuối cùng lại bị âm thầm đuổi, lúc sau mấy năm phiêu linh, lại là đi tới Đông Đô cầu học, lúc sau thành linh phát hiện nữ học khởi xướng người, đúng là lúc trước Dương Thành Lang Hoàn nữ quan, nàng mới hoàn toàn tỉnh ngộ lúc trước vì cái gì lục thứ sử nói, có thể làm nàng học sinh, là cực đại phúc phận. Nhưng mà nàng xấu hổ với tự thân theo hầu, lại cũng chưa từng đến Triệu Phác Chân trước mặt lộ diện quá, hôm nay bí quá hoá liều, lại là bởi vì gốc không nổi nữa.

Triệu Phác Chân hơi hơi kinh ngạc, xem nàng ngữ nhiều mặt mũi, tưởng là che giấu chính mình phong trần nữ thân phận, lại cũng không vạch trần nàng, lại cười nói: “Người đã hiểu ra, này thực hảo, lại không biết hiện giờ lại có gì cầu?”

Đỗ Sương Nhi hơi hơi ngắc đầu, làm như khó có thể mở miệng, tả hữu nhìn nhìn, nhẹ giọng nói: “Kỳ nương nương dung ta lên mặt bầm.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu, Hoa Uyển thấy thế cười nói: “Nương nương còn có việc, ta cũng thả trước cáo từ, trở về an bài chút sự, muộn chút lại cùng nương nương báo danh.”

Triệu Phác Chân hơi hơi có chút luyến tiếc Hoa Uyển, nhưng vẫn là gật gật đầu, tả hữu nữ quan tiến lên, xua tan vây xem nữ bọn học sinh, dẫn tới phòng khách nội, lại không cho Đỗ Sương Nhi tiến lên, chỉ là dẫn nàng trước lục soát một vòng, mới làm nàng ở trung đường quỳ xuống mặt bầm.

Triệu Phác Chân hỏi: “Hảo, người có thể nói, là gặp cái gì khó xử sao?”

Đỗ Sương Nhi nói: “Nương nương là biết ta lúc trước làm cái gì nghề, hiện giờ cũng trăm triệu không dám thiển nhan tiến lên cầu làm nương nương thân truyền đệ tử, chỉ là Sương Nhi đã xuất gia vì nói mấy năm, thật vất vả tìm được này một phương bình tĩnh địa phương, cho rằng có thể từ nay về sau sống quãng đời còn lại tại đây, không nghĩ tới hôm qua lại bị giáo vụ tư truyền đi, nói tra ra ta dấu điểm qua đi, không được ta ở nữ học liên đọc sự, ta đau khổ cầu xin, giáo vụ tư tuy có chút đồng tình, cũng vẫn là nói đây là cấm vệ quân bên kia tra, cũng không phải nữ học bên này có thể làm chủ, ta lúc này mới da mặt dày cầu đến nương nương trước mặt. Tuy nói lúc trước là thân bất do kỷ, nghe xong Trần gia an bài, cho nương nương tính kế, nhưng mà sau lại nương nương sau khi rời đi, Trần gia cũng liên tiếp số tội đồng phát, bị quan phủ vấn tội xét nhà, đã sớm tan, ta hiện giờ sau lưng cũng không người sai sử, chỉ là thân thể phiêu linh, tìm một cái có thể an ổn vượt qua hạ nửa đời địa phương, hiện giờ bên ngoài thế đạo gian nan, khẩn cầu nương nương lại phát từ bi tâm, giải cứu nô này một chuyển nhi.”

Triệu Phác Chân hơi hơi có chút xuất thần, bỗng nhiên nhớ tới này đoạn thời gian chính mình trong cung tựa hồ thiếu mấy cái tiểu cung nữ cùng nội thị, Đỗ Sương Nhi cũng không dám nói nữa, chỉ là quỳ gối phía dưới ai ai nhìn nàng, Triệu Phác Chân phục hồi tinh thần lại nói: “Người đi về trước, ta tìm người tới hỏi một chút, nếu người quả vô dị tâm, có thể lưu lại.”

Đỗ Sương Nhi biết trước mắt vị này phu nhân tất là nhất ngôn cửu đỉnh, cũng không hề nói nhiều, khái cái đầu, đi xuống.

Triệu Phác Chân lại kêu người tới hỏi: “Hiện giờ trong cung quản này một mảnh cấm vệ, là nào chi cấm vệ quân? Thượng Quan đại nhân sao?” Nữ quan vội trả lời: “Cũng không phải, Thượng Quan tướng quân lãnh chính là bắc nha, nam nha là Cao Linh Quân tướng quân, Thượng Dương Cung này một mảnh cấm vệ, lại là Huyền Hải Đường tướng quân quản.”

Huyền Hải Đường? Triệu Phác Chân gật gật đầu, phân phó nói: “Đi thỉnh hản lại đây, liền nói ta có chút lời nói muốn hỏi một chút hản.”

Huyền Hải Đường tới thực mau, dứt khoát lưu loát mà hành lễ, hản lại đã biết Đỗ Sương Nhi sấm đến Triệu Phác Chân trước sự tới, bởi vậy vẫn cứ cùng từ trước giống nhau mà gọn gàng dứt khoát: “Đức phi nương nương là vì kia hoa khôi sự đi? Kia nữ học sinh ta ngày hôm trước trong lúc vô tình gặp qua, lại nhận được nàng, hiện giờ Hoàng Thượng nghiêm tra cung cấm, nương nương bên này càng là trọng trung chi trọng, bởi vì cũng không tra ra nàng có cái gì gây rối, cũng cũng không có cấu kết cái gì không người tốt, bởi vậy cũng không trực tiếp thanh lui, chỉ là khuyên lui. Không nghĩ tới nàng chưa từ bỏ ý định, đảo lại tới nhiều nương nương.”

Triệu Phác Chân nói: “Hoàng Thượng ở nghiêm tra cung cấm? Kia này nữ học nữ học sinh, hay là huyên tướng quân đều nhất nhất nghiêm tra quá?”

Huyền Hải Đường trên mặt lộ ra cái rất là kỳ quái tươi cười: “Tự nhiên, nương nương thiên kim thân thể, nếu là thả khả nghi người tiến vào, nếu là nương nương có cái sơ xuất, quản chi là toàn nữ học toàn cấm vệ quân đều phạt, đều không thể bình Hoàng Thượng tức giận. Nương nương bên người hộ vệ, giống nhau là ấn Hoàng Thượng tiêu chuẩn trang bị, có thể đi vào nương nương trước mặt người, cũng đều là trải qua tầng tầng thanh tra cùng soát người, nhập khẩu đồ ăn nước uống càng không cần phải nói, chưa từng có bất luận cái gì ngoại thực có thể tới nương nương trước mặt.”

Triệu Phác Chân trầm mặc không nói, Huyền Hải Đường nhìn nàng một cái, lại trấn an nói: “Gần nhất là tra được ngay một ít, Thái Thượng Hoàng trở về, có chút tiểu nhân quấy phá, theo ta được biết, trong cung hôm qua đánh chết hơn ba mươi người, tội danh đều là nhìn trộm thánh tung. Lại có rất nhiều không thích hợp ở trong cung hầu hạ, tuổi quá lớn, sinh bệnh, quá bốn, cũng đều muốn tống cổ ra cung, Quý Phi đi Thượng

Quan Lân trước mặt cầu, nghe nói đều rơi xuống nước mắt, mới bảo vệ một cái hầu hạ nàng hồi lâu câm điếc lão mù mù.”

Triệu Phác Chân trong lòng vừa động, minh bạch kia hẳn là chính là bà vú Liễu thị, nguyên lai Thượng Quan Quân vẫn là đem nàng tiếp vào trong cung, nàng làm bộ hiếu kỳ nói: “Câm điếc lão mù mù, kia nghĩ đến là Quý Phi rất coi trọng hạ nhân, trong cung cũng không để bụng nhiều dưỡng một cái người rảnh rồi đi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 169

Chương 203 thọ lễ

Trở lại trong cung, nàng suy nghĩ hạ kêu Hoàn nhi tới, nàng lúc trước rời đi là lúc không có mang lên Hoàn nhi, nhưng sau khi trở về Lý Tri Mân vẫn là kêu Hoàn nhi tới hầu hạ nàng, hiện giờ Hoàn nhi cũng duyên dáng yêu kiều, là cái đại cô nương, cùng từ trước so sánh với, ổn trọng rất nhiều, nói chuyện cũng cùng từ trước đại không giống nhau, lanh lợi lại ổn trọng, nàng nghe xong Triệu Phác Chân hỏi, mới nói: “Trong cung trong khoảng thời gian này là ở nghiêm tra, bất quá không phải bởi vì thiên thu trích nội dung chính tới rồi, bởi vậy nghiêm tra sao? Chúng ta trong cung biến hóa không lớn, vốn chính là nghiêm tra qua mới có thể hầu hạ nương nương. Đang muốn hỏi nương nương, tính toán cấp vạn tuế gia chuẩn bị cái gì thọ lễ đâu, còn có Thái Tử điện hạ, công chúa điện hạ lễ, cũng muốn bị đứng lên đi?”

Triệu Phác Chân xem nàng thật là ngốc nhiên bất giác, nghĩ đến những việc này, cũng chỉ có bên ngoài lén truyền, lại không ai dám đến chính mình trước mặt tới giảng, cũng gật gật đầu, suy nghĩ hạ nói: “Ta gương lược có không ít đồ vật, đợi chút đi cẩn thận tìm xem liền hảo, thiên thu tiết vạn tuế tất là tiết kiệm xử lý, cũng không cần chuẩn bị quá mức xa hoa thọ lễ, không có trở ngại liền hảo, đến nỗi Thái Tử điện hạ lễ, làm hẳn tự viết cái thọ tự, lại làm công chúa làm đào mừng thọ, biểu cái tâm ý, cũng dễ làm thôi.”

Hoàn nhi chần chờ hạ nói: “Chính là ta nghe nói Quý Phi bên kia chính là tỉ mỉ chuẩn bị đâu.”

Triệu Phác Chân nói: “Thực không cần tại đây phía trên tranh dài ngắn.” Nàng vẫy lui Hoàn nhi, chính mình một người xuất thần suy nghĩ hồi lâu. Qua hai ngày, quả nhiên cũng chưa đi nữ học, chỉ là phái người qua lại truyền lời, ở nhà bồi Quan Âm nô chơi đùa thôi.

Tối rồi buổi tối, Lý Tri Mân lại tới, trên người khoác nhuyễn giáp hồ phục, đi đường khi ẩn ẩn có kim thiết tiếng động, cũng không làm giống trống kua chiêng hành lễ tiếp giá, chỉ như việc nhà giống nhau nói: “Mới vừa đi tây giao uỷ lạo quân đội trở về, không cần đa lễ, hôm nay bên ngoài được hai chỉ màu đen con thỏ, hơi có chút hiếm lạ, cấp Quan Âm nô chơi một chơi.” Nói xong quả nhiên theo nội thị đề ra lồng sắt tới, bên trong một đôi đen nhánh con thỏ, hãnh tưng mình cầm đi đậu trong chốc lát Quan Âm nô, mới phảng phất giống như tùy ý hỏi Triệu Phác Chân: “Nghe lão Cao nói, người đã nhiều ngày đều không có đi nữ học? Không thoải mái sao? Muốn thỉnh Công Tôn tiên sinh tiến vào cho người xem xem bệnh sao?”

Triệu Phác Chân còn tưởng rằng hãnh chỉ là tới xem Quan Âm nô, hiện giờ mới biết được hãnh cư nhiên là ở quan tâm chính mình, nâng đầu mỉm cười: “Cũng không có cái gì không thoải mái, cũng chính là mấy ngày nay tổng vội vàng nữ học sự, sơ sót Quan Âm nô, nữ học hiện giờ mọi việc thuận lợi, cũng không cần phải ngày ngày ở bên kia.”

Lý Tri Mân gật gật đầu, cúi đầu tiếp tục xem Quan Âm nô đi loát kia con thỏ trường lỗ tai, ngữ khí thập phần bình đạm nói: “Từ trước hoàng tộc nhiều, phụ hoàng cùng Thái Tử, vài vị hoàng tử ra cửa, kia đều là cấm quân nhóm phụ trách các nơi biện pháp phòng ngừa tiết lộ bí mật, giống nhau trận địa sẵn sàng đón quân địch, tôn thất vài vị lão quận vương, cũng đều là như vậy xử lý. Hiện giờ hoàng tộc điêu tàn, không mấy cái muốn ra ngoài, cấm quân nhóm cũng nhàn rồi, người nếu là xuất ngoại, chỉ lo sai sử bọn họ, binh không cần liền phế đi. Mặt khác thiên hạ phương bình ổn chiến sự, sợ Man tộc còn có chút chưa từ bỏ ý định, bởi vậy lão Cao bọn họ hết sức

cẩn thận chút, chậm rãi chờ tình huống hảo, thái bình xuống dưới, người đi nữ học, liền sẽ không tra như vậy nghiêm.”

“Người bác học đa tài, vẽ tranh kỹ xảo cũng sáng tạo khác người, nếu là có thể nhặt chút tư chất hảo nữ học sinh, nhiều dạy ra mấy cái hảo đồ đệ tới, tương lai cũng dùng được với, công ở thiên thu, cả đời không vài người có thể làm được, nhưng lợi quốc lợi dân, lại là mỗi người đều có thể làm.”

Hoàng Thượng đây là ở cùng chính mình giải thích, trấn an chính mình sao? Đây là sợ chính mình bởi vì sợ hưng sư động chúng hao phí nhân lực cho nên không muốn lại đi nữ học? Triệu Phác Chân giật mình, giải thích nói: “Thần thiếp đã biết. Mắt thấy thiên thu tiết liền phải tới rồi, không biết nhưng có điểm cái gì muốn, ta đã nhiều ngày đang có không, tưởng cùng Thái Tử, công chúa, cấp Hoàng Thượng dành trước thọ lễ.”

Lý Tri Mân hơi hơi có chút mê vờng mà nâng đầu: “A? Thiên thu tiết?” Làm một cái hàng năm bị bỏ qua hoàng tử, hắc tử nhỏ khởi sinh nhật chính là Ngự Thiện Phòng đưa một chén mì thọ, sau đó phụ hoàng mẫu hậu lệ hành ban thưởng điểm bút nghiên. Bởi vậy đối với chúc thọ, thật sự là không có gì chờ mong. Năm nay Lễ Bộ nhưng thật ra sớm trình lên thiên thu tiết tấu chương tới, dù sao cũng là tân quân đăng cơ, lại thiên hạ mới định, vì định tứ hải, an nhân tâm, tứ phương triều kiến, bát phương tiến cống, là tất yếu chúc mừng, khắp chốn mừng vui dưới, làm triều đình trên dưới cùng với lê dân các bá tánh đều tin tưởng, thiên hạ từ đây là bình phục, sau này sẽ không lại đánh giặc, bởi vậy tuy rằng hắc phê giản lược, lúc này đây thiên thu tiết, vẫn cứ có phi phạm chính trị ý nghĩa.

Triệu Phác Chân từ trước là hắc thị tỳ, tự nhiên là không có gì tư cách cấp chủ tử chúc thọ, cho nên hắc vạn không nghĩ tới, còn có nàng cùng con cái cho hắc mừng thọ như vậy một ngày, vui sướng cùng thỏa mãn trước nay chưa từng có mà đánh trúng hắc tâm. Hắc phục hồi tinh thần lại, bỗng nhiên cảm giác được gương mặt một trận triều nhiệt, đem tay áo che che mặt, nhẹ giọng nói: “Không cần quá phiền toái……” Nói xong hắc lại âm

thầm hồi hận, vạn nhất Triệu Phác Chân thật sự không chuẩn bị, nhẹ nhàng ho khan thanh: “Liền..... Tùy tiện điểm nhi là đến nơi, bọn nhỏ còn nhỏ đâu.”

Triệu Phác Chân lại không thể thể hội hãn lời này ngữ trung che dấu khúc chiết ẩn nấp, chỉ là nói: “Cũng không biết Hoàng Thượng thích cái gì đâu?” Tần Vương Lý Tri Mân, tất cả mọi người đều biết hãn hảo nhã nhạc, nhưng là với đàn tấu thượng lại thập phần thường thường, sau lại chờ hãn mở ra sắc nhọn là lúc, mọi người mới biết được phía trước những cái đó bình thường, hảo phong nhã, thô bạo từ từ đều là che dấu chí lớn gương mặt giả thôi. Cho nên, hãn căn bản cũng không thích thưởng nhạc, mà lòng dạ quá sâu hãn, liền hãn bên người người cũng rất ít biết hãn yêu thích, Triệu Phác Chân theo hãn như vậy nhiều năm, cũng hoàn toàn không có thể xác nhận hãn yêu thích.

Lý Tri Mân kỳ thật cũng bởi vì bị kinh hỉ đánh trúng, có chút từ không diễn ý: “Cũng không có gì đặc biệt thích, chỉ cần là khanh chuẩn bị, trầm đều thích.”

Triệu Phác Chân phía trước vốn định tùy ý ở Ứng phu nhân cho nàng chuẩn bị gương lược trung tùy ý nhặt một kiện không có trở ngại làm thiên thu lễ, hiện giờ lời nói đuổi lời nói, tới rồi này phân thượng, lại có chút cười lên lưng cọt khó leo xuống, không thể không cẩn thận ngấm lại, trù bị một phen, đành phải nhẹ giọng nói: “Kia thần thiếp lại cùng bọn nhỏ thương lượng thương lượng.”

Tiền đi Lý Tri Mân, Triệu Phác Chân cái này là thật sự khó khăn, thật đúng là kêu Thất Cân cùng Quan Âm nô tới thương lượng nên cấp phụ hoàng đưa cái gì. Thất Cân lại vỗ tay thiên chân nói: “Ta biết phụ hoàng thích cái gì, phụ hoàng thích xem họa!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 170

Những lời này hiển nhiên làm Thượng Quan Quân thập phần hưởng thụ, tuy rằng biết rõ Lam Tranh đây là ở vuốt mông ngựa, vẫn là đem gắt gao trát mũ phượng từng từng, lệnh người đem tóc buông ra một lần nữa chải vuốt, lại làm cửa sổ mở ra, cảm giác được gió lạnh phơ phất, lại cười nói: “Thượng Dương Cung phía trước tu đến đặc biệt hảo, hiện giờ một lần nữa tu chỉnh quá, cũng rất không tồi, là thật nên thường xuyên lại đây đi một chút, nhốt ở hậu cung, cả ngày thấy đều là những cái đồ củi gạo mắm muối cung vụ, người đều phải biến choáng váng, vẫn là Đức phi sẽ hưởng thụ. Ta suy nghĩ hạ, thật không cần ôm thiên kiến bè phái, Hoàng Thượng nếu lập ý muốn khai nữ học, ta đây nên cũng thêm một phen lực mới là, nữ tử thư biên này hồi lâu, thật vất vả thái bình thịnh thế, phải nên hảo hảo thi hành đi ra ngoài, làm thiên hạ nữ tử, đều có thể biết chữ học thư, tài đức vẹn toàn, mở ra tài hoa.”

Lam Tranh phỏng đoán nàng tâm ý, biết nàng đây là rốt cuộc nghĩ thông suốt, tính toán tới nữ học bên này cùng Đức phi địa vị ngang nhau, từ biệt manh mối, nàng chính thức Thượng Quan tộc đích nữ, lại là tài nữ thanh danh bên ngoài, lúc trước còn cố gắng nữ cử, lung lạc không ít nữ quan nữ cử nhân, thật muốn mở ra thủ đoạn, Đức phi thật đúng là chưa chắc có thể che quá nàng phong đầu. Vội vàng cười nói: “Đức phi nơi nào có thể dám nghĩ đến dùng tới dương cung như vậy nơi sân tới làm nữ học? Còn dám lớn như vậy bút tích làm châu huyện đều thu lưu bỏ nữ nhược anh, chúng ta trong lén lút đều cảm thấy, chuyện này định là Hoàng Thượng chủ ý. Đức phi từ trước ở bên người Hoàng Thượng, cũng chính là ôn tồn tiểu ý, lại an tĩnh lại nghe lời, mới được Hoàng Thượng thích, liền ái

giáo nàng viết viết tự nhìn xem thư, cái gì đều thế nàng an bài hảo thôi. Ta nghe nói Đức phi ở bên này giảng bài, lại chỉ là giáo họa nghệ, sau đó nàng họa pháp, cùng khác họa phái bất đồng, lại là cái loại này chân dung phương pháp, không hề thần vận, đương thời cổ kim, đều cũng không hưng cái loại này họa pháp, chỉ nói là họa tượng phương pháp, hiện giờ nữ bọn học sinh có chút đều không lớn chịu học kia họa pháp, ta xem a, chờ nường nường khai khóa, đến lúc đó chịu tới cùng nường nường học khóa thời điểm liền càng nhiều.”

Thượng Quan Quân nhìn mắt ngoài cửa sổ biên bích thủy lam thiên, cò trắng tường âu thành đàn xẹt qua, đẹp không sao tả xiết, lệnh người thoải mái, như suy tư gì: “Bệ hạ ánh mắt lòng dạ, tuyệt phi người bình thường sở sở, từ trước giấu mỗi lộ vụng, lừa ở quá nhiều người, liền ta cũng ngu muội, đại khái cũng làm Hoàng Thượng thất vọng rồi, hiện giờ chỉ có đánh lên tinh thần tới, hảo hảo làm ra một phen sự nghiệp, mới có thể làm Hoàng Thượng một lần nữa coi trọng với ta.” Kia một cái ngày xuân mật sẽ, hẩn hẩn là đã từng cũng đối chính mình ký thác kỳ vọng cao, bởi vậy mới hạ quyết tâm cưới chính mình. Đáng tiếc chính mình bị Thượng Quan nhất tộc sở che dấu, lại si mê với hư ảo quyền lực, không có chân chính giành được lòng dạ thâm trầm hoàng đế tín nhiệm, thế cho nên làm mấy năm nay, cũng may hiện giờ hãy còn chưa vãn cũng, hẩn phong chính mình vì Quý Phi, là chính mình còn hữu dụng, có lẽ cũng là còn có chờ mong?

Vô luận như thế nào, chính mình tổng so với kia chờ chỉ biết sinh hài tử phụ nhân hiếu thắng đi? Đức phi, bất quá là Hoàng Thượng dùng để sinh con phụ nhân thôi, đối với chính mình tới nói, cái nào phi tử sinh hài tử, đều không quan trọng, chính mình căn bản không phải Thượng Quan gia người, Thượng Quan Bình còn sống là Đức phi sinh, đều không quan trọng, quan trọng nhất chính là, chính mình như thế nào một lần nữa lấy được hoàng đế tín nhiệm, làm Hoàng Thượng biết chính mình mới là hẩn nhất thích hợp Hoàng Hậu.

Đức phi, Thượng Quan Quân trong lòng yên lặng niệm tên này, người đến tột cùng là Hoàng Thượng sinh hài tử công cụ, vẫn là dùng để mài giũa chính mình đá mài dao, lại hoặc là Hoàng Thượng sủng phi, đều không quan trọng, sách sử thượng sủng phi, có mấy cái là kết cục tốt? Quan trọng nhất chính là, chính mình còn có thể làm cái gì đại sự ra tới, đối Hoàng Thượng có ích lợi gì —— thả trước liền tại đây Hoàng Thượng vì Đức phi dựng sân khấu thượng, cũng buông ra thủ đoạn, hảo hảo làm Hoàng Thượng nhìn đến chính mình tài học đi!

Nàng trầm tư, Lam Tranh lại trong lòng có một chuyện, suy nghĩ hồi lâu, mới do dự nói: “Hôm nay lại có một cộc sự, có chút cổ quái.”

Thượng Quan Quân không chút để ý nói: “Chuyện gì?”

Lam Tranh nói: “Nường nường chính là trong cung quý nhân, nữ học bên này không dám chậm trễ, hôm nay có thể được nghe nường nường khóa nữ học sinh, tự nhiên cũng là muốn nhanh chóng trình lên tới thăm, ta vừa mới nhìn hạ, lại nhìn đến một cái nữ học sinh, danh gọi Triệu Linh Chân.”

Thượng Quan Quân bỗng nhiên ngẩng đầu lên, Lam Tranh nói: “Nô tỳ vừa thấy tên này, cũng có chút để lại tâm, liền mệnh học quan đem này nữ học sinh nhập học lý lịch tiến dần lên tới, nhìn hạ, quả nhiên là Liên Sơn người, đã gả chồng, lại là Liên Sơn thế tử phu nhân, lần này đi cùng thổ ty lão phu nhân, lệnh phong Tuệ Mẫn phu nhân vào kinh hạ thiên thu tiết, bởi vì nghe nói nữ học hưng thịnh, liền ương người dẫn tiến tiến vào.”

Thượng Quan Quân ánh mắt đầu tiên là sắc bén nhìn quét một phen Lam Tranh, xem Lam Tranh ở nàng ánh mắt dưới dần dần cũng do dự lên: “Nường nường.....”

Thượng Quan Quân nhàn nhạt nói: “Này đại khái chính là Đức phi thân muội đi?”

Lam Tranh nói: “Đức phi kia bạch thị nữ thân phận, bất kham một kích, nếu là này Triệu Linh Chân dùng đến hảo..... Định có thể làm Đức phi đại đại mất mặt, xem nàng còn như thế nào không biết xấu hổ ở trong cung dùng chân.”

Thượng Quan Quân nhàn nhạt nói: “Đức phi mất mặt, chính là Thái Tử mất mặt, Thái Tử mất mặt, chính là Hoàng Thượng mất mặt, Hoàng Thượng mất mặt, chẳng lẽ làm Quý Phi ta, thì tốt rồi?”

Lam Tranh còn muốn không đến Thượng Quan Quân cư nhiên sẽ phản đối, tức khắc liền nói lắp lên: “Này..... Nương nương nói đúng.....”

Thượng Quan Quân cười lạnh một tiếng: “Triệu Phác Chân lúc trước vì Hoàng Thượng được sủng ái thị tỳ, việc này, Hoàng Thượng cận thân, ai không biết? Là Liên Sơn nữ quan, vẫn là thương nhân nữ, quan trọng sao? Vô luận như thế nào, nàng đều là Thái Tử mẹ đẻ, Hoàng Thượng sủng phi, đây mới là nàng dựng thân chi bổn. Bạch thị nữ bất quá là cho người trong thiên hạ một công đạo, cấp Thái Tử một cái không có trở ngại thân phận, cấp Đức phi tìm một môn giàu có nhà ngoại, nói đến cùng, nàng sở hữu căn bản, đều ở chỗ Hoàng Thượng nhất niệm chi gian thôi. Nàng thân phận thật sự là ai, trước nay đều không quan trọng, quan trọng là Hoàng Thượng coi trọng nàng mà thôi. Ta lại vì cái gì muốn ba ba ở Hoàng Thượng hiện giờ chính sủng nàng thời điểm, đi tìm nàng đen đủi? Thiên hạ sơ định, Hoàng Thượng trăm công ngàn việc, Thái Tử đều không phải là Đức phi một người nhi tử, dao động hấn, không khác dao động nền tảng lập quốc, làm Hoàng Thượng hao tổn tinh thần, mà đối với Đức phi, đối với ta chính mình, nhưng có một phân chỗ tốt? Trai cò đánh nhau ngư ông được lợi, bất quá là bạch bạch làm mặt khác dụng tâm kín đáo người sẵn hư mà nhập thôi.”

Lam Tranh mồ hôi như mưa hạ: “Là nô tỳ suy xét không chu toàn.....”

Thượng Quan Quân sắc mặt nhưng thật ra hơi hơi chuyển tẻ: “Này trách không được người, đây là người có tâm, chuyên môn đem người này đưa đến ta trước mặt, đây đều là thế gia thường dùng thủ đoạn. Càng là như vậy đục lỗ, ta càng là không thể như đối phương ý. Ta cùng Đức phi, đều ở Hoàng Thượng này trên thuyền, người chỉ lo nhớ kỹ, chúng ta đấu lên, thương chính là Hoàng Thượng, ngôi vị hoàng đế chưa ổn, tương lai sự ai nói đến định đâu, không cần chính mình trước đấu đi lên.” Nàng lại nhìn mắt Lam Tranh, ôn thanh nói: “Ta biết lúc trước Triệu Phác Chân cùng người, đều là bên người Hoàng Thượng thị tỳ, hiện giờ nàng lại không thể so từ trước, người trong lòng khó tránh khỏi có chút bất bình.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 171

Thôi Uyển sắc mặt khê biển: “Đừng hoảng hốt hoảng loạn trương, chậm rãi nói.”

Kia nữ đạo cô nhẹ giọng nói: “Tháng này vốn nên là giao tiền, phía nam bên kia lại lấy không ra tiền tới, nói cái đình nhóm ở trên biển mất tích, sống không thấy người chết không thấy xác, tiền cũng giao không ra.”

Thôi Uyển mặt trầm như nước: “Phái người đi tìm không?”

Nữ đạo cô nói: “Người không trở về, bọn họ lập tức trước dời đi địa phương, mới lại phái hai đám người ra biển điều tra, lại cũng đều có đi mà không có về, mệnh mang biển rộng, thật không hảo tìm, cũng không biết đến tốt cùng như thế nào, chỉ là hiện giờ dư lại nhân thủ không mấy cái, lại là như thế quý dị, cái đình lần đầu báo nói sợ là bị người theo dõi, không dám lại hành động thiếu suy nghĩ, từ trước cũng theo lão tổ mệnh lệnh, bỏ nghiệp an trụ, hiện giờ làm lại nghề cũ, thời đại đại bất đồng, cũng không có từ trước kia chờ hảo thủ, làm sống không đủ sạch sẽ, sợ muốn liên lụy trong nhà. Bởi vậy quyết định tạm thời thu tay lại, không riêng lần này tiền không có, liên lúc sau, đều tạm không thể chước.”

Thôi Uyển sắc mặt xanh mét: “Đồ vô dụng.”

Nữ đạo cô nhẹ giọng nói: “Trong nhà bên kia hiện giờ cũng là lấy không ra tiền tới. Chúng ta nơi này từ trước tích tụ cũng chưa. Thái Thượng Hoàng bị đóng lại, triều đình tất cả đều trên dưới thay đổi người, nghiêng phong quan này một đạo khẩu không khai, hiện giờ cũng chỉ không thượng, thôn trang thượng thuế ruộng thu không được, tá điền đều chạy, cửa hàng

sinh ý lãnh đạm, chường quầy nhóm đều kêu nghèo nói bị cướp bóc không còn, bốn cũng chưa, mắt thấy muốn khai không nổi nữa, Thôi gia bên kia lại giúp đỡ không thương, rất nhiều thám tử, ám người bên kia đều nói không có tiền, chờ tiền sử, nếu không tìm hiểu không ra tin tức tới. Mắt thấy thiên thu tiết lại đến, ẩn ngai phía trước kế hoạch, ít nhất còn phải mười vạn tiền rải đi ra ngoài, mới có thể thuận lợi.”

Thôi Uyển trường mi tức khấn: “Trước lấy ta trong phòng kia mấy chi kim phượng cầm đi đương, lại đem bên ngoài mấy cái cửa hàng thu chi đều lấy tới cấp ta nhìn xem, thật sự không được, bàn đi ra ngoài mấy nhà cửa hàng đi.”

Nữ đạo cô thấp giọng nói: “Bàn không ra mấy cái tiền, chỉ có kia mấy nhà đoạn đường thật tốt tửu lầu, bố phô, hiệu thuốc có thể bàn ra điểm tiền tới, chỉ là quá đáng tiếc, Bạch gia liên tiếp thu vài gia bên kia cửa hàng, cấp giới đều cực cao, cũng cố ý tới bàn nhà chúng ta, chỉ là vẫn luôn đều cấp đây, lâu dài xem ra, hiện giờ bàn đi ra ngoài, tương lai thu vào liền càng không thể nhìn, huống hồ kia tửu lầu cũng là cực hảo tìm hiểu tin tức con đường.”

Thôi Uyển cắn chặt răng: “Liền đem kia hiệu thuốc cấp bàn đi ra ngoài đi, cái kia phí tổn quá cao, phía trước đều bị đánh cướp không còn, hiện giờ dù sao cũng chuyển không nổi nữa.” Nữ đạo cô nhẹ giọng ứng, đi xuống làm việc không đề cập tới. Thôi Uyển nhú lại mi, đau khổ tính kế, trước sau nghĩ không ra nơi nào còn có thể khai nguyên lộng chút phí tổn tới, đầu ẩn ẩn có chút làm đau lên, lại thấy Lý Tri Bích từ bên ngoài tiến vào, thấy nàng, hành lễ.

Thôi Uyển nhìn thấy hân, lại bỗng nhiên nhớ tới một chuyện nói: “Đại Lang, người lại đây, mắt thấy thiên thu trích nội dung chính tới rồi, người này hai ngày tìm cái thời cơ tiến cung đi cấp Thái Thượng Hoàng thỉnh an, từ trước Thái Thượng Hoàng bên kia, còn tồn ta nơi này một vạn lượng

bạc, người tha đi cùng hân cầm tới, bằng không này lẽ có chút bị không đủ.”

Lý Tri Bích trong lòng thập phần không tình nguyện, nhưng xem Thôi Uyển vẫn luôn xoa ản đường, tưởng là đầu phong bệnh cũ lại tái phát, trong lòng mềm nhũn, biết mấy ngày nay trong nhà túng quẫn, nhưng mẫu thân vẫn cứ vẫn luôn tận lực cung ứng chính mình, liền tiến lên thế mẫu thân xoa huyết Thái Dương, nhẹ giọng nói: “Lại tìm Thái Thượng Hoàng làm cái gì, hiện giờ khi bất đồng, chúng ta còn đương tị hiềm mới đúng. Hôm kia có người muốn mua ta họa, ra giá năm ngàn lượng bạc, ta nguyên ngại hân hơi tiền khí tục khó dẫn nổi, không chịu bán, hiện giờ nếu mẫu thân chờ tiền sử, ta tha làm người bán đi.”

Thôi Uyển trong lòng một khoan: “Con ta tiến rất xa, sẽ thay vì nường phân ưu, chỉ là người là cớ nào thân phận, há có thể bán họa duy sinh, tương lai truyền ra đi, chẳng phải là chê cười. Kia Lý Cung Hòa, thiếu ta, tự nhiên muốn còn, nào dạy hân như vậy nhẹ nhàng đâu!” Nàng bốn ý là Lý Cung Hòa đoạt dòng chính đế vị, thiếu các nàng, Lý Tri Bích nghe vào trong lòng, lại nghe thành dừng một cái ý tứ, khúc mắc lại khởi, chỉ là trầm khuôn mặt không nói lời nào, Thôi Uyển lại còn tại nhẹ giọng nói: “Người chỉ lo đi cho hân thình an, Hoàng Thượng sẽ không ngăn, thấy người chỉ nói ta tìm hân muốn tồn tại hân nơi đó một vạn lượng bạc, hân tự sẽ cho người.”

Lý Tri Bích trong lòng một ngạnh, nhưng xem mẫu thân sắc mặt tái nhợt, biểu tình mỗi một, không còn nữa từ trước khi đó khi an tĩnh thông dong, cao quý ưu nhã thái độ, trong lòng đau xót, vẫn là nuốt xuống trong miệng chỉ lời nói.

Ngày thứ hai, lại không tình nguyện, Lý Tri Bích vẫn là tiến cung đi cấp Thái Thượng Hoàng thình an. Lý Cung Hòa vẫn là như vậy một bộ âm trầm bộ dáng, hân nhìn đến hân, trên dưới đánh giá nói: “Vẫn là gầy chút, mẫu thân người đâu? Còn hảo?”

Lý Tri Bích rũ mắt da, mặt nói: “Còn hảo, mẫu thân làm ta hỏi ngài, phía trước tồn tại ngài nơi này một vạn lượng bạc không biết còn ở đây không, nếu là ở, hiện giờ đỉnh đầu có chút khăn trương, trước dịch đại sử một sử.”

Lý Cung Hòa ấn đường mở ra: “Thiếu tiền phải không? Trẫm nơi này có.” Một bên lại quay đầu cùng bên cạnh hầu hạ nội thị nói: “Người đi cùng Hoàng Thượng nói, liền nói ngày đó đi Thanh Phồn, trẫm nhiều đến hoàng tẩu quan tâm, thiếu hạ không ít bạc, đều là hoàng tẩu thế trẫm, hiện giờ người hoàng tẩu đỉnh đầu túng quẫn, đi lấy hai vạn lượng bạc tới cấp hoàng tẩu sử dụng, còn có ngày thường nhiều quan tâm chút hoàng tẩu, không thể khinh thường.”

Kia nội thị nghe được mức như thế to lớn, thả Sở Vương rõ ràng mở miệng muốn chính là một vạn lượng bạc, Thái Thượng Hoàng một mở miệng lại liền biến thành hai vạn lượng, trên mặt liền có chút do dự, Lý Cung Hòa lại đã cầm chén trà quăng ngã qua đi, bạo nộ nói: “Mau đi! Ngày đó trẫm ở Thanh Phồn vì nô, y lí được thực, đều là đòi tiền! Toàn lại hoàng tẩu che chở, mới sống đến hôm nay, người đi cùng kia vô quân vô phụ súc sinh nói, hăn lão tử mệnh, còn so ra kém hai vạn lượng bạc?”

Kia nội thị đầu rơi máu chảy, lại cũng không dám nói chuyện, chỉ là thấp đầu lui đi ra ngoài. Một lát sau quả nhiên có người cầm tráp lại đây, bên trong chỉnh chỉnh tề tề mã hai vạn lượng ngân phiếu, cấp Lý Tri Bích, lại không có một chữ đáp lời. Lý Cung Hòa hỷ còn giác không đủ, chửi ầm lên: “Ngỗ nghịch tử, tự mình hồi cung tới nay, một ngày cũng chưa từng tới thỉnh an quá, bất hiếu đến cực điểm, tương lai sách sử thượng, không thiếu được một cái vô phụ vô quân cuồng bội ngỗ nghịch thất đức chi quân, xem hăn càn rỡ đến nào ngày!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 172

“Ta cũng không tin, ta học nhiều năm như vậy, chẳng lẽ thế nhưng so bất quá một cái trong cung nô tỳ?”

=====

Lúc sau nàng quả nhiên kiệt lực tẩn triển sở tài, ở nữ học toàn lực dạy học, một chút ít đều không có tàng tư, không mấy ngày, liền đã thu phục cao đẳng chuyên tu bộ điển tịch khoa đại bộ phận nữ học sinh tâm, ứng dụng vô số. Nàng thân phận lại quý trọng, chúng nữ tiên sinh toàn tự biết xấu hổ, không dám cùng nàng tranh phong. Chỉ cần nàng thụ khóa, không còn chỗ ngồi, bâng thính giả như mây, thậm chí có rất nhiều tân thế tộc nhà cao cửa rộng nữ học sinh rải giá cao tiền tiến vào liền đọc, chỉ vì nghe Thượng Quan Quý Phi tự mình thụ khóa.

Cùng Triệu Phác Chân giao hảo Hoa Uyển đã tức giận bất bình, sẵn Triệu Phác Chân lại đây tuần tra nữ học thời điểm cáo trạng: “Nương nương như thế nào bỏ mặc? Hiện giờ kia Thượng Quan Quân mang đến những cái đó điển tịch khoa nữ bọn học sinh mỗi người mắt cao hơn người, tự cho là hơn người nhất đẳng, bên ngoài cư nhiên công nhiên tuyên dương y nữ khoa tổng số tính khoa ngày sau đều là hoặc là làm tính sổ, hoặc là làm y nữ, đều là hầu hạ người, chỉ có điển tịch khoa mới là nhất thanh quý, chính là điển tịch khoa bên trong, cũng khinh thường công học bộ đi lên nữ học sinh.” Nàng mấy ngày nay giáo nhạc khúc, pha bị những cái đó biết nàng xuất thân nữ bọn học sinh khinh thường, trong lòng căm giận.

Triệu Phác Chân đang ở nữ học công học bộ trong đại điện, xem Huyền Hải Đường phái người vừa mới làm ra cao ước có một tràng nhà lầu hai tầng giống nhau dệt cơ. Huyền Hải Đường tuy rằng làm việc bên ngoài, chưa từng trở về, lại sai người thông qua thủy lộ vận như vậy một tòa tinh mỹ mà tráng lệ dệt cơ tới, còn cố ý tiêu tiền thỉnh hai mươi danh dệt nương vào kinh, chuyên môn giáo hội nữ bọn học sinh sử dụng này đài mới tinh thật lớn dệt nổi dệt cơ. Nghe Hoa Uyển như thế lòng cảm phần, cười nói: “Này vốn cũng chính là hiện giờ thế tướng, đó là bọn nam tử, người đọc sách cũng khinh thường thương nhân bách công a. Điển tịch khoa nguyên bản liền phần lớn là huân quý thế gia chi nữ, đọc sách vốn là chỉ vì cao quý, tự nhiên là cảm thấy cao hơn những cái đó vì sinh kế đọc sách bình dân nữ tử. Nữ học nội chỉ có thể tận lực đối sở hữu nữ học sinh đối xử bình đẳng, lại không thể đảm bảo này đó nữ học sinh tương lai đi ra ngoài về sau, sẽ không bị thế nhân xem thấp. Hiện giờ cao đẳng chuyên tu bộ nội, đại bộ phận công học bộ nữ học sinh tuyển đều là y nữ, số tính, cũng biết đầu óc thanh tỉnh, đều biết chỉ có thể bằng nhất nghệ tinh mới có thể mưu sinh hậu thế, này liền thực hảo, rất nhiều sự tình, phi một ngày chi công, nhưng có thể lấy nhất nghệ tinh, dựng thân hậu thế, không cầu người, này liền thực hảo, đến nỗi người khác như thế nào xem, kia cũng không phải chúng ta nhất thời một ngày có thể thay đổi.”

Vài vị dệt nương đem dệt cơ trang thượng tuyển, một bên có mấy cái dệt nương bắt đầu đập động bàn đập, cán cán mà khởi động dệt cơ, lại có ba cái dệt nương ở cao cao dệt vải cơ trên đỉnh lan nội, khẩn trương mà thành thạo mà bài tuyển đề tuyển, chỉ nghe cơ quan xảo động, cán cán thanh liên miên không ngừng, chỉ nhìn đến một chỉnh thất cực đại bố phúc bắt đầu chậm rãi dệt ra, rộng lớn bố phúc thượng, có cực kỳ phức tạp hoa văn.

Triệu Phác Chân thờ dài nói: “Thật xảo đoạt thiên công! Có thể chế ra như vậy dệt cơ, mới thật là đại tài a! Muội muội người xem, đây là hiện giờ Giang Nam bên kia mới nhất dệt cơ, như vậy thật lớn vải vóc, giống nhau

dệt cơ, giống nhau nữ tử, muốn xe thượng nửa năm cũng chưa chắc có thể làm được, hiện giờ chỉ cần mấy người hợp tác, thao tác cái này dệt cơ, liền có thể dệt ra thường nhân làm không được tinh mỹ vải vóc, này máy có thể xe chỉ, có thể dệt vải, còn có thể dệt ra thập phần phức tạp hoa văn, người xem đây là lông dê tuyến dệt ra tới thảm, bên ngoài dệt cơ dệt không ra như vậy khoan phúc, có cái này dệt cơ ở, chúng ta nữ học vừa làm vừa học nữ bọn học sinh, niệm thư rất nhiều, không cần thập phần mệt nhọc, đem có thể chế tạo ra thập phần đáng giá bày.”

Hoa Uyển xông thẳng hướng nói: “Chúng ta khai chính là nữ học, không phải làm buôn bán, người này tâm tư cả ngày đặt ở kinh tế thượng, cả ngày tính toán như thế nào tiền, như thế nào làm nữ bọn học sinh phục người? Quá không làm việc đàng hoàng đi, mắt thấy Thượng Quan Quý Phi liền danh vọng cao hơn ngài! Ngài xem người thượng đều là cái gì khóa, toán học, chân dung hội họa..... Nhân gia thượng cái gì khóa, thi thư kinh nghĩa, quốc gia đại sự, triều đình dân sinh! Liền ta đều cảm thấy nàng tài hoa hơn người, tài học kinh người, này cách cục so người bình thường siêu thoát nhiều.” Nàng hận sắt không thành thép nhìn Triệu Phác Chân.

Triệu Phác Chân lắc lắc đầu: “Chúng ta thu này đó nữ học sinh, tương lai có thể tham gia nữ tử khoa khảo, có thể có mấy cái? Tham gia về sau, có thể ở trên triều đình làm quan, lại có mấy cái? Các nàng ở nữ học đãi không được cả đời, các nàng sớm hay muộn muốn đi ra ngoài, biết thế nhân đối nữ tử hèn hạ. Lang Hoàn nữ học, từ lúc bắt đầu, liền không chỉ là giáo bọn nữ tử thi thư ca phú, phong hoa tuyết nguyệt. Ta muốn, là nữ bọn học sinh từ nữ học đi ra ngoài, có thể có một môn an cư lạc nghiệp tài nghệ, có thể lấy nhược chất chi thân, mở ra sở mới. Thiện kinh nghĩa điển tịch, sẽ thi thư ca phú, có thể khoa cử có cơ hội cùng nam tử cùng trạm triều đình, chúng ta cho các nàng cơ hội, nhưng là càng nhiều bình phàm bình thường nữ tử, chúng ta phải cho các nàng tìm một cái đường ra, thiện tính, thiện y, thiện dệt, thiện họa từ từ đều có thể, càng quan trọng là chúng ta Lang

Hoàn nữ học ra tới nữ bọn học sinh, có thể có kia một cỗ không dựa người khác, không thiếu tự trọng cốt khí, tự lập hậu thế.”

“Người xem này dệt cơ, ta đã mệnh Công Bộ mô phỏng chi. Phía nam một thể hệ, liền dựa này bí truyền dệt cơ tay nghề, nữ tử chỉ dựa vào chính mình dệt kiếm tiền, liền có thể cung khởi một nhà chi tiêu, tiền là người gan, cũng bởi vậy rất nhiều nữ tử, thậm chí có thể cự tuyệt gia tộc an bài, tự sơ không gả. Bởi vì các nàng đã không cần dựa vào nam nhi, liền có thể tự cấp tự túc! Thiên hạ nữ tử, tương lai có thể áo cơm vô ưu chuyên tâm đọc sách, dù sao cũng là số ít, này dệt vải, toán học, vẽ tranh kỹ thuật, lại là bình dân bọn nữ tử dựng thân chi đồ, chỉ có áo cơm không hề dựa vào với người, mới có tự tin lựa chọn con đường của mình, không dễ dàng bị nàng người chúa tể.”

“Truy nguyên, trí biết, thành ý, chính tâm, tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ, 《 Đại Học 》 này đó đạo lý, không chỉ có nam nhi áp dụng, chúng ta nữ nhi giống nhau áp dụng, đọc sách có thể đọc được trị quốc bình thiên hạ, kia tự nhiên là còn việc thiện nào hơn, nhưng mà mặc dù là nam tử có thể làm được này một chỗ cũng ít ỏi, từ nhất cơ sở làm lên, trí biết ở truy nguyên, là học tính, học bách công từ từ hết thảy căn bản, thành ý, chính tâm, còn lại là học tập thái độ, tu thân, tề gia, là cá nhân tu dưỡng, thành thật kiên định trước từ này đó làm lên, phương là nữ học việc quan trọng.”

Nàng chậm rãi đi tới, thần sắc thư hoãn, đọc từng chữ thanh mà lượng, từng bước từng bước tự đều phẳng phất có lực lượng giống nhau, Hoa Uyển sắc mặt hoãn hoãn, tuy rằng biết nàng nói được có đạo lý, tức giận tiếp tục nói: “Ngài không biết, Quý Phi nương nương mang theo điển tịch khoa kia giúp nữ học sinh, nói muốn lấy Lang Hoàn nữ học danh nghĩa, ở vạn thọ tiết cấp Hoàng Thượng dâng tặng lễ vật, muốn viết một quyển ca tụng Hoàng Thượng đánh đông dẹp tây, thu phục hai kinh thơ, phú tới, hợp

thành trình lên, nói là chỉ xem thơ, phú tốt xấu, kỳ thật chính là ẩn ẩn đem mặt khác bộ không am hiểu thi phú nữ học sinh đều bài trừ bên ngoài!”

Triệu Phác Chân dừng một chút, cười: “Nàng nhưng thật ra tâm tư xảo, này Lang Hoàn nữ học không có thánh thượng duy trì phù hộ, là làm không đứng dậy, vạn thọ tiết là nên lấy nữ học danh nghĩa cấp Hoàng Thượng dâng tặng lễ vật, nhưng thật ra ta sơ sót.”

Hoa Uyển dậm dậm chân: “Người sao liền một chút đều không nóng nảy đâu! Này nữ học là người một tay xử lý lên, hiện tại nàng lại đây, còn làm cái gì vạn thọ tiết dâng tặng lễ vật, nhẹ nhàng liền đem ngài nổi bật đều cấp cướp đi! Đến lúc đó Hoàng Thượng một cao hứng, mọi người đều cảm thấy là nàng Thượng Quan Quý Phi công lao!”

Triệu Phác Chân nhìn kia thật lớn bố phúc chậm rãi mà đi, trong ánh mắt lóe sung sướng quang mang: “Này có gì đó, muốn dâng tặng lễ vật, liền hiến một cái tất cả mọi người đều có thể tham dự hảo.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 173

Lam Tranh cũng thấu thú cười nói: “Quý Phi nương nương này buổi nói chuyện, mới thật là nói trúng rồi đâu, lúc trước nàng cũng chính là trí nhớ hảo, mới có thể ở Vương gia thư phòng làm việc, tham dự Vương gia bí sự, này lúc sau mới vào Vương gia mắt, lại sinh hạ hoàng tử, lúc này mới có hôm nay phong cảnh. Hiện giờ lại chỉ là làm người khác chớ có học nàng, muốn tự lập tự cường, chỉ đi học chút có thể đổi tiền tài nghệ, nhưng bất chính là hiện và mặt đâu!”

Thượng Quan Quân cười nhạt: “Bất quá là vì cùng ta đánh cạnh tranh, thu phục những cái đó nghèo khổ vừa làm vừa học nữ học sinh tâm thôi. Mặt khác nàng này phiên luận điệu, nhưng quá thảo Hoàng Thượng cùng với các đại thần thích. Bọn nam tử có thể dung nữ tử có tài hoa, nhưng giới hạn trong cùng phu quân xướng họa, giáo dưỡng hài tử, lại không dung các nàng lập với triều đình, cùng nam tử tranh ưu khuyết điểm; nam tử có thể cho phép nữ tử có nhất nghệ tinh, kiếm tiền dưỡng gia, lại tuyệt không cho phép nữ tử có tư tài, bội nghịch phụ phu, không giả không sinh. Nàng này phiên luận điệu, chính đón ý nói hòa bọn nam tử hy vọng nữ tử ưu tú lại không được vượt qua nam tử tâm, cũng trách không được nàng, rốt cuộc xuất thân thấp hèn, còn nữa nàng hết thấy đều dựa vào Hoàng Thượng cho nàng, há có không lấy lòng đón ý nói hòa của Hoàng Thượng, nàng lại nhìn không tới có Thánh Hậu linh tinh nữ tử, có gan cùng thiên hạ nam tử là địch, áp đảo thiên hạ nam tử phía trên, đánh vỡ quy tắc, sáng tạo quy củ, đây mới là chân chính thành đại sự đâu! Tùy nàng đi thôi!”

Lam Tranh trên mặt tuy rằng cười nịnh hót, trong lòng lại nghĩ, Thượng Quan Quân chính mình là thế gia đích nữ, không quá quá nghèo

nhật tử, lại không biết một văn tiền thượng làm khó anh hùng hán, huống chi là nhược nữ tử? Nàng mấy ngày nay ở Lang Hoàn nữ học trung pha trộn, lại cũng động muốn học y tâm tư, thứ nhất chính mình tuổi tác tiệm đại, từ nhỏ ở trong cung hầu hạ, trên người vẫn là hoặc nhiều hoặc ít ra chút phụ nhân thường thấy bệnh tới, lại không có nghiêm trọng đến yêu cầu đi xem đại phu trình độ, xem nữ học trung có y nữ bộ, lại có rất nhiều y thư nhưng tra, còn có Công Tôn quốc sư tự mình tới giáo châm cứu, chế được biện pháp, không khỏi động tâm, một phương diện có thể chính mình điều dưỡng thân mình, về phương diện khác —— mắt thấy chính mình đi theo vị này chủ tử, là sẽ không thể cho người suy nghĩ, Hoàng Thượng cũng hoàn toàn không có thu chính mình vì phi ý niệm, trong cung lại tiết kiệm thật sự, lại là trừ bỏ lệ bạc, một chút cũng chưa tồn hạ, ngược lại chi tiêu không ít từ trước tích tụ, đi theo vị này Quý Phi nương nương, lại không có gì nước luộc —— ngược lại nghe nói Đức phi tiêu pha quảng, lúc nào cũng thưởng bạc, như vậy xem ra, còn không bằng sẵn hiện giờ vẫn là nữ quan, nương này tiện lợi học điểm đồ vật, đến lúc đó mưu một phần phái đi, cho dù là ở nữ học nhậm giáo hoặc là làm việc —— vô luận là Đức phi vẫn là Quý Phi, hẳn là đều cấp chính mình điểm này mặt mũi đi, xem hiện giờ Hoa Uyển, lại là hỗn đến so với chính mình hảo, ở nữ học ở tiên sinh nhóm chuyên môn trụ tiểu viện, lãnh bổng bạc, ra ra vào vào cũng mang theo một đồng nữ học sinh sai sử, nhưng không thể so chính mình lúc nào cũng muốn ở quý nhân trước mặt tiểu tâm hầu hạ thư thái tự tại nhiều? Nàng trong lòng tinh tế tính toán lên, lại là đối thượng quan quân từ trước kia một bộ xu nịnh thân thiện tâm, lãnh xuống dưới hơn phân nửa, đảo bạch bạch làm Thượng Quan Quân lo lắng dạy dỗ một phen, đáng tiếc trên đời này, vẫn là chỉ lo trước mắt người nhiều, thế nhưng không người hiểu biết Thượng Quan Quân kia một phen thiên nga chí tới.

Thượng Quan Quân này phiên lời nói không thiếu được cũng có chuyện tốt người truyền tới Triệu Phác Chân trong tai, Triệu Phác Chân ngạc nhiên nói: “Muốn cho nữ tử đường hoàng tự lập, liền phải cùng nam tử là địch, đem nam tử đạp lên nữ tử dưới chân, mới tính thắng? Nay lại

không phải đánh nhau, thế tất muốn phân cái trên dưới tôn ti tới, chẳng lẽ không phải lẫn nhau kính lẫn nhau ái, đối xử bình đẳng sao?” Bất quá nàng suy nghĩ hạ lại cũng cười nói: “Thượng Quan Quý Phi đều có nàng đạo lý, chỉ là phi một ngày chi công, thực không cần một hai phải luận cái đúng sai, trăm sông đổ về một biển, luôn là hy vọng bọn nữ tử hảo, Lang Hoàn nữ học, có thể có chí hướng khác nhau nữ học sinh, dư nguyện đã tròn.”

Đến tận đây Lang Hoàn nữ học, từ sáng lập khởi, mãi cho đến mấy năm sau, đều vẫn luôn có hai phái nữ học sinh, nhất phái tự lập tự cường, trọng với dân sinh, chỉ cầu có thể trước nuôi sống chính mình, không dựa nam tử; mặt khác nhất phái lại là cực lực mở rộng nữ tử quyền lợi cần thiết cùng nam tử cùng cấp, tranh luận không thôi, chưa bao giờ từng có định luận, nhưng lại kỳ tích có từng người tín đồ cùng ủng hộ, làm nữ học đi ra đại bộ phận nữ học sinh, đều có không giống bình thường tranh tranh ngạo cốt, không giống người thường. Đây là lời phía sau, lại nói lúc sau Triệu Phác Chân quả nhiên mang theo nữ học nhóm học sinh, bận rộn nửa tháng, cuối cùng ở thiên thu tiết đã đến phía trước, chế ra một bức cực tuyệt đẹp bao la hùng vĩ dư đồ tới.

Dư đồ dùng nhiệm bất đồng nhan sắc sợi tơ cùng lông dê phân biệt làm kinh vĩ, bên trên dệt ra lồng lộng thanh sơn, tráng lệ đại giang, lao nhanh sông lớn, chinh phúc đồ cực đại, từ từ triển khai là lúc, cơ hồ nhưng bao trùm toàn bộ cung điện trước bức tường, ánh sáng rực rỡ, huy hoàng sáng lạn, gọi người đều vì này nín thở, quả nhiên là cực tráng lệ một bức cẩm tú sơn hà.

Triệu Phác Chân thập phần vui sướng: “Chờ này thọ lễ dâng lên đi, bữa tiệc vừa mở ra, chúng ta liền chờ nhà cao cửa rộng thế tộc nhóm tới Lang Hoàn nữ học đặt hàng loại này dệt pháp gấm vóc đi, dư đồ khẳng định là không thể bán, có thể bán khác bản vẽ, chúng ta liền đặt tên kêu núi sông cẩm.”

Cùng nàng cùng thưởng nghiệm này cảm tú sơn hà dư đồ Vương Đồng nguyên bản đúng là nín thở, nghe nói nàng này buổi nói chuyện, vẫn là chương không được cười: “Nương nương đánh hảo bản tính, đây là làm Hoàng Thượng cho ngài bán bố đâu!”

Triệu Phác Chân cũng cười: “Hiện giờ nhưng thiếu tiền vô cùng, bằng không nào bỏ được phí như vậy công phu, chờ này thọ lễ dâng lên đi, tất cả mọi người đều biết chúng ta có thể dệt ra tốt như vậy như vậy quảng gấm tới, phía sau đã có thể hảo quá nhiều.”

Chương 208 thiên luân

Thiên thu tiết này liền muốn tới, tứ phương triều kiến sứ thần đều tụ với kinh thành, trên đường phố rộn ràng nhộn nháo tất cả đều là người, nghe nói tứ phương khách thương, cũng đều dừng mãnh vào kinh thành, náo nhiệt vô cùng, Đại Ung phản phất đã dần dần bình phục chiến hậu vết thương, lại có lúc trước kia thái bình khí tượng.

Ngày này Triệu Phác Chân lại nhận được sớ con, Phạm Dương tiết độ sứ Ứng Khâm phu nhân Lữ thị đệ sớ con, thỉnh thấy Đức phi, nàng vừa mừng vừa sợ, vội sai người truyền thấy, nguyên bản gọi người đi đăng trước thỉnh Thất Căn trở về gặp Ứng phu nhân, nghĩ nghĩ rồi lại nghĩ lại sai người lại đây phân phó một vòng như thế như vậy, mới đứng dậy đi nghênh đón Ứng phu nhân.

Ứng phu nhân mới đến kinh thành ngày thứ hai, liền gấp không chờ nổi đệ sớ con muốn gặp nữ nhi, thấy nàng lại là hỉ lại là kích động, lại ôm Quan Âm nô tâm can nhi mà nhìn một vòng, vui sướng nói: “Quan Âm nô quả nhiên dài quá hảo chút, cũng trọng hảo chút, vẫn là Công Tôn quốc sư có biện pháp.”

Triệu Phác Chân mỉm cười: “Tự nhiên, nàng hiện giờ cũng có thể ăn nhiều một chút, mỗi ngày cũng chịu đi lộ.” Ứng phu nhân rồi lại hỏi: “Thất

Cân đâu?” Triệu Phác Chân cười nói: “Ở phía trước bên cạnh thư phòng đi học đâu, ta đã cùng người ta nói, chờ đi học xong liền mang ngài lão nhân gia đi xem hắc, chỉ là đến lúc đó ngài nhưng đừng lại kêu hắc Thất Cân, đứa nhỏ này trưởng thành chút, Hoàng Thượng cho hắc chọn vài cái thư đồng, hắc liền bắt đầu muốn khởi mặt mũi tới, không được người lại kêu hắc nhũ danh, hiện giờ ta đành phải kêu hắc Duật ca nhi.”

Ứng phu nhân cười đến đôi mắt nheo lại tới: “Việc học quan trọng, không vội nhất thời, Duật ca nhi nghĩ đến cũng hiểu sự.” Một bộ trong lòng được an ủi mà bộ dáng: “Ta ở Phạm Dương vùng biên cương liền nghe được người khai Lang Hoàn nữ học thanh danh, mỗi người đều niệm Đức phi nương nương hảo, nói là Quan Âm Bồ Tát chuyển sang kiếp khác đâu.”

Triệu Phác Chân hơi hơi có chút thẹn thùng: “Mẫu thân quá mức khuếch đại. Hiện giờ các nơi thu dưỡng nữ anh không tính là quá nhiều, bất quá mấy ngàn hài, lương trước đại bộ phận bá tánh đều vẫn là tình nguyện ăn cỏ ăn trấu cũng muốn thân sinh nhi nữ ở bên người, mặt khác các nơi quan phủ, bên ngoài thượng phụng chiếu, trên thực tế phần lớn bỏ mặc, thu dưỡng tiến vào nữ anh, phần lớn là kinh đô và vùng lân cận vùng, thả còn có rất nhiều bệnh nhi.”

Ứng phu nhân lắc đầu nói: “Mấy ngàn nữ hài, người phù hộ chi, mạng sống chi, giáo dưỡng chi, này đã là đại công đức! Người cũng không biết, hiện giờ bên ngoài vẫn là loạn đâu, các bá tánh nơi nào dưỡng đến khởi hài tử, hiện giờ nghe nói nữ hài nhi có địa phương đi, nghe nói địa phương vẫn là triều đình thiết lập nữ học, tương lai hài tử có thể biết chữ niệm thư, đều thập phần thích, chỉ là hiện giờ này nữ học, chi tiêu thập phần đại đi, cả nước như vậy nhiều nữ anh đưa lại đây, người đến sinh nhiều ít vú nuôi, hoa nhiều ít tinh lực đồ ăn, mới có thể đem này phê nữ anh lớn lên, ta tính hạ, người nên sẽ không đem ta cho người gương lược đều điền đi vào đi? Vậy người hiện giờ nhưng thiếu tiền?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 174

Lần này tử liền cào trúng Thượng Quan Lân ngựa chỗ, hấn lấy mấy ngàn người đóng giữ Cam Châu, cự địch với ngoại, chính là hấn bình sinh nhất đắc ý một lần công tích, lúc sau đánh đến lại nhiều, cũng đều không có kia một lần như thế sáng khoái, này Ứng phu nhân quả nhiên là võ tướng chi thể, với binh pháp thượng cực có giải thích, vừa hỏi lại hỏi mấu chốt chỗ, vì thế đem chén rượu một phóng, đỉnh đặc mà nói: “Phu nhân ở Phạm Dương, nghĩ đến cũng pha biết chúng ta bên này, tuy nói binh thiếu, nhưng đều là lưu đầy lại đây bư hấn kẻ phạm pháp, những người này là không muốn sống! Chỉ cần có cũng đủ công tích cho bọn hấn, làm cho bọn họ có cơ hội áo gấm về làng, vinh hoa phú quý! Đối đầu kẻ địch mạnh, ta cùng bọn họ nói, liền ấn đầu kẻ công lao, đại gia dùng sức sát! Chờ bảo vệ cho, ta cho bọn hấn thành công! Chỉ cần có công, tuyệt không sẽ bị người cướp đi, ta bảo đảm nhất định có thể làm cho bọn họ vị cư nhân thượng nhân.....” Hấn mặt mày hớn hở, đem Cam Châu chỉ dịch nói một lần, Ứng phu nhân thường thường xen mồm hỏi vài câu tên lính như thế nào điều phối, lương thảo như thế nào an bài, phục kích có hay không tính khả thi, những câu hỏi đến điểm tử thượng, hấn nhất nhất giải đáp, lại pha giác bội phục, một bên nói: “Phu nhân cái này biện pháp diệu, chỉ là lúc trước chúng ta không nghĩ tới như vậy, ấn ngài phương pháp này, lúc trước chúng ta ở Vân Châu, cũng có thể làm như vậy..... Khi đó chúng ta tử thủ ba ngày, may mắn Hoàng Thượng tự mình lãnh binh tới viện.....”

Hấn nhất nhất nói, Ứng phu nhân lại càng nghe càng đau lòng, đứa nhỏ này vốn là thế gia đại tộc con vợ cả, cầm y ngọc thực, tiến cử làm

quan, là hẩn vốn có bình thân thuận lợi hoạn lộ thênh thang, hẩn lại thiên chính mình bổ ra bụi gai, khác tích đại đạo.....

Lý Tri Mân tới thời điểm, bọn họ liêu đến chính vui vẻ, Thủy Các xa xôi xa là có thể nghe được Thượng Quan Lân cao đàm khoát luận cùng với Thất Cân vui vẻ tiếng cười, lược đến gần chút, còn có thể nhìn đến Triệu Phác Chân rót rượu, trên mặt là thả lỏng thư thái tươi cười, thường thường còn ngăn lại Thất Cân trộm uống rượu cử chỉ, Thất Cân tắc sẽ trộm lôi kéo Ứng phu nhân tay áo, ăn vạ trên người nàng, vài người ở kia nho nhỏ Thủy Các, có một loại kỳ dị hòa hợp cùng hài hòa.

Hẩn chưa bao giờ gặp qua nàng như vậy thả lỏng mềm mại, không hề đề phòng tươi cười, Lý Tri Mân nghỉ chân không trước, xa xa đứng nhìn trong chốc lát, Văn Đồng nhẹ nhàng trạm trước nói: “Hoàng Thượng? Muốn người qua đi thông báo sao?”

Lý Tri Mân lắc lắc đầu nói: “Trẫm..... Còn có chút sổ con phê, chờ tiết độ sứ phu nhân muốn xuất cung thời điểm, người làm người dẫn nàng lại đây Trình Quán điện, trẫm muốn gặp thấy nàng, việc này không cần làm Đức phi biết.”

Văn Đồng nhẹ giọng ứng: “Là.”

Chương 209 vẫn tâm

Trình Quán trong điện chiều hôm nặng nề, cung điện hơi lạnh trên sàn nhà, có thể xem tới được bóng người, Ứng phu nhân ở bên trong hầu nhóm thật cẩn thận tiến cử tới thời điểm, trong lòng chỉ cảm thấy nơi này chút nào nhân khí đều không có, cùng Cam Lộ Điện bên kia nhẹ nhàng thư hoãn, mềm mại ấm áp bố trí đại không giống nhau.

Nàng trong lòng nghĩ đều nói hoàng đế là người cô đơn, đại khái đi lên cái này vị trí, tưởng không người cô đơn cũng khó. Lý Tri Mân ngồi ở trên long ý đang ở phê sổ con, nhìn đến nàng tiến vào hành lễ, miễn lễ ban

tòa, nói: “Trẫm xem qua Ứng Khâm số con, phu nhân là hôm qua mới vào kinh sao?”

Ứng phu nhân nói: “Là.”

Lý Tri Mân lại đã không hề vòng quanh: “Phu nhân vào kinh chuyện thứ nhất, không phải đi yết kiến Quý Phi, ngược lại tiên kiến Đức phi, nhưng thật ra rất là kỳ quái.”

Ứng phu nhân giương mắt nhìn long tòa lên mặt sắc tái nhợt lạnh băng trẻ trung hoàng đế, nửa mặt phượng hoàng rạng rỡ: “Nga? Hoàng Thượng gì ra lời này? Đức phi là ta nghĩa nữ, mẹ con tình cảm đều ở, Quý Phi rốt cuộc không phải Hoàng Hậu, ta tuy là mệnh phụ, cũng không yêu cầu cần thiết muốn yết kiến Quý Phi đi?”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Đức phi thân thế, trăm lúc trước đáp ứng thế nàng tra, nhưng khi quá nhiều năm, lại trải qua chiến loạn, đã vô tích nhưng tra. Nhưng mà chỉ cần có suy đoán, hướng cái này phương hướng suy đoán, lại dễ dàng nhiều, Đức phi mất mát là lúc xuyên quần áo, là Lữ gia phường nhuộm xuất phẩm, mà người lúc trước, đúng là Lữ gia nhất quý giá đích nữ, giống trống khua chiêng mang theo nửa thành hồng trang, gả vào Thượng Quan gia. Hai cái thế gia đại tộc hài tử, tự nhiên là ngàn kiều vạn sủng, mới có như vậy không nề này phiền tinh mỹ cực kỳ hài tử quần áo cùng giày. Lúc trước Trường An hành cung, trăm đề phòng nghiêm ngặt, kín không kẽ hở, cũng chỉ có Ứng gia, mới có bậc này năng lực từ Trường An hành cung trung tướng trăm nữ nhân hài tử mang đi. Nhưng Đức phi đối với người nhụ mộ cùng tín nhiệm không hợp với lễ thường, nàng đã sớm biết người hản là Thượng Quan Quân mẹ đẻ, như thế nào không chút nào đề phòng, loạn thế bên trong, nàng liền dám mang theo hài tử đến cậ nhờ với người, đem mệnh toàn phó thác cho người. Người đối Đức phi ngưỡng mộ càng không hợp với lễ thường, nàng là người thân nữ nhi đối thủ, người há có thể không hề khúc mắc, đem dưỡng nữ áp đảo thân nữ phía trên? Trăm lúc trước bất quá là cái không được sủng ái hoàng tử,

Thượng Quan Quân lúc trước cũng chưa gả ta, như thế nào có thể làm Ứng Khâm như vậy lùm cỏ đầu lĩnh, có thể bỏ qua có thể không cân nhắc lợi hại được mất, không chút do dự xuất binh duy trì ta?”

Hắn đôi mắt ở âm u trong đại điện đặc biệt sâu thẳm, giống như không thấy đế hồ sâu, thanh âm cũng bình tĩnh đến cực kỳ: “Đáp án chỉ có một, Đức phi, mới là người cùng Thượng Quan Khiêm thân sinh nữ nhi, Thượng Quan Lâm thân muội muội. Lúc trước nạn binh hoả là lúc, người ngộ phi mất tích, nữ nhi cũng tùy theo mất mát, bị Liên Sơn Triệu thị thu hồi, lấy chính mình nữ nhi thân phận đưa vào trong cung làm việc, Thượng Quan Quân, có lẽ là Thượng Quan gia thứ nữ, có lẽ là khác cái gì nữ hài, bởi vì không thể biết nguyên nhân, đình Lư thị sở ra đích nữ thân phận lớn lên. Lại hồi tưởng lúc trước Ứng Khâm đối Thái Tử không thể hiểu được nguyện trung thành, cùng với Thái Tử dừng cưới sau rời bỏ, hết thấy đều đối được, người vẫn luôn cho rằng ở Thượng Quan gia Thượng Quan Quân, là người thân nữ nhi, bởi vậy làm Ứng Khâm duy trì khả năng sẽ cưới Thượng Quan Quân Thái Tử, thẳng đến trăm xuất binh cự khấu, Đức phi thay thế ta đi sứ Phạm Dương, khuyên bảo Ứng Khâm xuất binh, người mới phát hiện chân chính nữ nhi.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 175

Chiều hôm nặng nề, mặt đàm giăng co hồi lâu, Ứng phu nhân mới ly cung. Rời đi là lúc, kia ở ngôi vị hoàng đế thượng dấu ở bóng ma trung đế hoàng, chậm rãi nói một câu nói: “Trẫm, là thật sự thích nàng.”

Ứng phu nhân giương mắt, hỏi hản: “Nàng biết không?”

Lý Tri Mân trầm mặc.

Bóng ma trung cây cột thượng bàn long, quay cuồng ở vân văn trung, cô độc mà thần bí, có cái nào vương giả, sẽ đem chính mình tâm thổ lộ cho người ta, kỳ người với nhược?

“Hoàng Thượng, ngài như thế nào làm Đức phi tin tưởng, ngài cùng nàng tâm, là giống nhau đâu?”

Chương 210 thiên thu

Vạn thọ tiết này liền tới rồi, sáng sớm Triệu Phác Chân đã thay đổi nhất phẩm phi lễ phục, mang theo Thất Cân cùng Quan Âm nô, cùng Thượng Quan Quân hội hợp, lãnh trong cung chúng phi, cấp hoàng đế dập đầu mừng thọ, sau đó trở về hậu cung, làm hậu cung phẩm cấp tối cao phi tử, cùng Thượng Quan Quân cùng ở phương hoa uyển mở tiệc chiêu đãi cáo mệnh nhóm.

Ấn lệ Quý Phi so nàng vị thứ càng tôn chút, lần này vạn thọ cung yến, nội cung cung yến cũng từ Quý Phi chủ trì, nhưng lần này Thượng Quan

Quân lại thái độ khác thường, rất là khiêm tốn, đem Đức phi cùng nàng vị thứ song song ở trung ương.

Triệu Phác Chân kỳ thật cũng không thích loại này xã giao lui tới cảnh tượng, nhưng từ nàng tổ chức Lang Hoàn nữ học bắt đầu, nàng đã không thể lui ra phía sau, trong cung bất luận cái gì việc nhỏ đều là đại sự, vạn thọ tiết nàng cáo ốm, Lang Hoàn nữ học bên kia Thượng Quan Quân lại đã lên sân khấu giảng bài, như vậy cáo mệnh nhóm thực mau liền sẽ giải đọc ra một loại khác tín hiệu, Đức phi hay không đã thất sủng.

Lang Hoàn nữ học vừa mới tổ chức, nàng yêu cầu này đó cáo mệnh phu nhân, thế gia nhóm duy trì. Nữ học nữ đồng bộ tài chính nơi phát ra, lạc quyền cư nhiên chiếm không ít phân lượng, nơi phát ra là nữ học học sinh cha mẹ nhóm. Gia cảnh tốt hơn các quý phu nhân đưa nữ nhi tới liền đọc, nhìn đến nữ đồng bộ nữ anh nhóm gào khóc đòi ăn, mẫu tính chiếm thượng phong, khẳng khái giúp tiền, cũng có không ít người hướng về phía Đức phi cái này tên tuổi tới, khẳng khái quyền tư, đương nhiên quan vọng càng nhiều. Nàng nếu là chịu đựng không nổi, không có cho người ta tin tưởng, như vậy càng nhiều người sẽ không duy trì nàng, bởi vì có đôi khi duy trì nàng, chẳng khác nào đứng ở Thượng Quan Quân mặt đối lập.

Hiện giờ nàng lớn nhất ưu thế, bất quá là bởi vì hoàng đế đứng ở nàng phía sau mà thôi, cũng không phải bởi vì nàng người này như thế nào.

Nghĩ vậy một chút, Triệu Phác Chân kỳ thật thoáng có chút mất mát, nhìn Thượng Quan Quân thành thạo mà cùng các nơi cáo mệnh phu nhân ứng đối, đàm tiếu tự nhiên, đang có chút buồn bã, kỳ thật Triệu Phác Chân tại đây phía trên lại là có chút tự coi nhẹ mình, nàng cực nhỏ ở chính thức trường hợp xuất hiện, đại đa số cáo mệnh các phu nhân, tưởng kết giao, lại không quen thuộc nàng tính nết, sợ tùy tiện đắc tội nàng, bởi vậy chỉ có thể quan vọng. Cũng may có Lý Nhược Toàn, Ứng phu nhân, Bạch Anh bồi nàng nói chuyện, Vương Đồng là cái bát diện linh lung, cũng ở giữa dẫn

tiến vài vị phu nhân, nàng trước mặt tòa trước, đảo cũng sẽ không có vẻ đặc biệt quanh quẽ.

Ứng phu nhân hôm nay mang khăn che mặt, nàng mặt có vết sẹo, bởi vậy trong cung nữ quan cũng chưa từng làm nàng tháo xuống khăn che mặt, mà chính nàng nói chuyện cùng ngôn hành cử chỉ, so ngày thường đều phải điệu thấp rất nhiều, chỉ là ngồi cùng Triệu Phác Chân nói xấu: “Vô Cữu đã nhiều ngày cũng mời Thượng Quan tướng quân săn thú, săn không ít đồ vật, ở trong phủ thiêu ăn, hai người đều là hảo ngoạn, hô bằng gọi hữu, lại là đem trong phủ làm chướng khí mù mịt, uống rượu nhiều, dứt khoát liền túc ở chúng ta trong phủ.”

Triệu Phác Chân nghe nàng khẩu tuy ghét bỏ, tâm tắc hỉ chi, cũng thay nàng cao hứng: “Vô Cữu ca ca cũng tới? Lần này có hay không tính toán thể hấn chọn một môn hôn sự.”

Ứng phu nhân lắc đầu: “Rồi nói sau, hấn luôn luôn tại đây phía trên liền thập phần không thêm để ý, ta lại không quá thích thể bọn nhỏ làm chủ, tổng cảm thấy mọi người đều có duyên pháp, người như vậy Togo ca, cũng có coi trọng chính mình tới ta trước mặt cầu, cũng có vẫn luôn lang thang, cũng có lười đến lo lắng chỉ làm ta thể bọn họ tuyển, chỉ có Vô Cữu, vừa không muốn ta tuyển, chính mình cũng không chịu chọn, ta nghĩ đến, hấn trong lòng chính mình hiểu rõ liền hảo, cũng không phải hài tử.”

Triệu Phác Chân cười hạ đang muốn nói chuyện, lại bỗng nhiên nhìn đến lối vào có chút xôn xao, chỉ thấy Văn Đồng mang theo mấy cái bưng thực bàn người tiến vào, ngẩng đầu tuyên chỉ nói: “Thánh thượng khẩu dụ, Lang Hoàn nữ viện tiến thượng vạn thọ thi tập cùng cấm tú sơn hà đồ, trăm thập phần thích, đặc ban thực, vọng Lang Hoàn nữ học sau này phát dương quang đại, lưu danh muôn đời.”

Thượng Quan Quân cùng Triệu Phác Chân đều đứng dậy cung lãnh thánh dụ, Văn Đồng cười nói: “Chúc mừng Quý Phi nương nương, Đức phi

nường nường, phía trước Lang Hoàn nữ học học sinh đại biểu dâng lên thọ lễ thánh thượng đại hỉ, sai người xướng tới, lại dạy người đem kia cầm tú sơn hà đồ triển ở điện thượng, tứ hải, ngoại bang phiên quốc, đều khâm phục không rời, có khen ta triều liên nữ tử đều có thể làm ra như thế tốt thơ, thật sự là văn phong cường thịnh, có lại khen ta triều dệt vải kỹ thuật cao minh, đương trường liên có mấy cái tiểu quốc sứ giả, quỳ cầu ta triều ban cho cửa này gấm kỹ thuật, trên dưới bọn quan viên, đều tinh thần phấn chấn, pha giắc ta Đại Ung uy thêm trong nước, đại quốc uy danh không giảm, tứ hải thái bình, mắt thấy liên ở trước mắt a!”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 176

Lý Tri Mân một phen bế lên kiêu nộn tiểu nữ nhi, mỉm cười đối Triệu Phác Chân nói: “Trẫm vốn dĩ tưởng Lang Hoàn nữ học kia cầm tú sơn hà đồ đã xem như người hiển thọ lễ, chỉ là Duật ca nhi vẫn luôn cho ta nói, nói các người còn có mặt khác một phần thọ lễ, cố tình lại bất hòa ta nói là cái gì, nhưng thật ra điều nổi lên trẫm ăn uống.”

Triệu Phác Chân sắc mặt ửng đỏ: “Cũng không phải cái gì thượng được mặt bàn đồ vật.” Duật ca nhi sớm đã chạy tiến phía sau, đem kia treo họa cái giá đẩy ra tới, phía trên che một tầng sa, Duật ca nhi hai mắt mang theo hưng phấn cùng vui sướng: “Phụ hoàng! Phụ hoàng!”

Lý Tri Mân nhìn mắt có chút ngượng ngùng Triệu Phác Chân, tiến lên đem kia sa vạch trần, trong lòng bỗng nhiên phảng phất có một đóa hoa từ từ nở rộ mở ra, trong lòng ngực Quan Âm nô vỗ tay nói: “A cha! A nương ca ca!”

Kia họa thượng, quả nhiên họa đúng là bọn họ một nhà bốn người, dùng chính là nàng nhất quán sở dụng thập phần tinh tế họa pháp, liền trên mặt biểu tình đều tựa như người sống. Họa trung hãn cùng Triệu Phác Chân sóng vai mà đứng, phía trước hai đứa nhỏ cũng đứng. Duật ca nhi cực lực bày một bộ nghiêm túc biểu tình, Quan Âm nô lại không có nhìn về phía họa bên ngoài, mà là nhéo trong tay tiểu cầu, mặt khác một bàn tay lôi kéo ca ca vạt áo. Nhất phía dưới còn có một con tiểu bạch miêu, cái trán cái đuôi đen nhánh, đang ở trên đùa một khác chỉ tiểu cầu. Nhìn như là dân gian thập phần truyền thống ảnh gia đình họa pháp, nhưng mà bốn người dung mạo biểu tình, phục sức phối sức, không một không tinh tế tỉ mỉ,

động tác tứ chi cũng thập phần chuẩn xác —— chuẩn xác ý tứ là, hắn có thể cảm giác được họa thượng Triệu Phác Chân thân thể là hơi hơi tới gần hắn, so hắn là khoảng cách, còn muốn càng gần một ít, mà trên mặt hắn biểu tình..... Hắn chưa từng có tưởng tượng được đến, chính hắn trên mặt sẽ có như vậy biểu tình, này rất khó hình dung là cái gì biểu tình, ít nhất chính hắn trong gương chưa bao giờ gặp qua chính mình có như vậy biểu tình. Thả lỏng, sung sướng, thỏa mãn, nơi đó đầu họa cũng không phải một cái đế vương, mà là một cái trượng phu, một cái phụ thân, bốn người chi gian có phạm tặc gia đình cái loại này kiên định pháo hoa mùi vị, phảng phất cơm chín nên ăn, mỗi người nên tương thân tương ái, ai đều là ai duy nhất.

Triệu Phác Chân ngay từ đầu thật là muốn họa hắn làm một cái đế hoàng bộ dáng, uy nghiêm, lạnh băng, hờ hững, tựa hồ đế hoàng nên là dáng vẻ kia, không có gì làm mà trị, vô thiên vô đảng, cao cao tại thượng, tựa như chúa tể hết thảy thần chỉ. Chính là nàng một nhắm mắt lại, liền nhớ tới hắn đã từng đối với sinh ra Thất Cân biểu tình, ở Trường An hắn ôm tiểu thất cân bộ dáng, nàng ở hắn bên người hầu hạ như vậy nhiều năm, nàng phát hiện khi đó, tựa hồ mới là nàng đã từng nhất gần sát nhìn đến hắn chân thật cảm xúc kia một đoạn thời gian.

Đương nhiên, cũng có thể là sai lầm, chính là đương nàng từng nét bút vẽ họa thời điểm, nàng vẫn là lựa chọn này một vị trẻ tuổi đế hoàng, nhất có nhân khí biểu tình, cùng người thường giống nhau, vì nhi nữ song toàn, thê tử ở bên mà cảm thấy vui sướng, mà nàng cũng có thể làm bộ quên mất, chính mình không phải hắn lục cung trung đông đảo chúng phi trung một cái mà thôi, ít nhất ở chính mình có thể chúa tể họa, có thể thực hiện.

Nhưng mà nàng hiện tại cũng không có nắm chắc Lý Tri Mân thích không thích, bởi vì hắn hiện giờ đã là đế hoàng, không muốn làm người đoán được hắn trong lòng nhớ nhung suy nghĩ đế hoàng, nàng giương mắt

đi xem Lý Tri Mân, ánh nến lay động, hân biểu tình cũng ở ánh nến trung minh diệt không chừng, Quan Âm nô ngọt mà ôm cổ hân, đem cánh hoa giống nhau mặt dán ở hân mặt bên, tựa cái toàn tâm ý lại bộ dáng, không biết khi nào, sợ người lạ Quan Âm nô, đã tiếp nhận rồi cái này phụ thân.

Lý Tri Mân rút cuộc cúi đầu đi xem chờ đợi mà nhìn hân Duật ca nhi: “Họa rất khá, a cha thực thích.....” Duật ca nhi trên mặt nhất thời sáng ngời: “Cái này Miêu nhi, được không? Còn có muội muội trên đầu này đoá hoa, là ta họa! Tươi sống không? Ngài xem, cái này sa hoa, ta chuyên môn tuyển hai cái nhan sắc.....”

Lý Tri Mân bật cười, lặng lẽ nhìn Triệu Phác Chân liếc mắt một cái, nhìn đến trên mặt nàng cũng tràn đầy tươi cười, không khí thật sự quá hảo, hân rũ xuống tay, khẽ không tiếng động mà ở tay áo che lấp hạ, đem kia chỉ mềm nhẵn mảnh khảnh tay nắm lấy, nàng hoảng sợ, lại không có giấy giũa.

Này một đêm là vui sướng, bọn họ đầu tiên là dùng bữa tối, là Triệu Phác Chân tự mình làm, vì ban ngày cung yến thượng đại gia đã ăn không ít dầu mỡ món chính cùng điểm tâm, bởi vậy nàng làm chính là thập phần bình thường thanh đạm cơm nhà, ăn xong sau Lý Tri Mân ở trong điện phê sổ con, Triệu Phác Chân trước nhìn bà vú các cung nữ thế hai đứa nhỏ tắm rồi, lại bồi bọn họ ngủ, Quan Âm nô thói quen tốt nhất, trước hết ngủ, lúc sau là Duật ca nhi, ngủ trong chốc lát lười kéo Triệu Phác Chân nhẹ giọng nói: “A nương, hôm nay phía trước đã xảy ra một chút sự, phụ hoàng không cho ta nói cho ngài, nói đừng cho tiểu nhân quét hưng.”

Tiểu nam hài một đôi mắt đen như mực, hân là mẫu thân mang đại, trước nay chưa từng rải quá dối, Lý Tri Mân là không biết hài tử tâm tính, nếu là hân không đề cập tới việc này, đại khái đứa nhỏ này cũng chưa chắc trở thành sự kiện nhi, hảo ngoạn sự quá nhiều, đã sớm có thể tâm vô lo lắng mà ngủ rồi. Cố tình chính là hân dạn dò như vậy một câu, đảo làm hại tiểu bằng hữu ngủ ngủ không yên, trần trọc, cuối cùng vẫn là không có thể tàng trụ lời nói, lặng lẽ cùng mẫu thân nói: “Hôm nay hiển thọ khi, Sở Vương

thượng tấu phụ hoàng, thỉnh lập nguyên phi vi hậu, nói một đồng lớn ta cũng nghe không hiểu lắm, sau lại Văn Đồng tổng quản khiến cho ta đi xem người khác tiến cống voi đi, không sau khi nghe được đâu.”

Triệu Phác Chân ngẩn ra, sờ sờ tiểu nam hài đen nhánh phát đỉnh, cười nói: “Không phải cái gì đại sự, người ngoan ngoãn ngủ, đừng nghĩ quá nhiều, mọi việc có người phụ hoàng ở đâu.” Tiểu Thái Tử nghe được mẫu thân như vậy chắc chắn mà nói, đề ra cả đêm tâm rất cuộc yên ổn xuống dưới, cười mắt cong cong: “Ta cũng cảm thấy phụ hoàng sẽ an bài tốt, ta không nghĩ gọi người khác mẫu thân.”

Triệu Phác Chân có chút đau lòng mà sờ sờ hăn mặt: “Đương nhiên, mau ngủ.” Đứa nhỏ này cũng không biết tồn chuyện này ở trong lòng đã bao lâu. Hoàng gia hài tử, thật đáng thương, lúc trước Lý Tri Mân, tồn thân phụ cùng bá mẫu thông dâm bí mật lâu như vậy, lại không biết là như thế nào lại đây. Cũng khó trách hăn cũng không thổ lộ tiếng lòng, hăn tìm không thấy một cái tín nhiệm thân nhân có thể nói hết, chỉ có thể thật sâu cất giấu kia bí mật. Ai đều cảnh giới, ai đều đề phòng, thiên trường địa cửu xuống dưới, ghen ra như vậy cái lại buồn lại lãnh tính tình, đại khái hăn vĩnh viễn đều sẽ không nhớ rõ, còn có thể cùng người ta nói nói lời thật lòng như vậy lựa chọn. Cùng người như vậy sinh hoạt, kỳ thật rất mệt a, hăn rất cuộc tưởng cái gì đâu, chính mình muốn hao tâm tổn sức đi đoán, chính là —— ai kêu chính mình thích hăn đâu?

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Căn

www.dtv-ebook.com

Phần 177

“Mà này hậu cung mang theo Triệu Linh Chân tới, tự nhiên là Thôi thị không thể nghi ngờ, ta tới hôm qua hỏi hỏi kia thế tử phu nhân, nàng sớm đã đi bâng thính Quý Phi khóa đã lâu, sợ là Thôi thị đã sớm đem này viên quân cờ phóng tới Thượng Quan Quân trước mắt, Thượng Quan Quân lại cố tình vẫn không nhúc nhích, cuối cùng Thôi thị mới tự thân xuất mã, nghĩ biện pháp đem Triệu Linh Chân mang vào cung nội. Nàng cho rằng Thượng Quan Quân sẽ mượn cơ hội hành sự, không nghĩ tới Thượng Quan Quân là cái người thông minh, không có quạt gió thêm củi. Nàng không thể sinh dục sự, chỉ sợ là thật sự, cho nên nàng sớm hay muộn là muốn tìm một cái con riêng, Thượng Quan gia nguyên bản an bài hẳn là Thượng Quan Bình sinh hạ hài tử, nhưng vẫn chưa từng có thai. Hiện giờ Hoàng Thượng chỉ có Thái Tử một cái nhi tử, nàng sao có thể ngược lại trợ Trụ vi ngược, tới dao động Thái Tử căn cơ? Này đối nàng không có chỗ tốt.”

Triệu Phác Chân rũ xuống lông mi, nhẹ nhàng thở dài: “Khanh bốn giai nhân.”

Ứng phu nhân yêu quý mà xoa xoa nàng tóc: “Liễu thị năm đó là ta bên người đại nha hoàn, cùng ta cùng đọc sách lớn lên, làm người thông minh lanh lợi, vẫn luôn thâm chịu ta nể trọng, sau lại ta xuất giá, không có làm nàng tùy gả, mà là làm nàng gả cho phu quân, kết quả trượng phu mất sớm, nữ nhi tuổi nhỏ, ta lúc ấy về nhà mẹ đẻ, vừa lúc cũng tìm không thấy thích hợp bà vú, liền đơn giản làm nàng lưu tại ta bên người cho người làm bà vú, nàng như vậy lanh lợi người, sinh hạ nữ nhi vốn là tư chất không kém, lại làm Thượng Quan Khiêm nhiều năm trở thành thân nữ nhi, cẩn thận giáo dưỡn, tự nhiên tầm mắt kiến thức, đều hơn xa với người. Đáng

tiếc lúc này đây, nàng thành cũng Thượng Quan tộc, bại cũng Thượng Quan tộc.”

“Bởi vì nàng căn cơ, thật sự quá không xong, nữ nhân, phụ huynh gia tộc trượng phu —— đều không bằng thế lực nắm giữ ở chính mình trong tay hảo.”

Thượng Quan Quân đích xác đang ở chất vấn Thượng Quan lão phu nhân, mặt mày lạnh băng mà sắc bén: “Phụ thân đây là có ý tứ gì? Nói ta không thể sinh dục? Bốn có thể thuận nước đẩy thuyền sự, phản lại tự đoạn tiền đồ, có như vậy ngu xuẩn?” Nàng tự đắc biết này tin tức, trong lòng đã tức giận đến phát cuồng, trên mặt lại ngược lại chịu đựng.

Lão phu nhân sắc mặt hơi hơi suy sụp: “Phụ thân người đã quyết nghị cáo bệnh, sau này người ở trong cung, muốn cẩn thận làm, người a cha về sau giúp đỡ không thượng người gấp cái gì, hiện giờ thế người xin từ chức Hoàng Hậu, kỳ thật cũng là vì người hảo.”

Thượng Quan Quân lắp bắp kinh hãi: “A cha xuân thu còn thịnh, phải nên đại triển tay chân, như thế nào liền phải cáo bệnh?”

Thượng Quan lão phu nhân mặt lộ vẻ một tia không cam lòng: “Hoàng Thượng gần nhất đang ở điều tra mấy cọc bản án cũ, đã liên tiếp bãi miễn mấy cái quan viên, này trong đó, lại có mấy cái, là chúng ta Thượng Quan gia gia sinh nô thả ra đi làm quan, lại có chút người a cha đầu đuôi ở bên trong, tuy nói đề cập không nhiều lắm, hơn nữa lúc trước cái nào thế gia không có nhúng tay? Hiện giờ bất quá là nhìn chỉ có chúng ta Thượng Quan nhất tộc nhất lừng lẫy, bởi vậy sau lưng tính kế chúng ta thôi! Hiện giờ lại có chút liên lụy không rõ, nếu là xử trí không tốt, người a cha một đời thanh danh khó giữ được không nói, còn muốn liên lụy đến đại ca người, hiện giờ biện pháp tốt nhất, lại là người a cha cáo bệnh xin từ chức, già từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, giữ được ca ca người, tương lai từ từ lại đồ hảo, có người cùng người ca ở, chúng ta Thượng

Quan nhất tộc tổng còn có hi vọng. Lúc này, chúng ta đã không dám lại chọc giận Hoàng Thượng, người nếu là thật lên làm Hoàng Hậu, phản sẽ đưa tới họa sát thân, Hoàng Thượng đã lấy trung Đức phi, hẳn không phải cái dễ dàng sửa chủ ý người, còn có kia mang binh đánh giặc một cổ tàn nhẫn kính cùng lệ khí ở, cùng khác kia gìn giữ cái đã có cẩn thận nhân quân nhưng bất đồng, ai, chúng ta che ở hẳn trước mặt, hẳn vạn nhất vừa lật mặt, sợ là người ở trong thâm cung nào một ngày khó giữ được cái mạng nhỏ này, chúng ta ở ngoài cung, nơi nào giữ được người?”

Thượng Quan Quân yên lặng không nói gì —— gìn giữ cái đã có cẩn thận, bình thường mềm yếu “Nhân quân”, chính mình làm sao không phải cho rằng Lý Tri Mân là cái dạng này dung chủ, có thể quản thúc? Ai biết khắp thiên hạ, đều nhìn lầm rồi hẳn!

Thượng Quan lão phu nhân rồi lại nhìn nàng một cái, giai thờ dài: “Còn có một cộc sự, mấy ngày trước đây, Bình Tài nhân nhờ người cấp trong nhà mang một phong thư, lại là này phong thư, mới thúc đẩy người a cha hạ quyết tâm cáo bệnh thoái ẩn.”

Thượng Quan Quân ngẩn ra: “Bình Tài nhân?”

Thượng Quan lão phu nhân thờ dài: “Nàng là người tử muội, nên cùng người ở trong cung lẫn nhau dựa vào, người lại đem nàng phiết ở một bên, nàng nói qua mấy lần muốn gặp người, người cũng không chịu thấy nàng, chỉ có thể cùng trong nhà nói.”

Thượng Quan Quân cười lạnh nói: “Có từng không thấy nàng? Chỉ là phía trước ta tưởng an bài nàng thị tẩm, nàng lại ngược lại cùng ta nói muốn muốn xuất gia, chính là thất tâm phong! Ta nơi nào có rảnh cùng nàng chậm rãi nói này đạo lý, sau lại nàng lại tìm ta, ta liền lười biếng lý nàng.”

Thượng Quan lão phu nhân lắc đầu: “Phụ thân người đã dẫn nàng, thế nàng cùng Hoàng Thượng thỉnh xuất gia. Người có biết nàng nói chính là chuyện gì? Nàng nói ngày đó Hoàng Thượng cùng người đại lễ thành hôn động phòng chi dạ, nàng nguyên bản vâng mệnh thay người thị tẩm, xong việc lại mặc danh ở trong phòng té xỉu, vẫn chưa thị tẩm, lúc sau mấy năm, nàng chưa bao giờ thị tẩm quá, hiện giờ vẫn là tẩm thân xử nữ.”

Lời này phảng phất sấm sét chợt lóe, bổ vào Thượng Quan Quân trên đầu, nàng giận dữ nói: “Nàng vì sao không nói sớm? Ngày đó nàng rõ ràng đã phá thân, chẳng lẽ lại là chủ mưu nói dối?”

Thượng Quan lão phu nhân lắc đầu: “Nàng ngày đó tới nguyệt sự, cũng không từng thị tẩm, xong việc lại có người đem nàng đặt ở trên giường, nàng tỉnh lại thời điểm, đã là xong việc, nghe nói là Vương mục mục cho rằng nàng nguyệt sự là phá thân, mà nàng bởi vì sợ hãi chúng ta trách tội với nàng, cũng không dám nói. Hiện giờ nghĩ đến, chỉ sợ Hoàng Thượng đã sớm biết chúng ta lấy thứ nữ tương đại thị tẩm sự, nguyên phi không chịu thị tẩm, đây là bao lớn vũ nhục! Hẳn lúc ấy không được thế, không thể không ẩn nhẫn nhiều năm, trong lòng không biết như thế nào ngâm hờn trong lòng, lại vì chúng ta Thượng Quan nhất tộc còn có những lợi dụng địa phương, lá mặt lá trái đến nay. Người cùng Thượng Quan Bình, một cái cũng không từng thị tẩm, chúng ta nếu như lại không biết tốt xấu, Hoàng Thượng lại phát tác lên, sợ là chúng ta toàn tộc ăn không hết gói đem đi, huống chi ngày ấy vẫn là Sở Vương ra mặt thỉnh phong người vi hậu, người a cha nếu là lúc ấy xử trí không tốt, sợ là Hoàng Thượng liền phải lòng nghi ngờ chúng ta cùng Sở Vương cấu kết một hơi, muốn mưu nghịch! Tộc diệt họa, liền ở trước mắt! Người a cha chỉ có thể giả xưng người không thể sinh, nhường ra này Hoàng Hậu chi vị, tốt xấu thế người giành được một cái mỹ danh, ít nhất có thể giữ được người tên họ, sau này lại từ từ mưu tính.....”

Thượng Quan Quân đầu ngón tay hơi hơi phát run, hồi tưởng khởi đêm hôm đó đủ loại, như vậy, nếu Hoàng Thượng vốn dĩ chính là trang, chính mình trên đường đối nhập đủ loại, hẳn đều trong lòng rõ ràng mình bạch, hẳn là như thế nào hẳn được ngày hôm sau dường như không có việc gì mà cùng chính mình tiến cung tạ ơn thỉnh an? Hẳn lại là như thế nào hẳn được mấy năm nay chút nào không tiết, đãi chính mình ôn hòa có lẽ, đóng vai ra như vậy nhất phái tôn trọng nhau như khách phụ thê ân ái tới? Những năm gần đây, hẳn rốt cuộc chưa đề thị tẩm một chuyện, bao gồm Thượng Quan Bình, tất cả đều vắng vẻ một bên, chính mình đủ loại hành sự, nguyên lai sớm đã rơi vào hẳn trong mắt, chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, sau đó nâng dậy Triệu Phác Chân tới, sinh nhi dục nữ, chỉ vì hôm nay này cấp chính mình hung hăng một bạt tai, dùng chính mình không thể sinh hài tử vì lý do, tuyệt chính mình phong hậu lộ, vẫn là từ Thượng Quan tộc tới tự mình nói ra, làm Thượng Quan nhất tộc người cầm nuốt hoàng liên, tự thực quả đắng! Hảo một cái nằm gai nếm mật hẳn nhục phụ trọng đế vương, hảo một cái rửa mối nhục xưa khí phách hăng hái Hoàng Thượng!

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 178

Triệu Phác Chân dừng bước chân, nghe được Thượng Quan Khiêm ở phía sau nói: “Lão thần đã thượng biểu từ quan, sau này, đại khái nhìn thấy nường nường cơ hội, cũng ít.”

Triệu Phác Chân xoay người, nhìn vị này chính mình đã từng từng có gặp mặt một lần, đã sùng kính lại cảm kích khoan từ đại nhân, hẳn bảo dưỡng rất khá, sống trong nhung lụa nhiều năm, trên mặt cũng không có một tia lão thái, khí độ ung dung, cử chỉ ưu nhã, đúng là triều đình thượng nhất tôn sùng kia một loại tư dung như ngọc khiêm khiêm quân tử, nếu là chính mình chưa bị vứt bỏ, ở Thượng Quan nhất tộc trung lớn lên, chịu người này dốc lòng giáo dưỡng, chỉ sợ cũng đối cái này phụ thân tràn ngập nhụ mộ sùng kính —— không biết Thượng Quan Quân đã chịu đến từ vẫn luôn tôn kính thân cận phụ thân nhất lưu loát một đao là lúc, trong lòng ra sao cảm tưởng.

Nàng khách khí nói: “Thượng Quan đại nhân nãi quốc chi xương cánh tay, từ quan thật là triều đình tổn thất, còn thỉnh hảo sinh tĩnh dưỡng.”

Thượng Quan Khiêm lấy phúc tạp biểu tình nhìn nàng: “Nường nường vẫn là đối chúng ta Thượng Quan nhất tộc có oán.”

Triệu Phác Chân hơi hơi nâng nâng lông mày: “Đại nhân suy nghĩ nhiều quá.” Nàng bình lui sở hữu từ người, hôm nay tự nghe được Ứng phu nhân theo như lời đủ loại, nàng đối cái này thân sinh phụ thân thất vọng, cũng đạt tới đỉnh điểm: “Ta cũng không oán hận, ngược lại là may mắn, may mắn chính mình chưa từng lưu tại Thượng Quan nhất tộc, nếu không

hôm nay phía trên quan quân, chính là khả năng ta, một cái bị gia tộc từ bỏ nữ tử.”

Thượng Quan Khiêm ôn hòa nói: “Nương nương, đang ở gia tộc, bị gia tộc che chở, vốn là nên vì gia tộc vinh quang phụng hiến hết thảy, Thượng Quan Quân, nàng một giới nô bộc chi nữ, có thể tới hiện giờ, đã là đại đại vượt qua nàng phúc phận, hiện giờ chúng ta như vậy, đối nàng mới là chuyện tốt. Nếu là đang ở Quý Phi vị chính là người, kia khẳng định không giống nhau.”

Triệu Phác Chân khinh thường nói: “Thật là tanh tươi gia tộc, sao có người coi đây là vinh? Đại khái đang ở trong đó trục xú lâu ngày, phản tưởng hoa lan chi thơm đi?”

Thượng Quan Khiêm bị nàng thái độ khác thường thập phần sắc bén ngôn ngữ ghen hạ, bỗng nhiên ngược lại nở nụ cười: “Phía trước thần còn lo lắng nương nương nhu nhược khiêm hậu, ở thâm cung vô gia tộc che chở, sợ là muốn có hại, hiện giờ xem ra, nương nương cùng mẫu thân người giống nhau, tính liệt như hỏa, như thế lão thần nhưng thật ra yên tâm rất nhiều.”

Triệu Phác Chân nghĩ đến Ứng phu nhân, lại nở nụ cười: “Là giống nhau, đó là bị phụ tộc từ bỏ, bị phụ quân rời bỏ, cũng giống nhau sống được hảo hảo, sinh sai rồi gia tộc, gả sai rồi lang quân, cũng chưa quan hệ, quan trọng nhất chính là, vĩnh viễn biết chính mình muốn chính là cái gì, cùng từ bỏ chính mình, hy sinh chính mình người nhất đao lưỡng đoạn, hảo hảo quá chính mình nhật tử. Thượng Quan đại nhân, giống ngài như vậy nương gia tộc danh dự, trượng phu, phụ thân quyền uy, thân thủ đem chính mình vợ cả, nữ nhi thậm chí dưỡng nữ đều một đám từ bỏ nguy quân tử, là như thế nào còn có mặt mũi đứng ở này trên triều đình, yên tâm thoải mái cho rằng chính mình có thể vì người trong thiên hạ thảo luận chính sự? Đại nhân từ quan rất tốt, ta thật sự là lo lắng đại nhân dạy hư Thái Tử, ngày sau

Thái Tử cũng biến thành như vậy một cái trừ bỏ chính mình, ai đều có thể hy sinh máu lạnh người.”

Thượng Quan Khiêm trên mặt không chút nào động dung, chỉ là thật sâu thi lễ: “Nương nương thóa mạ đến có lý, lão thần hồ thẹn —— chỉ là hiện giờ lão thần đã biết sai, mong rằng nương nương có thể thể hội lão thần một mảnh khổ tâm, hiện giờ chúng ta bình định, cũng là vì nương nương hảo.”

Hắn trước sau như vậy không giận không oán, ngược lại còn muốn tổ tâm sự, đại khái cho rằng chính mình vẫn là sẽ cảm kích bọn họ Thượng Quan nhất tộc lúc này làm được nguyên trung thành cử chỉ. Triệu Phác Chân đảo cũng là vô pháp khả thi, hít sâu một hơi nói: “Bất quá là vì Thái Tử vì ta sở ra, Thượng Quan tộc quyền hành lợi và hại, cảm thấy vẫn là áp ta này chú càng ổn thỏa. Lúc trước tuyển Thượng Quan Quân, từ bỏ ta, hiện giờ lập lại, bất quá là lệnh người cười chê thôi, có từng là vì cái gì huyết thống thân tình đâu, bất quá đều là lợi tự vào đầu thôi, hiện giờ hà tất lại làm tô son trát phấn, đại nhân thả tự giải quyết cho tốt đi.” Nàng cảm thấy đã mất lời nói nhưng nói, xoay người quả quyết đi ra ngoài.

Thượng Quan Khiêm đứng ở thư phòng nội hồi lâu, mới cười khổ một tiếng, cất bước hướng ra phía ngoài đi đến, kết quả mới đi ra ngoài liền phát hiện Lý Tri Mân đứng ở ngoài cửa, cũng không biết khi nào lại đây, hoảng sợ, vội vàng thi lễ: “Hoàng Thượng! Thần thất nghi!”

Lý Tri Mân biểu tình thập phần mất mát tinh thần sa sút, nặng nề nhìn hắn một cái, kia trong ánh mắt thậm chí mang theo một tia tức lệ thâm hàn, kia một khắc Thượng Quan Khiêm trên lưng bỗng nhiên toát ra mồ hôi lạnh, hoài nghi vừa mới chính mình cùng Đức phi nói, có phải hay không đã hết bị Hoàng Thượng nghe qua!

Nhưng mà Hoàng Thượng thực mau lại khôi phục nhất quán ôn hòa khẩu khí: “Ái khanh miễn lễ, trẫm là tới xem Thái Tử, đã tan học?”

Đây là không nghe được đi? Thượng Quan Khiêm nổi khiếp sợ vẫn còn chưa tiêu: “Là, Thái Tử điện hạ đã lên lớp xong, đi giáo trường đánh mã cầu đi.”

Lý Tri Mân hỏi: “Vẫn là Thượng Quan Lân giáo đi? Thái Tử nhưng thật ra rất là thân cận hẳn.”

Thượng Quan Khiêm nơm nớp lo sợ nói: “Là lão thần dạy con không nghiêm.”

Lý Tri Mân cảm thấy cực không thú vị vị, vô tâm lại cùng hẳn nói cái gì: “Ái khanh không cần như thế câu nệ, người từ quan sổ con trầm đã nhìn, ái khanh rất là lấy đại cục làm trọng, công trung thể quốc. Người yên tâm, trầm sẽ trọng dụng Thượng Quan Lân, người chỉ lo an tâm bảo dưỡng tuổi thọ bãi.”

Thượng Quan Khiêm trên trán hẳn đều thấm xuống dưới, xưa nay triều đình trọng thần từ quan, xưa nay đều là muốn tam từ tam vãn, hoàng đế làm đủ giữ lại tư thái, thần tử cho thấy thái độ, mới có thể ở hoàng đế lưu luyến không rời thái độ hạ, mang theo vô thượng quân ân từ quan về quê, hiện giờ chính mình mới thượng một lần văn chương mà thôi, Hoàng Thượng ý tứ này, liền phải đồng ý? Nếu thật là như vậy, lại làm triều thần như thế nào đối đãi tựa hồ vẫn luôn thánh quyến cực long chính mình, như thế nào đối đãi Thượng Quan tộc? Chẳng lẽ là quả nhiên Hoàng Thượng nghi kỵ Thượng Quan nhất tộc, không muốn bọn họ phụ tử hai người cùng tồn tại trọng thần cận thần chi vị? Lại hoặc là, cùng vừa mới Đức phi nói giống nhau, là bởi vì nàng oán hận chính mình, chán ghét Thượng Quan nhất tộc, sợ chính mình dạy hư Thái Tử, dứt khoát ở Hoàng Thượng bên tai góp lời? Nếu là như vậy, kia chính mình đời này, đại khái đều không thể lại hồi triều đình, kia lấy lui vì tiến, chỉ đợi Đức phi phong hậu sau, lại lấy huyết thống thân tình vẫn hồi này nhất chiêu, chẳng lẽ lại là nét bút hồng? Đức phi thế nhưng không chút nào nhớ tự nàng tiến cung sau, Thượng Quan tộc vì nàng kỳ hảo sở làm đủ loại?

Nhưng mà hắn chỉ có thể khom người quỳ xuống tạ ơn, nhìn Lý Tri Mân bước vào, hắn mới chậm rãi đứng dậy, cả người quan phục phía sau lưng đều đã ướt nhẹp, trong lòng lại càng là đối tượng lai tràn ngập hoảng loạn.

Chương 214 phu thê

Lý Tri Mân cũng không có đi mã cầu tràng, mà là một người đi đăng vạm vật thần cung thượng, lẳng lặng mà một người đợi. Nơi này là toàn bộ Lạc Dương cung trung tâm, lại ở chỗ cao, hắn ngày thường triều chính có cái gì khó có thể quyết đoán sự, liền sẽ tới đây một người tinh tế chải vuốt. Hôm nay phong cực đại, thổi trúng hắn phân loạn tâm càng thêm loạn lên, hôm nay Triệu Phác Chân nói nhất biến biến ở bên tai vang lên, dạy hắn như đọa động băng, cả người rét run.

Hắn đều không phải là cố ý nghe lén, chỉ là xem Văn Đồng lẳng lẽ nói Đức phi tới, hắn lòng tràn đầy sung sướng, tìm lấy cơ đuổi đi Tống Triêm, nhẹ nhàng mà đuổi qua đi, tự thiên thu tiết cái kia ngọt ngào buổi tối qua đi, hắn trong lòng liền luôn là tràn đầy hạnh phúc, mỗi một ngày đều nghĩ muốn gặp đến nàng, chỉ là nghĩ đến nàng, liền cảm thấy nhân sinh tốt đẹp.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 179

Hắn trong lòng một lộp bộp, bọn họ này đàn cận thần, nhưng mới thoải mái không mấy ngày a! Hắn một hơi đem dương canh uống xong, hỏi: “Đức phi nương nương mấy ngày nay có phải hay không quá làm lưng vất vả nữ học bên kia?”

Lý Tri Mân lại miễn cảm mà cảm giác được lời này ý ngoài lời: “Nữ học lại có chuyện gì?”

Tống Triêm nói: “Không có gì đại sự, chính là giống như có mấy nhà người đi nữ học cửa nháo nói nữ hài nhi đưa vào đi không có, nói là nữ học đem nhà bọn họ nữ hài nhi giết chết, thị vệ bên kia lập tức đưa bọn họ mang đi, không làm ở bên ngoài nháo sự, đưa quan phủ đi, bên ngoài có lời đồn nói nữ học bên trong là thu đồng nữ tới luyện đan, cấp hoàng gia làm cái gì trường sinh bất lão được, phỏng chừng quá mấy ngày liền lại phải có ngôn quan nghe phong phanh tấu sự.”

Lý Tri Mân nhíu mi: “Hài tử chết như thế nào?”

Tống Triêm nói: “Mơ hồ nghe nói là vốn dĩ liền có bệnh, anh đồng vốn là không hảo dưỡng, một hồi phong hàn là có thể không có, chính là thân cha mẹ nuôi nấng, cũng không thể bảo trẻ mới sinh bình an lớn lên, huống chi vốn dĩ liền có bệnh, anh đồng nhóm một chỗ nuôi nấng, khó tránh khỏi có phong hàn lây bệnh chi ngu, tuy nói có Công Tôn quốc sư thường thường đi xem, cũng không thể bảo an toàn vô ngu a. Cũng may những cái đó cha mẹ phía trước ký bỏ nuôi thử, bởi vậy Lang Hoàn nữ học bên này khẳng định sẽ không có cái gì trách nhiệm, đại khái hắn là bị người

có tâm châm ngòi, muốn ngoa mấy cái tiền, lời đồn hản là người có tâm ở truyền, các ngôn quan sợ là sẽ thượng thư một vài, xốc không dậy nổi cái gì sóng to gió lớn. Đức phi nương nương này tuy nói là nghĩa cử, lại cũng là từ xưa không người dám hành việc, đến lúc đó khó tránh khỏi muốn chịu một ít phê bình, chỉ có thể dựa Hoàng Thượng che chở.”

Lý Tri Mân trầm mặc không nói, sau một lúc lâu mới nói: “Chúng ta đại nam nhân làm thành một sự kiện, cũng không biết muốn trừ tính bao lâu, nàng một cái nhược nữ tử, trong tay không có quyền, tự nhiên chỉ có thể mượn lực.”

Tống Triêm lại nhíu mày, nói: “Hoàng Thượng như vậy tưởng lại có chút khách khí đi? Nàng là muốn làm nữ học, làm đại sự, lại chưa chắc ngay từ đầu liền nghĩ mượn người lực mới làm việc này, mà là người vốn dĩ chính là nàng trượng phu, người không duy trì nàng, ai duy trì nàng? Phu thê cùng thể, liền như người lúc trước xuất binh Đột Quyết, tiểu nha đầu lúc trước cũng bất quá là một cái thị nữ, lại cùng lão phu đi Phạm Dương mượn binh, cuối cùng tâm tư cho ngài mượn binh, giải lửa sém lông mày, khi đó Hoàng Thượng ngài chính là cái không được sủng ái hoàng tử, vô quyền vô thế, chẳng lẽ nàng liền lại nghĩ cái gì hồi báo? Không phải là cấp Hoàng Thượng sở cấp, tư Hoàng Thượng sở tư, đem Hoàng Thượng chuyện này trở thành là chính mình chuyện này, phu thê chi gian, đảo muốn phân cái gì người lực ta lực, hay là người tổng nghĩ Đức phi muốn từ trên người của người được đến cái gì, lại hoặc là người có thể cho nàng cái thứ gì hồi báo, như vậy tư tưởng lên, phu thê nơi nào sẽ có cái hảo cuối?”

Lý Tri Mân cứng họng, hồi lâu mới nói: “Chính là trẫm không biết có thể làm cái gì.” Mới có thể lưu lại nàng tâm.

Tống Triêm ha hả cười: “Hoàng Thượng, ngài không thích nói chuyện, ngài có thể nghe a, nhiều nghe một chút Đức phi nương nương trò chuyện, này chẳng phải sẽ biết nàng tưởng cái gì? Hai người mặt đối mặt

cũng chưa nói, chỉ biết Hoàng Thượng vạn an, thần thiếp cáo lui, cái này kêu cái gì phu thê?”

Lý Tri Mân trầm mặc, Tống Triêm lại bỗng nhiên nghĩ đến Nguyên Huy Đế cùng Đậu Hoàng Hậu cái loại này xấu hổ quan hệ tới, nói vậy cũng là tôn trọng nhau như khách, hải một tiếng nói: “Quái lão thần sơ sót, hoàng gia phu thê, kia đều là cung của Hoàng Thượng, Hoàng Thượng là chưa thấy qua dân gian phu thê, cho nhau nâng đỡ, lẫn nhau kính lẫn nhau ái. Cũng trách không được Đức phi nương nương không yêu cùng người nói lời thật lòng, ngài chính là hoàng đế, nàng lại vẫn luôn là hầu hạ ngài, ngài này cao cao tại thượng chủ tử làm lâu rồi, nàng đâu có thể nào thật đương ngài là trượng phu tới thân cận đâu, như vậy, lão thần có cái chủ ý, ngài nếu là muốn biết nương nương ngày thường là nghĩ như thế nào, kia có thể đi nghe một chút nàng khóa sao!”

Lý Tri Mân ngăn ra: “Nghe giảng bài?”

Tống Triêm loát chòm râu: “Không tồi, lão phu có đi nghe qua, thật sự rất là không tồi a.” Hắn rung đùi đắc ý: “Gần nhất xa nhất là đông tây, sâu vô cùng đến thiên thanh khô. Cao nhất xa nhất minh nguyệt, thân nhất xa nhất là vợ chồng, Hoàng Thượng nghe qua này đầu thơ không? Phu thê chi gian, đã có khả năng chí thân đến đầu bạc đến lão, cùng sinh cùng tử, cũng có khả năng đến sơ đến đồng sàng dị mộng, đại nạn phân phi. Ngài cao cao tại thượng, nếu là cúi đầu tới, chính mình đến gần một ít, vẫn là có khả năng cùng khác hoàng gia phu thê không giống nhau, tiểu nha đầu tính tình quật thật sự, oa oa đều sinh hai cái, vẫn là cái hũ nút giống nhau, nhưng là dạy học sinh thời điểm không giống nhau, rất nhiều nữ học sinh thực thích nàng, người đi nghe một chút sao.”

Chương 215 dạy thay

“Thiên thu tiết thời điểm không phải nơi nơi thượng phim mới, cùng dân cùng nhạc sao? Hắn là chính là xem chuẩn cái này chỗ trống, đầu tiên

là một cái Giang Nam bên kia nổi danh hoà thuận vui vẻ ban trước xướng, sau đó buổi diễn chập ních, thực mau liền có khác gánh hát đi theo xướng lên. Liền nhà của chúng ta Vương gia đều kêu gánh hát tới trong nhà xướng quá, hẵn cái kia hồ đồ tính tình, nghe qua liền tính, còn thưởng không ít, buổi tối cùng ta nói có các người nữ học diễn đâu, ngày khác người cũng nghe nghe, ta vừa nghe liền cảm thấy không đúng, vừa hỏi quả nhiên.”

Vương Đồng một bên hung hăng mà xé khăn tay, một bên phần nộ đối với trước mặt Triệu Phác Chân nói: “Ta liền biết, này đó dân gian tiết mục kịch, phần lớn tổng phải có chút nam nữ tình sự, dùng chút điểm từ lãng khúc tới làm mảnh lối, mới dẫn tới người tới xem, quả nhiên này cái gì nữ học sự, liền diễn một cái nam học sinh, bởi vì thân mình không tốt, từ nhỏ trong nhà đương nữ nhi dưỡng, sau lại đưa hẵn đi nữ học đọc sách, kết quả dẫn tới một cái nữ học sinh cùng hẵn tốt diễn tới, đảo như là cái thế vai Lương Sơn Bá cùng Chúc Anh Đài, này kịch viết đạt được tấc còn hảo, cuối cùng chỉ viết này nam học sinh cùng nữ học sinh chung thành lương duyên.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 180

Lý Tri Mân đang ngồi nghị sự, bỗng nhiên Văn Đồng bước nhanh đi tới thấp giọng nói: “Bệ hạ, Cao đại nhân truyền lời, nói nữ học bên kia giờ Ty một khắc, nương nương giảng bài, đã an bài hảo, hỏi ngài qua đi không.”

Lý Tri Mân ngẩng đầu hỏi: “Thái Tử đâu?”

Văn Đồng vội nói: “Mới vừa viết mười cái chữ to, chính nghỉ ngơi ăn điểm tâm đâu.”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Kêu Thái Tử lại đây, ta cùng hăn cùng đi.”

Không bao lâu Thái Tử Lý Chính Duật quả nhiên nhảy nhót mà đã đi tới, trước cấp Lý Tri Mân hành lễ, gấp không chờ nổi nói: “Phụ hoàng muốn mang ta đi nữ học? Thật tốt quá, ta cũng hảo muốn nghe xem a nương nương giảng bài đâu.” Lý Tri Mân cúi đầu xem hăn trên mặt nóng bỏng khát vọng thần sắc, kinh giác chính mình tựa hồ thật sự đi đến đã quá muộn. Hăn gật gật đầu, đứng dậy kéo Lý Chính Duật tay nhỏ, đi ra ngoài thừa xe ngựa, một đường bước vào.

Lý Chính Duật rất là tò mò nhìn bên ngoài ngày mùa thu thẳng cảnh: “A nương nói này nữ học là kiến ở Thượng Dương Cung thượng, đây là Thượng Dương Cung sao? Thật đẹp a, so chúng ta trong cung còn mỹ.”

Lý Tri Mân nói: “Thượng Dương Cung là phía trước Thánh Hậu tu sửa, thập phần tỉ mỉ, ta khi còn nhỏ đã tới, nhớ rõ rất nhiều cung thất đều là tơ vàng gỗ nam cả tòa mà kiến thành, thập phần xa hoa. Đáng tiếc phía trước bị quân giặc bắt cướp không còn, thiêu hủy không ít, hiện giờ chỉ là

khôi phục một hai phần mười thôi, khôi phục nguyên trạng đã không có khả năng. Chiến hậu quốc khổ hư không, hiện giờ liền làm nữ học dùng cũng cũng không tệ lắm, biện pháp phòng ngừa tiết lộ bí mật dễ dàng an trí, vả lại cũng phương tiện người nương xuất nhập. Chờ nghe xong người nương giảng bài, ta và người trong vườn đi một vòng đều nhìn xem này Lang Hoàn nữ học, hoàn thành cái dạng gì.”

Lý Chính Duật suy nghĩ hạ nói: “Kỳ thật như vậy cũng khá tốt, nhiều như vậy nữ học sinh nhìn thấy này cảnh đẹp, nếu là cùng chúng ta trong cung giống nhau, lớn như vậy một tòa vườn, chỉ trụ chúng ta hoàng gia vài người, cũng rất đáng tiếc.”

Lý Tri Mân cười, nhưng thật ra hy vọng đứa nhỏ này vĩnh viễn bảo trì như vậy bản tâm.

Dọc theo đường đi sớm đã thanh tràng, bọn họ từ yên lặng một bên lên lầu, bị Cao Linh Quân dẫn vào một gian tĩnh thất nội, tĩnh thất trước thiết bình phong, bình phong sau thiết cao ghế, có thể trên cao nhìn xuống, thông qua bình phong thượng bộ bí ẩn lỗ nhỏ, nhìn đến phía trước giảng đường. Còn có thể rõ ràng mà nghe được phía trước nữ bọn học sinh đang ở tốp năm tốp ba mà nói chuyện: “Thượng Quan Quý Phi hôm nay sẽ đến đi học sao? Hôm nay trợ giáo không có nói tự hành ôn tập.”

“Có thể là mặt khác đi Hàn Lâm Viện thỉnh phu tử đi. Quý Phi bị như vậy đại ủy khuất, không nghĩ gặp người cũng không kỳ quái,”

“Thật thế nàng bất bình.”

“Hừ, tiểu tâm bị trợ giáo nhóm nghe thấy, không được vọng nghị.”

“Ha hả, đều là chút Đức phi dưỡng nghèo cầu thôi, sợ cái gì.”

Bất quá một bình chi cách, châm chọc ngôn ngữ cùng cười lạnh truyền tới là như thế bén nhọn chói tai, Lý Chính Duật nhẹ nhàng vươn tay có chút

bất an mà kéo lại phụ hoàng tay áo, Lý Tri Mân nhú mày, không có dự đoán được hôm nay là như vậy đối chọi gay gắt đối địch cục diện, nhưng mà lúc này đã không kịp an bài cái gì, tiếng chuông gõ vang, đi học, lớp học tĩnh xuống dưới.

Triệu Phác Chân đi đến, nàng hôm nay ăn mặc một thân tay áo rộng phượng văn áo váy, màu xanh biển lụa trên mặt theo hành tẩu ba quang lưu động, cao búi tóc thượng trâm bạch ngọc bảo tương hoa, cả người có vẻ trang trọng điển nhã, nữ bọn học sinh lại đều nhận được nàng, phục lại nhẹ giọng mà nghị luận sôi nổi lên: “Như thế nào là Đức phi nương nương?”

“Nàng tưởng thay thế được Quý Phi nương nương tới cấp chúng ta đi học? Ha hả, liên này cũng muốn đoạt?”

“Ha hả, bất quá một cung tì người, cũng không biết xấu hổ đường giảng bài?”

“Hừ!”

Chương 216 ánh sáng đom đóm

Triệu Phác Chân đem án thượng thước gõ một phách, này lại là Lang Hoàn nữ học quy củ, lớp học thượng có thể mở miệng hỏi ý thảo luận, nhưng nếu là tiên sinh chụp được thước gõ, tức là yêu cầu an tĩnh, lúc này cần nín thở tĩnh tức, không thể nói nữa nhiều loạn lớp học.

Đường hạ tĩnh xuống dưới, Triệu Phác Chân nhìn hạ chư vị ánh mắt sáng quắc nữ bọn học sinh, thanh âm rõ ràng, biểu tình lại lạnh nhạt mang theo ngạo nghễ: “Chư vị, Quý Phi thân mình có bệnh nhẹ, hôm nay từ ta tới cấp đại gia giảng 《 Xuân Thu 》 , ta trước giảng, đại gia nghe không hiểu trước ẩn hạ không biểu, chờ ta nói xong, đại gia có nghi vấn hỏi lại.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 181

“Đang ngồi liệt vị có nhà nghèo nữ, có thể tộc nữ, có cao môn quý nữ, vô luận các người là ánh sáng đom đóm cũng hảo, hạo nguyệt cũng hảo, kỳ thật các người đều là nữ tử, tương lai gặp được khó khăn, gặp phải khổ cảnh, đều đem sẽ là giống nhau. Chỉ là có chút là nghèo hèn mới có thể gặp được khó khăn, có chút lại là phú quý an nhàn ngược lại sẽ tạo thành không tư tiến thủ cùng với mềm yếu từ bỏ. Ta chờ mong các người có thể bảo trì ngay từ đầu sơ tâm, chính là các người là vì cái gì đi vào Lang Hoàn nữ học, tương lai lại là tưởng trở thành bộ dáng gì người? Là thi đậu nữ cử, cân quắc không nhường tu mi, mở ra trong ngực khát vọng, cùng nam nhi cùng tồn tại triều đình? Là tập đến tài nghệ, trở thành nhất phái người xuất sắc, áo cơm vô ưu, che chở người nhà? Là làm một người nữ tiên sinh, tân hỏa tương truyền, đào lý khắp thiên hạ? Ta hy vọng liệt vị, trong lòng có thể có chính mình đáp án, nhưng mà các người nhớ kỹ, ta hy vọng các người ở chỗ này có thể làm được, vô luận nào một loại, đều là trở thành chúa tể chính mình nhân sinh cái loại này nữ nhân.”

Nàng đi rồi, lớp học thượng tĩnh trong chốc lát, bỗng nhiên ong một tiếng nghị luận sôi nổi lên: “Đức phi nương nương nguyên lai học thức kiến thức không thấp a.”

“Bằng không Hoàng Thượng như thế nào sẽ chiếu cố với nàng? Hoàng Thượng chính là hiếm thấy trung hưng minh quân, ta xem vừa mới Đức phi nương nương nói minh quân, quả thực chính là thủ sẵn Hoàng Thượng nói.”

“Hừ, so Thượng Quan Quý Phi vẫn là kém một chút nhi, liền cung tì xuất thân tới nói, tính không tồi.”

Lý Chính Duật ở phía sau màn gắt gao nắm phụ hoàng tay, trong lòng bàn tay tất cả đều là hãn, nhẹ nhàng cùng phụ hoàng nói chuyện: “Phụ hoàng..... Ta cảm thấy a nương thật là đẹp mắt, nói được cũng đặc biệt hảo.”

Lý Tri Mân đem hãn bế lên chính mình đầu gối, nhẹ nhàng nói; “Phụ hoàng cũng cảm thấy, nàng thật đẹp.”

Chương 217 hận ý

Triệu Phác Chân cũng không biết chính mình lại ở trượng phu cùng nhi tử trước mặt đại đại ra một hồi nổi bật, nàng hồi cung sau, suy nghĩ hạ vẫn là cảm thấy phái người đi gặp Thượng Quan Quân không được tốt, vì thế vẫn là chính mình truyền bộ liên, hướng Tiên Cư Điện đi.

Thượng Quan Quân thật không có tránh mà không thấy, nàng cũng không phải như vậy tính tình, nàng vẫn như cũ trang phục lộng lẫy như cũ, gương mặt xem nàng, ánh mắt sáng quắc: “Đức phi nương nương đây là tới điều võ dương oai, tới xem ta này chỉ phá sản chi khuyến sao?”

Triệu Phác Chân nói: “Quý Phi nguyên bản là ở nữ học thụ xuân thu, đã nhiều ngày lại chưa tới khóa, ta là tới hỏi một chút Quý Phi, ngài hay không còn muốn đi giảng bài? Nếu là không tính toán đi, học liền phải mặt khác thỉnh người.”

Thượng Quan Quân nói: “Không cần, ta đã nhiều ngày có một số việc, ngày mai liền đi giảng bài, có thể trước làm các nàng ôn tập, ta trở về tất yếu thi thử.”

Triệu Phác Chân nói: “Đã có lời chắc chắn, ta đây cũng liền an tâm rồi, Tấn Vương phi bên kia rất là sốt ruột, bởi vậy ta mới cố ý đi này một

chuyển nhi.” Nàng cũng không dục nhiều lời, lại trực giác cảm thấy Thượng Quan Quân sẽ không bởi vì này phong hậu sự liền từ bỏ đi nữ học giảng bài, vô luận là nàng kia tràn đầy quyền lực dục, vẫn là kia tiền sinh kiên cường cá tính, đều sẽ không làm nàng từ bỏ này duy nhất một cái còn có thể tỏa ánh sáng ngôi cao.

Nàng tuyệt không sẽ cam tâm làm một cái thâm vây ở trong cung phụ nhân, huống chi hiện giờ nàng bị chính mình vẫn luôn tín nhiệm “Phụ thân” thân thủ ở sau lưng cầm một đao.

Nàng đứng lên muốn đi, Thượng Quan Quân lại gọi lại nàng: “Đức phi, người thật sự cảm thấy người đại hoạch toàn thắng sao?”

Triệu Phác Chân xoay người xem nàng, yên lặng vô ngữ, Thượng Quan Quân cười lạnh: “Người cho rằng người lấy một cái cung tì chi thân, vì Hoàng Thượng sinh hài tử, lại mẫu lấy tử quý, được Hoàng Hậu chi vị, liền cảm thấy người thắng định rồi sao?”

Triệu Phác Chân rốt cuộc mở miệng: “Quý Phi loại này đem hôn nhân, cảm tình đều coi là chiến trường, đem trượng phu, con cái coi là chiến lợi phẩm ý tưởng, ta kỳ thật không quá lý giải, hạ trù không thể ngữ bằng, ta cùng với Quý Phi, đại khái là không quá khả năng trò chuyện với nhau hòa hợp, liền không cần nhiều lời đi.”

Thượng Quan Quân bật cười: “Này trong cung, ai mà không đem đến Hoàng Thượng ân sủng, coi là một loại thắng lợi? Người chẳng lẽ còn thật cho rằng, người cùng Hoàng Thượng chi gian, có cái gì thật cảm tình? Cùng dân gian phu thê giống nhau? Hoàng Thượng ân sủng, ý nghĩa người có thể sinh hạ con vua, ý nghĩa người có thể điều động này thiên hạ tối cao quyền lực, tới vì người làm việc, tỷ như khai một cái nữ học, người hưởng thụ này trong đó tiện lợi, lại còn muốn gạt chính mình, này hết thấy, đều là chính người nỗ lực được đến? Một sớm ân sủng không ở, người cùng người hài tử, gặp phải sẽ là tai họa ngập đầu, người một thân vinh nhục, đều bất

quá ở Hoàng Thượng nhất niệm chi gian, người thế nhưng chấp mê bất ngộ, thật là buồn cười.”

Triệu Phác Chân giương mắt nhìn nàng, ánh mắt thanh triệt: “Y Quý Phi chi thấy, ta đương như thế nào?”

Thượng Quan Quân gọi lại nàng, cũng bất quá là nhất thời xúc động, Triệu Phác Chân hỏi lại với nàng, nàng lại có chút ghen lời, chỉ là cười lạnh nói: “Ít nhất không phải hoa to như vậy tiền tài cùng nhân lực vật lực, đình triều đình trên dưới phê bình, một hai phải đi cứu trợ một ít mười mấy năm sau mới có thể dùng được với nữ anh, đi giáo một ít chỉ nhận được mấy chữ nữ tử, học được xe bố, y thuật. Như vậy hao phí vốn to, lại không lấy lòng, không có ích lợi sự, liền hảo thanh danh đều hữu hạn. Ta nghe nói hôm kia có bệnh chết trẻ con cha mẹ tới nháo sự, đây là ngu dân, người cho bọn hãn tiền, bọn họ cảm ơn bất tận, người phí to như vậy tâm tư muốn cho bọn họ làm việc mưu sinh, có thể tay làm hàm nhai, bọn họ lại muốn trái lại oán trách người không có cho bọn hãn tiền! Như vậy ngu dân, cứu trị không kịp, bất quá là lãng phí tiền tài.”

Triệu Phác Chân gật gật đầu nói: “Ta minh bạch Quý Phi ý tứ, ngài là hy vọng nắm giữ quyền bính là lúc, tận khả năng mà phong phú lực lượng của chính mình, mà những cái đó không thể cho chúng ta sử dụng, tổn công vô ích, nên từ bỏ.”

Thượng Quan Quân nói: “Không tồi, người từ hèn mọn khởi, ánh mắt quá tiểu, tổng cho rằng tiểu nhân vật đáng thương, đáng thương người, tất có đáng giận chỗ, dân có thể làm cho từ chi, không thể sử biết chi, này đó ngu dân, chỉ cần thống trị dẫn dắt, không cần lãng phí quá nhiều tiền tài, phí quá lớn kính, phản tạo oán trách. Một sớm ân sủng không ở là lúc, này đó ngu dân, ngược lại lại là dẫm người lợi hại hơn người, sẽ không cảm kích người trả giá.”

Triệu Phác Chân thấp thấp lặp lại: “Dân có thể làm cho từ chi, không thể sử biết chi? Chính là ta lại cảm thấy, ‘ dân nhưng, sử từ chi; không thể, sử biết chi. ’ ta cùng với Quý Phi, từ lúc bắt đầu, liền đi rồi bất đồng lộ, Quý Phi cũng không cần lại phí miệng lưỡi, ta hôm nay nhưng thật ra mình bạch Hoàng Thượng vì sao từ bỏ Quý Phi, nguyên lai nói bất đồng, chí không hợp.”

Nàng xoay người rời đi Tiên Cư Điện, Thượng Quan Quân ở sau lưng cười lạnh: “Hoàng Thượng cái nhìn? Nguyên lai Đức phi một lòng hiểu rõ thánh ý, hành sự toàn bằng Hoàng Thượng yêu thích, ta thật thế người thật đáng buồn a, nếu Hoàng Thượng là bởi vì người mọi chuyện đều phụ thuộc vào hăn, nghe theo với hăn, mới sủng hạnh với người, như vậy đối một nữ nhân, lại có cái gì khác nhau?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 182

Quả nhiên, Thượng Quan Khiêm để tang số con thực mau phê trở về, chuẩn này để tang chịu tang, lại lui về Thượng Quan Lân thỉnh cầu để tang số con, làm hẳn tiếp tục vẫn giữ lại làm, cấp giả ba tháng, hậu ban Thượng Quan phủ.

Thượng Quan Quân tìm liễu mù mù, hung tợn nói: “Trước đêm này lão chủ chứa tiền đi, đáng tiếc nhân sợ lộ bộ dạng, không thể chạm rãi tra tấn nàng, nàng vẫn luôn không dùng được sữa bò, dùng một chút liền đi tả, ta cho nàng canh cá trộn lẫn vào mới mẻ sữa bò, ha ha, buồn cười nàng hoàn toàn không ăn ra nãi vị tới, chỉ nói này canh cá tiên, xem nàng hưởng thụ, trực tiếp thăng thiên.”

Liễu mù mù phe phẩy đầu chỉ là khóc, hiện giờ nàng hận không thể trở lại lúc trước nghe không được thời tiết, cái gì cũng không biết cùng nữ nhi cùng nhau sống qua, năm tháng tĩnh hảo, hiện giờ nữ nhi đã biết Đức phi chính là Thượng Quan tộc đích nữ sự, cả người đã lâm vào Tu La trong địa ngục, trả thù chỉ biết thu nhận lớn hơn nữa trả thù, làm sao bây giờ?

Thượng Quan Quân đối mẫu thân tiếng khóc cũng không để ý: “Mụ mù nghỉ cho khỏe đi, này lão bà tử lúc trước đối đãi người như vậy, không phải ý vào nàng ở thượng người tại hạ sao? Hiện giờ nàng ở vào ta dưới, ta đối bọn họ làm cái gì, bọn họ chỉ có thể chịu, trên tay nàng cũng không biết đánh bao nhiêu người huyết đầu, ta cũng là trừ ác dương thiện, thay trời hành đạo.”

Nàng trong lòng nghĩ một chuyện, cũng không kiên nhẫn tiếp tục nhìn khóc sụt sùi liễu mù mù, chính mình đứng lên đi ra ngoài, lại là truyền bộ liền tới, thật sự đi nữ học tiếp tục giảng bài đi.

Liễu mù mù một người dãi ở lẳng lẳng trong phòng, nghĩ nữ nhi không biết còn phải làm ra cái gì điên cuồng sự tới, mà chính mình lại bất lực, Đức phi mẫu thân, khổng lồ Thượng Quan tộc, còn có rõ ràng đã được đến hoàng đế sở hữu sủng ái Đức phi, nữ nhi một người, như thế nào có thể chống lại như vậy thật lớn bánh xe? Chỉ có đi luôn, còn có thể có cái an ổn hạ nửa đời.

Nhưng mà chính mình cái này phế nhân, lại là cái liên lụy, nữ nhi mang theo chính mình, có thể đi đến chạy đi đâu?

Ngay từ đầu chính là chính mình làm sai, mới làm nữ nhi đi hướng như vậy một cái con đường, hiện giờ nữ nhi vô pháp quay đầu lại, chính mình lại là nữ nhi liên lụy, gặp cái gì đều không thể giúp, chỉ có thể trở mặt nhìn nữ nhi hoạt hướng vực sâu.

Thượng Quan Quân không biết liễu mù mù thời trẻ bị trường kỳ đóng lại, lại bị Thôi gia mang đi, lúc sau tuy rằng bị giải cứu, hàng năm mai danh ẩn tích, thời trẻ còn có nhìn thấy thân sinh nữ nhi như vậy một cái trông cậy vào, kiên cường còn sống. Hiện giờ nhìn đến thân sinh nữ nhi như vậy, chính mình cái gì đều không thể giúp, ngược lại trở thành nữ nhi liên lụy, tâm thái sớm đã hỏng mất sụp xuống, nàng tàn tật tuổi già người, nhiều năm u cư, nơi nào còn có thể bảo trì thanh tỉnh? Lại là lựa chọn tự mình kết thúc, lấy giảm bớt nữ nhi gánh nặng, hơn nữa chờ mong nữ nhi có thể từ chính mình tự sát trung được đến cảnh giác, lập tức từ bỏ trả thù, rời đi trong cung.

Thượng Quan Quân từ nữ học trở về, nhìn đến liễu mù mù thế nhưng ở chính mình trong phòng treo cổ tự sát là lúc, cả người cũng hỏng mất.

Liều mù mù chỉ viết hạ một hàng huyết thư “Đi!”

Mấy ngày nay liên tiếp đả kích, Thượng Quan Quân cũng bất quá là cái tuổi trẻ nữ tử, nơi nào chịu nổi như vậy trầm trọng đả kích, chỉ là chết lặng đem viết huyết thư khăn tay thu đi, sai người liệm an táng, chỉ nói là tuổi già chết bệnh. Trong cung người, không muốn nhiều chuyện, chết lại bất quá là cái lão mù mù, Quý Phi lại dụng tâm trợ cấp, cho thập phần phong phú an táng phí, không thiếu được hảo sinh an trí.

Nàng trên mặt phẳng phát đường như không có việc gì, chỉ là màn đêm buông xuống, nàng một người ở đại điện trung khóc rống thất thanh, suốt đêm suốt đêm.

Hừng đông là lúc, một cái cung nữ lại vi phạm nàng mật lệnh, đi vào đen nhánh tầm điện trung: “Nương nương còn hảo?”

Thượng Quan Quân ở nước mắt rờn rờn, âm thanh lạnh lùng nói: “Đi ra ngoài! Người nào to gan như vậy!”

Kia cung nữ lại đi phía trước đi rồi vài bước: “Nương nương, Sở Vương điện hạ mệnh ta cấp nương nương truyền lời: Nguyên vì nương nương quên mình phục vụ.”

Thượng Quan Quân đột nhiên ngẩng đầu, quay đầu nhìn về phía tên kia cung nữ, lại là tuổi pha lớn, có chút quen mắt, hẳn là Tần Vương phủ người xưa, nàng cẩn thận phân biệt hạ: “Đinh Hương? Nguyên lai người là Thôi thị người?”

Vị này Đinh Hương, nàng có ấn tượng, tuổi lão đại, khuôn mặt tầm thường, rõ ràng có thể thả ra đi hoặc là cầu cái ân điển gả chồng, đều thực dễ dàng sự, nhưng vẫn lưu tại trong vương phủ, bởi vì kim chỉ thượng thực không tồi, làm được lại mau lại hảo, người cũng thành thật, ít nói, nàng vừa không nguyện đi ra ngoài, vương phủ cũng liền lưu trữ làm việc, sau lại

tiềm để người xưa tiến cung, nàng cũng cùng vào tới, không nghĩ tới ẩn núp nhiều năm như vậy, nguyên lai cư nhiên là Thôi thị ám cờ.

Đinh Hương phủ phục quỳ xuống: “Nương nương. nô tỳ vẫn luôn trung thành và tận tâm, chỉ là hiện giờ cũng xem bất quá nương nương chịu này vô cùng nhục nhã, Sở Vương điện hạ nói, ngài là Hoàng Thượng nguyên phi, lại có công lớn với xã tắc, hiện giờ vô quá bị biếm, hân một khang lòng cảm phần, nguyện vì nương nương xuất lực, Hoàng Thượng biếm thê làm thiếp, thật đại không nên.”

Thượng Quan Quân cười lạnh: “Quả thật là cái gì đầu trâu mặt ngựa đều nhảy ra tới, người sẽ không sợ ta ngày mai lập tức làm giới phạt tư đem người xử lý?”

Đinh Hương thấp giọng nói: “Nương nương hà tất đem viện thủ với ngài người cự chi ngoài cửa? Ngài hiện giờ đã không người giúp đỡ, vì sao không mượn một phen lực? Kim chỉ cục bên kia ta có tỷ muội, nghe nói bên kia đã ở chế tác Hoàng Hậu đại lễ trang phục, dùng kích cỡ không biết là của ai, ta lại vừa thấy liền biết, kia không phải nương nương kích cỡ, là ai kích cỡ, nương nương nói vậy cũng trong lòng biết rõ ràng, phía trước chính là huyền nhai, nương nương lúc này hà tất chính trực?”

Thượng Quan Quân cảm thấy xưa nay chưa từng có cô độc, mà sài lang nhóm đã xông tới, khát vọng từ nàng nơi này phân đến một ly canh. Mà nàng lại bị ai phát hiện, trừ bỏ này đó sài lang, nàng xác đã không thể mượn lực.

Nàng lạnh lùng nói: “Sở Vương tưởng ta dìu hân bước lên ngôi vị hoàng đế?”

Đinh Hương nói: “Cũng không dám, Sở Vương điện hạ hoàn toàn không có sở cầu, chỉ hy vọng nương nương được đến nên được hết thủy.”

Thượng Quan Quân cười lạnh: “Chính là Sở Vương sau lưng thôi nường nường, cũng sẽ không như vậy đơn thuần đi? Người cũng không phải nghe lệnh với Sở Vương, mà là nghe lệnh với thôi nường nường.” Nàng nhất châm kiến huyết.

Đinh Hương vững vàng nói: “Thôi nường nường có công đạo, hiện giờ đại thế đã mất, nàng cũng sẽ không miễn cưỡng, Sở Vương tính tình yếu đuối, khó có thể được việc, nàng nguyện ý phụ trợ nường nường làm nhiếp chính Thái Hậu, chỉ cầu chờ hết thủy ổn định về sau, nường nường có thể phế bỏ tiểu hoàng đế, lựa chọn Sở Vương con vợ cả làm tiểu hoàng đế, đem dòng chính huyết thống truyền thừa đi xuống, trừ lần đó ra, không còn sở cầu.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 183

Nàng nhìn Thượng Quan Lân: “Người cảm thấy ta sẽ nói cho người sao? Việc này chỉ có lão phu nhân cùng bà vú biết, hiện giờ các nàng đều đã không còn nữa, biết đã từng Thượng Quan phu nhân rơi xuống, chỉ có ta một người.”

Thượng Quan Lân áp xuống trong lòng phong ba giận dữ: “Người nghĩ muốn cái gì? Ta cảnh cáo người, nếu là muốn làm bất lợi với Đức phi cùng Thái Tử sự, ta là tuyệt đối không thể đáp ứng người!”

Thượng Quan Quân giương mắt: “Rất đơn giản, ca ca chỉ cần phối hợp ta, Thượng Quan nhất tộc vinh quang, ta vẫn cứ sẽ chấn hưng, Đức phi cùng Thái Tử, ta vẫn cứ cũng sẽ bảo toàn các nàng, thậm chí ta có thể bảo đảm Thái Tử vẫn cứ sẽ kế thừa ngôi vị hoàng đế, rốt cuộc, ta đã không thể sinh, không phải sao? Ta chỉ cần cầu Thượng Quan gia, cùng từ trước giống nhau phối hợp ta, duy trì ta thôi.”

Thượng Quan Lân lấy hoài nghi ánh mắt đánh giá nàng, Thượng Quan Quân lạnh lùng nói: “Người có thể không tin ta, chỉ là Thượng Quan phu nhân từ đây liền làm một cái thôn phụ, ở không muốn người biết địa phương sinh hoạt, vĩnh viễn không thể nhận hồi chính mình hài tử, vĩnh viễn không thể thổ lộ chính mình thân phận, nàng sẽ bệnh, nàng sẽ lão, nàng bơ vơ không nơi nương tựa mà chết đi, liền tính biết chính mình nhi tử đang ở địa vị cao, nữ nhi quý vì nước mẫu, cùng nàng cũng không liên quan.”

Thượng Quan Lân trên trán gân xanh bạo khởi: “Người rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Thượng Quan Quân hít sâu một chút nói: “Ta có tiểu đạo tin tức, Hoàng Thượng thân thể kỳ thật đã nỗ lực hết đà, chỉ dựa vào Công Tôn quốc sư miễn cưỡng dùng hồ lang được đỉnh, chỉ vì không cho vừa mới loạn thiên hạ lại lần nữa đại loạn, nếu là Hoàng Thượng thực sự có cái không phải, Thái Tử tuổi nhỏ, nhất thích hợp kế nhiệm người được chọn, chỉ có thể là Thánh Hậu dòng chính Sở Vương, đến lúc đó văn thần nhóm sẽ không chút do dự lại lần nữa đẩy ra hấn tới, nếu là Sở Vương cùng Thôi thị thượng vị, Đức phi cùng tuổi nhỏ Thái Tử, sẽ có cái gì kết cục, người có thể tưởng tượng được đến, huống chi Thái Thượng Hoàng hiện giờ còn sống đâu!”

Thượng Quan Lân ngăn ra: “Người nơi nào tới tin tức.”

Thượng Quan Quân cười lạnh một tiếng: “Người cho rằng hoàng đế lúc trước độc thương, mù đều là giả sao? Nếu là giả, sao có thể giấu đến quá Thái Thượng Hoàng? Thái Thượng Hoàng đối hấn vẫn luôn nghi kị rất sâu, hấn lúc trước là thật thật tại tại sinh bệnh nặng, trải qua mấy năm nay ngựa chiến kiếp sống, hấn trong cơ thể đã sớm đào hủ, long thể kết luận mạch chứng nhất quán là cơ mật, nhưng không thể gạt được người có tâm, đại ca có thể đi hỏi thăm hỏi thăm, chúng ta chỉ có thể sớm làm tính toán.” Nàng tuy rằng chỉ là cái Quý Phi, lại cũng dựa vào Quý Phi kim ấn chấp chương hậu cung, thống lĩnh Thượng Cung Cục, Hoàng Thượng thân mình không tốt, tự nhiên không thể gạt được nàng tai mắt.

Thượng Quan Lân nói: “Ấn người nói, Hoàng Thượng tự nhiên sẽ an bài hảo Đức phi cùng Thái Tử, không cần người hạt nhọc lòng, người loạn đuổi tay, Hoàng Thượng cũng không phải là dễ chọc!”

Thượng Quan Quân cười lạnh một tiếng: “Hoàng Thượng sẽ dễ dàng uỷ quyền cấp Thượng Quan nhất tộc sao? Hoàng Thượng tâm cơ thâm

trầm, nếu là thật muốn muốn an bài hậu sự, chuyện thứ nhất khẳng định là trước ban chết ta cùng Quý Phi tuần táng —— diệt trừ khả năng thao túng Thái Tử mẫu thân, sau đó an bài tâm phúc ở Tế tướng chi vị thượng, cùng Thượng Quan nhất tộc cho nhau kiềm chế, đem tiểu hoàng đế nâng đỡ đến thành niên. Đương nhiên, càng quan trọng là Hoàng Thượng không tin chính mình thân thể không được, còn ở ảo tưởng có sức mạnh lớn lao, hấn dùng Công Tôn Ngạc, chính là truyền thuyết Công Tôn Ngạc cùng lúc trước Lý Thuần Phong giống nhau, có chuyển thiên cơ, mượn long vận biện pháp, tới rồi này một bước thượng, hoàng đế cơ bản cũng đánh mất lý trí, cái gì phụ tử phu thê, nơi nào so được với ngôi vị hoàng đế cùng trường thọ? Vì kia hư vô mờ mịt trường sinh, nhiều ít mình quân cuối cùng đều lúc tuổi già hoa mắt ù tai thất tiết! Huống chi hấn mới được đế vị, như thế nào bỏ được buông tay!”

Thượng Quan Lân nửa tin nửa ngờ, Thượng Quan Quân nói: “Người cho rằng gần nhất dân gian này đó Hoàng Thượng muốn nữ anh tới luyện đan tin tức là như thế nào tới, không có lửa làm sao có khói, Thượng Quan tướng quân, chúng ta có ích lợi cộng đồng, Đức phi không đủ tâm tàn nhẫn, nếu các người muốn ta tới làm đao, ta nguyện ý làm một phen đao sắc, trăm trừ bụi gai, đến lúc đó hai cung Hoàng Thái Hậu thảo luận chính sự, có gì không thể? Vinh quang, trước sau quy về Thượng Quan gia.”

Nàng đứng lên, tiếp cận Thượng Quan Lân: “Chúng ta là một cái trên thuyền, ca ca, vô luận ở ai trong mắt, ta, liền đại biểu cho Thượng Quan tộc, vô luận người có giúp ta hay không, Thượng Quan nhất tộc đều vẫn cứ sẽ chịu ta liên lụy, một vinh đều vinh, nhất tổn câu tổn.”

Thượng Quan Lân trên lưng che kín mồ hôi lạnh, nhìn Thượng Quan Quân, bỗng nhiên lẩm bẩm nói: “Người điên rồi.”

Thượng Quan Quân giương mắt xem hấn: “Ta đã sớm điên rồi. Từ ta biết ta căn bản không phải Thượng Quan gia đích nữ bắt đầu, từ ta biết ta đã bị tuyệt dục rồi cuộc vô pháp có được chính mình hài tử bắt đầu, từ ta

biết ta ruột mẫu thân bị lộng câm điếc giam cầm lên, cuối cùng vì ta tự sát mà chết bắt đầu, nếu ích lợi cho các người ngay từ đầu lựa chọn ta, đại gia liền cùng nhau đem này cục cờ, cấp hạ xong đi.”

Nàng ngẩng lên đầu: “Hoắc Kha còn ở Ngự lâm quân trung, người mấy ngày nay lo việc tang ma, người liền trước đề cử hẩn tạm thời tiếp người tay đi.”

Thượng Quan Lân cắn chặt răng cắn, cái gì cũng chưa nói, Thượng Quan Quân mỉm cười: “Ca ca tổng phải cho muội muội một chút thành ý, ta cũng cho người điểm thời gian chính mình đi kiểm chứng, bất quá người yên tâm, liền tính người hỏi phụ thân, phụ thân cũng không biết việc này, hết thấy đều là lão phu nhân thân thủ an bài.” Nàng cười xoay người, rời đi phòng, Thượng Quan Lân biểu tình đã làm nàng khẳng định, hẩn để ý đến muốn chết.

Thượng Quan Lân sau khi trở về, trong lòng phiền muộn, đầy trời trắng bóng màn hiệu vải bố trắng cùng tiền giấy, làm hẩn cảm giác được tận thế giống nhau trầm trọng, hẩn trực tiếp xâm nhập phụ thân thư phòng, phụ thân đang ở cùng phụ tá thương nghị tang sự, nhìn đến hẩn tiến vào, vậy lui phụ tá, hỏi: “Làm sao vậy?”

Thượng Quan Lân nói thẳng: “Mẫu thân có phải hay không còn sống?”

Thượng Quan Khiêm cứng họng, lảng tránh nhi tử sáng quắc ánh mắt, Thượng Quan Lân vừa thấy này biểu tình, một lòng đã là trầm đi xuống: “Mẫu thân lúc trước trụy nhai, cũng chưa chết? Nàng đã trở lại, trong nhà lại không chịu tiếp nhận nàng, có phải hay không!”

Thượng Quan Khiêm nhẹ nhàng ho khan một tiếng: “Lúc trước người tổ mẫu, có rất nhiều bất đắc dĩ chỗ.....”

Thượng Quan Lân giọng căm hận nói: “Mẫu thân ở nơi nào!”

Thượng Quan Khiêm ngần ra, không phải Ứng phu nhân cùng nhi tử nói? Hẳn là biết mấy ngày nay Thượng Quan Lâm cùng Ứng Vô Cửu lui tới chặt chẽ, còn tưởng rằng sớm đã nhận trở về mẹ đẻ, không nghĩ tới hôm nay mới bỗng nhiên tới chất vấn với hẳn, đây là còn không có ngả bài?

Hẳn chỉ có thể do dự do dự mà nói: “Mẫu thân người, khả năng không hy vọng các người quấy rầy nàng sinh hoạt.....”

Thượng Quan Lâm phất tay, thô tráng rắn chắc cánh tay huy tới rồi án thượng, một cái tinh xảo mà hoa mỹ bình hoa dừng ở trên sàn nhà, đập nát, Thượng Quan Lâm trên cao nhìn xuống nhìn chính mình phụ thân, ngực phập phồng: “Cái này gia, thật là lệnh người khó có thể miêu tả tanh tươi, lệnh người hít thở không thông.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 184

Triệu Phác Chân lại miễn cảm mà bắt được Lý Tri Mân trong lời nói tin tức: “Như vậy số con rất nhiều?” Nàng trước đó vài ngày nghe Vương Đồng nói qua, trong lòng cũng ần ần biết tiền triều tất nhiên là lại có việc đoan, tuy rằng cũng tin tưởng Lý Tri Mân sẽ không tin tưởng nhưng chờ đến chính mình tận mắt nhìn thấy đến này đó số con trung dài dòng lời lẽ chính nghĩa mắng chửi, trong lòng vẫn là có chút ủy khuất cùng hoài nghi lên.

Lý Tri Mân hận không thể cắn đứt tự mình nói sai đầu lưỡi: “Công Tôn quốc sư đã sớm ở trên triều đình làm sáng tỏ quá, không ít nữ anh vốn chính là bệnh nặng mới bỏ nuôi đưa đến nữ học trung, vốn là biết không có thể sống, thu trị về sau quả nhiên không cứu sống, rồi lại ở người có tâm châm ngòi dưới tự chúng nháo sự, muốn lừa bịp tổng tiền tiền tài, kinh triệu đoãn bên kia trăm cũng đã phân phó qua, phạm kinh thẩm tra, giống nhau trọng phạt. Hiện giờ quốc gia triều đình, phạm là muốn hành cái gì tân chính tân pháp, tất nhiên là muốn cùng công kích không thôi, tựa hồ không bằng này không biểu hiện chính mình lấy bổng lộc làm việc, không nói người một cái hậu phi muốn làm nữ học, chính là trăm mấy ngày nay cùng Trung Thư Tỉnh nghị ra tới hảo chút tân chính, tới rồi địa phương đều khó khăn thật mạnh. Có đôi khi còn hận không thể là đánh giặc, không được quân lệnh hết thấy kéo tới giết.....”

Hắn thao thao bất tuyệt, Triệu Phác Chân lại nhìn hắn giữa mày dựng vãn hơi hơi xuất thần, hắn đây là muốn chính mình không như vậy khổ sở, kỳ thật chính mình thật sự không có hắn tưởng như vậy yếu ớt.

Nàng xoa xoa kia số con, phúc lên phóng thượng yêu cầu lui về Trung Thư Tỉnh kia điệp tấu chương, đem mặt khác một quyển cầm lấy tới, tiếp tục nhẹ nhàng đọc, rộng lớn trong điện an tĩnh đến cực điểm, chỉ có nàng mềm nhẹ thanh âm ở quanh quẩn, yên tĩnh, bình tĩnh, gọi người an tâm. Lý Tri Mân trong lòng nghĩ: Nàng là thích, nàng cũng có tài hoa, có cũng đủ kiên nhẫn, đương nhiên, có đôi khi khẳng định không đủ nhẫn tâm, đây là nàng ưu điểm, nhưng là này không phải có hấn ở sao?

Hắn sẽ che chở nàng.

Cũng không biết khi nào, Lý Tri Mân ngủ rồi, khó được hắc ngọt vừa cảm giác.

Mà thượng quan quân lại lần nữa thu được Lý Tri Mân thân mình không khỏe, đêm truyền Đức phi mật báo, nàng tin tưởng Thượng Quan Lân hấn là cũng có hấn con đường có thể được đến mấy tin tức này, nàng hấn là thực mau là có thể có một cái vừa lòng hồi đáp.

Thượng Quan Lân đích xác đang ở phiên muện bất kham trung, hấn rời đi trong phủ, lại phát hiện không chỗ để đi, chính mình trên người có hiệu, trong cung cũng không thể đi, cũng không thích hợp đi bằng hữu trong nhà, hấn là mệnh quan triều đình, hiệu kỳ đi hoa phố tửu lầu lưu luyến, kia càng là không được. Hấn ruổi ngựa ra khỏi thành ở cánh đồng hoang vu rong ruổi một đêm, phát hiện chính mình không chỗ để đi, chỉ có thể tiếp tục trở lại cái kia làm hấn hít thở không thông trong nhà.

Hắn rũ vai ngồi trên lưng ngựa, chờ dẫn đi trước, lại bỗng nhiên sau khi nghe được đầu có người kêu hấn tên, hấn chưa phản ứng lại đây, người nọ đã tiến lên, vội vàng cầm bờ vai của hấn: “Thượng Quan huynh đệ, người đây là muốn đi đâu?”

Hắn ngẩng đầu, nhìn đến là Ứng Vô Cửu, gần ra: “Có một số việc ra khỏi thành, đang muốn trở về, người tìm ta có việc?”

Ứng Vô Cữu qua loa lấy lệ nói: “Cũng không có gì đại sự, chính là có chút công vụ tưởng cùng lão đệ thỉnh giáo, còn thỉnh người đến ta trong phủ một tự.”

Thượng Quan Lân nói: “Ứng huynh cho mời, vốn không nên từ, chỉ là hiện giờ ta trên người có hiệu trong người, thật không tiện đến trong phủ quấy rầy, có cái gì vấn đề, chỉ lo nói là được, ngu đệ định biết gì nói hết, không nửa lời dấu diếm.”

Ứng Vô Cữu lôi kéo cánh tay hắt lại không chịu phóng: “Người ta huynh đệ, nơi nào sẽ để ý này đó? Người thả đến đây đi, ta trong phủ đã sớm bị uống rượu chay đồ ăn, người này một thân phong trần mệt mỏi, tưởng là không nghĩ hạo, thả đi ta bên kia thanh tĩnh thanh tĩnh.”

Thượng Quan Lân chối từ bất quá, xem hắt thành khẩn, hiện giờ cũng đúng là không nghĩ hồi phủ thời điểm, đơn giản liền cũng không hề câu nệ, đi theo Ứng Vô Cữu trở về ứng phủ.

Chương 221 tương nhận

Ứng phủ cùng từ trước giống nhau, phần lớn là một ít lui ra tới lão binh đang xem môn, đánh tạp, chỉ có cực nhỏ thị nữ hầu hạ Ứng phu nhân, còn lại đại đa số hầu hạ người, đều là một ít lão binh, to như vậy trong phủ trống không, nhưng là người nếu có việc muốn tìm người, tổng có thể ở các môn phụ cận tìm được, nhìn từng, trên thực tế thật muốn muốn dò hỏi tin tức, khó được thực.

Thượng Quan Lân vẫn luôn rất là thích ứng phủ bầu không khí, không có gì câu thúc, cũng không sợ đi nhầm địa phương nào. Ứng phu nhân là cái thập phần không câu nệ, trí tuệ cách nói năng tiêu sái không tầm thường, so hạo chút nam tử còn mạnh hơn chút, mà Ứng Vô Cữu cùng với hắt mấy cái huynh đệ, đều là cực tiêu sái hào phóng người, thường thường mấy cái nam nhi cùng nhau uống rượu ăn thịt, bắn tên ném thẻ vào bình

rượu, câu cá đánh mã điếu, thậm chí có thể ở phía sau viên giáo trường tới một hồi vui sướng tràn trề mã cầu, đá cầu, đều là thật đánh thật đánh giặc nam nhi ra trận, không cần khiêm nhượng cố kỵ va chạm, tốc độ, mồ hôi rơi, thập phần thích ý, hắn phía trước liền nhiều ở chỗ này đợi không chịu về nhà. Hiện giờ tiến vào, cũng có xem như ở nhà cảm giác, thả lỏng mà khoan áo ngoài, đạp rớt giày, dựa vào giường nệm thượng, đem chân đạp ở chân bước lên, cả người lúc này mới cảm giác ra rong ruổi một đêm mệt cùng quện tới, đem tay xoa ấn đường, ngáp dài nói: “Chuyện gì? Gần nhất phiền thật sự, không sai biệt lắm chuyện này hỏi một chút người khác sao.”

Ứng Vô Cữu cho hắn đồ ly uống rượu chạy đưa cho hắn: “Uống điểm nhi sảng khoái sảng khoái, lệnh tổ mẫu chuyện này đột nhiên, bất quá cũng là năm cao, người vẫn là nén bi thương.”

Thượng Quan Lân tưởng tượng đến vô cùng có khả năng là Thượng Quan Quân hạ tay, phiền não lại nảy lên trong lòng, đem rượu uống một hơi cạn sạch, cũng không nói lời nào, Ứng Vô Cữu rồi lại nói: “Lệnh tôn lần này để tang, chỉ còn lại có người một người ở trong triều, sợ là về sau cũng muốn vất vả.”

Thượng Quan Lân xem hỏi đều là chính mình phiền lòng sự, cũng không nói lời nào, chỉ là chính mình một người một ly tiếp theo một ly mà uống rượu giải sầu. Ứng Vô Cữu xem hắn uống đến cấp, không khỏi có chút lo lắng, khuyên nhủ: “Lân huynh đệ, rượu chớ có uống quá nóng nẩy, tồn tại trong lòng không tốt lắm.”

Thượng Quan Lân đem chén rượu một phóng, trong ngực một hơi áp lực, cơ hồ muốn nổ mạnh mở ra: “Lão huynh, ta thật đúng là hâm mộ người! Nay cái gì trăm năm thế tộc, thật là tanh tươi a!” Bỗng nhiên lại thấy mình một hiên, Ứng phu nhân đã vội vàng đi đến, Thượng Quan Lân nhất thời vội không ngừng mà chỉnh y liềm tay áo, ăn mặc giày muốn hành lễ, Ứng phu nhân đã vội nói: “Đừng đa lễ! Ngồi! Ngồi liền hảo!” Nàng tiến

lên, vành mắt đã hơi hơi đỏ lên: “Thượng Quan Quân làm người làm cái gì?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 185

Cao Linh Quân vô ngữ: “Hoàng Thượng! Cũng không thể để cho người khác đục nước béo cò! Long thể làm trọng a!”

Lý Tri Mân thật dài thở dài một tiếng: “Thật không kính, Thái Thượng Hoàng bên kia đâu?”

Cao Linh Quân nói: “Sở Vương ngày hôm trước mới vừa đi thăm quá hãn, quả thực cầm một tráp trị đau đầu được cấp thượng hoàng, thỉnh ngự y xem qua, thật là tốt nhất đầu phong được, Thái Thượng Hoàng mặt khác lại tìm mấy thứ áp đáy hòm trên bảo thưởng Sở Vương điện hạ.”

Lý Tri Mân cười: “Diễn đến lâu rồi, hãn đều đương thật, cảm thấy kia thật là hãn thân nhi tử, như vậy lừa mình dối người, tội gì tới thay.” Cao Linh Quân thật sự cũng không thể lý giải, rốt cuộc đánh bạo mở miệng: “Hoàng Thượng anh minh thần võ, Thái Thượng Hoàng như thế nào chính là xem không khai đâu? Hoàng Thượng vẫn là đi cùng Thái Thượng Hoàng công bằng nói nói chuyện đi, nào có đem người ngoài xem đến so với chính mình thân nhi tử còn trọng đâu.”

Lý Tri Mân quay đầu xem hãn: “Giả như hôm nay là Lý Tri Bích ở ta vị trí thượng, hãn cũng sẽ như thế nghi kỵ chán ghét.” Hãn khóe miệng hiện lên một cái mỉm lạnh tươi cười: “Ngọn nguồn trăm đại ngày mai tử, không chịu đem thân làm thượng hoàng. Ngồi vị hoàng đế không có ngồi vào nị, như thế nào có thể cho người khác ngồi đâu? Huống chi là bị người đuổi đi xuống, cùng có phải hay không thân nhi tử không quan hệ.”

“Nhất buồn cười chính là, rõ ràng một lòng chỉ có quyền dục, hẵn lại liền chính mình đều đã lừa gạt đi, còn tưởng rằng là chân tình.”

Chương 222 thảo luận chính sự

Thiên càng ngày càng lạnh, Lễ Bộ trình lên vài lần sổ con gặp mặt Đức phi, thương nghị gõ định phong hậu đại điển chi tiết. Các triều thần đều không phải là mỗi người tán thành, lại đều ở cường thế tuổi trẻ trung hưng thiên tử trước mặt, bảo trì trân quý trầm mặc.

Hoàng Hậu chi vị liền ở trước mắt, Triệu Phác Chân cũng cũng không có cảm giác được nhiều ít vui sướng, Lý Tri Mân thân thể phảng phất là thật sự xảy ra vấn đề, đôi mắt tổng nói buổi tối thấy không rõ, lúc nào cũng nói buồn ngủ không muốn phê sổ con, phê sổ con khi thường thường kiên trì không được bao lâu liền muốn dựa vào nàng, sau đó nhắm mắt lại dưỡng thần chờ nàng xem sổ con. Nàng đi hỏi Công Tôn quốc sư, đều là khuôn mặt nghiêm túc, chỉ nói muốn nhiều nghỉ tạm, đối hoàng đế không màng thân thể hành vi thập phần bất mãn.

Giang sơn thu phục, quốc thái dân an, hẵn rõ ràng là ngăn cơn sóng dữ ngàn dặm chọn một minh quân, vì sao trời cao cố tình lại không thể bảo hộ hẵn, làm hẵn khỏi bị đau xót?

Triệu Phác Chân lại không biết có thể như thế nào làm, chỉ có hết sức săn sóc, hy vọng có thể chia sẻ một ít Lý Tri Mân gánh nặng, làm hẵn không quá mệt nhọc.

Lý Tri Mân phảng phất lọt vào mật trong ổ, nhưng mà một thả lỏng lại, tựa hồ toàn thân vết thương cũ lão hoạn tất cả đều phù lên, cả người cũng kiêu khí lên, từ trước trợn tròn mắt xem vết đao khâu lại, hiện giờ lại một chút đau đầu đều cảm thấy yêu cầu an ủi, mà tốt nhất thuốc hay liền tại bên người.

Hắn dựa vào Triệu Phác Chân mềm ẩm trên người, híp mắt, nghe Triệu Phác Chân niệm Liên Sơn tới thỉnh cải tạo đất về lưu số con.

“Cải tạo đất về lưu là chuyện sớm hay muộn, Mạc thị hậu nhân đơn bạc, thu phục hai kinh là lúc, Liên Sơn lang binh công huân chông chất, thổ ty lão phu nhân thừa dịp hiện giờ cơ hội này đưa ra cải tạo đất về lưu, kỳ thật là cái tỏ thái độ, hy vọng có thể bắt được hậu đãi đền đáp. Trung Thư Tỉnh bên kia quả nhiên khai cực hảo điều kiện, thừa kế bá tước, nhưng là cần thiết muốn đem quân quyền cùng địa phương thống trị thu về triều đình. Nhưng là Trung Nguyên phương định, Liên Sơn còn cần Mạc thị trấn, quân quyền không có khả năng giao cho trung ương, triều đình phái đi đô đốc, đột nhiên cũng còn ăn không vô lang binh, trấn không được, triều đình lập tức cũng chọn không ra thích hợp Liên Sơn đô đốc người được chọn, người này muốn giỏi giang, muốn trung tâm, còn muốn chịu chịu khổ đi đến Liên Sơn bên kia, cuối cùng chính là tước vị được, lợi ích thực tế được, quân quyền cũng còn ở, Tuệ Mẫn lão phu nhân đây là xem chuẩn triều đình uy hiếp a, hưởng hồ còn có người ở ta bên người, nhiều ít sẽ niệm nhớ tình cũ, không phải cái đơn giản người.” Nghe xong số con Lý Tri Mân, nhắm mắt lại nói.

Triệu Phác Chân nhớ tới thổ ty lão phu nhân, thở dài nói: “Ta ở Liên Sơn thời gian thực đoản, cùng nàng nói nói mấy câu, liền thiếu chút nữa bị nàng mang tiến hố đi.” Nàng vươn ra ngón tay, nhẹ nhàng thế Lý Tri Mân xoa ấn huyệt Thái Dương.

Lý Tri Mân mỉm cười: “Làm mẹ thì sẽ trở nên mạnh mẽ, hưởng chi nàng vốn chính là cái cực hiếu thắng. Nàng nhi tử lúc ấy còn tuổi nhỏ, ta nghe nói nàng thân thủ cắt tiến đến đoạt thổ ty ấn thúc bá đầu, còn buộc mười trại động chủ uống máu ăn thề, thề nguyện trung thành con của hắn, một nữ tử, quá không dễ dàng, đương nhiên lúc ấy được Thánh Hậu duy trì, nhưng là hết thầy đều còn muốn dựa chính nàng trấn được, kia địa phương trời cao hoàng đế xa, mọi người xem chính là người trong tay thực lực.

Hơn nữa nàng thống trị Liên Sơn nhiều năm, bắt đầu liền tiếng Hán đều không quá sẽ giảng, chữ to càng là không biết một cái, liền như vậy chấp chính mấy năm, cứ nhiên còn đem Liên Sơn thống trị thật sự là không tồi.”

Triệu Phác Chân kinh ngạc nói: “Quả thực? Chính là ta đi Liên Sơn thời điểm, thổ ty phủ quan viên đều là nói tiếng Hán..... Chính là Triệu gia, ở nhà cũng là nói tiếng Hán.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 186

Triệu Phác Chân lúc này mới miễn cưỡng lộ ra cái mỉm cười: “Ta hôm qua mới vừa cùng Công Tôn tiên sinh cầm cái thuốc tắm phương thuốc, đêm nay cấp Hoàng Thượng thử xem đi.”

Lý Tri Mân nắm nàng tinh tế thủ đoạn: “Vì khanh khanh, ta tổng muốn sống lâu trăm tuổi.” Triệu Phác Chân giương mắt nhìn đến Lý Tri Mân ngăm đen ánh mắt, nhẹ nhàng nói: “Quân vô hí ngôn, Hoàng Thượng nhưng nhất định phải làm được.”

Lý Tri Mân cúi đầu, nhẹ nhàng hôn lên nàng môi, không dám lại xem nàng đã ướt át hai mắt, nữ nhân này, là thiệt tình thực lòng mà ở lo lắng cho mình thân mình, phản giáo chính mình hổ thẹn lên.

Chương 223 đọc được

"Vương Mộ Nham tướng quân đi Liên Sơn đi, nghe nói Định Bắc Hầu chạy đi tìm Hoàng Thượng, hảo sinh oán giận một phen, mơ hồ nghe nói vương tướng quân là nhờ người đi rồi ngài chiêu số?" Lý Nhược Toàn một bên hâm mộ mà nhìn Thượng Cung Cục bên kia phái người đưa lại đây làm Triệu Phác Chân thí xuyên Hoàng Hậu lễ phục, một bên hỏi Triệu Phác Chân.

Triệu Phác Chân nói: “Không thể nào, công chúa nơi nào nghe tiểu nhân bịa đặt.”

Lý Nhược Toàn thề lưỡi: “Được rồi biết tẩu tẩu ngài tiểu tâm cẩn thận, hiện giờ ai không biết ngài là hậu cung đệ nhất nhân, tương lai Hoàng Hậu

nường nường, Quý Phi cũng đến cúi đầu. Ta nghe nói Bình Tài nhân thân có bệnh trầm kha, cũng đã xin ra cung xuất gia, như vậy kế hoạch xuống dưới, kỳ thật trong cung liền ngài một người độc lớn, lại thanh tĩnh, một cái có phẩm cấp hoàng phi không có, tất cả đều là giống nhau tuyển hầu, hoàng huynh chính là độc sủng ngài một người a.”

Triệu Phác Chân mấy ngày nay tâm ưu Lý Tri Mân thân thể, xem này Lý Nhược Toàn cả ngày ở nhà dưỡng con hát tìm việc vui, toàn không quan tâm vị này huynh trưởng, tuy nói cũng là long thể sự tình quan xã tắc, cố ý ngăn cách dấu diếm, nhưng thân cận người, chỉ cần lưu tâm, há có thể không phát hiện? Bất giác cũng hơi hơi có chút trái tim băng giá: “Công chúa điện hạ gần nhất ở với cái gì? Cũng thường xuyên đến xem bộ hạ mới hảo.”

Lý Nhược Toàn nói: "Nào dám thấy đại ca, vừa thấy ta liền bắt đầu huấn ta, cái gì dưỡng con hát a cái gì không làm việc đàn hoàng a, ta nhất nhất cái công chúa, có thể có cái gì chính nghiệp? Cùng ta nường từ trước giống nhau, chỉ biết lải nhải lẩm bẩm, ta nhìn đến hắc đều sợ, vẫn là ở công chúa trong phủ tự tại, giống nhau nhà ai trong phủ không dưỡng mấy ban con hát, ta thích nghe cái khúc nhi cũng không được..." Triệu Phác Chân trong lòng thở dài: “Hoàng Thượng là đau lòng ngài, hắc nếu là thật không để bụng ngài, đã sớm chỉ cá nhân gia cho ngài làm phò mã, hắc hiện giờ là hy vọng ngài có thể quá mấy ngày thư thái nhật tử, tuyển cái thích người, khá vậy không phải hy vọng người hành sự vô căn cứ hoang đường, tùy tâm sở dục.”

Lý Nhược Toàn trên mặt cứng đờ, ho khan hai tiếng nói: “Được rồi ta đã biết, kỳ thật nhất.....” Nàng tới gần Triệu Phác Chân nhẹ giọng nói: "Người biết Hoắc gia đại gia sao? Hoắc Kha, hắc gần nhất đối ta đại diện ân cần, người khác lớn lên rất không tòi, hắc nguyên phối thê tử binh khó thời điểm đã chết, hiện giờ vẫn luôn không tục huyền. Người nói, có phải

hay không đại ca an bài? Nghe nói hần vừa mới nhậm bắc nha cấm quân phó đô đốc, là Thượng Quan tướng quân tiến cử.”

Triệu Phác Chân lại là biết Hoắc Kha cùng Thượng Quan gia khởi quá khập khiễng, trong lòng xẹt qua một tia kỳ quái: “Công chúa có cái gì vấn đề, trực tiếp hỏi Hoàng Thượng thì tốt rồi.”

Lý Nhược Toàn lắc lắc đầu: “Tính, dù sao ta tạm thời cũng không có tuyển Phò mã tâm, nếu là đại ca tướng an bài, ta liền nghe đại ca, người nào đều giống nhau.”

Triệu Phác Chân nói: "Công chúa sao không đi nữ học thử xem xem? Tấn Vương phi rất vội, có ngài đi lúc nào cũng chiếu ứng một chút cũng còn hảo."

Lý Nhược Toàn nói:: Vương Đồng... Kỳ thật cũng có chút khinh thường ta, bao gồm những cái đó nữ bọn học sinh. Ta đã không thể viết, cũng không thể họa, tài hoa thượng hữu hạn, học cũng học không đi vào, trừ bỏ công chúa cái này thân phận, hai bàn tay trắng. Ta mấy ngày nay cũng còn mộ không ít lạc quyên đưa đi cấp Vương Đồng, đến nỗi qua đi nữ học bên kia vẫn là liên tính, qua đi bạch bạch cho người ta chế giễu thôi, tẩu tẩu ngài cũng đừng khuyên ta, ta biết là ta chính mình vấn đề, này một quan đến ta chính mình quá, ai đều không giúp được ta.”

Triệu Phác Chân nhìn Lý Nhược Toàn, trong lòng nghĩ này huynh muội ba người đều là trong lòng có việc không chịu nói, lại không bằng lòng làm người hỗ trợ, một người chết căng tính cách sao? Nhưng mà đạo cũng chưa nói sai, nàng quá không được trong lòng đạo khảm này, lại không có mục tiêu, cũng không có cái đáng tin nhiệm người, cũng không phải là chỉ có thể chính mình một người khiêng? Nàng vốn cũng cùng Lý Nhược Toàn có chút nói không nên lời, chỉ có thể gật gật đầu trấn an nàng: "Công chúa đã so rất nhiều người cường, hiện giờ lại là kim tôn ngọc quý,

chính người không xem thấp chính mình, ai dám xem thấp người? Vẫn là đến chính mình đứng lên tới.”

Lý Nhược Toàn thở dài: “Đạo lý đều hiểu, đại khái yêu cầu thời gian đi.” Hai người lại nói chút nhàn thoại, nhìn đến Lý Chính Duật từ trước đầu tới Cam Lộ Điện, Lý Nhược Toàn có chút hiềm lạ nói: “Hôm nay sao công khóa tán sớm như vậy sao? Thái Tử này liền tan học?”

Lý Chính Duật đoan đoan chính chính cấp Lý Nhược Toàn thấy lễ mới nói: "Hôm nay đại triều, phụ hoàng làm ta đi theo thượng triều nghe xong hạ đại thần nghị sự, mới tan triều, sau đó Thượng Quan tướng quân mấy ngày nay nghỉ phép ở nhà lo việc tang ma, mã cầu khóa cũng không ai dạy, phụ hoàng khiến cho ta sơ tán sơ tán, thả ta nửa ngày giả, ta liền vội vàng tới gặp thấy a nương cùng muội muội."

Lý Nhược Toàn khen: “Mấy ngày không thấy, người này giống như lại dài quá vóc dáng, còn cùng Hoàng Thượng thượng triều đi, hảo hảo, thật là hiểu chuyện rất nhiều, chính là người a cha ở người như vậy tuổi, cũng không có thể thượng triều nghe báo cáo và quyết định sự việc quá đâu."

Lý Chính Duật ông cụ non nói: “Phụ hoàng nói tổng muốn một thể hệ so một thể hệ cường, ta có thể sớm một chút tiếp nhận, hẳn là có thể sớm chút nghỉ tạm, bồi nương cùng muội muội." Lý Nhược Toàn cười đến hoa chi loạn chiến: “Không tồi, người phụ hoàng cũng thật sẽ giáo."

Lý Nhược Toàn lại nói vài câu nhàn thoại, khen Lý Chính Duật cùng Quan Âm nô vài câu, liền đi rồi, Triệu Phác Chân kêu Lý Chính Duật lại đây hỏi: “Gần nhất người phụ hoàng thường xuyên mang người thượng triều?”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 187

Đinh Hương lén lút trở về Tiên Cư Điện, mấy năm nay nàng sớm bị Lý Tri Mân cấp thu mua, cha mẹ nàng còn ở Thôi thị thủ hạ không sai, nhưng ở Thôi thị bị bắt giữ trong lúc, cha mẹ nàng huynh đệ lại sớm bị lạng lẽ liên hệ thượng, an bài đường lui, duy nhất làm nàng yêu cầu làm, chính là tiếp tục ẩn núp đi xuống, chờ Thôi thị cuối cùng mệnh lệnh.

Quả nhiên rốt cuộc chờ tới rồi, nàng ẩn núp nhiều năm, trăm mặc ít lời, ai đều không có hoài nghi nàng cư nhiên chân đứng hai thuyền.

Nàng đi gặp Thượng Quan Quân, đem đổi tốt được, giao cho Thượng Quan Quân, đem Thôi thị truyền tiến vào nói, làm theo truyền cho Thượng Quan Quân.

Thượng Quan Quân cầm này hai dạng khác biệt được cười lạnh một tiếng, cũng chưa nói làm không làm, chỉ làm Đinh Hương đi xuống, một người ngồi suy nghĩ trong chốc lát, lại gọi người kêu Lam Tranh tới: “Người đi tìm hai chỉ miêu, trang lồng sắt tới cấp ta.”

Lam Tranh mấy ngày nay được nàng không ít thưởng, rất là ân cần, không bao lâu quả nhiên thật sự làm ra hai cái lung mèo hoang tới, Thượng Quan Quân làm nàng đặt ở tấm điện, chờ đuổi đi người, liền đem này hai dạng khác biệt được đều phân biệt dùng cây trâm chọn chút phóng trong nước uy miêu, trong đó một con mèo quả nhiên bay nhanh mà kêu một tiếng liền ngã xuống bất động, mặt khác một con mèo tắc uống thuốc đầu tiên là cuồng tảo mà ở trong lồng trảo, nhảy nhót lung tung, lúc sau liền có chút uể oải ỉu xiu, đi đường cũng xiêu xiêu vẹo vẹo. Nàng chứng thực được

hiệu, liền làm Lam Tranh lại đem hai chỉ miều đều cấp bí mật ném xuống, trong lòng lại có số.

Chương 224 bức vua thoái vị

Phong hậu đại diện rốt cuộc định rồi nhật tử, vạn sự đã chuẩn bị.

Trước một đêm Lạc Dương vừa ra tuyết, Lạc Dương trong cung một - phiến yên tĩnh.

Bởi vì ngày thứ hai muốn khởi rất sớm đi tông miếu, buổi tối Triệu Phác Chân cùng Lý Tri Mân rất sớm liền ngủ. Nửa đêm Triệu Phác Chân bỗng nhiên bị tiếng vó ngựa, vó đao va chạm khô giáp, giày da lẹp xẹp thanh âm bừng tỉnh, mở mắt ra nhìn đến Lý Tri Mân ngồi ở đầu giường, mặt vô biểu tình, chuyển mắt thấy nàng lên, đè lại nàng nói: "Đừng đi ra ngoài, tại nội thất đợi, trẫm đi ra ngoài nhìn xem."

Thượng Quan Quân đứng ở tấm điện, trên người khoác đồ sẫm áo choàng, hơi hơi nâng cằm nhìn đại điện thượng ánh nến, không biết nghĩ đến cái gì, ánh nến hạ kia một thân hồng y phảng phất đỏ sậm huyết. Hoắc Kha mặc giáp rút đao, đứng ở một bên, biểu tình kiên cường, một đám cầm nhận huyền y giáp sĩ vây quanh bọn họ, Văn Đồng, Cao Linh Quân bị bó áp ở một bên quỳ, sắc mặt tím sừng, Cao Linh Quân nhìn đến Hoàng Thượng ra tới nâng đầu giận dữ hét: "Hoàng Thượng! Bắc nha cấm quân phản!"

Lý Tri Mân nhìn hẩn một cái, nhú nhú mày, lại nhìn quét một vòng vây quanh tấm điện người, ánh mắt lại dừng ở một cái lão nội thị thượng: "Liễu gia gia? Người không ở Đãng Xuân Các hầu hạ Thái Thượng Hoàng?"

Liễu Nhất Thường tiến lên khom mình hành lễ, cùng từ trước giống nhau khiêm tốn: "Hoàng Thượng, lão nô cũng là phụng Thái Thượng Hoàng mệnh lệnh, giúp đỡ Quý Phi nương nương, chỗ đắc tội, chớ trách

chớ trách, chờ Hoàng Thượng cùng Thái Thượng Hoàng hiểu lầm tiêu tan sau, lão nô nhất định thỉnh tội.”

Lý Tri Mân cười hạ: “Người ở trong cung nhiều năm, từ trước cũng chường quá binh, đáng tiếc, trăm vốn định làm người vinh đường tuổi thọ.”

Liễu Nhất Thường khom người nói: “Lão nô chịu ân với Thái Thượng Hoàng, không thể không báo, hồ thẹn.”

Thượng Quan Quân xem Lý Tri Mân thần thái bình tĩnh, trên người chỉ trung y, bên ngoài đơn giản khoác kiện huyền sường, hiển nhiên thật là không có chuẩn bị, chính mình quả nhiên đánh hấn một cái trở tay không kịp, trong lòng đắc ý, lại cười nói: “Hoàng Thượng không nghĩ tới, bại khuyến thượng có thể một bác đi?”

Lý Tri Mân nhìn một vòng vây quanh cấm quân, nhàn nhạt nói: "Bắc nha cấm quân, phần lớn là trong kinh nhà cao cửa rộng đệ tử, sẽ dễ dàng như vậy đã bị Hoắc Kha lôi cuốn tạo phản? Chờ thiên sáng ngời, bên ngoài cấm quân là có thể cảm giác được không đúng, đến lúc đó hết thấy đều phải lấy mưu phản luận tội, ấn luật đương tru chín tộc."

Thượng Quan Quân bình tĩnh nói: "Kia tự nhiên là có ca ca ta thủ lệnh, là tru chín tộc tội lớn, vẫn là từ long ủng lập nhiều thế hệ vinh quang chi công, Hoàng Thượng hiện giờ nói nhưng không tính."

Lý Tri Mân cười một cái, trên cao nhìn xuống đối Hoắc Kha nói: “Thượng Quan Quân chính mình không ra mặt, phản làm người ra tới, người còn không có phát hiện không đúng? Thủ lệnh gì đó muốn giả tạo quá dễ dàng, Thôi thị cùng Sở Vương cho người hứa hẹn cái gì? Sợ không phải đem người đẩy ở phía trước biên gánh tội thay."

Hoắc Kha trên mặt cứng đờ, không khỏi nhìn về phía Thượng Quan Quân, Thượng Quan Quân cười lạnh nói: “Hoàng Thượng quả nhiên là gặp biến bất kinh, chết đã đến nơi, còn ở thi kế phản gián, quả nhiên là lập hạ

thu phục hai kinh không thể chi công trung hưng minh quân. Đáng tiếc hoàng, thượng ngài thân thể, đã không được đi? Đức phi muội muội là ở phía sau biên sao? Hoàng Thượng quả nhiên thương tiếc nàng, ngày mai phong hậu đại điển, Hoàng Thượng vẫn muốn truyền nàng thị tẩm, này một chút hân là tỉnh đi?”

Lý Tri Mân nhàn nhạt nói: “Thượng Quan Quý Phi tối nay ý muốn như thế nào?”

Thượng Quan Quân cười, ý bảo phía sau Đình Hương tiến lên, nàng nâng nhất nhất cái khay, phía trên hai chén đen nhánh nước canh, một đỏ một xanh chén: “Nơi này hai chén độc dược, hồng chén thịnh chính là ăn chết ngay lập tức độc dược, thực mau, không có gì thống khổ, mặt khác lục chén thịnh, là Hoàng Thượng từ trước hưởng qua, ăn sẽ mù độc dược, này hai chén dược, là cho Hoàng Thượng cùng Đức phi muội muội phân biệt chuẩn bị.”

Lý Tri Mân sắc mặt bất biến, Thượng Quan Quân mỉm cười: "Phía trước cùng thôi Hoàng Hậu, Sở Vương thương định chính là, Hoàng Thượng ăn vào này chén lục độc dược, cùng từ trước giống nhau mù, sau đó lấy hồng chén ban Đức phi, phong hậu đại điển vẫn là có thể đúng hạn tiến hành, chỉ là phong hậu người đổi thành ta, ta sẽ cùng từ trước giống nhau, hảo hảo chiếu cố Hoàng Thượng cuộc sống hàng ngày, thế Đức phi muội muội chiếu cố hảo Thái Tử điện hạ.”

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 188

Nàng sắc mặt khê biến, quay đầu trông cửa khẩu, Thượng Quan Lân không biết khi nào đã đứng ở nơi đó, một thân huyền giáp, hờ hững nhìn nàng: “Bên ngoài tham dự mưu phản tướng lãnh tên lính, đã tất cả đều bỏ giới đầu hàng, Sở Vương phủ cũng đã vây thượng, Đãng Xuân Các bên kia Thái Thượng Hoàng cũng đã bị bảo vệ lại tới, sở hữu tham dự mưu phản nô tỳ đã hết đều bị chém giết.”

Thượng Quan Quân tê thanh kêu: “Đại ca! Người không muốn biết mẫu thân rơi xuống sao?” Hoắc Kha cũng tê thanh nói: “Thượng Quan Lân! Người cho rằng lúc này phản chiến, là có thể thể Thượng Quan tộc thoát tội sao!”

Thượng Quan Lân mắt lạnh nhìn Thượng Quan Quân: “Hết thấy sớm bị Hoàng Thượng thấy rõ, liền chờ các người vào tròng một lưới bắt hết, Quý Phi vẫn là bó tay chịu trói đi.” Hắn bỗng nhiên chú ý tới Lý Tri Mân trong lòng ngực kia bất tỉnh nhân sự Triệu Phác Chân, tuy rằng biết có Hoàng Thượng ở hẳn là không có việc gì, trong mắt vẫn cứ hiện lên lo âu cùng thô bạo.

"Sớm đã thấy rõ?" Thượng Quan Quân quay đầu nhìn về phía Lý Tri Mân, phát hiện Đinh Hương không biết khi nào, đã lặng lẽ đi tới binh lính đối phương trận doanh nội, đối phương trận doanh cũng không có bắt lấy nàng. Đinh Hương cứ nhiên đã phản chiến! Nguyên lai chính mình mới là kia chỉ bị trêu đùa lão tử, Thượng Quan Quân trên mặt huyết sắc toàn cõi. Lý Tri Mân sắc mặt lạnh lẽo, liếc mắt một cái đều chưa từng phân cho

nàng, bế lên Triệu Phác Chân, lạnh lùng nói: “Mau truyền Công Tôn quốc sư!”

Chương 225 phong hậu

Triệu Phác Chân tỉnh lại thời điểm, chính mình là ở một cái ấm áp trong lòng ngực, nàng giật giật, lại bị ôm đến càng khấn, nàng mở mắt ra, cùng Lý Tri Mân đối thượng mắt.

Lý Tri Mân hiển nhiên còn không có tưởng hảo như thế nào đối đãi tỉnh lại nàng, chỉ là hấp tấp mà bài trừ cái tươi cười: “Người tỉnh?”

Triệu Phác Chân lại đối ăn mặc đại lễ phục Lý Tri Mân có chút xa lạ, nàng giật giật, bị Lý Tri Mân đỡ ngồi dậy, sau đó nàng phát hiện chính mình trên người cũng ăn mặc thập phần nghiêm chỉnh Hoàng Hậu lễ phục, mà thân xe đong đưa, hiển nhiên bọn họ ở cao lớn xe liễn thượng, bên ngoài truyền đến công chính bình thân chuông khánh thanh.

Nàng chần chờ trong chốc lát: “Chúng ta ở đâu?” Cảnh tượng như vậy, làm nàng cảm thấy chính mình thật sự trong mộng.

Lý Tri Mân nói: “Ở đi Thái Miếu trên đường, hôm nay là phong hậu đại điển.”

Triệu Phác Chân giương mắt đi xem Lý Tri Mân, hắn mang đại cừu miện, thật là muốn tế thiên cùng hiến tế tổ tông yêu cầu xuyên chính lễ phục, huyền y hoàng thượng, trên áo thêu thùa nhật nguyệt sao trời, sơn xuyên long trùng, hạ thường sáu chương hoa văn, ăn mặc tế thiên lễ phục hắn có chút xa lạ, nhưng nhìn nàng ánh mắt, lại tràn ngập ôn nhu.

Nàng hỏi: “Kia độc dược...”

Lý Tri Mân nói: “Giả, trẫm đã sớm làm người đối nàng trong tay dược, chỉ là lén dung túng, dẫn xà xuất động, hảo một lưới bắt hết, nhất lao

vĩnh dật.”

Lúc này mới đối, hẳn mưu tính sâu xa, sao có thể sẽ làm Thượng Quan Quân người như vậy bức vua thoái vị thành công? Hẳn chính là ở huyết vũ tinh phong đao thương kiếm trong mưa đi tới người, việc này kỳ thật chịu không nổi nghĩ lại, chính mình cứ nhiên bị Thượng Quan Quân cấp mang trật, cứ nhiên còn diễn vừa ra tuần tình diễn, nàng cảm thấy trên mặt quần đến đỏ bừng, vội vàng đứng dậy, nương sửa sang lại trên người lễ phục tới che lấp chính mình tu quần: “Những người khác đều không có việc gì đi...”

Lý Tri Mân từ trong ngực lộ ra một tiếng thở dài, đem nàng lại lần nữa ôm hờ trong lòng ngực: “Đều không có việc gì, người yên tâm, Thượng Quan Lâm cùng Ứng Vô Cửu đã sớm bên ngoài thủ, trong phòng còn có Công Tôn Nhận ẩn núp, Duật ca nhi cùng Quan Âm nô đều như bình thường nhất nhất dạng, không phát hiện có biến hóa một về sau, nhưng ngàn vạn không cần lại làm việc ngược.” Hẳn cúi đầu thế nàng sửa sang lại mũ phượng.

Triệu Phác Chân buông xuống thiêu hồng mặt: “Là ta ngu dốt, bệ hạ khi đó như thế trấn định, nghĩ lại tưởng bệ hạ há là có thể làm người khinh nhập giường sườn người.”

Lý Tri Mân nói: “Là trăm sai, trăm phía trước được đến tin tức là bọn họ tính toán độc sát người, độc hạt trăm, trăm khiến cho người thay đổi Công Tôn tiên sinh chế chết giả được, nghĩ người ngủ một giấc lên, vạn sự đã thành. Không nghĩ tới Thượng Quan Quân bỗng nhiên tới đây nhất chiêu, trăm càng không nghĩ tới.....” Càng không nghĩ tới người cứ nhiên tình nguyện đại chết, Lý Tri Mân hơi hơi có chút ghen ngào: “Tin tưởng trăm, về sau trăm nhất định cái gì đều an bài hảo, không hề làm người như vậy lo lắng.”

Triệu Phác Chân giương mắt xem hẳn: “Như vậy bệ hạ mấy ngày nay thân mình không khoẻ, đôi mắt nhìn không thấy, cũng đều là trang?”

Lý Tri Mân thân hình hơi cương: “Là trăm không phải, về sau sẽ không.”

Triệu Phác Chân lại như trút được gánh nặng: “Bệ hạ long thể khoẻ mạnh, là vạn dân chi phúc.” Nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, cảm thấy mấy ngày nay đè ở trong lòng bóng ma tất cả đều xua tan, Lý Tri Mân cúi đầu xem nàng mặt mày buông ra, khoe miệng mỉm cười, là thiệt tình chân ý vì hân thân thể khoẻ mạnh mà cảm thấy vui vẻ, căn bản không có để ý chính mình lừa gạt.

Nữ nhân này, là thật sự không so đo chính mình đã từng muốn giết hân, cũng chưa từng có nghĩ tới muốn đi lên kia quyền lực tối cao phong, ở không biết độc dược là giả dưới tình huống, nàng không chút do dự chết thay, tỉnh lại sau, vui vẻ lại là thân thể của mình không có vấn đề, nàng vẫn luôn từ tâm mà đi, chí tình chí nghĩa, nguồn gốc như một, mặc dù biết chính mình là như thế người, nàng cũng nghĩa vô phản cố mà lấy thân nuôi long. Là hân ngu dốt, cư nhiên muốn cho nàng nàng căn bản không để bụng đồ vật.

Liễn xe ngừng lại, bên ngoài lễ quan hô lớn: “Hoàng Thượng giá lâm.”

Lý Tri Mân nắm tay nàng nói: “Thái Miếu tới rồi, chúng ta đi xuống.”

Chuông trống thanh thần vang lên, Lý Tri Mân nắm Triệu Phác Chân, hạ liễn xe, đi bước một đạp thảm đỏ đi vào Thái Miếu nội. Đã lạy thiên địa tổ tông, Lý Tri Mân từ bên người lễ quan trong tay tiếp nhận Hoàng Hậu kim ấn, trao tặng Triệu Phác Chân.

LẤY THÂN NUÔI LONG [C]

Cát Cân

www.dtv-ebook.com

Phần 189

Thượng Quan Quân cười một chút, trên mặt biểu tình lãnh đạm: “Hoàng Hậu? Đúng rồi, hôm nay phong hậu đại điển vẫn cứ đúng hạn tiến hành rồi a. Phụng vị sơ đẳng, là muốn biểu hiện nàng từ bi cùng khoan nhân sao?” Nàng hít sâu một chút, tận lực vẫn duy trì trang trọng cùng ngạo mạn, cùng Văn Đồng nói chuyện: Ta có nói mấy câu muốn thuật lại cho nàng, phiền toái Văn Đồng công công chuyển đạt. ”

Văn Đồng khom người: “Mời nói.”

Thượng Quan Quân nhẹ giọng nói: “Ta là thua, là bởi vì thế giới này, trừ bỏ dựa vào nam nhân, nữ nhân vô pháp dựa vào chính mình tài hoa dừng chân, mà nàng thật sự thắng sao? Nàng thắng, chỉ là bởi vì Hoàng Thượng làm nàng thắng thôi.”

"Bất quá, tính nàng thông minh, kia một ngày Hoàng Thượng biểu tình chút nào không loạn, hiển nhiên sớm có chuẩn bị --- nàng hẳn là đã sớm đoán được sẽ không có việc gì đi? Cho nên mới cố ý uống xong độc dược, làm Hoàng Thượng cảm thấy nàng có thể vì hãn mà chết, bí quá hoá liều nhất chiêu, chỉ bằng này nhất chiêu, ta bội phục nàng. Nếu không nàng có nhi nữ ở, sao lại dễ dàng ăn vào độc dược, hành này vô dụng việc? Bất quá là vì bác đế hoàng niềm vui thôi.”

Văn Đồng rốt cuộc nhịn không được: “Nương nương lúc này, hà tất lại nói châm ngòi chi ngữ? Ngài sẽ không vì tình mà chết, nhưng này thiên hạ vẫn là có chí tình chí nghĩa người ở.” Thật không biết Hoàng Thượng

Hoàng Hậu muốn lưu lại này độc phụ tánh mạng, xem nàng này há mồm, nếu là Hoàng Thượng tin... Văn Đồng âm thầm nghiêng răng nghiêng lợi.

Thượng Quan Quân cười lạnh một tiếng: “Ta sẽ rời đi Đại Ung, đi xem này thiên hạ, đi xem hải ngoại, hơn nữa chờ xem nàng kết cục.”

Đệ 226

"Thôi nương nương đã chết, tự sát. Lưu lại di thư là cùng tiên đế hợp táng, trăm đã phát minh chỉ cấp Lễ Bộ, ấn nàng di nguyện xử lý."

"Sở Vương đã qua chùa Bạch Mã, quy y xuất gia."

Lý Tri Mân trên cao nhìn xuống tinh tế đánh giá chính mình hồi lâu không thấy phụ hoàng, từ kia vợ vẫn một đêm, Thái Thượng Hoàng yêu cầu chính mình thoái vị cấp Thánh Hậu dòng chính lúc sau, hẳn làm người đem hẳn đưa vào nơi này, không còn có gặp qua hẳn.

Thôi Hoàng Hậu tự sát, Sở Vương xuất gia, Thượng Quan Quân trốn đi, hết thấy trần ai lạc định, hẳn mới lại lần nữa đi tới Đãng Xuân Các, đổi mặt vị này bị giam cầm thân sinh phụ thân.

Lý Cung Hòa mí mắt nhất nhất nháy, lại rút cuộc không nói chuyện.

Lý Tri Mân nhàn nhạt ngồi xuống, trên mặt hờ hững: “Phụ hoàng kỳ thật đã sớm trong lòng biết rõ ràng, Sở Vương không có khả năng là người thân sinh nhi tử đi, chỉ là vẫn luôn làm bộ tin tưởng Thôi thị tử mĩ cấu tạo hạ nói dối, liền có thể đem chính mình cũng lừa qua đi, cho rằng chính mình liền cùng chết đi vẫn luôn cao cao tại thượng khác nhau một trời một vực hoàng huynh giống nhau, có được Thánh Hậu truyền xuống tới cao quý huyết thống, cưới chính là năm họ đứng đầu thôi họ đích nữ, sinh hạ tới huyết thống trân quý không thể thay thế được hoàng tử, nhiều năm như vậy tới, phụ hoàng bức gian hoàng tấu, yêu quý cháu trai, không phải vì làm chính mình đắm chìm ở như vậy một hồi xuân thu đại mộng trung sao?”

Lý Cung Hòa trên mặt cơ bắp một trận trều động, dữ tợn nói: "Không biết người đang nói cái gì!"

Lý Tri Mân có chút buồn bã nói: "Chúng ta phụ tử, đại khái không còn có giải hòa kia một ngày đi, phụ hoàng."

"Thôi thị đến chết đều không thể thích người, nàng sở làm hết thảy đều là vì tiên đế, vì Sở Vương, người trong lòng biết rõ ràng điểm này, lại cũng chỉ có thể dùng điểm này tới kéo nàng, làm nàng không thể không dựa vào người, lung lạc người, cùng người duy trì mặt ngoài ôn nhu, cùng người có cộng đồng ích lợi. Vì này hư ảo cảm tình, người tình nguyện đem vợ cả, đem thân sinh nhi nữ, đem quốc gia đem triều đình, đều hiến tế cho nàng, hy vọng nàng có thể vì người trả giá mà cảm thấy động dung. Chỉ tiếc, nàng từ đầu đến cuối đều chỉ đem người trở thành cái kia ghê tởm cướp đoạt chính quyền thứ nghiệt, giống như con gián lão thử giống nhau ghê tởm đồ vật, nàng giống như thần nữ giống nhau, cao cao tại thượng, khinh miệt địa lợi dùng người, nhìn người như thể ngu xuẩn mà ở nàng mưu hoa hạ, vụng về mà tham lam mà cố gắng hiển ra bản thân có khả năng cung phụng hết thảy, lại vẫn cứ giống như trùng cùng xà chuột - - mà ti tiện..."

"Câm mồm!" Lý Cung Hòa gào to một tiếng, trên mặt gân xanh phát ra, hai mắt lộ ra tinh quang: "Người ở hồ ngôn loạn ngữ cái gì!"

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)
[Phần 30](#)
[Phần 31](#)
[Phần 32](#)
[Phần 33](#)
[Phần 34](#)
[Phần 35](#)
[Phần 36](#)
[Phần 37](#)
[Phần 38](#)
[Phần 39](#)
[Phần 40](#)
[Phần 41](#)
[Phần 42](#)
[Phần 43](#)
[Phần 44](#)
[Phần 45](#)
[Phần 46](#)
[Phần 47](#)
[Phần 48](#)
[Phần 49](#)
[Phần 50](#)
[Phần 51](#)
[Phần 52](#)
[Phần 53](#)
[Phần 54](#)
[Phần 55](#)
[Phần 56](#)
[Phần 57](#)
[Phần 58](#)
[Phần 59](#)
[Phần 60](#)

[Phần 61](#)
[Phần 62](#)
[Phần 63](#)
[Phần 64](#)
[Phần 65](#)
[Phần 66](#)
[Phần 67](#)
[Phần 68](#)
[Phần 69](#)
[Phần 70](#)
[Phần 71](#)
[Phần 72](#)
[Phần 73](#)
[Phần 74](#)
[Phần 75](#)
[Phần 76](#)
[Phần 77](#)
[Phần 78](#)
[Phần 79](#)
[Phần 80](#)
[Phần 81](#)
[Phần 82](#)
[Phần 83](#)
[Phần 84](#)
[Phần 85](#)
[Phần 86](#)
[Phần 87](#)
[Phần 88](#)
[Phần 89](#)
[Phần 90](#)
[Phần 91](#)
[Phần 92](#)

[Phần 93](#)
[Phần 94](#)
[Phần 95](#)
[Phần 96](#)
[Phần 97](#)
[Phần 98](#)
[Phần 99](#)
[Phần 100](#)
[Phần 101](#)
[Phần 102](#)
[Phần 103](#)
[Phần 104](#)
[Phần 105](#)
[Phần 106](#)
[Phần 107](#)
[Phần 108](#)
[Phần 109](#)
[Phần 110](#)
[Phần 111](#)
[Phần 112](#)
[Phần 113](#)
[Phần 114](#)
[Phần 115](#)
[Phần 116](#)
[Phần 117](#)
[Phần 118](#)
[Phần 119](#)
[Phần 120](#)
[Phần 121](#)
[Phần 122](#)
[Phần 123](#)
[Phần 124](#)

[Phần 125](#)
[Phần 126](#)
[Phần 127](#)
[Phần 128](#)
[Phần 129](#)
[Phần 130](#)
[Phần 131](#)
[Phần 132](#)
[Phần 133](#)
[Phần 134](#)
[Phần 135](#)
[Phần 136](#)
[Phần 137](#)
[Phần 138](#)
[Phần 139](#)
[Phần 140](#)
[Phần 141](#)
[Phần 142](#)
[Phần 143](#)
[Phần 144](#)
[Phần 145](#)
[Phần 146](#)
[Phần 147](#)
[Phần 148](#)
[Phần 149](#)
[Phần 150](#)
[Phần 151](#)
[Phần 152](#)
[Phần 153](#)
[Phần 154](#)
[Phần 155](#)
[Phần 156](#)

[Phần 157](#)
[Phần 158](#)
[Phần 159](#)
[Phần 160](#)
[Phần 161](#)
[Phần 162](#)
[Phần 163](#)
[Phần 164](#)
[Phần 165](#)
[Phần 166](#)
[Phần 167](#)
[Phần 168](#)
[Phần 169](#)
[Phần 170](#)
[Phần 171](#)
[Phần 172](#)
[Phần 173](#)
[Phần 174](#)
[Phần 175](#)
[Phần 176](#)
[Phần 177](#)
[Phần 178](#)
[Phần 179](#)
[Phần 180](#)
[Phần 181](#)
[Phần 182](#)
[Phần 183](#)
[Phần 184](#)
[Phần 185](#)
[Phần 186](#)
[Phần 187](#)
[Phần 188](#)

Phần 189